NORSK LOVTIDENDE

2NEN AVDELING

Samling av lover, resolusjoner m. m.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

1933

Utgiver:
Byråchef M. Hofgaard

Trøndelag Telegrafinspektor

GRØNDAHL & SØNS BOKTRYKKERI
OSLO

Trøndelag Telegrafinspektorat

NORSK LOVTIDENDE

2nen avdeling
1933

Provisorisk anordning*) om visse pengefordringer. 3 janr.

I medhold av grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. En fordringshaver som er norsk og bosatt i Norge (herunder også norske selskaper og institusjoner), kan, hvor fordringen lyder på norske kroner ved siden av utenlandsk mynt, bare kreve betaling i det avtalte beløp av norske kroner. Han må ikke overdra eller pantsette fordringen til nogen som ikke er norsk og bosatt i Norge og må heller ikke føre ut av landet gjeldsbrever og kuponger som er knyttet til fordringen.

§ 2. Overtredelse av forbudet i § 1 annet punktum straffes med bøter. Gjeldsbrever m. v. som søkes utført i strid med § 1, inndras til fordel for statskassen. At en fordring overdras eller pantsettes i strid med forbudet, medfører ingen økning av debitors forpliktelser.

§ 3. Denne anordning trer i kraft straks. Så lenge Norges Banks seddelinnfrielse er utsatt i medhold av lov av 23 april 1892 § 7 siste ledd, får anordningen også anvendelse på fordringer som er stiftet før anordningens ikrafttreden, forsåvidt ikke Finansdepartementet bestemmer noget annet; foretrekker fordringshaveren å vente med å få betaling inntil utløpet av det nevnte tidsrum, kan han i mellemtiden kreve 4 % av kronebeløpet i årlig rente. Fordringer som ved denne anordnings ikrafttreden tilhørte nogen som uansett anordningen kunde kreve betaling i utenlandsk mynt, berøres ikke av anordningen fordi om de senere kommer i norsk eie.

Kongeleg resolusjon **). Den civile og geistlege inn- 3 janr.
delingsgrensa sud for Nærøydalen millom Vossestrand herad, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke og Aurland herad, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Sogn og Fjordane fylke skal gå etter vasskilet (høgaste fjellrygg) sud for dalen Skjerpeshalsen og sud for Førdesdalen (dalen um Grindevatn).

---

*) Kunngj. 4 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.
**) Kunngj. 4 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 1.

3 janr. **Kongeleg resolusjon** *). Den civile og geistlege inndelingsgrensa millom Hornindal og Innvik herad, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Sogn og Fjordane fylke skal gå soleis:

Grensa byrjar ved elvi som renn ut av Sindretjørni umlag 150 m nedanfor denne og går etter elvi og merket millom gardane Øyane i Hornindal og Sindre i Innvik til Jutedalstjørni. Frå denne går grensa etter merket millom gardane Jutedal i Hornindal og Nybø i Innvik so langt upp som Jutedals skogmark rekk. Vidare mot vest går heradsgrensa fyrst etter nordgrensa for Randaskogane i Innvik og so etter vasskilet (høgste fjellkammen) til i austre kant av Hoplandsskaret. Herfra og vestover til grensa mot Eid går heradsgrensa etter den skoggrensa som er fastsett ved mindeleg forlik 19 juli 1871 millom gardane Skrede i Hornindal og Hopland i Innvik og Gloppen.

3 janr. **Kongelig resolusjon** **).

1. I medhold av § 45 i lov om skogvern av 12 februar 1932 bestemmes at nevnte lov skal finne tilsvarende anvendelse for Kongsberg by, hvorhos Landbruksdepartementet bemyndiges til å gi alle nærmere regler for lovens tillempning, herunder også i hvilken utstrekning byen skal være med å bære utgiftene ved fylkesskogfunksjonærenes avlønning.
2. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

3 janr. **Kongelig resolusjon** **). I medhold av § 47, jfr. § 46, i lov om skogvern av 12 februar 1932 blir herved fastsatt:

Skogvedtekter og vernskogvedtekter i samtlige de kommuner i Østfold, Akershus, Hedmark, Opland, Buskerud, Vestfold, Telemark og Nord-Trøndelag fylker, som har sådanne, skal ophøre å gjelde fra 3 januar 1933 å regne, med følgende undtagelser:

a) I de på en fremlagt liste opførte kommuner blir fremdeles inntil videre gjeldende bestemmelse i vedkommende skogvedtekter om tvungen utblinkning ved skogopsynet, forsåvidt den går videre enn skogvernloven eller bestemmelser gitt i medhold av den, mens de øvrige bestemmelser i skogvedtektene trer ut av kraft og avløses av skogvernlovens bestemmelser.
b) Tidligere utskilte vernskogområder skal fremdeles inntil videre vedbli å være sådanne og undergitt bestemmelsene om vernskog i skogvernloven.

---

*) Kunngj. 4 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 1.
**) Kunngj. 4 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 1.

Den i litr. a nevnte liste er sålydende: 3 janr.

Liste over de kommuner hvor bestemmelse om tvungen utblinkning i skogvedtekter fremdeles skal gjelde inntil videre.

Østfold fylke: Skjeberg, Rolvsøy.

Akershus fylke: Ullensaker, Nannestad.

Hedmark fylke: Løten, Stange, Foldal, Tynset, Tolga, Os, Engerdal, Sollia, Nes, Ringsaker.

Opland fylke: Biri, Brandbu, Etnedal, Fåberg, Fluberg, Gran, Heidal, Jevnaker, Lesja, Lunner, Nord-Aurdal, Ringebu, Sel, Snertingdal, Eina, Sør-Fron, Søndre Land, Vardal, Vestre Gausdal, Vestre Slidre, Vestre Toten, Østre Gausdal, Østre Toten, Øyer, Kolbu, Øystre Slidre.

Nord-Trøndelag fylke: Åsen, Beitstad, Egge, Flatanger, Frol, Harran, Inderøy, Klinga, Kvam, Malm, Mosvik, Namdalseid, Namsskogan, Nordli, Ogndal, Overhalla, Røra, Skatval, Skogn, Snåsa, Sparbu, Stod, Verdal, Verran, Lånke, Vemundvik, Hegra.

Kongelig resolusjon. 3 janr.

1. Lensmannsbestillingene Mo og Lårdal i Telemark fylke slåes fra 1 juli 1933 å regne sammen til en bestilling der benevnes Dalen lensmannsbestilling.

2. Den nye Dalen lensmannsbestilling henføres i lønnsmessig henseende til lønnsgruppen: lensmenn IV.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, 3 janr. hvori uttales at der antas å være adgang til å formuesbeskatte de en gård tilliggende årlige stetsevarende erstatninger for ulemper ved vassdragsregulering. Departementet antar at der, efterat vedkommende eiendom er verdsatt under hensyn til den ved reguleringen forvoldte ulempe eller skade, bør gjøres et tillegg i verdsettelsen svarende til gårdens merverdi ved den tilliggende årlige erstatning.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 5 janr. fra Amerikas Forente Staters legasjon har Polen 30 november 1932 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om regulerings- 5 janr. plan for arealet langs Dalsveiens vestside mellem Tråkka og Stasjonsveien av Østre Holmen gnr. 33 i Aker og om vedtekter i tilknytning til en del av denne reguleringsplan.

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2, hvor vedtektene er inntatt.

5 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for gnr. 11 bnr. 59 + en del av bnr. 2 Rød, Ullern i Aker og om vedtekter i tilknytning til nevnte plan.

6 janr. **Kongelig resolusjon** **). Gebyret for statsborgerbevillinger forhøies fra 1 februar 1933 fra 60 kroner til 100 kroner.

6 janr. **Kongelig resolusjon** **). I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes bestemmelser om merkning av fjær og dun overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende:

Fjær og dun må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbrukere, medmindre hvert enkelt kolli på emballasjen (posen) er forsynt med angivelse av det land hvor varen er fabrikkmessig behandlet.

Angivelsen skal være sålydende:

«Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Angivelsen skal på lett synlig og tydelig måte være trykt, stemplet eller stensilert med minst 15 mm høie bokstaver på emballasjen eller på en etikett som er godt klebet til denne. Ifall emballasjen er forsynt med annen tekst, merke eller avbildning, skal oprinnelsesmerket anbringes på hver side hvor sådan tekst, merke eller avbildning finnes.

Ved salg av fjær og dun til forbrukere efter kvalitetsprøver, anbragt i skap eller beholder, må i utsalgsstedet det land hvor varen er fabrikkmessig behandlet, tydelig angis ved opslag over eller på vedkommende skap eller beholder medmindre disse er således merket at det på lett synlig og tydelig måte fremgår i hvilket land varen er fabrikkmessig behandlet.

Overtredelse av foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

Disse bestemmelser trer i kraft 1 april 1933.

6 janr. **Kongeleg resolusjon** ***). I samhøve med § 3 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov frå 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert ferda ut fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samhøve med eit framlagt utkast som lyder so:

---

*) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 2.

***) Kunngj. 9 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 2.

1. Alle som leverar mjølk beinveges til forbrukar, til meieri, ysteri, mjølkekondenseringsfabrikk, mjølkesalslag og andre forretningar som sel mjølk som dei får beinveges frå produsent, skal betala ei avgift til fremjing av umsetnaden av mjølk, ost og smør i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931. Avgifta vert sett til 0,25 øre pr. kg kumjølk og geitmjølk som vert levera til forbrukar eller ovannemnde verksemder i tida frå og med 1 mars 1933 til og med 28 februar 1934. 6 janr.

2. Av alt svineslakt som passerar kommunal eller annan offentleg kjøttkontroll, skal det betalast avgift til fremjing av umsetnaden av flesk i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931.

Det skal ikkje betalast avgift for slakt som vert heilt ut vraka.

Avgifta vert sett til kr. 1,50 pr. heilt svineslakt over 15 kg og kr. 0,75 for mindre slakt, halve slakt og mindre luter av sovore slakt som passerar ovannemnde kontrollstader i tida frå og med 1 mai 1933 til og med 30 april 1934.

3. Det er sett straff for brot på desse fyresegnene.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 6 janr.

Sola herredstyre, Rogaland fylke, har i møte 17 desember 1932 fattet vedtak om at nynorsk skal brukes i offentlig korrespondanse m. v.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske sendemann har den britiske regjering meddelt at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 1928, får anvendelse på de føderterte Malay-stater, jfr. konvensjonens artikkel 26. 7 janr.

Tiltredelsen har virkning fra 10 januar 1933.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for elvar, bekkar og vatn som heilt ligg innan Straumsnes herad, Møre fylke. 9 janr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Vestfold, hvori uttales at når mann og hustru lignes særskilt (landskattelovens § 16, byskattelovens § 11 første ledds siste punktum), antas hver av dem å ha krav på klassefradrag beregnet efter 1ste klasse. I tilfelle av at de har barn til forsørgelse, antas klassefradrag for barnene å burde gis den av ektefellene hos hvem vedkommende barn faktisk opholder sig, forutsatt at det ikke godtgjøres at forsørgelsen bestrides av den annen ektefelle. 9 janr.

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 3, der reglane er inntekne.

10 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Spydeberg herred, Østfold fylke.

10 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i § 45, 2net punktum, i politivedtekten for Langesund.

10 janr. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet, hvorefter Lofotopsynet skal settes i kraft mandag 30 januar 1933.

10 janr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe gravær født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder sambeite i innmark, i Å herred, Sør-Trøndelag fylke.

11 janr. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om forandring i § 9 i politivedtekten for Moskenes herred, Nordland fylke.

11 janr. **Skriv** †) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Voss herad, Hordaland fylke.

12 janr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til de høiere almenskoler.

Forandringer i eksamensreglementene.

Ved kongelig resolusjon av 23 f. m. er bestemt:

«At der foretas forandringer i reglementene for middelskoleeksamen og artium av 16 mai 1911 med senere endringer, forsåvidt angår reglene om karakterer i fag med flere prøver, om de forskjellige prøvers vekt og om utregningen av hovedkarakteren, alt overensstemmende med et fremlagt utkast.»

Dette utkast††) er sålydende:

— — — — — — — — — — — — — — — —

I det foredrag som ligger til grunn for resolusjonen, er bemerket følgende:

Ved kongelig resolusjon av 13 mai 1932 blev foretatt forandringer i artiumsreglementets §§ 2 og 14, foranlediget ved lovbestemmelsen om at der fra og med 1932 bare skal gis en opgave i norsk skriftlig ved siden av tilleggsprøven i den målform som ikke benyttes ved besvarelsen av hovedopgaven. Det måtte nemlig fastsettes ny bestemmelse om hvorledes det skulde ordnes med karaktergivningen og hvilken

---

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

***) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3, hvor vedtektens § 9 i endret lydelse er inntatt.

†) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 3, der reglane er inntekne.

††) Utkastet er inntatt på sitt sted i Lovtid. 2nen avd. for 1932 s. 657 flg.

vekt hovedstilen og tilleggsstilen skulde tillegges ved bestem- 12 janr.
melsen av karakteren. I Undervisningsrådet var det dissens herom. Flertallet (5 medlemmer) holdt på én karakter med dobbelt vekt for hovedstilen, mens mindretallet (Blix og Voss) holdt på to karakterer — en for hver besvarelse — med samme vekt ved fastsettelsen av hovedkarakteren. Departementet fant på grunn av den langt fremskredne tid (det var like under eksamens begynnelse) ikke å kunne ta endelig standpunkt til dette prinsippspørsmål, men innstillet på en midlertidig ordning for 1932, bifalt ved ovennevnte resolusjon. I det foredrag som ligger til grunn for denne resolusjon, uttalte departementet følgende:

«Departementet finner ikke å kunne ta endelig standpunkt til det heromhandlede spørsmål i år. Tiden er så langt fremskreden at det vil være forbundet med vanskeligheter nu å foreta prinsipielle forandringer i reglementet, noget skolen neppe heller er forberedt på. Man henviser også til at departementets chef under lovbehandlingen i Stortinget har lovet å opta til behandling spørsmålet om en forandring av tilleggsstilens art, og karakterspørsmålets prinsipielle avgjørelse står iallfall i nogen grad i forbindelse dermed. Departementet er derfor blitt stående ved foreløbig bare å fremsette forslag om hvilke regler for karaktergivningen der bør vedtas for den nu forestående artium i henhold til den vedtatte lovendring. Det er da forutsetningen at der i forbindelse med det nevnte spørsmål om tilleggsstilens art snarest mulig optas til drøftelse en videregående revisjon av eksamensreglementene så vel for artium som for middelskoleeksamen, forsåvidt angår karaktergivningen for fag hvori der avholdes flere prøver.»

Forslag til sådan revisjon har man mottatt fra Undervisningsrådet i slutningen av november, og i dette forslag bemerkes at det gjelder uansett om der foretas lovendring om tilleggsstilens art. Herom likesom om revisjonsforslaget i sin helhet er Rådet enstemmig. Forslaget lyder således:

«Efter å ha behandlet saken dels skriftlig og dels under sitt høstmøte i år tillater Undervisningsrådet sig herved som resultat av sine overlegninger å fremlegge forslag til et nytt system for utregningen av hovedkarakterer ved avgangseksamenene, hvorefter man undgår å skulle slå sammen karakterene for to forskjellige prøver.

De betraktninger som ligger til grunn for forslaget, er i korthet følgende:

1. Det har alltid vært vanskelig å gi rasjonelle regler for karaktergivningen i de fag hvori der avholdes flere prøver. Hverken de tidligere eller de nu gjeldende regler har løst vanskelighetene. I de tilfelle da det ved de to prøver

12 janr. er gitt nabokarakterer, vil det føles som en vilkårlighet enten så regelen fastslår den beste eller den, som nu, fastslår den dårligste av de to karakterer som endelig karakter for faget. I særlig grad kan den nugjeldende regel, som bestemmer at Ik.tf. for den s i s t e prøve også gir Ik.tf. (med tallverdi ÷ 3) som endelig karakter for det samlede fag, komme til å virke urimelig; den har flere ganger ført med sig stryk. En sådan regel om å slå sammen karakterer virker også i mange tilfelle uheldig både på karaktergivningen for den siste disiplin og på elevenes arbeide med denne. Og når spesialkarakterene for de to prøver således som nu ikke føres op på avgangsvidnesbyrdet, vil felleskarakteren dessuten ofte bli lite oplysende; således forteller f. eks. karakteren Tf. for naturfag ved middelskoleeksamen lite om en eksaminand som har fått M.tf. i naturhistorie og Ng.tf. i fysikk, to nokså forskjellige disipliner.

Det er neppe mer enn én måte å undgå disse vanskeligheter og urimeligheter på, nemlig den å la hver prøve få sin særskilte karakter.

2. Hovedkarakteren gir, således som den regnes ut nu, ofte en misvisende målestokk for en eksaminands standpunkt og dyktighet av den grunn at de enkelte karakterer har samme vekt uten hensyn til det arbeide som de forskjellige fag krever. Det er f. eks. ikke rimelig at ved artium på reallinjen matematikk og tysk, på engelsklinjen matematikk og engelsk eller på latinlinjen matematikk, tysk og latin skal veie like meget. Det er likeså urimelig at matematikk på reallinjen ikke skal veie mer enn det samme fag på sproglinjene, og at tysk på engelsklinjen ikke skal veie mer enn tysk på reallinjen. I det hele får de for de særskilte artiumslinjer karakteristiske hovedfag for liten vekt i forhold til de andre fagene.

3. Man vilde meget enkelt undgå de vanskeligheter og urimeligheter som er nevnt foran, hvis man gikk til å sløife hovedkarakteren. Det er også en nokså utbredt mening blandt lærerne at dette i og for sig kunde være ønskelig, og tanken kunde også ha sympati innen Undervisningsrådet. Man er imidlertid på det rene med, at de hensyn som i sin tid fremtvang gjeninnførelsen av hovedkarakteren, efter at den en kort tid hadde vært borte, nu også vilde komme til å hindre at den igjen blev sløifet, og man kan derfor sikkert helt se bort fra denne løsning av vanskelighetene.

4. Man går altså ut fra at det fremdeles skal bli regnet ut en hovedkarakter. Hvis man da vilde nøie sig med å overvinne de vanskeligheter som er nevnt ovenfor under punkt 1, på den måte at man gav særskilte karakterer med samme vekt for alle enkeltprøver, vilde de misforhold som er nevnt under punkt 2, aksentueres ennu sterkere. Det gis derfor

neppe nogen annen rasjonell vei å gå enn den å gi karakterene for de særskilte prøver forskjellig vekt ved utregningen; man måtte gi karakterene for visse prøver enkelt vekt, for andre dobbelt eller tredobbelt vekt og la hovedkarakteren bestemmes av den sum av points man således fikk. En sådan fremgangsmåte vilde ikke være uten sidestykke i vårt land; den benyttes f. eks. ved Landbrukshøiskolen. 12 janr.

I overensstemmelse med disse betraktninger foreslår Undervisningsrådet:

1. Der gis ved artium særskilte karakterer for norsk hovedstil, norsk tilleggsstil, Norges geografi, matematisk geografi, kjemi med fysiologi, biologi.

2. Der gis ved middelskoleeksamen særskilte karakterer for religion I (kristendomskunnskap), religion II (kirkehistorie), naturfag I (naturhistorie), naturfag II (fysikk).

3. Ved utregningen av hovedkarakteren tillegges de enkelte prøver forskjellig vekt efter de nedenfor opførte vekttall; karakterenes tallverdier multipliseres med vedkommende vekttall, og den sum av points man derved får, bestemmer hovedkarakteren efter de regler som er angitt nedenfor.

4. Vekttall for de forskjellige prøver ved artium. (Herom henvises til det foran inntatte utkast.)

Gymnastikk er ikke tillagt vekttall. Man foreslår at det som hittil skal gis karakter i dette fag, men at karakteren ikke regnes med i hovedkarakteren; på den måte får hovedkarakteren det samme grunnlag for alle kandidater, for dem som har gymnastikk og for dem som er fritatt, for guttene som for pikene. Skulde gymnastikk regnes med, burde det iallfall skje for begge kjønn.

Vektsummen er den samme (25) for alle linjer; dette anser man for en betydelig praktisk fordel. Man mener også at den måte hvorpå vekttallene fordeler sig på de enkelte fag gir en rettferdigere sammenligning mellem hovedkarakterene på de forskjellige linjer enn den nuværende utregning av hovedkarakteren tillater.

5. Vekttall for de forskjellige prøver ved middelskoleeksamen. (Herom henvises til det foran inntatte utkast.)

Som for artium foreslår man at det skal gis karakter for gymnastikk, men at denne karakter ikke regnes med i hovedkarakteren.

6. Regler for hvorledes hovedkarakteren bestemmes på grunnlag av pointsummen.

Man har funnet det riktig ved denne leilighet ikke å foreslå andre forandringer i eksamensreglementene enn så-

12 janr. danne som er en nødvendig følge av det nye prinsipp for utregning av hovedkarakteren, for at bruddet med det tilvante ikke skal bli større enn høist nødvendig. Man har således gått ut fra at både de nuværende betegnelser for karakterene og deres tallverdier blir bibeholdt. Man har visstnok sterke tvil om hensiktsmessigheten av det store sprang i tallverdi fra 1 til ÷ 2 mellem Ng.tf. og Måtelig, men en eventuell revisjon av karaktersystemet i det hele får utstå til den gjennemgåelse av eksamensreglementene som må foretas når den fremtidige skoleordning er blitt fastslått.

Man foreslår likeledes at de paragrafer som fastsetter betingelsene for bestått eksamen (B §§ 14, 23, 29 og 39, C §§ 17, 34, 35, 46, 48 og 50), blir prinsipielt uforandret; det skal fremdeles være s u m m e n a v k a r a k t e r e n e s t a l l v e r d i e r (og ikke pointsummen) som skal være avgjørende for spørsmålet om «bestått» eller «ikke bestått».

Idet man således går ut fra de nuværende tallverdier for enkeltkarakterene, foreslår man at grensene for de enkelte hovedkaraktergrader settes således (både for artium og middelskoleeksamen): Hovedkarakteren blir:

S.tf. hvis summen av point minst er 3 ganger vektsummen.

M.tf. hvis summen av point minst er 2⅖ ganger vektsummen.

Tf. hvis summen av point minst er 1⅗ ganger vektsummen.

Ng.tf. hvis summen av point er under 1⅗ ganger vektsummen med de nuværende forbehold om enkeltkarakterer.

(For artium (vektsum 25) blir grensetallene for pointsummen altså 75, 60 og 40, og for middelskoleeksamen (uten fritagelser, vektsum 30) henholdsvis 90, 72 og 48.)

Til å begynne med vil dette system kanskje se flokete ut, særlig for publikum. I virkeligheten er det dog nokså enkelt, og når vidnesbyrdene bare avfattes greit, vil vanskeligheten snart være overvunnet. Man kunde føre op eksamensresultatet på følgende vis:

	Karakter	Tallverdi	Vekttall	Point
Norsk hovedstil	Tf.	2	2	4
Norsk tilleggsstil o. s. v. . .	M.tf.	3	1	3
Sum			25	54

Hovedkarakter: Tilfredsstillende.
Gymnastikk: Tf.

Nærværende forslag fra Undervisningsrådet gjør ikke 12 janr.
nogen forandring nødvendig i det forslag som Rådet i skrivelse av 20 februar 1932 fremsatte angående adgang til fornyet prøve i skriftlige fag; dette forslag kan altså i tilfelle fremmes uavhengig av det nye forslag om endret utregning av hovedkarakteren.

Om det forslag som her er fremstillet, har Undervisningsningsrådet enstemmig sluttet sig, under den — likeledes enstemmige — forutsetning at der blir gtt adgang til fornyet prøve i skriftlige fag i det vesentlige overensstemmende med Rådets tidligere innsendte forslag herom.

Angående det tidspunkt da de nye bestemmelser i tilfelle skulde tre i kraft, er der meningsforskjell innen Rådet. Et mindretall (Knap og Koren) mener at kandidatene har krav på en rimelig frist for å kunne innrette sig efter de nye bestemmelser, og at disse derfor ikke bør gjøres gjeldende før ved eksamen i 1934. For flertallet (Alfsen, Blix, Bruun, Midsem og Voss) er det et viktig hensyn at man ved å la bestemmelsene tre i kraft allerede i 1933 undgår den vanskelighet på ny å skulle fastsette en midlertidig regel for hvorledes karakteren for norsk skriftlig ved artium skal bestemmes (artiumsreglement § 14); den regel som praktisertes i år, blev jo vedtatt bare for dette ene året. De fleste av dem som skal op til artium i 1933, har allerede avlagt den ene prøve i de fag hvori der efter det nu gjeldende reglement avholdes to prøver; ikke for nogen av disse vil den nye bestemmelse om at hver av prøvene skal ha særskilt karakter, virke til skade, men for dem som ved den annen prøve får bedre eller dårligere karakter, blir bestemmelsen en fordel. Under den ovenfor nevnte forutsetning at der blir adgang til fornyet prøve i skriftlige fag, altså også i den norske tilleggsstil, mener man derfor at de nye bestemmelser må kunne gjøres gjeldende allerede ved førstkommende eksamen, hvis det da lar sig gjøre å få dem vedtatt før jul.»

Departementet skal bemerke at den adgang til fornyet prøve i skriftlige fag som er forutsetningen for Rådets enstemmige innstilling om karakterreglene, nu er vedtatt ved kongelig resolusjon av 10 desember 1932. I henhold hertil vil departementet tilråde godkjennelse av Undervisningsrådets ovenfor refererte enstemmige forslag om nye regler for karaktergivning i fag med flere prøver, for prøvenes vekt og for bestemmelsen av hovedkarakteren. Med hensyn til det spørsmål hvorom der er meningsforskjell innen Rådet, nemlig om tidspunktet for de nye bestemmelsers ikrafttreden, slutter departementet sig til flertallet, idet man efter det som dette har anført, ikke finner tilstrekkelig grunn til utsettelse med ikrafttredelsen.

12 janr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Island og Cuba henholdsvis 26 november og 9 desember 1932 deponert i det britiske utenriksministerium sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930.

13 janr. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av lov av 31 juli 1914 om innskrenkning i bruken av redskaper til saltvannsfiskeri m. v. fastsettes:

I. Efternevnte kongelige resolusjoner om forbud mot vadfiske m. v. — med dertil hørende straffebestemmelser i kongelig resolusjon 21 februar 1913 — opheves forsåvidt de ennu er gjeldende:

1. Kongelig resolusjon 5 april 1873, jfr. kongelig resolusjon 18 mars 1870, om vadfisket i Akershus, Østfold, Buskerud og Vestfold fylker.

2. Kongelig resolusjon 15 juni 1882 om vadfisket i Oslofjorden innenfor Drøbak.

3. Kongelig resolusjon 19 mai 1883 om vadfisket i Hortensundet.

4. Kongelig resolusjon 14 november 1885 om vadfisket i Østfold fylke.

5. Kongelig resolusjon 4 februar 1886 om vadfisket i Langesundsfjorden og dens armer.

6. Kongelig resolusjon 27 januar 1887 om vadfisket i Akershus og Buskerud fylker.

7. Kongelig resolusjon 29 oktober 1888 om vadfisket i Svelvik og Strømmen.

8. Kongelig resolusjon 22 desember 1888 om vadfisket i Aust-Agder fylke.

9. Kongelig resolusjon 25 mai 1889 om vadfisket i Sande i Vestfold.

10. Kongelig resolusjon 21 august 1889 om vadfisket i Larvik, Sandeherred, Tjølling, Fredriksvern og Brunlanes.

11. Kongelig resolusjon 23 januar 1893 om vadfisket i Bamble.

12. Kongelig resolusjon 14 juni 1893 om vadfisket i Oslofjorden innenfor Drøbak.

II. For fiske på hav- og fjordstrekninger fra Svenskegrensen til Lindesnes skal gjelde at salg av efternevnte slags fisk kun er tillatt når fisken holder følgende min-

*) Kunngj. 14 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 3.

stemål fra snutespissen til enden av halefinnens midterste stråler: 13 janr.

For skrubbe 20 centimeter, for torsk 25 centimeter og for ål 34 centimeter.

Minstemålet for skrubbe og ål gjelder hvad enten de er fanget i sjøen eller i vassdrag.

Salg for innplantning eller opdrett er dog undtatt fra disse forskrifter.

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter.

Redskap som er brukt i strid med disse forskrifter kan ved dom inndras til fordel for statskassen.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av politivedtekten for M o. 13 janr.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet. I samhøve med §§ 5 og 8 i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror og kongeleg resolusjon av 6 januar d. å. har departementet fastsett: 13 janr.

1) Avgifta på umsetnaden av mjølk i tida frå og med 1 mars 1933 til og med 28 februar 1934 vert framleis å betala og krevja inn etter dei reglar som er fastsette i skriv frå departementet av 31 januar og 25 juli 1931.
2) Avgifta for flesk i tida frå og med 1 mai 1933 til og med 30 april 1934 vert å betala og krevja inn etter same reglar som nemnt i skriv frå departementet av 16 mars 1931.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Hans Johnsen og søster Josefine Johnsens legat» til fordel for tuberkuløse eller kreftlidende på Langestrand. 14 janr.

Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring av § 32 i politivedtekten for Tinn herred, Telemark fylke. 14 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Ole Mikkelsen Roen og Sigrid Mikkelsdatter Roens testamente av 1 august 1917 med tillegg av 19 november 1921 oprettede «Mikkel E. Roen og hustru & sønns sykelegat» for Nes i Hallingdal. 16 janr.

---

*) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor forandringen er inntatt.

**) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 4.

***) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtektens § 32 i endret lydelse er inntatt.

16 janr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Degernes, Østfold fylke.

16 janr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekt til bygningslovens § 124 for Hamar.

17 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Maren Andersens testamente av 8 juli 1926 oprettede «Søstrene Margrethe og Maren Andersens legat til fordel for Risør Indremissionsforening.»

17 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Maren Andersens testamente av 8 juli 1926 oprettede «Søstrene Margrethe og Maren Andersens legat til fordel for Risør barnehjem.»

17 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Anne Beate Christensen, f. Dieseths testamente av 28 februar 1912 oprettede «Dr. Ragnvald Øyens legat til tuberkulosens bekjempelse i Norge», fortrinsvis for patienter fra Stor-Elvdal.

17 janr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring i § 57 i politivedtektene for Kristiansund.

17 janr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet, hvori meddeles at ikke nogen skole — hverken offentlig, kommunal eller privat — efter departementets mening er «næringsdrivende» i handelslovens forstand.

Da den borttingningsrett som tilkommer «handlende og tilvirkere som ikke er innvånere av riket», ifølge handelslovens § 14 c er begrenset til å tinge bort varer til kjøbmenn og næringsdrivende, har efter departementets mening handelsreisende for sådanne handlende og tilvirkere som foran nevnt ikke adgang til å opta bestillinger hos skoler.

18 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Gunder Egelands legat», oprettet ved testamente av 3 mai 1927 til fordel for verdige trengende i Vestre Moland sogn.

18 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved veterinærkaptein N. Myklebys testamente av 3 februar 1909 oprettede «Veterinærkaptein N. Myklebys legat» til oplæring av lærenem og lærelysten ungdom i Åmot i teoretisk kunnskap og praktiske ferdigheter.

---

*) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4, hvor vedtektenes § 57 i endret lydelse er inntatt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Grosserer Carl Krogh og hustru Mathilda Kroghs legat til fordel for et konsertorkester i Oslo.» 18 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av firmaet O. Mustad & Søn ved gavebrev av 1 juli 1932 oprettede «Fabrikkeier Hans Mustads legat» til støtte for det videnskabelige arbeide ved Norges tekniske høiskole. 18 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Pastor Sofus Langberg Thormodsæters legat for norsk kirkehistorie» oprettet ved testamente av 27 juli 1931 med tillegg av 20 august 1931. 18 janr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av «Sandnes assuranseinnretning for sjømenns tøi» oprettede «Legat for trengende sjøfolk eller deres efterlatte». 18 janr.

Kongelig resolusjon. 20 janr.

Det ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1923 fastsatte «Reglement angående aspirantstipendier for utdannelse til utenrikstjenesten og angående aspirantprøve», endret ved kongelige resolusjoner av henholdsvis 27 august 1926 og 27 mai 1927, blir endret således:

Ad § 2. I 2net ledd rettes tallet 4 til 6 (i linje 3).

Opregningen i samme ledd av nevndens sammensetning gis følgende ordlyd:

«1) et medlem som utnevnes av Utenriksdepartementet, og som er nevndens formann,
2) en representant for skibsfarten,
3) en representant for eksporthandelen,
4) en representant for importhandelen,
5) en representant for eksportindustrien,
6) en representant for hjemmeindustrien.»

3dje ledd forandres til:

«De under 2), 3), 4), 5) og 6) nevnte medlemmer opnevnes av Kongen i almindelighet for 3 år ad gangen efter innhentet uttalelse for 2), 3) og 4)'s vedkommende fra henholdsvis Norges rederforbund, De norske eksportnæringers landsforbund og Norges handelsstands forbund, og for 5) og 6)'s vedkommende fra Norges industriforbund.»

I 4de ledd rettes tallet 3 til 4 (i linje 2).

20 janr. **Kongelig resolusjon.** Der oprettes et ulønt konsulat på Mahé med et konsulatdistrikt omfattende den britiske kronkoloni Seychelles-øiene.

20 janr. **Kongelig resolusjon.**

I. Reglement for artium § 2, punkt 5, tredje og fjerde avsnitt, skal herefter lyde således:

I tilknytning til det emne eller den tekst som opgis, kan kreves kortere litteraturhistoriske oplysninger om vedkommende forfattere (liv, hovedverker, betydning), almindelige historiske oplysninger, eller redegjørelse vedkommende offentlige institusjoner i England, alt innen rammen av godkjente lærebøker og de trykte kommentarer i de godkjente litteraturutvalg.

Av kandidater som legger op pensa omfattende poesi og annen skjønnlitteratur, kan der i de skriftlige opgaver, ved siden av den sammenhengende utredning av opgavens emne, kreves kortere kommenterende bemerkninger på engelsk til opgitte uttrykk, linjer eller avsnitt i den tekst som behandles.

II. Disse bestemmelser gjøres gjeldende fra og med artium 1934.

20 janr. **Kongeleg resolusjon** *). Den civile og geistlege inndelingsgrensa millom Eidfjord herad og sokn i Ulvik prestegjeld og lensmannsdistrikt og Kinsarvik herad og sokn i Ullensvang prestegjeld og lensmannsdistrikt i Hordaland fylke skal gå etter ei line som er skildra i eit framlegg som ligg ved.

Framlegget lyder so:

«Grensa tek til midt i Eidsfjorden nordaust for Busneset, går i sudleg leid og skjer strandlina noko aust for neset, går so i umlag same leid etter uppmerkt eigedomsgrense millom gardane ytre og indre Bu til grensemerke i nordhallet av Bunuten. Herfrå i bein line i same leid upp på fjellet til ein stad som ligg umlag 300 m vest for Opmålingen sin varde i det trigonometriske punktet Bunuten. Her bøygjer grensa mot sudaust og går i bein line til høgste punktet på Klinkskarv, derfrå umlag i same leid og i bein line til avlaupsosen i tjørni 928 m o. h. so mot aust gjenom denne tjørni og den som ligg like austanfor og vidare etter bekken som kjem frå Storavatnet. I avlaupsosen i dette vatnet bøygjer grensa mot sudaust og går i bein line til høgste punktet i Herbjørnskaret og vidare i bein line i umlag same leid til den staden innerst i Djupedalen som på kartet er merkt med høgdetalet 1171. Her bøygjer grensa mot

*) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 4.

aust og går i bein line til Buvadet. Frå Buvadet går grensa i bein line noko mot nordaust til høgste punktet på Vassliegi (1271), derfrå i bein line mot sudaust til høgste punktet på Kvanjolenuten (1345), bøygjer her mot sudvest og går deretter i bein line over Nasarabb (1386) til der Bytesbekken renn ut av tjørni 1330. Grensa går so sudover etter Bytesbekken til der han renn ut i bekken frå tjørni 1075, so over bekken og mot sudvest upp etter Geiteryggen til punkt 1237 og vidare over høgdepunktane 1414 og 1447 på denne. Grensa bøygjer so mot sudaust og går ned til bekken og vidare etter vassdraget nedover til innfallsosen i det største Vassdalsvatnet. 20 janr.

Alle tal og namn står på Opmålingen sitt originalkart C 33 nordaustre del, mælt i 1930.»

Kongelig resolusjon *). Det reglement angående foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. v. som blev utferdiget ved kongelig resolusjon av 27 januar 1922, endres i samhøve med et fremlagt utkast — sålydende: 20 janr.

I reglement angående foranstaltninger mot innførsel av smittsomme sykdommer m. v. av 27 januar 1922 gjøres følgende forandringer:

§ 7, 3dje ledd, skal lyde:

For fartøi som i Danmark eller Sverige har vært underkastet de foranstaltninger som er påbudt i §§ 56—68, blir, i stedet for ovennevnte bevidnelse fra norsk konsul, å godta bevidnelse fra vedkommende steds danske eller svenske sundhetsmyndighet. For fartøi som har vært underkastet foranstaltninger som nevnt i andre land, godkjennes likeledes bevidnelse herom fra vedkommende steds sundhetsmyndigheter i stedet for bevidnelse fra norsk konsul, når der mellem Norge og vedkommende land er sluttet avtale om gjensidig å opheve sundhetspass eller konsulatvisum.

§ 55, 3dje ledd, gis følgende tillegg:

Når der mellem Norge og vedkommende land er sluttet avtale om gjensidig å opheve sundhetspass eller konsulatvisum, kan bevidnelse fra vedkommende steds sundhetsmyndigheter tre i stedet for bevidnelse fra norsk konsul.

§ 65 skal lyde:

Fartøi som under reisen har hatt eller ved ankomsten har tilfelle av sykdom ombord, som skjønnes å være flekkfeber, underkastes de foranstaltninger som er angitt neden-

*) Kunngj. 21 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 4.

20 janr. for i punkt 1—4. Punkt 3 og 4 gjelder også fartøi som under reisen ikke har hatt eller ved ankomsten ikke har tilfelle av flekkfeber ombord, men som for mindre enn 12 dager siden har forlatt sted som er kunngjort smittet av flekkfeber.

1. Syke avsondres med minst mulig ophold på betryggende måte, i land eller når fartøiets fører samtykker, ombord, inntil de er smittefrie.
2. Lik skal straks på betryggende måte begraves eller senkes i åpen sjø.
3. Alle personer ombord undersøkes, om de har lus, og må i bekreftende fall avluses. Likeledes avluses tøi og andre ting som tilhører eller brukes av personer som har lus, samt alle gjenstander og lugarer m. v. som skjønnes smittet.

   Avlusning utføres i den utstrekning det anses nødvendig og efter regler som medisinaldirektøren gir.
4. Både personer ombord og personer som forlater fartøiet, skal, når de har lus eller skjønnes å kunne ha vært utsatt for smitte, underkastes eftersyn, om nødvendig hver dag, i 12 dager regnet fra avlusningen eller når det gjelder fartøi som omhandlet i første ledd, annet punktum, fra den dag fartøiet forlot område som er kunngjort smittet av flekkfeber.

Personer som underkastes eftersyn, skal, når de forlater fartøiet, på fyldestgjørende måte opgi navn, stilling, hjemsted, bestemmelsessted, adresse og reiseplan, og undertegne forpliktelse til å fremstille sig til eftersyn slik som foran bestemt.

Fartøiet får derefter straks tillatelse til fritt samkvem. Skal det fortsette reisen før eftersynstiden er utløpet, tillates det under iakttagelse av bestemmelsene i §§ 70—72.

§ 71, 1ste ledd, skal lyde:

Helserådets ordfører eller tilsynsmann på hvert sted som fartøiet anløper, har i den tid fartøiet skal være under tilsyn, om nødvendig hver dag, å undersøke sundhetstilstanden hos besetningen og de personer som blir ombord.

I § 77, 1ste og 2net ledd, forandres «21 dager forsåvidt gjelder flekkfeber» til «12 dager forsåvidt gjelder flekkfeber».

§ 88, 1ste ledd, skal lyde:

For undersøkelse av fartøi ved dets ankomst til første norske havn i henhold til §§ 54—75 tilkommer den læge som foretar undersøkelsen, en godtgjørelse av kr. 15,00. Overstiger fartøiets besetning og reisende 15 personer, får lægen

ytterligere kr. 5,00 for inntil hver 10 personer som han under- 20 janr
søker. For hvert følgende tilsyn ombord med fartøiets besetning og reisende får han kr. 7,50.

§ 88, 3dje ledd, skal lyde:

Dessuten tilkommer ovennevnte personer skyss- og kostgodtgjørelse efter bestemmelsene derom til enhver tid.

Disse forandringer trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 20 janr.

1. «Veiledning i militær lægebedømmelse» fastsettes overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å foreta de mindre vesentlige forandringer i veiledningen, som erfaring måtte vise ønskelige.

Stortingsvedtak *) um ordning av og landsplan for kringkastinga i Norig — solydande: 20 janr.

Stortinget samtykkjer i at kringkastinga i vårt land i det store og heile vert organisera i samhøve med dei hovedlinor som er gjevne i foredrag frå Handelsdepartementet av 27 mai 1932.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 20 janr.
det av Martha og Ole Hunnes oprettede «Nils Hunnes legat» til fordel for ungdom i Volda herred.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 23 janr.
det ved pastor Wilhelm Frimann Koren Holdt og hustrus testamente av 29 januar 1922 oprettede «Wilhelm og Marie Holdt's legat» til gamle og syke og til unges utdannelse ved høiere læreanstalter.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 23 janr.
fondet «Nord-Norges Universitet» til understøttelse av videnskabelig arbeide i og for Nord-Norge.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 23 janr.
«Nord-Norges Fond» oprettet av Vesterålens dampskibsselskap til understøttelse av videnskabelig arbeide i og for Nord-Norge samt til stipendier for universitetsstuderende fra Nord-Norge.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 23 janr.
det av sogneprest O. Bugge Nundal oprettede «Fondet til Karlsøys vel og sokneprest Mikael Skjelderup Kobros minne».

---

*) Se St.prp. nr. 69 for 1932. Innst. S. nr. 1 for 1933. St.tid. s. 38—78.

23 janr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Fremmedloven.

Rundskrivelse nr. 10.

I. Opholdstillatelse (fremmedlovens § 6).

I rundskrivelse nr. 5 av 20 desember 1927 vedrørende fremmedloven traff Justisdepartementet nærmere bestemmelser om adgangen til å gi utlendinger opholdstillatelse på så vel bestemt som ubestemt tid (meldebevis og opholdsbok).

Da fremmedlovens § 6, 2. ledd tidligere ikke inneholdt nogen uttrykkelig bestemmelse om lægeundersøkelse, har man hittil ikke krevet sådan. Ved lov nr. 10 av 30 juni 1932 har nevnte § 6, 2. ledd i fremmedloven fått sådan lydelse:

«Opholdstillatelse gis for høist et år om gangen. Har en utlending opholdt sig i riket i minst 2 år, kan tillatelsen efter nærmere regler som Kongen fastsetter, gis på ubestemt tid, dog som regel bare såfremt ansøkeren er lægeundersøkt og helbredstilstanden finnes tilfredsstillende.»

Ved kongelig resolusjon av 23 desember 1932 er Justisdepartementet bemyndiget til å fastsette nærmere regler for meddelelse av opholdstillatelse på ubestemt tid, herunder bestemmelse om lægeundersøkelse.

I henhold hertil bestemmer Justisdepartementet i tillegg til de ved foran nevnte rundskrivelse nr. 5 av 20 desember 1927 trufne bestemmelser:

Ingen utlending må herefter gis opholdstillatelse på ubestemt tid (opholdsbok) uten efter uttrykkelig samtykke fra Centralpasskontoret. Før sådant samtykke gis, skal Centralpasskontoret kreve vedkommende utlending lægeundersøkt. Kravet herom kan dog frafalles i særlige tilfelle hvor det må anses for helt ubetenkelig. Undersøkelsen blir for vedkommende utlendings regning eller for regning av den hos hvem han har ophold å foreta av den læge som politiet eller eventuelt Centralpasskontoret bestemmer. Lægens uttalelse avgis på en såkalt «helseattest» overensstemmende med et av medisinaldirektøren utarbeidet utkast som er godkjent av departementet. Centralpasskontoret vil ha oplag av skjemaet for disse lægeattester, som også blir å betale av den utlending som søker om opholdstillatelse på ubestemt tid eller av den hos hvem han har ophold.

Gir vedkommende utlendings forhold senere grunn til det, kan Centralpasskontoret bestemme at opholdsboken inndras og erstattes med meldebevis med opholdstillatelse på bestemt tid. Får han senere opholdsboken tilbake — eller

ny utstedes — kan ny lægeundersøkelse frafalles såfremt 23 janr.
den foregående ikke ligger lenger tilbake enn 2 år og hvis dette for øvrig anses helt ubetenkelig.

II. Anke over utvisning (fremmedlovens § 18).

Ved foran nevnte lov nr. 10 av 30 juni 1932 er 3. ledd i fremmedlovens § 18 forandret således:

«Den som politiet beslutter utvist efter § 16, skal gjøres kjent med at han innen 24 timer kan kreve saken forelagt for den myndighet som Kongen bestemmer. Krever han saken forelagt for denne myndighet, skal dens avgjørelse avventes før beslutningen om utvisning settes i verk. Samme myndighet kan gi politiet pålegg om å utvise en utlending, såfremt den finner at utvisningsgrunn foreligger.»

Ved den før citerte kongelige resolusjon av 23 desember 1932 blev det bestemt at den i fremmedlovens § 18, 3. ledd omhandlede myndighet herefter skal være Centralpasskontoret.

I henhold hertil blir vedkommende utviste herefter å gjøres kjent med at han innen 24 timer kan kreve saken forelagt for Centralpasskontoret, istedenfor som tidligere vedkommende fylkesmann.

III. Innberetning til Centralpasskontoret når utlending straffes.

For å kunne føre en mest mulig effektiv fremmedkontroll ønsker Centralpasskontoret at politimestrene alltid sender det melding om straffer (herunder bøter) som blir ilagt utlending. Det ønsker også at vedkommende politimester i forbindelse med innberetning herom gir utførlig oplysning om alle tidligere dommer og forelegg som måtte være overgått vedkommende utlending.

Under henvisning hertil skal departementet henstille at det fremtidig blir forholdt som av Centralpasskontoret foran utbedt.

Endel avtrykk av denne rundskrivelse vedlegges for å tilstilles politimestrene og lensmennene innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i 24 janr.
vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Borgund herred, Møre fylke.

---

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5, hvor vedtektens § 1, 1ste punktum, i endret lydelse er inntatt.

26 janr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en politimester vedrørende adgangen til å gi en person næringsbrev på omførselshandel efter handelslovens § 21 for salg ved omførsel av hatter av alle slag, tilvirket av vedkommende selv ved innenlandsk husflid. Departementet uttaler at der efter dets mening ikke er adgang til å gi sådan tillatelse, idet uttrykket «ferdige klær» i handelslovens § 21 antas å omfatte alt av ytterklær, også hatter.

27 janr. **Kongelig resolusjon.**

I. For distriktene Grefsen og Riis i Vestre Aker prestegjeld under Asker prosti i Oslo bispedømme blir der for fremtiden å føre særskilte kirkebøker og fødselsregistre.

II. Grensene for de to distrikter fastsettes således:
   a) For Grefsen distrikt: Grefsen, Kjelsås, Maridalen og Nordmarken skolekretser.
   b) For Riis distrikt: Slemdal skolekrets samt den del av Vinderen skolekrets, som ligger vestenfor og nordenfor en grense som dannes av Sognsvannsbanens trasé til krysset med Holmenkolbanen, Holmenkolbanen til krysset med Smedstadbanen, Smestadbanen til Volvat, derfra en linje sydover langs Vestre gravlund til den når sognegrensen (mot Ullern).

III. De nevnte kirkebøker og fødselsregistre blir inntil videre å føre av den i Vestre Aker prestegjeld ansatte tredjeprest.

27 janr. **Kongelig resolusjon** *) om at valgting til utkåring av stortingsmenn for perioden 1934—36 skal holdes mandag 16 oktober 1933.

27 janr. **Kongeleg resolusjon** **). Den civile og geistlege inndelingsgrensa millom Hovin herad og sokn i Gransherad prestegjeld og lensmannsdistrikt i Telemark fylke og Rollag herad og prestegjeld og Rollag og Veggli lensmannsdistrikt i Buskerud fylke skal gå soleis:

Frå «grenserøys nr. 1» på eidet millom dei tvo midtre Åklivatn i bein line i umlag nordleg leid til høgste punkt på Rostad—Åkli (originalkartet 1059) derfrå mot nord til tjørn 1003 nørdst i Fjelldalen slik at heile tjørni kjem til å liggja i Hovin, derfrå mot n.v. i bein line til Opmålingen sin varde i det trig. pkt. Åklinuten 1245,5 m o. h. Her bøygjer

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.
**) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1ste deild nr. 5.

grensa mot nordaust og går i bein line til utlaupsosen i Kroktj. 1102 m o. h. og vidare mot n.v. etter vasstrandi til der utskiftningslina når vatnet. 27 janr.

Kongelig resolusjon *). Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Hamarøy herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt og Sørfold herred og sogn, Folda prestegjeld og lensmannsdistrikt i Nordland fylke skal gå således: 27 janr.

Fra riksrøys nr. 244, Hurre røys, i rett linje nordvestover til Norges geografiske Opmålings varde på Riddoalgges høieste topp, 1275 m o. h., herfra rettlinjet og fremdeles i nordvestlig retning til Veikdalsisens høieste topp, Gaskacokka, 1512 m o. h. Herfra går den med nord-nordøstlig retning rettlinjet til topp 739 på Kautulus (Gerdda Gautelis), hvorfra den med nordvestlig retning rettlinjet går til topp 885 nord Gjerdalsvatnet og videre vestover, fremdeles rettlinjet, til topp 903 i Raskacokkas sydvestre del, hvor Nordfolds grense påtreffes.

Kongelig resolusjon *). Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Hamarøy og Tysfjord herreder, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikter i Nordland fylke skal gå således: 27 janr.

Grensen mellem Hamarøy og Tysfjord på strekningen fra riksgrensen mot Sverige nordvestover til vannskillet syd for øvre Stolovatn går efter vannskillet mellem de til Hellemofjorden rennende vassdrag i nordøst og de til Sørfolla, Nordfolla og Sagfjorden rennende vassdrag i sydvest.

Grensen begynner i riksrøys nr. 246, på Savzasvarre og går mot nordvest over Steindalen og Steinfjellet (1073 og 1084 m o. h.) til Steintoppen (1187). Her bøier grensen mot s.v. og går til Reinoksfjellet, hvis rygg derpå følges mot n.v. over toppen 1149 til salen mellem toppene 1027 og 1134, bøier her mot n.ø. og derpå mot n.v. og går over Kirkefjellet 1208 og Livsevarre 1265 og 1272 til toppen 1284 nord for Livsejavrre, hvor grensen bøier mot s.v. og går til Kildetoppen (Ajacokka) 1209. Her bøier grensen atter mot n.v. og går over toppene 1083, 1143, 935, 722, 721, 1012, 737, 784 og 608 til fjellet Gussavarre, 999 m o. h. Grensen følger så dette fjells rygg nordover ca. 1800 m og går så mot n.ø. nedover fjellsiden til vannskillet i salen syd for øvre Stolovatn. De i denne beskrivelse nevnte høidetall og navn står på gradavdelingskartene Linnajavrre, trykt 1926, Hellemobotn, trykt 1918 og Nordfold, trykt 1917.

*) Kunngj. 28 januar i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

27 janr. **Kongelig resolusjon.** Sognenavnet Nykirke, Opland fylke, endres til Vestre Gausdal.

27 janr. **Kongelig resolusjon** *) om kommunal autorisasjon av rørleggere i Hønefoss.

27 janr. **Kongelig resolusjon** *) om kommunal autorisasjon av rørleggere i Kongsberg.

27 janr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 7 i lov nr. 3 av 29 juni 1932 om oprettelse av en garantikasse for sparebanker utferdiges forskrifter for garantikassens virksomhet og administrasjon overensstemmende med et fremlagt utkast.

2. De avgjørelser m. v. som i loven er tillagt vedkommende departement, henlegges under Finans- og Tolldepartementet.

27 janr. **Kongelig resolusjon.** Bestemmelsen i litr. D. post 4 i den ved kongelig resolusjon av 16 juli 1921, jfr. kongelig resolusjon av 19 april 1929, meddelte tillatelse for A/S Akersbanene til anlegg og drift av dobbeltsporte elektriske forstadsbaner i Aker fra Majorstuen over Tåsen til Sognsvann og fra Tåsen til Sagene, forandres derhen at banene i sin helhet skal være ferdige til å åpnes for almindelig trafikk senest 1 januar 1935.

28 janr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Fond for Nidaros Domkirkes kunstneriske utstyr og dettes vedlikehold».

28 janr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har den danske Regjering, i henhold til det forbehold den tok ved deponeringen av sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, (jfr. fotnoten til overenskomsten i «Overenskomster med fremmede stater» 1932 s. 61) meddelt at den danske straffelov av 15 april 1930 er trådt i kraft 1 januar 1933, og at overenskomsten således er trådt i kraft for Danmarks vedkommende fra samme dag.

30 janr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til en sorenskriver om at departementet gjentatte ganger overfor skifteretter har uttalt at der bør anvendes en mindre bekostelig varselsmåte overfor arvinger til skiftesamlinger enn tilsigelse ved lensmannen. Undtagelse herfra bør bare gjøres på grunn av spesielle omstendigheter i det enkelte tilfelle.

---

*) Kunngj. 28 janr. i Lovtid. 1ste avd. nr. 5.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet. 30 janr.

I medfør av lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909 og kongelig resolusjon av 10 mai 1906, har Handelsdepartementet bestemt at avsnitt II i den av departementet under 7 august 1906 kunngjorte bekjentgjørelse om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjerskib herefter skal lyde således:

«II. På fat som av Departementet for handel, sjøfart, industri, håndverk og fiskeri godkjennes som eksplosjonssikre, kan der inntil videre uhindret av ovenstående bestemmelser av spesielt ildsfarlige stoffer befordres:

På passasjerskib under 300 reg. tonn brutto inntil 3000 liter.

På passasjerskib fra 300 til 500 reg. tonn brutto inntil 6000 liter.

På passasjerskib over 500 reg. tonn brutto inntil 9000 liter.

Fatene må plaseres således at passasjerene ikke kan komme i berøring med dem. De må være forskriftsmessig utstyrt og merket, d. v. s. forsynt med godkjent eksplosjonssikring og forsvarlige rullebånd, likesom bunnene må være rødmalt og merket tydelig «Bensin» og «Ildsfarlig».

For øvrig kommer de under I foreskrevne regler om lastning, forsiktighet med ild, lys m. m. til anvendelse.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.»

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, 30 janr.
hvori meddeles, at departementet ved flere leiligheter har uttalt, at det anser det rettest at der ved betaling av skatt på motorvogner m. v. innrømmes debitor de vanlige løpedager (8 dager) fra forfallsdag, forinnen renteplikt inntrer. Er de 8 dager oversittet, regnes renter fra forfallsdag. Anvendt på skatt av inngangspenger antas denne regel å burde føre til, at renteplikt ikke inntrer, hvis skatten hvor der holdes regelmessige forestillinger eller samlinger innbetales innen 8 dager efter utløpet av hver måned (jfr. lov av 18 juli 1917 med tilleggslover § 17). Ved enkeltstående forestillinger eller samlinger antas der derimot ikke å burde innrømmes nogen lengere innbetalingsfrist enn den i loven bestemte (8 dager).

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i 31 janr.
§ 1 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Våler herred, Hedmark fylke.

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

**) Kunngj. 4 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.

1 febr. **Regler for nedsettelse av kongelige og departementale kommisjoner og komiteer samt for kommisjons- og komitemedlemmers godtgjørelse m. v.**

(Fastsatte av Regjeringen som gjeldende fra 1 februar 1933).

A.

1. Spørsmålet om nedsettelse av departementale kommisjoner og komiteer skal som regel avgjøres i statsråd hos Kongen, som også treffer bestemmelse om medlemsantallet.

2. Enhver kongelig eller departemental kommisjon og komite gis pålegg om ved utgangen av hvert halvår å avgi innberetning til vedkommende departement om kommisjonsarbeidets stilling, i tilfelle ledsaget av arbeidsplan for det derpå følgende halvår. Innberetningen skal inneholde oplysning om de utgifter, som i halvårets løp er medgått til kommisjonen. Innberetningen skal undtagelsesfritt forelegges departementets chef.

3. Ved bestemmelse av kommisjonens eller komiteens møtested skal hensynet til det offentliges utgifter ved møtet være avgjørende. Denne regel kan kun fravikes med vedkommende departements samtykke. Reiser i kommisjonens eller komiteens anliggender må kun foretas med departementets samtykke.

4. Intet trykningsarbeide kan iverksettes for kommisjonens eller komiteens regning uten forut innhentet samtykke av vedkommende departement. Alt trykningsarbeide besørges av statens trykningskommissær.

På annen omslagsside i den endelige innstilling skal kommisjonen eller komiteen anføre hvad den i alt har kostet, herunder særskilt angitt de trykningsutgifter som anslagsvis i tilfelle vil påløpe.

B.

Kommisjons- og komitemedlemmers godtgjørelse.

1. Utenbys medlemmer erholder på reise til og fra møtestedet skyss- og kostgodtgjørelse efter de regler, som gjelder for tjenestemenn av det almindelige kostgodtgjørelsesregulativs 1ste klasse, og som godtgjørelse utenfor reisedager kr. 21,00 pr. dag samt natt-tillegg efter den til enhver tid gjeldende høieste sats for dette tillegg. Opholder vedkommende sig på møtestedet i annet offentlig hverv, hvorfor der beregnes særskilt godtgjørelse av det offentlige, erholder han for deltagelse i kommisjons- eller komitearbeide kr. 12,00 for hver dag som der holdes møte.

2. Innenbys medlemmer (herunder innbefattet medlemmer som er bosatt så nær den by eller det sted hvor kommisjonen eller komiteen holder møte at de tilbringer natten hjemme) erholder for deltagelse i kommisjons- og komitearbeide kr. 15,00 for hver dag som der holdes møte. Godtgjørelsen utredes dog alene med kr. 12,00, såfremt vedkommende er statstjenestemann. 1 febr.

3. Har et medlem møte samme dag i to eller flere kommisjoner eller komiteer, forhøies de i punktene 1 og 2 normerte satser med 50 pct., altså fra henholdsvis kr. 21,00, kr. 15,00 og kr. 12,00 til henholdsvis kr. 31,50, kr. 22,50 og kr. 18,00.

4. For arbeide utenfor møtedager erholder komitemedlemmer som ikke oppebærer godtgjørelse i henhold til punkt 1, første passus, kr. 15,00 pr. dag, såfremt arbeidstiden har vært minst 4 timer. Opholder vedkommende sig på møtestedet i annet offentlig hverv, hvorfor der beregnes særskilt godtgjørelse av det offentlige (jfr. punkt 1, annen passus) eller er vedkommende statstjenestemann (jfr. punkt 2, annen passus), nedsettes dog beløpet til kr. 12,00. Har den daglige arbeidstid vært under 4 timer, erholdes kun en forholdsmessig beregnet godtgjørelse.

5. Erstatning for utlegg til stedfortreder. Spørsmålet om erstatning av nødvendige hatte utlegg til stedfortreder under komitearbeidet avgjøres så vidt mulig på forhånd for hvert enkelt tilfelle av det departement hvorunder komiteen hører (jfr. Finansdepartementets rundskrivelse av 6 mai 1909, Innst. S. XXXVI for 1910 og Innst. S. nr. 147 for 1911), dog således at der ikke tilståes erstatning for tapt fortjeneste for øvrig som følge av at komitemedlemmet ikke selv har kunnet skjøtte sin forretning (arbeide) under fraværet.

C.

Komitesekretærers godtgjørelse.

1. For sekretærer som er offentlige tjenestemenn og som forutsettes å beholde sin lønn som tjenestemann, fastsettes følgende godtgjørelse:

a) I kommisjoner og komiteer, som forutsettes å ville medføre kontinuerlig arbeide for sekretæren, således at han som regel vil ha sin dag helt eller for en vesentlig del optatt i komiteens tjeneste, bør der fastsettes en månedlig godtgjørelse, som ikke bør overstige kr. 160,00 pr. måned. I særlige tilfelle kan denne godtgjørelse med vedkommende departements samtykke forhøies til kr. 240,00 pr. måned.

1 febr. På reiser i kommisjonens eller komiteens anliggender erholder sekretæren samme skyss- og kostgodtgjørelse som for komitemedlemmer bestemt.

b) I andre kommisjoner og komiteer, hvor arbeidet faller mere ujevnt for sekretæren, således at han som regel ikke tiltrenger permisjon fra sin stilling, fastsettes godtgjørelsen således:

På hjemstedet erholder sekretæren for møter i kommisjonen eller komiteen eller for arbeide i dennes anliggender timebetaling kr. 3,20 pr. time, dog ikke over kr. 16,00 pr. dag. Den samlede godtgjørelse i en måned kan dog ikke overstige den ordinære godtgjørelse efter 1 a) (kr. 160,00 pr. måned). Faller møtene eller arbeidet for kommisjonen eller komiteen i den ordinære arbeidstid ved offentlige kontorer i Oslo, er det forutsetningen at sekretæren ikke i sin tjenestestilling erholder (særskilt) godtgjørelse for overtidsarbeide, som måtte foranlediges ved hans fravær i kommisjonens eller komiteens anliggender.

På reiser i kommisjonens eller komiteens anliggender erholder sekretæren skyss- og kostgodtgjørelse som for medlemmer bestemt. Derhos kan der for arbeids- eller møtedager under reisen tilståes ham et honorar av inntil kr. 12,00 pr. (arbeids- eller møte-)dag, dog ialt ikke mer enn kr. 160,00 i en måned.

2. For sekretærer som ikke er offentlige tjenestemenn fastsettes godtgjørelsen efter overenskomst så vidt mulig under hensyn til ovenstående regler.

2 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved overlæge Nicolay Batt's testamente av 30 januar 1932 oprettede «Overlæge Batt og hustrus fond» til trengende patienter ved Namdal sykehus.

2 febr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til politiadjutanten i Oslo.

Et handelsbrev som blev løst i Bergen 26 november 1890, blev opsagt der 19 januar 1912, idet innehaveren av handelsbrevet flyttet til Oslo, hvor nytt handelsbrev umiddelbart derefter blev løst av ham 23 januar s. å. Da handelsbrevets innehaver er avgått ved døden og hans enke ønsker fortsatt å utøve avdødes handelsrett, som man går ut fra den hele tid har vært holdt vedlike, har herr politiadjutanten forespurt om hvilken dag avdødes handelsrett må antas å være stiftet.

I anledning herav tillater man sig å meddele at vedkommende handelsrett efter departementets mening må anses

stiftet ved løsningen av handelsbrevet i 1890. Den omstendighet at handelsrettens innehaver ved flytning til Oslo og handelsrettens overførsel hertil må opsi handelsbrevet i Bergen og løse nytt sådant i Oslo, medfører efter departementets mening ingen endring heri. 2 febr.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Bærum kommunale barnehjem Lillehagen. 3 febr.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Modums barnehjem. 3 febr.

Kongelig resolusjon *) om bevilling for Norsk jockeyklubb til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator og om tilbakekallelse av den ved kongelig resolusjon av 3 november 1932 gitte bevilling for Norsk forening for varmblodig hesteavl. 3 febr.

Kongelig resolusjon *). 3 febr.

1. Soppen Pseudoperonospora Humuli skal inntil videre anses farlig for planter, busker eller trær.
2. Innførsel av levende planter og stiklinger av humle (Humulus Lupulus) skal være forbudt.
3. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 3 febr.

I henhold til § 1 i lov nr. 18 av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med 1928, jfr. tilleggslov av 24 juni 1932, meddeles approbasjon på den i Lotterikomiteens skrivelse til Finansdepartementet av 18 januar 1933 omhandlede endring i den ved kongelig resolusjon av 22 juli 1932 godkjente gevinstfordeling for lotteriet, fra og med trekningen i mars 1933.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved enkefru Hulda Christensens testamente av 3 oktober 1916 oprettede «Vognfabrikant Christen Christensen og hustru Hulda Christensens legat» til Trefoldighets menighets fattigpleie og samme menighets gamlehjem i Oslo. 3 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved skibsreder Emil Knudsens testamente av 16 oktober 1924 oprettede «Skibsreder Emil Knudsens legat» til fordel for verdige trengende i Lillesand, fortrinsvis sjøfolk. 3 febr.

*) Kunngj. 4 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 6.

3 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Jakob Sivertsen Egtrø og hustru Iverikke Paulsdatters legat til beste for Leinstrand sogn», oprettet ved gjensidig testamente av 8 september 1902.

3 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved overlæge Nicolay Batt's testamente av 30 januar 1932 oprettede «Overlæge Batt's legat for Namdalen» til utdannelse for unge menn og kvinner.

3 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Arne Olsen Daviknes's legat til hjelp for trengende syke i Davik sogn», oprettet ved testamente av 5 oktober 1930.

6 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Ballangen herred, Nordland fylke.

6 febr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til en politimester om en persons rett til å løse handelsbrev.

Det oplyses at vedkommende våren 1930 blev dømt for sedelighetsforbrytelse eller delaktighet deri til 1 års betinget fengselsstraff uten dog å bli fradømt statsborgerlige rettigheter. Angående spørsmålet om han av den grunn er utelukket fra å opnå handelsbrev (jfr. handelslovens § 4, 4. ledd, sammenholdt med straffelovens § 30 nr. 2) har Justisdepartementet uttalt at tap av statsborgerlige rettigheter ikke inntrer så lenge fullbyrdelsen er utsatt, medmindre retten har bestemt noget annet. Justisdepartementet henviser til bestemmelsene i straffelovens § 52 nr. 2 og § 53 b, 2. ledd.

Handelsdepartementet henholder sig hertil. Det tilføier imidlertid, at man ikke hermed har uttalt noget om, hvorvidt ansøkeren i kraft av det av ham tidligere erhvervede handelsbrev kan opnå nytt handelsbrev efter ikrafttredelsen av loven av 21 juni 1929.

7 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Arne Olsen Daviknes's legat til julegaver til trengende i Davik krets», oprettet ved testamente av 5 oktober 1930.

7 febr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Engebret Thoresens legat til Elverum forening for hedningemisjonen», oprettet ved testamente av 27 desember 1911.

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, 7 febr.
hvorefter der i et bo ikke blir å svare arveavgift av livsforsikringssum, som utbetales avdødes far som arving i boet i henhold til en på avdødes liv tegnet forsikring, når polisen har vært tegnet av og i sin helhet betalt og disponert av faren, mens avdøde ingen rådighet har hatt over den.

Skrivelse fra Socialdepartementet til Rikshospitalets 8 febr.
direktør.

Spørsmålet gjaldt levering av lægemidler fra Rikshospitalets apotek til Norges statsbaners samaritankasser. Departementet uttalte i den anledning at apoteket bør stille sig velvillig til bestrebelser fra de offentlige institusjoners side for å opnå en rasjonell og økonomisk tilfredsstillelse av deres behov for lægemidler, når det kan skje på en forretningsmessig forsvarlig måte for apoteket.

På den annen side vil det, bemerket departementet, være en naturlig ordning, at apotekene utover landet under ellers like vilkår har den levering av lægemidler som naturlig knytter sig til deres opland.

I det tilfelle som forelå antok departementet at avtale om levering som nevnt fra Rikshospitalets apotek, såfremt bindende avtale ikke allerede måtte være truffet med statsbanene, eller det ikke var av vesentlig betydning for disse å ha med bare ett apotek å gjøre, burde være begrenset til Oslo distrikt, hvis leveringene til de øvrige distrikter kan overtas av et av disses apotek på de samme vilkår som statsbanene opnår på Rikshospitalets apotek.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 9 febr.
fra Folkeforbundets generalsekretær har Fristaden Danzig tiltrådt deklarasjonen om flaggrett for stater som ikke har nogen kyststrekning, Barcelona 20 april 1921.

Tiltredelsen blev registrert i Folkeforbundets sekretariat 10 januar 1933.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Den internasjo- 9 febr.
nale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Den sydafrikanske union, hvis kjenningsbokstaver blir S.A.U. Tiltredelsen får virkning fra 31 desember 1933.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om torvvedtek- 9 febr.
ter for Narvik.

---

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor vedtekten er inntatt.

10 febr. **Kongelig resolusjon** *).

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en stor hengebjørk på Ullern gnr. 96 bnr. 1 i Øvre Eiker ved opkjørselen til gården, være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

10 febr. **Kongelig resolusjon** *).

I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal en eik ved Lunnahaugen på Østraat gnr. 82 bnr. 1 i Ørland herred være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedet.

10 febr. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes nytt reglement for den medisinske embedseksamen ved Universitetet overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende:

§ 1. Den medisinske embedseksamen omfatter muntlig eller skriftlig (klinisk) prøve i følgende fag:

Fysikk.
Anatomi.
Fysiologi.
Kjemi.
Almindelig patologi og patologisk anatomi.
Farmakologi og toksikologi.
Medisinsk patologi og terapi.
Kirurgisk patologi og terapi.
Dermatologi.
Oftalmologi.
Bakteriologi med serologi.
Medisinsk klinikk.
Kirurgisk klinikk.
Obstetrik.
Gynekologi.
Pediatri.
Hygiene.
Medicina forensis.
Psykiatri.
Oto- og rhinologi,

samt skriftlig opgave i ett av fagene til annen avdeling, fortrinsvis i hovedfagene.

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7.

Fremdeles må man på tilfredsstillende måte ha deltatt i følgende obligatoriske praktiske kurser: 10 febr.

Kursus i disseksjon,
» » mikroskopisk anatomi,
» » fysiologisk kjemi,
» » kjemisk analyse,
» » patologisk histologi,
» » bakteriologi,
» » operasjonsøvelser,
» » praktisk hygiene,

samt utført minst én seksjon med tilhørende demonstrasjon og protokoll. Hvis materialet tillater det, skal der også utføres seksjon av liket av en nyfødt.

Endelig må man på tilfredsstillende måte ha utført praktikanttjeneste ved de kliniske serviser således:

Ved medisinsk avdeling A i ett semester.
» —»— —»— B i ett »
(herunder én dag ukentlig ved nerveavdelingen samt 4 à 5 uker ved epidemiavdelingen).

Ved kirurgisk avdeling A i ett semester.
» —»— —»— B i ett »
samt i ½ semester eller i en dertil svarende tid
ved avdelingene for øiensykdommer, hudsykdommer
samt øre-, nese- og halssykdommer.

Ved Kvinneklinikken og
» Barneavdelingen i ett semester.
» Den psykiatriske klinikk i ett semester efter fakultetets nærmere bestemmelse angående det ukentlige timeantall.

§ 2. Den medisinske embedseksamen avholdes i 3 avdelinger:

A. Første avdeling omfatter prøver i:
1. Anatomi.
2. Fysiologi.
3. Kjemi.
4. Fysikk.

B. Annen avdeling omfatter prøver i:
1. Almindelig patologi og patologisk anatomi.
2. Farmakologi og toksiklogi.
3. Medisinsk patologi og terapi.
4. Kirurgisk patologi og terapi.
5. Dermatologi.
6. Oftalmologi.
7. Bakteriologi med serologi.
8. Skriftlig utarbeidelse av en opgave i ett til denne avdeling hørende fag.

10 febr. C. Tredje avdeling omfatter prøver i:

1. Medisinsk klinikk.
2. Kirurgisk klinikk.
3. Obstetrik.
4. Gynekologi.
5. Pediatri.
6. Hygiene.
7. Medicina forensis.
8. Psykiatri.
9. Oto- og rhinologi.

§ 3. Medisinsk embedseksamen til samtlige tre avdelinger avholdes to ganger om året): ved slutningen av hvert semester.

Første avdelings eksamen avholdes i to avsnitt. Første avsnitt består av eksamen i kjemi og fysikk; annet avsnitt av eksamen i anatomi og fysiologi. Eksamen i kjemi og fysikk må være bestått, før man begynner gjennemgåelsen av de praktiske kurser i fysiologi.

Skriftlig anmeldelse til de forskjellige avdelinger skjer i henhold til opslag av fakultetets sekretær.

Anmeldelse til 1ste avdelings første avsnitt må være ledsaget av a) bevis for at man på tilfredsstillende måte har deltatt i de praktiske kurser i kjemi, b) kvittering fra Universitetets kasserer for betalt eksamensavgift. Anmeldelse til 1ste avdelings annet avsnitt må være ledsaget av a) bevis for bestått forberedende prøver og b) bevis for at man på tilfredsstillende måte har deltatt i de praktiske kurser i anatomi og fysiologi.

Eksamens første avdeling må være bestått, før man kan begynne praktikanttjeneste ved Rikshospitalets kliniske avdelinger.

Anmeldelse til 2nen avdeling må ledsages av lignende bevidnelse for å ha deltatt i de praktiske kurser i patologisk histologi, bakteriologi og akiurgi, samt bevis fra vedkommende overlæge for på tilfredsstillende måte å ha utført praktikanttjeneste ved de 2 medisinske avdelinger, de 2 kirurgiske avdelinger samt avdelingene for nervesykdommer, hudsykdommer og øiensykdommer.

Anmeldelse til 3dje avdeling må ledsages av lignende bevidnelse for å ha deltatt i det praktiske kursus i hygiene.

Tredje avdeling av eksamen skal tas i 2net semester av tredjeavdelingsstudiet. Dog kan fakultetet, når særlige grunner taler derfor, tillate, at tredje avdelings eksamen avlegges ett semester efter annen avdelings eksamen. Hvis man ikke har avlagt tredje avdelings eksamen i annet semester efter annen avdelings eksamen, må man ta om igjen de allerede beståtte avdelinger av eksamen.

For å erholde eksamenstestimonium må man innsende 10 febr.
til fakultetets sekretariat bevis fra vedkommende overlæger for på tilfredsstillende måte å ha utført praktikanttjeneste ved de i § 1 nevnte kliniske avdelinger samt bevis for de i samme paragraf nevnte obduksjoner.

§ 4. Eksamensprøvene bedømmes av lærerne i vedkommende fag og de lønnede censorer. De muntlige (respektive skriftlige) prøver av minst 2 censorer, nemlig eksaminator og én censor, som så vidt mulig bør være en av de lønnede censorer; den skriftlige utarbeidelse bedømmes av 3 censorer, hvorav minst ett fakultetsmedlem.

§ 5. For prøven i hvert fag ved de forskjellige avdelinger gis en spesiell karakter, som uttrykkes ved tallene 12 til 1 således, at 12 er den beste karakter, som kan erholdes.

Hver enkelt spesiell karakter bestemmes ved å ta middeltallet av de av vedkommende censorer noterte tallbetegnelser, hvorved iakttas, at brøk under 0,5 bortkastes og 0,5 eller derover beregnes for 1. Tilkjennes en eksaminand den spesielle karakter 1, erklæres han for umoden. Dette gjelder så vel for hvert enkelt fag som for en prøve i de fag hvori eksaminasjonen utføres ved to forskjellige prøver.

Den som har erholdt karakteren 1 i noe fag, har ifølge § 13 i lov av 17 september 1845 ikke adgang til den eksamen som avholdes i det følgende semester.

§ 6. Av karakterene i de enkelte fag bestemmes en hovedkarakter derved, at fagkarakterene multipliseres med følgende faktorer, hvorpå de således erholdte produkter summeres:

1ste avdeling.

Anatomi	1,5
Fysiologi	1,5
Kjemi	0,5
Fysikk	0,5

2nen avdeling.

Patologisk anatomi	1
Farmakologi	1
Medisinsk patologi	1
Medisinsk terapi	1
Kirurgisk patologi	1
Kirurgisk terapi	1
Dermatologi	0,5
Oftalmologi	0,5
Bakteriologi med serologi	0,5
Skriftlig	1

10 febr.

3dje avdeling.

Medisinsk klinikk	1
Kirurgisk klinikk	1
Obstetrik	1
Gynekologi	0,5
Pediatri	0,5
Hygiene	0,5
Medicina forensis	0,5
Psykiatri	0,5
Oto- og rhinologi	0,5

Utgjør den samlede sum
for 1ste avdeling av eksamen mindre enn 24,
for 2nen avdeling av eksamen mindre enn 51,
for 3dje avdeling mindre enn 36,
må vedkommende avdeling av eksamen tas om igjen, for 3dje avdelings vedkommende ved den eksamen, som avholdes i det følgende semester. Blir ved en sådan fornyet prøve den samlede sum for de respektive avdelinger fremdeles mindre enn 24, 51 og 36, må den eller de allerede beståtte avdelinger av eksamen tas om igjen.

Blir ved beregningen av samtlige avdelingers spesialkarakterer antallet av points 203—166,5 tilkjennes kandidaten hovedkarakteren Laudabilis. Blir pointsantallet 203,5 eller derover tilkjennes hovedkarakteren Laudabilis cum litteris commentatitiis, hvilket i henhold til kongelig resolusjon av 7 mars 1928 innberettes til Kongen.

Blir pointsantallet 166—129,5 tilkjennes hovedkarakteren Haud illaudabilis.

Blir pointsantallet 129—111 tilkjennes hovedkarakteren Non contemnendus.

§ 7.*) Erholder en kandidat ved 1ste avdelings første avsnitt i ett av de to fag karakteren 5 eller derunder, må dette avsnitt tas om igjen. Det samme gjelder også 2net avsnitt. Hvis en kandidat har fått bedre karakter enn 5 og allikevel underkaster sig ny prøve, anses den forrige prøve som bortfalt og de sist erholdte karakterer blir gjeldende. Kandidaten kan ikke fremstille sig mer enn 2 — to — ganger til hvert av de 2 avsnitt av denne avdeling.

*) Følgende bestemmelser: «Hvis en kandidat har fått bedre karakter enn 5 og allikevel underkaster sig ny prøve, anses den forrige prøve som bortfalt og de sist erholdte karakterer blir gjeldende» og «Kandidaten kan ikke fremstille sig mer enn 2 — to — ganger til hvert av de 2 avsnitt av denne avdeling» — kommer ikke til anvendelse overfor dem, som ved den kongelige resolusjons datum (12 februar 1932) er inntegnet til det medisinske studium. For disse gjelder det tidligere reglement hvori førstnevnte bestemmelse ikke fins og sistnevnte bestemmelse har tallet 3 i stedet for 2 — to.

Erholder en kandidat ved 2nen eller 3dje avdeling av eksamen karakteren 5 eller derunder i ett fag, må han ta dette fag om igjen ved den eksamen, som avholdes i det følgende semester. Erholdes da en karakter over 5, blir den gjeldende karakter middeltallet av de to karakterer, dog må dette middeltall minst være 6. Opnår kandidaten ved annen gangs prøve i dette fag ikke en karakter over 5, må vedkommende avdeling av eksamen tas om igjen, for 3dje avdelings vedkommende ved den eksamen som avholdes i det følgende semester. Hvis kandidaten ved en sådan fornyet eksaminasjon i noe fag erholder karakteren 5 eller derunder, må den eller de allerede bestått avdlinger av eksamen tas om igjen. 10 febr.

Erholder en kandidat ved 2nen eller 3dje avdeling av eksamen i to eller flere fag karakteren 5 eller derunder, må vedkommende avdeling av eksamen tas om igjen, for 3dje avdelings vedkommende ved den eksamen som avholdes i det følgende semester. Hvis kandidaten ved en sådan fornyet eksaminasjon i noe fag erholder karakteren 5 eller derunder, må den eller de allerede bestått avdelinger av eksamen tas om igjen.

§ 8. Den, som ved sykdom eller annet av fakultetet for gyldig erkjent forfall hindres fra å fullende en påbegynt avdeling av eksamen eller å fremstille sig til 3dje avdeling av eksamen innen den i § 3 fastsatte tid, må melde sig til fortsettelse av eksamen, så snart forfallet ikke mer er til stede. I motsatt fall har han å ta den eller de allerede bestått avdelinger av eksamen om igjen.

§ 9. Når eksamen er ferdig, meddeler fakultetet Det akademiske kollegium de uteksaminerte kandidaters hovedkarakter med pointsantall.

§ 10. Når eksamen er avsluttet, sender fakultetet til det departement under hvilket medisinalvesenet er henlagt, en fortegnelse over dem som har erholdt testimonium publicum; fortegnelsen skal inneholde kandidatenes fødselsår og hovedkarakter med pointsantall, og være ledsaget av en erklæring om at hver enkelt kandidat har utført den for tiden bestemte praktikanttjeneste.

§ 11. Bestemmelsene

1. om eksaminasjon i bakteriologi med serologi,
2. om at karakteren i hygiene og bakteriologi skal multipliseres med faktoren 1, og
3. om sløifningen av den skriftlige utarbeidelse til 3dje avdeling,

gjøres først gjeldende, når de som har absolvert første avdelings eksamen i to avsnitt, kommer frem til 3dje avdeling.

10 febr. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Rollag herred, Buskerud fylke.

10 febr. **Kongelig resolusjon.** § 6 i de ved kongelig resolusjon av 12 oktober 1928, jfr. resolusjoner av 21 mars 1930, 23 januar 1931 og 26 februar 1932, fastsatte statutter for Fiskeribedriftens forskningsfond, får følgende nye avsnitt:

4. 'Publikasjoner av resultater av undersøkelse av den art som nevnt under 1—3.

10 febr. **Kongelig resolusjon.** Poststyret bemyndiges til å tilstå en høiere portorabatt enn den ved kongelige resolusjoner av 30 juli 1926 og 25 oktober 1929 bestemte for innenrikske adresserte trykksaker og vareprøver som innleveres i et antall av minst 50 000.

10 febr. **Kongelig resolusjon.** Det meddeles samtykke til at den ved Kronprinsregentens resolusjon av 25 oktober 1929 i henhold til lov angående jernveier til almindelig benyttelse av 12 oktober 1848 (kfr. lov av 23 april 1898) gitte konsesjon til Aker kommune på fortsatt anlegg og drift av dobbeltsporet elektrisk sporvei fra bygrensen gjennem Grefsenveien og Storoveien til Grefsen jernbanestasjon i Aker overdras til A/S Oslo Sporveier.

10 febr. **Stortingsvedtak** **) om ny forsvarsordning.

Stortinget har ved behandling av innstilling fra den forsterkede militærkomite om ny forsvarsordning (innst. S. nr. 2—1933) fattet følgende beslutning:

Stortinget samtykker i:

at landforsvaret (hæren) og sjøforsvaret (marinen og kystartilleriet) under den nye forsvarsordning som tidligere er besluttet av Stortinget opsettes overensstemmende med Forsvarsdepartementets forslag i St. prp. nr. 6 — 1933 med de forandringer som følger av komiteens innstilling og Stortingets vedtak,

at den nye forsvarsordning settes i kraft fra 1 juli 1934,

at administrasjonen bemyndiges til å begynne gjennemføringen allerede tidligere i den utstrekning dette anses ønskelig og kan skje uten merutgifter,

at overgangsordningen for landforsvar og sjøforsvar blir som foreslått av Forsvarsdepartementet i St. prp. nr. 6 — 1933 med de forandringer som er foreslått av komiteen,

---

*) Kunngj. 13 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 7, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Se St.prp. nr. 6. Innst. S. nr. 2. St.tid. s. 255—453 og 458—499.

at de nye overgangsbestemmelser for overtallig fastlønt befal trer i kraft fra den nye forsvarsordnings vedtagelse. 10 febr.

Regjeringen anmodes om snarest mulig for inneværende Storting å fremlegge forslag angående de deler av organisasjonen som i komiteens innstilling er forutsatt nærmere utredet av administrasjonen.

De av Stortinget vedtatte forandringer fra ovennevnte innstilling er følgende:

I.

«Alle tillegg som omhandles i St. prp. 6 — 1933 forutsettes behandlet av administrasjonskomiteen forsterket med 2 medlemmer av militærkomiteen.»

II.

Under VIII. Ingeniørvåbnet.

«Trøndelags ingeniørbetaljon opretholdes som selvstendig bataljon så lenge der til bataljonens bestyrelse has nødvendig overtallig befal og så lenge ordningen ikke medfører økede utgifter for staten.»

Under XIV. Frivillig befals utdannelse (innst. s. 118—119).

«1. Der opnevnes en offentlig nevnd som får som opgave å lede og kontrollere den frivillige militære befals- og spesialistutdannelse.

Denne nevnd sammensettes således:

En dertil skikket høiere officer (aktiv eller forhenværende) som formann og ansvarlig leder for arbeidet, opnevnt av Kongen,

ett medlem opnevnt av Stortinget,

ett medlem opnevnt av Forsvarsdepartementet,

ett medlem opnevnt av Norges forsvarsforening blandt tre som innstilles av de foreninger som direkte driver utdannelsesarbeidet,

ett medlem opnevnt av Skytterstyret.

2 og 3 a) og b) som innstillingen.

3. c) Enkel forberedende militær utdannelse for unge menn under utskrivningsalderen, dog ikke under det fylte 18de år. Skytning bør ikke inngå i øvelsene. Denne blir i tilfelle å henvise til instruksjonsskytningen i skytterlagene.

4—8 som innstillingen.»

Under sjøforsvaret IV B. Marinens faste råd.

«Marinens reguleringsråd opheves.»

10 febr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Departementet henleder opmerksomheten på de forandringer som ved kongelig resolusjon av 20 januar 1933 (inntatt i Norsk Lovtidende, 1. avdeling, nr. 4 for 1933) er foretatt i §§ 7, 3dje ledd, 55, 3dje ledd, 65, 71, 1ste ledd, 77, 1ste og 2net ledd, og 88, 1ste og 3dje ledd, i reglementet angående foranstaltninger mot smittsomme sykdommer m. v. av 27 januar 1922, og bemerker:

Til § 7, 3dje ledd og § 55, 3dje ledd.

Karantenereglementets § 7 bestemmer når et fartøi skal heise karanteneflagg og derved være underkastet de foranstaltninger mot smittsomme sykdommer som norsk karantenelovgivning påbyr.

Undtatt herfra er fartøi som ifølge bevidnelse fra norsk konsul på utenriks sted har vært underkastet tilsvarende foranstaltninger. Gjelder det fartøi som har vært underkastet de påbudte foranstaltninger i Danmark og Sverige, godkjennes bevidnelse herom fra vedkommende steds danske eller svenske sundhetsmyndighet, i stedet for bevidnelse fra norsk konsul.

Efter foran nevnte forandring av §§ 7 og 55 godkjennes også for fartøi, som har vært underkastet de påbudte foranstaltninger på andre utenrikske steder enn i Danmark og Sverige, vedkommende sundhetsmyndigheters bevidnelse herom i stedet for bevidnelse fra norsk konsul, når der mellem Norge og vedkommende land er sluttet avtale om gjensidig å opheve sundhetspass eller konsulatvisum. Der skal senere bli utsendt melding om hvilke land Norge slutter slik avtale med.

Til §§ 65, 71, 1ste ledd, og 77, 1ste og 2net ledd.

Ved disse forandringer er karantenereglementets bestemmelser om flekkfeber bragt i alt vesentlig i samsvar med den internasjonale sundhetskonvensjon av 1926.

Eftersynstiden er, forsåvidt angår flekkfeber, forkortet fra 21 dager til 12 dager regnet fra avlusningen, henholdsvis fra den dag fartøiet forlot område som er kunngjort smittet av flekkfeber.

Mens eftersynet efter reglementets ordlyd tidligere skulde foretas daglig, er det nu overlatt til helserådets skjønn om daglig eftersyn er nødvendig.

Den tidligere bestemmelse i karantenereglementets § 65 om, at vedkommende departement under særlige forhold kan lempe på bestemmelsene i samme paragraf er bortfalt.

Til § 88, 1ste ledd. 10 febr.

Godtgjørelsen for efterfølgende tilsyn er nedsatt fra kr. 10,00 til kr. 7,50. Derimot er godtgjørelsen for 1ste gangs undersøkelse den samme som tidligere.

Til § 88, 3dje ledd. 10 febr.

De regler som nu gjelder for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse, finnes i lov nr. 1 av 25 juni 1926 og lov nr. 3 av 6 juni 1930 samt i skyss- og kostregulativet av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931 og 30 juni 1932.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av § 7 i politivedtekten for Åsnes herred, Hedmark fylke. 10 febr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av § 11 i politivedtekten for Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke. 10 febr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har den britiske regjering i henhold til art. 10 i Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om sårede og sykes behandling i krig anerkjent og bemyndiget følgende frivillige hjelpeforeninger til på dens ansvar å yde hjelp til det offisielle britiske sanitetsvesen: 13 febr.

The British Red Cross Society
The Order of St. John of Jerusalem
The St. Andrew's Ambulance Association.

Skrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Finnmark. 13 febr.

Departementet antar at der fortsatt bør kreves medisinalavgift av sildolje efter samme sats som bestemt for tran; jfr. de i Lovsamlingen inntatte skrivelser fra Forsvarsdepartementet av 18 mai 1888 og 4 april 1893, hvorefter «fiskeolje» og «sildolje» anses som tran med hensyn til avgift til Havnefondet.

Når Justisdepartementet — som anført i sist nevnte skrivelse — antok at der ikke burde kreves medisinalavgift av omhandlede produkter, var det av den grunn at sådan avgift var betalt av det råstoff hvorav varene var tilvirket. Hvor dette siste ikke har vært tilfelle, har departementet ved et par senere leiligheter uttalt at der må betales medisinalavgift av sildolje.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

14 febr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales, at auksjonsskjøte, som utferdiges til vedkommende eiendoms tidligere eiers hustru, som har kjøpt eiendommen direkte på auksjonen, antas fritatt for stempelavgift i henhold til kongelig resolusjon av 18 november 1932.

15 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 8 i politivedtekten for Gildeskål herred, Nordland fylke.

15 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 13 i politivedtekten for Hadsel herred, Nordland fylke.

16 febr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av lov 9 mars 1917, jfr. tilleggslov 9 juni 1922, om magistratsembedenes ophevelse bestemmes at politimesteren i Molde inntil videre skal være medlem av helserådet i Molde i den tidligere magistrats sted.

16 febr. **Kongelig resolusjon** **). Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Hamarøy herred, sogn, prestegjeld og lensmannsdistrikt og Nordfold herred og sogn, Folda prestegjeld og lensmannsdistrikt i Nordland fylke skal gå efter en linje, som er beskrevet således:

«Grensen mellem Nordfold og Hamarøy herreder (sogn) begynner på toppen 750 sønnenfor Skranstadtind og går sydover og sydøstover efter vannskillet mellem Lille Balkjosen og Straumfjorden, passerende Sendvikfjellet og Gangskaret til Gangskartind. Herfra går den rettlinjet sydover og nedover fjellsiden til Lommervatnet, hvis østre del den gjennemskjærer med sydøstlig retning, går sydøstover op på den lille ås vest Storvatseidet gård, tar atter sydlig hovedretning og går efter vannskillet til Trollfjell.

Herfra til skaret 923 mellem Kalvtind og Slåttlifjell følger grensen — på en kortere strekning nær — vannskillet mellem Storvatnet i nord og Nordfolla og Hopvatnet i syd. Fra Trollfjell går grensen sydøstover til Hopfjellet, hvor den bøier i nordøst og går over Sandtind, Benken, Stordalstind 1095, sønnenom vann 656 til Kalvtinds søndre topp. Her tar den nordlig retning og følger Kalvtinds rygg til forannevnte skar 923, hvor den bøier i sydøst følgende Skilelva til Markvatnet, som den gjennemskjærer med nordøstlig og derpå med sydøstlig retning.

Fra Markvatnets sydøstside følger grensen vannets tilløp fra dalen nordvest det lille tjern nord høide 724 i Vester-

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

fjella, går videre med sydøstlig retning op på fjellryggen og derpå syd- og sydvestover til Meraftesfjell. 16 febr.

Herfra til Raskacokka følger grensen vannskillet mellem Mørsvikfjorden i syd og Sagfjorden (Sagelva) i nord.

Fra Meraftesfjell går grensen med sydvestlig retning til Durmålstind 989, bøier her mot sydøst, følger fjelleggen til Sørkvanttind og videre nedover dennes østre rygg til Tennvatskollen, hvor den bøier mot nordøst og går til toppen av Sjettevatsfjell.

Her bøier grensen atter mot sydøst og følger fjellryggen over Sjuendvatsfjell til Sjuendvatstind, hvor den tar sydvestlig retning og går efter fjelleggen til østre hjørne av Durmålstind 887.

Den går derpå med sydøstlig retning ned over fjellsiden, over vannskillet mellem Sildhopvatnet og Sildhopskaret til toppen 710 på den lange, smale rygg på nevnte skars sydøstside, tar så nordøstlig retning følgende ryggen til dens høieste punkt Duortavarre, 933 m o. h. Herfra går den et kort stykke med sydøstlig retning til toppen 754 på den lave lille rygg i dalen sydvest Slunkajavrre, følger ryggen et par km sydvestover går så med østlig og derpå med nordøstlig retning efter vannskillet til den topp på Raskavarre som ligger rett syd for vestre ende av det lille vann 623 vestenfor Hierggegobjavras.

Grensen bøier her mot sydøst og går et kort stykke nedover breen, bøier i sydvest og følger fjellryggen som danner vannskillet mellem Sildhopvatnets elv i vest og Gjerdalselva i øst til toppen 903 nordvest for Gjerdalsvatnet, hvor grensen mellem Hamarøy og Sørfold støter til, og hvor grensen mellem Nordfold og Sørfold begynner.

Lengde 61 km»

Kongelig resolusjon *). 16 febr.

1. I henhold til lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov av 21 august 1914 § 42 utferdiges forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste i skib av hensyn til sikkerheten til sjøs, overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Disse forskrifter trer i kraft straks. De gjelder for passasjerskib fra den tid skibet i løpet av 1933 gjennemgår sin årlige besiktelse for passasjercertifikat og må for lasteskib være efterkommet innen utgangen av året 1933.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.

16 febr. 3. Bestemmelsene om trådløs telegraf i § 18 i de ved kongelig resolusjon av 27 august 1909 fastsatte forskrifter om beregning av passasjerantall m. v. ophører å gjelde for det enkelte skib så snart de i punkt 1 omhandlede forskrifter er gjort gjeldende for skibet.

De i post 1 omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. *Definisjoner.*

I disse forskrifter forståes ved:

1) Overenskomsten: den overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs som blev undertegnet i London 31 mai 1929.

2) Internasjonal reise: en reise fra et land som omfattes av overenskomsten til en havn utenfor dette land eller omvendt. I samme øiemed er enhver koloni, ethvert oversjøisk territorium, protektorat eller territorium under overhøihet eller mandat å betrakte som et særlig land.

3) Passasjerskib: et skib som i henhold til lov om statskontroll med skibes sjødyktighet skal være forsynt med passasjercertifikat.

4) Lasteskib: ethvert skib som ikke er passasjerskib.

5) Autoalarm: en automatisk alarmmottager som tilfredsstiller bestemmelsene i artikkel 19 § 21 i det almindelige reglement som er tilknyttet den internasjonale radiotelegrafkonvensjon av 1927.

6) Kvalifisert telegrafist: en person som innehar certifikat overensstemmende med bestemmelsene i det almindelige reglement som er tilknyttet den gjeldende internasjonale radiotelegrafkonvensjon.

7) Certifisert lyttevakt: enhver person som innehar en lyttevakts certifikat utstedt av Telegrafstyret.

§ 2. *Installasjon av radiotelegraf.*

Ethvert passasjerskib uansett størrelse og ethvert lasteskib på 1600 tonn brutto og derover som anvendes på internasjonale reiser skal, medmindre det er fritatt derfor i henhold til § 3, være utstyrt med en radiotelegrafstasjon som tilfredsstiller bestemmelsene i § 7.

Foruten bestemmelsene i disse forskrifter skal radiostasjonen opfylle de vilkår for anlegg og drift av radiostasjoner ombord i norske skib som inneholdes i det konsesjonsdokument som av Telegrafstyret utferdiges for stasjonen.

§ 3. *Undtagelser.* 16 febr.

1. Lasteskib på under 2000 tonn brutto er inntil 1 januar 1938 fritatt for å ha radiostasjon ombord.
2. Sjøfartskontoret kan, hvis det anser ruten og forholdene under reisen for å være sådanne at en radiotelegrafstasjon må anses som urimelig eller unødvendig, frita følgende skib fra bestemmelsene i § 2:
   a) Passasjerskib som under reisen ikke fjerner sig mer enn 20 nautiske mil fra nærmeste land, eller som ikke tilbakelegger mer enn 200 nautiske mil i åpen sjø mellem to på hinannen følgende havner.
   b) Passasjerskib som gjør reiser utelukkende innenfor de avgrensede områder som er spesifisert i bilag I til disse forskrifter.
   c) Lasteskib som under reisen ikke fjerner sig mer enn 150 nautiske mil fra nærmeste land.
3. Sjøfartskontoret kan dessuten undta skib som inngår under følgende klasser:
   a) Lektere på slep og eksisterende seilskib (med eksisterende seilskib forståes seilskib hvis kjøl er lagt før 1 juli 1931).
   b) Skib av primitiv bygning som det praktisk talt er umulig å forsyne med radiotelegrafstasjon.
   c) Skib som ikke i almindelighet anvendes på internasjonale reiser, men som under særegne omstendigheter benyttes på en enkelt reise av denne art.
4. Et skib som ikke ved begynnelsen av sin reise er underkastet bestemmelsene om radiostasjon, kommer ikke inn under disse bestemmelser på grunn av at det som følge av hårdt vær eller noget annet tilfelle av «force majeure» må avvike fra den påtenkte reise.

§ 4. *Radiopeileapparat.*

Ethvert passasjerskib på 5000 tonn brutto og derover skal senest 1 januar 1935 være utstyrt med et av Telegrafstyret godkjent radiopeileapparat (radiokompass).

§ 5. *Radio i redningsbåter.*

Den radiotelegrafstasjon som redningsbåter med motor skal være utstyrt med i henhold til overenskomstens regel XXXVI,2, må bestå av en sende- og mottagerstasjon. Senderen skal gi minst 10 meter-ampère i antennen og antennens høide skal være minst 7 meter over vannlinjen.

§ 6. *Vakthold.*

1. Ethvert skib som overensstemmende med bestemmelsene i § 2 skal være utstyrt med radiotelegrafstasjon, skal av

16 febr. hensyn til sikkerheten ha ombord minst en kvalifisert telegrafist.

2. Er der ikke autoalarm ombord, skal der, mens skibet er i sjøen, holdes vakt ved hjelp av en kvalifisert telegrafist eller certifisert lyttevakt:
   a) på skib under 3000 tonn brutto efter førerens bestemmelse, dog i minst 1½ time pr. døgn (3 halvtimer fordelt på døgnets 24 timer);
   b) på passasjerskib på 3000 tonn brutto og derover stadig vakt;
   c) på lasteskib fra 3000 til 5500 tonn brutto, begge innbefattet, i minst 8 timer pr. døgn;
   d) på lasteskib over 5500 tonn brutto stadig vakt.
3. Sjøfartskontoret er bemyndiget til inntil 1 januar 1934 å frita passasjerskib fra 3000 til 5500 tonn brutto, begge inklusive, og lasteskib over 5500 tonn brutto fra bestemmelsen om stadig vakthold, forutsatt at der i dette tidsrum holdes vakt i minst 8 timer pr. døgn.

   Videre kan Sjøfartskontoret inntil 1 januar 1935 frita lasteskib fra 5500 til 8000 tonn brutto fra bestemmelsen om stadig vakthold, forutsatt at der i dette tidsrum holdes vakt i minst 16 timer pr. døgn.
4. På alle skib som er utstyrt med autoalarm ordnes vakttjenesten efter førerens bestemmelse, dog således at det holdes vakt i minst 1½ time pr. døgn (3 halvtimer fordelt på døgnets 24 timer). Mens skibet er i sjøen, skal autoalarmapparatet alltid være i virksomhet når telegrafisten eller lyttevakten ikke er på vakt.
5. På skib, hvis vakttjeneste bestemmes av vedkommende skibsfører, og hvor der efter foranstående bestemmelser skal holdes minst 1½ times vakt pr. døgn, bør vakttjenesten fortrinsvis holdes til tider foreskrevet for radiotelegraftjenesten i den gjeldende radiotelegrafkonvensjon.

   Denne vakttjeneste skal på skib hvor radiotelegrafisten også er styrmann og som sådan går todelt vakt, holdes på hans vakt som styrmann.
6. På skib hvor der er foreskrevet en vakttjeneste av minst 8 timer pr. døgn, skal vakttjenesten holdes til de tider som i den internasjonale radiotelegrafkonvensjon er bestemt for den almindelige radiotelegraftjeneste.
7. Når vakt holdes, skal der fortrinsvis lyttes på 600 m bølge.

§ 7. *Tekniske krav.*

1. Radiostasjonen må opstilles i den øverste del av skibet, således at den befinner sig i størst mulig sikkerhet og så høit som gjørlig over den dypeste lastelinje.

2. Der må være forbindelse mellem kommandobroen og radiorummet, enten ved talerør eller telefon, eller på annen likeså effektiv måte. 16 febr.
3. Et pålitelig ur med sekundviser må opstilles i radiotelegrafrummet.
4. Et forsvarlig nød-(reserve)lys må opstilles i radiorummet.
5. Stasjonen skal bestå av en hovedstasjon og en nød-(reserve)stasjon. Hvis imidlertid hovedstasjonen opfyller alle fordringer til en nød-(reserve) stasjon, er den sistnevnte da ikke obligatorisk.
6. Hoved- og nød-(reserve) stasjonene må være i stand til å sende og motta med de frekvenser (bølgelengder) og bølgetyper som i den gjeldende internasjonale radiotelegrafkonvensjon er foreskrevet for nødtjenesten og skibsfartens sikkerhet for skib obligatorisk utstyrt med radiotelegrafstasjon i henhold til nærværende forskrifter.
   Sendernes innstillinger på de bølgelengder hvorpå de er avstemt skal merkes tydelig så de i tilfelle kan gjenfinnes. Det samme gjelder for mottagernes innstilling på 600 meter.
7. Hoved- og nød-(reserve)senderen skal ha en tonefrekvens på minst 100.
8. Hovedsenderen skal ha en normal rekkevidde av 100 nautiske mil d. v. s. den må være i stand til å sende lett forståelige signaler fra skib til skib over en avstand av minst 100 nautiske mil om dagen under normale betingelser og forhold og under forutsetning av at mottageren har en krystalldetektor uten forsterkning *).
9. Tilstrekkelig kraft skal alltid være forhånden i skibsstasjonen til å kunne drive hovedradiostasjon effektivt under normale betingelser over den ovennevnte avstand.

*) Inntil man får en mere nøiaktig og praktisk metode til å bestemme rekkevidden av sendere, anbefales det å bruke som veiledning følgende forhold mellem rekkevidden i nautiske mil (fra skib til skib under normale forhold om dagen) og styrken av skibets sender i meter-ampère for 500 kilocykler (kiloperioder) pr. sekund (600 meter):

100	nautiske	mil	60 M. A.
80	»	»	45 M. A.
50	»	»	25 M. A.

M. er antennens virkelige høide i meter fra dens høieste punkt til lastelinjen.

A. er strømstyrken i ampère målt ved antennens fot for sender av type B eller A 2 fullt utmodulert.

16 febr. 10. Alle deler av nød-(reserve)stasjon skal være opstillet i den øverste del av skibet, således at der opnåes den størst mulige sikkerhet, og så høit over den dypeste lastelinje som gjørlig. Nød-(reserve)stasjon må forsynes med kraftkilde uavhengig av den som benyttes til skibets fremdriftsmaskineri og det elektriske anlegg, og må være i stand til å kunne settes i virksomhet hurtig og kunne arbeide uavbrutt minst 6 timer.

For nød-(reserve)stasjon skal den normale rekkevidde, således som den er definert i ovenstående punkt 8, være minst 80 nautiske mil for skib som er forpliktet til å la holde stadig vakt, og minst 50 nautiske mil for alle andre skib *).

11. Mottageren skal tillate mottagning av de bølger for utsendelse av tidssignaler og meteorologiske meddelelser som administrasjonen måtte anse nødvendige.

12. Mottageren må være anordnet således at den kan være i stand til å sikre mottagningen ved hjelp av en likeretter av krystalltypen.

13. I skib på hvilke vakt holdes ved hjelp av automatisk alarmmottager, skal der i radiorummet, radiotelegrafistens lugar og på broen være opstillet et hørbart alarmapparat. Dette alarmapparat skal virke uavbrutt efter at mottageren er satt i virksomhet av alarm- eller nødanropet, inntil det stanses. Der skal kun være en eneste bryter til å stanse alarmapparatet og den skal være anbragt i radiorummet.

Denne automatiske alarmmottager skal være av en type som av Telegrafstyret efter foretatte prøver er autorisert til bruk ombord i norske skib. De nærmere bestemmelser angående prøvenes utførelse skal approberes av Handelsdepartementet.

14. På sådanne skib som nevnt i foregående punkt skal telegrafisten, når han går fra vakten, forbinde den automatiske alarmmottager til antennen og prøve dens effektivitet. Han skal underrette føreren eller den vakthavende officer på broen om hvorvidt den er i full orden.

15. Mens skibet er i sjøen, skal nødkraftkilden holdes i full effektivitet og den automatiske alarmmottager skal prøves i det minste en gang hver 24 timer. En meddelelse om at begge disse krav er efterkommet må hver dag innføres i skibsdagboken.

16. Radiopeileapparatet skal være effektivt og i stand til å motta lett forståelige signaler og til å ta peilinger fra hvilke den rettvisende peiling og retning kan bestemmes. Det skal være i stand til å motta signaler på

*) Se note s. 47.

de frekvenser som er foreskrevet for tilfelle av nød, for radiopeilinger og for radiofyr i den gjeldende internasjonale radiotelegrafkonvensjon. Der skal være effektiv forbindelse mellem apparatet og broen. 16 febr.

17. For å sikre radiostasjonens normale funksjon skal ledningsskjema og utførlig beskrivelse eller bruksanvisning for alle deler av stasjonen (også for akkumulatorbatterier) forefinnes og holdes ajour. Ledningsskjema for hoved- og nødsender skal være innrammet og ophengt i radiorummet. Det skal efter nærmere regler (se § 14) holdes reserver av sådant materiell som erfaringsmessig er gjenstand for forbruk, såsom sende- og mottagerrør, telefoner, sikringer, børster, nøklekontakter, gnistelektroder, glimmerringer, kondensatordeler, krystalldetektorer, ledningsmateriell og lignende. Enn videre skal det holdes verktøi til utførelse av mindre reparasjoner. Det skal efter nærmere bestemmelse føres en materialbok inneholdende fullstendig fortegnelse over stasjonens materiell av enhver art.

§ 8. *Radiodagbok.*

Ombord i ethvert skib som skal være utstyrt med radiostasjon, skal der føres en radiodagbok. I denne dagbok, som skal befinne sig i radiorummet, skal innføres telegrafistenes og lyttevaktenes navner så vel som de begivenheter og hendelser i forbindelse med radiotjenesten som kan være av betydning for sikkerheten for menneskeliv til sjøs. I særdeleshet må alle nødmeldinger og all nødtrafikk innføres i sin helhet.

Minst en gang hver uke skal radiodagboken forevises for skibets fører, som gir dagboken påtegning herom og daterer denne.

Utdrag av denne dagbok som kan tenkes å være av interesse for Sjøfartskontoret eller Telegrafstyret skal sendes til Sjøfartskontoret.

§ 9. *Førerens stilling til radiotjenesten.*

1. Radiotjenesten er underlagt skibets fører eller dennes stedfortreder som av den grunn er forpliktet til å overholde bestemmelsene om hemmeligholdelse av korrespondansen.
2. Stillingen som skibets fører kan i almindelighet ikke forenes med stillingen som radiotelegrafist eller lyttevakt. Undtagelse herfra kan dog gjøres under særlige omstendigheter og efter tillatelse fra Sjøfartskontoret i det enkelte tilfelle.

16 febr.

§ 10. *Besiktelse.*

1. Radioanlegget skal når det er installert besiktes av en kontrollør som efter konferanse med Sjøfartskontoret opnevnes av Telegrafstyret, i utlandet av den norske konsul. I utlandet kan besiktelsen også utføres ved en institusjon som anerkjennes i dette øiemed.

   Ny besiktelse må avholdes når certifikatet skal fornyes (se § 12).
2. Det påligger skibets fører eller i tilfelle rederiet å innsende begjæring om sådan besiktelse i så god tid at mangler eller feil som måtte bli påvist under besiktelsen kan bli rettet før skibets avgang.

   For lasteskib innsendes begjæringen til Telegrafstyret, Oslo, eller til dettes kontrollør på stedet, eller hvis skibet befinner sig i utlandet, til konsulen på det sted hvor besiktelsen ønskes avholdt. For passasjerskib omfatter begjæringen om besiktelse for å få sikkerhetscertifikat også besiktelse av radiostasjonen og den innsendes direkte til Sjøfartskontoret.
3. Føreren har å sørge for at radiostasjonen ved besiktelsen er i driftsferdig stand og at telegrafisten er til stede for å bistå kontrolløren og motta de pålegg som måtte gis. Hvis telegrafist ikke har kunnet påmønstres, skal skibets fører eller en stedfortreder være til stede.
4. Ved besiktelsen skal det påses at de fordringer som omhandles i § 2 annet ledd er opfylt.

   Om resultatet av besiktelsen utferdiges en rapport som uten ophold sendes til Sjøfartskontoret, gjennem Telegrafstyret når besiktelsen er utført i Norge, og gjennem konsulen når besiktelsen er utført i utlandet.

   Før rapporten avgis må det være godtgjort overfor kontrolløren at ovennevnte pålegg er efterkommet. Der kan dog innrømmes nogen utsettelse med mindre vesentlige mangler, men det må da settes en frist innen hvilken disse mangler skal være utbedret.
5. For besiktelsen betales det gebyr som Handelsdepartementet fastsetter i henhold til konsesjonsvilkårene for stasjonen.

§ 11. *Certifikater.*

1. For ethvert passasjerskib som omfattes av disse forskrifter og som på en effektiv måte tilfredsstiller de opstillede fordringer, inntas der efter avholdt besiktelse erklæring herom i det «s i k k e r h e t s c e r t i f i k a t» som utstedes for skibet.

2. For ethvert lasteskib som omfattes av disse forskrifter og som på en effektiv måte tilfredsstiller de opstillede fordringer, utsteder Sjøfartskontoret et «radio-sikkerhetscertifikat». 16 febr.
3. For ethvert skib som er tilstått dispensasjon i henhold til og i overensstemmelse med bestemmelsene i disse forskrifter, utsteder Sjøfartskontoret et «dispensasjonscertifikat».
4. På begjæring av skibets reder eller fører kan radiosikkerhetscertifikat utstedes for skib som ikke er pliktig efter disse forskrifter til å være utstyrt med radiotelegrafi, når radioanlegget og dets betjening tilfredsstiller de fordringer som omhandles i § 2 annet ledd.
5. Certifikatene utferdiges på norsk i overensstemmelse med den formular som er gitt i bilag II til disse forskrifter.
6. Certifikatene opbevares ombord og skal på forlangende forevises vedkommende myndigheter hjemme og ute.

§ 12. *Certifikatenes varighet.*

1. Radiosikkerhetscertifikatet og dispensasjonscertifikatet utstedes for et tidsrum av 12 måneder.

   Hvis et lasteskib ikke er i norsk havn på den tid da gyldigheten av dets radiosikkerhetscertifikat utløper, kan norsk konsul forlenge certifikatets gyldighet. Forlengelsen som gjelder for skibets reise til norsk havn kan ikke gis for et lengere tidsrum enn 5 måneder og et skib som er tilstått sådan forlengelse kan efter tilbakekomst ikke atter forlate norsk havn uten å ha fått nytt certifikat. Forlengelsen skjer ved påtegning på certifikatet efter anmodning av skibets reder eller fører.
2. Såfremt skibets radiostasjon ikke holdes i sådan forskriftsmessig stand at den kan betjenes tilfredsstillende, kan Sjøfartskontoret bestemme at radiosikkerhetscertifikatet trer ut av kraft. Det samme gjelder hvis de vilkår som inneholdes i konsesjonsdokumentet ikke opfylles.

§ 13. *Forholdet til den internasjonale radiotelegrafkonvensjon.*

Angående alle forhold som omfattes av den internasjonale radiotelegrafkonvensjon av 1927 med tilhørende reglementer, og hvorom nærværende forskrifter ikke inneholder bestemmelser, gjelder den nevnte konvensjon med reglementer og enhver annen konvensjon med reglementer som i fremtiden måtte erstatte disse.

16 febr.

§ 14. *Forskriftenes gjennemførelse.*

1. Nærmere regler for hvorledes bestemmelsene i disse forskrifter skal gjennemføres kan utferdiges av Sjøfartskontoret efter konferanse med Telegrafstyret.
2. For skib med eksisterende radioanlegg kan der ved gjennemførelsen av disse forskrifter innrømmes sådanne lempninger som ikke strider mot internasjonale overenskomster eller avtaler eller mot gjeldende lov.

§ 15. *Straffebestemmelser.*

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339, forsåvidt ikke strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer til anvendelse.

§ 16. *Forskriftenes ikrafttreden.*

1. Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder for passasjerskib fra den tid skibet i løpet av 1933 gjennemgår sin årlige besiktelse for passasjercertifikat.
   For lasteskib må forskriftene være efterkommet senest innen utgangen av året 1933.
2. Bestemmelsene om trådløs telegraf i § 18 i de ved kongelig resolusjon av 27 august 1909 fastsatte forskrifter om beregning av passasjerantall m. v. ophører å gjelde for det enkelte skib såsnart nærværende forskrifter er gjort gjeldende for skibet.

Bilag I.

Fortegnelse

over områder innen hvilke Sjøfartskontoret kan frita et passasjerskib for plikten til å ha radiostasjon.

1. Østersjøen og nærmeste farvann østenfor en linje trukket fra Utsire (Norge) i nord til Texel (Holland) i syd, utenfor de Socialistiske Sovjet Republikkers Forbunds territorialgrense.
2. De deler av Tartary Gulfen og det Okhotske Hav som passeres ved reiser mellem havner i Hokkaido og havner i Japansk Sakhalin.

3. Chosen (Tyosen) stredet mellem en linje i nord trukket fra Kawajiri Misaki (kap Natsungu) til Fusah og en linje i syd trukket fra Nagasaki til øen Giffard (utenfor den sydvestlige pynt av øen Quelpart) og derfra til Tin To (øen Amherst). 16 febr.
4. Det Gule Hav nord for 37° nordl. bredde.
5. Formosastredet mellem en linje i nord trukket fra Fuki Kaku (Syauki odden) til Foochow og en linje i syd trukket fra Sydkap (Formosa's sydspiss) til Hong Kong.
6. Området innenfor følgende grenser:
   Cirkelen for 10° nordl. bredde fra 94° østl. lengde til Asias kyst, Asias kyst til Saigon (Kap Tiwan), rette linjer trukket mellem Kap Tiwan 4° 30′ nordl. bredde, 110° østl. lengde, sydspissen av Palawanøen, Palmas (Miangas) øen, 0° bredde, 140° østl. lengde, 0° bredde, 148° østl. lengde, 10° sydl. bredde, 148° østl. lengde, Kap York, nordkysten av Australia fra Kap York til Port Darwin (Kap Charles), rette linjer trukket mellem Kap Charles, Ashmore Reef (East Island), 10° sydlig bredde, 109° østlig lengde, Christmas Island, 2° nordlig bredde, 94° østlig lengde, 10° nordlig bredde, 94° østlig lengde, utenom Australias og Amerikas Forente Staters territorialgrenser.
7. Det Karaibiske Hav, utenfor Amerikas Forente Staters territorialgrense, alene for reiser som foretas av seilskib.
8. Området i det sydlige Stillehav begrenset av Ekvator, meridianen 130° vestl., breddecirkelen for 34° sydlig bredde og kysten av Australia, utenom den australianske territorialgrense.
9. Tongkinggulfen og den del av det Kinesiske Hav som ligger vest for en linje trukket fra Hong Kong til 17° nordlig bredde og 110° østlig lengde, derfra i sydlig retning til 10° nordlig bredde og derfra vestover til Saigon.
10. De deler av det Indiske Hav som passeres på reiser mellem havner på Madagaskar, Reunion og Mauritiusøene.
11. De deler av det nordlige Atlanterhav og Middelhavet som passeres på reisen mellem Casablanca (Marokko) og Oran (Alger) og mellemliggende havner.

16 febr. **Bilag II.**

RADIO SIKKERHETSCERTIFIKAT

NORGE.

Utferdiget i henhold til den

Internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1929.

Skibets navn	Skibets kjenningsbokstaver	Hjemsted	Brutto tonnasje

Jeg, undertegnede ..... bevidner:

At ovennevnte skib tilfredsstiller forskriftene om radiotelegrafi i den ovennevnte internasjonale overenskomst:

	Fordringer ifølge artiklene 29, 31 og 47 i den nevnte overenskomst	Forføininger gjennemført ombord
Vakttimer		
Er godkjent autoalarmapparat opsatt?		
Er uavhengig nødanlegg opsatt? . .		
Minste antall telegrafister		
Tilleggs-telegrafister eller lyttevakter		
Er radiopeilleapparatet opsatt? . . .		

Dette certifikat er utferdiget på den NORSKE regjerings vegne. Det er gyldig til ..... 19.....

Utferdiget i OSLO den ..... 19.....

Undertegnede erklærer, at jeg er behørig bemyndiget av den ovennevnte regjering til å utferdige dette certifikat.

.....

sjøfartsdirektør.

Kongelig resolusjon *) om bemyndigelse for telegrafdirektøren til fra 1 april 1933 å gjennemføre bestemmelsene i det nye Madrid--reglement forsåvidt angår brevtelegrammer og leilighetstelegrammer samt nedsettelse av taksten for iltelegrammer. 16 febr.

Kongelig resolusjon. I henhold til lov om losvesenet av 14 februar 1930 § 11 treffes bestemmelse overensstemmende med et fremlagt utkast til nytt 3. ledd i § 35 i instruksjon om losvesenet av 17 oktober 1930, — sålydende: 16 febr.

Losoldermenn, losformenn og loser som blir opmerksom på at et skib, norsk eller fremmed, som anløper norsk havn, er dypere lastet enn lastelinjecertifikatet tillater, eller har sådanne feil og mangler at det kan råde tvil om dets sjødyktighet, skal på hurtigste måte gjøre anmeldelse herom til nærmeste besiktelsesmann ved skibskontrollen.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved lektor Fredrik Christian Bødtkers testamente av 6 september 1930 oprettede «Fru Ada Emily Bødtkers legat» til Kristiansunds Barnehjem og Kristiansunds sykehus. 16 febr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 18 febr.

Departementet er bekjent med at det ikke sjelden hender at Norsk Kunngjørelsestidende har vanskeligheter ved innfordringen av betaling for kunngjøringer i bladet. Man har nu også fått en henvendelse om dette forhold fra Kunngjørelsestidendes ekspedisjon.

I den anledning skal departementet gjøre opmerksom på at en rekvirent av en kunngjøring i Norsk Kunngjørelsestidende plikter efter påkrav å betale kunngjøringens kostende uten unødig ophold. Det er Kunngjørelsestidende uvedkommende om rekvirenten i forhold til sin mandant står i forskudd for disse omkostninger. For øvrig antar departementet at det i almindelighet ikke vil volde noen vanskelighet for innrykningsrekvirenten om nødvendig på forhånd å få dekket kunngjøringsomkostningene av sin mandant.

Hermed bes embedsmenn, lensmenn, advokater og sakførere og annonsebyråer i Deres distrikt gjort bekjent.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandring av § 20 annet ledd i politivedtekten for Skoger herred, Vestfold fylke. 18 febr.

*) Kunngj. 18 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 8.
**) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

20 febr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Nordre Høland herred, Akershus fylke.

20 febr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Sør-Odal herred, Hedmark fylke.

20 febr. **Skrivelse** ***) fra Handelsdepartementet. I henhold til lov om havne- og ringevesenet av 10 juli 1894 § 57 bestemmes herved at maskindrevne fartøier ved passering av Randøsund forbi Stokken på strekningen fra Mannevigodden fyrlykt (58° 6,5′ N, 8° 7,3′ O) til Stokken fyrlykt (58° 6,8′ N, 8° 6,5′ O) skal gå med sakte fart, ikke over 5 nautiske mil i timen.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

20 febr. **Forandringer** †) i reglement for Norges bank. Representantskapet for Norges bank har i møte 20 februar 1933 foretatt følgende forandringer i bankens reglement:

§ 27, 2net ledd skal lyde:

Innenbys betalbare papirer med kun et utvilsomt godt navn kan undtagelsesvis diskonteres for kortere tid efter beslutning i fulltallig bestyrelsesmøte. Hvis fulltallig møte ikke kan holdes, kan sådant papir bare antas efter innhentet samtykke av direksjonen.

§ 70 skal lyde:

Opgave over saldo tilstilles foliohaverne hvert halvår, med anmodning om erkjennelse av opgavens riktighet.

§ 89. Nytt annet ledd.

Bestemmelsene i foregående ledd, 1.—3. punktum, får tilsvarende anvendelse på de administrerende direktører ved avdelingene.

§ 95. Nytt annet ledd.

For de administrerende direktører ved avdelingene treffer direksjonen avgjørelsen angående lønnede bistillinger (jfr. § 117), tjenestefrihet og andre spørsmål med hensyn til deres tjenesteforhold.

---

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor vedtektens § 9 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.

†) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.

§ 98 siste ledd skal lyde: 20 febr.

Direksjonen og bestyrelsene skal, henholdsvis ved hovedsetet og ved avdelingene, til ubestemt tid minst 6 ganger om året efterse bankens kassebeholdning og minst en gang om året efterse de øvrige beholdninger, således metallbeholdningen, vekselporteføljen og beholdningen av verdipapirer og deposita. Eftersyn av kassebeholdningen skal holdes minst en gang i hvert kvartal og kasseboken skal gis påtegning om eftersynet. I eftersynene må delta minst to direktører eller bestyrere eller — ved avdelinger hvor administrerende direktør er ansatt — denne og en bestyrer. Sådant eftersyn som omhandlet i foregående ledd erstatter et av de i dette ledd omhandlede eftersyn.

§ 119. Ny bestemmelse.

Det som i § 31 og § 32, 2. og 3. ledd, i loven om Norges bank er bestemt om bestyrere ved bankens avdelinger, får tilsvarende anvendelse på avdelingenes administrerende direktører.

Det samme gjelder nærværende reglements §§ 111, 116 og 118.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til en politimester 21 febr. som hadde forespurt, om strikkede kjoler, golfjakker, gensere, pullovers, jumpers og luer er sådanne ting som med hjemmel i handelslovens § 21 kan selges ved omførsel.

I anledning herav meddeler departementet at det i en skrivelse av 28 mai 1930 til fylkesmannen i Rogaland har uttalt at strikkede saker, som strømper, sokker, golfjakker og sweaters antas ikke å måtte henregnes til «ferdige klær», og at disse varer således kan tillates solgt ved omførsel i henhold til handelslovens § 21, 1. og 2. ledd. Departementet har imidlertid nu efter nærmere overveielse funnet å måtte endre sitt standpunkt forsåvidt angår golfjakker og sweaters, og skal uttale at så vel disse ting som kjoler, gensere, pullovers, jumpers og luer, selv om de er strikket, antas å måtte henregnes til «ferdige klær» og derfor ikke kan selges ved omførsel uten for fiskeridistriktenes vedkommende.

Derimot vil strømper og alleslags undertøi kunne selges ved omførsel under de omstendigheter og på de vilkår som er omhandlet i handelslovens § 21, 1. og 2. ledd. Det samme må gjelde de øvrige av politimesteren nevnte varer, nemlig bordtepper, løpere, servietter, veggtepper, sofaputer og «andre småting» som enten er brodert eller påtegnet eller påtrykket, når de altså godtgjøres å være tilvirket ved innenlandsk husflid eller hjemmeindustri.

21 febr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om delvis ny reguleringsplan for ladestedet Sandnes og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen.

21 febr. **Vedtak** av Trustkontrollrådet.

Under henvisning til de ved Kontrollrådets vedtak av 16 desember 1932 fastsatte bestemmelser om minstepriser m. v. for hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn bestemmes herved i medhold av § 14 i lov av 12 mars 1926 om kontroll med konkurranseinnskrenkninger og om prismisbruk med tilleggslov av 30 juni 1932:

§ 1. Levering av hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker eller torskerogn i henhold til avtaler som er inngått før 19 desember 1932 kan efter 1 mai 1933 bare skje på vilkår som er i samhøve med de bestemmelser om minstepriser m. v. som er fastsatt av Kontrollrådet ved vedtak av 16 desember 1932, se «Trustkontrollen» nr. 1 for 1933 side 13 flg.

§ 2. Trustkontrollkontoret kan i særlige tilfelle gjøre undtagelse fra bestemmelsene i § 1. Undtagelse må dog ikke innrømmes dersom selgeren eller kjøperen ved avtalens inngåelse hadde kjennskap til at prisregulerende bestemmelser for fiskehermetikk var under forberedelse.

Kontorets avgjørelse efter denne paragraf kan av partene innen 8 dager efterat de har fått underretning om avgjørelsen innbringes for Kontrollrådet.

§ 3. Bestemmelsene i §§ 1 og 2 gir ikke adgang til opfyllelse av leveranseavtaler som ikke forskriftsmessig er innmeldt til Trustkontrollkontoret i henhold til § 3 i Kontrollrådets bestemmelser av 16 desember 1932, se «Trustkontrollen» nr. 1 for 1933 side 14.

§ 4. Salg på levering for lengere tid enn 4 måneder skal herefter bare kunne skje til de priser som gjelder den dag da varen avsendes til kjøperen.

§ 5. Foranstående bestemmelser og Kontrollrådets bestemmelser av 16 desember 1932 om minstepriser m. v. for hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn gjelder ikke eksportsalg.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 mars 1933.

Overtredelse av foranstående bestemmelser kan medføre straffansvar efter trustlovens §§ 27 og 28.

---

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor vedtekten er inntatt.

Skriv *) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Mykland herad, Aust-Agder fylke. 22 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved skibsfører Emil Tellefsen og hustrus gavebrev av 24 september 1928 oprettede «Frøken Lilli Tellefsens Legat» til innkjøp av håndarbeider for syke ved Nordstrand sogns tuberkulosehjem. 23 febr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved telegrafbestyrer J. L. Meyers testamente av 21 juli 1890 oprettede legat «Alma Meyers Minde» til verdige trengende kvinner i Horten. 23 febr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Trysil herred, Hedmark fylke. 23 febr.

Kongelig resolusjon. 24 febr.

1. Det tillates at der med dispensasjon fra bestemmelsen i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 24, 3. ledd på en dertil utsett tomt av Korsbakken kirkegård på Harøy i Aukra prestegjeld i Nidaros bispedømme opføres et kapell efter en fremlagt av arkitekt F. Z. Kavli utarbeidet og efter hans død revidert plan, under iakttagelse av statens bygningsinspektørs bemerkninger til planen.

Nidaros stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i planen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Sandøy herredstyres beslutninger av 13 mai 1919 og 27 januar 1933 om å bevilge kr. 1418,77 til kapellets opførelse og om å overta utgiftene ved dets vedlikehold og brandforsikring m. v. godkjennes overensstemmende med landskommunelovens § 46.

3. Den nye kirke — som blir å benevne Harøy kapell — tillegges 10 av Sandøy sogns 20 gudstjenester efter Nidaros biskops nærmere bestemmelse.

Kongelig resolusjon. Det tillates at den nuværende kirke for Sørreisa annekssogn av Tranøy prestegjeld under Senja prosti i Hålogaland bispedømme nedtas og flyttes fra dens nuværende plass på Tømmervik for å gjenopføres på en dertil utsett tomt på Nordstraum efter en av arkitekt Sig. Bjørhovde utarbeidet plan (alternativ II) 24 febr.

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste deild nr. 9, der vedtekta er innteken.

**) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9, hvor vedtektene er inntatt.

24 febr. under iakttagelse av de av statens bygningsinspektør gjorte bemerkninger ved planen. Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges derhos til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen, om sådanne under arbeidets gang måtte finnes ønskelige eller nødvendige.

24 febr. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av lov om oprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 fastsettes nedenstående bestemmelser om merkning av jern- og ståltau:

§ 1. Jern- og ståltau må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller grossist til detaljist eller forbruker eller falbys eller selges fra detaljist til forbruker medmindre hver kveil eller trosse er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Angivelsen skal være sålydende:

«Norsk» for vare tilvirket i Norge.

«Utenlandsk» for vare tilvirket i utlandet.

Alternativt kan angivelsen være sålydende:

«Fabrikert i ..... (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig fremmed sprog.

Angivelsen skal på lett synlig og tydelig måte være trykt, stemplet eller stensilert med minst 10 mm høie bokstaver på en solid merkelapp som er godt festet til kveilen eller trossen på lett synlig måte.

§ 3. Ved salg fra detaljist til forbruker gjelder merkningsplikten ikke tau som detaljisten har kappet av kveil eller trosse som er merket overensstemmende med foranstående bestemmelser.

§ 4. Som oprinnelsesland regnes det land, hvor trådene er slått sammen til salgsferdig tau.

§ 5. Overtredelse av de foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 6. Disse bestemmelser trer i kraft 1 juni 1933.

24 febr. **Kongelig resolusjon** *) om utvidelse av den årlige fredningstid for sjøørret i sjøen innen Nordland fylke.

24 febr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Frankrike ratifisert den internasjonale overenskomst med protokoll om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928. Ratifikasjonsdokumentet blev deponert i Genève 1 februar 1933.

Ratifikasjonen er gitt med samme forbehold som blev tatt ved undertegnelsen om at overenskomsten ingen for-

*) Kunngj. 27 februar i Lovtid. 1ste avd. nr. 9.

pliktelse medfører forsåvidt angår Frankrikes kolonier, pro- 24 febr.
tektorater og andre områder underlagt dets overhøihet eller mandat.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 24 febr.
fra den britiske legasjon har Romania og Ungarn med virkning fra henholdsvis 1 april og 16 april 1933 tiltrådt den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av 25 febr.
§ 17 siste ledd i politivedtekten for Rygge herred, Østfold fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av 25 febr.
§ 6, 1ste ledd, i politivedtekten for Rollag og Veggli herred, Buskerud fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av 25 febr.
§ 8 i politivedtekten for Borge herred, Nordland fylke.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt an- 25 febr.
gående lukningstid for utsalgssteder i Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om at brand- 27 febr.
synet i Strinda brandkommune, Sør-Trøndelag fylke, inntil videre skal utføres av to av brandchefen valgte menn, hvorav en skal være teknisk kyndig og en håndverker.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor, 27 febr.
hvori uttales at når det av et aktieselskaps innleverte gevinst- og tapskonto fremgår, at et beløp er overført til reservefond, og dette også fremgår av den innleverte status, bør dette anses på samme måte som et uttrykkelig krav fra selskapet om fradrag av det avsatte beløp ved inntektsansettelsen, jfr. lov av 13 juli 1921 § 7 annet ledd (tilleggslov av 19 juni 1931).

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, 28 febr.
hvori uttales, at den i lov av 25 juli 1910 § 2 omhandlede reduksjon i verdien ved arveavgiftsberegningen i boer også antas å burde få anvendelse, når den i henhold til bestemmelsene i lov om odels- og åsetesretten av 26 juni 1821 § 11 best berettigede gir avkall på sin åsetesrett og denne benyttes av en som kommer efter i rekkefølgen.

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.

1 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har følgende stater tiltrådt den internasjonale overenskomst om sikkerhet til sjøs, London 31 mai 1929:

Brasil	med virkning fra	1	april	1933.
Ungarn	—»—	»	»	—»—
Island	—»—	»	6	—»—
Portugal	—»—	»	»	—»—
Danzig	—»—	»	30	—»—

1 mars. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Sarpsborg.

2 mars. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til lover og reglement for Stavanger kvinne- og spebarnhjem.

2 mars. **Kongelig resolusjon** *) om kommunal autorisasjon av rørleggere i Svolvær.

2 mars. **Kongelig resolusjon** *) om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte tilleggsoverenskomst med Poststyret i Canada om utveksling av verdipakker.

2 mars. **Kongelig resolusjon** **) om innskrenkning av årsfredningen for fiske med stang efter sjøørret og sjørør i Saltdalselvens vassdrag i Saltdal herred, Nordland fylke, og om utvidelse av ukefredningen for kastenotfisket sammesteds.

2 mars. **Rundskrivelse** fra Kirke- og undervisningsdepartementet til samtlige skoledirektører og skolestyrer om aldersgrenselovens overholdelse.

I Kirkedepartementet rundskrivelse av 21 februar 1921 er det bl. a. anført at «hvor det av hensyn til tjenestens tarv i noe tilfelle anses ønskelig at en tjenestemann blir stående i sin stilling ut over aldersgrensen i henhold til aldersgrenselovens § 4, må begrunnet forestilling derom

Rundskriv frå Kyrkje- og undervisningsdepartementet til alle skuledirektørar og skulestyre um aldersgrenselovi.

I Kyrkjedepartementet sitt rundskriv av 21 februar 1921 er det m. a. nemnt at «der det av umsyn til tenesta i noko høve er ynskjeleg at ein tenestemann vert ståande i stillingi ut over aldersgrensa i samhøve med § 4 i aldersgrenselovi, vert fyreteljing um det med grunngjeving

*) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10.
**) Kunngj. 3 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 10, hvor bestemmelsene er inntatt.

sendes departementet i betimelig tid før det nevnte tidspunkt. Den i lovbestemmelsen omhandlede opfordring som i tilfelle blir å rette til vedkommende, skal nemlig utgå fra departementet, selv om ansettelses- (og avskjedigelses-) myndigheten tilligger nogen annen.

Hvad spesielt angår lærere, tilsier de vanskeligheter som i almindelighet vil være forbundet med et lærerskifte midt i skoleåret, at der blir anledning til å lempe på den ovennevnte almindelige regel om fratredelse senest den dag aldersgrensen nåes. Hvis ikke særlige hensyn i det enkelte tilfelle skulde tilsi noget annet, må man som regel kunne forutsette at læreren blir stående til utgangen av det skoleår i hvilket han når aldersgrensen eller til slutningen av vedkommende kursus.

Der blir imidlertid på vanlig måte å gjøre innberetning til departementet i betimelig tid før aldersgrensen nåes, hvorefter der, hvis intet annet ønske er uttalt av det stedlige styre, vil bli rettet opfordring til læreren om å bli stående skoleåret ut.»

Da det efter mottatt meddelelse fra Socialdepartementet i skrivelse av 10 november f. å. har vist sig at ikke alle skolestyrer har efterkommet forannevnte anmodning om på forhånd å innhente departementets samtykke, hvis vedkommende skolestyre ønsker at

å senda departementet i god tid fyrr det nemnde tidspunkt. Den uppmoding som er umhandla i lovfyresegni og som i tilfelle vert å retta til vedkomande, skal nemleg gå ut frå departementet, endå um tilsetjings- (og uppsegjings-)retten tilhøyrer nokon annan. 2 mars.

Kva spesielt gjeld lærarar, tilsegjer dei vanskar som det til vanleg vil vera med eit lærarskifte midt i skuleåret, at det vert høve til å lempa på den ovannemnde vanlege fyresegni um frågang seinast den dagen då aldersgrensa vert nådd. Dersom ikkje serlege umsyn i det einskilde tilfellet skulde tilsegja noko anna, må ein til vanleg kunna gå ut ifrå at læraren vert ståande til utgangen av det skuleåret han når aldersgrensa eller til vedkomande kurs er slutt.

Men det vert og då på vanleg måte å gjeva melding til departementet i god tid fyrr vedkomande når aldersgrensa, og departementet vil då dersom styret på staden ikkje har uttala noko anna ynskje, uppmoda læraren (lærarinna) um å halda fram i posten ut skuleåret.»

Då Socialdepartementet i brev dagsett 10 november f. å. har gjeve melding um at ikkje alle skulestyre har fylgt uppmodingi um på fyrehand å beda um samtykke frå departementet dersom vedkomande skulestyre ynskjer at ein lærar (lærarinne) som

2 mars. en lærer (lærerinne) som når aldersgrensen i et skoleår, fortsetter i sin stilling ut skoleåret, skal man herved innskjerpe at forannevnte pålegg må bli nøiaktig befulgt. Likeså skal man efter henstilling fra nevnte departement anmode om at skolestyret påser at den av vedkommende lærer (lærerinne) opgitte fødselsdag er riktig.

når aldersgrensa i eit skuleår, held fram i stillingi skuleåret ut, skal ein med dette innskjerpa, at fyrenemnde pålegg må verta nøgje fylgt. Like eins skal ein etter uppmoding frå nemnde departement be um at skulestyret ser til at vedkomande lærar (lærarinne) har gjeve upp rett fødselsdag.

3 mars. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ophevelse av 6. kapitel i politivedtekten for Narvik.

3 mars. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte eller kasserte ting i Hurum herred, Buskerud fylke.

3 mars. **Skrivelse** *) fra Finans- og tolldepartementet til inspektøren for tobakkbeskatningen m. v.

Under henvisning til departementets rundskrivelse til fylkesmennene av 22 august 1931 om stempelavgift av skråtobakk og skrivelse herfra til Dem av 19 april 1932 hvorefter skråtobakk i beter har vært tillatt avgiftsberiktiget i pakninger på 250 og 300 gram, meddeles at departementet med foranledning av den med Deres erklæring av 25 februar i år mottatte skrivelse fra Tobaksfabrikernes landsforening av 1901 har bestemt at skråtobakk i beter fra og med 15 mars 1933 bare tillates avgiftsberiktiget i pakninger på 225 gram, for hvilken pakningsstørrelse der vil bli utferdiget nye stempelmerker à 18 øre.

Herom bes Tobaksfabrikernes landsforening av 1901 og fabrikanter utenfor denne forening samt Tobakshandlernes landsforbund underrettet.

4 mars. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, hvori uttales at andel i lospengene i henhold til loslovens § 27, 5 ikke tilkommer kystlos eller kjentmann som er fast ansatt ombord i rutegående skib, jfr. skrivelse 21 november 1901, Lovtidende side 503 og skrivelse 17 mars 1904, Lovtidende side 93.

6 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Lars Ous's gavebrev av 10 mai 1932 oprettede «Van-

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.
**) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtektene er inntatt.

førelegatet frå brørne Lars og Øystein Ous» til fordel for vanføre i Eid herred. 6 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved lærerinne Anna Kornelia Nilsens testamente av 6 desember 1923 oprettede «Maleren Nicolay Ulfsten's Legat» til lovende unge bergenske malere. 6 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved grosserer Carl Henrik Krogh og hustru Mathilda Krogh, født Lindquist's felles testamente av 9 april 1913 med tillegg av 5 februar 1915 oprettede «Legatet til Carl og Mathilda Kroghs barnehjem» til oprettelse og drift av et barnehjem i Oslo eller omegn. 6 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Ingeborg Sophie Hysings testamente av 28 september 1929 oprettede «Hans Hysings legat til understøttelse for ældre veltjente skibsførere og styrmænd af Bergen eller enker efter saadanne». 6 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Lærer Andreas Sombys legat» oprettet ved testamente av 26 mai 1921 til videre utdannelse for ungdom hjemmehørende i Sørøysund herred. 6 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas forente staters legasjon har Panama 20 januar 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement. 6 mars.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori bemerkes at i en by (derunder ladested) hvor notarius publicus har kontor, kan vekselprotester ikke optas av lensmann eller hovedstevnevidne som sådan, jfr. vekselloven av 27 mai 1932 § 87. En protest som lensmann eller hovedstevnevidne her optar, utføres av ham som stevnevidne istedenfor av notarius publicus efter nevnte paragrafs annet ledd. For sådan protest betales gebyr til staten efter sportellovens § 58 siste ledd; stevnevidnet antas å tilkomme halvdelen av den betaling som er fastsatt i § 58 første ledd (jfr. § 116 annet punktum og § 146 annet punktum). 6 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Canada 20 februar 1933 deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genferkonvensjonene av 27 juni 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger. 7 mars.

7 mars. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 8 første ledd i politivedtekten for Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke.

7 mars. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Nærøy herred, Nord-Trøndelag fylke.

7 mars. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet angående bestemmelse om merkning av bundne redskaper som benyttes til fiske av laks eller sjøørret innen Fosen fiskeridistrikt i Sør-Trøndelag fylke og Namdal fiskeridistrikt i Nord-Trøndelag fylke.

7 mars. **Skrivelse** †) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan med vedtekter for bebyggelsen av Sætra skog gnr. 31 bnr. 3, Vestre Aker.

7 mars. **Skrivelse** ††) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for det strøk av Kyrkjebø herred i Sogn og Fjordane fylke (Høyanger), som ved kongelige resolusjoner av 23 juni 1916 og 23 februar 1923 er underlagt bygningsloven.

7 mars. **Skrivelse** ††) fra Arbeidsdepartementet om at bygningsloven skal gjelde for Havøysund og Havøydalen i Finnmark fylke.

8 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Bankier, cand juris Johs. G. Heftyes Legat til Det norske Studentersamfund», oprettet ved testamente av 14 mai 1906.

8 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved John Christiansen Mæhlums gavebrev av 16 juli 1908 oprettede «John Mæhlums Østfjelds legat» til fredning og forbedring av havneganger m. v. i Ringebu Østfjell.

8 mars. **Skriv**†††) frå Landbruksdepartementet um at eigar eller innehavar av hund som jagar fugl, hare eller elg i Herefoss herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid sauene

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.
†) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtektene er inntatt.
††) Kunngj. 13 mars i Lovtid 1ste avd. nr. 11, hvor en beskrivelse av strøkets grenser er inntatt.
†††) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 11.

beiter. Dette skal likevel ikkje gjelda når det vert godtgjord at hunden under lovleg jakt på forsvarleg måte har fylgje med eigar eller innehavar. 8 mars.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for Enerhaugen i Oslo og om byggevedtekter i tilknytning til en del av reguleringen. 8 mars.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet om losplikt for 3 utenlandske fartøier, hvori uttales: 8 mars.

I henhold til loslovens § 2, 5 er fritatt for den i lovens § 1 nevnte losplikt:

«Fartøier bestemt til utlandet, som anløper havn kun for å forsyne sig med skibsfornødenheter, på- eller avmønstre mannskaper, sette syke eller døde i land eller alene på grunn av ugunstige værforhold, eller hvis forbindelse med land innskrenker sig til å avsende og motta post og telegrammer, ta los, kystlos eller kjentmann ombord eller sette ham i land og lignende.»

De 3 omhandlede fartøier var samtlige på vei fra England til Murmansk, altså bestemt til utlandet. Det ene fartøi grunnstøtte ved Brønnøysund og de 2 andre blev dirigert innom Brønnøysund for å overta det grunnstøtte skibs last. Sådanne hendelser og forretninger er ikke nevnt som fritagelsesgrunn for losplikt i loslovens § 2, og samtlige 3 fartøier må derfor anses for å ha vært lospliktige ved nevnte anledning.

Omhandlede tilfelle kan heller ikke komme inn under begrepet «og lignende», nevnt i loslovens § 2, 5 siste linje, idet dette kun viser tilbake på sådanne mindre forretninger som å avsende og motta post og telegrammer m. v., hvilke ikke kan sidestilles med nærværende tilfelle.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandring av § 50, 1ste ledd, i politivedtekten for Narvik. 9 mars.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Nore herred, Buskerud fylke. 9 mars.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Fluberg herred, Opland fylke. 9 mars.

---

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11, hvor vedtekten er inntatt.

10 mars. **Kongelig resolusjon** *) om forbud mot å bebygge eller drive industriell virksomhet på et område ved Haraldstøtten.

10 mars. **Kongelig resolusjon.**

I. Ved enhver nyansettelse av fastlønt befal i hæren samt ved ansettelse av befalsskoleutdannet befal i regimentsintendants og fastlønt kapteins (rittmesters) stilling skal vedkommende være forpliktet til uten erstatning å finne sig i:

a) De forandringer og overflytninger som måtte bli nødvendige på grunn av organisasjonsforandringer i hæren.

b) De bestemmelser som måtte bli truffet med hensyn til pensjonsordning.

c) De bestemmelser som måtte bli truffet med hensyn aldersgrense.

d) Hvilke som helst forandringer som måtte bli fastsatt med hensyn til avansementskretsene.

II. Ved hver forfremmelse med lønnsavansement gjelder samme forpliktelser som nevnt under punkt 1, a, c og d.

III. Enhver forfremmelse av fastlønt befal til høiere vernepliktig og ulønt stilling innebærer bibehold av tidligere lønn og aldersgrense.

IV. Gradsavansement (Gjelder ikke forfremmelse i stilling med flytende grad) med bibehold av tidligere tjenestestilling innebærer bibehold av tidligere lønn og aldersgrense.

Er den forfremmelse av en annen befalingsmann som har foranlediget gradsavansementet, for vedkommende gitt med forbehold om tilbakegang til tidligere grad, gjelder samme forbehold for gradsavansementet.

V. Ved enhver konstitusjon forpliktes vedkommende til å gå tilbake til tidligere grad og lønn, hvis Stortinget bestemmer en sådan innskrenkning i antallet av fastlønt befal i hæren at dette blir nødvendig.

VI. Fastlønte sanitetsofficerer (læger) og fastlønte veterinærofficerer forpliktes derhos til å overta også annen forefallende lægetjeneste (veterinærtjeneste) utenfor den spesielle stilling hvortil de er beordret, samt til å gå over til civilmilitær stilling om så måtte bli bestemt.

VII. De forbehold som tidligere er tatt, blir for hver enkelt alltid fortsatt gjeldende, — så vel ved forfremmelse som ved beordring — idet dog de forbehold som gjelder for konstitusjon (punkt V) bortfaller ved fast ansettelse.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om forhøielse av de gjeldende ekstraordinære tillegg til innførselstollen for kaffe, sukker og te. 11 mars.

Stortinget har 11 mars d. å. fattet følgende beslutning:

Fra den tid Kongen bestemmer blir de nugjeldende ekstraordinære tillegg til innførselstollen (heri innbefattet gjeldende midlertidige tolltillegg) midlertidig å forhøie for kaffe (l.nr. 324) fra 15 pct. til 65 pct., for sukker (l.nr. 770 og 771) fra 15 pct. til 50 pct. og for te (l.nr. 785) fra 20 pct. til 80 pct.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med kl. 12 11 mars 1933.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas forente staters legasjon har Tyrkia 26 januar 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement. 11 mars.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Hamar. 11 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Domingorepublikken 4 februar 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 angående vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, tiltrådt av republikken 30 september 1924, og likeledes vedrørende den samtidig avgitte erklæring hvorved Domingo-republikken anerkjenner som bindende, uten videre og uten særlig overenskomst overfor enhver annen stat som vedtar samme forpliktelse, det vil si på betingelse av gjensidighet, domstolens domsmyndighet. 13 mars.

Skrivelse ***) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Tønsberg. 13 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at skibsaktieselskaper, som ikke av lovgivningen er pålagt å avsette til reservefond, ikke kan gjøre krav på fradrag i inntekten ved statsskattligningen for sådan avsetning, jfr. lov av 13 juli 1921 § 7 annet ledd (tilleggslov av 19 juni 1931). 13 mars.

*) Kunngj. 13 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 11.
[1]) Se St.prp. nr. 22. St.tid. s. 640—650.
**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor vedtektens § 3 i endret lydelse er inntatt.
***) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor vedtektene er inntatt.

14 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om at den største tillatte hastighet for motorvognkjøring på veistrekningen fra Feda brygge til veikrysset ved riksveien i Feda herred, Vest-Agder fylke, ikke må overstige 15 km i timen.

15 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «J. L. Malthes legat til Nasjonalgalleriet» til innkjøp av eldre kobberstikk eller andre grafiske arbeid samt håndtegninger.

15 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Johanne Bernhardine Ulstads testamente av 19 februar 1921 oprettede «Søstrene Ulstads legat» til trengende enker og ugifte damer i Trondheim.

15 mars. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Bremsnes herad, Møre fylke.

15 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at når utgifter til ophold og pleie av den forsørgede under sykdom — herunder utgifter til nødvendige medikamenter — må forutsettes å ville volde forsørgeren langvarig og usedvanlig stor bekostning, antas der med hjemmel av byskattelovens § 68, landskattelovens § 75 fjerde ledd (tilleggslov av 6 juni 1930) å kunne gis øket klassefradrag for vedkommende.

16 mars. **Skriv** ***) frå Arbeidsdepartementet um at byggjebeltet kring om Stavanger vert utvida for so vidt vedkjem strok av Tjensvold, Stokka og Tasta i Hetland herad.

17 mars. **Kongelig resolusjon.** I de ved kongelig resolusjon av 23 desember 1932 foretatte forandringer i eksamensreglementene blir under A, middelskoleeksamen, § 28, å tilføie efter faget «gymnastikk» i første og siste avsnitt: og husstell.

17 mars. **Kongelig resolusjon** †) om nye helseforskrifter for Hasvik herred, Finnmark fylke.

17 mars. **Kongelig resolusjon.** Landbruksdepartementet bemyndiges til å treffe de bestemmelser om anvendelsen av Lakse fondets midler som Kongen efter lakselovens § 11 kan fastsette.

---

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 12, der fiskereglane er inntekne.
***) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste deild nr 12, der ein forklåring av grensone er innteken.
†) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12, hvor helseforskriftene er inntatt.

Kongeleg resolusjon *) um at det skal vera forbode å nytta kastenot, setjegarn eller liknande reidskap til fiske på ein strekkjing i Balfjorden i Bremsnes herad, Møre fylke. 17 mars.

Kongelig resolusjon **) om forbud mot å bruke kastenot til fangst av fisk i Bjøra og Søråvassdraget i Høylandet og Overhalla herreder, Nord-Trøndelag fylke. 17 mars.

Kongelig resolusjon **) om forbud mot bruk av kastenot til fangst av fisk med mindre masker enn 5,8 cm mellem knutene i en del av Lavangfjorden i Lavangen herred, Troms fylke. 17 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legsjon har Peru tiltrådt Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig. Tiltredelsen blir virksom fra 10 september 1933. 17 mars.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Sør-Trøndelag fylkesskattestyre, hvori uttales at ansettelse av inntekt av personlig arbeide ved direkte ligning alene vil kunne særskilt opføres til beskatning i den utstrekning hvori den ikke er innbefattet i det ellers inntektsførte næringsutbytte, jfr. landskattelovens § 46 første ledds siste punktum. Herav antas f. eks. å følge, at en gårdbruker ikke kan lignes for personlig arbeidsinntekt ved arbeide med vedlikehold av driftsbygninger eller andre driftsmidler, idet inntekten her kommer til beskatning derved at gårdbrukeren ikke får fradrag av vedlikeholdsutgifter. Hvis denne inntekt dessuten skulde beskattes særskilt som personlig arbeidsinntekt, vilde den bli beskattet dobbelt. Jfr. ligningsutvalgets uttalelse i dets samling III s. 17—18, hvortil departementet slutter sig. Se også samme samling IV s. 706. 17 mars.

Skriv ***) frå Socialdepartementet um brigde av § 1 i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke. 18 mars.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Halden og den del av byggebeltet i Berg herred som er underlagt Halden, samt byggebeltet i Idd herred. 18 mars.

---

*) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 12.
**) Kunngj. 20 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 12.
***) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 13, der § 1 er innteken soleis som den heretter skal lyda.
†) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor vedtektene er inntatt.

18 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for betaling for opmålings- og kartforretninger i Skottfoss i Solum herred, Telemark fylke.

18 mars. **Skrivelse** fra Poststyret. I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 30 desember f. år, meddeles at ifølge underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London 28 juni 1929:

Verdenspostkonvensjonen
Filippinene
Algerie
Franske kolonier og protektorater i Bakindia, alle andre franske kolonier samt Togo og Kamerun under fransk mandat.

Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi
Algerie
Franske kolonier og protektorater m. v.

Overenskomsten om postpakker
Algerie
Franske kolonier og protektorater m. v.

Overenskomsten om postanvisninger
Algerie
Franske kolonier og protektorater m. v.

Overenskomsten om postinkassasjoner
Algerie.

Overenskomsten om postgiro
Algerie.

Overenskomsten om blad og tidsskrifter
Algerie.

20 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en skattyder, hvori uttales at selvangivelser fra skattepliktige, hvem det ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker, behøver ikke å innleveres før utgangen av februar, og at dette antas å gjelde for ethvert distrikt, hvori vedkommende person er skattepliktig. Jfr. landskattelovens § 60, byskattelovens § 52 annet ledd, hvorefter selvangivelse over den samlede formue og inntekt blir å innlevere i hvert distrikt.

20 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales, at også salget til auksjonskjøperen er fritatt for stempelavgift i de i kongelig resolusjon av 18 november 1932 nevnte tilfelle.

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor regulativet er inntatt.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Jærens vernelags reservefond». 21 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Fru Karoline Madsen Sandtrøens legat» oprettet ved gavebrev av 12 august 1927 til fordel for Holmen skoles barneboksamling, Tynset. 21 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Ungarn med virkning fra 17 februar 1933 erklært sin endelige tilslutning uten forbehold til overenskomsten om slaveri, Genève 25 september 1926, idet det tidligere tatte forbehold er frafalt (se «Overenskomster med fremmede stater» 1927 s. 195). 21 mars.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Hans Joh. Bøens legat» til hjelp for syke og fattige innen Aremark herred, oprettet ved testamente av 12 juni 1925. 22 mars.

Skrivelse fra Handelsdepartementet angående kostgodtgjørelsen for læger i praksis. 22 mars.

Efter skyss- og kostregulativets § 20 får læger i praksis kostgodtgjørelse for alle reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse for. Efter samme regulativs § 16 må dog kostgodtgjørelsen pr. døgn ikke overstige kr. 6,00. Har således en læge i løpet av ett døgn — regnet fra det klokkeslett reisen påbegynnes — hatt en skyssbærende reise på til og med 10 timer, blir kostgodtgjørelsen for det døgn kr. 3,00. Har han derimot innen samme tidsrum hatt to eller flere hver for sig skyssbærende reiser, blir kostgodtgjørelsen kr. 6,00.

Lov *) [1]) om forandring i lov om Bouvetøya av 27 februar 1930. 24 mars. Nr. 1.

I.

I lov om Bouvet-øya av 27 februar 1930 nr. 3 endres overskriften til å lyde:

Lov om Bouvet-øya og Peter I's øy.

II.

I samme lov skal følgende bestemmelser lyde:

§ 1. Bouvet-øya og Peter I's øy er underlagt norsk statshøihet som biland.

---

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 10 mars. Se Ot. prp. nr. 5. Innst. O. nr. 1. St.tid. forh. i Ot. s. 5—6; i Lt. s. 2.

24 mars. Nr. 1. § 2, første punktum. Norsk privatrett og strafferett og den norske lovgivning om rettspleien gjelder for Bouvet-øya og Peter I's øy.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

24 mars. Nr. 2. **Lov** *) [1]) om endring i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921.

I.

§ 13 i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 med senere tilleggslover skal herefter lyde slik:

«Herredstyre eller formannskap kan ikke gjøre noget gyldig vedtak uten at minst halvdelen av medlemmene er til stede.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

24 mars. Nr. 3. **Lov** *) [1]) om endring i lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921.

I.

§ 12 i lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921 med senere tilleggslover skal herefter lyde slik:

«Bystyre eller formannskap kan ikke gjøre noget gyldig vedtak uten at minst halvdelen av medlemmene er til stede.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

24 mars. Nr. 4. **Lov** *) [2]) om endringer i og forlenget gyldighet av lov om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923 og 15 juni 1928.

I.

Loven om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923 og 15 juni 1928, skal — med de endringer som er nevnt under II — inntil videre bli ved å gjelde.

II.

Lovens § 17 opheves.

---

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 10 mars. Se Ot. prp. nr. 16. Innst. O. nr. 4. St.tid., forh. i Ot. s. 6—7; i Lt. s. 2.

[2]) St.besl. 10 mars. Se Ot. prp. nr. 2. Innst. O. nr. 5. St.tid., forh. i Ot. s. 6; i Lt. s. 2.

Lov*) [1]) om forandring i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om aktieselskaper og kommanditaktieselskaper av 19 juli 1910. 24 mars. Nr. 5.

I.

I lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 skal § 100 tredje punktum lyde således:

For aktieselskapers vedkommende finner bestemmelsene i lov om aktieselskaper og kommanditaktieselskaper av 19 juli 1910 § 87, 1ste og 2net ledd, tilsvarende anvendelse, idet det dog er tilstrekkelig at der er betalt en fjerdedel av aktienes pålydende beløp dersom disse lyder på navn.

II.

I lov om aktieselskaper og kommanditaktieselskaper av 19 juli 1910 skal § 87 første ledd avsnitt a lyde således:

a. at der på hver aktie, hvorfor vederlag skal ydes i penger, er innbetalt det hele beløp;

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*) [2]) om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven. 24 mars. Nr. 6.

I.

I lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917 gjøres følgende forandringer:

1) I § 19 tilføies som tredje ledd:

For at åtte tiendedeler av et selskaps grunnkapital skal kunne anses som norsk, må derhos de i annet ledd nevnte innehavere kunne utøve stemmerett på selskapets generalforsamlinger med minst åtte tiendedeler av alle stemmer.

2) § 35 skal lyde:

Den som har panterett i en eiendom eller bruksrett, som han efter denne lov ikke uten konsesjon eller tillatelse kan erhverve med full rettsvirkning, kan dog ta eiendommen til brukelig pant for inntil 5 år. Kongen eller den han bemyndiger, kan forlenge denne frist med inntil 5 år. Oversittes fristen, skal øvrigheten på panthaverens vegne og med bin-

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 38. Innst. O. nr. 18. St.tid., forh. i Ot. s. 28; i Lt. s. 5.

[2]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 9. Innst. O. nr. 13. St.tid., forh. i Ot. s. 25—28; i Lt. s. 4—5.

24 mars. Nr. 6.

dende virkning for ham og den til hvem han måtte overdra sin rett, la eiendommen selge ved tvangsauksjon.

Frist som er fastsatt efter § 31, jfr. § 33, første ledd, kan departementet under særlige omstendigheter forlenge med et passende tidsrum inntil 3 år, når eiendommen eller rettigheten er kjøpt av panthaver på tvangsauksjon for å redde en fordring som tilhører erhververen, og som denne har panterett for i eiendommen. Har panthaveren først tatt pantet til brukelighet, må fristen ikke settes så lang, at den samlede besiddelsestid blir lenger enn 12 år.

3) I § 36 tilføies som sjette og syvende ledd:

Hvis et aktie- eller partserhverv som nevnt i første ledd fra først av ikke overstiger 35 hundredeler av kapitalen, men som følge av at selskapet — uten tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger — amortiserer eller i annet øiemed innkjøper aktier eller parter, senere kommer til å utgjøre mere enn 35 hundredeler av de aktier eller parter som ikke er amortisert eller i selskapets eie, blir der å gå frem som nevnt i §§ 31—33 enten overfor de av selskapet erhvervede aktier (parter) eller overfor de i første ledd omhandlede eiendommer og rettigheter.

Hvad foran er sagt om over 35 hundredeler av kapitalen får også anvendelse på en mindre brøkdel, såfremt denne har rett til å avgi stemme for mere enn 35 hundredeler av kapitalen.

II.

I lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 gjøres følgende forandringer:

1) I § 7 tilføies til annet ledd:

For at åtte tiendedeler av et selskaps grunnkapital skal kunne anses som norsk, må derhos de foran nevnte innehavere kunne utøve stemmerett på selskapets generalforsamlinger med minst åtte tiendedeler av alle stemmer.

2) I § 23 nr. 6 tilføies som annet ledd:

Hvad foran er sagt om over 35 hundredeler av kapitalen, får også anvendelse på en mindre brøkdel, såfremt denne har rett til å avgi stemme for mere enn 35 hundredeler av kapitalen.

3) § 23 nr. 8 skal lyde:

Overfor erhverv i strid med nr. 3, 6 eller 7 får reglene i §§ 19 og 21 tilsvarende anvendelse, selv om erhvervet ikke er gyldig fordi selskapets styre ikke har samtykket i det. Undlater innehaveren av et aktie- eller partsbrev å utlevere det efterat vedkommende aktie eller part er solgt ved auksjon i henhold til § 21, kan kjøperen på aktieeierens og inneha-

verens felles bekostning erhverve dom til dets mortifikasjon. 24 mars.
Hertil kreves ikke særskilt bevilling. Selskapet utferdiger Nr. 6.
derefter nytt aktiebrev, som skal inneholde uttrykkelig angivelse av at det trer i det mortifisertes sted.

Hvis et aktie- eller partserhverv som nevnt i nr. 6 fra først av ikke overstiger 35 hundredeler av kapitalen, men som følge av at selskapet — uten tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger — amortiserer eller i annet øiemed innkjøper aktier eller parter, senere kommer til å utgjøre mere enn 35 hundredeler av de aktier eller parter som ikke er amortisert eller i selskapets eie, blir der å gå frem som nevnt i §§ 19—22 enten overfor de av selskapet erhvervede aktier (parter) eller overfor de i første ledd omhandlede eiendommer og rettigheter.

Siste punktum i nr. 6 får tilsvarende anvendelse.

4) § 24 skal lyde:

Den som har panterett i eiendom som han efter denne lov enten overhodet ikke eller alene med kongelig tillatelse kan erhverve med full rettsvirkning, kan dog ta eiendommen til brukelig pant for inntil 3 år. Kongen eller den han bemyndiger, kan forlenge denne frist med inntil 3 år. Oversittes en fastsatt frist, skal øvrigheten på panthaverens vegne og med bindende virkning for ham og den til hvem han måtte overdra sin rett, la eiendommen bortselge ved tvangsauksjon.

Frist som er fastsatt i henhold til § 19, jfr. § 22, første ledd, kan departementet under særlige omstendigheter forlenge med et passende tidsrum inntil 3 år, når en eiendom er kjøpt av panthaver på tvangsauksjon for å redde en erhververen tilhørende fordring hvorfor has pant i eiendommen. Har panthaver først tatt pantet til brukelighet, må fristen ikke settes så lang at hans samlede besiddelsestid blir mer enn 8 år.

III.

I lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920 gjøres følgende forandringer:

1) I § 22 nr. 6 tilføies som annet ledd:

Hvad der foran er sagt om over 35 hundredeler av kapitalen, får også anvendelse på en mindre brøkdel, såfremt denne har rett til å avgi stemme for mere enn 35 hundredeler av kapitalen.

2) § 22 nr. 8 skal lyde:

Overfor erhverv i strid med nr. 3, 6 eller 7 får reglene i §§ 18 og 20 tilsvarende anvendelse, selv om erhvervet ikke er gyldig fordi selskapets styre ikke har samtykket i det. Undlater innehaveren av et aktie- eller partsbrev å utlevere

24 mars. Nr. 6.

det efterat vedkommende aktie eller part er solgt ved auksjon i henhold til § 20, kan kjøperen på aktieeierens og innehaverens felles bekostning erhverve dom til dets mortifikasjon. Hertil kreves ikke særskilt bevilling. Selskapet utferdiger derefter nytt aktiebrev, som skal inneholde uttrykkelig angivelse av at det trer i det mortifisertes sted.

Hvis et aktie- eller partserhverv som nevnt i § 22 nr. 6 fra først av ikke overstiger 35 hundredeler av kapitalen, men som følge av at selskapet — uten tillatelse av Kongen eller den han bemyndiger — amortiserer eller i annet øiemed innkjøper aktier eller parter, senere kommer til å utgjøre mere enn 35 hundredeler av de aktier eller parter som ikke er amortisert eller i selskapets eie, får §§ 18—21 anvendelse på de av selskapet erhvervede aktier (parter) eller på de i første ledd omhandlede eiendommer og rettigheter.

Bestemmelsen i § 22 nr. 6 annet ledd får tilsvarende anvendelse.

3) I § 22 nr. 10 tilføies som annet ledd:

For at åtte tiendedeler av et selskaps grunnkapital skal kunne anses som norsk, må derhos de foran nevnte innehavere kunne utøve stemmerett på selskapets generalforsamlinger med minst åtte tiendedeler av alle stemmer.

4) § 23 skal lyde:

Den som har panterett i en eiendom som han efter denne lov ikke uten tillatelse kan erhverve med full rettsvirkning, kan dog ta eiendommen til brukelig pant for inntil 3 år. Kongen eller den han bemyndiger, kan forlenge denne frist med inntil 3 år. Oversittes en fastsatt frist, skal øvrigheten på panthaverens vegne og med bindende virkning for ham og den til hvem han måtte overdra sin rett, la eiendommen selge ved tvangsauksjon.

Frist som er fastsatt efter § 18, jfr. § 21, første ledd, kan departementet under særlige omstendigheter forlenge med et passende tidsrum inntil 3 år, når eiendommen er kjøpt av panthaver på tvangsauksjon for å redde en fordring som tilhører erhververen og som denne har panterett for i eiendommen. Har panthaveren først tatt pantet til brukelighet, må fristen ikke settes så lang at hans samlede besiddelsestid blir mer enn 8 år.

IV.

I lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 skal § 16 nr. 5 fjerde ledd lyde:

Til sikkerhet for avgiften som erlegges årlig til hver enkelt erstatningsberettiget, skal eieren av reguleringsanlegget deponere hos vedkommende departement en kontrabok

med autorisert sparebank, lydende på det 25-dobbelte beløp. Sikkerheten kan også stilles ved deposisjon av norske statsobligasjoner eller statsgaranterte obligasjoner til et sådant samlet pålydende at deres renteavkastning motsvarer de av skjønnet fastsatte årlige erstatningsbeløp. Dersom sikkerhetsbeløpet må røres, kan departementet straks forlange innbetalt hvad der behøves for å fylle beløpet. Når staten eier reguleringsanlegget, er deposisjon unødvendig. 24 mars. Nr. 6.

V.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*) [1]) om forandring i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925. 24 mars. Nr. 7.

I.

I midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 tilføies i § 42, første ledd, et nytt punktum sålydende:

Det samme gjelder § 15, fjerde og femte ledd, idet boets bestyrelse trer i stedet for administrasjonsstyret og kontrollkomiteen.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*) [2]) om forandring i loven om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927 med tilleggslov. 24 mars. Nr. 8.

I.

§ 1 i lov om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927, jfr. lov om forandring i denne lov av 8 mai 1931, skal herefter lyde:

Ved hesteveddeløp (kappritt, travløp) kan Kongen gi bevilling til å anordne veddemål ved såkalt totalisator.

Bevillingen gis for et tidsrum av inntil 5 år ad gangen og for et begrenset antall ganger hvert år.

Den gis til lag hvis lover er godkjent av vedkommende departement og hvis formål bl. a. er å støtte hesteavlen.

Av innskuddenes samlede beløp tilfaller 25 pct. Staten og det lag som har fått bevillingen. Resten fordeles efter regler som fastsettes av vedkommende departement mellem

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 21. Innst. O. nr. 21. St.tid., forh. i Ot. s. 25; i Lt. s. 4.

[2]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 22. Innst. O. nr. 16. St.tid., forh. i Ot. s. 30; i Lt. s. 4.

24 mars. Nr. 8. de vinnende i hele kroner i forhold til innskuddenes størrelse. De ved beregningen fremkomne brøkdeler av kronen tilfaller vedkommende lag.

Statens andel fastsettes av Kongen.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

24 mars. Nr. 9. **Midlertidig lov** *) [1]) om avgift av bensin og av gummiringer for motorvogner til delvis dekning av statens utgifter vedkommende veivesenet.

§ 1. Stortinget kan bestemme at det for budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934 ved siden av den bensin- og gummiavgift som blir pålagt i medhold av motorvognloven, skal svares en avgift av bensin og av gummiringer for motorvogner — herunder luftslanger, slangebeskyttere og felgbånd til sådanne hjulringer. Denne avgift blir å anvende til delvis dekning av statens utgifter vedkommende veivesenet.

§ 2. De bestemmelser som inneholdes i motorvognloven og forskrifter som i medhold herav er eller blir fastsatt angående innbetaling m. v. av bensin- og gummiavgift efter nevnte lov og straffebestemmelsen i samme lovs § 29, første ledd, får anvendelse også på heromhandlede avgifter. Avgiftene kan inndrives ved utpantning.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

24 mars. Nr. 10. **Lov** *) [2]) om forandringer i lovgivningen om stempelavgift av dokumenter.

Lov nr. 11 av 6 august 1897, inneholdende forandringer i lovgivningen om stemplet papir og stempelmerker, dens § 1, skal fra 1 juli 1933 lyde således:

Av efternevnte dokumenter erlegges uten hensyn til sum eller verdi en stempelavgift, som svarer til prisen på følgende nummer av stempelpapir:

Nr. 5 til:

a. De i bergverksloven omhandlede anmeldelser av en ertsanvisning.

Nr. 6 til:

b. Testamenter og de testamentariske disposisjoner som omhandles i lov av 26 juni 1821 § 14, jfr. lov av 16 mai 1860.

c. Interessentskapskontrakter.

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 1. Innst. O. nr. 15. St.tid., forh. i Ot. s. 30—33; i Lt. s. 4.

[2]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 19. Innst. O. nr. 14. St.tid., forh. i Ot s. 23—25; i Lt. s. 4.

Nr. 7 til: 24 mars.

d. Ektepakter. Nr. 10.

e. De i bergverksloven omhandlede fristbevillinger, utkast til forening mellem muter og grunneier og avskrifter av forretning til utmåling av gruber. Den pliktige stempelavgift for disse utkast og avskrifter blir å erlegge ved rekvisisjon av utkast eller utmåling.

Nr. 9 til:

f. Mutingsbrev.

Lov *) [1]) om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934. 24 mars. Nr. 11.

I.

For tilfelle av at det for budgett-terminen 1933—1934 besluttes utlignet ekstraordinær skatt til staten av formue, kommer ved utskrivningen til anvendelse bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminene fra og med 1921—1922 til og med 1930—1931 med endringslover av 20 juni 1924, 12 februar og 3 juli 1926 med følgende avvikelser:

§§ 1 og 21 kommer ikke til anvendelse.

§ 22 skal lyde således:

Personer som akter å utvandre fra riket plikter å betale eller stille sikkerhet for skatt efter nærværende lov. Skatten erlegges efter særskilt ligning med det dobbelte av de satser der gjelder for den budgett-termin hvori avreisen finner sted. Personer for hvem nærværende paragraf har funnet anvendelse skattlegges ikke yderligere i kraft av lovgivningen om ekstraordinær formuesskatt for den budgett-termin hvori avreise har funnet sted eller for den følgende termin.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks.

Lov *) [2]) om midlertidig forhøielse av losbetalingen. 24 mars. Nr. 12.

Fra 1 juli 1933 til 1 juli 1934 skal lospengene, som beregnes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, erlegges med et tillegg av 40 pct.

---

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 3. Innst. O. nr. 12. St.tid., forh. i Ot. s. 22—23; i Lt. s. 3—4.

[2]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 34. Innst. O. nr. 20. St.tid., forh. i Ot. s. 21—22; i Lt. s. 3.

24 mars. Nr. 12. Herav tilfaller for de lospliktige fartøiers vedkommende de 30 pct. vedkommende sportellønte los, mens de resterende 10 pct. henlegges til et fond, hvorav der efter Kongens nærmere bestemmelse utbetales grunnbidrag til loser samt bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters lønn.

For kretser hvor losintradene er så betydelige, at de enkelte losers inntekter blir uforholdsmessig store, når de foruten taksten tillike skal oppebære grunnbidrag og tillegg efter foranstående, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger bestemme, at losenes anpart av tillegget skal nedsettes eller endog at den helt skal bortfalle, likesom også at der ikke skal tilståes dem noget grunnbidrag eller annet bidrag av fondet.

24 mars. **Kongelig resolusjon** *). I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 12 av 24 mars 1933 om midlertidig forhøielse av losbetalingen bemyndiges Forsvarsdepartementet til å treffe de i sakens anledning nødvendige forføininger.

24 mars. Nr. 13. **Lov** *) [1]) om forandring i lov om stortingsvalg av 17 desember 1920.

I lov om stortingsvalg av 17 desember 1920 skal § 14 post 2, annet ledd, lyde:

Distriktsvalgstyret skal dessuten — så vidt mulig innen samme frist — på annen høvelig måte bringe forslagene m. v. til offentlig kunnskap, bl. a. ved å innrykke i distriktets mest utbredte aviser av forskjellig partifarve overskriftene på de godkjente listeforslag med tilføielse av at fullstendig kunngjøring om forslagene er opslått på de vanlige opslagssteder i valgsognene og utlagt på manntallsførernes kontorer.

24 mars. Nr. 14. **Lov** *) [2]) om forandring i lov om nominasjon ved stortingsvalg av 17 desember 1920.

I lov om nominasjon ved stortingsvalg av 17 desember 1920 skal § 3 lyde:

Antallet av de utsendinger til et partis nominasjonsmøte, som skal velges fra hvert valgsogn, beregnes på grunnlag av partiets velgertall i valgsognet ved det nærmest forutgående stortingsvalg således:

For 20—150 velgere: 1 utsending.

---

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13.

[1]) St.besl. 18 mars. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. nr. 24. St.tid., forh. i Ot. s. 39—40; i Lt. s. 5—6.

[2]) St.besl. 18 mars. Se Ot. prp. nr. 27. Innst. O. nr. 24. St.tid., forh. i Ot. s. 39—40; i Lt. s. 6.

For overskytende antall inntil 1900: 1 utsending for hvert påbegynt 250. 24 mars. Nr. 14.

For ytterligere overskytende antall inntil 7900: 1 utsending for hvert påbegynt 400.

Og for ytterligere overskytende antall: 1 utsending for hvert påbegynt 700.

Ved partiets velgertall forståes dets stemmetall, delt med antallet av representanter, som blev valgt for valgdistriktet.

Kongeleg resolusjon *) um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Vartdal herad, Møre fylke. 24 mars.

Kongelig resolusjon **) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Brønnøysund ladested, Nordland fylke. 24 mars.

Kongelig resolusjon. Aldersgrensen for følgende stillinger i sikkerhetstjenesten ved statsbanene: Stillverksmester, ledningsmester, ledningsformann og ledningsreparatør — settes inntil videre til 65 år overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 24 mars 1933. 24 mars.

Nye bruksregler***) for Grønning statsalmenning, Skogn herred, Nord-Trøndelag fylke, approbert av Landbruksdepartementet 24 mars 1932. 24 mars.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den svenske legasjon har den svenske regjering i henhold til art. 10 i Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig bemyndiget foreningen «Svenska Röda Korset» til på Regjeringens ansvar å yde hjelp til det offisielle svenske militære sanitetsvesen. 24 mars.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori er uttalt, at bestemmelsen i lov om forsikringsavtaler § 116, første ledd, om at forsikringstagerens rett overfor selskapet ikke kan være gjenstand for utlegg fra hans fordringshaveres side eller inndras i hans konkursbo, før forsikringstilfellet er inntruffet, gjelder uansett arten av det krav for hvilket utlegg søkes, således også med hensyn til skattekrav eller krav på underholdsbidrag. 24 mars.

---

*) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste deild nr. 13, der helsefyresegnene m. m. er inntekne.

**) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

***) Kunngj. 28 mars i Lovtid. 1ste avd. nr. 13, hvor bruksreglene er inntatt.

25 mars. **Rundskrivelse** fra Kirkedpartementet til de høiere almenskoler.

Reglement for middelskoleeksamen:

Tillegg til § 28 om husstell.

I forbindelse med rundskrivelse av 12 januar d. å. om forandringer i eksamensreglementene meddeles at der på foranledning nu er gjort en tilføielse til ovennevnte paragraf ved kongelig resolusjon av 17 d. m., forsåvidt angår husstell, hvilket fag ved en inkurie ikke var kommet med i resolusjonen av 23 desember f. å.

Den nye resolusjon lyder:

«I de ved kongelig resolusjon av 23 desember 1932 foretatte forandringer i eksamensreglementene blir under A, middelskoleeksamen, § 28, å tilføie efter faget «gymnastikk» i første og siste avsnitt: og husstell.»

25 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske sendemann har Tyrkia 17 februar 1933 notifisert sin tiltredelse til overenskomsten om forbud mot anvendelse av hvitt (gult) fosfor i fyrstikk-industrien, Bern 26 september 1906.

25 mars. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har den franske regjering notifisert sin tiltredelse til den internasjonale overenskomst om forenkling av tollformaliteter med protokoll, Genève 3 november 1923, forsåvidt angår mandatlandene Syria og Libanon.

25 mars. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Støren herred, Sør-Trøndelag fylke.

27 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Marie Sjølies legat til opførelse og drift av et tuberkulose- eller sykehjem for Ytre Rendal», oprettet ved testamente av 21 juni 1915.

27 mars. **Skrivelse****) fra Justisdepartementet om forandring av § 7 i politivedtekten for Vestby herred, Akershus fylke.

27 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori er uttalt følgende:

Lovlig sammensatt helserådsmøte kan ikke holdes uten at distriktslægen som helserådets ordfører er til stede

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor vedtektens § 10 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor vedtektens § 7 i endret lydelse er inntatt.

og leder møtet. Har den offentlig ansatte læge — som ifølge loven er helserådets ordfører — forfall, må stedfortreder antas av fylkesmannen. 27 mars.

Der er ingen bestemmelse i sundhetsloven om opnevnelse av «varaordfører i helseråd», jfr. det tilsvarende spørsmål for medlemmenes vedkommende i skrivelse herfra av 7 februar 1928 (i Lovtidende II avdeling).

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 27 mars.

I medhold av §§ 20 og 48 i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930, jfr. kongelig resolusjon av 16 juni 1922, har Landbruksdepartementet under 27 mars 1933 bestemt at III B. 1 i de ved kongelig resolusjon av 16 juni 1922 fastsatte regler angående behandlingen i den ukentlige fredningstid av redskaper og innretninger, der anvendes til fangst av laks og sjøørret, fra og med 15 april 1933 og inntil videre skal lyde således:

1. Ved almindelige kilenøter og lignende ikke nedenfor særlig nevnte redskaper skal der forholdes på en av følgende måter:
   a. Ledningsgarnet (landgarnet, skygarnet, forgarnet) løses fra land og legges kloss inn til og strekkes langs notens landside og bindes kloss til noten så vel ved en av stengene som ved notens forreste spiss («snyten») eller om ledningsgarnet ikke når så langt, så nær denne som mulig. Om ønskes, kan derefter de mellem notspissen («snyten») og tungen (storflåen) liggende deler av ledningsgarnet ved hjelp av et i retning mot land fastgjort taug eller et par sådanne hales stramt, så at ledningsgarnet ikke ligger inn på notveggen. Er ledningsgarnet så langt, at det når lenger enn til notspissen, kan den overskytende del av samme belegges efter behag, dog så, at det ikke strekkes i retning inn mot land eller mot en nærstående kilenot eller lignende redskap.
   b. Er ledningsgarnet ikke over 70 m langt, regnet fra vinkelen ved krokkaggen, kan den fra land løste ende av samme bindes fast til snyten, og landgarnet ved hjelp av et omtrent på midten av samme festet taug hales stramt i retning mot land.

   Hvis det av hensyn til notens sikkerhet anses ønskelig, kan der, når noten er stengt efter forannevnte litr. a eller b, istedenfor det borttatte landgarn anbringes et taug fra noten til land.

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

27 mars. c. På sjø- og strømhårde steder ute mot havet eller i skærgården, hvor sådan stengning som anført ovenfor under litr. a og b antas å medføre særlig fare for redskapets beskadigelse, skal tungen (storflåen) legges inn til notens motsatte side (fjordveggen) og fastbindes til denne, og landgarnet bindes kloss op til overtelnen med minst 8 bendsler med 1,5 meters mellemrum mellem bendslene fra vinkelen ved krokkaggen i retning inn mot land.

d. Hvor ledningsgarnet er for langt til at det i sin helhet kan bringes ut til noten, eller hvor naturforholdene vanskeliggjør løsning fra land, kan ledningsgarnet deles, og den nærmest noten værende del bringes langs notens indre vegg til en av stengene eller til snuten, hvor overtelnen bindes fast kloss inn til notveggen. Den gjenstående del av ledningsgarnet holdes på plass av et taug festet ved det sted splitsnoren (tungesnoren) var festet eller så langt ovenfor dette, at den del av garnet som er lagt inn til noten, holdes ut fra notveggen.

28 mars. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Byneset herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde rottehunder og skjødehunder som er av så ringe størrelse at de anses ufarlige for bufeet, samt hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

28 mars. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til et ligningskontor, hvori uttales at der ved lån av Norges kreditforening for land- og skogbruk kan kreves inntektsfradrag ved ligningen for bidrag til reserve- og administrasjonsfond i foreningen, hvilke bidrag blir tatt i betraktning ved utregning av den effektive rente.

29 mars. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved skibsreder Andreas Olsens testamente av 30 juli 1930 oprettede «Skibsreder Andreas August Olsen og hustru Charlotte, født Helmers legat» til fordel for en del forskjellige veldedige formål i Bergen.

---

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

Skriv *) frå Socialdepartementet um vedtekt for her- 29 mars.
byrge- og vertshusnæringa i Bakke herad, Vest-Agder fylke.

Skrivelse fra Socialdepartementet til et hvalfanger- 29 mars.
selskap.

Et fartøi som har stoppet i en pestsmittet havn bare for overførsel av mannskaper til hvalbåter, men ikke har losset eller lastet eller hatt noen forbindelse med land, anses ikke for å ha anløpet havnen i den betydning karantenereglementets § 7 bruker ordet anløpe.

Forsåvidt fartøiet på reisen til norsk havn heller ikke har anløpet eller anløper andre steder som er smittet, eller for øvrig ikke er i noe tilfelle som er nevnt i karantenereglementets § 7, skulde det ved ankomsten til første norske havn ikke være påkrevet å heise karanteneflagg.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. I medhold 29 mars.
av jaktlovens § 44 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 fastsettes herved tiden for jakt på hare innen Vestfold fylke til tiden fra og med 15 september til og med 31 desember, gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1935.

Skrivelse fra Finnsdepartementet til fylkesmannen i 29 mars.
Buskerud om hvorvidt en ligningsnevnd var forpliktet til å gi en skattyder ved dennes sakfører en rekke oplysninger angående skattyderens ligning.

Departementet uttaler at det i almindelighet må være tilstrekkelig, at der gis opgaver over hovedpostene, derunder eventuelt også om bruttoformue og bruttoinntekt og fradragsposter for formue og inntekt. Er imidlertid en forespørsel, som i nærværende tilfelle, formet som en rekke bestemte spørsmål, antas disse å burde besvares, forsåvidt besvarelsen fremgår av det i ligningsnevndens arkiv beroende materiale. En skattyder antas dog ikke å kunne forlange å bli gjort bekjent med de notater, hvorpå skjønnsmessig ligning er bygget, jfr. Ligningsutvalgets «Domme og uttalelser» II s. 730. Ligningsmyndighetene antas ikke å ha plikt til å gi en skattyder avskrift av hans egen selvangivelse, men har selvsagt adgang dertil. Hvis det ønskes, bør skattyderen gis adgang til selv eller ved fullmektig å ta en gjenpart.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 30 mars.

I anledning av de betydelige utgifter som påløper bl. a. til skyss- og kostgodtgjørelse skal departementet be hen-

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste deild nr. 14, der vedtekta er innteken.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

30 mars. stillet til sorenskriverne innen herr fylkesmannens distrikt, at bruk av protokollfører i alle saker søkes unngått i den utstrekning det er mulig. Man ber innskjerpet bestemmelsen i domstolslovens § 33, hvorefter protokollfører ved enkeltstående rettergangsskritt utenfor hovedforhandling bare skal brukes når det finnes påkrevet. Sorenskriveren må gi attest om at bruk av protokollfører har vært påkrevet når han sender inn regning for skyss- og kostgodtgjørelse for protokollføreren eller når denne godtgjørelse utgiftsføres i sporteljournalen.

Man henleder herr fylkesmannens opmerksomhet på at det hører under Dem som anvisningsmyndighet å prøve sorenskriverens skjønn over hvorvidt bruk av protokollfører i straffesaker har vært nødvendig.

30 mars. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en politimester.

Det savnes lovhjemmel til å gi en jordmor rett til å selge håndkjøpslægemidler. Lægemidler kan i detalj bare selges av apotekere og av læger og dyrlæger, som i henhold til lov om lægers og dyrlægers levering av lægemidler m. v. av 25 juli 1910 har sådan rett.

30 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om forbud mot eller innskrenkning av motorvognkjøring under teleløsning på fylkesveien Årdal—Fister—Hjelmeland—Tøtlandsvik med arm til Fister brygge i Rogaland fylke.

31 mars. Nr. 1. **Lov** *) [1]) om forandring i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930.

I.

Efternevnte paragrafer i loven om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 skal herefter lyde:

§ 9.

— — — — — — — — — — — — — — — —

e. å opgjøre budgett og foreta utligning efter denne lovs § 11 og forvalte de utlignede midler ved en av fiskeristyret antatt kasserer;

f. gjennem opsynsbetjentene å innhente statistiske opgaver over fiskerienes utbytte og for øvrig å motta og påse avgitt de opgaver, som til enhver tid er påbudt til bruk for fiskeristatistikken. Det påligger fiskeristyret å bearbeide opgavene efter nærmere bestemmelse av inspek-

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

[1]) St.besl. 25 mars. Se Ot. prp. nr. 42. Innst. O. VII. St.tid., forh. i Ot. s. 57—64; i Lt. s. 16—20.

tøren for ferskvannsfiskeriene og å innsende til inspektøren en samlet opgave avfattet efter et av ham anordnet skjema. 31 mars. Nr. 1.

§ 11. Utgifter ved fiskeristyrets reiser m. v. og ved foranstaltninger som av fiskeristyret treffes til fiskerienes fremme, utredes av fiskeridistriktets laks- og sjøørretfiskerier efter ligning som foretas en gang årlig av fiskeristyret. Det for året til utgifter ved fiskeristyrets reiser m. v. samt til foranstaltninger i distriktet til fiskeriets fremme utlignede beløp må ikke overstige 2 pct. av fiskeridistriktets bruttoutbytte uten vedkommende departements samtykke.

Ligningen skjer i forhold til det nettoutbytte som fiskeriet år om annet antas å gi, dog således at intet utligningsbeløp settes lavere enn 50 øre. Er fiskeriet bortforpaktet, kan leieavgiften eller fremleieavgiften legges til grunn for ligningen, og utligningen kan i så fall skje enten på eier eller på leier eller delvis eller solidarisk på begge. Nærmere regler angående ligningen utferdiges av vedkommende departement.

De utlignede beløp innfordres av distriktets lensmenn, i by av vedkommende skatteopkrever, mot en godtgjørelse av 4 pct. og innbetales til vedkommende fiskeristyre. Efter stedfunnen ligning blir utskriften av samme å utlegge hos vedkommende lensmann (skatteopkrever), og meddelelse herom bekjentgjøres på den i distriktet sedvanlig brukte måte. Er det utlignede beløp ikke betalt innen 3 måneder efter bekjentgjørelsen, kan det inndrives ved utpantning.

Klage over ligningen tas under behandling ved næste års utligning og avgjøres da med endelig virkning.

§ 47. Enhver som fisker laks eller sjøørret, og enhver som i sin bedrift omsetter eller forbruker nogen av disse fiskesorter, samt enhver som bortleier rett til laks- eller sjøørretfiske, er pliktig til å avgi opgaver til bruk for den almindelige eller spesielle statistikk vedrørende disse fiskerier i den utstrekning og på den måte som Kongen bestemmer. Kongen kan treffe de forføininger og gi de påbud som er nødvendige til gjennemførelsen herav.

Den som undlater å avgi påbudt opgave eller avgir uriktig opgave, eller som på annen måte forser sig mot forskrifter utferdiget i medhold av foranstående bestemmelse, straffes med bøter.

II.

1. Av laks og sjøørret, som fra Norge utføres til utlandet, skal der betales en avgift, der fastsettes til kr. 5,00 pr. 100 kg.

31 mars. Nr. 1.

2. Av avgiften dannes et fond, som anvendes til fremme av laks- og sjøørretfiskeriene.

3. Avgiften opkreves ved tollstedene. Avsenderens angivelse til utførsel av sådanne varer som her omhandlet pliktes avgitt på tro og love, hvorefter avgiften opkreves efter denne opgave. Opgaven må, hvis tollvesenet forlanger det, støttes ved konnossement eller annen bevislighet. Når varen aktes utført landverts, angis den til utførsel på den i tollovgivningen for sjøverts utførsel bestemte måte.

De nærmere bestemmelser om avgiftens opkrevning, forvaltningen av og reglene for det i post 2 omhandlede fond utferdiges av Kongen, som likeledes bestemmer tolloppebørselsbetjentenes godtgjørelse, der dog ikke må overstige 4 pct. av de oppebårne avgiftsbeløp.

Avgiften kan inndrives ved utpantning.

4. Overtredelse av bestemmelsene om denne avgiftsydelse behandles og straffes på samme måte som bestemt for tilsvarende overtredelse av tollovgivningen.

III.

Denne lov trer i kraft straks. De hittil gjeldende bestemmelser i lovens § 11 blir dog fremdeles gjeldende forsåvidt angår avgift som er utlignet eller som herefter utlignes til fondet til fremme av laks- og sjøørretfiskeriene på grunnlag av fisket i 1930, 1931 og 1932.

31 mars. Nr. 2.

Lov *) [1]) om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1933—1934.

§ 1. For det kommunale budgettår 1933—1934 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct., være berettiget til å utligne en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

[1]) St.besl. 25 mars. Se Ot prp. nr. 33. Innst. O. nr. 36. St.tid., forh. i Ot. s. 42—55; i Lt. s. 6—8.

av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell. 31 mars. Nr. 2.

Når den skattbare inntekt er

over kr.	12 000,	men ikke over kr.	20 000	tillegg	1	pct.
» »	20 000	—»—	» 30 000	»	1½	»
» »	30 000	—»—	» 40 000	»	2	»
» »	40 000	—»—	» 60 000	»	2½	»
» »	60 000	—»—	» 80 000	»	3	»
» »	80 000	—»—	» 100 000	»	3½	»
» »	100 000	—»—	» 125 000	»	4	»
» »	125 000	—»—	» 150 000	»	4½	»
» »	150 000	tillegg 5 pct.				

Den økede skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over nogen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noget tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). De gebyrer som opkreves i henhold til «Gebyrtariff for Norges utenrikske stasjoner» fastsatt ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 og senere kongelige resolusjoner av 11 februar 1927 og 14 juni 1929, § 1 nr. 1 a og nr. 2 til og med nr. 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 procent også for budgettåret 1933—34. 31 mars.

Kongelig resolusjon. I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for Bodø kommune fra 1 april 1933 blir å føre av politimesteren i Bodø. 31 mars.

Kongelig resolusjon **) om tillegg til § 28 i helseforskriftene for Kragerø. 31 mars.

Kongelig resolusjon. Med hjemmel i § 3 i lov av 25 juni 1926 med senere tilleggslover om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse fastsettes følgende regler og satser for offentlige tjenestemenn ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser: 31 mars.

---

*) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14.

**) Kunngj. 1 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 14, hvor tillegget er inntatt

31 mars. Reiser til utlandet på statens bekostning må ikke foretas uten at vedkommende departements samtykke på forhånd er meddelt. Sådant samtykke må bare gis når det anses absolutt nødvendig eller i høi grad ønskelig. I reisen må ikke delta flere utsendinger enn absolutt påkrevet. Utgiftene ved reisen må innskrenkes til det minst mulige.

Som skyss- og kostgodtgjørelse betales:

Skyssgodtgjørelse.

Medgåtte utgifter, på dampskib efter 1ste klasse og på jernbane efter 2nen klasse; hvor denne klasse ikke finnes, dog 1ste klasse. Dette gjelder hvor ikke vedkommende departement finner grunn til i særlige tilfelle å treffe annen bestemmelse.

Kostgodtgjørelse.

For reiser i de nordiske land — Danmark, Finnland, Island og Sverige — kr. 25,00 pr. døgn. For reiser i andre europeiske land kr. 30,00 pr. døgn.

For reiser utenfor Europa og i Sovjet-samveldet kr. 30,00 pr. døgn + dekning av mulig nødvendige utgifter utover dette beløp. Disse utgifter må så vidt mulig legitimeres.

Disse satser gjelder, hvor ikke lavere godtgjørelse på grunn av særlige forhold måtte være eller bli spesielt fastsatt.

For reiser som medfører spesielle representasjonsplikter, kan der av vedkommende departement efter søknad med fornøden redegjørelse tilståes refusjon for nødvendige representasjonsutgifter. Det bør i så fall på forhånd angis hvilket beløp må påregnes.

Når reisen medfører ophold på samme sted i utlandet av lengere varighet enn 4 uker, reduseres kostgodtgjørelsen til 4/5 av foranstående satser.

For reiser i land hvis valuta har overkurs i forhold til vår, kan det av vedkommende departement tilståes et tillegg til foranstående satser, hvor dette finnes påkrevet.

Foranstående bestemmelser og satser gjelder ikke utenriksetatens tjenestemenn, hvis godtgjørelse fastsettes i henhold til Utenriksinstruksen.

Medlemmer av Regjeringen får ved reiser i utlandet skyss- og kostgodtgjørelse som for sendemenn bestemt.

Disse bestemmelser trer i kraft fra den tid Handelsdepartementet bestemmer.

31 mars. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om ophevelse av kongelig resolusjon av 1 mai 1925, hvorved blev fastsatt innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig befordring av personer med motorvogn uten rute på veistrekningen Steinkjer—Namsos.

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.

Grunnlov[1]) for Norigs rike.

A.

Um styreformi og trudomen.

§ 1. Norigs rike er fritt og sjølvstendigt og kann ikkje skiftast eller avhendast. Det er eit avgrensa og ervelegt kongedøme.

§ 2. Den evangelisk-lutherske læra vert verande riksreligion. Dei innbyggjarane, som vedkjenner seg denne trui, skal seda upp borni sine i henne. Jesuitar vert ikkje tolde.

B.

Um fullføringsmakti, Kongen og kongehuset.

§ 3. Fullføringsmakti er hjaa Kongen.

§ 4. Kongen skal alltid vedkjenna seg den evangelisk-lutherske trui, vara og verja henne.

§ 5. Kongen sjølv er heilag; han kann ikkje verta lasta eller sett under tiltale. Riksraadet ber andsvaret.

§ 6. Ervefylgja er rett nedstigande, men berre paa mannssida, soleis at einast mann, som er ætta fraa mann i lovlegt ekteskap, kann erva, og at den nærare lina gaar fyre ei line lenger ute, og den eldre i lina fyre den yngre.

Til dei, som hev erverett, vert òg den ufødde rekna, og han tek straks det rette romet i ervefylgja, so snart han kjem til verdi, etter faren er avliden.

Naar ein prins vert fødd, som er arvboren til Norigs krune, skal namnet og fødingstidi hans kunngjerast for fyrste storting og skrivast inn i møteboki.

§ 7. Er ingen arvboren prins til, kann Kongen gjera framlegg for Stortinget um ettermann, og Stortinget hev rett til aa fastsetja valet, dersom det ikkje gjev sitt jaminne til framlegget fraa Kongen.

§ 8. Lagalderen til Kongen vert fastsett i lov.

So snart Kongen hev naatt den alderen, som soleis er sett, segjer han ifraa for folket, at han er myndig.

§ 9. So snart Kongen er myndig og tek ved riksstyret, gjer han denne eiden for Stortinget: «Eg lovar og sver, at eg vil styra kongeriket Norig i samhøve med grunnlovi og lovene: so sant hjelpe meg Gud den allmektige og allvitande!»

Er ikkje noko storting samla paa den tid, vert eiden skriven og nedlagd i riksraadet, og Kongen tek daa høgtideleg uppatt eiden paa fyrste storting.

---

[1]) Denne umsetjingi av Grunnlovi til nynorsk er send av Justisdepartementet med skriv dagsett 8 mai 1933.

§ 10. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 11. Kongen skal bu i riket og maa ikkje vera burte fraa landet lenger enn seks maanader um gongen utan samtykkje fraa Stortinget; elles hev han spillt all rett til kongsstolen for sin part.

Kongen kann ikkje taka mot ei onnor krune eller taka ved riksstyret i eit anna land, utan Stortinget samtykkjer; til slikt samtykkje trengst tvo tridjepartar av røystene.

§ 12. Kongen vèl sjølv eit raad av norske borgarar, som ikkje er under 30 aar. Det skal vera samansett av ein riksminister og minst sju andre raadsherrar.

Av dei, som er i riksraadet, skal yver halvparten vedkjenna seg riksreligionen.

Kongen skifter gjeremaali millom dei, som er i riksraadet, soleis som han synest det er tenlegt. Til aa taka sæte i riksraadet kann Kongen i usedvanlege høve kalla inn — umfram dei vanlege raadane — andre norske borgarar, men ingen stortingsmann.

Ektefolk, foreldre og born eller tvo syskjen kann ikkje ha sæte i riksraadet samstundes.

§ 13. For den tid Kongen er ute paa ferd her i landet, kann han gjeva styringi til riksraadet. Det skal føra styret i namnet til Kongen og i hans stad. Det skal ubrigdeleg fylgja fyresegnene baade i denne grunnlovi og i den serskilde fyresegjing, som Kongen gjev i samhøve med grunnlovi.

Sakene vert avgjorde med røystegjeving; staar røystene likt, hev riksministeren, eller um han er burte, den fyrste riksraaden, som er til stades, tvo røyster.

Um dei sakene, som riksraadet soleis avgjer, skal det gjeva fraasegn til Kongen.

§ 14. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 15. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 16. Kongen skipar all offentleg kyrkjeteneste og gudsteneste, alle stemnur og møte um trudomssaker, og ser til, at dei offentlege trudomslærarane fylgjer dei fyresegnene, som er gjevne for dei.

§ 17. Kongen kann gjeva og taka av rettarbøter um handel, toll, næringsvegar og politi; men dei maa ikkje strida mot grunnlovi og dei lovene, som Stortinget hev gjeve (etter fyresegnene i §§'ne 77, 78 og 79 lenger ute). Dei gjeld millombils til næste storting.

§ 18. Kongen læt vanleg krevja inn dei skattane og avgiftene, som Stortinget fastset.

§ 19. Kongen aktar paa, at eigedomane og regali til staten vert bruka og styrde so, som Stortinget hev fastsett, og paa den maaten, som er tenlegast for samfundet.

§ 20. Kongen hev i riksraadet rett til aa gjeva brotsmenner naade, naar dom er sagd. Brotsmannen hev valet, um han vil taka mot Kongens naade eller lida den straffi, han er dømd til. I dei søksmaali, Odelstinget reiser ved Riksretten, kann Kongen ikkje gjeva annan naade enn taka fri for idømd livsstraff.

§ 21. Kongen kaarar og kallar, naar han hev høyrt riksraadet, alle borgarlege, kyrkjelege og militære embættsmenner. Dei skal sverja, eller um dei er fritekne i lov fraa skyldnaden aa gjera eid, høgtideleg lova lydnad og truskap mot grunnlovi og Kongen. Dei kongelege prinsane kann ikkje ha borgarlege embætte.

§ 22. Riksministeren og dei andre, som er i riksraadet, og embættsmennene ved riksraadskontori eller ved diplomatiet og konsulatstellet, dei som hev embætte som borgarleg eller kyrkjeleg yverøvrigheit, førarar for regiment og andre herkorps, hovdingar i festningar og høgste hovudsmann paa herskip kann Kongen gjeva avskil utan søksmaal og dom, naar han hev høyrt riksraadet. Næste storting avgjer, um dei embættsmennene, som soleis fær avskil, skal faa pension. Til dess fær dei ha tvo tridjepartar av løni.

Andre embættsmenner kann Kongen berre suspendera, og dei skal daa straks setjast under tiltale for domstolane, men dei maa ikkje verta avsette utan etter dom og heller ikkje sette i eit anna embætte mot sin vilje.

Alle embættsmenner kann gjevast avskil utan dom, naar dei hev naatt ei aldersgrense, som er fastsett i lov.

§ 23. Kongen kann gjeva ordenar til kven han finn for godt, til paaskyning for framifraa fagnaverk, som maa kunngjerast for aalmenta; men ikkje annan rang og titel enn den, som fylgjer med kvart embætte. Ordenen tek ingen fri fraa skyldnad og tyngslur, som er sams for borgarane, og gjev ikkje nokon fyremun til embætte. Embættsmenner, som fær avskil i naade, hev framleis den titel og rang, dei hadde, medan dei sat i embættet. Men dette gjeld ikkje riksministeren eller riksraadane.

Heretter maa ingen faa nokon personleg eller blanda erveleg serrett.

§ 24. Etter eige godtykkje vèl Kongen hoff-folki og hofftenestemennene sine og gjev dei avskil.

§ 25. Kongen hev øvste styring yver land- og sjømakti til riket. Ho maa ikkje aukast eller minkast, utan Stortinget samtykkjer. Ho maa ikkje gjevast i teneste hjaa framande makter; og herfolk, som høyrer framande makter til, maa ikkje dragast inn i riket, Stortinget uspurt, utan det er herfolk til hjelp mot fiendslegt yverfall.

Landvernet og dei andre herfolki, som ikkje kann reknast for lineherfolk, maa aldri brukast utanfor landet, Stortinget uspurt.

§ 26. Kongen hev rett till aa kalla saman herfolk, byrja krig til forsvar for landet og gjera fred, taka ved og segja upp millomfolkelege avtalur, senda og taka mot sendemenner.

Avtalur um sers viktige saker vert fyrst bindande, naar Stortinget hev gjeve samtykkje; det same gjeld i alle høve avtalur, som ikkje kann setjast i verk etter grunnlovi utan ny lov eller stortingsvedtak.

§ 27. Alle, som er med i riksraadet, skal vera til stades i riksraadsmøte, naar dei ikkje hev lovlegt forfall; og ingi avgjerd maa takast der, naar ikkje yver helvti av dei møter.

Riksminister eller riksraad, som ikkje vedkjenner sig riksreligionen, er ikkje med, naar saker er fyre, som gjeld statskyrkja.

§ 28. Framlegg um embætts-utnemningar og andre viktige saker skal den raadsherre, som dei høyrer under, maalbera i riksraadet og so ekspedera sakene i samhøve med det, som der er avgjort. Men militære kommandosaker i trong meining kann takast undan fraa fyrehaving i riksraad i den mun, som Kongen fastset.

§ 29. Gjer lovlegt forfall det raadlaust for ein riksraad aa møta og maalbera dei sakene, som høyrer under han, skal ein annan riksraad, som Kongen dertil set for høvet, maalbera desse sakene.

Hindrar lovlegt forfall so mange fraa aa møta, at ikkje fleire enn helvti so mange raadsherrar er til stades som det skulde, skal turvande mange andre menner eller kvinnur millombils kallast til sæte i riksraadet.

§ 30. I riksraadet fører dei bok yver alle sakene, som er fyre. Dei diplomatiske sakene, som dei gjer vedtak um i riksraadet aa halda løynde, vert innførde i ei serskild bok. Paa same maaten gjer dei med dei militære kommandosakene, som dei gjer vedtak um i riksraadet aa halda løynde.

Kvar den, som hev sæte i riksraadet, er skyldig aa segja si meining med frihug, og Kongen er skyldig aa høyra den. Men han hev rett til aa taka si avgjerd etter eige umdøme.

Meiner nokon av raadsherrane, at Kongen tek ei avgjerd, som strider mot grunnlovi eller landsens lover, eller som audsynleg er skadeleg for landet, er det hans skyldnad aa telja kraftigt ifraa og føra si meining inn i møteboki. Den som ikkje soleis hev gjort motsegn, vert rekna for aa vera einig med Kongen og er andsvarleg for det, so som sidan vert fastsett, og Odelstinget kann setja han under tiltale for Riksretten.

§ 31. Alle vedtak, som Kongen gjer, maa medunderskrivast; elles er dei ugilde. I militære kommandosaker er det den, som maalber sakene, som medunderskriv vedtaki; men elles gjer riksministeren det, eller um han ikkje var til stades i riksraadsmøtet, den fyrste av dei riksraadane, som møtte.

§ 32. Dei vedtak, som riksstyret gjer, naar Kongen er burte, vert gjevne i namnet til Kongen og med underskrift fraa riksraadet.

§ 33. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 34. Næraste erving til kongsstolen ber titelen krunprins, um han er son til den kongen, som daa er. Dei andre, som er arvborne til kruna, vert kalla prinsar, og kongsdøtrene prinsessur.

§ 35. So snart trunervingen hev fyllt det attande aaret, er han rettkomen til sæte i riksraadet, men utan røyst eller andsvar.

§ 36. Ein prins av kongsætti hev ikkje lov aa gifta seg utan løyve fraa Kongen. Og ikkje kann han taka mot ei onnor krune eller taka ved riksstyret i eit anna land, utan Kongen og Stortinget samtykkjer; til samtykkje fraa Stortinget trengst tvo tridjepartar av røystene.

Gjer han imot dette, spiller han og etterkomarane hans retten til Norigs kongsstol.

§ 37. Dei kongelege prinsane og prinsessune skal ikkje for seg sjølve personleg svara for andre enn Kongen eller den, han set til domar yver dei.

§ 38. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 39. Døyr Kongen og trunfylgjaren endaa er umyndig, skal riksraadet straks kalla inn Stortinget.

§ 40. Til dess Stortinget kjem saman og skipar styringi for den tid, Kongen er umyndig, er det riksraadet, som styrer i samhøve med grunnlovi.

§ 41. Er Kongen utanfor landet, men ikkje i herferd, eller er han so sjuk, at han ikkje kann føra styret, skal den prinsen, som er nærast til kongsstolen, vera millombilsstyrar, um han hev naatt den lagalderen, som er fastsett for Kongen. I anna fall er det riksraadet, som styrer.

§ 42. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 43. Stortinget vèl formyndarar, som skal staa fyre riksstyringi for den umyndige kongen.

§ 44. Den prinsen, som staar fyre styringi i dei tilfelle, som er nemnde i § 41, skal for Stortinget skriftleg gjera denne eiden: «Eg lovar og sver, at eg vil staa fyre styret i samhøve med grunnlovi og lovene; so sant hjelpe meg Gud den allmektige og allvitande!»

Er ikkje Stortinget samla paa den tid, vert eiden nedlagd i riksraadet og vert so sidan send næste Storting.

Den prinsen, som ein gong hev gjort eiden, gjer han ikkje uppatt seinare.

§ 45. So snart styringi deira er enda, skal dei til Kongen og Stortinget gjera rekneskap for henne.

§ 46. So framt ikkje dei, som det høyrer til etter § 39, straks kallar inn Stortinget, hev Høgsteretten den ubrigdelege skyldnaden paa seg aa kalla det saman, naar fire vikur er gjengne.

§ 47. Stortinget bør skipa uppfostringsstyret for den umyndige kongen, dersom ikkje far hans lèt etter seg ei skriftleg fyresegn um det.

Det bør vera ubrigdeleg regel, at den umyndige kongen fær god nok upplæring i det norske maalet.

§ 48. Hev kongsætti døytt ut paa mannssida, og kongsemne ikkje er kaara, skal Stortinget velja ein ny konge. I millomtidi vert fullføringsmakti skipa etter § 40.

C.

Um borgarretten og lovgjevingsmakti.

§ 49. Folket hev lovgjevingsmakti gjenom S t o r t i n g e t, som er skipa i tvo ting, eit lagting og eit odelsting.

§ 50. Røysteføre er norske borgarar, menner og kvinnur, som hev fyllt 23 aar og som hev vore busitjande i landet i 5 aar og eig heime der.

Norske tenestemenner i diplomatiet eller konsulatstellet og husfolket deira hev røysterett i den valsokni i Norig, der dei sist hadde bustaden sin, naar dei elles fyller vilkaari ovanfor.

§ 51. Reglar um manntalsførsla og um innskriving i manntalet av dei, som hev røysterett, vert gjevne i lov.

§ 52. Røysteretten vert suspendera for den, som

a. vert sett under offentleg tiltale for gjerningar, som det er straff for, i samhøve med fyresegner um dette i lov;
b. vert umyndiggjord;
c. [Hev halde upp aa gjelda].
d. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 53. Røysteretten misser den, som

a. vert dømd for gjerningar, som det er straff for, i samhøve med fyresegner um dette i lov;
b. utan løyve fraa riksstyret gaar i teneste hjaa framand makt;
c. vinn borgarrett i framandt rike;
d. vert yverført, at han hev kjøpt røyster, selt si eigi røyst eller røysta paa meir enn eitt valting.

§ 54. Valtingi vert haldne tridje kvart aar. Dei skal vera fullenda innan november maanad er ute.

§ 55. Valtingi vert styrde paa den maaten, som vert fastsett i lov. Valstyret avgjer tvistemaal um røysterett gjenom orskurd, som kann ankast inn for Stortinget.

§ 56. Fyrr vali byrjar, skal formannen i valstyret lesa upp høgt §§ 50—64 i grunnlovi.

§ 57. Talet paa stortingsmennene, som skal veljast, vert sett til eit hundrad og femti.

Talet paa stortingsmennene fraa landsbygdene og fraa kjøpstadene skal alltid høva som tvo til ein.

§ 58. Av det talet stortingsmenner, som landsbygdene hev, vèl Østfold fylke seks, Akershus fylke sju, Hedmark fylke sju, Opland fylke seks, Buskerud fylke fem, Vestfold fylke fire, Telemark fylke fem, Aust-Agder fylke fire, Vest-Agder fylke fire, Rogaland fylke fem, Hordaland fylke aatte, Sogn og Fjordane fylke fem, Møre fylke sju, Sør-Trøndelag fylke seks, Nord-Trøndelag fylke fem, Nordland fylke aatte, Troms fylke fem og Finnmark fylke tri.

Av det talet stortingsmenner, som kjøpstadene hev, vèl kjøpstadene i Østfold fylke og Akershus fylke fire i hop, Oslo sju, kjøpstadene i Hedmark fylke og Opland fylke tri i hop, kjøpstadene i Buskerud fylke tri i hop, kjøpstadene i Vestfold fylke fire i hop, kjøpstadene i Telemark fylke og Aust-Agder fylke fem i hop, kjøpstadene i Vest-Agder fylke og Rogaland fylke sju i hop, Bergen fem, kjøpstadene i Møre fylke tri i hop, kjøpstadene i Sør-Trøndelag fylke og Nord-Trøndelag fylke fem i hop og kjøpstadene i Nordland fylke, Troms fylke og Finnmark fylke fire i hop. Kjøpstad i fylke, som ikkje er nemnt her, høyrer under den kjøpstad-valkrinsen, som vert fastsett i lov.

§ 59. Kvar kjøpstad er ei serskild valsokn; likeins i landsbygdene kvart herad og kvar ladestad som hev eige bystyre. Det kann fastsetjast i lov, at ein kjøpstad vert skift i tvo eller fleire valsokner.

Valtingi skal haldast serskilt for kvar valsokn. Paa valtingi røystar dei beinleides paa stortingsmenner med varamenner for heile valkrinsen.

Valet er høvetalsval. Reglane um dette og um framgangsmaaten med vali elles vert fastsette i lov i samhøve med det, som grunnlovi segjer fyre i so maate.

§ 60. Um røysteføre borgarar skal faa høve til aa gjeva inn røystesetlane sine utan at dei møter sjølve paa valtingi, og kva former dei daa skal fylgja, vert fastsett i lov.

§ 61. Ingen kann veljast til stortingsmann, minder han er 30 aar gamal, hev aatt heime i landet i 10 aar og hev røysterett i den valkrinsen, som han vert vald ifraa.

Likevel kann den, som er eller hev vore riksminister eller riksraad, veljast til tingmann jamvel i ein valkrins, der han ikkje hev røysterett, um han elles er valfør.

§ 62. Tenestemennene ved riksraadskontori eller hofftenestemenner og hoffpensionistar kann ikkje veljast til stortingsmenner. Det same gjeld tenestemenner i diplomatiet og i konsulatverket.

Riksministeren og riksraadane kann ikkje møta paa Stortinget i eigenskapen stortingsmenner, so lengje dei hev sæte i riksraadet.

§ 63. Kvar den, som vert vald til stortingsmann, er skyldig aa taka mot valet, um han ikkje er kaara etter § 61, andre leden, eller hev forfall, som Stortinget segjer lovlegt. Ein tingmann, som hev møtt paa alle tri vanlege storting i ein valbolk, er ikkje skyldig aa taka mot val til næste storting.

Dersom nokon vert vald til tingmann og ikkje er skyldig aa taka mot valet, maa han innan den tid og paa den maaten, som vert fastsett i lov, segja fraa, um han tek mot valet eller ei.

Det skal likeins fastsetjast i lov, kva tid nokon, som er vald til tingmann for tvo eller fleire valkrinsar, seinast skal gjeva fraasegn um, kva for eit val han vil taka imot, og kva maate, han skal gjeva fraasegni paa.

§ 64. Dei som er valde til stortingsmenner, fær fullmakter, og Stortinget avgjer um fullmaktene er lovlege.

§ 65. Kvar stortingsmann og innkalla varamann fær eit vederlag av rikskassa, som vert fastsett i lov, for ferdakostnaden til Stortinget og derifraa, og fraa Stortinget og heim og so tilbake i fritider paa minst fjortan dagar; likeins for utgifter til lækjing og tilsyn, naar han er sjuk.

For aa vera med paa Stortinget skal han dessutan ha eit vederlag, som likeins vert fastsett i lov.

§ 66. Stortingsmennene er, paa ferdi til Stortinget og derifraa og medan dei er paa Stortinget, undantekne for personleg hefting, minder dei vert gripne i offentlege brotsverk; og dei kann ikkje utanfor Stortinget dragast til andsvar for dei meiningane, som dei hev halde fram i Stortinget. Etter den skipnaden, som der er vedteken, er alle skyldige aa retta seg.

§ 67. Dei som er valde til stortingsmenner paa den maaten, som no er sagt, er tilsaman kongeriket Norigs S t o r t i n g.

§ 68. Stortinget kjem vanleg saman den fyrste yrkedagen etter den 10de januar kvart aar. Det held møti sine i hovudstaden, um ikkje Kongen for skuld usedvanlege umstende, soleis fiendslegt innfall eller fengjande sykje, vèl ein annan kjøpstad til møtestad. Slikt vedtak maa daa kunngjerast i tide.

§ 69. I serhøve hev Kongen rett til aa kalla saman Stortinget til ei onnor tid enn den vanlege.

§ 70. Eit slikt umfram-storting kann Kongen løysa upp, kva tid han finn for godt.

§ 71. Stortingsmennene vert staaande i umbodet tri aar i rad baade ved dei vanlege storting og ved dei umfram-storting, som vert haldne i den tid.

§ 72. Vert eit umfram-storting halde endaa paa den tid, som eit vanlegt storting skal byrja, vert umfram-stortinget uppløyst, fyrr det vanlege stortinget kjem saman.

§ 73. Stortinget vèl ut fjerdeparten av tingmennene til sæte i Lagtinget; dei andre tri fjerdepartane er Odelstinget. Utvalet vert gjort paa fyrste vanlege storting etter nytt val, og Lagtinget vert so verande ubrigda paa alle storting i valbolken, minder det er fraagang; daa skal romet fyllast ut med serskilt val.

Kvart ting held møti sine serskilt og vèl sin eigen præsident og sekretær. Ikkje noko ting kann haldast, minder minst halvparten av vedkomande tingmenner er til stades. Men grunnlovframlegg kann ikkje vera fyre, utan minst tvo tridjepartar av stortingsmennene er tilstades.

§ 74. So snart Stortinget hev skipa seg, opnar Kongen eller den, han dertil kallar, tinget med ei tale og segjer ifraa um tilstandet til riket og um dei emne, som han serleg ynskjer, at Stortinget skal gjeva akt paa. Naar Kongen er til stades, maa det ingi raadleggjing vera.

Naar Stortinget er opna, hev riksministeren og riksraadane rett til aa møta i Stortinget og i baae tingdeildene, og tilliks med tingmennene, men utan rett til aa røysta, vera med i raadleggjingane um dei sakene, som er fyre, dersom ikkje møtet er for stengde dører. Vert eit møte halde for stengde dører, hev dei rett aa vera med berre naar tinget gjev løyve til det.

§ 75. Det høyrer Stortinget til:

a. aa gjeva lover og taka av lover; aa leggja paa skattar, avgifter, toll og andre offentlege tyngslur, men dei gjeld ikkje lenger enn til 1ste juli det aaret, daa næste vanlege storting kjem saman, minder det gjer nytt vedtak um dei;
b. aa taka upp rikslaan;
c. aa ha tilsyn med pengestellet i landet;
d. aa løyva dei pengesummane, som er naudsynlege til riksutgiftene;
e. aa fastsetja, kor mykje det skal betalast Kongen til hoffhaldet kvart aar, og aa fastsetja løni til kongehuset, men ho maa ikkje vera i faste eigedomar;
f. aa faa seg fyrelagt møtebøkene til riksraadet og likeins alle offentlege fraasegner og brevskapar; men møtebøkene um dei diplomatiske sakene og dei militære kommandosakene, som det er gjort vedtak um skal haldast løynde,

vert framlagde for ei nemd paa høgst ni mann, som er vald millom odelstingsmennene. Desse sakene kann dessutan havast inn for Odelstinget, dersom nokon i nemdi gjer framlegg um, at det skal segja si meining, eller at sak skal reisast ved Riksretten;

g. aa faa fraasegn um dei avtalune, som Kongen hev gjort med framande makter for staten; for løynlege skilord, som ikkje maa strida mot dei offentlege, gjeld det same som er sagt under bokstav f for dei sakene, som skal haldast løynde;

h. aa gjeva kven det er paabod um aa møta for seg i rikssaker, Kongen og kongehuset undantekne; dette undantaket gjeld likevel ikkje dei kongelege prinsane, dersom dei hev embætte;

i. aa gaa igjenom listune yver millombils løner og pensionar og gjera slike brigde i dei, som det synest er turvande;

k. aa velja fem ettersynsmenner, som skal gaa igjenom riksrekneskapane kvart aar og kunngjera utdrag av dei paa prent. Riksrekneskapane skal difor gjevast til ettersynsmennene innan seks maanader etter det aaret er ute, som Stortinget hev gjeve løyvingane for; likeins gjev Stortinget fyresegner um, korleis decisionsmakti andsynes rekneskapstenestemennene til staten skal skipast;

l. aa gjeva innlendingsrett til framande.

§ 76. Alle lovframlegg skal fyrst vera fyre paa Odelstinget. Kvar odelstingmann hev rett til aa gjera framlegg; likeins riksstyret gjenom ein riksraad.

Naar Odelstinget hev teke ved eit lovframlegg, vert det sendt til Lagtinget, som anten godkjenner eller vrakar det. I siste fall vert framlegget sendt tilbake til Odelstinget med merknader. Odelstinget raadlegg um dei og kann so anten leggja burt lovframlegget eller senda det paa nytt til Lagtinget med brigde eller utan.

Naar eit framlegg fraa Odelstinget tvo gonger er fyrelagt Lagtinget og andre gongen sendt tilbake med avslag, held heile Stortinget sammøte, og framlegget vert daa vedteke, um det fær tvo tridjepartar av røystene.

Imillom kvar slik fyrehaving maa det gaa i det minste tri dagar.

§ 77. Naar Lagtinget eller òg Stortinget i sammøte godkjenner eit lovvedtak, som Odelstinget hev gjort, vert det sendt til Kongen med søknad um hans stadfesting.

§ 78. Samtykkjer Kongen lovvedtaket, gjev han det si underskrift, og det vert daa lov.

Samtykkjer han ikkje vedtaket, sender han det tilbake til Odelstinget med dei ord, at han ikkje synest det er tenlegt aa

stadfesta det no. I so fall maa ikkje det Stortinget, som daa er samla, leggja vedtaket fram for Kongen oftare.

§ 79. Dersom tri vanlege storting i tri valbolkar i rad og med tvo vanlege tingsetur imillom hev gjort same lovvedtaket utan brigde og utan at noko storting i tidi millom fyrste og siste avgjerdi hev gjort eit brigda lovvedtak, og det daa vert lagt fram for Kongen med dei ord, at Hans Majestet ikkje vil nekta stadfesting paa eit lovvedtak, som Stortinget hugheilt held gagnlegt, vert det lov, endaa stadfesting fraa Kongen ikkje fylgjer innan Stortinget skilst.

§ 80. Stortinget vert verande saman, so lengje det synest det er turvande. Naar det hev fullført gjeremaali sine, og Kongen daa segjer det ute og enda, tek han avgjerd um dei lovvedtak (jfr. §§ 77—79), som ikkje alt er avgjorde, med di han anten stadfester eller vrakar dei. Alle dei, som han ikkje serleg godkjenner, vert rekna for vraka.

§ 81. Alle lovene (dei etter § 79 undantekne) vert utferda i namnet til Kongen, under Norigs riksinnsigle og med desse ord: «N. N. gjer kunnigt: at oss er fyrelagt vedtak fraa Stortinget, fraa dagtal, som lyder so: (her kjem vedtaket). Di hev me godkjent og stadfest, sameleis som me hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov under vaar hand og riksinnsiglet.»

§ 82. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 83. Stortinget kann krevja hjaa Høgsteretten utgreiding um rettslege emne.

§ 84. Stortinget held møti sine for ustengde dører, og det som er fyre, skal kunngjerast paa prent, um inkje anna vert vedteke med røystefleirtal.

§ 85. Den som lyder eit paabod, som hev til ærend aa skipla fridomen og trygdi til Stortinget, er saka i fedralandssvik.

D.

Um domsmakti.

§ 86. Riksretten er fyrste og siste domstolen i saker som Odelstinget legg upp mot riksministeren, riksraadar, høgsterettsdomarar eller stortingsmenner for straffebrot dei gjer i denne eigenskapen.

Dei nøgjare reglane um paatale som Odelstinget reiser etter denne paragrafen, vert fastsette i lov. Det kann likevel ikkje setjast kortare foraldringsfrest enn 15 aar for høvet til aa gjera andsvar gjeldande med tiltale for Riksretten.

Dei faste lagtingsmennene og dei høgsterettsdomarane som er fast utnemnde, hev sæte i Riksretten. I den einskilde sak er retten ihopsett etter fyresegnene i § 87. Lagtingspresidenten hev forsætet.

Lagtingsmann som er domar i Riksretten, vik ikkje sæte i retten, um den tid han er kaara til stortingsmann for, gaar ut fyrr Riksretten er fullferdig med saki. Held han upp aa vera representant paa Stortinget av nokon annan grunn, gaar han ut or Riksretten. Det same gjeld, um ein høgsterettsdomar som er med i Riksretten, held upp aa vera domar i Høgsteretten.

§ 87. Den sakgjevne og umbodsmannen til Odelstinget i saki hev rett til aa skyta ut so mange lagtingsmenner og høgsterettsdomarar at det vert 14 lagtingsmenner og 7 høgsterettsdomarar att til aa taka sæte i Riksretten. Kvar part kann skyta ut like mange lagtingsmenner, likevel soleis at den sakgjevne hev fyrerett til aa skyta ut ein meir, dersom talet paa dei som kann skytast ut, er oddetal. Høgsterettsdomarar vert utskotne etter same reglane. Er det tvo eller fleire sakgjevne i saki, nyttar dei utskytingsretten i lag etter fyresegner som vert fastsette i lov. Vert ikkje so mange utskotne som det er høve til, gaar dei ut etter lutkasting dei lagtingsmenner som er fleire enn 14, og dei høgsterettsdomarar som er fleire enn 7.

Naar saki er uppteki til doms, gaar so mange riksrettsdomarar ut etter lutkasting at den dømande retten vert ihopsett av 15 domarar, av dei aldri meir enn 10 lagtingsmenner og 5 høgsterettsdomarar.

Riksrettspresidenten og høgsterettsformannen gaar ikkje i noko høve ut etter lutkasting.

Kann Riksretten ikkje setjast saman med so mange lagtingsmenner og høgsterettsdomarar som fastsett framanfor, kann han likevel ha saki fyre og segja dom, so framt minst 10 domarar hev sæte i retten.

Dei nøgjare fyresegnene um korleis Riksretten skal setjast saman, vert fastsette i lov.

§ 88. Høgsteretten dømer som siste domstol. Men grense for høvet til aa faa saker inn for Høgsteretten kann fastsetjast i lov.

Høgsteretten skal vera samansett av ein formann og minst seks andre domarar.

§ 89. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 90. Høgsterettsdomane kann ikkje verta paaanka i noko tilfelle.

§ 91. Ingen kann setjast til høgsterettsdomar, fyrr han er 30 aar gamal.

E.

Ymse fyresegner.

§ 92. Til embætte i staten kann det berre nemnast ut norske borgarar, som talar landsens maal og

a. anten er fødde i landet av foreldre, som daa var norske borgarar;
b. eller fødde i utlandet av norske foreldre, som paa den tid ikkje var borgarar i noko anna land;
c. eller som heretter bur i landet i 10 aar;
d. eller som Stortinget gjev innlendingsrett.

Men andre kann setjast til lærarar ved universitetet og dei lærde skulane, til lækjarar og til konsular paa framande stader.

Ingen kann faa embætte som yverøvrigheit, fyrr han er 30 aar gamal, eller som magistrat, underdomar eller fut, fyrr han er 25 aar gamal.

Kor langt kvinnur, naar dei fyller dei vilkaari, grunnlovi set for menner, skal ha høve til aa faa embætte, vert fastsett i lov.

§ 93. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 94. Ei ny borgarleg lovbok og ei straffelovbok skal gjevast ut paa fyrste vanlege storting, eller um det er raadlaust, so paa det andre. Til dess skal dei lovene, som no gjeld i landet, staa ved lag, um dei ikkje strider mot denne grunnlovi eller mot millombils rettarbøter, som vert gjevne i millomtidi.

Dei faste skattane, som no er, skal likeins staa ved lag til næste storting.

§ 95. Løyvebrev um undantak fraa lovi, um trygd mot personleg hefting, um utsetjing med skuldbetaling eller um uppreisnad kann ikkje gjevast naar den nye lovboki tek til aa gjelda.

§ 96. Ingen kann dømast utan etter lov eller straffast utan etter dom. Pinlegt forhøyr er ulovlegt.

§ 97. Ingi lov kann faa tilbakeverkande kraft.

§ 98. Sportlane til retts-tenestemennene maa ikkje verta tyngde med avgifter til rikskassa.

§ 99. Ingen maa setjast fast utan i dei tilfelle, som lovene nemner, og paa den maaten, dei segjer fyre. For grunnlaus arrest eller ulovleg hefting skal vedkomande staa den til andsvar, som er fengsla.

I fall ei samkome skiplar den offentlege ro og ho ikkje straks skilst aat, so snart den borgarlege styremakti tri gonger hev lese upp høgt for henne dei stykki i landslovi, som gjeld uppreist, kann hermakt brukast; elles hev riksstyret ingen rett til aa bruka hermakt mot borgarane utan etter dei formene, som er fyresagde i lovene.

§ 100. Det skal vera prentefridom i landet. Ingen kan straffast for noko skrift han prentar eller gjev ut, kva det so inneheld, minder han med vilje og berrsynt anten sjølv hev vist eller eggja andre til ulydnad mot lovene, vanvyrdnad mot trudomen, mot sedskap eller dei konstitutionelle maktene, mot-

stand mot deira fyresegner, eller hev kome med range og ærekrenkjande skuldingar mot nokon. Alle kann segja si meining, hugheilt og fritt, um riksstyringi og alt anna, kva det so er.

§ 101. Heretter maa ingen faa slike serrettar, som legg nye og stendige band paa næringsfridomen.

§ 102. Hus-ransakingar er ulovlege, so nær som i straffe-rettslege tilfelle.

§ 103. Ingen, som gjer buslit heretter, fær fristad.

§ 104. Jord og bulut kann ikkje forbrytast i noko tilfelle.

§ 105. Krev samfundsgagnet, at nokon lyt gjeva fraa seg lausøyre eller fast eigedom til offentlegt bruk, skal han faa fullt vederlag av rikskassa.

§ 106. Kjøpesummar og inntekter av det godset, som er beneficera til kyrkja og presteskapet, skal ikkje brukast til anna enn til gagn for kyrkje og presteskap og til hjelp for upplysningi. Midelen til milde stiftingar skal berre brukast til deira eige gagn.

§ 107. Odels- og aasætesretten maa ikkje verta avteken. Korleis han skal staa ved lag til største nytte for landet og meste gagn for landsfolket, um det fastset fyrste eller andre storting dei nøgjare vilkaar.

§ 108. Greivskap, baroni, stamhus og fideikommiss kann ikkje skipast heretter.

§ 109. Kvar norsk borgar er i regelen like skyldig aa verna um fedralandet ei viss tid, utan umsyn til stand eller midel. Korleis denne grunnsetning skal verta gjenomført og kva undantek ho bør ha, vert avgjort i lov.

§ 110. [Hev halde upp aa gjelda].

§ 111. Korleis det norske flagget skal vera paa skap og lit, vert fastsett i lov.

§ 112. Viser røynsla, at denne grunnlovi for kongeriket Norig treng brigde i noko stykkje, skal framlegget um brigde gjerast paa det fyrste eller andre vanlege stortinget i ein valbolk og so kunngjerast paa prent. Men det er fyrst det fyrste eller andre vanlege stortinget i næste valbolk, som det høyrer til aa avgjera, um framlegget bør takast ved eller ei. Og aldri maa eit slikt brigde strida mot grunnsetningane i denne grunnlovi, men berre gaa ut paa slik tiljamning i einskilde fyresegner, som ikkje brigdar aandi i riksskipnaden, og maa tvo tridjepartar av Stortinget vera samde um brigdet.

Ei grunnlovfyresegn, som er gjord soleis, skriv stortingspræsidenten og sekretæren under, og ho vert so send til Kongen til kunngjering paa prent i eigenskapen gjeldande fyresegn i kongeriket Norigs grunnlov.

Lov[1]) um stortingsval fraa 17 december 1920 med seinare brigde.

Fyrste kapitel.

Um manntalet.

§ 1. Manntal yver dei, som hev røysterett etter grunnlovi, skal i valsokni lensmannen føra for herad; for kjøpstad og for ladestad, som hev serskilt bystyre, er det den tenestemannen, Kongen fastset, som fører manntalet.

Er ei valsokn kløyvd i eller millom tvo eller fleire lensmannskrinsar, skal serskilt manntal førast for kvart slikt stykkje av valsokni.

Vedkomande departement gjev turvande fyresegner um, korleis manntalet skal skipast.

§ 2. Manntalet vert uppsett dei aari, daa det er stortingsval. Til grunn legg dei manntalet fraa fyrre valet. Innførde i manntalet vert alle dei, som er busitjande i valsokni den 1 august og hev røysterett etter § 50 i grunnlovi, minder dei hev mist røysteretten etter § 53 i grunnlovi. Likeins vert dei innførde, som seinast den fastsette valdagen fyller det 23de aaret og daa hev butt her i landet i 5 aar, so framt dei elles hev vilkaari for røysterett. Dei som hev fenge røysteretten suspendera, vert innførde med merknad um suspendering og um grunnen til den.

Den som 1 august eller seinare flytjer til ei onnor valsokn, vert innskriven i manntalet der, naar han innan klokka 8 kvelden fyre møtet etter § 7 ber fram krav um det til valstyret og etterviser, at han hev vilkaari for røysterett, og at valstyret, fyrr valting vert halde i den valsokn, han er flytt ifraa, kann faa sendt melding til valstyret der um innføring i manntalet for den valsokn, han er flytt til.

Røysteføre borgarar, som hev teke fast bustad paa Svalbard eller paa Jan Mayen, skal manntalførast i den valsokn, der dei sist hadde bustaden. Det same gjeld røysteføre borgarar, som er umhandla i § 50, andre leden, i grunnlovi.

§ 3. Innan den 42de dagen fyre valtinget skal manntalsføraren gjera eit framlegg til manntal og setja upp ei liste yver dei, som han meiner, at han ikkje kann føra inn, dersom han er i tvil um retten deira, eller dei sjølve hev kravt seg innførde.

Ei manntalsnemd, samansett av manntalsføraren og minst tvo andre som formannskapet vèl segimillom, skal gaa igjenom

[1]) Denne umsetjingi til nynorsk av lov um stortingsval er send av Justisdepartementet med skriv dagsett 8 mai 1933.

manntalsframlegget og den lista, som er nemnd, i tidi millom den 42de og den 35de dagen fyre valtinget. Er ein kjøpstad skift i tvo eller fleire valsokner, bør det i nemdi for kvar valsokn so langt raad er veljast folk som bur i valsokni. I det tilfellet § 1, andre leden, nemner, skal kvar av manntalsførarane vera med i nemdi so langt nemd-arbeidet gjeld deira eigen krins. Nemdi vel sjølv formann. Ho gjer vedtak med røystefleirtal. Millom like røystetal skil formannen. Vedtaki vert innførde i ei bok, som fylkesmannen hev godkjent.

Manntalsføraren skal utan drygjing senda dei, som sjølve hev kravt seg innførde i manntalet, men som nemdi hev meint, at ho ikkje kunde føra inn, melding um nemdvedtaket og um grunnen til det.

§ 4. Seinast den 35te dagen fyre valtinget skal manntalsføraren leggja ut eksemplar av det manntalet, som nemdi hev gjort, paa stader, som heradsstyret paa landet og formannskapet i byane vèl. Tidi og staden for denne utleggjing skal manntalsføraren kunngjera i tide med uppmaning til kvar og ein um aa klaga, dersom han trur, at han sjølv eller nokon annan med urette er innførd, ikkje medteken eller innførd med merknad um suspendering eller utan. Kunngjeringi skal dessutan gjera greide for høvet til aa krevja seg innførd etter § 2, siste leden, for den lovlege maaten aa klaga paa (§ 6) og for staden der og dagen og klokkeslættet daa kravet eller klaga seinast maa vera innkomne.

§ 5. Naar manntalet er utlagt, kann ingen verta innførd, utan etter orskurd, som valstyret gjev (§ 7) anten i samhøve med klage, som hev kome inn i tide (§ 6), eller etter § 2, andre leden, eller av di mistak er uppdaga. Etter same regelen vert folk strokne or manntalet og merknad um suspendering sett eller stroken, so nær som i dei tilfelle, som er nemnde i § 7, 2dre leden. Men valstyret kann jamvel utan klage gjeva orskurd um dette, naar røysterettsvilkaari for nokon hev vorte andre enn fyrr.

Range orskurdar gjer Stortinget um, naar dei kann ha havt verknad paa valet, eller naar dei er innanka for Stortinget. Andre brigde i manntalet kann Stortinget ikkje gjera.

§ 6. Klagur yver innhaldet i manntalet maa vera innkomne til valstyret seinast klokka 8 um kvelden den 18de dagen fyre valet. Dei skal vera skriftlege og nemna dei grunnane, dei er bygde paa. Ei liste yver dei, som klagune gjeld, skal straks, naar den nemnde tidi er ute, leggjast ut paa dei stadene, der manntalet var utlagt.

Hev det kome motsegn mot røysteretten til nokon, skal manntalsføraren senda han melding um det utan drygjing. Slik melding skal han òg gjeva so langt det er raad, um han, etter

manntalet vart utlagt, fær greide paa slike grunnar, som han maa tru fører med seg, at nokon vert stroken or manntalet, eller at merknad um suspendering vert sett.

§ 7. Ein av dei 10 siste dagane fyr valet held valstyret (§ 8) møte og gjev orskurdar etter § 5. Tidi og staden for møtet maa kunngjerast fyreaat. Naar røysteretten til ein mann er fyre paa møtet, hev baade han og den, som hev klaga, rett til aa faa ordet og føra prov, sjølve og gjenom fullmektig.

Den som etter melding fraa eit anna valstyre, er innført i manntalet for den valsokn i samhøve med § 2, andre leden, kann strykast utan orskurd, naar meldingi fyrst kjem etter det møtet, som er nemnt i fyrste leden i denne paragrafen.

Andre kapitel.

Um valet.

1ste stykkjet. Valstyre og krinsvalstyre.

§ 8.

1. I kvar valsokn skal det vera eit valstyre, som er samansett av manntalsføraren eller manntalsførarane og formennene i valsokni.

   Er krinsen til manntalsføraren kløyvd i eller millom tvo eller fleire valsokner, fastset han sjølv med samtykkje fraa fylkesmannen, kor mykje han skal vera med i dei ymse valstyre. Fylkesmannen kann nemna upp ein annan til aa vera varamanntalsførar og gjera teneste i ei valsokn, der ikkje den vanlege manntalsføraren kann gjera teneste sjølv.

   Er ein kjøpstad kløyvd i tvo eller fleire valsokner, skal formannskapet segimillom nemna upp so mange som det synest er høvelegt, til aa sitja i kvart valstyre, og so langt raad er skal det velja slike, som bur i vedkomande valsokn.
2. Valstyret vèl sjølv formann og varaformann. Det er avgjerdsført, naar tvo tridjepartar av dei, som sit i valstyret, møter. Det gjer vedtaki og orskurdane med røystefleirtal. Millom like røystetal skil formannen. I det høve, som § 7 nemner, bør manntalsføraren alltid vera med.
3. Det fyrste møtet kallar ordføraren saman, formannen dei næste.

§ 9.

1. I kvar valkrins skal det vera eit krinsvalstyre. I landskrinsane skal fylkesutvalet vera krinsvalstyre. I kjøpstad, som er serskild valkrins, skal krinsvalstyret vera ihopsett av valstyret, eller um kjøpstaden er skift i tvo eller fleire valsokner, av alle valstyri. I kjøpstadkrinsar med meir enn

ein kjøpstad skal vedkomande valstyre segimillom velja krinsvalstyret. Hev krinsen minst 5 kjøpstader, vert det valt ein mann fraa kvar. Hev han færre kjøpstader, vèl dei i alt 5 mann, og vedkomande departement fastset, korleis dette talet skal bytast paa desse kjøpstadene.

2. Krinsvalstyret vèl sjølv formann og varaformann. Det er avgjerdsført, naar tvo tridjepartar av lemene er til stades. Alle vedtak vert gjorde med røystefleirtal. Millom like røystetal skil formannen.
3. I landskrinsane kallar fylkesmannen saman det fyrste møtet i krinsvalstyret; han fastset òg møtestaden. I kjøpstad, som er serskild valkrins, kallar ordføraren saman det fyrste møtet. For kjøpstadkrinsar med meir enn ein kjøpstad fastset vedkomande departement, kva for ein av dei møtet skal haldast i, og ordføraren i denne kjøpstaden kallar saman det fyrste møtet. Seinare møte kallar formannen saman.

§ 10. Valstyret og krinsvalstyret tek ut sjølv dei hjelparane, som trengst.

Alle møte vert haldne for ustengde dører.

2dre stykkjet. Val-fyrebuingi.

§ 11. Eit parti, som hev skipa seg under eit partinamn, kann gjenom hovudstyret sitt melda partinamnet til vedkomande departement, og er meldingi i orden, set so departementet henne utan drygjing i Norsk Kunngjeringstidend.

Naar slik melding er gjord, kann ikkje noko anna parti taka partinamnet eller eit namn, som lett kann blandast saman med det, fyrr det partiet, som fyrst tok namnet, hev sagt fraa til departementet, at partiet er uppløyst eller hev skift namn. Namnet vert likeins fritt, naar partiet ikkje hev sett upp partiliste i nokon valkrins ved tvo val i rad. At eit partinamn hev vorte fritt, skal likeins kunngjerast utan drygjing.

§ 12.

1. Valting til aa kaara stortingsmenner skal haldast paa ein og same dagen i alle valsoknene i siste halvparten av oktober i siste aaret i kvar valbolk. Kongen fastset dagen i god tid.
2. Krinsvalstyret skal so gjeva ei fyrebilslysing um valdagen med eit varsel paa minst 4 maanader. I denne lysingi skal krinsvalstyret uppmana veljarane i valkrinsen til aa koma med framlegg til vallistur og gjera greide for dei reglane, som gjeld um det etter § 13.

§ 13.

1. Skal eit framlegg til valliste godkjennast, maa det:
   a. vera innkome til formannen i krinsvalstyret seinast kl. 8 um kvelden den 32de dagen fyre valet;
   b. ha ei yverskrift, som syner, kva parti eller gruppe, det kjem ifraa, og som ikkje kann føra til samanblanding, jfr. § 14 post 1, siste leden;
   c. vera utfyllt i tydeleg rekkjefylgje med namni paa so mange menner eller kvinnur, som det skal veljast stortingsmenner for krinsen. Framlegget k a n n dessutan i same rekkjefylgja fyllast ut med namni paa upp til 6 andre menner eller kvinnur;
   d. vera sjølvhendt underskrive av minst 50 veljarar i valkrins paa landet og minst 100 i kjøpstadkrins. Underskrivarane maa ikkje ha vore med og gjort noko anna framlegg, jfr. § 14, post 1, fjerde og femte punktum. Kjem framlegget fraa eit parti, som hev einerett til det partinamnet, det nyttar (jfr. § 11), er det nok, at partistyret for valkrinsen skriv under det; finst det ikkje noko slikt partistyre, kann hovudstyret for partiet skriva under framlegget. Kjem framlegget fraa meir enn eitt slikt parti, er det nok, at vedkomande styre eller samstyre skriv under det;
   e. ikkje ha kandidat sams med andre framlegg, jfr. § 14, post 1, sette og sjuande punktum.
2. Eit framlegg til valliste bør nemna:
   a. kandidatane tydeleg med fyre- og etternamn, livsyrkje og bustad, so det ikkje vert nokor samanblanding;
   b. ein tillitsmann med varamann millom dei, som hev gjort framlegget, so krinsvalstyret kann venda seg til han, naar det gjeld tinging um framlegget. Er ingen tillitsmann nemnd, kann krinsvalstyret halda seg til nokon i tillitsutvalet (jfr. bokstav c) som tillitsmann;
   c. eit tillitsutval paa 10 mann med 3 varamenner millom dei, som hev gjort framlegget, og som kann gjeva den fraasegni, som er nemnd i post 4, andre leden, um aa kalla tilbake listeframlegget. Er det ikkje nemnt noko tillitsutval, vert dei 10 fyrste av dei, som hev gjort framlegget, rekna for tillitsutval, og dei 3 næste for varamenner. Hev framlegget i samhøve med post 1 d ovanfor kome fraa eit partistyre, som er paa mindre enn 10 mann, vert partistyret rekna for tillitsutval.
3. Eit framlegg til valliste for eit parti, som hev einerett til partinamnet, som er nytta, kann innehalda fraasegn um

listesamband med eit eller fleire andre parti, som hev eineretten til det partinamnet dei brukar. Slik fraasegn maa partistyri for valkrinsen gjeva serskilt til formannen i krinsvalstyret seinast kl. 8 (20) um kvelden den 32de dagen fyre valet; finst det ikkje partistyre for valkrinsen, er det partihovudstyri, som gjev fraasegni. Partistyri eller hovudstyri kann gjeva eit utval paa minst 5 styremenner fullmakt til aa skriva under fraasegni. Ikkje noko framlegg maa høyra til meir enn eitt listesamband.

4. Tillitsutvalet for eit framlegg til valliste kan kalla det tilbake. Eit listesamband kann løysast upp med fraasegn um det fraa dei same, som hev skrive under fraasegni um listesamband.

Fraasegn um aa kalla tilbake listeframlegg eller løysa upp listesamband maa vera innkomi til formannen i krinsvalstyret seinast kl. 8 (20) um kvelden den 21de dagen fyre valet.

§ 14.

1. Krinsvalstyret avgjer, um framleggi, som er innkomne, og dei fraasegnene, som er nemnde i § 13 post 3 og 4, skal godkjennast.

Vert dei frestane, som er nemnde i § 13 post 1 a og 3 og 4, yverdrygde, kann ikkje noko gjerast ved det.

Elles skal krinsvalstyret eller formannen i dette styret, fyrr avgjerd vert teki, tinga med tillitsmannen um aa faa framlegg eller fraasegn i det standet, som er fyresagt.

Staar ein, som hev gjort framlegg, paa meir enn eitt framlegg, skal han faa paabod um aa segja fraa innan ein viss frest, kva framlegg han vil staa paa. Gjev han ingi fraasegn, skal han strykast av alle framlegg. Staar ein kandidat paa meir enn eit framlegg, skal han faa tilsvarande paabod. Gjev han ingi fraasegn, vert han staaande paa det framlegg som kom fyrst inn til formannen for krinsvalstyret, og som ikkje er tilbakekalla seinare, men vert stroken av dei andre framlegg. Naar eit namn er stroke av denne grunn eller av ein annan, kann tillitsmannen fastsetja, kva namn som skal setjast i staden. Gjer han ikkje det, stig dei næste upp i ubrigda rekkjefylgje.

Hev tvo eller fleire framlegg til vallistur same yverskrifti eller hev eit slikt framlegg ei yverskrift, som ikkje tydeleg skil seg fraa yverskrifti paa andre framlegg, og saki so ikkje vert greidd med tinging, gaar det framlegget fyre som hev kome inn fyrst. Men eineretten til partinamn, som er vunnen etter § 11, gaar alltid fyre.

2. Framleggi skal liggja til ettersyn i lokalet til krinsvalstyret etter kvart som dei kjem inn. Seinast den 18de dagen fyre valdagen skal krinsvalstyret i lokalet sitt eller i nærleiken slaa upp dei godkjende framleggi som officielle vallistur, kvar liste med ei yverskrift, som nemner valtidi, valkrinsen, det partiet eller den gruppa, som framlegget hev kome ifraa, og namnet paa tillitsmannen og tillitsutvalet. Høyrer lista til eit listesamband, skal dette segjast i yverskrifti, og namnet paa det eller dei andre parti nemnast.

Krinsvalstyret skal dessutan — um raad er innan same fresten — paa annan høveleg maate gjera framleggi m. m. kjende for aalmenta, m. a. med aa setja inn i dei bladi av ymse partifargar, som er mest lesne i krinsen, yverskriftene paa dei godkjende listeframlegg og eit tillegg um at fullstendig kunngjering um framleggi er uppslegen paa dei vanlege uppslagsstadene i valsoknene og utlagd paa kontori til manntalsførarane.

Avtrykk av kunngjeringane vert sende samstundes til alle valstyri i krinsen, m. a. til so mange uppslag som trengst i vallokali.

§ 15. Valtingi held dei i høvelege husrom, som valstyret vèl; vantar dei anna tenlegt rom, kann tinget haldast i kyrkja.

Paa landet skal valting til røystegjeving haldast i kvar skulekrins, um ikkje valstyret seinast tri maanader fyre valdagen synest av serlege grunnar, at det kann fastsetja færre røystestader, og fylkesmannen godkjenner vedtaket um det. Valstyret bør skipa valting paa ymse stader i skulekrinsen, der det synest, det er ynskjande til lette for veljarane. Er det meir enn ei kyrkjesokn i ei valsokn paa landet, skal det i det minste haldast valting til røystegjeving i kvar kyrkjesokn.

I kjøpstadene bør valstyret skipa valting paa ymse stader, naar det synest det er ynskjande til lette for veljarane.

Paa kvar røystestad er det røystegjeving for ein viss lut av manntalet.

§ 16. Skal det vera røystegjeving paa meir enn ein stad i valsokni, skal eit røystestyre paa minst 3 mann staa fyre valtinget paa kvar stad.

Valstyri nemner upp røystestyri og formennene for dei, so langt raad er segimillom og elles av repræsentantane i kommunen; dei tek helst slike, som bur i vedkomande røystekrins. Er det ikkje nok repræsentantar, kann andre røysteføre borgarar veljast inn i røystestyri.

§ 17. I tide gjev valstyret veljarane innkalling til valtinget.

I innkallingi skal det gjera greide for, naar valtinget skal vera og kvar det skal haldast, og kva tid røystegjevingi skal

vera fullført. Røystegjevingstidi bør setjast so romt som raad er etter tilhøvi; ho maa ikkje i noko tilfelle vera kortare enn 5 timar.

Naar det skal vera røystegjeving paa meir enn ein stad i valsokni, skal innkallingi dessutan gjera greide for, kven som kann røysta paa dei ymse stadene.

3dje stykkjet. Røystegjeving fyreaat (fyreaat-røysting).

§ 18. Ein veljar hev høve til aa røysta fyreaat hjaa ein røystemottakar etter reglane i dette stykkjet, i valsokni si eller utanfor, naar han segjer fraa, at han vert hindra fraa aa møta sjølv paa valtinget

a. anten av di han vert burte fraa valsokni paa røystegjevingstidi
b. eller av offentlege gjeremaal i valsokni. Desse høvi skal han gjera greide for i fraasegni.

Naar det gjeld røystegjeving utanfor landet eller paa Svalbard eller Jan Mayen treng ikkje veljaren gjeva fyresegn som nemnt.

§ 19. Røystegjeving fyreaat er ikkje lovleg tidlegare enn den 18de dagen fyre valet, so nær som i dei tilfelle, som er nemnde i §§ 23—25. Men paa Svalbard og Jan Mayen kann dei røysta fraa og med 1 august i valaaret, og paa andre stader i arktiske og antarktiske strok, der det er norske fangststationar, fraa og med 1 mai same aaret.

Ingen kann røysta seinare enn dagen fyre valet klokka 8 (20) um kvelden, helgedagar undantekne.

I alle høve maa røystegjevingi vera so tidleg, at røystesetelen utan sers aatgjerd fraa røystemottakaren kann koma fram til valstyret, fyrr røystegjevingi paa valtinget vert avlyst.

§ 20. Som røystemottakar gjer teneste:

a. Manntalsføraren.

Naar serlege tilhøve gjer det turvande, soleis arbeidsmengd, fraavering paa reis og anna slikt, kann fylkesmannen, naar utsegn fraa kommunestyret ligg fyre, nemna upp ein eller fleire røystemottakarar til aa hjelpa manntalsføraren og taka mot fyreaatrøysting paa kontoret hans.

b. Paa landet ein serskilt uppnemnd røystemottakar, dersom heradsstyret hev avgjort, at ein slik røystemottakar skal taka mot fyreaatrøysting. Eit vitne skal daa vera til stades ved røystegjevingi og medunderskriva fylgjebrevet (jfr. § 22). Valstyret fastset, kvar røystingi skal vera. Etter utsegn fraa heradsstyret nemner fylkesmannen upp røystemottakar med varamann og eit eller fleire vitne.

Naar serlege geografiske høve gjer det ynskjande, kann fylkesmannen etter utsegn fraa heradsstyret taka ut upp til 2 røystemottakarar.

c. Paa Svalbard syslemannen, som jamvel kann nemna upp andre røystemottakarar. Syslemannen fastset daa den staden, der det skal vera røysting, og nemner upp eit vitne, som skal vera til stades og skriva under fylgjebrevet saman med røystemottakaren.

d. Utanfor riket ein norsk konsulattenestemann eller føraren paa eit norsk farty, den siste saman med eit vitne (jfr. § 25, post 2, andre leden), som skal skriva under fylgjebrevet saman med røystemottakaren. Istaden for skipsføraren kann styrmann gjera teneste. Skipsførar eller styrmann er berre skyldig aa taka mot røystegjeving fraa mannskapet eller ferdafolket paa skipet.

e. Paa Jan Mayen og andre stader i arktiske eller antarktiske strok, der det er norske fangststationar, den som Kongen fastset, og paa norske skip i desse stroki føraren i samhøve med det som er fastsett i bokstav d. Naar det er den røystemottakaren som Kongen hev nemnt upp, som tek mot røystingi, kallar han til eit vitne, som skriv under fylgjebrevet saman med seg. Reglane i § 22, post 7, og § 25 gjeld paa tilsvarande maate so langt raad er etter nøgjare fyresegn fraa departementet.

§ 21. Naar veljaren skal røysta, maa han møta fram sjølv hjaa røystemottakaren paa kontoret hans, paa vedkomande farty eller paa ein stad som er fastsett for røystegjeving i samhøve med § 20 b eller c.

Valstyret kann segja fyre, at det skal vera høve til aa røysta ei viss tid kvar dag hjaa dei røystemottakarane, som er nemnde i § 20 a og b.

Røystesetelen skal vera som fastsett i § 33.

Valstyret syter for, at dei røystesetlane det tek imot fraa dei ymse parti til fyreaatrøystingi, vert sende i mange nok eksemplar til røystemottakarane, som skal leggja dei ut paa kontoret sitt til bruk for dei, som skal røysta.

§ 22. Framgangsmaaten med røystegjevingi er soleis:

1. Röystemottakaren gjer veljaren kjend med dei reglane, som gjeld for røystegjevingi, og skaffar honom turvande skrivesaker, um han so ynskjer.
2. Han gjev veljaren eit brevvær til aa leggja røystesetelen i. Dette brevværet skal vera som sagt i § 33, post 1, jfr. § 31, fyrste leden, næst siste punktum, naar det gjeld røystegjeving her i landet; for røystegjeving utanfor landet skal brevværet vera ugjenomsynlegt, og utan tilfest eller paa-

sett sermerkje. Veljaren legg sjølv røystesetelen i brevværet i einrom og usedd.

3. Røystemottakaren skriv ut eit fylgjebrev, som skal innehalda det fulle namnet til veljaren og fulle tilskrifti hans paa heimstaden, vitnemaal um tidi og staden for røystegjevingi og um, at fyresegnene i post 1 og post 2, siste punktum, er fylgde, likeins upplysning, um veljaren var med full sans og samling og, um so er, um det provet veljaren hev gjeve for, at han er den han segjer. Røystemottakaren skriv under fylgjebrevet, fyrr han gjev det til veljaren; i dei tilfelle, daa det er fastsett, at eit vitne skal vera til stades, skal vitnet òg skriva under fylgjebrevet; veljaren stadfester so sjølvhendt med sitt namn, at innhaldet i fylgjebrevet er rett. Er han ikkje før til aa skriva sjølvhendt, kann han skriva med ihalden penn. Naar det gjeld røystegjeving innanlands (so nær som paa Svalbard og Jan Mayen) gjev veljaren likeins i paaskrift paa fylgjebrevet ei utsegn um den grunnen, som kjem til aa hindra han fraa aa møta sjølv paa valtinget, jfr. § 18. Røystemottakaren er skyldig aa segja fraa til veljaren, at han skal gjeva ei slik utsegn, og hjelpa han med aa setja henne upp.

4. Røystemottakaren gjev so veljaren eit brevvær (umlaget), som veljaren sjølv legg fylgjebrevet i og det brevværet, som inneheld røystesetelen. Veljaren læt so umlaget att.

   Naar ein veljar røystar fyreaat utanfor valsokni hjaa ein røystemottakar, som er serskilt uppnemnd i samhøve med § 20 b, skal umlaget lakkast, so veljaren ser paa, med 2 ulike innsigle; av dei gøymer vitnet det eine. Dessutan kann veljaren sjølv lakka umlaget, um han so ynskjer.

   Veljaren skriv sjølv namnet sitt og tilskrifti si paa umlaget. Det skal staa paa umlaget, at røystesetelen fraa veljaren ligg inni. Er veljaren ikkje før til aa skriva sjølvhendt, kann han skriva med ihalden penn.

5. Røystar veljaren i si eigi valsokn (paa kontoret til manntalsføraren eller paa ein stad, som valstyret fastset etter § 20 b), legg han sjølv umlaget i ei urne for fyreaatrøysting.

   Røystar veljaren utanfor valsokni si, gjev han umlaget til røystemottakaren, som sender det paa den snøggaste trygge maaten beinveges til valstyret i valsokni til veljaren. Fraa ein stad i utlandet kann røystemottakaren senda det gjenom vedkomande departement. I ei bok, som fylkesmannen hev godkjent, og som er skipa etter eit skjema, som departementet hev sett upp, skal formannen i valstyret føra inn fyreaatrøystene i nummerrekkje med uppgaave um tidi, daa han tok imot dei. Det

tilsvarande numret set han paa umlaget, som han ikkje skal opna. Naar valstyret tek til aa opna og ha fyre seg desse fyreaat-røystene, skal formannen leggja fram den nemnde boki og alle dei brev, som er innførde fyre valtinget.

6. Røystemottakaren skal sjaa til, at tenesta gaar fyre seg uskipla og utan freistnad fraa nokon aa faa innverknad paa røystegjevingi.

Fyrr ei urne for fyreaatrøysting skal takast i bruk, maa ho vera innsigla av formannen i valstyret. Er han røystemottakar, innsiglar varaformannen den urna, formannen fær. Departementet fastset, kva form urna skal ha, og korleis ho skal vera i andre maatar.

7. Kvar røystemottakar, som er umhandla i § 20 a og b, skal føra liste yver dei veljarane i valsokni, som røystar hjaa han. Lista vert førd i nummerrekkje, og det tilsvarande numret skal setjast paa umlaget, fyrr det vert lagt i urna.

Dessutan skal kvar røystemottakar føra serskild liste yver dei veljarane, som røystar hjaa han utanfor si eigi valsokn.

Vert han vis med at nokon av dei, som hev røysta hjaa han, er avliden fyre valet, skal han straks segja fraa til vedkomande valstyre (jfr. 25, post 4).

§ 23.

1. Røysteføre borgarar, som ventar aa vera utanfor landet, naar valting vert halde, hev høve til aa røysta fyreaat anten fyrr dei reiser ut eller fraa ein stad i utlandet. I siste tilfellet maa dei ikkje ha vore burte fraa landet meir enn 48 maanader paa den tid valtinget vert halde. Men denne tidgrensa gjeld likevel ikkje for den, som paa den tid, han gjev inn røystesetelen, høyrer til mannskapet paa norsk farty, eller for røysteføre borgarar, som er umhandla i § 50, andre leden, i grunnlovi.

Røystesetelen maa ikkje vera inngjeven tidlegare enn 1 mai i valaaret; elles er han ugild.

2. Røystesetelen skal vera som fastsett i § 33.

§ 24. Vil veljaren gjeva inn røystesetelen sin, fyrr han reiser fraa landet og fyre den tid, som er nemnd i § 19, fyrste punktum, kann han berre gjera det hjaa manntalsføraren eller hjaa dei røystemottakarane § 20 a nemner. I fylgjebrevet bør veljaren gjeva upp fullstendig tilskrift paa heimstaden den 1 august i valaaret.

§ 25.

1. Ein veljar, som vil gjeva inn røystesetel fraa ein stad i utlandet, skal faa eit manntalspass hjaa manntalsføraren i den valsokni, der han bur. Fyreritet for passet fastset Kongen.

Naar manntalspass er utskrive, skal merknad um det gjerast i manntalet og utferdingsdagen setjast til.

Rettsgildt ferdapass (reisekort), som norsk tenestemakt hev gjeve, kann koma i staden for manntalspass.

For den, som paa røystegjevingstidi høyrer til mannskapet paa norsk farty, kann jamvel sjøferdbok (sjøferdannotationspatent) eller certifikat som skipsførar, styrmann eller maskinist koma i staden for manntalspass.

Er manntalspass utskrive, skal den fresten paa 48 maanader, som er nemnd i § 23, reknast seinast fraa utskrivingsdagen.

For dei røysteføre borgarane, som er umhandla i § 50, andre leden, i grunnlovi, gjeld ikkje reglane um manntalspass.

2. Naar veljaren røystar paa ein stad i utlandet, skal han visa fram manntalspass eller eit anna dokument som nemnt i post 1, jfr. likevel fyresegni i siste punktum i same posten. Røystemottakaren maa i fylgjebrevet segja fraa, at veljaren hev vist fram eit slikt dokument, og at veljaren svarar til dei kjennemerki, som er nemnde i dokumentet. Det dokumentet, som er framsynt, skal nøgje sermerkjast i paaskrifti paa fylgjebrevet, og dersom veljaren hev vist fram sjøferdbok eller certifikat, bør det likeins gjevast upplysning um rullenumret hans.

Naar det er røysting for skipsførar eller styrmann, skal han kalla til ein av mannskapet til vitne.

Elles gjeld fyresegnene i § 22.

3. Skipsføraren eller styrmannen skal skriva upp i skipsdagboki, at røystingi er gjord, og kven som vart tilkalla til vitne, og setja til det fulle namnet paa veljaren, den valsokni, han høyrer til, og naar brevet er sendt.
4. Alle røystemottakarar paa ein stad i utlandet skal utan drygjing gjeva vedkomande department telegrafisk melding, so snart dei fretter, at nokon, som hev røysta etter denne lovi, er avliden fyre valet.
5. Skipsførar paa norsk farty skal syta for, at eit avtrykk, som vedkomande departement hev arbeidt ut, av dei fyresegnene, som gjeld røystegjeving fraa veljarar utanlands, er uppslege i mannskapsromet (romi) umbord. Slikt avtrykk skal likeins stødt finnast paa alle norske konsulatkontor.

§ 26. (Hev halde upp aa gjelda.)

4de stykkjet. Valtinget.

§ 27. Valtinget byrjar den tid, som er sett, anten faa eller mange veljarar møter.

Kann ikkje valet fullførast paa ein dag, held dei fram dei næste dagane, so nær som dei timane, daa det er gudsteneste.

§ 28. Formannen for valstyret eller røystestyret gjev tydeleg tilkjenne, naar valtinget er sett, og les so upp §§ 50 — 64 i grunnlovi.

Dinæst segjer han ifraa um dei brigdi, som er gjorde i manntalet for vedkomande røystingskrins i samhøve med orskurdar etter § 5, jfr. § 7.

§ 29. Paa valtinget kann det ikkje reisast noko tvistemaal um røysterett.

Motsegn mot, at valet vert fremja, maa reisast, so snart tinget er sett, eller det hev hendt, som motsegni vert bygd paa.

Valstyret tek avgjerd um alle motsegner, fyrr det gaar lenger. Vert motsegni framførd for eit røystestyre, gaar det fram som fastsett i § 30, andre leden.

§ 30. Formannen for valstyret fører inn alt, som er fyre og vert avgjort paa valtinget, i ei bok (valboki), som fylkesmannen hev godkjent for valsokni, og som manntalsføraren gøymer. I valboki skal setjast dagtali for kunngjeringi um, at manntalet er utlagt (§ 4), for orskurdmøtet og kunngjeringi um det (§ 7) og for innkallingane til valtinget (§§ 12 og 17).

Er det valting til røysting paa tvo eller fleire stader, skal røystestyret føra alt, som er fyre, inn i ei bok, som valstyret hev godkjent. Kjem det paa eit slikt valting motsegn mot, at valet vert fremja, skal motsegni med grunngjeving bokførast. So vert røystsetlane mottekne. Desse saman med den luten av manntalet, som vart bruka, og valboki, vert lagde i ein pakke, som vert lakka, og snarast raad er send til valstyret til vidare fyrehaving.

Er det innlevera urne for fyreaat-røysting saman med listur, som høyrer til (jfr. § 35), er framgangsmaaten den same, soleis at listune vert lagde i pakken og urnune sende utan at innsiglet er brote.

§ 31. Naar formannen hev sagt fraa, soleis som § 28 segjer, fær dei veljarane, som er innførde i manntalet utan merknad um suspendering, høve til aa røysta etter kvart dei møter. Veljarar, som hev røysta fyreaat, hev òg høve til å røysta. Framgangsmaaten er denne: Fyrst vert det sett eit kryss i manntalet ved namnet til den, som vil røysta. So gjev ein mann i valstyret han eit brevvær med riksstempel og viser han eit serskilt rom i vallokalet, der han for alle usedd kann leggja røystesetelen i brevværet. Brevværet legg han so i ei urne paa bordet til valstyret.

Er det røystegjeving paa meir enn einn stad i valsokni, skal jamvel veljarar, som ikkje staar i vedkomande lut av manntalet, faa høve til aa gjeva inn røystesetel. Ein slik veljar skal likevel ikkje leggja brevværet med ilagd røystesetel i valurna, men gjeva han til valstyret. Det legg so brevværet i

eit serskilt umlag, læt det att og skriv namnet til veljaren og bustaden hans utanpaa og gjev det til valstyret, naar røystegjevingi er avlyst (jfr. § 35).

Valstyret og røystestyret kann krevja, at ukjend veljar etterviser, at han er den, han gjev seg ut for.

§ 32. Jamvel den, som etter orskurd fraa valstyret (§ 5, jfr. § 7) er nekta røysterett, skal faa høve til aa gjeva inn røystesetel. Men han skal ikkje leggja brevværet med røystesetel i valurna, men gjeva det til valstyret eller røystestyret. Det skal leggja brevværet i eit serskilt umlag, lata umlaget att, skriva namnet til veljaren og bustaden hans utanpaa og gøyma det ubrote.

§ 33.

1. Brevværi skal vera ugjenomsynlege, like paa storleik, skap og lit og utan sermerkje, som er tilfest eller paasett.
2. Røystesetlane skal vera av kvitt papir og utan underskrift eller sermerkje, som syner, kven som hev gjeve inn røystesetelen.

   For sermerkje vert ikkje strykingar rekna eller andre brigde i innhaldet; heller ikkje fraasegn, som er tilsett eller stroki um listesamband eller ikkjelistesamband.
3. Røystesetelen kann innehalda namni paa so mange, som det skal veljast stortingsmenner for valkrinsen, og dessutan namni paa upp til seks andre. Den rekkjefylgja, som veljaren ynskjer, at dei uppførde personane vert valde i, skal han visa anten med plassen paa røystesetelen eller med nummer, som han set. Lyder røystesetelen paa fleire namn enn lovlegt, vert dei, som er for mange og som staar sist i rekkja, rekna for uskrivne. Er same namnet uppført meir enn einn gong, gjeld det berre paa fyrste staden i rekkjefylgja og skal strykast paa dei næste.

   Røystesetelen kann òg lyda paa parti eller partiliste utan at kandidatnamn er nemnde, naar partiet er meldt i samhøve med § 11 og hev fenge valliste godkjent (§ 14). Slike røystesetlar vert rekna for aa innehalda dei namni, som staar i den officielle vallista for valkrinsen i den rekkjefylgja, som dei er nemnde i i vallista.

   Hev veljaren røysta paa kandidatar, som er nemnde med namn i ei valliste, som staar i eit listesamband, vert røystesetelen — utan skil um han lyder paa kandidatnamn eller paa partiliste utan at han nemner kandidatnamn — so langt rekna for inngjeven ikkje berre til gagn for vedkomande valliste, men jamvel for listesambandet, minder fraasegn um listesamband paa valsetelen er sletta. Veljaren kann ikkje gjera anna brigde i partifraasegn um listesamband enn det, som no er nemnt.

4. Det staar kvar veljar fritt aa røysta paa folk, som ikkje finst paa nokor officiell liste, og aa nytta ei blandingsliste.
5. Prenta røystesetel lyt anten lyda likt med ei officiell valliste og ha same yverskrift som den — valtid, valkrins og namni paa tillitsmannen og dei, som sit i tillitsutvalet, treng likevel ikkje vera medtekne — eller lyda paa parti eller partiliste, men ikkje samstundes nemna kandidatnamn, jfr. post 3, andre leden.

   Andre prenta røystesetlar maa ikkje gjevast til folk eller nyttast.

   Likt med prenting er tilverking paa annan mekanisk maate, her òg maskinskriving.
6. Prenta røystesetlar, som vert levera i vedkomande valrom til valstyret eller røystestyret, skal det gjeva veljarane høve til aa faa i valromet. Departementet gjev nøgjare fyresegner um dette.

§ 34. Er ikkje eit brevvær eller ein røystesetel so som no er sagt, skal røystesetelen vrakast.

Ligg det meir enn einn røystesetel i eit brevvær, skal dei vrakast alle, um dei er ulike, men den eine godkjennast, um dei alle lyder likt.

§ 35. Røystemottakarane i valsokni (§ 20 a og b) gjev urnune sine for fyreaatrøysting — med ubrote innsigle — til valstyret eller eit røystestyre saman med dei listune, som er førde, innan røystegjevingi vert avlyst paa vedkomande røystingsstad. Tidi daa urna vart motteki, vert nemnd i valboki.

Naar den tid er ute, som var fastsett til røystegjevingi, og dei veljarane, som daa er komne, hev fenge høve til aa røysta, avlyser formannen røystegjevingi.

Vert ei urne for fyreaat-røysting innlevera etter den tid, skal valstyret taka imot henne, men nemna innleveringstidi i valboki.

§ 36. Valstyret ser fyrst etter, um dei veljarane, som hev gjeve inn røystesetel i samhøve med § 31, andre leden, hev høve til aa røysta. So framt dei ikkje hev nytta retten til aa røysta i sin eigen røystingskrins, set valstyret eit kryss ved namnet til veljaren i manntalet, tek røystesetelbrevværet ut av umlaget og legg han i valurna. I anna fall skal røystesetelen vrakast og umlaget gøymast ubrote.

So opnar valstyret urnune for fyreaat-røysting og legg fram dei fyreaat-røystene, som er innsende til valstyret i samhøve med § 22, post 5, tek ut og opnar umlagi eitt for eitt, gaar igjenom fylgjebrevet og avgjer, um røystingi skal godtakast. Samstundes vert det numret, som umlaget hev, sett paa fylgjebrevet og paa det brevværet, som røytesetelen ligg i. Valstyret

skal nekta aa godtaka ei fyreaat-røyst, dersom ikkje dei fyresagde formene er fylgde, eller dersom det veit visst, at den fraasegni, veljaren hev gjeve, var rang, eller fraaveringsgrunnen hev falle burt.

Hev ein veljar gjeve inn fyreaat-røyst meir enn einn gong, kann ingi avrøysting godkjennast.

Naar ei fyreaat-røysting er godkjend og kryss sett i manntalet ved namnet til veljaren, vert røystesetelbrevværet uopna lagt i ei serskild urne.

Hev ein veljar lagt tvo eller fleire røystesetelbrevvær i same umlaget, opnar valstyret brevværet og legg alle røystesetlane hans ulesne inn i eit og same brevværet med riksstempel, som fær nummer soleis som sagt i andre leden. Um nokon av røystesetlane skal godkjennast, vert avgjort etter regelen i § 34, andre punktum.

Er ikkje røystingi godkjend eller hev valstyret nekta veljaren røysterett i orskurd (§ 5, jfr. § 7), skal det brevværet, som inneheld røystesetelen, gøymast uopna saman med fylgjebrevet.

§ 37. Naar fyreaat-røystingi er prøvd, vert brevværi i urnune blanda vel um kvarandre. So held valstyret røysteuppteljing serskilt for røyster, som er gjevne paa valtinget, og for fyreaat-røyster. Paa dei røystesetlane, som er inngjevne fyreaat, set dei etter kvart same numret som paa brevværet.

Dei røystesetlane, valstyret held lovlege, les ein av dei, som sit i valstyret, tydeleg upp under tilsyn fraa ein annan mann i valstyret, eller gaar dei igjenom paa annan forsvarleg maate under same tilsynet. Setlar, som lyder likt, vert samla i bunkar for seg. Tvo av dei, som sit i valstyret, tel upp setlane.

Naar tilhøvi gjer det turvande, kann valstyret nemna upp andre enn valstyremenner til aa gjera teneste med aa gaa igjenom røystesetlane eller telja upp innhaldet deira.

Valstyret ser etter fyrst, kor mange røyster kvar kandidat hev fenge, naar dei paa kvar røystesetel berre tek med so mange namn i rekkjefylgja, som valkrinsen skal ha tingmenner. I denne uppteljing tek dei med jamvel folk, som ikkje kann veljast, dersom dei staar paa ei officiell liste. Dei summane, som kjem ut, vert kalla røystetali til kandidatane (kandidatrøystetali). For kandidatar paa vallistur, som er i listesamband, vert det dessutan serskilt upptalt, kor mange røyster kvar av desse kandidatane hev fenge paa røystesetlar, som skal haldast utanfor listesambandet. So vert kandidatrøystetali for kvar valliste samanlagde. Summen vert kalla listerøystetalet. For vallistur, som er i listesamband, skal listerøystetalet reknast serskilt, naar røystesetlar, som er utanfor listesambandet, ikkje vert medtekne. Summen av røystetali for dei listune, som er i listesamband, naar dei røystene er fraadregne, som er utanfor listesamband, er røystetalet til listesambandet. For kandidatar,

som ikkje staar paa nokor valliste, vert kandidatrøystetalet rekna jamvel for listerøystetal.

Heile valstyret held tilsyn, naar røystene vert talde.

Dersom ikkje uppteljingi vert fraaseggjord med ein gong, skal valstyret gøyma røystesetlane og listune yver dei røystene, som er uppskrivne, paa ein trygg stad under forsvarleg lakking.

§ 38. Naar røysteuppteljingi er fraaseggjord, skal listune førast inn i valboki med upplysning um kandidat- og listerøystetali, og korleis desse tali er skifte millom røyster, som er inngjevne paa valtinget og fyreaat-røyster.

Paa same maaten vert namni paa kandidatar utanfor listune og røystetali deira innførde.

§ 39. Valstyret skal utan drygjing senda inn til Stortingskontoret ei rettkjend avskrift av det, som er bokført paa valtinget og røystestadene, alle innkomne fylgjebrev for fyreaatrøysting med umlag, skriftlege klagur og ankemaal, som er inngjevne, likeins dei røystesetlane, som valstyret ikkje hev godkjent, eller som er inngjevne til valstyret etter § 32.

Dersom valstyret ikkje likeins er krinsvalstyre, skal det utan drygjing senda formannen i krinsvalstyret ei rettkjend utskrift av det, som er innført i valboki i samhøve med § 38, og likeins alle dei godkjende røystesetlane, dei som er inngjevne paa valtinget og fyreaat kvar for seg.

§ 40. Valboki skal formannen lesa upp og heile valstyret eller røystestyret skriv under.

Dette gjer dei kvar dag, um valtinget varer meir enn ein dag.

5te stykkjet. Anke paa orskurdane til valstyret.

§ 41. Orskurdar um røysterett og um høve til aa gjeva inn røystesetel kann den paa-anka, som orskurden hev gjenge imot, likeins kvar den, som elles staar i manntalet for valsokni, naar ikkje røysteretten hans er suspendera.

6te stykkjet. Valuppgjeret.

§ 42. Krinsvalstyret skal utan drygjing gjera upp valutfallet for krinsen paa det grunnlaget, som dei utskriftene og røystesetlane gjev, som er nemnde i § 39, andre leden. Viser det seg, at valstyret hev gjort mistak i si uppteljing, skal krinsvalstyret retta dei.

§ 43. Naar kandidat- og listerøystetali i alle valsoknene er ihoprekna, skal stortingsmannsplassane skiftast paa listune i høve til røystetali deira paa denne maaten:

I. Fyrst vert kvart listerøystetal uppført (her tek dei med baade røyster, som er inngjevne i listesamband, og dei som er

inngjevne utanfor) og so dei kvotientane, som kjem ut, naar røystetali etter kvart vert dividera med 2, 3, 4 o. s. fr., til kvart røystetal er dividera med eit tal so stort som det største talet stortingsmenner, som det er ventande, at lista kann faa. Den fyrste stortingsmannsplassen gaar til den lista, som hev det største røystetalet. Den andre tingmannsplassen gaar til den lista, som hev det næst største talet i rekkja anten som røystetal eller som kvotient. Den tridje tingmannsplassen gaar til den lista, som hev det tridje største talet i rekkja anten som røystetal eller som kvotient, og soleis framleis til alle tingmannsplassane er utskifte.

II. Dersom tvo eller fleire listur staar i listesamband, skal valstyret so rekna ut, korleis utfallet vert, naar dei listune, som er i listesamband, vert rekna for ei liste. Dei røystesetlane, som skal haldast utanfor listesambandet, vert ikkje medtekne i røystetalet til listesambandet (jfr. § 37, fjerde leden). Dei einskilde vallistune i listesambandet skal dessutan reknast for serskilde listur, naar det gjeld dei røystene, som vedkomande liste hev fenge, men utanfor listesambandet.

Viser det seg, at vallistune i eit listesamband fær fleire tingmannsplassar med denne utrekningsmaaten, skal han fylgjast. Dei tingmannsplassane, som kjem paa listesambandet, vert skifte millom listune innbyrdes etter same regel som nemnt i stykkjet I, soleis at dei røystene, som er inngjevne utanfor listesambandet, ikkje vert medrekna i røystetalet til listune.

So framt tvo eller fleire listur hev same røystetalet, skal det avgjerast med lutkasting, kva for ei liste som skal faa tingmannsplassen.

§ 44. 1. Naar det er avgjort, kor mange tingmannsplassar kvar liste skal ha, held dei ny røysteuppteljing for kandidatane til denne lista paa den maaten, at dei fyrst berre tel dei namni, som staar fyrst paa røystesetlane. Den av listekandidatane, som fær flest røyster i denne uppteljingi, er vald. Skal lista ha meir enn ein plass, tel dei so upp dei namni, som staar som nr. 2 paa røystesetlane, og den av listekandidatane er daa vald, som i baae uppteljingane til saman hev fenge dei fleste røystene, naar den, som alt er vald, vert undanteken. Paa same maaten held dei fram, til alle dei plassane, som lista fekk, er upptekne. I denne uppteljing tek dei ikkje med namn paa folk, som ikkje er valføre, og dei næste stig upp. Dersom tvo eller fleire hev like mange røyster, vert den rekna for vald, som staar fyrst i rekkjefylgja paa lista.

2. Kvar liste skal so langt raad er faa likso mange varamenner, som ho fær stortingsmenner og dessutan ein til. Vara-

mennene tek dei ut med aa halda fram med uppteljingi som fastsett for tingmannsplassane.

§ 45. Naar valuppgjeret er fraaseggjort, skal krinsvalstyret føra inn i ei bok, som departementet hev godkjent, dei officielle vallistune og serskilt for kvar valsokn namni paa alle dei, som hev fenge røyster, som kann takast med, når plassane skal fyllast, med upplysning um heile det røystetalet, som hev falle paa kvar kandidat og kvar liste i dei einskilde valsokner og i heile valkrinsen, og korleis desse tali er skifte paa røyster, som er inngjevne paa valtinget, og fyreaatrøyster, dessutan utrekningi av kor mange stortingsmenner, kvar liste skal ha, og kven som er valde til stortingsmenner og varamenner for kvar liste etter reglane ovanfor. For vallistur, som er i listesamband, skal det serskilt nemnast, kor mange kandidat- og listerøyster, som er utanfor listesambandet. Likeins vert det talet røyster innført, som fall paa folk, som ikkje er medtekne i reknestykkjet, for di dei ikkje er rekna for valføre, jfr. § 44 post 1, femte punktum. Alle i krinsvalstyret skriv under boki.

§ 46. Krinsvalstyret skriv ut fullmakt for dei, som er valde til stortingsmenner og for varamennene deira (§ 64 i grunnlovi). Stortingsmennene vert nemnde i den rekkjefylgja, som §§ 43 og 44 viser. For varamennene vert det nemnt, kven av stortingsmennene dei skal koma i staden for, og den rekkjefylgja, dei er valde i.

Alle i krinsvalstyret skriv under fullmakti, som vert send til fyrste stortingsmannen. Samstundes fær dei andre stortingsmennene og varamennene melding um valutfallet.

§ 47. Krinsvalstyret skal utan drygjing senda inn til stortingskontoret rettkjend avskrift av det, som er bokført, saman med dei utskriftene av valbøkene, som er innkomne til krinsvalstyret.

Dei røystesetlane, som er innkomne til krinsvalstyret, skal gøymast paa ein trygg stad under forsvarleg lakking, til valbolken er ute. So skal dei brennast.

§ 48. Dersom det til stortingsmann eller varamann er kaara nokon, som ikkje er skyldig aa taka mot valet (§ 63 i grunnlovi), skal han innan 3 dagar, etter han fekk melding um valet fraa krinsvalstyret, senda til det ei skriftleg fraasegn, um han tek mot valet eller ei. Samstundes bør han paa snøggaste maaten, som gjenom telegraf eller telefon, freista aa senda bod til krinsvalstyret um si avgjerd, og til varamannen um ein slik er utteken.

Sender han ikkje i tide ei skriftleg fraasegn som nemnt, skal det tydast so, at han tek mot valet.

§ 49. Er nokon kaara til stortingsmann eller til varamann for tvo valkrinsar, skal han innan 3 dagar, etter han

fekk den melding fraa vedkomande krinsvalstyre um valet, som kom til han sist, senda baae krinsvalstyre ei skriftleg fraasegn um, kva val han tek imot. Samstundes bør han paa snøggaste maaten freista aa senda bod til baae tenestemaktene um si avgjerd, og til varamennene um slike er uttekne.

Sender han ikkje i tide skriftlege fraasegner som nemnt, skal det tydast so, at han hev teke imot val til stortingsmann for den valkrinsen, der han hev røysterett, eller, um han ikkje hev røysterett i nokon av dei, daa i den krinsen, som staar fyrst i rekkja.

Skulde nokon verta vald til stortingsmann eller til varamann for fleire enn tvo valkrinsar, gjeld fyresegnene ovanfor paa tilsvarande maate, soleis at naar han fær den siste melding, skal det staa han heilt fritt aa velja, kva for ein av vedkomande valkrinsar han vil taka mot val ifraa, og det jamvel um han fyrr hev gjort eit val millom nokre av dei.

Ugildar Stortinget det valet, han tek imot, kann han innan 3 dagar, etter han fekk melding um det, segja fraa, at han tek imot eit av dei andre vali, som fall paa han.

Tridje kapitel.

Naar val er ugilde.

§ 50. Utfallet av røystegjeving i ei valsokn skal paa vilkaar, som § 51 nøgjare gjer greide for, ugildast:

1. naar fyresegnene i denne lovi um, korleis manntalet skal gjerast i stand, er sette til sides; soleis naar ikkje manntalet hev vore utlagt lengje nok, eller um det ikkje hev vore kunngjort, at manntalet var utlagt; at ikkje melding etter §§ 3 og 6 er send, er likevel ikkje ugildingsgrunn;
2. a. naar valet hev vore halde paa ei onnor tid, enn lovi heimlar, eller naar fyresegnene um, korleis vali skal verta fyrebudde og styrde, er sette til sides;
   b. naar ein røystemottakar ved fyreaatrøysting er skuldig i mistak eller forsøming eller forsøming fraa røystemottakaren si side hev gjort, at ei fyreaatrøyst ikkje hev naatt fram;
3. naar fyresegnene um framgangsmaaten paa valtinget er vanhaldne; soleis um det hev vore ei rang aatferd med røystegjevingi eller ei rang framferd med røystesetlane eller naar røystene vart talde, eller um det ikkje er etla veljarane ei rimeleg tid til aa røysta;

4. naar valstyret hev gjeve ein rang orskurd um røysterett eller teke ei rang avgjerd um gildskapen til ein røystesetel;
5. naar nokon hev røysta, som ikkje staar i manntalet, eller som røysteretten er suspendera aat, eller um nokon hev gjeve inn røystesetel meir enn ein gong;
6. naar nokon hev freista aa vinna innverknad paa valet paa ein maate, som det er straff for.

§ 51. Mistak etter fyrre paragraf, er ugildingsgrunnar, dersom Stortinget held det trulegt, at dei hev havt verknad paa valutfallet.

Dei mistak, som er nemnde i postane 3, 4 og 5, er ugildingsgrunnar, jamvel um ein berre meiner, at dei kann ha havt slik verknad.

§ 52. Hev det vore mistak med valuppgjer, som krinsvalstyret hev halde, ugildar Stortinget valuppgjeret, dersom det er trulegt, at mistaket kann ha havt verknad paa utfallet av uppgjeret.

Det same gjeld, naar det røystegjevingsutfallet, som for ei valsokn laag til grunn for uppgjeret, er ugildt heilt ut eller i nokon mun (§§ 50 og 51).

Uppgjeret vert ikkje ugilda i større mun, enn mistaket fører med seg.

§ 53. Kann eit mistak, som er nemnt i § 50 eller § 52, rettast med aa telja upp inngjevne røystesetlar, med aa leggja saman røyster, med aa fastsetja utfallet av valet paa annan maate eller med lutkasting, skal det gjerast, anten gjenom vedgjerd fraa Stortinget sjølv eller soleis, at Stortinget gjev paabod um, at krinsvalstyret held nytt valuppgjer.

§ 54. Naar Stortinget i samhøve med §§ 50—52 heilt ut eller i nokon mun ugildar det valuppgjeret, som krinsvalstyret hev halde, og dessutan ugildar utfallet av røystegjevingi i ei valsokn, skriv det ut nytt valting i valsokni, so framt ikkje mistaket kann rettast paa nokon maate, som er nemnd i § 53.

Er det til stortingsmann eller varamann kaara nokon, som ikkje er valfør, skal dette mistaket rettast paa ein av dei maatane, som er nemnde i § 53.

§ 55. Ved det nye valet, som Stortinget skriv ut etter § 54, brukar dei manntalet fraa det upphavlege valet. Men valstyret skal retta det i samhøve med vedtaki i Stortinget og skal dessutan skriva inn dei, som med urette ikkje var medtekne, stryka dei, som ikkje lenger hev røysterett, og setja merknad um suspendering ved dei, som sidan hev fenge røysteretten suspendera. Slik innskriving, stryking og merknad maa berre gjerast med orskurd; um den gjeld reglane i § 7 so

langt raad er, og Stortinget kann prøva orskurden etter § 5, siste leden.

Er valet ugilda, av di fyresegnene i lovi um, korleis manntalet skal gjerast, er sette til sides, skal dei freista aa fullnøgja desse fyresegnene med aa arbeida ut manntalet paa nytt. Rett til innskriving hev i dette tilfellet — paa dei vilkaar at fyresegnene i lovi vert fylgde — alle dei, som skulde ha vore innskrivne i manntalet for valsokni, daa det upphavlege valet vart halde, og ikkje seinare hev mist røysteretten. I same tilfellet vert røysteretten til ein mann rekna for suspendera, dersom han, naar det nye valet vert halde, er i noko av dei tilfelle, som § 52 i grunnlovi nemner.

For eit slikt nytt val kann Stortinget stytta av dei fretane, som elles gjeld for manntalstilskipingi og valfyrebuingi.

Elles gjeld for det nye valet dei vanlege reglane heilt ut.

§ 56. Nytt valuppgjer skal Stortinget likeins gjeva paabod um, dersom ein tingmannsplass, etter varamannen eller varamennene, um det var nokon, er innkalla, ikkje vert uppteken eller vert utan varamann, som kann møta, anten av di nokon er kaara, som ikkje tok mot valet (§§ 48 og 49), eller av noko, som hev hendt etter valet.

§ 57. Naar nokon vil klaga til Stortinget yver mistak, som han etter denne lovi eller grunnlovi trur fører til, at eit val maa ugildast, bør klaga vera send til stortingskontoret innan 8 dagar, etter valuppgjeret for valkrinsen er fraaseggjort.

Fjerde kapitel.

Ymse fyresegner.

§ 58. Naar dei reknar ut frestane etter denne lovi, vert ikkje valdagen medrekna.

Endar ein frest paa ein heilagdag, skal han reknast for aa gaa ut den næraste yrkedagen, som fylgjer etter.

§ 59. Alle offentlege tenestemenner skal, so langt tenesta deira set dei i stand til det, gjeva manntalsførarane dei upplysningane, som dei krev til bruk for manntalsførsla.

§ 60. Offentlege tenestemenner fær ingi betaling for dei gjeremaali, som denne lovi legg paa dei, utan Stortinget løyver pengar til det, men berre skyss- og kostpengar, dersom dei hev krav paa det i samhøve med lov.

§ 61. Rikskassa reider ut dei summane, som etter denne lovi trengst

til aa skaffa stempla brevvær og valurnur,

til prent, brevvær og porto for fyreaat-røysting,

til manntalspass,

til porto og telegramutgifter, som fyresegni i § 25, post 4 (jfr. § 20 e) gjev høve til,

til skyss- og kostpengar for manntalsførarar, naar dei reiser til valting eller paa møte i manntalsnemdi og i valstyret,

til lokale for krinsvalstyri, skyss- og kostpengar til dei, som sit i krinsvalstyri, og andre utgifter, som arbeidet til krinsvalstyri fører med seg. Skyss- og kostpengane for krinsvalstyri er dei same som fastsett for ordførarar.

Dei andre utgiftene, som denne lovi fører med seg, her òg kostnaden med naudsynleg umfram-hjelp for manntalsførarane, skal vedkomande valsokn svara, men fær tvo tridjepartar av utleggi att hjaa rikskassa.

§ 62. Vedkomande departement gjev dei fyresegnene, som nøgjare trengst til aa setja denne lovi i verk; soleis fyresegnene um formi for fullmaktene til stortingsmenner og varamenner.

§ 63. Dersom ikkje strengare straff er sett for tilfellet, skal den straffast med bot, som anten med vilje eller av aktløyse

a. rangt eller uskipeleg innreider og fører eller uforsvarleg gøymer dei bøkene, listune eller brevskapi, som er nemnde i denne lovi;
b. ikkje i tide og paa den maaten, som til høyrer, tilstemner, gjev melding um eller innkalling til noko av dei møte, som er fyresagde i denne lovi;
c. ikkje syter for, at dei lysingane, som denne lovi krev, vert skrivne og kunngjorde so som til høyrer;
d. naar han sit i valstyret eller røystestyret, er burte fraa valting eller anna fyresett møte, eller naar han er med i manntalsnemdi, burte fraa møte i den, eller burte fraa krinsvalstyret, naar han sit i det;
e. ikkje, naar han hev forfall, so langt raad er syter for, at den, som skal vera i hans stad, fær melding um det i tide;
f. elles vanheld fyresegnene um dei gjeremaali, som høyrer han til etter denne lovi.

Dessutan skal den skuldige svara dei utgiftene, som ferdi hans hev aaleiskome, men berre um han hev misfare seg med vilje eller av grov agtløyse.

Forser nokon seg tridje gongen paa den maaten, som er nemnd, naar han skal greida dei gjeremaali, som han er sett til etter sitt embætte, si sysle eller sitt umbod, vert han straffa med bot eller med aa tapa den offentlege tenesta si.

§ 64. Den som med vilje eller av agtløyse vanheld fyresegnene i § 33 post 5, naar han gjev prenta røystesetlar til folk, vert straffa med bot.

§ 65. Er valdagen ein yrkedag, hev dei røysteføre borgarane, til dess avrøystingi er avlyst, rett til arbeidskvile som paa sundagar — arbeidet ved dei store fiski undanteke.

Fyresegnene um handel og skjenkjing med rusdrykk paa helgedagar skal gjelda paa avrøystingsdagen òg.

Den arbeidsgjevaren eller fyresette, som mot fyresegni i fyrste leden, hindrar ein røysteføre borgar, som er han undergjeven, fraa aa møta paa valet, vert straffa med bot eller med fengsel upp til 3 maanader.

§ 66. Lov um manntal og stortingsval fraa 29 mars 1906, lov um uppstykkjing av visse valdistrikt i valkrinsar m. m. fraa 7 april 1906 og lov um høve for røysteføre borgarar, som er utanlands, til aa vera med i stortingsval fraa 2 juni 1906, alle med seinare tilleggslover, held upp aa gjelda.

1 april. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Tyristrand herred, Buskerud fylke.

1 april. **Skriv****) frå Arbeidsdepartementet um bygningsvedtekter for Måløy bygningskommune i Sogn og Fjordane fylke.

1 april. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring på en del veistrekninger i Telemark fylke.

3 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av skibsreder Fred. Olsen ved gavebrev av 24 februar 1919 oprettede «Skibsreder Fred. Olsens Fond».

3 april. **Skrivelse** †) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Sortland herred, Nordland fylke.

3 april. **Skrivelse** fra Finans- og tolldepartementet.

Finans- og tolldepartementet har i skrivelse til fylkesmannen i Sør-Trøndelag uttalt at bevilling til avgiftsfri utlevering av spiritus, denaturert med terpentinolje, til fremstilling av lakk, politur, ferniss og lignende foruten til industrielle bedrifter bare bør gis personer som driver maler-, treskjær- eller snekkerhåndverk som hovedyrke. Personer som driver slikt håndverk som binæring eller som sesongarbeide bør henvises til å kjøpe lakk, politur,

---

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor fiskerireglene er inntatt.

**) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1ste deild nr. 15, hvor bygningsvedtektene er inntekne.

***) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor bestemmelsene er inntatt.

†) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15, hvor vedtektens § 9 i endret lydelse er inntatt.

ferniss og lignende, som de måtte ha bruk for, i ferdiglavet stand, forsåvidt de ikke ønsker å bruke almindelig denaturert spiritus, jfr. departementets rundskrivelser til fylkesmennene av 8 oktober 1926 og 3 desember 1927. 3 april.

Kongelig resolusjon *). Grunntollen for følgende i den gjeldende tolltariff opførte varer nedsettes således: 4 april.

Blomster 1. B. ellers (1. nr. 33)	fra	kr.	4,00	pr.	kg	til	kr.	3,00	pr.	kg
Vanilje (under 1. nr. 383)	»	»	6,00	»	»	»	»	4,50	»	»
Sennep (1. nr. 386)	»	»	1,00	»	»	»	»	0,75	»	»
Lakris a. (1. nr. 394)	»	»	0,20	»	»	»	»	0,10	»	»
Valnøtter (under 1. nr. 582)	»	»	0,40	»	»	»	»	0,20	»	»
Ost (1. nr. 595)	»	»	0,60	»	»	»	»	0,45	»	»
Pipehoder etc. b. andre (1. nr. 633)	»	»	1,50	»	»	»	»	1,00	»	»
Silke 5. a. 1 (1. nr. 685)	»	»	14,00	»	»	»	»	12,00	»	»
Sopper (1. nr. 741)	»	»	1,00	»	»	»	»	0,50	»	»
Vin 1. a. (1. nr. 873)	»	»	3,00	pr.	l	»	»	0,80	pr.	l

Nedsettelsene trer i kraft fra 4 april 1933 kl. 14.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 4 april.

Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har China 14 februar 1933 notifisert sin tiltreden til den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929. (Se «Overenskomster» 1932 s. 419 ff.). Tiltredelsen får virkning fra 14 mai 1933.

Tidligere har følgende land ratifisert eller tiltrådt overenskomsten: Brasil, Canada, Danmark, Fristaden Danzig, Finnland, Frankrike, Island, Italia, Nederland, Norge, Portugal, Spania, Storbritannia og Nord-Irland, Sverige, Tyskland og Ungarn.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en politimester. 4 april.

Preparater som inneholder cyankalium, kan ikke henføres under avdeling B i plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer av 20 september 1929.

Rundskrivelse **) fra Justisdepartementet. 5 april.

I henhold til lov av 22 april 1927 om utlendingers adgang til riket, jfr. kongelig resolusjon av 26 september 1927, har Justisdepartementet forandret § 9 i forskrifter om utlendingers innreise i Norge, fastsatt 20 desember 1927 (jfr. rundskrivelse nr. 2 vedkommende fremmedloven av 20 desember 1927), hvorefter denne skal lyde således:

---

*) Kunngj. 5 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 15.
**) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.

5 april. «Besetningene på skib eller luftfartøi, som ankommer til landet, skal ha pass overensstemmende med disse forskrifter, men behøver ikke visum overensstemmende med § 6. For britiske sjøfolk godtas istedenfor pass de såkalte «Identify and Service Certificates» og «Certificates of Disharge». For tyske sjøfolk — som er tyske statsborgere — godtas istedenfor pass tysk sjøfartsbok («Das deutsche Seefahrtsbuch»), for nederlandske sjøfolk «Bewijs van Neederlanderschap» og for danske sjøfolk «Dansk Sømands Identitetsbevis», når innehaveren skal gå i land og opholde sig i vedkommende havn under skibets henliggen der; derimot har han ikke adgang til efter avmønstring fra skibet å gå i land uten å være i besiddelse av gyldig pas.»

5 april. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um brigde av § 10 i politivedtekti for Gjerstad herad, Aust-Agder fylke.

5 april. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Bygland herad, Aust-Agder fylke.

6 april. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Spania tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, med virkning fra 23 april 1933 (jfr. «Overenskomster» 1932 s. 32 ff.).

6 april. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Finansdepartementet, hvori uttales:

1. En tråler, 96,65 netto register tonn, anløp Harstad 12 oktober 1932 på reise fra Tyskland til fangstfeltet i Kvitsjøen for å ta inn kull og is. Tråleren medbragte samtidig en fiskebøie av vekt ca. 100 kg, som skulde overføres til en annen tråler, der var ventet et par dager senere.

Loslovens § 2, 5 bestemmer, «at fritatt for den i lovens § 1 pålagte losplikt er fartøier bestemt til utlandet, som anløper havn kun for å forsyne sig med skibsfornødenheter, på- eller avmønstre mannskaper, sette syke eller døde i land eller alene på grunn av ugunstige værforhold, eller hvis forbindelse med land innskrenker sig til å avsende og motta post og telegrammer, ta los, kystlos eller kjentmann ombord eller sette ham i land og lignende.»

Kull og for et fiskefartøi is må henregnes til skibsfornødenheter og ombordtagning av disse saker gjør derfor ikke nevnte tråler lospliktig. Ilandbringelse av varer (last) er imidlertid ikke nevnt som fritagelsesgrunn for losplikt i

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste deild nr. 16, der § 10 er innteki soleis som han no skal lyde.

**) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste deild nr. 16, der vedtekti er innteki.

lovens § 2. Hvis derfor omhandlede fiskebøie var blitt losset i norsk havn vilde dette gjort vedkommende tråler lospliktig både for inn- og utgående. 6 april.

Det tilføies at tråleren i så tilfelle må anses for å ha optrådt som fartøi i fraktfart og kan derfor ikke komme inn under fritagelsesbestemmelsen for losplikt i loslovens § 2. 2 om fiskefartøier under 130 netto registertonn.

Den tråler som skulde ha tatt merkebøien ombord, antas imidlertid derved ikke å ville blitt lospliktig, idet merkebøien for en tråler må henregnes til skibsfornødenheter (jfr. loslovens § 2. 5).

2. En annen tråler under 130 netto register tonn, anløp Harstad 7 oktober 1932 på reise fra Tyskland til Kvitsjøen og tok inn is og kull. Efter å ha forlatt Harstad returnerte tråleren den påfølgende dag for havari, idet et par vinger var slått av propelleren. Tråleren blev liggende i Harstad inntil ny propeller var kommet fra Tyskland med en annen tråler.

Først omhandlede tråler blev ved sitt returanløp for havari ikke lospliktig, da den er under 130 netto registertonn. Herom henvises for øvrig til Forsvarsdepartementets skrivelse til overlosen i Nord-Norge av 10 februar 1931 (Lovtidende 1931 side 40—41).

Den tråler som losset propelleren i Harstad må imidlertid derved anses for å være blitt lospliktig, idet sådant anløp ikke er nevnt som fritagelsesgrunn for losplikt i loslovens § 2. (Jfr. pkt. 1 foran om lossing av en bøie).

Lov *) [1]) om endring i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg. 7 april.

I.

I lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg gjøres følgende endringer:

I § 4 tilføies som nytt punkt 3:

De spesielle utgifter som Elektrisitetstilsynet eller det stedlige tilsyn har for i kringkastingens interesse å kunne gi de i denne lovs § 7 punkt 2, 1ste ledd omhandlede pålegg, skal refunderes av kringkastingen efter bestemmelse av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

I § 7 tilføies som nytt punkt 2:

Også når elektriske anlegg som under punkt 1 nevnt medfører generende elektriske forstyrrelser, kan Elektrisi-

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.
[1]) St.besl. 25 mars. Se Ot. prp. nr. 23. Innst. O. V. St.tid., forh. i Ot. s. 41—42; i Lt. s. 6.

7 april. tetstilsynet gi pålegg om straks å sette anlegget i sådan stand at disse forstyrrelser så vidt mulig fjernes.

Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet kan, i den utstrekning det anser det nødvendig til ivaretagelse av berettigede almene interesser, gi forskrifter om at elektriske anlegg, anleggsdeler eller apparater, som efter Elektrisitetstilsynets mening vesentlig forstyrrer radiolyttingen, ikke må drives eller brukes til visse tider av døgnet, dersom disse forstyrrelser ikke undgåes ved de foranstaltninger som Elektrisitetstilsynet i henhold til gjeldende forskrifter kan påby.

§ 7 punkt 2 blir § 7 punkt 3, og første punktum skal lyde så:

Såfremt et pålegg som nevnt i punkt 1 eller 2 ikke uopholdelig efterkommes, kan Elektrisitetstilsynet besørge det utført på eierens bekostning.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1933 og gjelder til 1 juli 1936.

7 april. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 meddeles stadfestelse på at den ved kongelig resolusjon av 11 juni 1926 stadfestede plan for Julsrud hjem for unge piker betraktes som gjeldende for Hasselbakken hjem for unge piker, Feiring.

7 april. **Kongelig resolusjon** *). De ved kongelige resolusjoner av 10 juli og 17 juli 1931, 10 juni, 7 juli og 12 juli 1932 trufne bestemmelser angående Eirik Raudes land på Øst-Grønland og en del av Sydøst-Grønland opheves.

7 april. **Kongelig resolusjon.**

1. Poststyret får fullmakt til å treffe avtale med den islandske poststyrelse om utveksling av utgiverkorsbånd i det vesentlige på vilkår som anført i Handelsdepartementets foredrag av 7 april 1933.

2. Poststyret får fullmakt til å fastsette tiden for ordningens iverksettelse samt å treffe de nærmere forskrifter for ordningens gjennemførelse.

7 april. **Kongelig resolusjon.** Der meddeles stadfestelse på de av styret for Bandak—Norsjøkanalen i møte 24 januar 1933 vedtatte forandringer i takstregulativet for nevnte kanal.

Forandringene gjøres gjeldende for ett år, fra 1 april 1933 til 1 april 1934.

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Bolsøy herred, Møre fylke. 7 april.

Skriv **) frå Landbruksdepartementet um at eigar eller innehavar av hund, som jagar fugl, hare eller elg i Mykland herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid sauene beiter. 7 april.

Dette skal likevel ikkje gjelda, når det vert godtgjort at hunden under lovleg jakt på forsvarleg måte har fylgje med eigar eller innehavar.

Rundskrivelse fra Handelsdepartementet angående de ved kongelig resolusjon av 31 august 1933 fastsatte bestemmelser om skyss- og kostgodtgjørelse for offentlige tjenestemenn ved reiser utenfor rikets grenser. 8 april.

.....

Bestemmelsene trer i kraft for reiser til utlandet som herefter blir besluttet.

Man gjør opmerksom på at der fremdeles antas å være adgang til ved kongelig resolusjon i henhold til lov av 25 juni 1926 § 3 å fastsette annen godtgjørelse om det måtte anses nødvendig i spesielle tilfelle, f. eks. til delegerte til konferanser og kongresser i utlandet.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om et tillegg til politivedtekten for Ålesund (nytt ledd i § 53). 11 april.

Skrivelse †) fra Justisdepartementet om forandring av § 14 i politivedtekten for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke. 11 april.

Skrivelse †) fra Justisdepartementet om forandring av § 16 tredje ledd i politivedtekten for Dverberg herred, Nordland fylke. 11 april.

Skrivelse ***) fra Handelsdepartementet om tillegg til § 3 i «Regler for benyttelse av Egersund havnevesens brygger». 11 april.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Persia 28 mars 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den 12 april.

*) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 16, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 10 april i Lovtid. 1ste deild nr. 16.

***) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor tillegget er inntatt.

†) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

12 april. internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genêve 30 september 1921 (se «Overenskomster» 1922 s. 179).

12 april. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Snilfjord herred, Sør-Trøndelag fylke.

12 april. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om at det bygnings- og brandloven undergitte strøk Tofte, Smerlingen og Sagene i Hurum herred, Buskerud fylke, skal overgå til egen kommune i bygnings- og brandvesenets anliggender.

19 april. **Skriv** ***) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Hattfjelldal herad, Nordland fylke.

19 april. **Skrivelse** †) fra Socialdepartementet om forandring i § 4 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Florø.

19 april. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Aust-Agder, hvori uttales at departementet antar at blandt de «senere inntrådte forandringer», hvortil skal tas hensyn efter bestemmelsen i landskattelovens § 106 siste ledd, inngår alle senere forandringer som må antas å være av betydning for skogens verdi. Herunder antas således å inngå så vel endringer i skogbestanden som følge av hugst som forandring i skogprisene eller stigning og fall i arbeidsprisene.

20 april. **Skrivelse** **) fra Kirkedepartementet.

I henhold til kongelig resolusjon av 2 september 1932 godkjenner departementet følgende nærmere regler for fredning av dyrelivet i søndre del av Nordmarka:

1) Løse hunder (hunder som ikke følger sitt herskap), som jager eller forstyrrer dyrelivet, innbringes til Akers politi. De kan avlives på stedet av jaktpolitiet såfremt de ikke kan innfanges.
2) I egglegnings- og klekningstiden for skogfugl og mens fugl- og hareunger er ganske små (15 april—15 juli) skal hunder føres i bånd innen området.

---

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
***) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste deild nr. 17, der vedtekti er innteki.
†) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17, hvor vedtektens § 4 i endret lydelse er inntatt.

3) Det er forbudt å gå med skytevåben innen området. Undtatt herfra er jaktpolitiet. Likeledes jaktberettigede i nabofelter på vei til eller fra disse felter mot fremvisning av legimitasjonskort. 20 april.

4) Det henstilles til publikum å respektere fredningsbestemmelsene og være behjelpelig med å våke over fredningens overholdelse.

5) Foruten det almindelige politi er også andre gitt politimyndighet til å påse og håndheve fredningens overholdelse.

6) Østlandske krets av Landsforeningen for naturfredning i Norge bemyndiges til efter samråd med vedkommende skogutvalg og vedkommende fylkesskogmester å sørge for at rovdyr som tar overhånd, felles.

Rundskrivelse fra riksadvokaten til statsadvokatene. 20 april.

Angående luftfartsulykker.

Det er i det offentliges interesse at der føres en skarp kontroll med luftfartstrafikken og at enhver luftfartsulykke blir grundig undersøkt.

I lov om luftfart av 7 desember 1923 § 46 har man bestemmelser om at vedkommende departement ved direkte henvendelse til retten kan begjære bevisoptagelser efter straffeprosesslovens regler uten hensyn til om der foreligger grunn til mistanke om at en straffbar handling er begått. Dette gjelder imidlertid kun hvis bevisoptagelse skjønnes ikke å tåle opsettelse. Selv om betingelsene for å begjære bevisoptagelse skulde foreligge, vil imidlertid en bevisoptagelse kunne overflødiggjøres hvis man bare straks får innhentet utenrettslige forklaringer.

Foranlediget av en henvendelse fra Forsvarsdepartementet finner jeg å burde henstille til Dem å gi de Dem underordnede politimestre instruks om å sørge for at der fremtidig snarest mulig blir anstillet undersøkelse angående ethvert havari av civilt luftfartøi.

Får Luftfartsrådet underretning om et havari, vil politimesteren i det distrikt, hvor havariet har funnet sted, bli gitt underretning av rådet. Straks politimesteren på denne eller annen måte blir bekjent med at et havari har funnet sted, må han sørge for at en efterforsker (politiembedsmann, lensmann eller polititjenestemann) begir sig til åstedet. Det innsamles så materiale til en havarirapport som opsettes av vedkommende efterforsker overensstemmende med vedliggende utkast. Denne havarirapport innsendes uopholdelig gjennem politimesteren til Luftfartsrådet.

20 april. Er mennesker ikke kommet til skade ved havariet, og den materielle skade antas ikke å ville overskride kr. 300,00, blir der å innsende en ganske kort innberetning istedenfor havarirapport.

Er der grunn til å anta at der foreligger et straffbart forhold, må selvfølgelig efterforskning foretas efter de almindelige regler for efterforskning, så vel når det gjelder militært som når det gjelder civilt luftfartøi.

Bilag.

Havarirapport

for

Luftfartøier.

1. Luftfartøiets nasjonalitets- og registreringsmerker:
2. Luftfartøiets eier:
3. Luftfartøiets fører:
4. Annen besetning:
5. Passasjerer:
6. Når skjedde havariet:
   (datum og klokkeslett)
7. Hvor skjedde havariet:
   (gårdens navn, nærmeste jb.st. eller brygge)
8. Flyvningens hensikt:
9. Havariets årsak og forløp (skisse se s. 139):

Ad pk. 9. Årsaken vil almindelig kunne henføres til en av følgende:

a) overtredelse av luftfartsreglene
b) flyverens feil
c) motorsvikt
d) feil ved luftfartøiet eller dets tilbehør
e) brand i luftfartøiet
f) værforhold
g) flyveplassen
h) sykdom, upasselighet o. l. hos flyveren
i) ukjent årsak

10. Skade på personell ombord: 20 april.
(angi også de skadedes navn og adresse)
11. Skade på luftfartøiet:
12. Skade på personell eller materiell utenom luftfartøiet:
(angi også de skadedes navn og adresse)
13. Verdien av materiell skade under pkt. 12:
14. I hvilket selskap er ansvarsforsikring tegnet:
15. Andre oplysninger:

Foranstående rapport er avfattet

av:.....

(lensmann eller politi.....)

efter befaring den.....,

og på grunnlag av forklaringer optatt
av følgende som var ombord:

av følgende øienvidner:

.....den.....
(sted) (datum)

.....
(underskrift)

SKISSE
som viser stedet og havariets forløp.

Lov*)[1]) om forberedende prøver ved Universitetet. 21 april. Nr. 1.

§ 1. Før nogen student anmelder sig til teologisk, juridisk, medisinsk, sproglig-historisk eller matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen, må han ha bestått forberedende prøver. For statsøkonomisk eksamens vedkommende gjelder hvad den særlige lovgivning om denne eksamen bestemmer.

Forsåvidt den medisinske embedseksamens første avdeling er opdelt i 2 avsnitt, må de medisinske studerende ha be-

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
[1]) St.besl. 1 april. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 35. St.tid., forh. i Ot. s. 67; i Lt. s. 20—21.

21 april. Nr. 1.

stått de ovenfor omhandlede forberedende prøver, før de fremstiller sig til 2net avsnitt av den nevnte eksamensavdeling.

De nærmere bestemmelser om fagene, prøvenes ordning og de forskjellige fags omfang fastsettes ved reglement av Kongen.

§ 2. Ved anmeldelse til eksamen i fag hvor prøven holdes ved Universitetet betales den til enhver tid av Stortinget fastsatte avgift.

§ 3. Har nogen annensteds avlagt prøver som godtgjør et lignende mål av kunnskaper som de der kreves i det med hjemmel av denne lov utferdigede reglement om forberedende prøver, kan han av Kongen eller den han dertil bemyndiger efter innstilling av Det akademiske kollegium fritas for disse.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1933.

Fra samme tid opheves lov av 9 juni 1903, 9 juni 1922, 26 mars 1926 og 24 mai 1929 om forberedende prøver ved Universitetet.

21 april. Nr. 2.

Lov*)[1]) om endring i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg, med senere tilleggslover.**

I.

§ 1, 1 i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg skal herefter lyde således:

§ 1.

1. Ingen må, uten tillatelse av Kongen eller den han bestemmer og på vilkår som tillatelsen fastsetter:
   a) anlegge eller drive stasjoner eller innretninger til avsendelse eller mottagelse av meddelelser, toner, tegn, billeder og lignende ad elektrisk vei.
   b) eie eller være i besiddelse av, anlegge eller drive stasjoner, apparater eller innretninger — herunder antenner — til avsendelse eller mottagelse av meddelelser, toner, tegn, billeder og lignende ad radioelektrisk vei. Den som på lovlig måte er blitt eier eller besidder av apparat eller innretning som nevnt, skal dog også efter at meddelt tillatelse er utløpet, ha adgang til å eie eller besidde tingen, såfremt han på den måte som Kongen bestemmer gir erklæring om at han har

---

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

[1]) St.besl. 1 april. Se Ot. prp. nr. 36. Innst. O. nr. 35. St.tid., forh. i Ot. s. 67; i Lt. s. 20—21.

tatt vekk antenne og satt bort apparatet, og ikke skal bruke eller holde opstillet apparat før ny tillatelse er gitt. 21 april. Nr. 2.

c) betegne noen meddelelse som telegram, medmindre den er bestemt til befordring av telegrafvesenet eller annen dertil berettiget institusjon, forhandle blanketter med slik betegnelse eller utbringe noen sådan meddelelse.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov*)[1]) om forandringer i lov av 15 juli 1925 om skatt til Svalbard på formue og inntekt. 21 april. Nr. 3.

Følgende paragrafer i lov av 15 juli 1925, inneholdende bestemmelser om skatt til Svalbard på formue og inntekt skal herefter lyde således:

§ 13. De i § 12 omhandlede skattebeløp skal arbeidsgiveren avholde ved lønnsbetalingen og innbetale til vedkommende oppebørselsbetjent for hvert halvår regnet til 31 mars og 30 september. Innbetalingen skjer innen en måned efter vedkommende halvårs utgang.

Lønningslister for hvert år regnet til 31 mars skal innsendes til ligningsrådet innen 30 juni. Lønningslistene avfattes efter et av vedkommende departement fastsatt skjema og revideres av ligningsrådet. Dette kan kreve, at arbeidsgiveren skal efterbetale manglende beløp, uten hensyn til, om han kan få dekning hos den skattepliktige. Hvad der måtte være erlagt for meget, skal tilbakebetales. Er lønningslister fra nogen arbeidsgiver ikke innkommet til fastsatt tid, blir lønnstrekket å fastsette ved skjønn av ligningsrådet.

Hvis arbeidsgiveren ikke innbetaler skatten i rett tid, skal han erlegge renter efter den procentsats som fastsettes i henhold til § 9 annet ledd. Inndrivelse hos arbeidsgiveren kan skje i overensstemmelse med § 11. Fordring på arbeidsgiveren efter dette kapitel har i konkurstilfelle samme prioritet som skatter.

§ 14. Personer, som opholder sig på Svalbard uten å ha fast bopel annensteds, anses for hjemmehørende på Svalbard.

I Norge hjemmehørende personer, som tar ophold på Svalbard, vedblir å være skattepliktige til den kommune hvor de ved opholdets begynnelse var skattepliktige, inntil de har opholdt sig på Svalbard i 3 år uten avbrytelse, herved bortsett

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

[1]) St.besl. 1 april. Se Ot. prp. nr. 51. Innst. O. nr. 47. St.tid., forh. i Ot. s. 66; i Lt. s. 20.

21 april. Nr. 3. fra feriebesøk i Norge av inntil 8 ukers varighet. Når opholdet på Svalbard har vart over 3 år, bortfaller skatteplikten til vedkommende kommune. Dog blir understøttelse, som sendes hustru i Norge, å beskatte overensstemmende med bestemmelsen i landskattelovens § 42 (byskattelovens § 36) siste ledd.

Selskaper anses for hjemmehørende på det sted hvor styret har sitt sæte.

21 april. **Kongeleg kunngjering***)[1] um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1933—1934.

I samhøve med lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 22, jfr. lov av 6 juni 1930, og millombils lov frå 24 mars 1933 um avgift av bensin og av gummiringar for motorvogner gjeld for budgett-terminen 1933—34 desse vegavgifter og ekstraordinære avgifter:

1. For kvart påbyrja 100 kilogram av det vogni veg i driftsferdig stand med vanlegt utstyr og tyngste tilhøyrande yverstell:
   a. Av elektriske motorvogner med drift frå akkumulatorbatteri:
      med luftgummiringar kr. 1,50 året,
      med andre gummiringar kr. 2,00 året.
      Minste avgift 10 kronor året.
   b. Av motorvogner som til framdrift heilt eller i hovudsaki nyttar brennto som ikkje er avgiftspliktig (vegne med fullt brenselrom):
      med luftgummiringar 6 kronor året,
      med andre gummiringar 8 kronor året.
2. Av prøvenummer som vert gjeve for heile året, 30 kronor året, og av prøvenummer til bruk berre for motorsyklar 10 kronor året.

   Av prøvenummer gjeve for stutt tid 2 kronor dagen.
3. Av alle hjulringar for motorvogner (ytterdekk, luftkjerneringar og kompaktringar) som vert innførde til riket eller tilverka her og som det er nytta gummi til, og av luftslangar, slangevernarar og felgband — 3 kronor av kvart kilogram.

   Hjulringar (dekk og slangar m. m.) for vanlege syklar med påhengsmotor er fritekne for gummiavgift.

   Arbeidsdepartementet kan på søknad heilt eller for ein del gjeva tilbake avgift av gummiringar m. v. som vert nytta til motorvogn åt framand makts diplomatiske tenestmenn som er tilsette her og offisielt melde, og åt

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste deild nr. 17.

[1]) St.vedt. 31 mars. Se St.prp. nr. 1, kap. 2061. Budgett-innst. S. nr. 159. St.tid. s. 1066—1078.

utsend generalkonsul, konsul og visekonsul, soframt same 21 april.
slag norske tenestmenn nyt tilsvarande fyremuner i vedkomande framande land.

4. Av bensin som vert innført til riket eller tilverka her, 10 øre av kvar liter.

Denne avgifti skal ogso svarast av petroleum og andre flytande brennto som vert blanda i bensin, soframt blandingi kan nyttast til drift av motorvogner.

Av dei bensinupplag som er her i riket 1 juli 1933, vert å betala ei tilleggsavgift av 2 øre av kvar liter, likevel slik at upplag som ikkje er større enn 500 liter, er friteken for tilleggsavgift.

Friteken for avgift er bensin som vert nytta til skeinegangsvogner åt stats- og privatjarnvegar, statens motorbåtar, luftfarty, ogso private, og bensin til industriell verksemd i større mengder enn 2000 liter om året til anna enn drift av motorvogner.

Vidare er bensin som vert nytta til motorbåtar som trygdepliktige fiskarar brukar til fiske, friteken for avgift.

Etter søknad til Arbeidsdepartementet kan bensin som vert bruka til kommunale og private ferjor i større mengder enn 2000 liter om året, fritakast for avgift.

Likeeins er inntil 200 liter bensin som motorvogn, motorbåt eller luftfarty har med frå utlandet til eige bruk, friteken for avgift.

Den fyresegni som er teke inn ovanfor under 3, siste leden, om høve for Arbeidsdepartementet til å gjeva tilbake avgift av gummi til motorvogn åt framand makts diplomatiske og konsulære tenestmenn, gjeld ogso med umsyn til refusjon til desse tenestmenn av bensinavgifti.

I tilfelle misbruk kan Arbeidsdepartementet nekta avgiftsfritaking (eller refusjon) for ei kortare eller lengere tid.

Etter søknad kan Arbeidsdepartementet fastsetja at avgift av bensin som vert ført ut att or riket i mengder på minst 400 liter, kan gjevast tilbake.

Til vederlag for den avgifti som vert betala av motorfarty som ikkje er fritekne for avgift, får Handelsdepartementet til rådvelde 2 pct. av bensinavgifti.

Kongelig kunngjørelse*)[1]) om omsetningsavgift til statskassen av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer. 21 april.

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.
[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2022. Budgett-innst. S. nr. 154. St.tid. s. 1229.

21 april. Fra 1 juli 1933 skal overensstemmende med de om omsetningsavgiften av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til statskassen av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten — øre pr. liter.

21 april. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin.

Stortinget har 6 april 1933 fattet sådan beslutning:

Den som driver forhandling av her i landet fremstillet fruktvin som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra den tid Kongen bestemmer, til statskassen erlegge en avgift av

45 — femogfirti — øre for hver liter ikke musserende fruktvin og

1 — en — krone for hver liter musserende fruktvin,

som han omsetter til bruk her i landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, således at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale innen utgangen av den 15. dag i den næst påfølgende måned.

De nærmere bestemmelser som måtte være nødvendige for avgiftens beregning og betaling, utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedkommende regjeringsdepartement bemyndiges til å endre avgiftssatsene for ikke musserende fruktvin og musserende fruktvin med de beløp hvormed den effektive toll henholdsvis for vin på fat og for ikke musserende vin på flasker måtte bli forhøiet eller redusert ved endring av det gjeldende ekstraordinære tolltillegg på 20 pct.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse som gjeldende fra og med 1 mai 1933.

21 april. **Kongelig kunngjørelse***)[2]) om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1933—34.

Om formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgettterminen 1 juli 1933—30 juni 1934.

§ 1. For budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 erlegges skatt til Svalbard efter følgende regler:

I. Av personer og selskaper, som skal svare skatt til Svalbard efter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. I):

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

[1]) Se St.prp. nr. 1, kap. 2022. Budgett-innst. S. nr. 154. St.tid. s. 1229.

[2]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, Svalbardbudgettet. Budgettinnst. S. nr. 169. St.tid. s. 1237—1238.

a) Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000,00. 21 april.
b) Inntektsskatt med 10 pct.

II. Av enhver, som skal svare skatt til Svalbard av en procentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925, kap. 2): Inntektsskatt med 4 pct. av den skattbare del av arbeidsinntekten, jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyder skal skattskrives i Norge eller Svalbard, avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3. Formuer under kr. 5000,00 er skattefri. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2000,00, forsåvidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattydere, er skattefri. For disse skattydere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II omhandlede skattepliktige personer befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, idet vedkommende regjeringsdepartement fastsetter bestemmelser om hvilke personer der ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt:

i 1ste	klasse	.....	kr. 2000,00
- 2nen	»	.....	» 2500,00
- 3dje	»	.....	» 3000,00
- 4de	»	.....	» 3400,00
- 5te	»	.....	» 3800,00
- 6te	»	.....	» 4200,00
- 7de	»	.....	» 4600,00
- 8de	»	.....	» 5000,00

For personer, som ilegges skatt efter § 1, II, beregnes det skattefri beløp i forhold til den tid av året, hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag efter § 5 er betinget av at vedkommende skattyder legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne efter lov av 15 juli 1925.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 86 i loven om dom- 21 april.
stolene bestemmes at Moss kjøpstad og Moss sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser.

21 april. **Kongelig resolusjon.**

1. Fra og med 1 juli 1933 nedlegges Tønsberg byfogedembede.
2. Fra samme tid legges Tønsberg kjøpstad til Sør-Jarlsberg sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør ett domssogn, mens byen blir eget tinglag.
3. De magistratsforretninger som ikke utføres av de kommunale myndigheter, går over til sorenskriveren undtagen manntallsforretningene ved de statsborgerlige valg.
4. Forretningene som namsmann i Tønsberg by utføres av underfogden i Tønsberg.

21 april. **Kongeleg resolusjon.** Soknenamnet Opdal, Tysnes herad, Hordaland fylke, vert brigda til Uggdal.

21 april. **Kongelig resolusjon.** Det særskilte fattigvesen ved Jarlsberg gods ophører fra 1 juli 1933 på de betingelser som eieren av godset og Sem kommune er blitt enige om.

21 april. **Kongelig resolusjon.** Med hjemmel i § 1 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 bestemmes at postvesenet uhindret av den nevnte lovs bestemmelser inntil videre kan selge:

1. Til alle og enhver:
   postreglementer, portotakster, postkort, avisfortegnelser, postkasser, postale blanketter.
2. Til poststeder og bokseiere:
   emner for postboksnøkler.
3. Til poststeder:
   lakk, hyssing, blyplomber, verdikonvolutter, postgummi, blyanter, gummiert papir.
4. Til postfunksjonærer:
   uniformsluer, knapper og distinksjoner, kontorjakker, vindjakker, arbeidsfrakker.

21 april. **Kongelig resolusjon.**

1. «Reglement for telegraf- og telefonvesenets ordning i felt (krigstelegrafreglement)» — fastsatt ved kongelig resolusjon av 7 januar 1911 — settes ut av kraft.
2. Et fremlagt utkast til krigstelegrafreglement fastsettes til fremtidig befølgelse.
3. Forsvarsdepartementet bemyndiges til å foreta sådanne mindre forandringer i reglementet som forholdene kan gjøre ønskelige.

21 april. **Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring av § 14 i politivedtekten for Nesset herred, Møre fylke.

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor vedtektens § 14 i endret lydelse er inntatt.

Skrivelse*) fra Handelsdepartementet om at Lofot-opsynet skal heves lørdag 29 april 1933. 21 april.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tyrkia 3 april 1933 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925, med protokoll (se «Overenskomster» 1931 s. 135 ff.). 22 april.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har den nederlandske regjering i henhold til artikkel 21, 1. ledd, i den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, erklært at overenskomsten skal være gjeldende for Nederlandsk India og Curaçao. Erklæringen får virkning fra 27 april 1933. 22 april.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge note av 12 april 1933 fra den britiske sendemann i Oslo er overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 angående den civile rettergang fra 12 mai 1933 gjort gjeldende også for Syd-Rhodesia. Begjæringer om forkynnelse og rettsanmodninger blir å adressere til The Registrar of the High Court, Salisbury, Southern Rhodesia. Det engelske sprog må benyttes i meddelelser og oversettelser. 22 april.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge angående spørsmålet om losplikt for fartøier, som avgår til polaregnene med ekspedisjoner med norske og utenlandske videnskapsmenn, med jaktselskaper eller med personer, som skal overvintre, — hvori uttales: 22 april.

Fartøier, der avgår fra norsk havn til f. eks. Svalbard og Bjørnøya, hvilke i loslovens forstand regnes som en del av Norge, blir i henhold til tidligere bestemmelse å betrakte som ikke lospliktige.

Anderledes stiller saken sig med hensyn til fartøier som har bestemmelsessted ikke norske land, som Grønland, Frantz Josefs Land m. v.

I henhold til loslovens § 2,2 er fritatt for den i lovens § 1 pålagte losplikt fartøier som driver fiskeri eller annen fangst på havet, når de er under 130 netto registertonn, selv om de anløper utenlandsk havn, når dette kun skjer for å tilvirke eller avsette den under reisen gjorte fangst.

De fartøier som det er tale om i nærværende tilfelle anløper imidlertid utlandet for å sette folk og gods i land og kan således ikke komme inn under fritagelsesbestemmelsene i § 2,2, selv om fartøiene måtte drive fiske eller fangst på havet under tilbakereisen til norsk havn.

*) Kunngj. 24 april i Lovtid. 1ste avd. nr. 17.

22 april. Departementet antar heller ikke at omhandlede fartøier kan komme inn under fritagelsesbestemmelsene i lovens § 2,4 om lystfartøier.

Foranstående fortolkninger gjelder selvfølgelig både norske og utenlandske fartøier, likesom det er forutsatt at fartøienes størrelse er 40 netto registertonn eller derover.

24 april. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Øvre Eiker herred, Buskerud fylke.

24 april. **Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Sannidal herred, Telemark fylke.

24 april. **Rundskrivelse** fra riksadvokaten til statsadvokatene.

Ang. Polititidende.

På foranledning av Justisdepartementet henledes opmerksomheten på at Polititidendes redaksjon med Justisdepartementets samtykke har foretatt en del forandringer med hensyn til Polititidendes innhold. Dette foranlediger at manuskriptene fremtidig delvis bør formes noget anderledes enn tidligere.

Jeg er særlig blitt anmodet om å henlede opmerksomheten på følgende punkter:

A-notisene.

I. Efterlysning for bøter ifølge dom vil for fremtiden ikke bli tatt inn i Polititidende.

II. Det er ikke nødvendig i manuskriptet til A-notisene å innta setningen: «Siktede bes eftersøkt, anholdt og underretning sendt N. N. politikammer.» Det er nok at det står: «Bes pågr. og hittrsp.» eller «Bes pågr. og underr. s.»

B-notisene.

I. Disse vil herefter få overskriften «Pågrepne og fengslede personer.»

II. Meddelelse om personer som er arrestert efter løsgjengerlovens §§ 16, 2. ledd, 17, 18 og 19 vil for fremtiden ikke bli tatt inn i Polititidende.

C-notisene.

I. Notiser om og billeder av savnede personer vil kun undtagelsesvis bli tatt inn i Polititidende. Efterlysning av savnede personer antas hensiktsmessigst å burde skje ved cirkulære, ved pressemeddelelser eller gjennem kringkastingen.

II. Da C-notisene fortrinsvis skal være notiser om forbrytelser og ikke om forseelser, vil dommer for trafikkforseelser ikke bli tatt inn i Polititidende under C-notisene. Meddelelser om omreisende bedragere (hotellbedragere), personer som driver

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor fiskereglene er inntatt.

ulovlig omførselshandel, smuglere, omstreifere (tatere og sigøi- 24 april.
nere) og løsgjengere vil dog regelmessig bli tatt inn.

III. Meddelelser om betinget dom og betinget undlatelse av påtale vil som før bli tatt inn som C-notiser, men i sterkt forkortet form under overskriftene «Betinget dømte» og «Betinget undlatelse av påtale». Innberetningen behøver ikke å inneholde mer enn vedkommendes fulle navn, fødselsår og datum, henvisning til siste gang han er omhandlet i Polititidende, forbrytelsen og for betingede dommes vedkommende straffens størrelse.

E-notisene.

De innsendte notiser bør være så kortfattede som mulig. Det er i almindelighet overflødig å sende inn notiser om stjålne matvarer og drikkevarer. Det er unødvendig å opgi utførlig signalement på sykler; det er tilstrekkelig å angi om det gjelder herre- eller damesykkel samt sykkelens fabrikknummer og fabrikkmerke. E-notisene bør kun gjelde gjenstander av større verdi. Hvis man har et brukbart signalement på en mistenkt, bør dette ikke innsendes som E-notis men som en selvstendig A-notis.

Når det gjelder stjålet og bortkommet eiendom antas det for øvrig som regel mer effektivt å foreta efterlysning av gjenstandene gjennem cirkulærer til politiet og notiser i dagspressen.

Innsendte manuskripter må være tydelige og ordentlige.

Det antas unødvendig å beskrive tatoveringer i detalj, undtagen for personer som efterlyses. Det er tilstrekkelig å anføre at vedkommende er tatovert, og hvilken legemsdel som er tatovert.

Når det dreier sig om forbrytere som reiser omkring og synes å arbeide efter en bestemt plan og efter spesielle metoder, ved større innbruddstyverier, bedragerier el. lign., er det av interesse i manuskriptet til en efterlysning eller til en E-notis å anføre en beskrivelse av fremgangsmåten ved forbrytelsen.

Politimestre og lensmenn bes gitt fornøden underretning.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det 25 april.
av disponent Hans Georg Hanssen og hustru ved gjensidig testamente av 12 januar 1926 oprettede «Hans Georg Hanssen og hustrus legat» for gamle trengende menn eller kvinner i Oslo.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det 25 april.
av skibsreder J. M. Jonasens arvinger oprettede «Skibsreder J. M. Jonasen Haugen og hustrus legat» til videreutdannelse for elever utgått fra Spydeberg folkeskole.

25 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Marthine Emilie Strømmes gavebrev av 9 mars 1926 oprettede «Lærer Ole Andersen Strømmes legat» for tuberkuløse hjemmehørende i Sør-Odal.

25 april. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Knud O. Tormodsgaards legat» til verdige trengende i Ål herred, oprettet ved gavebrev av 14 desember 1931.

25 april. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om en utvidelse av grensene for Kråkerøy brand- og bygningskommune i Østfold fylke.

25 april. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmannen i Nord-Trøndelag, hvori uttales at Statens kornforretning antas å måtte være forpliktet til å gi oplysninger til ligningsmyndighetene om, hvad kornprodusentene har solgt til staten av korn, i den utstrekning hvori disse oplysninger kan skaffes, dog selvsagt således at utgifter, der måtte pådrages ved arbeidet, vil kunne kreves godtgjort, jfr. landskattelovens § 66. Departementet har ved en tidligere anledning uttalt at den samme oplysningsplikt påhviler statens kornmagasiner.

28 april. **Kongelig kunngjørelse****)[1]) om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934.

For budgett-terminen fra 1 juli 1933—30 juni 1934 erlegges der til statskassen skatt av fortæring på bevertningssteder i overensstemmelse med lov av 18 mars 1925 med tilleggslov av 22 april 1932.

Skatten erlegges med 10 % av fortæringens kostende og beregnes av 10/11 av den samlede omsetnings beløp.

I omsetningens beløp medregnes skatten enten denne er innbefattet i prisen (som forhøielse) eller er særskilt opkrevet eller opført i utstedte regninger.

28 april. **Kongelig kunngjørelse****)[2]) om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934.

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor en beskrivelse av de nye grenser er inntatt.

**) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2023. Budgett-innst. S. nr. 155. St.tid. s. 1229.

[2]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2003. Budgett-innst. S. nr. 147. St.tid. s. 1228.

For budgett-terminen fra 1 juli 1933 til 30 juni 1934 er- 28 april.
legges skatt til statskassen av motorvogner og av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. efter følgende regler:

A. For motorvogner erlegges:

2 av hundre av de første kr. 4000 — eller deler derav — av vognens verdi.
4 av hundre av de næste kr. 3000 av verdien — eller deler derav.
6 av hundre av de næste kr. 3000 av verdien — eller deler derav.
10 av hundre av de næste kr. 3000 av verdien — eller deler derav.
15 av hundre av overskytende beløp.

B. Av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. erlegges:

I. For kinematograffremvisninger: 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.
II. For konserter, hvorved utenlandsk kunstner medvirker: 8 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.
III. For andre forestillinger og fremvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

Kongelig kunngjørelse*)[1]) om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934. 28 april.

Post 1.

I budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1 omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av veksler:

kr. 0,10	når pålydendet er			inntil kr.	200
- 0,20	—»—	over kr.	200	— -	400
- 0,30	—»—	— -	400	— -	600

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.
[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2031 og 2032. Budgettinnst. S. nr. 157. St.tid. s. 1230—1235.

28 april.

kr. 0,40	når pålydendet er	over kr.	600	inntil kr.	800
- 0,50	—»—	— -	800	— -	1000
- 0,60	—»—	— -	1000	— -	1200
- 0,70	—»—	— -	1200	— -	1400
- 0,80	—»—	— -	1400	— -	1600
- 0,90	—»—	— -	1600	— -	1800
- 1,00	—»—	— -	1800	— -	2000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5000:

kr. 3,00	når pålydendet er			inntil kr.	6000
- 3,50	—»—	over kr.	6000	— -	7000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap:
kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier:
Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;
2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:
kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,50	når sluttsedlens pålydende er			inntil kr.	100
- 1,00	—»—	over kr.	100	— -	200
- 1,50	—»—	— -	200	— -	300
- 2,00	—»—	— -	300	— -	400
- 3,00	—»—	— -	400	— -	600

28 april.

kr. 4,00 når sluttsedlens pålydende er over kr. 600 inntil kr. 800
- 5,00 —»— — - 800 — - 1000
- 6,00 —»— — - 1000 — - 1200
- 8,00 —»— — - 1200 — - 1600
- 10,00 —»— — - 1600 — - 2000

og når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,05 når sluttsedlens pålydende er inntil kr. 100
- 0,10 —»— over kr. 100 — - 200
- 0,15 —»— — - 200 — - 300
- 0,20 —»— — - 300 — - 400
- 0,25 —»— — - 400 — - 500
- 0,50 —»— — - 500 — - 1000
- 0,75 —»— — - 1000 — - 1500
- 1,00 —»— — - 1500 — - 2000
- 1,25 —»— — - 2000 — - 2500
- 1,50 —»— — - 2500 — - 3000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

f. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr. 1 til kr.	0,50	for dokument med pålydende av inntil kr.		50				
- 2 - -	1,00	over	-	50	inntil	kr.		100
- 3 - -	1,50	—	-	100	—	-		150
- 4 - -	2,50	—	-	150	—	-		250
- 5 - -	5	—	-	250	—	-		500
- 6 - -	10	—	-	500	—	-	1	000
- 7 - -	15	—	-	1 000	—	-	1	500
- 8 - -	20	—	-	1 500	—	-	2	000
- 9 - -	25	—	-	2 000	—	-	2	500
- 10 - -	30	—	-	2 500	—	-	3	000
- 11 - -	35	—	-	3 000	—	-	3	500
- 12 - -	40	—	-	3 500	—	-	4	000
- 13 - -	45	—	-	4 000	—	-	4	500
- 14 - -	50	—	-	4 500	—	-	5	000

28 april. Nr. 15 til kr. 55 for dokument med pålydende av

over	kr.	5 000	inntil	kr.	5 500
- 16 - -	60	—	-	5 500	—	-	6 000
- 17 - -	65	—	-	6 000	—	-	6 500
- 18 - -	70	—	-	6 500	—	-	7 000
- 19 - -	75	—	-	7 000	—	-	7 500
- 20 - -	80	—	-	7 500	—	-	8 000
- 21 - -	85	—	-	8 000	—	-	8 500
- 22 - -	90	—	-	8 500	—	-	9 000
- 23 - -	95	—	-	9 000	—	-	9 500
- 24 - -	100	—	-	9 500	—	-	10 000
- 25 - -	110	—	-	10 000	—	-	11 000
- 26 - -	120	—	-	11 000	—	-	12 000
- 27 - -	130	—	-	12 000	—	-	13 000
- 28 - -	140	—	-	13 000	—	-	14 000
- 29 - -	150	—	-	14 000	—	-	15 000
- 30 - -	160	—	-	15 000	—	-	16 000
- 31 - -	170	—	-	16 000	—	-	17 000
- 32 - -	180	—	-	17 000	—	-	18 000
- 33 - -	190	—	-	18 000	—	-	19 000
- 34 - -	200	—	-	19 000	—	-	20 000
- 35 - -	215	—	-	20 000	—	-	21 500
- 36 - -	230	—	-	21 500	—	-	23 000
- 37 - -	245	—	-	23 000	—	-	24 500
- 38 - -	260	—	-	24 500	—	-	26 000
- 39 - -	275	—	-	26 000	—	-	27 500
- 40 - -	290	—	-	27 500	—	-	29 000
- 41 - -	305	—	-	29 000	—	-	30 500
- 42 - -	320	—	-	30 500	—	-	32 000
- 43 - -	340	—	-	32 000	—	-	34 000
- 44 - -	360	—	-	34 000	—	-	36 000
- 45 - -	380	—	-	36 000	—	-	38 000
- 46 - -	400	—	-	38 000	—	-	40 000
- 47 - -	420	—	-	40 000	—	-	42 000
- 48 - -	440	—	-	42 000	—	-	44 000
- 49 - -	465	—	-	44 000	—	-	46 500
- 50 - -	490	—	-	46 500	—	-	49 000
- 51 - -	515	—	-	49 000	—	-	51 500
- 52 - -	540	—	-	51 500	—	-	54 000
- 53 - -	570	—	-	54 000	—	-	57 000
- 54 - -	600	—	-	57 000	—	-	60 000
- 55 - -	630	—	-	60 000	—	-	63 000
- 56 - -	660	—	-	63 000	—	-	66 000
- 57 - -	695	—	-	66 000	—	-	69 500
- 58 - -	730	—	-	69 500	—	-	73 000

Nr. 59 til kr. 765 for dokument med pålydende av 28 april.

		over		inntil	
- 60 - -	800	—	kr. 73 000	—	kr. 76 500
- 61 - -	840	—	- 76 500	—	- 80 000
- 62 - -	880	—	- 80 000	—	- 84 000
- 63 - -	920	—	- 84 000	—	- 88 000
- 64 - -	960	—	- 88 000	—	- 92 000
- 65 - -	1 000	—	- 92 000	—	- 96 000
- 66 - -	1 060	—	- 96 000	—	- 100 000
- 67 - -	1 120	—	- 100 000	—	- 106 000
- 68 - -	1 180	—	- 106 000	—	- 112 000
- 69 - -	1 240	—	- 112 000	—	- 118 000
- 70 - -	1 300	—	- 118 000	—	- 124 000
- 71 - -	1 360	—	- 124 000	—	- 130 000
- 72 - -	1 420	—	- 130 000	—	- 136 000
- 73 - -	1 480	—	- 136 000	—	- 142 000
- 74 - -	1 540	—	- 142 000	—	- 148 000
- 75 - -	1 600	—	- 148 000	—	- 154 000
- 76 - -	1 680	—	- 154 000	—	- 160 000
- 77 - -	1 760	—	- 160 000	—	- 168 000
- 78 - -	1 840	—	- 168 000	—	- 176 000
- 79 - -	1 920	—	- 176 000	—	- 184 000
- 80 - -	2 000	—	- 184 000	—	- 192 000
- 81 - -	2 100	—	- 192 000	—	- 200 000
- 82 - -	2 200	—	- 200 000	—	- 210 000
- 83 - -	2 300	—	- 210 000	—	- 220 000
- 84 - -	2 400	—	- 220 000	—	- 230 000
- 85 - -	2 500	—	- 230 000	—	- 240 000
- 86 - -	2 600	—	- 240 000	—	- 250 000
- 87 - -	2 700	—	- 250 000	—	- 260 000
- 88 - -	2 800	—	- 260 000	—	- 270 000
- 89 - -	2 900	—	- 270 000	—	- 280 000
- 90 - -	3 000	—	- 280 000	—	- 290 000
- 91 - -	3 100	—	- 290 000	—	- 300 000
- 92 - -	3 250	—	- 300 000	—	- 310 000
- 93 - -	3 400	—	- 310 000	—	- 325 000
- 94 - -	3 550	—	- 325 000	—	- 340 000
- 95 - -	3 700	—	- 340 000	—	- 355 000
- 96 - -	3 850	—	- 355 000	—	- 370 000
- 97 - -	4 000	—	- 370 000	—	- 385 000
- 98 - -	4 200	—	- 385 000	—	- 400 000
- 99 - -	4 400	—	- 400 000	—	- 420 000
- 100 - -	4 650	—	- 420 000	—	- 440 000
- 101 - -	4 900	—	- 440 000	—	- 465 000
- 102 - -	5 150	—	- 465 000	—	- 490 000
			- 490 000	—	- 515 000

23 april. Nr. 103 til kr. 5 400 for dokument med pålydende av

		over	kr.		inntil kr.	
				515 000		540 000
- 104 - -	5 700	—	-	540 000	— -	570 000
- 105 - -	6 000	—	-	570 000	— -	600 000
- 106 - -	6 300	—	-	600 000	— -	630 000
- 107 - -	6 600	—	-	630 000	— -	660 000
- 108 - -	6 950	—	-	660 000	— -	695 000
- 109 - -	7 300	—	-	695 000	— -	730 000
- 110 - -	7 650	—	-	730 000	— -	765 000
- 111 - -	8 000	—	-	765 000	— -	800 000
- 112 - -	8 400	—	-	800 000	— -	840 000
- 113 - -	8 800	—	-	840 000	— -	880 000
- 114 - -	9 200	—	-	880 000	— -	920 000
- 115 - -	9 600	—	-	920 000	— -	960 000
- 116 - -	10 000	—	-	960 000	— -	1 000 000
- 117 - -	10 500	—	-	1 000 000	— -	1 050 000
- 118 - -	11 000	—	-	1 050 000	— -	1 100 000

og så fremdeles kr. 500 for hvert antall av kr. 50 000, som summen er høiere enn kr. 1 100 000.

Post 2.

I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,25 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet eller leveres til bruk på Svalbard eller Jan Mayen under beføIgelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

28 april. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1933 av sjokolade- og sukkervarer.

Fra 1 juli 1933 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer efter følgende satser:

For kokesjokolade, hvorved forståes sjokolade med høist 26 pct. fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 10 — ti — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer som i henhold til loven kan ilegges avgift, erlegges denne med 33⅓ — trettitre og en tredjedel — av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2020. Budgett-innst. S. nr. 152. St.tid. s. 1228—1229.

Kongelig kunngjørelse*)[1]) om avgift til statskassen fra 1 juli 1933 av 1) sirup som anvendes til tilvirkning av drops og 2) mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup. 28 april.

I.

Fra 1 juli 1933 erlegges til statskassen avgift av sirup som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

II.

Fra 1 juli 1933 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Kongelig kunngjørelse*)[2]) om avgift til statskassen av jord som i budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 anvendes til dyrkning av tobakk. 28 april.

Av jord som i budgett-terminen fra 1 juli 1933 til 30 juni 1934 anvendes til dyrkning av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgiften påhviler den som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og tolldepartementet.

Kongelig kunngjørelse*)[3]) om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1933 av til innenlandsk bruk avhendet brennevin. 28 april.

Fra 1 juli 1933 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 25 pct. av bruttosalgsbeløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus som efter spesiell

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2907. Budgett-innst. S. nr. 163. St.tid. s. 1235.

[2]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2907. Budgett-innst. S. nr. 162. St.tid. s. 1234—1235.

[3]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2015. Budgett-innst. S. nr. 150. St.tid. s. 1228.

28 april. bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, videnskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å frita for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymer, toalettvann, hårvann, munnvann, essenser og lignende, når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller beføiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette, frita for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og erleggelse for øvrig utferdiges av Finans- og tolldepartementet.

28 april. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard.

For budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934 skal der erlegges avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard, efter en sats av 1 pct. av verdien for de første 100 000 tonn og derefter efter satser fallende med 0,1 pct. av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

28 april. **Kongelig resolusjon.**

1. Det tillates at der med dispensasjon fra bestemmelsen i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 24, 3dje ledd, på en dertil utsett tomt i Sigerfjord i Sortland prestegjeld opføres et kapell efter en fremlagt av arkitekt Harald Sund utarbeidet plan, under iakttagelse av statens bygningsinspektørs bemerkninger til planen.
2. Den nye kirke — som blir å benevne Sigerfjord kapell — tillegges inntil videre 14 gudstjenester årlig, hvorav 2 på høitidsdager, av Sortland sogns gudstjenester efter Hålogaland biskops nærmere bestemmelse.

28 april. **Kongeleg resolusjon.**

I. Det vert fastsett fyresegner um skrivemåten av stadnamn i samsvar med eit framlagt utkast.

II. Kongeleg resolusjon frå 8 februar 1929 um reglar um skrivemåten av stadnamn på offisielle kart skal ikkje gjelda lenger.

Dei i post I fastsette fyresegner lyder so:

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr 1, Svalbardbudgettet. Budgettinnst. S. nr. 168. St.tid s. 1237.

A. 28 april.

1. Stadnamni skal skrivast i samhøve med den norske uttala på staden so langt råd er, då soleis at kyrkjelege og sivile inndelingsnamn vert skrivne med si offisielle form.

2. Det er likevel ikkje meiningi å gjeva att alle dialektavvik. Ein må jamna ut etter hovudtypar. Sovori utjamning lyt serleg til i namn der den appellativiske tydingi kjennest greidt; ålment kjende ord og namne-lekker fær um det er råd *ei* riksform. I usamansette eller reint individuelle namn med mindre kjenneleg eller yverført tyding, og i sermerkte eller lite kjende ord og namne-lekker bør utjamningi vera varsam. Riksformer kann i visse høve nyttast i større mun i siste lekken av samansette namn enn i fyrste.

Som riksformer skal t. d. gjelda:

Vatn, botn; vad, eid, side, stad; land, sund, kald; dugurd, gjerde, hard, skard, urd, varde, gard; bjørn, horn, korn, kvern, tjern og tjørn (tjønn); hamn, ramn, stamn; grøn; berg, torg, haug, skog, veg, segl, høg, høgd, lauv; tverr; kval, kvass, kvit (i bygdene ved Oslofjorden der uttala er med *v* kann og skrivast *hv);* vik, nut, kvit, djup, stup (i namn med reint individuell karakter kann like vel skrivast linn konsonant i det sudvestlege); litle (undanteke i det sudaustlege, der ein skal skriva lisle); elv, fjell, skjel, nes, skjer; sæter; gras; åker; hamar, fugl, humle, ukse; bru, bu; dokk, hogg, hol, holt, kol, kross og kors, mold, molte, odd, voll; øy, røys, høy; bleik, eik, geil, geit, grein, kleiv, leik, leir, rein (adj. og subst.), stein; aure, blaut, hauk, haus; laup, raud, staup; straum, aust, naust (i det sudaustlege like vel strøm, øst og nøst for desse bygdemålsformene); kjelde, mjøl, støl (i sertilfelle òg stul, støyl m. m.); stykke; kyrkje (for bygdemålsformer som kyrkje, kjørk(j)e, kjårkje, kjurkje, kirkje), kjerk(j)e for bygdemålsformer som kjærk(j)e o. dil).

3. Med umsyn til bøygjingsformer skal ein like eins gjenomføra desse grunnsetningane:

a. Dativ fleirtal fær endingi *om* i austnorsk, *o* i vestnorsk.
b. Bunde fleirtal av hankynsord fær endingi *an* der bygdemålet hev *an, ann, æin, ænn;* elles *ane.*
c. Bunde fleirtal av hokynsord fær endingar etter hovudtypar svarande til det som er fastsett under *b.*
d. Bunde eintal av linne hokynsord fær endingi *a* (i reint individuelle namn kann og skrivast *o* der som bygdemålet hev *o* eller *å).*
e. Bunde eintal av sterke hokynsord fær endingane: *a* der bygdemålet hev *a* (endar ordet på *k* eller *g,* vert endingi *ja* i fall uttala er soleis); *o* i reint individuelle namn når bygdemålet hev *o* eller *å; i* elles.

28 april. 4. Ved gardsnamn bør ein syna varsemd med å retta tradisjonelle skriftformer, når dei er historisk og nasjonalt forsvarlege.

Heilt framande namn vert ikkje retta (t. d. Nøisom, Montebello).

5. Elles fylgjer ein den rettskrivingi som gjeld til kvar tid for nynorsk, når dette ikkje kjem i strid med dei reglar som stend framanfor, eller er ulaglegt av kartografiske grunnar (t. d. aa — å).

B.

Desse fyresegnene skal gjelda for alle offisielle kartverk. Landkartverket fastset for kvart einskilt høve skrivemåten av namn på offisielle landkart, i samarbeid med dei tilsette målkunnige rådgjevarane. Sjøkartverket fastset namni på same måten for sjøkarti. Tvilsspursmål vert gjenom Forsvarsdepartementet lagde fram for Kyrkjedepartementet til avgjerd. Namn på geologiske kart ifrå Noregs Geologiske Undersøkelse skal skrivast på same måten som det er fastsett for landkart og sjøkart.

Fyresegnene (under A) skal òg fylgjast mest mogeleg for skrivemåten av stadnamn i all offentleg administrasjon. Treng offentlege kontor sakkunnig hjelp vedkomande skrivemåten av namn, vender dei seg til Kyrkjedepartementet, når ikkje noko anna er fastsett. Kyrkjedepartementet avgjer då kva som skal vera offisiell skriftform for namni, etter at spursmålet hev vore framlagt for dei tilsette målkunnige rådgjevarane.

Med samtykkje frå Kyrkjedepartementet kann òg offentlege administrasjonsgreiner rådspyrja dei tilsette målrådgjevarane beinveges. I tilfelle av dissens millom vedkomande administrasjon og målrådgjevarane, vert spursmålet framlagt for Kyrkjedepartementet til avgjerd.

Kyrkjedepartementet set til dei målkunnige rådgjevarane («namnekonsulentane») — i regelen tvo —, og fører tilsyn med at desse fyresegnene vert fylgde.

28 april. **Kongelig resolusjon.** I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for M o s s kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av politimesteren i Moss.

28 april. **Kongelig resolusjon.** I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for D r a m m e n kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av politimesteren i Drammen.

28 april. **Kongelig resolusjon.** I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for R i s ø r kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av lensmannen i Søndeled.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 1 i stortingsvalgloven bestemmes at det statsborgerlige manntall for Stavanger kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av skifteforvalteren i Stavanger. 28 april.

Kongelig resolusjon. I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for Trondheim kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av byskriveren i Trondheim. 28 april.

Kongelig resolusjon. Den ene stilling som kretsmeglingsmann for Østlandets krets opheves fra 1 juli 1933. 28 april.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 med senere forandringer treffes bestemmelse om inndragning av Sandar og Skudenes distriktslægestillinger og Mandal stadslægestilling samt om at Hedmark fylkeslægeembede forenes med distriktslægestilling overensstemmende med fremlagte utkast. 28 april.

Kongelig resolusjon*) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Nes herred, Hedmark fylke. 28 april.

Kongelig resolusjon**) om et tillegg til og forandringer i forskrifter angående handel med melk og fløte i Skien. 28 april.

Kongelig resolusjon*) om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Sørreisa herred, Troms fylke. 28 april.

Kongelig resolusjon***). I medhold av§ § 65 og 66 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål pålegges enhver interessert å bidra til sams sauesanking i en beitestrekning på Dønnafjellet i Nordvik herred, Nordland fylke, efter følgende grenser: fra Sjånesset i nordøst til Skarskaret i sydvest og mot nord (nordvest) fra Indre-Hølen over Olfotvannene og Hilsetvannet til Dalsvågen. 28 april.

Kongelig resolusjon. §§ 19 og 21, 2. ledd, i det ved kongelig resolusjon av 12 november 1907, jfr. kongelige resolusjoner av 10 mai 1912, 1 mai 1915, 20 september 1919, 10 juni 1927 og 29 juli 1932, approberte reglement for Kongeriket Norges hypotekbank, skal herefter lyde således: 28 april.

§ 19. De lånebeløp hvorfor jord- og skogeiendommer på landet antas som sikkerhet må ikke overstige 6/10 av den samlede takstsum efter at denne er fratrukket takstsummen for de trær som efter gjeldende bestemmelser tillates hugget.

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18, hvor tillegget og forandringene er inntatt.

***) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 18.

28 april. Består eiendommen utelukkende av skog, må lånebeløpet ikke overstige 5/10 av takstsummen med fradrag som i første ledd bestemt.

Hus på landet, som står på eiendoms- eller festet grunn, kan antas som pant for inntil 4/10 av husenes verditakst:

a. i strøk, der grenser til kjøpstad eller ladested,
b. i strøk, der er undergitt bygningslovgivningens forskrifter.

Lån mot pant i bygninger på festet grunn må dog kun tilståes såfremt der er tilveiebragt sikkerhet for at festet ikke utløper eller uten bankens samtykke kan utløpe eller bortfalle så lenge lånet hviler på eiendommen.

På ubebyggede tomter på landets grunn kan utlånes inntil 3/10 av takstsummen.

Bankens panter blir å besiktige av dens takstmenn så ofte sådan besiktigelse av direksjonen eller vedkommende administrasjon finnes påkrevet.

§ 21, 2. ledd. Takstmennene skal avgi forsikring som i skjønnsloven av 1 juni 1917 § 20 bestemt og i takstforretningen erklære at verdsettelsen er avgitt i henhold til avgitt forsikring, hvorimot forretningen ikke behøver å avhjemles til tinge.

28 april. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Offentlige forsvarere.

Departementet er kjent med at det undertiden hender at offentlig antatte forsvarere uten videre lar sin fullmektig møte for sig i saker hvori de er beskikket som forsvarere. Man finner derfor grunn til å gjøre opmerksom på at hvervet som antatt forsvarer er rent personlig, og at forsvareren selv må møte i de saker han blir beskikket i. Kan en antatt forsvarer ikke fungere, må rettens formann for den enkelte sak beskikke en annen i henhold til straffeprosesslovens § 106. Ved domstoler hvor det er antatt flere forsvarere, bør i så fall en av de andre faste forsvarere beskikkes.

Når den faste forsvarer av en eller annen grunn ikke kan gjøre tjeneste og en annen må beskikkes istedenfor ham, bør det sendes innberetning til fylkesmannen som forutsettes å gi meddelelse til departementet, hvis en forsvarer viser sig hyppig å ha forfall. Innberetningen til fylkesmannen må inneholde oplysninger både om grunnen til at den faste forsvarer ikke kan fungere og om hvem der er beskikket i hans sted.

Et eksemplar av denne rundskrivelse bes sendt til hver av straffedommerne innen herr fylkesmannens distrikt med pålegg om i tilfelle å sende innberetning som ovenfor nevnt.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en politimester. 28 april.
Spørsmålet gjaldt politiets adgang til å utstede attest for kjøp av denaturert sprit, når det er oplyst at denne skal være til medisinsk bruk, f. eks. til giktsmørning og omslag.
Departementet uttalte i den anledning, at politiets rett til å utstede attester til kjøp av sprit antas bare å omfatte sprit til teknisk og videnskapelig bruk.
Sprit til medisinsk bruk kan bare forordnes av autoriserte læger og dyrlæger i samhøve med bestemmelsene i lov om brennevin og vin til medisinsk bruk av 30 november 1923 med tilleggslov av 24 juni 1932.

Skriv*) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjings- 28 april.
tid for utsalsstader i Åseral herad, Vest-Agder fylke.

Skrivelse**) fra Socialdepartementet om herberger- og 29 april.
beverterlovens anvendelse i Lardal herred, Vestfold fylke, og om vedtekt for herberger- og beverternæringen sammesteds.

Skrivelse fra Socialdepartementet til et aktieselskap i 29 april.
Trondheim.
Spørsmålet gjaldt salg og omsetning av nikotinsulfat og nikotin til å sprøite frukttrær og planter m. v.
Departementet uttalte i den anledning at stoffet nikotin er opført i plakat om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer av 20 september 1929, under avdeling A III b, 2, Alcaloida, og således gjenstand for apotekernes enehandel i detalj. Undtatt herfra er nikotinholdige preparater til å utrydde skadeinsekter på frukttrær og andre kulturplanter; se samme plakat, avdeling C I 10, jfr. kongelig resolusjon av 13 mars 1931. Sådanne preparater kan således også selges av kjøpmenn.
Noen særlige forskrifter om signering eller etikettering av slike preparater når de selges av kjøpmenn, er f. t. ikke utferdiget, men enkelte av preparatene har uten påbud vært signert med giftmerke, hvilket er å anbefale.
Forsåvidt angår spørsmålet om tilvirkning og salg av nikotinpreparater til å utrydde utøi på fjærfe eller husdyr, blev henvist til Socialdepartementets brev av 5 november 1931, inntatt i Lovtidende 2nen avdeling s. 556 for samme år.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om brandlovens 29 april.
anvendelse for det område innen Ski herred, Akershus fylke, som er underlagt bygningsloven.

---

*) Kunngj. 2 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 18, der vedtekta er inntekeu.
**) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

1 mai. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensene for Jevnaker bygnings- og brandkommune i Vestfold fylke.

2 mai. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet om at hare skal være fredet det hele år i Malvik, Strinda og Selbu herreder, Sør-Trøndelag fylke. Bestemmelsen er gjort gjeldende til utgangen av 1934.

2 mai. **Skrivelse*****) fra Arbeidsdepartementet om at bygningsloven skal være gjeldende for gårdene Vestnes, Helland og Remmem i Vestnes herred, Møre fylke.

3 mai. **Skrivelse†**) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Borgund herred, Møre fylke.

3 mai. **Skrivelse†**) fra Justisdepartementet om forandring av § 53 i politivedtekten for Tromsø.

3 mai. **Skrivelse††**) fra Arbeidsdepartementet om regulering av kvartalet Vestbygaten—Gjøvikbanen—Skedsmogaten—Bøgaten i Oslo og om forandringer i §§ 1, 3 og 4 i de under 13 januar 1932 stadfestede vedtekter i forbindelse med en regulering av strøket mellem Kjølberggaten, Økernveien, Kampens park, Nordbanen, Birigaten, Jordalsgaten og Åkebergveien i Oslo.

4 mai. **Skrivelse†††**) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Hitra herred, Sør-Trøndelag fylke.

5 mai. Nr. 1. **Lov****)[1]) om forandringer i lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900.

I.

Følgende bestemmelser i lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 med tilleggslover skal lyde:

---

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor en beskrivelse av den nye grense er inntatt.

**) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

***) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor en beskrivelse av strøkets grenser er inntatt.

†) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

††) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19, hvor vedtektenes §§ 1, 3 og 4 i endret lydelse er inntatt.

†††) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor fiskerireglene er inntatt.

[1]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 28. Innst. O III med tillegg. St.tid., forh. i Ot. s. 111—116; i Lt. s. 21—27.

§ 5, nytt siste ledd.

Kongen utferdiger nærmere forskrifter om utskrivning på prøve og endelig utskrivning av personer som er anbragt i redningshjem eller lignende innretning istedenfor i tvangsarbeidshus.

§ 18. Hvis den som dømmes til fengselsstraff efter §§ 16 eller 17, jevnlig misbruker berusende drikk, kan retten i dommen efter påstand fra påtalemyndigheten bemyndige denne til å sette ham i tvangsarbeidshus eller i en kuranstalt som Kongen har godkjent.

Han kan i så fall beholdes der inntil 18 måneder, men inntil 3 år såfremt han tidligere har vært på tvangsarbeide eller i kuranstalt efter denne lov.

Blir domfelte satt i tvangsarbeidshus eller kuranstalt, bortfaller fullbyrdelsen av den idømte fengselsstraff. Likeså bortfaller bøtestraff som er ilagt efter §§ 16 eller 17 og som ikke er fullbyrdet. § 6 får tilsvarende anvendelse.

Når særlige omstendigheter taler for å stille domfelte på prøve, såsom hvis han underkaster sig nogen av de i § 28 første ledd nevnte betingelser, kan påtalemyndigheten vente med å fatte beslutning om hensettelse i tvangsarbeidshus eller kuranstalt for tvangsinnleggelse inntil et år efterat dommen er blitt endelig, eller efterat domfelte er løslatt fra en samtidig eller tidligere idømt fengselsstraff.

Kongen utferdiger nærmere forskrifter angående innsettelse av domfelte i tvangsarbeidshus eller kuranstalt, angående overflytning av en person fra en anstalt til en annen, angående permisjon, utskrivning på prøve eller endelig utskrivning fra kuranstalt samt angående utsettelse av tvangsinterneringen ved å stille domfelte på prøve.

Utgiftene ved kurophold utredes av staten. Denne kan for hver domfelt fordre tilbake et beløp av inntil kr. 1,50 pr. dag av hjemstavnskommunen. Tvist om hjemstavnsforhold avgjøres på den i lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 45 omhandlede måte. Staten og kommunen kan kreve utgiftene erstattet av domfelte. Kravet kan inndrives ved utpantning.

Personer som er dømt efter §§ 16 eller 17, kan istedenfor i tvangsarbeidshus settes i et redningshjem eller annen lignende innretning som Kongen har godkjent. Bestemmelsen i § 5 siste ledd får tilsvarende anvendelse.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

5 mai. Nr. 2. **Lov*)[1]) om tillegg til midlertidig lov av 22 juni 1928 om pensjonering av officerer og underofficerer som frivillig fratrer sine stillinger eller stilles overtallige med full lønn som følge av den i 1927 besluttede nye forsvarsordning.**

I lov nr. 24 av 22 juni 1928 tilføies som ny paragraf:

§ 9. Foranstående bestemmelser får også anvendelse på fastlønnet befal som efter den av Stortinget i 1933 besluttede nye forsvarsordning frivillig fratrer sine stillinger eller stilles overtallige med full lønn.

5 mai. Nr. 3. **Lov*)[2]) om forandring i lov om fredning av kreps m. v. av 19 mai 1916.**

I.

§ 2 i lov om fredning av kreps m. v. av 19 mai 1916 skal herefter lyde således:

§ 2. Efter forutgående uttalelse fra vedkommende herredstyre og fylkesting, for bydistrikt fra vedkommende kommunestyre, kan Kongen for vassdrag eller del derav påby en årlig fredning av inntil 4 måneder, i hvilken det skal være forbudt å fange eller drepe kreps og å bruke, utsette eller la bli stående redskaper, som er innrettet til sådant fiske. I vassdrag eller del derav, hvor kreps tidligere manglet, men er innført i løpet av de siste 5 år, kan sådan fredningstid for et tidsrum av inntil 10 år omfatte det hele år.

På samme måte kan den i § 1 nevnte minimumsstørrelse av 9 cm forhøies inntil 11 cm.

Hvor årsfredning er påbudt, skal det innen vedkommende kommunedistrikt — eller distrikter — efter utløpet av den 3. dag efter fredningens inntreden være forbudt å opbevare, falby, selge, kjøpe eller motta kreps.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

5 mai. **Kongelig resolusjon*).**

I. I medhold av § 32 nr. 1 litra e i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl, jfr. lov av 6 mai 1932, fastsettes forskrifter om optagelse av bestilling på øl overensstemmende med et fremlagt utkast.

*) Kunngj. 6 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 19.

[1]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 43. Innst. O. nr. 48. St.tid., forh. i Ot. s. 70; i Lt. s. 21.

[2]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 50. Innst. O. nr. 49. St.tid. forh. i Ot. s. 69—70; i Lt. s. 21.

II. De under I nevnte forskrifter trer i kraft fra 1 juli 1933.
III. De ved kongelig resolusjon av 20 mai 1927 fastsatte forskrifter om optagelse av bestilling på øl med en alkoholstyrke av over 4,75 volumprocent opheves fra samme tidspunkt.

De i post I omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. Mellemmann kan ikke opta eller formidle bestilling eller kjøp av øl forinnen han har meldt til Departementet for sociale saker at han vil drive sådan virksomhet. Meldingen skal innsendes gjennem det bryggeri som mellemmannen representerer og den skal være ledsaget av uttalelse fra politimesteren (lensmannen) og av attest for hederlig vandel fra to i kommunen boende, kjente personer.

§ 2. Hvis departementet finner at mellemmannens personlige forhold ikke yder tilstrekkelig sikkerhet mot misbruk ved virksomhetens utøvelse, kan departementet nekte mellemmannen å drive eller fortsette å drive virksomheten som mellemmann.

§ 3. Bestilling på øl skal mellemmannen føre inn i en av politimesteren autorisert bestillingsbok med angivelse av hver enkelt bestilling, av bestillerens navn og adresse, ølets skatteklasse og av det bestilte kvantum. For så vidt ølet ekspederes gjennem mellemmann, skal denne gjøre anførsel om hvilken dag varen er ankommet til ham. Er varen bestilt for senere levering, skal dette angis særskilt. Ved ekspedisjonen skal ølet være merket med vedkommende bestillers navn og adresse.

§ 4. Ved mellemmann forståes i disse forskrifter personer (handelsreisende, agenter eller andre) som for andres regning innleder eller formidler bestilling eller kjøp av øl som omhandlet i § 1.

§ 5. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer, jfr. § 47 i lov av 5 april 1927, med tilleggslov av 6 mai 1932.

Den som er dømt for overtredelse av nærværende forskrifter, må ikke optre som mellemmann uten tillatelse av departementet.

Skrivelse fra Finans- og tolldepartementet om k o n t r o l l e n m e d s k a t t e f r i t t b r e n n e v i n. 5 mai.

Departementet har, for å redusere omkostningene ved kontrollen til det minst mulige, funnet å kunne gå med på at vedkommende kontrollbetjent ved A/S Vinmonopolets oplag på forhånd utleverer selskapet inntil 100 liter udenaturert spiritus om gangen, fylt på flasker og kanner, således at det

5 mai. blir unødvendig for selskapet å tilkalle kontrollbetjenten hver gang en ordre på ubeskattet udenaturert spiritus skal effektueres. Selskapet vil ha å føre en av vedkommende overkontrollør autorisert bok over tilgang og avgang av således utlevert spiritus, angitt i særskilte rubrikker for de forskjellige størrelser av kanner og flasker; noteringene om tilgangen attesteres av kontrollbetjenten, overfor hvem avgangen av den til disposisjon stilte spiritus blir å legitimere leilighetsvis ved fremleggelse av avgiftsfrihetsbevillinger og erklæringer fra bevillingshaverne om riktig mottagelse av spiritusen.

Dessuten har departementet i skrivelsen bestemt at den i dets rundskrivelse av 14 november 1928 til overkontrollørene ved brennevins-, etylleter- og øltilvirkningen påbudte halvårlige undersøkelse med hensyn til legitimasjonene for de avhendede partier av skattefritt denaturert brennevin tillempes slik at undersøkelsen bare foregår stikkprøvemessig ved kontrollering av ca. 10 % av partienes antall.

6 mai. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke.

6 mai. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet om forbud mot havning med geit på skogmark i Ringebu herred, Opland fylke, undtagen i tiden fra 1 juni til 14 oktober.

6 mai. **Skrivelse*****) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for Marienlyst, forsåvidt angår kvartalet langs Kirkeveien fra Blindernveien til Schwachs gate i Aker og om vedtekter i tilknytning til denne plan.

8 mai. **Skriv**†) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Bruvik herad, Hordaland fylke.

8 mai. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet.

Skyss- og kostgodtgjørelse på reiser i utlandet.

Det har vært forutsetningen at den ved kongelig resolusjon av 31 mars d. år fastsatte spesielle godtgjørelse for reiser i utlandet skulde beregnes for den del av reisen som faller utenfor rikets grenser, og at det almindelige regulativs bestemmelser

---

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor vedtekten i sin helhet i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
***) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor vedtektene er inntatt.
†) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 20, der vedtekti er innteki.

skulde gjelde for den del av reisen som faller innenfor rikets grenser. 8 mai.

Man antar at der ikke bør fastsettes noen herfra avvikende bestemmelser.

Stortingsbeslutning*) om forandring av gebyrtariffen for skibskontrollens besiktelser. 9 mai.

I den ved Stortingets beslutning av 2 april 1927 fastsatte tariff for opkrevning av gebyrer til statskassen for besiktelser som utføres av Skibskontrollen skal § 4 punkt C herefter lyde således:

C. Lastelinjer.

For utferdigelse av lastelinjecertifikat med det forutgående arbeide som er nødvendig for å fastsette og kontrollere lastelinjenes plass:

Brutto-tonasje	1. Første gangs utstedelse av certifikat	2. Fornyelse av certifikat
	kr.	kr.
Under 100 tonn	35,00	10,00
100— 200 »	55,00	20,00
200— 300 »	75,00	20,00
300— 500 »	110,00	25,00
500—1000 »	145,00	35,00
1000—1500 »	180,00	45,00
1500—2000 »	200,00	55,00
2000—2500 »	220,00	55,00
2500—3000 »	235,00	65,00
3000—4000 »	255,00	75,00
4000—5000 »	275,00	75,00
5000—6000 »	290,00	75,00
6000—7000 »	310,00	90,00
7000—8000 »	330,00	90,00
8000—9000 »	345,00	90,00
9000 og derover	365,00	90,00

Anm. 1. Gebyret omfatter alt arbeide som står i forbindelse med utferdigelsen av nasjonalt eller internasjonalt lastelinjecertifikat.

Anm. 2. For spesielt trelastlinjecertifikat betales ikke særskilt gebyr, hvis certifikat utstedes eller fornyes samtidig med det ordinære certifikat. Ellers betales det i rubrikk 2 opførte gebyr.

*) Se St.prp. nr. 46. Innst. S. nr. 68. St.tid. s. 1299—1300.

9 mai. Anm. 3. Når internasjonalt certifikat utstedes til skib som har eller har hatt nasjonalt norsk certifikat, blir det første gang beregnet 85 pct. av det gebyr som er opført i rubrikk 1.

Anm. 4. Når et certifikat fornyes, beregnes det gebyr som er opført i rubrikk 2, hvis den nødvendige besiktelse kan utføres i forbindelse med en periodisk besiktelse. Ellers beregnes 50 pct. av gebyret i rubrikk 1.

Anm. 5. Når mindre forandringer er foretatt med et skib som har gyldig lastelinjecertifikat og disse forutsetter en forandring av fribordet uten å nødvendiggjøre en fullstendig besiktelse, beregnes det gebyr som er opført i rubrikk 2.

9 mai. **Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring av § 14 i politivedtekten for Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke.

10 mai. **Administrative regler** for frivillig militær utdannelse.

Fastsatt av Forsvarsdepartementet.

§ 1. Ledelsen og dens opgaver.

1. Den frivillige militære utdannelse ledes og kontrolleres av en nevnd som består av:

En dertil skikket høiere officer som formann og ansvarlig leder for arbeidet, opnevnt av Kongen,

Ett medlem opnevnt av Stortinget,

Ett medlem opnevnt av Forsvarsdepartementet,

Ett medlem opnevnt av Norges Forsvarsforening blandt tre som innstilles av de foreninger som direkte driver utdannelsesarbeidet,

Ett medlem opnevnt av Norges skytterstyre.

2. Nevnden autoriserer foreninger (lag) som ønsker å drive frivillig militær utdannelse, approberer deres vedtekter og arbeidsprogrammer og kontrollerer deres arbeide. Nevnden treffer nærmere detaljerte bestemmelser herfor.

Nevnden godkjenner foreningens (kursets) militære instruktør samt foreningens uniform. (Denne må adskille sig så meget fra Hærens uniformer at forveksling ikke kan finne sted.)

3. Nevnden holder Forsvarsdepartementet à jour med autorisasjonen av foreninger og det frivillige militære arbeide som utføres.

4. Nevnden sender Forsvarsdepartementet forslag om hvilken militær chef eller annen fastlønt officer skal inspisere en forening (kursus) så vel med hensyn til øvelser som opbevaring og behandling av utlånt materiell. Forsvarsdepartementet fore-

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

legger forslaget fra Kommanderende General som treffer av- 10 mai.
gjørelse herom under konferanse med departementet. Nevnden underrettes om avgjørelsen av departementet. Den inspiserende chef har ingen kommandomyndighet over instruktøren eller foreningen (kurset). De bemerkninger inspeksjoner måtte foranledige sendes nevnden gjennem Kommanderende General og Forsvarsdepartementet.

Nevndens formann kan også selv utføre lignende inspeksjoner.

5. Nevnden tilbakekaller (ophever) autorisasjonen for foreninger som ikke følger nevndens anvisninger eller handler mot kursenes ånd. Nevnden underretter samtidig vedkommende distriktskommando (divisjon) som straks foranlediger innlevert (inntatt) utlånt materiell (kfr. pkt. 18). Melding om ophevelse av autorisasjon sendes også Forsvarsdepartementet.

6. Angående nevndens forhold ved utlån av militært materiell m. v. henvises til § 4.

7. Nevnden forvalter det statsbidrag som tilståes ved bevilgning — overensstemmende med Stortingets vedtak og departementets bestemmelse for bevilgningen. Nevnden avlegger årlig regnskap til Forsvarsdepartementet.

§ 2. Militært utdannelsesarbeide.

8. Det militære arbeide som kan drives efter nevndens autorisasjon er:

a) kurser til utdannelse av dertil skikkede utskrevne soldater som reservebefal og spesialister,

b) opsetning av lokale luftforsvar, gassvernavdelinger og sanitetsavdelinger,

c) enkel forberedende militær utdannelse for unge menn under utskrivningsalderen, dog ikke under det fylte 18. år. Skarpskytning for disse bør ikke inngå i øvelsene. Denne blir i tilfelle å henvise til instruksjonsskytningen i skytterlagene.

§ 3. Foreninger som ønsker å drive militært arbeide.

9. Forening som ønsker å drive militært arbeide i nogen form må søke nevnden om autorisasjon overensstemmende med punkt 2.

10. Hver forening (kursus) skal ha en militær instruktør, godkjent av nevnden. Instruktøren leder arbeidet og er ansvarlig for at nevndens bestemmelser blir overholdt.

11. Den militære inspeksjon i de enkelte foreninger (kurser) utføres av den militære chef eller fastlønnet officer som Kommanderende General efter forslag av nevnden og under konferanse med Forsvarsdepartementet dertil beordrer (kfr. pkt. 4).

10 mai. 12. Alle søknader om tilskudd av statsbidraget og om utlån av militært materiell m. v. sendes gjennem nevnden (ikke direkte til Forsvarsdepartementet). (Kfr. pkt. 15.)

13. Foreningen sender hvert år innen 1 april følgende opgaver:

a) til vedkommende regimenter:
navnlig fortegnelse med soldatnummer over de medlemmer som er utskrevet og innført i de militære ruller med oplysning om hvilken frivillig militær utdannelse de har gjennemgått siden 1 april året før. Oplysningene blir av regimentene å innta i rullen (og på rullebladene),

b) til vedkommende distrikts krigskommissariat:
navnlig fortegnelse med angivelse av fødselsdag og år, foreldrenes navn, og adresse over de medlemmer som i løpet av året har fylt eller fyller 20 år og derfor skal utskrives som vernepliktige. Opgavene skal inneholde oplysninger om hvad slags frivillig militær utdannelse hver enkelt har gjennemgått.

Utskrivningsmyndighetene vil ved fordelingen av de utskrevne på våbnene ta hensyn hertil. Oplysningene blir for hver enkelt å innføre i rullen (på rullebladene).

14. Foreningen sender nevnden rapporter m. v. efter nærmere av nevnden fastsatte regler.

§ 4. 15. Utlån av militært materiell m. v.

Godkjent forening kan fra militær avdeling få låne militært materiell m. v. som er nødvendig for foreningens øvelser.

Søknad om utlån sendes gjennem den inspiserende chef til vedkommende distriktskommando (divisjon) og derfra gjennem nevnden til Forsvarsdepartementet. Finner departementet å kunne innvilge søknaden bestemmer derpå distriktskommandoen fra hvilken avdeling utlånet skal finne sted.

16. Materiell m. v. som kan lånes ut.

Følgende materiell m. v. kan lånes ut:

Av intendanturmateriell:
personlig utrustning,
leir- og kvartermateriell.

Av våbenteknisk materiell:
geværer med bajonetter.

Håndbøker m. v.

Ekserserplasser og øvelseslokaler kan lånes ut av vedkommende distriktskommando når dette kan skje uten å genere militære avdelinger og uten at det offentlige påføres utgifter.

17. Garanti.

Før materiell m. v. som ikke er forbruksgjenstander, lånes ut, må foreningen stille nødvendig sikkerhet i form av bankgaranti eller ansvarsforsikring tegnet i norsk forsikringsselskap, godkjent av Forsvarsdepartementet.

Departementet kan efter nevndens anbefaling i enkelte tilfelle også godkjenne annen sikkerhet. 10 mai.

18. Vilkår for utlån.

For materiell m. v. betales normalt ingen leieavgift.[1])

Foreningen betaler alle utgifter ved forsendelse av materiell.

Militær avdeling kan når som helst — med distriktskommandoens samtykke — kreve utlånt materiell innlevert.

19. Ansvar. Erstatning.

Foreningene er ansvarlige for det materiell m. v. de har fått låne. De erstatter tap og skade m. v. efter bestemmelsene i Administrasjonsreglementet, pkt. 136 c (kfr. ovenstående pkt. 17).

20. Reparasjon og rengjøring.

Foreningene betaler utgiftene til rengjøring og reparasjon efter bestemmelsene i Administrasjonsreglementet, pkt. 136 c. Reparasjoner som trenger håndverksmessig utføring, skal foretas på militært verksted eller ved vedkommende avdelings (myndighets) forsorg.

21. Kontroll.

Den avdeling (myndighet) som låner ut materiell, fører kontroll med at materiellet opbevares betryggende og behandles forsvarlig i utlånstiden.

Avdelingen besiktiger materiellet så ofte det er nødvendig, og materiellet skal — om det anses nødvendig — mønstres av vedkommende fagmyndighet.

Avdelingen kan pålegge den inspiserende militære chef — jfr. pkt. 4 — å kontrollere utlånt materiell og gi rapport om dettes tilstand, lagring m. v.

22. Ammunisjon.

Foreningens militære instruktør kan gjennem den inspiserende militære chef sende distriktskommandoen rekvisisjon på

30 skarpe
20 reduserte
50 løse

patroner pr. deltager pr. år.

Skarp ammunisjon kan dog bare rekvireres for deltagere i kurser til utdannelse av reservebefal og spesialister.

Distriktskommandoen bestemmer i tilfelle hvilken avdeling skal utlevere ammunisjonen.

Den militære instruktør er ansvarlig for ammunisjonens lagring og bruk og sender inn hylser og ammunisjonsopgjør til den avdeling hvor ammunisjonen er utlevert.

[1]) Ved eventuelt utlån av gassmasker betales leieavgift som bestemt for utlån til Røde Kors.

10 mai. 23. Rapport.

De administrative avdelinger sender hvert år innen 1 februar rapport til distriktskommandoen og de administrative myndigheter om utlån av materiell til bruk ved frivillig militær utdannelse i det foregående år med opgave over utlånets omfang. Rapporten til de administrative myndigheter sendes i to eksemplarer hvorav det ene videresendes til Forsvarsdepartementet gjennem den administrative myndighet og nevnden — eventuelt ledsaget av sammendrag samt med distriktskommandoens bemerkninger.

10 mai. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for Vaterland i Oslo og om vedtekter i tilknytning til denne plan.

11 mai. **Skriv****) frå Justisdepartementet um politivedtekter for Hareid herad, Møre fylke.

12 mai. Nr. 1. **Lov*****)[1] om tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924.

I.

Lov om sparebanker av 4 juli 1924 gis følgende tillegg:

Til § 30. Bestemmelsen i denne paragrafs tredje og fjerde punktum kommer ikke til anvendelse på lån optatt under medvirkning av Garantikassen for sparebanker.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

12 mai. Nr. 2. **Lov*****)[2] om endring i lov om offentlige skyss-stasjoner av 11 juli 1924.

§ 3 i lov om offentlige skyss-stasjoner av 11 juli 1924 skal fra 1 januar 1934 lyde:

Tilskudd til offentlig skyss-stasjon utredes:

a) i de tilfelle som er nevnt i § 2 a, av fylkeskassen,

b) i de tilfelle som er nevnt i § 2 b, av bykassen.

---

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 20, der vedtektene er inntekne.

***) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 53. Innst. O. nr. 56. St.tid., forh. i Ot. s. 111; i Lt. s. 21.

[2]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 55. Innst. O. nr. 67. St.tid., forh. i Ot. s. 190—191; i Lt. s. 47.

Lov*)[1] om reindriften.

12 mai. Nr. 3.

Første del.

Flyttlappenes (fjellsamenes, fjellfinnenes) reindrift.

Kapitel I.

Om rett til å drive reindrift og om reindriftens organisasjon m. v.

§ 1. Flyttlapps (fjellsames, fjellfinns) rett til reindrift.

Flyttlapp (fjellsame, fjellfinn), som er norsk statsborger og som opholder sig her i riket, skal, under iakttagelse av de regler herom som til enhver tid er gjeldende, ha rett til å drive reindrift således som nedenfor i denne lovs første del anført.

Som flyttlapp (fjellsame, fjellfinn) anses i denne lov enhver person av lappisk (samisk) avstamning, hvis hovednæring er reindrift og som i regelen selv følger og gjæter sine rein.

I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt en person i henhold til foranstående bestemmelser er å anse som flyttlapp (fjellsame, fjellfinn) av Kongen.

§ 2. Reinbeitedistrikter og reinsogn.

Flyttlappenes reindrift må alene foregå i de deler av Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag og Hedmark fylker som Kongen bestemmer. Så vidt mulig må alene medtas områder hvor flyttlapper har hatt reindrift fra gammel tid og hvor det finnes hensiktsmessig å tillate utøvelse av reindrift.

Områdene skal inndeles i reinbeitedistrikter og i Finnmark fylke i reinsogn og disse igjen i reinbeitedistrikter. Kongen kan beslutte, at også områder i andre fylker enn Finnmark fylke skal inndeles både i reinsogn og i reinbeitedistrikter. Kongen fastsetter reinbeitedistriktenes og reinsognenes antall, grenser og betegnelser.

Forinnen bestemmelser herom gis, eller forandring i bestemmelser gjøres, skal de interesserte herredstyrer og — i tilfelle — reindriftsstyrer (§ 16) høres. Hvor reindriftsstyrer ikke has eller ennu ikke er oprettet, skal vedkommende flyttlapper gis anledning til å uttale sig.

§ 3. Beitetid.

Med den begrensning som følger av bestemmelsene i §§ 6 og 23 i reinbeitekonvensjonen mellem Norge og Sverige av 5

---

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 28. Innst. O. VI. St.tid., forh. i Ot. s. 136—137; i Lt. s. 31—32.

12 mai. Nr. 3.

februar 1919, jfr. §§ 6 og 14 i lov av 18 juli 1919, kan Kongen bestemme til hvilke tider av året reinbeitning kan foregå i hvert enkelt reinbeitedistrikt.

Forinnen bestemmelse herom gis, eller forandring i bestemmelse gjøres, skal reindriftsstyret høres, eller, hvor sådant ikke has eller ennu ikke er oprettet, vedkommende flyttlapper gis anledning til å uttale sig.

§ 4. Fordeling av reinbeitemarkene innenfor reinbeitedistrikt.

Fylkesmannen kan av hensyn til reinbeitningen bestemme grenser mellem vår-, sommer-, høst- og vinterbeitemarkene innen reinbeitedistriktet og fastsette tiden for reinbeitningens begynnelse og ophør innen hvert område og derhos fordele beitemarkene i reinbeitedistriktet eller del derav mellem vedkommende flyttlapper, med plikt for disse til å begrense reinbeitningen til de hver især tildelte strekninger.

Forinnen sådan bestemmelse gis, eller forandring i bestemmelse gjøres, skal den forberedes på den i § 3 nevnte måte.

§ 5. Fredning av reinbeitedistrikt eller del derav.

Efter forberedelse som i § 3 nevnt kan Kongen bestemme, at reinbeitedistrikt eller del derav, skal være fredet for reinbeitning i kortere eller lengere tid.

Fylkesmannen kan for enkelt anledning eller for skyss- og bruksrein (arbeidsrein) tilstede avvikelse fra fredningsbestemmelsene på de vilkår han måtte finne å burde stille.

§ 6. Forbud mot overflytning av reindrift til annet fylke eller reinsogn.

Flyttlapp har ikke adgang til å overflytte sin reindrift til annet fylke eller reinsogn enn det hvori han er hjemmehørende, uten tillatelse henholdsvis av vedkommende regjeringsdepartement og fylkesmann.

Uten tillatelse meddelt av vedkommende fylkesmann, har flyttlapp heller ikke adgang til å la sine rein beite i reinbeitedistrikt, som ligger utenfor det reinsogn, hvor han er hjemmehørende.

Tillatelse efter nærværende paragraf, eller forandring deri forberedes som i § 3 nevnt.

§ 7. Flyttlapps utvandring.

Utvandrer flyttlapp fra riket, kan fylkesmannen tillate ham å ha sine rein inntil 5 år i norsk reinbeitedistrikt under annen norsk flyttlapps gjæting.

Oversittes fristen, skal reinen selges ved fylkesmannens foranstaltning, og utbringendet med fradrag av omkostninger tilstilles eieren.

§ 8. Reinantall. 12 mai. Nr. 3.

Efter sådan forberedelse som i § 3 nevnt, kan Kongen fastsette det høieste antall rein, som kan føres på beite i et reinbeitedistrikt.

På samme måte kan Kongen for fylke eller del derav bestemme, at flyttlapp ikke skal kunne ha flere enn et nærmere fastsatt antall rein (rein under ett år ikke medregnet) tilhørende ham selv og de i § 10 nevnte personer.

Blir antallet av rein i et reinbeitedistrikt større enn det fastsatte og der ikke kan rettes herpå ved henvisning, kan Kongen bestemme, at distriktets reinmengde skal bringes ned til et bestemt antall.

Reduksjonens størrelse for hver enkelt reineier, så vel som den tid innen hvilken reduksjonen skal være foretatt, fastsettes av Kongen. Dog må bestemmelse herom ikke fattes, før saken er forberedt på den i § 3 nevnte måte. Ved fastsettelse av reduksjonens størrelse skal det så vidt mulig iakttas, at hver enkelt flyttlapp får beholde et så stort antall rein, som det, under hensyntagen til forholdene, antas å være nødvendig for ham å ha for hans og hans families underhold.

Efterkommes ikke bestemmelsen om reduksjon innen den fastsatte tid, lar fylkesmannen den fullbyrde for vedkommendes regning. Fullbyrdelsen foregår overensstemmende med reglene i § 64. På samme måte kan fylkesmannen også gjennemføre reduksjon hvor den enkelte reineiers reinantall er større enn fastsatt i medhold av bestemmelsen i nærværende paragrafs annet avsnitt.

§ 9. Reintelling.

Ved reintelling som fylkesmannen beslutter avholdt for fylket eller del derav er reinens eier pliktig til selv og ved sine folk å yde all den bistand som kreves for tellingens gjennemførelse.

§ 10. Hvilke rein flyttlapp kan føre på beite.

Flyttlapp kan føre på beite foruten sine egne, sin ektefelles, sine umyndige barns og tjeneres rein også rein tilhørende sine foreldre, svigerforeldre, søsken, svogrer og svigerinner, såfremt disse personer er norske statsborgere, er bosatt her i riket og er eller har vært flyttlapper.

Flyttlapp kan derhos føre på beite rein tilhørende annen her i riket bosatt norsk flyttlapp, som det enkelte år er hindret fra selv å vokte sine rein eller som på grunn av alder, sykdom eller fattigdom har ophørt å være flyttlapp, samt rein, som tilhører sådan lapps ektefelle og umyndige barn.

Derhos kan fylkesmannen tillate flyttlapp å føre på beite rein tilhørende lapp, som har sådan tillatelse som nevnt i § 99

12 mai. Nr. 3.

og rein tilhørende enke av ikke lappisk avstamning som omhandlet i § 99, 5. ledd, og som har sådan tillatelse som der nevnt.

Endelig kan i Finnmark fylke flyttlapp føre på beite rein tilhørende fastboende, som har sådan reindrift som nevnt i § 84, litr. b, selv om disse ikke er i nogen sådan stilling som anført i nærværende paragrafs annet ledd.

§ 11. Forhåndsmelding om reindrift.

Flyttlapp som vil gjøre bruk av den i § 1 nevnte rett til reindrift skal hvert år, så ofte, innen de frister og på den måte som fylkesmannen bestemmer, melde dette for lappefogden, eller i fylke hvor sådan ikke er ansatt, for fylkesmannen eller den han har bemyndiget til å motta sådan melding. Kongen fastsetter de nærmere bestemmelser om hvilke oplysninger denne melding skal inneholde.

Samtidig med avgivelse av den i nærværende paragrafs første avsnitt nevnte melding skal der hvert 3. år opgis hvilke av de til reinbeitedistriktet meldte flyttlapper melderen ønsker beskikket som formann og næstformann.

§ 12. Henvisning.

For å opnå en hensiktsmessigere fordeling eller bedre ordning av reinbeitningen eller når det for øvrig anses ønskelig kan lappefogden, eller i fylke hvor sådan ikke er ansatt, fylkesmannen, eller den han har bemyndiget, henvise flyttlapp med de under hans voktning værende rein til et annet reinbeitedistrikt innen reinsognet, eller hvor reinsogn ikke er oprettet, innen fylket enn det, hvor han opholder sig eller hvortil han er meldt.

Ved henvisning bør den som lengst har hatt beite for sine rein i reinbeitedistriktet fortrinsvis tillates å benytte det.

Efterkommes ikke pålegget, kan nevnte tjenestemann la det fullbyrde. Omkostningene herved kan inndrives ved utpantning hos flyttlappen efter fylkesmannens ordre.

§ 13. Beskikkelse av formennn og næstformenn.

Efter utløpet av den for avgivelse av melding satte frist beskikker fylkesmannen de flyttlapper som har fått de fleste stemmer som formenn og næstformenn. Når særlige grunner taler derfor kan fylkesmannen dog beskikke andre enn de valgte.

Beskikkelsen gjelder for et tidsrum av tre år regnet fra det av fylkesmannen i beskikkelsen angitte tidspunkt.

Enhver til reinbeitedistriktet meldt flyttlapp er pliktig til å motta beskikkelse. Dog kan fylkesmannen helt eller delvis frita formann eller næstformann for hvervet, når dette anses påkrevet. Ny beskikkelse blir da straks å utferdige.

Det samme gjelder, når formannen eller næstformannen får forfall for lengere tid.

Den som har gjort tjeneste som formann eller næstformann i tre år i trekk, kan nekte å motta valg for de følgende tre år, såfremt han derom avgir erklæring før valget og fylkesmannen finner å kunne beskikke en annen. 12 mai. Nr. 3.

Er der til et reinbeitedistrikt alene meldt en flyttlapp, skal denne være formann og er der meldt to, skal den ene være formann og den annen næstformann efter fylkesmannens nærmere bestemmelse.

§ 14. Formannens myndighet.

Formannen har myndighet til å gi reinbeitedistriktets flyttlapper de pålegg og av dem kreve den bistand som er nødvendig for at han skal kunne vareta de ham påhvilende plikter.

Det tilkommer ham derhos med hensyn til ansvar for skade ved rein å handle på vegne av reinbeitedistriktets flyttlapper, derunder også å inngå forlik om erleggelse av erstatning og omkostninger.

§ 15. Formann og næstformanns plikter.

Formann og næstformann plikter nøie å efterkomme den instruks som Kongen utferdiger for deres arbeide.

At næstformann er blitt behandlet eller har gjort tjeneste som formann i noget tilfelle, hvor han ikke hadde beføielse til det, har ingen innflytelse på forføiningens gyldighet.

§ 16. Vedtekt.

For reinbeitedistrikt eller felles for flere reinbeitedistrikter eller, hvor reinsogn has, for et sådant, kan fylkesmannen utferdige vedtekt til ordning av reindriften og flyttlappenes innbyrdes forhold.

Forinnen fylkesmannen utferdiger vedtekt, skal lappefogden eller hvor lappefoged ikke er ansatt, fylkesmannen eller den han dertil har bemyndiget i samråd med vedkommende formann (formenn) og næstformann (næstformenn) utarbeide utkast til vedtekt og forelegge det for vedkommende flyttlapper til uttalelse i et møte, som han berammer, bekjentgjør og leder.

Forandring i eller ophevelse av vedtekt forberedes og besluttes på samme måte.

§ 17. Reindriftsfond.

For ethvert reinbeitedistrikt eller felles for flere reinbeitedistrikter eller, hvor reinsogn has, for hvert sådant, skal der av de i §§ 18, 19, 21, 24, 69 og 72 nevnte midler og av offentlige og private tilskudd, som måtte bli ydet, dannes et fond, som skal brukes til fordel for flyttlappenes reindrift, såsom til:

a) utgifter i anledning av utskilninger og slaktninger,
b) broer og gjerder,
c) utryddelse av rovdyr,
d) hjelp mot smittsom sykdom blandt rein,

12 mai. Nr. 3.

e) andre nyttige foranstaltninger til støtte for eller ophjelp av reindriften,

f) bidrag til flyttlapp, hvis reindrift ved ulykkestilfelle er blitt vesentlig skadet og

g) betaling av skyldig erstatning for skade voldt av rein, forsåvidt flyttlappene har gjort tilskudd til fondet i dette øiemed.

Hvor ikke reinsogn has, avgjør fylkesmannen om et fond skal være felles for flere reinbeitedistrikter og i tilfelle for hvilke.

Fondets midler forvaltes av lappefogden eller, hvor sådan ikke er ansatt, av den som fylkesmannen har bestemt, efter regler som fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

Fylkesmannen treffer for hvert tilfelle bestemmelse om midlenes anvendelse efterat spørsmålet har vært behandlet på den i § 3 bestemte måte.

Kongen bestemmer hvorledes der skal forholdes med fond i reinbeitedistrikt eller reinsogn hvor reindrift er ophørt.

Kapitel II.

Reinmerkning.

§ 18. Meldeplikt, anmeldelse og registrering av reinmerker.

a) Enhver reineier — også reineiende hustru og barn uansett alder — skal ha og bruke ett reinmerke, hvormed vedkommende skal øremerke sine rein.

Innen Finnmark fylke kan det dog i vedtekt for reinsogn bestemmes, at mann og hustru eller mann og hustru og barn under 18 år alene må bruke ett felles reinmerke og tillike at barn kun skal bruke ett bimerke frembragt ved, at der til farens eller morens eller til foreldrenes felles merke føies ett eller flere tilleggssnitt. Disse må kun påføres reinen i vidners nærvær.

b) Alle reinmerker skal registreres. Lappefogden skal være registrator. I fylke, hvor lappefoged ikke er ansatt, eller hvor det finnes uhensiktsmessig å ha lappefogden som registrator, beskikker vedkommende regjeringsdepartement en eller flere registratorer.

Den som vil bruke reinmerke skal melde dette til registrator og samtidig gi oplysning om sitt fulle navn og hjemsted samt beskrivelse og nøiaktig riss eller avklipp av merket og betale kr. 10 til reindriftsfondet.

Efter samråd med vedkommende formenn, reindriftsstyre eller merkesnevnd, hvis sådan i henhold til vedtekt er oprettet, og om fornødent med registratorer i tilstøtende tjenesteområder, avgjør registrator, om det meldte merke kan registreres

for vedkommende. Ved avgjørelsen skal der tas hensyn til, at merket får en form som så vidt mulig beskytter mot forveksling eller ulovlig ommerkning, og derhos til, hvad der kan anses for å være tradisjonelle nedarvede familiemerker. 12 mai. Nr. 3.

Utslettet merke kan ikke registreres på ny, så lenge der brukes noget bimerke til det av nogen dertil berettiget i sådan nærhet, at sammenblanding av rein kan befryktes.

Det samme gjelder sådant merke som nevnt i § 25 nr. 3.

Begjærer flere reineiere samme merke registrert, har den som lengst har benyttet merket fortrinsrett.

Hvis registrator ikke kan godkjenne det meldte merke til registrering, skal han straks underrette vedkommende herom og om mulig foreslå for ham et annet merke og i motsatt fall anmode ham om innen en fastsatt frist selv å foreslå et annet merke.

Innen en måned efter underretningens mottagelse kan vedkommende forlange registrators nektelse prøvet av fylkesmannen.

Så snart registrering har funnet sted, skal registrator herom gi reineieren en bevidnelse med nøiaktig riss og beskrivelse av det registrerte merke.

Registreringen skal kunngjøres på den i vedtekten bestemte måte, eller om vedtekt ikke er fastsatt, på den måte som fylkesmannen bestemmer.

For senere meddelelse av avbildning eller avklipp av registrert reinmerke betales kr. 2 til reindriftsfondet.

Tilleggssnitt som nevnt i litra a, annet ledd, må meldes til registrator for godkjennelse. Når registrator har godkjent det, skal han gjøre optegnelse herom i merkeregistret, kunngjøre bimerket på ovennevnte måte og gi formannen (formennene) underretning om godkjennelsen.

For godkjennelsen betales kr. 5 til reindriftsfondet.

§ 19. Forbeholdt reinmerke.

Såfremt reineier samtidig med melding efter § 18 meddeler registrator, at han ønsker forbeholdt til mulig fremtidig bruk for sine barn reinmerke, som han sannsynliggjør har vært ansett som ham eller hans familie tilhørende, skal registrator anføre merket i registret som forbeholdt. Forbeholdt merke kan, bortsett fra nedennevnte tilfelle, ikke registreres for nogen uten melderens samtykke.

Når ti år er hengått efter anførselen, uten at merket er blitt registrert, kan det begjæres registrert av hvem som helst.

Det samme gjelder, når melderen dør og hans hustru eller nogen av hans barn ikke innen 6 måneder efter dødsfallet meddeler registrator, at forbeholdet ønskes opretholdt. Fremkommer sådan meddelelse, skal merket anføres i registret som forbeholdt i tilfelle for ytterligere ti år.

12 mai. Nr. 3.

En reineiers forbehold kan omfatte inntil tre merker.

Av hvert forbeholdt ubenyttet reinmerke skal der betales en avgift, hvis størrelse blir å fastsette i vedtekten eller, hvor vedtekt ikke er utferdiget, av fylkesmannen, og som skal tilfalle vedkommende reindriftsfond.

Blir der i noget område mangel på tjenlige reinmerker, kan registrator registrere forbeholdt merke for den eller dem, som måtte mangle reinmerke. Fortrinsvis bør merke tas fra den, som har forbeholdt mere enn ett. Underretning om sådan registrering må meddeles den, som har gjort forbeholdet.

§ 20. Merkning av reinkalv.

a) Reinkalv skal merkes med eierens registrerte merke innen 31 oktober i det år, hvori kalven er født. Dog kan merkning senere skje til utgangen av april det følgende år, når merkningen foregår i overvær av formannen eller to vidner, som har forvisset sig om, at kalven tilhører vedkommende.

b) Flyttlapp, som i månedene juli—april blandt sine rein finner umerket reinkalv, der følger fremmed merket simle, skal snarest mulig merke kalven med eierens registrerte merke, hvis dette kjennes, og hvis ikke da med simlens merke. I månedene november—april skal merkningen skje i overvær av formannen eller to vidner, som har forvisset sig om, at kalven tilhører vedkommende.

Finner flyttlapp i månedene juli—april blandt sine rein umerket reinkalv, der ikke følger merket simle, skal han ved hårmerkning eller på annen måte, som i vedtekten bestemmes, gi kalven et midlertidig merke. Hvis sådan kalv innen utgangen av mars begynner å følge merket simle, som må antas å være dens mor, skal den merkes som bestemt i foranstående ledd.

For merkning i henhold til nærværende paragraf tilkommer merkeren hos eieren sådan godtgjørelse, som måtte være bestemt i vedtekten eller, hvor vedtekt ikke er utferdiget, av fylkesmannen.

§ 21. Bimerke og ommerkning.

Overgår merket rein ved lovlig adkomst til ny eier, skal der til merket føies et eller flere av formannen i det reinbeitedistrikt, som den nye eier tilhører, for hvert enkelt tilfelle på forhånd godkjent tilleggssnitt, såfremt ommerkning til den nye eiers merke ikke kan skje overensstemmende med de om merkenes form gitte nærmere bestemmelser (§ 25). Til ommerkning kreves formannens samtykke. Rein, til hvis merke er føiet tilleggssnitt, kan ikke beholdes utover fem år. Registrator kan dog forlenge fristen inntil tolv år. For tillatelse til ommerkning eller tilføielse av tilleggssnitt betales kr. 5 til reindriftsfondet.

Når formann har tillatt ommerkning eller tilføielse av tilleggssnitt, skal han gjøre optegnelse herom, kunngjøre det på den måte, som vedtekten måtte bestemme, eller, såfremt sådan bestemmelse ikke er fattet, på hensiktsmessig måte og snarest mulig gi registrator underretning med oplysning om, hvilke reineiere, reinmerker og reinantall det gjelder, og om tidspunktet, da ommerkningen eller tilføielsen av tilleggssnitt fant sted. Registrator skal notere oplysningene i merkeregistret. 12 mai. Nr. 3.

§ 22. Reinmerkes overgang til dødsbo, enke eller arving.

Ved reineiers død skal hans reinmerke brukes av boet så lenge dette står uskiftet.

Innen to måneder efter skiftets slutning kan ektefelle eller arving begjære avdødes merke registrert for sig. Samtidig må rekvirenten godtgjøre, at han har gjort de øvrige til merket berettigede bekjent med sin begjæring.

Registrator avgjør derefter hvem av de mulige rekvirenter skal få merket registrert.

Har den, som får sådant merke registrert, eldre registrert merke, er han berettiget til å beholde dette på de rein, som dermed er forsynt, dog ikke over fem år. Registrator kan forlenge denne frist inntil tolv år.

§ 23. Utslettelse av registrert reinmerke.

1. Registrert reinmerke skal utslettes
   a) for reineier, som dør uten å efterlate rein,
   b) for reineier, som ved sin død efterlater rein, når hans dødsbo er sluttet,
   c) for reineier, som begjærer utslettelse og erklærer, at han ikke lenger har rein,
   d) for reineier, som registrator har grunn til å anta ikke i løpet av fem år har hatt reindrift og som på registrators henvendelse ikke sannsynliggjør, at der fremdeles lever rein, som bærer merket,
   e) for reineier, når adgangen til bruk av det i § 22, siste ledd, nevnte eldre merke ophører.
2. Når fristen for adgangen til å bruke bimerke (§ 21) eller merke i henhold til § 25 nr. 3 er utløpet, skal derom gjøres fornødent notat i registret.

   Utslettelse av reinmerke og notat om ophør av bimerkes gyldighet skal kunngjøres på den måte, som vedtekten måtte bestemme, eller, såfremt sådan bestemmelse ikke er fattet, på hensiktsmessig måte.

§ 24. Salg av rein uten lovlig merke.

Eldre rein uten reinmerke registrert overensstemmende med nærværende lov eller av formannen godkjent bimerke og reinkalv, som ikke er blitt merket innen de i § 20 nevnte frister,

12 mai. Nr. 3.

skal selges av lappefogden eller, hvor sådan ikke er ansatt, av den, som er registrator, til inntekt for reindriftsfondet i det reinbeitedistrikt eller reinsogn, hvor reinen er blitt forsynt med det midlertidige merke eller, såfremt den ikke er forsynt hermed, det reinbeitedistrikt eller reinsogn, hvor salget foregår.

Dog kan rein, som bærer kjent merke, der er den påført, før bestemmelsene i nærværende lov om reinmerkning trådte i kraft, ikke selges, forinnen der er hengått fem år fra bestemmelsenes ikrafttreden. Registrator kan forlenge denne frist inntil tolv år.

§ 25. Overgangs- og andre nærmere bestemmelser.

1. Kongen skal gi bestemmelse om
   a) hvorledes reinmerker skal være, for at de skal kunne registreres, og
   b) innen hvilket seneste tidspunkt melding efter §§ 18 og 19 første gang må finne sted.
2. Kongen kan derhos gi nærmere bestemmelser om registreringen, registrenes form og førelse, kunngjørelse av registrering og behandlingen av de i § 24 nevnte rein og omkostninger m. v.
3. Benytter reineier, som første gang gir melding efter § 18, flere reinmerker, plikter han herom å underrette registrator. Han kan beholde disse merker på de rein, som bærer dem, så lenge reinen lever, dog ikke lenger enn fem år regnet fra registreringen. Registrator kan dog forlenge fristen til tolv år. Om sådant merke skal fornødent notat gjøres i registret.

Kapitel III.

Flytning og gjæting.

§ 26. Flyttlappenes plikt til å følge reinen.

Meldt flyttlapp skal flytte inn i reinbeitedistriktet samtidig med sine rein og forbli der, så lenge disse opholder sig der, forsåvidt ikke sykdom eller viktige forretninger nødvendiggjør hans fravær.

Dog kan formannen gi en eller flere av de meldte flyttlapper adgang til midlertidig å opholde sig utenfor reinbeitedistriktet.

§ 27. Flytninger og flytteveier.

a) Flytning med rein gjennem trakt, hvortil flyttlappene ikke er meldt, skal foregå uten unødig ophold underveis. Under sådan flytning bør på vanlige hvileplasser i bebodd trakt ikke uten i nødsfall rastes med reinen lenger enn inntil 2 døgn.

b) Flytningene skal alene foregå efter flyttlappenes gamle flytteveier. Hvor sådanne ikke finnes, kan fylkesmannen la åpne de nødvendige flytteveier. Grunnens eier er pliktig til å avstå til staten den hertil fornødne grunn mot erstatning av statskassen. Erstatningens størrelse bestemmes i mangel av overenskomst ved skjønn, som styres av lensmannen. 12 mai. Nr. 3.

Når beite-, vær- eller sneforhold eller mørke eller andre omstendigheter gjør det nødvendig å fravike flyttevei, skal flyttlappene ta vei, hvor minst skade kan voldes.

c) Flyttlappene må ikke hindres i å benytte sine flytteveier. Stenges sådan vei, skal fylkesmannen la den åpne igjen.

d) Er stengsel opført eller opføres over flyttevei, skal grunnens eier eller bruker deri gjøre åpning med den for flyttlappenes flytninger tilstrekkelige bredde. Tvist herom avgjøres av fylkesmannen. Undlater eieren eller brukeren å gjøre åpning, skal den gjøres ved forføining av fylkesmannen. Omkostningene herved skal betales av eieren eller brukeren og kan inndrives hos ham ved utpantning efter fylkesmannens ordre.

§ 28. Omlegning av flyttevei og hvileplass.

Begjærer grunnens eier eller bruker flyttevei eller vanlig hvileplass omlagt og skaffer annen tjenlig flyttevei eller hvileplass, skal fylkesmannen tillate omlegningen, når denne ikke er til vesentlig ulempe for flyttlappene.

Også uten sådan begjæring kan fylkesmannen la flyttevei eller vanlig hvileplass omlegge, når han finner dette særlig ønskelig, og omlegningen ikke er til vesentlig ulempe for flyttlappene. Grunnens eier er pliktig til å avstå til staten den for omlegningen fornødne grunn mot erstatning av statskassen. Erstatningens størrelse bestemmes i mangel av overenskomst ved skjønn, som styres av lensmannen.

§ 29. Gjæting av reinen.

Flyttlappene skal under flytningene og under opholdet i reinbeitedistriktene holde reinen under forsvarlig bevoktning så den ikke volder skade eller kommer utenfor det reinbeitedistrikt, hvor den har adgang til å være.

Under flytninger skal reinen dag og natt ledes og følges av reingjætere.

Under ophold underveis på hvile- eller beiteplass skal reinen likeledes alltid følges av reingjætere, som har å påse, at hjorden ikke unødig sprer sig.

Reingjætere skal derhos så vidt mulig påse, at der ikke blir efterlatt rein under flytningen. Skjer dette allikevel, skal der snarest mulig treffes foranstaltninger til å få de efterlatte rein innsamlet og tilbakeført.

12 mai.
Nr. 3.

Kapitel IV.

Flyttlappenes (fjellsamenes, fjellfinnenes) adgang til bruk av skog og til jakt og fiske.

§ 30. Adgang til bruk av skog.

Hvor flyttlappene har rett til å opholde sig med rein, har de også adgang til på de i følgende paragrafer anførte vilkår å ta, så vel på privat som på offentlig eiendom, løvtrær, busker, ener, vidjer, bjerkeris, selvtørrede bartrær, nedfalne grener og kvister, tørt vindfall og stubber samt never og bark forsåvidt de selv benytter virket til:

a) brensel,
b) gammer, kojer, boder (bur) eller stillinger for opbevaring av løsøre og matvarer,
c) teltstenger, bohave eller redskaper,
d) gjerder for melkning, merkning, slaktning og utskilning av rein (trøer, ringgjerder),
e) garvning.

Dog må de ikke ta friske løvtrær og busker på de steder, hvor der i nærheten finnes selvtørrede trær, nedfalne grener og kvister, tørt vindfall eller hugstbare stubber, som er tjenlig for øiemedet.

§ 31. Fredning av skog.

Kongen kan bestemme for kortere eller lengere tid:

a) at trevirke ikke må tas i nærmere begrensede deler av eller på bestemte steder i kyst- og øydistrikter, hvor der hersker mangel på trevirke,
b) at friske løvtrær, bjerkebusker og olderbusker ikke må tas på nærmere fastsatte områder, hvor åvirkning kan medføre fare for skogens bevarelse eller gjenvekst.

Dog må ved sådant forbud iakttas at utnyttelsen av fornødent beiteområde derigjennem ikke vanskeliggjøres i vesentlig grad,

c) at visse hvile- eller liggeplasser i eller i nærheten av skog ikke må benyttes,
d) at det skal være forbudt å la rein beite i barskogstrekning eller strekning som er tilsådd med bartrefrø eller hvor plantning med bartreplanter er foretatt. Bestemmelsen kan også omfatte forbud mot å flytte med rein gjennem fredet strekning.

Når sne- eller beiteforholdene gjør det særdeles påkrevet for reineier å få adgang til å la sine rein beite i strekning som er fredet i medhold av litra d, kan fylkesmannen for kortere tid gi adgang til å fravike fredningsbestemmelsene på av ham fastsatte nærmere vilkår.

§ 32. Utvisning av trevirke. 12 mai.
Kongen kan for fylke, eller del derav, bestemme at friske Nr. 3.
løvtrær og busker kun kan tas efter utvisning.

De nærmere regler om fremgangsmåten ved utvisning, herunder om hvorledes og av hvem den skal foretas, hvorledes tvist som i anledning av utvisningen måtte opstå mellem rekvirenten og den som skal foreta den skal avgjøres, fastsettes av Kongen.

Utvisning skal foretas uten betaling.

§ 33. De nærmere regler for flyttlappenes hugst, never- og barkflekning fastsettes av Kongen.

§ 34. Betaling for trevirke.

For trevirke i offentlig skog erlegges ingen betaling.

Derimot er flyttlappene pliktige til på forlangende å betale for friske løvtrær i privat skog.

I betimelig tid innen flytningen fra reinbeitedistriktet skal flyttlappene opgi for skogeieren, hvad de har tatt av trevirke som skal betales.

I mangel av minnelig overenskomst om betalingen bestemmes den ved skjønn, som styres av lensmannen. Skjønnet bestemmer også hvilken av partene skal betale omkostningene eller hvorledes disse skal fordeles mellem dem. Der er ikke adgang til overskjønn.

§ 35. Borttagelse av flyttlappenes trevirke.

Trevirke som av flyttlappene lovlig er benyttet på deres opholdssteder, til gjerder, gammer, teltstenger, stillinger eller lignende varige innretninger, eller som av dem lovlig er sammenlagt til fremtidig anvendelse, må ikke føres bort eller gjøres utjenlig for dem uten deres samtykke.

§ 36. Opførelse av ringgjerder (trøer).

1. Utenfor Finnmark fylke kan flyttlappene alene opføre sådanne ringgjerder som nevnt i § 30 d i statens skog på sted, som er dem anvist av vedkommende offentlige skogtjenestemann, og i privat skog alene på sted, som er dem anvist av eieren eller, hvis eieren så ønsker, av en offentlig skogtjenestemann forsåvidt det offentlige måtte ha ansatt sådan i dette øiemed. Flyttlappene kan forlange skogtjenestemannens avgjørelse herom forelagt lappefogden.

Lappefogden har å bestemme stedet for ringgjerde, når eieren undlater å meddele begjært beskjed herom eller flyttlappene ikke nøier sig med hans anvisning.

Tomt for ringgjerde må ikke være større enn et hundre meter i lengde eller bredde. Flere tomter må ikke ligge umiddelbart til hverandre. Mellem hver tomt skal der være et skogbevokset belte av minst et hundre meters bredde.

12 mai. Nr. 3.

Fylkesmannen kan påby, at der i visse tilfelle eller innen visse områder til ringgjerder helt eller delvis anvendes annet materiale enn trevirke.

2. I Finnmark fylke er opførelse av ringgjerde forbudt. Dog kan flyttlappene opføre på statens grunn skillehager til utskilning av slakterein, når dertil ikke benyttes mere trevirke, enn at det i løpet av et år vil medgå som brensel på stedet.

Når flyttlappene flytter fra det sted, hvor sådan skillehage har vært opført, skal skillehagens trevirke legges sammen for å tørke og senere benyttes som brensel, forinnen annet trevirke, tørt eller friskt, tas dertil.

§ 37. Andre gjerder.

Flyttlappene må ikke opføre eller la opføre andre gjerder enn de i § 36 nevnte, medmindre de erholder tillatelse dertil av Kongen og, såfremt gjerdet aktes opført på privat grunn, tillike av dennes eier eller bruker.

Trevirke til sådant gjerde må ikke tas uten vedkommendes samtykke.

Hvis det offentlige beslutter eller tillater opførelse av gjerde på statens grunn, ydes dertil fri grunn.

§ 38. Adgang til jakt og fiske.

Under sitt lovlige ophold med rein i reinbeitedistrikt er flyttlappene berettiget til å drive jakt, fangst og fiske i statens almenninger og umatrikulerte skoger og høifjellstrekninger i distriktet like med de fast bosittende i det herred eller den bygd eller grend, hvor almenningen, skogen eller høifjellstrekningen ligger.

Skulde adgang til jakt eller fiske være betinget av løsning av kort eller erleggelse av avgift, har sådanne bestemmelser ikke anvendelse på flyttlappene.

Kapitel V.

Skade voldt av rein.

§ 39. Flyttlappenes erstatningsansvar for skade voldt av rein utenfor Finnmark fylke.

Flyttlappene er pliktige til å erstatte den skade, som deres rein volder i reinbeitedistrikt, utenfor Finnmark fylke på:

a) aker, eng, multebærland, skog og torv, som står til tørring,
b) avskåren avling, deriblandt høi i såte, stakk eller hesje på aker og eng,
c) slåtteland (herunder innbefattet setervoll, utengslåtter, myrslåtter, fjellslåtter m. v.), som er innhegnet eller år om annet har vært brukt og brukes til slåtte og ved hesje

eller stakkstenger, grøfter, rydning eller på annen måte tydelig tilkjennegir sig som slåtte,

d) avskåren avling, deriblandt høi i såte, stakk eller hesje, på sådant slåtteland som under c nevnt,

e) havnegang, forsåvidt eieren eller brukeren kommer til å savne fornødent beite for det i havnegangen beitende bufe.

Forsåvidt skade som nevnt under c og d er voldt i tiden fra og med 1 oktober til og med 31 mai, kan erstatning ikke kreves, hvis jordens eier eller bruker ikke har truffet de efter omstendighetene rimelige foranstaltninger til beskyttelse mot skade ved rein. Kongen kan for nærmere fastsatte områder bestemme at denne regel også skal ha anvendelse for sådan skade voldt i tiden fra og med 1 juni til og med 30 september.

For skade, som rein volder på flyttevei skal erstatning ikke erlegges, medmindre skaden er voldt ved, at flyttlappene uten nødvendighet har latt reinen spre sig.

§ 40. Avvikelser for Troms fylke fra bestemmelsene i § 39 litr. e.

I. For skade ved rein på havnegang i Troms fylke skal ved siden av bestemmelsene i § 39 litr. e. gjelde følgende særskilte regler:

a) Skade voldt før 15 juni erstattes ikke.

Efter nevnte tid erstattes alene skade som er voldt

b) i tidsrummet fra og med 15 til og med 23 juni innenfor en avstand av en halv km regnet fra den ved gården liggende sammenhengende og regelmessig gjødslede innmark,

c) i tidsrummet fra og med 24 til og med 30 juni innenfor en avstand av en km regnet fra nevnte innmark, idet skaden dog ikke erstattes, når den er voldt innenfor en avstand av tre hundre meter nedenfor den naturlige skoggrense,

d) i tidsrummet fra og med 1 til og med 7 juli innenfor en avstand av tre km fra nevnte innmark.

e) Skade, som voldes efter 7 juli, erstattes uten hensyn til i hvilken avstand fra innmarken eller setervollen den er voldt, dog med den undtagelse at manglen på fornødent beite for bufe, som er på seter, hvis huser ligger fjernere enn seks km fra gårdens innmark, alene erstattes, såfremt skaden er voldt innenfor en avstand av to km fra setervollen.

Foranstående bestemmelser utelukker dog ikke adgang til erstatning for skade på havnegang, når beiteadgangen av flyttlappene er benyttet således, at nogen gårdbruker særskilt derved er blitt bebyrdet i vesentlig grad, idet skaden i så fall erstattes uten hensyn til tidspunkt eller avstand.

12 mai. Nr. 3.

II. Såfremt det i konvensjonen mellem Norge og Sverige av 5 februar 1919 angående flyttlappenes adgang til reinbeitning, dens § 85, beskrevne såkalte østre område måtte bli helt eller delvis innfattet under distriktsinndeling i henhold til nærværende lov, er flyttlappene ikke pliktige til å erstatte skade, som reinen innenfor området måtte volde på aker, eng, setervoll, multebærland, løvskog, slåtteland, avskåren avling eller havnegang, medmindre skaden skyldes sådant rettsstridig forhold fra flyttlapps side som at han har revet ned gjerde eller hesje. Heller ikke skal erstattes skade voldt i nevnte område av rein på barskog før 15 juni, medmindre den skyldes sådant rettsstridig forhold som nyss nevnt.

§ 41. Flyttlappenes erstatningsansvar for skade voldt av rein i Finnmark fylke.

Flyttlappene er pliktige til å erstatte den skade som deres rein volder i reinbeitedistrikt i Finnmark fylke på:

a) Aker og eng, når disse er inngjerdet således, at gjerdet freder for rein, eller når skaden er voldt innenfor en avstand av to km fra jordbrukerens bopel.

b) Sådant slåtteland (herunder setervoll) som nevnt i § 39, litra c, når dette er inngjerdet som anført foran i litr. a, eller når skaden er voldt efter 24 juni innenfor en avstand av to km fra jordbrukerens bopel.

c) Avskåren avling, når avlingen befinner sig på sådan aker eller eng som nevnt foran under litr. a eller i tiden fra og med 24 juni til og med 31 desember på sådant slåtteland (herunder setervoll) som nevnt foran under litr. b, eller når avlingen på forsvarlig måte er beskyttet mot rein.

d) Havnegang, forsåvidt eieren eller brukeren derved kommer til å savne fornødent beite for det i havnegangen beitende bufe, når skaden er voldt efter 24 juni innen en avstand av to km fra jordbrukerens bopel.

Flyttlappene er ikke pliktige til å erstatte skade, som deres rein under flytning volder i reinbeitedistrikt på uinnhegnet aker, eng, slåtteland eller setervoll, der ligger i nærheten av flytteveien, medmindre skaden skyldes forsett eller grov uaktsomhet fra flyttlappenes side.

Skade ved rein på multebærland og skog og på torv, som står til tørring, erstattes overensstemmende med forskriftene i § 39, litra a.

§ 42. Erstatningsansvar en for alle og alle for en.

Erstatningsansvaret for skade voldt av rein i reinbeitedistrikt og for omkostninger (§ 58) påhviler samtlige de til dette meldte (§ 11) eller henviste (§ 12) flyttlapper, en for alle og alle for en.

Flyttlapp, som, innen takstforretningsbeslutning (§ 48) eller i tilfelle dom (§ 55) er avsagt, godtgjør, at hans rein ikke har medvirket til skaden, er fri for å delta i erstatningen. 12 mai. Nr. 3.

Kapitel VI.

Inntale av erstatning for skade voldt av rein.

§ 43. Begjæring om takstforretning. Berammelse.

Den, som vil kreve erstatning for skade voldt av rein, må begjære takstforretning avholdt. Begjæringen fremsettes, skriftlig eller muntlig, for lensmannen eller annen av fylkesmannen ansatt takstbestyrer. Fremsettes den muntlig, skal takstbestyreren nedtegne den. Takstbestyreren skal påse, at begjæringen inneholder oplysning om, hvor og når skaden er voldt og hvori den består.

Takstforretningen skal avholdes snarest mulig. Takstbestyreren bestemmer tid og sted for avholdelsen.

§ 44. Megling.

Kongen kan, for fylke eller del derav, bestemme, at takstforretning ikke kan kreves holdt før der ved en av det offentlige antatt meglingsmann er anstillet — eller forgjeves søkt anstillet — megling mellem formannen og skadelidte.

Skadelidte skal da henvende sig til meglingsmannen, som snarest mulig tilsier skadelidte og formannen eller i tilfelle næstformannen til å møte på åstedet til nærmere fastsatt tid. Møter partene, skal meglingsmannen søke å istandbringe forlik mellem dem. Undlater skadelidte, uten lovlig forfall, selv eller ved fullmektig, å møte ved meglingen, kan krav på erstatning for omhandlede skade senere ikke reises. Inngåes forlik, har bestemmelsene i § 49, 1. og 2. ledd, tilsvarende anvendelse.

§ 45. Takstmenn.

a. Til å delta i takstforretningen tilsier takstbestyreren to menn av det til enhver tid bestående domsmannsutvalg, eller, hvis sådanne menn ikke kan fåes til stede til fastsatt tid, av det almindelige rettsvidnemanntall.

Såfremt det anses fornødent, kan også varamann tilsies.

Skadelidtes naboer og personer, på hvis eiendom reinskadetakster ofte pleier holdes, bør så vidt mulig ikke tilsies.

De tilsagte menn skal så vidt mulig gjøre tjeneste ved alle de takstforretninger, som måtte avholdes i umiddelbar rekkefølge i samme trakt.

b. Om ugildhet for takstbestyreren og takstmennene gjelder de samme regler som for dommere. Takstbestyreren har å påse, at ingen, som er ugild, deltar som takstmann i takstforretningen.

12 mai. Nr. 3.

Opstår under forretningen spørsmål om, hvorvidt nogen er ugild, avgjøres spørsmålet av de to andre medlemmer. Avgjørelsen kan ikke gjøres til gjenstand for særskilt prøvelse av domstol.

§ 46. Formannens innkallelse til takstforretning.

Takstbestyreren innkaller formannen til takstforretningen. I innkallelsen inntas innholdet av takstbegjæringen og en henstillen til formannen om å søke forlik inngått med skadelidte eller å henskyte saken under voldgift.

Innkallelsen forkynnes og gjenpart av innkallelsen sendes skadelidte.

§ 47. Formannens uteblivelse fra takstforretning.

Når lovlig forkynnelse har funnet sted, blir takstforretningen å avholde, selv om formannen ikke møter. I dette tilfelle bør takstbestyreren og takstmennene ha sin opmerksomhet særlig henvendt på, at den fraværende ikke forurettes.

Det samme gjelder, om det har vært umulig å få innkalt formannen eller næstformannen.

§ 48. Takstforretning.

I alle avgjørelser under takstforretning tar så vel takstbestyreren som takstmennene del.

Takstbestyreren skal ved forretningens begynnelse foreholde takstmennene deres plikter og ansvar og protokollere, at så er skjedd.

Takstbestyreren skal så vidt mulig innhente og innta i protokollen oplysninger om de omstendigheter, som har innflydelse på erstatningsspørsmålet, såsom når og hvor skaden er voldt, om skadens oprinnelse og beskaffenhet, om marken er innhegnet og i tilfelle hvorledes og hvor mange de skadegjørende rein antas å ha vært. Er der grunn til å anta, at skaden helt eller delvis er voldt av rein, som ikke tilhører reinbeitedistriktet, skal takstbestyreren under forretningen søke oplyst dette forhold og hvem der eier de fremmede rein.

For innholdet av forklaring, som gis under takstforretning, står vedkommende til ansvar, som om den var gitt for retten.

Ved taksering av skade skal takstbestyreren og takstmennene ta i betraktning markens beskaffenhet og fruktbarhet og avlingens godhet samt hvorvidt bufe måtte ha bidratt til skaden.

Gjelder skaden havnegang, slåtteland eller avling, skal de nøie ta hensyn til de omstendigheter, som betinger adgangen til erstatning.

Finnes skade som efter nærværende lov skal erstattes av flyttlappene, å være voldt, skal takstforretningen avsluttes med

en beslutning om, at flyttlappene i reinbeitedistriktet (jfr. dog § 42, annet ledd) tilpliktes, en for alle og alle for en, å betale det beløp, hvortil skaden er taksert, og i tilfelle omkostninger (§ 58). 12 mai. Nr. 3.

Beslutningen har doms virkning.

Er der meningsforskjell ved nogen avgjørelse under takstforretningen, gjør flertallet utslaget. Er der flere enn to meninger om størrelsen av skaden eller erstatningen, er det mellemliggende tall det avgjørende.

Takstbestyreren og takstmennene skal til protokollen erklære på ære og samvittighet, at alle avgjørelser er truffet efter overbevisning og beste skjønn.

§ 49. Forlik under takstforretning.

Inngår partene forlik, innen takstforretningsbeslutning (§ 48) er avsagt, blir forliket å innføre i protokollen med partenes og bestyrerens underskrifter.

Forliket har rettskraftig doms virkning.

§ 50. Takstforretnings forkynnelse.

Takstbestyreren skal la takstforretningens utfall forkynne for formannen og for skadelidte, om mulig ved forretningens avslutning. Det skal tilføres protokollen, hvorvidt så er skjedd.

§ 51. Takstforretning sendes til fylkesmannen.

Når takstforretningens beslutning er vedtatt av partene eller fristen for begjæring om prøvelse ved domstol (§ 53) eller om anke (§ 56) er utløpet, uten at sådan begjæring er innkommet, sender takstbestyreren forretningen til fylkesmannen med opgave over de omkostninger, som er påført det offentlige.

§ 52. Adgang til å begjære takstforretning prøvet av domstol.

Skadelidte og formannen kan begjære takstforretning prøvet av domstol, forsåvidt angår forretningens taksering av skaden eller dens bedømmelse av beviset for de omstendigheter, som betinger adgangen til erstatning.

Hvis nogen av partene tillike mener, at takstforretningen lider av formelle feil eller at dens utfall helt eller delvis skyldes feilaktig forståelse av nærværende lovs bestemmelser om flyttlappenes erstatningsplikt eller annen feilaktig rettsanvendelse, og påstår han av denne grunn forretningen helt eller delvis ophevet eller forandret, må han i begjæringen medta denne anke, som blir å avgjøre av samme domstol, som skal prøve takstforretningen i øvrig.

§ 53. Begjæring om takstforretnings prøvelse.

Fristen for begjæringens fremsettelse (§ 52) er fjorten dager, regnet fra den dag da takstforretningen blev forkynt for vedkommende, denne dag ikke medregnet.

12 mai. Nr. 3.

Begjæringen må fremsettes skriftlig eller muntlig for takstbestyreren. Fremsettes den muntlig, skal takstbestyreren nedtegne og underskrive den.

Det er nok, at den skriftlige begjæring før fristens utløp er avgitt til den post-, telegraf- eller telefonstasjon, som skal bringe skriftet videre.

I begjæringen må angis, hvad det er vedkommende er misfornøiet med, og i tilfelle hvori den angivelige formfeil eller rettsfeil ved takstforretningen består. Mangler skriftlig begjæring sådan angivelse, skal takstbestyreren søke manglen avhjulpet.

Takstbestyreren sender snarest mulig begjæringen og takstforretningen med mulige andre dokumenter til fylkesmannen.

§ 54. Domstol.

Den i § 52 nevnte domstol er den til enhver tid for behandling av straffesaker ved herredsrett bestemte.

Når det er fornødent for å få uhildede domsmenn, kan rettens formann beslutte ved loddtrekning ikke å medta de menn, som er hjemmehørende i den kommune, innen hvilken skaden er voldt.

§ 55. Rettergangsmåte.

Sak i henhold til § 52 behandles i den utstrekning, hvori det er mulig og fornødent, efter de til enhver tid gjeldende bestemmelser om straffesakers behandling ved herredsrett, dog med de avvikelser som inneholdes nedenfor denne paragraf og for øvrig i denne lov:

a. Finner fylkesmannen, at begjæringen om takstforretnings prøvelse ved domstol ikke er fremsatt i rett tid, underretter han vedkommende om, at sak av denne grunn ikke vil bli fremmet. Fylkesmannens avgjørelse er endelig.

Det samme gjelder om fylkesmannen finner, at skadelidtes begjæring av annen grunn ikke bør foranledige prøvelse ved domstol. I dette tilfelle har dog skadelidte adgang til selv å innbringe takstforretningen til prøvelse ved den i § 54 nevnte domstol, idet de i nærværende paragraf inneholdte bestemmelser får avpasset anvendelse ved sakens anlegg og behandling. Såfremt skadelidte av domstolen tilkjennes erstatning i tilfelle, da sådan ikke er blitt ham tilkjent under takstforretningen, eller et større erstatningsbeløp enn der tilkjent, blir saken å betrakte og videre behandle, som om den var anlagt av fylkesmannen overensstemmende med bestemmelsen nedenfor i litr. c.

b. Forelegg bortfaller.

c. Tiltalebeslutning utferdiges ikke. Aktor anvendes ikke.

Fylkesmannen utferdiger snarest mulig i skadelidtes navn en stevning til den på skadetiden tjenestgjørende formann eller i tilfelle næstformann eller, såfremt disse er døde, til den, som gjør tjeneste som formann på den tid da stevningen uttas.

Stevningen tillikemed sakens dokumenter sendes til dommeren med angivelse av, hvilke vidner der antas å burde innstevnes og hvilke andre bevisligheter der finnes å burde tilveiebringes. 12 mai. Nr. 3.

Dommeren forbereder saken og foretar alt det, som måtte være fornødent til dens fremme. Han bør gi så vel skadelidte som formannen eller disses mulige rettsfullmektiger anledning til å oplyse, hvilke vidner de begjærer innstevnt eller hvilke oplysninger de begjærer tilveiebragt, og til å uttale sig om, hvor og når de ønsker saken foretatt.

Dommeren bestemmer derpå tid og sted for sakens foretagelse og innkaller ved forkynnelse av stevninger partene og de vidner og mulige sakkyndige, som han finner bør avhøres.

d. Uteblir formannen ved sakens foretagelse, blir saken dog å fremme, når retten ikke finner formannens nærvær nødvendig og formannen derhos har fått lovlig forkynnelse og ikke har godtgjort, at så vel hans egen som næstformannens uteblivelse skyldes lovlig forfall eller at næstformannen ikke i tide har kunnet få fornødent pålegg.

Møter sakfører for formannen, blir saken alltid å fremme, når retten ikke finner formannens nærvær nødvendig.

Formannens møte i retten kan ikke fremtvinges.

e. Bestemmelsen i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887, dens § 322 jfr. § 366, angående spørsmål til tiltalte om hans personalia finner ikke anvendelse.

f. Skadelidte kan avhøres, dog uten edfestelse.

g. Bestemmelsene i ovennevnte lovs §§ 373 og 377 har ingen anvendelse.

h. Feil ved takstforretningen kommer ikke i betraktning, medmindre domstolen finner det sannsynlig, at den har vært bestemmende for forretningens resultat.

i. Fellende dom skal lyde på, at reinbeitedistriktets flyttlapper (jfr. dog § 42, annet ledd) dømmes til, en for alle og alle for en, å betale erstatningsbeløpet og i tilfelle omkostningene.

j. Dommeren skal forkynne dommen for partene i retten. Kan ikke dette skje, skal han besørge dommen forkynt.

Efter forkynnelsen sender dommeren dommen og sakens dokumenter til fylkesmannen med spesifisert opgave over sakens samtlige omkostninger.

§ 56. Anke til underdommeren.

Hvis skadelidte eller formannen blott anker over, at takstforretningen lider av formelle feil eller at dens utfall helt eller delvis skyldes feilaktig anvendelse av nærværende lovs bestemmelser om flyttlappenes erstatningsplikt eller annen feilaktig rettsanvendelse, blir sådan anke å avgjøre av underdommeren alene. Anken må innen sådan frist og på sådan måte som foran

12 mai. Nr. 3.

i § 53 nevnt fremsettes for takstbestyreren, der skal oversende den til dommeren. Forinnen dommeren avsier sin kjennelse, skal han underrette motparten om anken og gi ham en passende frist til imøtegåelse. Det er overlatt til dommeren, hvorvidt han vil gi partene ytterligere adgang til uttalelser. Dommeren har i øvrig å innhente de oplysninger, som han finner fornødne for sakens avgjørelse. Med hensyn til virkningen av feil ved takstforretningen gjelder forskriften i § 55 litr. h.

Dommeren besørger sin kjennelse forkynt for partene.

§ 57. Anke til Høiesteretts kjæremålsutvalg.

Domstolens prøvelse av takstforretningen er endelig. Dog kan partene erklære anke til Høiesteretts kjæremålsutvalg mot dommen under påberop av uriktig rettsanvendelse eller av formelle feil ved dommen eller saksbehandlingen eller av uriktig avgjørelse fra domstolens side av anke over sådanne feil ved takstforretningen.

Ankefristen er fjorten dager, regnet fra dommens forkynnelsesdag, denne ikke medregnet.

Anken må erklæres skriftlig eller muntlig for takstbestyreren eller dommeren, hvilke, om anken er muntlig, skal nedtegne og underskrive den.

Det er nok, at den skriftlige begjæring før fristens utløp er avgitt til den post-, telegraf- eller telefonstasjon, som skal bringe skriftet videre.

Begjæringen må angi, hvori den formentlige feil består. Mangler skriftlig begjæring sådan angivelse, skal takstbestyreren eller dommeren søke manglen avhjulpet.

Har takstbestyreren mottatt erklæringen, sender han den til dommeren. Denne innsender den med fornødne dokumenter til Høiesteretts kjæremålsutvalg og underretter samtidig den annen part om anken.

Anken har opsettende virkning.

Høiesteretts kjæremålsutvalg avgjør anken med endelig virkning.

Uriktig rettsanvendelse eller formelle feil kommer ikke i betraktning, medmindre kjæremålsutvalget finner det sannsynlig, at feilen har vært bestemmende for dommen.

For øvrig kommer til anvendelse de til enhver tid gjeldende forskrifter om kjæremåls behandling i Høiesteretts kjæremålsutvalg.

Foranstående forskrifter har tilsvarende anvendelse like overfor dommerens avgjørelse av anke over feil ved takstforretningen.

§ 58. Omkostninger.

a) Når et reinbeitedistrikts flyttlapper ved takstforretningsbeslutning (§ 48) eller dom (§ 55) tilpliktes å betale erstatning for skade voldt av rein, skal de samtidig pålegges, en for alle og alle for en, å betale det offentlige erstatning for de omkostninger, som takstforretningen og domstolsbehandlingen måtte ha påført dette.

Størrelsen av disse omkostninger angis ikke i beslutningen eller i dommen, men utregnes senere av fylkesmannen på grunnlag av takstbestyrerens og dommerens opgaver.

b) Påstår den ene part sig tilkjent erstatning hos den annen for sine omkostninger eller for tap av fortjeneste foranlediget ved takstforretningen eller domstolsbehandlingen, avgjøres påstanden i takstforretningen og dommen.

c) Flyttlappene skal dog helt eller delvis fritas for å erstatte omkostninger eller tap av fortjeneste, når billighet taler derfor, såsom når der i betimelig tid er gjort fyldestgjørende forlikstilbud eller når domstolsbehandlingen er begjært av formannen og dommen vesentlig nedsetter takstforretningens ansettelse av erstatningen for skaden eller når sådan behandling er begjært av skadelidte og dommen ikke forhøier beløpet.

d) Blir flyttlappene ikke pålagt å betale skadeserstatning, kan rekvirenten av takstforretningen i denne og i dommen tilpliktes helt eller delvis å erstatte det offentlige dettes omkostninger, såfremt begjæringen om takstforretning finnes å være fremsatt uten rimelig grunn.

Undlater skadelidte, uaktet det var ham mulig, straks å underrette takstbestyreren om, at forlik som nevnt i § 64 er inngått, med den følge, at omkostninger voldes, kan fylkesmannen bestemme, at disse helt eller delvis skal betales av skadelidte. Med hensyn til kjæremål mot bestemmelsen og dennes tvangskraft har forskriftene i litr. g tilsvarende anvendelse.

e) Når takstforretningen innbringes for domstol (§ 52), prøver denne også forretningens avgjørelse av omkostningsspørsmålet.

f) Takstbestyrerens og takstmennenes samt domstolens avgjørelse av omkostningsspørsmålet kan, de førstnevntes såfremt saken ikke innbringes til prøvelse ved domstol (§ 53), av den part, som er tilpliktet å erstatte omkostninger med et høiere beløp enn firti kroner, påkjæres til Høiesteretts kjæremålsutvalg. Kjæremålet erklæres innen de frister, som er nevnt i §§ 53 og 57 henholdsvis for takstbestyreren og dommeren, hvilke underretter den annen part om kjæremålet. Fylkesmannen kan innen en frist av en måned fra

12 mai. Nr. 3.

takstforretningens beslutning eller dommen erklære kjæremål i hensikt å få nogen av partene tilpliktet å erstatte det offentlige omkostninger eller sådanne med et større beløp enn vedkommende måtte være pålagt.

g) Inngår formannen forlik (§ 49 og § 64) med skadelidte om betaling av erstatning for skade voldt av rein, efterat begjæring om takstforretning er fremsatt (§ 43), og det offentlige derved er eller blir påført omkostninger, skal disse, selv om forliket intet derom inneholder, efter fylkesmannens bestemmelse og opgave overensstemmende med forskriftene i § 58 litr. a og c betales av reinbeitedistriktets flyttlapper, en for alle og alle for en. Om fornødent inndrives beløpet efter ordre fra fylkesmannen efter reglene i §§ 64—67.

Formannen kan på samme måte som nevnt foran i litr. f påkjære fylkesmannens bestemmelse. Fristen regnes fra den dag, denne ikke medregnet, da formannen blev meddelt underretning om bestemmelsen.

§ 59. Forkynnelse for formann.

Forkynnelse for formann skal foregå på det av ham opgitte opholdssted.

Såfremt formann opgir noget annet sted enn sitt opholdssted som forkynnelsessted, bør det benyttes som sådant, forsåvidt det ikke ligger fjernere fra takstbestyrerens bopel enn opholdsstedet.

For øvrig kan forkynnelse for formann foretas på hvilket som helst sted, hvor han måtte påtreffes.

§ 60. Når forkynnelse er ufornøden.

Undlater formann å underrette takstbestyreren om sitt opholdssted eller å opgi annet forkynnelsessted (§ 59), er forkynnelse ufornøden, såfremt takstbestyreren ikke allikevel kjenner formannens opholdssted i reinbeitedistriktet.

Det samme gjelder, forsåvidt angår innkallelse til takstforretning, når formannen og næstformannen har fraflyttet sitt reinbeitedistrikt uten å ha anvist nogen, som i deres sted kan motta forkynnelse eller når ikke nogen av dem ennu har innfunnet sig i reinbeitedistriktet.

§ 61. Varslets lengde ved forkynnelse.

Når formann skal innkalles til takstforretning eller rettergang, forkynnes innkallelsen for ham senest to og sytti timer før forretningens eller rettsmøtets avholdelse, såfremt avstanden fra hans opgitte opholdssted eller forkynnelsessted (§ 59) til forretnings- eller rettsstedet ikke er over tyve kilometer. Er avstanden lengere, forlenges varselsfristen med tolv timer for hver tikilometer eller del derav.

§ 62. Hvorledes forkynnelse foretas. 12 mai. Nr. 3.

Forkynnelse foretas av et stevnevidne på den måte, at gjenpart av dokumentet overleveres den, hvem det gjelder, eller i hans fravær nogen annen flyttlapp tilhørende reinbeitedistriktet. Påtreffes ingen sådan flyttlapp, nedlegges dokumentet på forkynnelsesstedet i telt eller gamme (kåte) eller opslåes på formålstjenlig måte.

Har formann for takstbestyreren opgitt et postkontor eller en telegraf- eller telefonstasjon eller en fastboende, som bor på eller i nærheten av formannens opholdssted eller av det i § 59 nevnte forkynnelsessted og som har erklært sig villig til å motta forkynnelser for formannen, skal forkynnelse av innkallelse til takstforretning foregå på den måte, at skriftet sendes eller meddeles formannen under den opgitte adresse i rekommandert brev eller ved telegram eller telefon, såfremt dertil er anledning og derved ikke voldes vesentlig forsinkelse.

Kapitel VII.

Tvangsfullbyrdelse.

§ 63. Når erstatningsbeløpet forfaller til betaling.

Erstatningsbeløp med omkostninger ifølge forlik (§§ 44 og 49), takstforretningsbeslutning (§ 48) eller dom (§ 55 litr. i) kan ikke kreves betalt før den 1. november, såfremt forliket er avsluttet eller beslutningen eller dommen er avsagt i tidsrummet mellem 1 april og 31 august og ellers først efter 2 måneders forløp regnet fra forlikets avslutning eller beslutningens eller dommens forkynnelse.

Det samme gjelder såfremt saken er ordnet ved forlik eller voldgift forut for takstforretningen (§ 46), medmindre annen forfallstid er fastsatt i forliket eller voldgiftsavgjørelsen.

Hvor der foreligger særlige forhold som gjør det nødvendig for skadelidte å få erstatningsbeløpet utbetalt før det i henhold til foranstående bestemmelser kan kreves betalt, kan fylkesmannen efter derom innkommet begrunnet andragende la beløpet forskuddsvis utbetale av statskassen så snart forliket er avsluttet eller beslutningen eller dommen er blitt rettskraftig.

§ 64. Tvangsfullbyrdelse.

Forlik, beslutning og dom som nevnt i § 63, første ledd skal fylkesmannen efter begjæring av vedkommende beordre fullbyrdet av lensmannen (namsmannen) uten utgift for den erstatningsberettigede.

Det samme gjelder når saken er ordnet ved forlik eller voldgift forut for takstforretningen (§ 46). Dog kan i dette tilfelle fullbyrdelse uten søksmål kun finne sted når der foreligger datert skriftlig forlik mellem skadelidte og formannen — be-

12 mai. Nr. 3.

kreftet av 2 vitterlighetsvidner — eller datert og underskrevet voldgiftsavgjørelse. Forliket eller voldgiftsavgjørelsen må derhos lyde på bestemt beløp, gi oplysning om når, hvor og på hvilken gjenstand skaden er voldt og inneholde vedtagelse av at inndrivelse kan finne sted uten søksmål og overensstemmende med nærværende lovs bestemmelser om tvangsfullbyrdelse.

Fullbyrdelsen foregår overensstemmende med de til enhver tid gjeldende bestemmelser om tvangsfullbyrdelse med de avvikelser som inneholdes i nedenstående paragrafer.

§ 65. Tvangsfullbyrdelse i rein.

Dekning for nogen i § 63 nevnt erstatning med omkostninger kan tas i rein tilhørende en eller flere av de erstatningspliktige (§ 42) flyttlapper. Dog kan dekning også tas i andre flyttlappers rein i reinbeitedistriktet, såfremt formannen ikke efterkommer nedennevnte pålegg, og lensmannen ikke finner å kunne få utskilt det fornødne antall rein tilhørende nogen av de erstatningspliktige.

Dekningen foregår uten forutgående utlegg ved tvangssalg av det fornødne antall rein, om fornødent i forbindelse med besiddelsestagelse av disse.

Tvangssalg av rein må alene foretas i månedene november, desember, januar, februar eller mars. Dog kan tvangssalg av rein tilhørende flyttlapp, hvis rein føres til Sverige om høsten eller vinteren, også foretas til annen årstid. Det samme gjelder salg med hjemmel av § 78.

Når tvangssalg av rein skal finne sted, skal lensmannen i betimelig tid før forretningen forkynne formannen i det reinbeitedistrikt, hvor reinen er, skriftlig pålegg om i anførte øiemed til fastsatt tid og sted å utskille, ha til stede og i tilfelle sette ham i besiddelse av så mange rein, som lensmannen bestemmer. I skriftet skal det tilkjennegis, at undlatelse av å efterkomme pålegget er forbundet med straffansvar (§ 74) og vil medføre, at lensmannen selv treffer forføiningen.

Efterkommes ikke pålegget, skal lensmannen ved fastkasten eller på annen tjenlig måte, om nødvendig ved nedskytning, ta det fornødne antall rein i besiddelse. Reinbeitedistriktets flyttlapper er pliktige til å bistå hermed.

Tvangssalget foretas på den måte, som finnes formålstjenligst.

Ved salget skal lensmannen i protokollen innta en fortegnelse over de solgte rein med angivelse av deres kjønn og omtrentlige alder og med riss av øremerkene. Gjenpart av fortegnelsen og øremerkene leveres formannen og av ham reinens eiere (jfr. § 70).

Såfremt formannen på stedet setter lensmannen i besiddelse av rein tilhørende alle de erstatningspliktige flyttlapper i så

stort antall for hver, som lensmannen finner fornødent til dek- 12 mai.
ning av den enkeltes ansvar efter fordeling av erstatnings- og Nr. 3.
omkostningsbeløpet i forhold til antallet av de rein, som hver har meldt (§ 11 jfr. § 12) til reinbeitedistriktet, bør der så vidt mulig ikke selges flere rein tilhørende den enkelte, enn at utbringendet dekker den på ham fallende del.

Lensmannen bestemmer salgsvilkårene, innestår for beløpene, såfremt der gis henstand med disses erleggelse, og innfordrer dem.

§ 66. Nærmere regler om tvangsfullbyrdelse.

For tvangsfullbyrdelse i rein kan Kongen eller den, han bemyndiger, om fornødent gi nærmere regler.

§ 67. Tvangsfullbyrdelse i andre gjenstander enn rein.

Tvangsfullbyrdelse i andre gjenstander enn rein må hos hver enkelt av de erstatningspliktige alene tas for det beløp, som faller på vedkommende i henhold til sådan fordeling som nevnt i § 65, næstsiste ledd.

Kapitel VIII.

Forskjellige bestemmelser.

§ 68. Utskilning av rein.

Enhver reineier er på begjæring av lappefogden, politiet, den som har å foreta tvangsfullbyrdelse eller distriktets formann pliktig til å gi adgang til utskilning av rein og til i dette øiemed å samle og ordne sin reinhjord således, at det blir bekvemt å iverksette utskilningen.

Er begjæringen fremsatt på foranledning av en reineier, plikter denne å delta i arbeidet med samlingen og ordningen av reinhjorden.

Utskilning kan dog ikke forlanges holdt i tiden fra 1 mai til 15 juni og fra 15 september til 15 oktober.

Kongen eller den han bemyndiger, kan, om fornødent, gi nærmere regler om utskilning og kan derhos for fylke eller del derav endre bestemmelsen i tredje ledd om den tid, hvori utskilning ikke kan forlanges holdt.

§ 69. Behandling av fremmede rein.

Reineier blandt hvis rein fremmede rein er kommet inn skal snarest mulig derom underrette distriktets formann og reinens eier eller den som optrer på hans vegne, eller, såfremt disse ikke kjennes, formannen i det distrikt, hvorfra reinen antas å være kommet. Reinens eier eller den som optrer på hans vegne plikter snarest mulig derefter å la den avhente. Inntil så skjer skal de fremmede rein forsvarlig voktes og de må ikke

12 mai. Nr. 3.

uten samtykke fra eieren eller den som optrer på hans vegne eller efter forlangende av offentlig tjenestemann utskilles før efter 12 ukers forløp og ikke i tiden fra 1 mai til 15 juni og fra 15 september til 15 oktober eller i den med hjemmel av § 68, 4. ledd, fastsatte tid.

Er reinens avhentning eller utskilning forbundet med særlig vanskelighet, er eieren eller den som optrer på hans vegne berettiget til å utsette avhentningen inntil vanskelighetene er fjernet. I mellemtiden plikter den som har fått reinen inn i sin flokk å beholde reinen hos sig.

Eieren er pliktig til å betale de utgifter som er forbundet med den i 1. ledd nevnte underretning samt godtgjørelse for voktningen.

I vedtekt kan det bestemmes at godtgjørelsen for voktningen skal inngå i reindriftsfondet. De nærmere bestemmelser om godtgjørelsens størrelse fastsettes for øvrig i vedtekt eller om så er ikke skjedd av den som fylkesmannen dertil bemyndiger.

Kongen kan om fornødent gi nærmere regler om behandling av fremmede rein.

§ 70. Rett til tilbakesøkning av betalt erstatning.

a) Flyttlapp, som for skade voldt av rein har måttet betale en større del av erstatningen enn den, han vilde hatt å erlegge, om sådan fordeling som nevnt i § 65 næstsiste ledd hadde funnet sted, kan kreve den overskytende del hos de medansvarlige (§ 42), idet hver av disse har å betale en så stor del av erstatningsbeløpet med omkostninger, som efter en fordeling som anførte faller på ham.

Godtgjør flyttlapp, at ingen eller kun en del av hans rein har medvirket til skaden, har han krav på tilbakebetaling i første tilfelle av hele det erlagte beløp og i siste av en forholdsmessig andel hos hver av de ansvarlige (§ 42) efter sådan fordeling som anført.

b) Godtgjør formannen, at der på skadetiden i reinbeitedistriktet opholdt sig rein, hvis eier ikke dertil var meldt (§ 11) eller henvist (§ 12), kan han på vegne av dets flyttlapper kreve godtgjort hos reineieren det hele erstatningsbeløp med omkostninger, såfremt ingen av de til distriktet meldte eller henviste lapper med rein opholdt sig der på skadetiden (jfr. § 79), men i motsatt tilfelle en så stor del derav, som efter en fordeling som nevnt foran i litr. a vilde falt på reineieren, om han hadde tilhørt distriktet. Er reineieren ikke meldt til noget reinbeitedistrikt, legges ved fordelingen det antall rein til grunn, som han kan antas å ha hatt i sin besiddelse.

c) Flyttlapp, hvis rein med hjemmel av § 65 første ledds annet punktum er tatt til dekning av erstatnings- og omkostningsbeløp, for hvilket han ikke er medansvarlig, kan kreve sig reinens verdi godtgjort hos hvilken som helst av de erstatningspliktige flyttlapper. 12 mai. Nr. 3.

Søksmål om betaling som ovenfor under litr. a—c nevnt kan reises innen et år henholdsvis efterat erstatningsbeløpet erlagdes eller dekning tokes.

Takstbestyrerne, lappefogden og opsynet er pliktige til på begjæring å bistå flyttlappene med istandbringelse av fordelingsopgjør og forlik om tilbakebetaling.

§ 71. Tvungen avståelse av jord eller rettighet eller overtagelse av gjerdehold.

a) Eier og bruker av jord og innehaver av rettighet, som knytter sig til fast eiendom, er, når Kongen av hensyn til flyttlappenes reindrift bestemmer det, pliktig til å avstå til staten den fornødne grunn eller rettighet eller retten til erstatning for skade voldt av rein (§§ 39—41) eller til å vedlikeholde gjerde, som av Kongen måtte bli bestemt opført til vern mot skade ved rein, alt mot godtgjørelse, som i mangel av overenskomst fastsettes ved skjønn, som styres av lensmannen.

b) Ønsker flyttlapper for egen eller i tilfelle for reindriftsfondets regning å opføre gjerde om privat eiendom for å verne denne mot skade ved rein, kan de i mangel av eierens samtykke kreve det avgjort ved sådant skjønn som foran nevnt, hvorvidt de skal ha adgang dertil. Om tid og sted for skjønnsforretningen gir lensmannen grunneieren og rekvirenten betimelig underretning. Ved forretningen skal det undersøkes, hvorvidt gjerdet kan medføre vesentlig ulempe for grunneieren eller andre. Finnes dette ikke å være tilfelle, skal det i mangel av enighet mellem partene avgis skjønn over, hvor og hvorledes gjerdet i tilfelle skal opføres, for at det skal kunne frede mot rein og gjøre mest mulig nytte, og bestemmes, innen hvilken tid gjerdet i tilfelle må være opført. Opføres ikke gjerdet innen den satte frist, bortfaller adgangen til dets opførelse.

Når gjerdet måtte være opført og godkjent av grunneieren eller av lensmannen, tilfaller det grunneieren. Fra dette tidspunkt påligger det denne å vedlikeholde gjerdet. Forsømmes dette med den følge, at rein kommer inn og gjør skade, kan grunneieren ikke herfor kreve erstatning hos flyttlappene.

Skulde skjønnet finne, at gjerdets vedlikehold på grunn av forholdene på stedet eller gjerdets utstrekning vil påføre grunneieren uforholdsmessige omkostninger, kan det bestemme,

12 mai. Nr. 3.

at vedkommende flyttlapper skal betale en nærmere fastsatt del av vedlikeholdsomkostningene.

§ 72. Optagning og utførsel av reinlav.

Kongen kan for reinbeitedistrikt eller del derav gi regler for optagning av reinlav og forby, at redskap anvendes ved sådan optagning, og at reinlav dersteds optas eller derfra utføres.

Forinnen nogen sådan regel eller sådant forbud gis, skal saken forberedes på den i § 2 nevnte måte.

Fylkesmannen kan for kortere tid, helt eller delvis, på vilkår, som han måtte stille, tillate avvikelse fra regel eller forbud, når fôrnød eller andre særlige omstendigheter nødvendiggjør det.

Reinlav, som tas eller utføres i strid med nogen regel eller noget forbud som oven nevnt, kan efter fylkesmannens ordre uten rettergang inndras, hos hvem den måtte finnes.

Inndragningen skjer til inntekt for reindriftsfondet (§ 17) i det reinbeitedistrikt, hvor reinlaven er tatt.

§ 73. Hunder.

I reinbeitedistriktene skal følgende bestemmelser gjelde:

a) Alle hunder skal, forsåvidt og når de ikke benyttes til gjæting av rein, holdes bundet eller klubbet i den tid av året, da reinbeitning lovlig foregår i reinbeitedistriktet.

Fylkesmannen kan dog for fylket eller deler derav tilstede hel eller delvis fritagelse herfor, når det kan skje, uten at det med ovennevnte påbud tilsiktede øiemed forfeiles.

De nærmere forskrifter om klubbens størrelse og klubningen for øvrig gis av fylkesmannen.

b) Mens flytning med rein foregår forbi et bosted eller en seter, skal bostedets eller seterens hunder holdes bundet eller innestengt.

c) Hund, som har den vane å jage rein, skal foranstaltes drept av politiet, såfremt den ikke blir holdt bundet eller innestengt under reins tillatte ophold i reinbeitedistriktet.

d) Hund, som finnes i ferd med å jage eller skade rein på dennes tillatte opholdssted, kan av hvem som helst optas eller på stedet drepes eller innen tre måneder foranstaltes drept av politiet, når dette begjæres av formann.

Det samme gjelder hund som påtreffes uten ledsager i strekning hvor rein på den tid lovlig opholder sig, hvis tilsvarende bestemmelser på vedkommende sted er gjeldende for hund som uten ledsager påtreffes i sådan strekning i den tid bufe beiter.

Optas hunden eller drepes den på stedet, skal vedkommende uopholdelig underrette hundens eier eller lensmannen derom. Optatt hund skal derhos straks leveres lensmannen. Hvis denne ikke foranstalter hunden drept, leveres

den til eieren mot, at denne betaler alle med optagelsen og behandlingen forbundne utgifter.

e) Skade, som hund volder på rein, og utgifter og bryderi, som påføres flyttlapp ved, at hund jager eller skremmer rein på dennes tillatte område, skal godtgjøres av hundens eier, selv om denne ikke har nogen skyld. Når der foreligger fyldestgjørende bevisligheter for skaden, dens omfang og for hvem som er eier av hunden, skal godtgjørelsen på begjæring av reinens eier eller formann innbetales uten utgift for skadelidte ved fylkesmannens foranstaltning overensstemmende med de for borgerlige rettstvisters avgjørelse gjeldende regler.

§ 74. Straffebestemmelser.

Forsåvidt ikke den almindelige lovgivning medfører høiere straff, straffes med bøter den,

a) hvis rein opholder sig utenfor det reinbeitedistrikt eller område (§§ 2 og 4), hvor de skal være (§§ 11 og 12),

b) hvis rein opholder sig i reinbeitedistriktet eller området til annen tid enn fastsatt (§§ 3 og 4),

c) hvis rein opholder sig i reinbeitedistriktet i et antall, som med ti procent overstiger det i hans melding (§ 11) opgitte, eller hvis anmeldelse i annen henseende er uriktig eller ufullstendig eller helt uteblir eller innsendes for sent,

d) som lar flere rein komme inn i reinbeitedistriktet enn det for dette fastsatte antall eller som undlater å efterkomme pålegget om forminskelse av reinantallet eller ikke efterkommer pålegget innen fastsatt frist (§ 8),

e) som undlater eller er forsømmelig med å yde bistand ved reintelling eller forstyrrer tellingen (§ 9),

f) under hvis voktning er rein tilhørende andre enn de i meldingen nevnte personer eller som har flere rein enn bestemt (§§ 10 og 11),

g) som undlater å efterkomme eller å efterkomme i rette tid bestemmelse om henvisning (§ 12),

h) som uaktet beskikket som formann eller næstformann eller valgt som medlem av reindriftsstyret undlater å gjøre tjeneste som sådan eller å utføre nogen ham som sådan påhvilende tjenesteplikt eller er forsømmelig ved utførelsen av sådan plikt (§§ 13, 15, 16 og 65),

i) som undlater å yde formann eller næstformann sådan bistand som nevnt i § 14 eller er forsømmelig med bistanden,

j) som overtrer noget i vedtekt (§ 16) inneholdt forbud eller påbud,

k) som ikke har registrert reinmerke eller i øvrig tillatt merke på sine rein eller benytter annet merke enn det tillatte (§§ 18, 19, 21, 22, 24, 25) eller som overtrer noget i § 20

12 mai. Nr. 3.

om merkning av reinkalv, i § 21 om bimerke og ommerkning eller i § 25 post 3 inneholdt påbud eller forbud eller med sitt merke merker andres rein, hvad enten reinen er besiddelsesløs eller ikke,

l) som undlater å efterkomme påbudet i § 26 om å flytte inn i reinbeitedistriktet samtidig med sine rein eller om å forbli der, så lenge reinen opholder sig der,

m) som overtrer noget i § 27 om flytninger eller flytteveier inneholdt påbud eller forbud eller forstyrrer flytning,

n) som overtrer noget i § 29 om voktning av rein inneholdt påbud eller forbud,

o) som overskrider sin adgang efter § 30 til bruk av skog eller tar trevirke i strid med fredningsbestemmelse (§ 31) eller uten utvisning, hvor sådan er påbudt (§ 32), eller overtrer noget i §§ 35, 36 eller 37 inneholdt påbud eller forbud, eller overtrer nogen i medhold av § 33 utferdiget bestemmelse,

p) som undlater å yde lensmannen den i § 65 om tvangsfullbyrdelse i rein nevnte bistand,

r) som overtrer noget i §§ 68 eller 69 inneholdt påbud eller forbud om utskilning eller behandling av fremmede rein eller forstyrrer utskilning av rein eller uten hjemmel fører rein fra sted, hvor utskilning foregår eller har foregått,

s) som overtrer noget med hjemmel av § 72 gitt forbud mot å opta eller utføre reinlav eller opta sådan med redskap,

t) som overtrer noget i § 73 om hunder inneholdt påbud eller forbud eller nogen med hjemmel deri gitt bestemmelse,

u) som ufreder rein på dens tillatte opholdssted,

v) som i fylke, innen hvilket der er reinbeitedistrikt, finnes i besiddelse av ikke bearbeidet reinhud, hvorpå det ene øre eller begge ører er bortskåret eller reinmerket på annen måte gjort utydelig eller ødelagt, medmindre det er sannsynlig, at han rettmessig forføiet over reinhuden eller at den er av villrein,

w) som undlater å efterkomme noget i § 78 om utdrivning av ulovlig beitende rein inneholdt pålegg eller nogen der omhandlet plikt.

På samme måte som foran nevnt straffes den, som bevirker eller medvirker til, at nogen i denne paragraf omhandlet forseelse begåes.

Har flyttlapps husfolk eller tjener begått nogen i litr. o nevnt forseelse, blir husbonden å straffe som den, der har bevirket eller medvirket dertil, når det ikke er sannsynlig at forseelsen er begått mot hans vilje.

§ 75. P å t a l e.

De i § 74 nevnte forseelser påtales av den offentlige påtalemyndighet efter begjæring av fylkesmannen.

Dog kan de i litr. e, i, j, k, l, m, n, r, s, t og u nevnte for- 12 mai.
seelser også begjæres påtalt av formannen. Nr. 3.

§ 76. Tvangsfullbyrdelse i rein for bøter og omkostninger.

For bøter og omkostninger vedtatt av eller ilagt reineier for nogen i denne lov nevnt straffbar handling kan tvangsfullbyrdelse foregå i de ham tilhørende rein overensstemmende med bestemmelsene i § 65, hvilke har avpasset anvendelse.

§ 77. Bøter ilagt reinvokter.

Bøter og omkostninger vedtatt av eller ilagt reinvokter for nogen i denne lov nevnt straffbar handling kan inndrives hos hans husbond. Bestemmelsene i § 65 har avpasset anvendelse.

§ 78. Utdrivning av rein, som beiter uten berettigelse.

Når flyttlapps rein finnes i et område uten berettigelse i henseende til sted eller tid (§§ 2, 3, 4, 11 og 12, jfr. § 74 litr. a, b og d), skal lappefogden eller opsynet eller, hvor sådant ikke er ansatt eller til stede, lensmannen snarest mulig pålegge flyttlapp uten ophold å utdrive reinen til reinbeitedistrikt eller i tilfelle del derav (§ 4), hvor den antas å være berettiget til å beite. Enhver flyttlapp er efter tjenestemannens pålegg pliktig til å foreta eller bistå med utdrivningen.

Undlater flyttlappene å efterkomme pålegget om utdrivning, skal tjenestemannen la den foreta. For å skaffe bevis for, hvem der eier reinen, og til dekning av utgiftene ved utdrivningen skal han derhos, om fornødent, la fastkaste eller nedskyte og selge overensstemmende med forskriftene i § 65 det fornødne antall rein.

Utdrivning kan alt efter omstendighetene undlates når reinen opholder sig i en annen del av det reinbeitedistrikt, hvortil den er meldt eller henvist, enn den, hvor den skal være (§ 4), eller i et annet reinbeitedistrikt enn det nevnte, i siste tilfelle dog alene såfremt ikke ved reinens ophold der det for distriktet fastsatte høieste reinantall (§ 8) overskrides.

Er reinen i reinbeitedistrikt sammenblandet med rein, som er berettiget til å beite der, må utdrivning ikke foretas, før utskilning er foregått overensstemmende med bestemmelsene i § 68.

Enhver flyttlapp, som er meldt eller i tilfelle henvist til det reinbeitedistrikt, hvor reinen bringes, er pliktig til å ta den under voktning og besørge den overlevert til eieren mot sådan godtgjørelse av denne, som bestemmes i vedtekten (§ 16) eller hvor vedtekt ikke er utferdiget av fylkesmannen.

§ 79. Erstatningsansvar for skade voldt av rein som beiter uten berettigelse i reinbeitedistrikt.

12 mai. Nr. 3.

For skade voldt av flyttlapps rein i reinbeitedistrikt, hvortil dens eier ikke er meldt eller i tilfelle henvist, er de til dette meldte eller henviste flyttlapper erstatningsansvarlige som bestemt i §§ 39—42 jfr. § 70 og kap. VI og VII.

Opholdt ingen sådan flyttlapp sig lovlig med rein i reinbeitedistriktet på skadetiden, er de flyttlapper som sist var meldte eller henviste dertil, på samme måte erstatningsansvarlige. Til takstforretning blir vedkommende formann, eller representant for flyttlappene å innkalle, om dette kan skje uten vesentlige omkostninger og tidsspille. Takstforretningens beslutning skal forkynnes for nevnte flyttlappers formann uansett om han eller annen representant for lappene har vært innkalt til takstforretningen.

§ 80. Erstatningsansvar for skade voldt av rein som beiter utenfor reinbeitedistrikt.

Skade voldt av flyttlapps rein utenfor reinbeitedistrikt erstattes overensstemmende med de i almindelighet gjeldende regler om skade og erstatning. For sådan skade er reinens eier ansvarlig.

I mangel av mindelig overenskomst om skaden og erstatningens størrelse bestemmes denne ved skjønn som styres av lensmannen. Der er ikke adgang til overskjønn.

Til dekning av skaden med omkostninger skal lensmannen på skadelidtes begjæring la på sådan måte som i § 78 annet ledd anført ta i besiddelse og selge det fornødne antall rein, såfremt ikke erstatningen straks betales eller sikres på betryggende måte.

Skadelidte kan anlegge erstatningssak mot reineieren overensstemmende med de for borgerlige rettstvisters avgjørelse til enhver tid gjeldende regler.

§ 81. Nedskytning av rein, som beiter uten berettigelse.

Fylkesmannen kan bemyndige lensmannen, lappefogden og opsynet til å la nedskyte flyttlapps rein, som uten voktning opholder sig utenfor reinbeitedistrikt. Utbringende av de skutte rein efter fradrag av alle påløpne omkostninger skal utbetales til eieren. Kan ikke denne påvises innen utløpet av ett år efter salget, tilfaller nettoutbringendet ett eller flere reindriftsfond (§ 17).

§ 82. Nærmere bestemmelse av Kongen om utdrivning, erstatning og nedskytning.

Kongen gir de nærmere fornødne bestemmelser om utdrivning i henhold til § 78 og om nedskytning og salg av rein m. v. i henhold til § 81.

§ 83. Offentlige tjenestemenns godtgjørelser. 12 mai. Nr. 3.

I. Vedkommende offentlige tjenestemenn tilkommer følgende betalinger og godtgjørelser:
   a) For bestyrelse av takstforretning den til enhver tid for lensmenns bestyrelse av skjønnsforretning fastsatte,
   b) for tvangsfullbyrdelse og for besiddelsestagelse av rein som under litr. a bestemt,
   c) for tilsigelse av takstmenn og domsmenn den for lensmenns tilsigelse av domsmenn i straffesak fastsatte,
   d) for beskrivelse av nogen foran nevnt forretning den til enhver tid for beskrivelse fastsatte,
   e) for forkynnelse den til enhver tid for forkynnelse i straffesak fastsatte, men for den i § 62 annet ledd nevnte fem kroner.

II. Takstmenn og domsmenn tilkommer den til enhver tid henholdsvis for skjønnsmenn i borgerlig rettstvist, når de tas av det sedvanlige utvalg innen tinglaget, og for domsmenn i straffesak fastsatte betaling og godtgjørelse.

Annen del.

Reindrift som ikke inngår under første del.

§ 84. Reindrift i reinbeitedistrikt.

a) Reindrift i reinbeitedistrikt utenfor Finnmark fylke er forbudt andre enn flyttlapper (§ 1) og lapper, som har sådan tillatelse som nevnt i § 99.

b) Norsk statsborger, som er bosatt i reinsogn i Finnmark fylke, har rett til å drive reindrift innen reinsognet med de rettigheter og forpliktelser som i første del er bestemt for flyttlapper. Fastboende reineiere er dog ikke pliktige til personlig å følge sin rein hvis annen fastboende eller flyttlapp overtar gjætingen av den. Efter at saken er forberedt på den i § 2 nevnte måte, kan fylkesmannen bestemme det høieste antall rein som fastboende eller vedkommende gårdsbruk kan ha.

§ 85. Reindrift på egen eller andres eiendom utenfor reinbeitedistrikt.

Reindrift utenfor reinbeitedistrikt er alene tillatt på eiendom, som vedkommende selv eier eller bruker, og på eiendom tilhørende andre, hvor vedkommende har fått eiers eller brukers tillatelse til å drive reindrift.

§ 86. Reindrift i bygdealmenning utenfor reinbeitedistrikt.

Bygdealmenningsstyre kan på nedennevnte vilkår og for et tidsrum av inntil ti år om gangen beslutte bortleiet til rein-

12 mai. Nr. 3.

drift de deler av almenningen — barskogtrakt undtatt —, som ligger utenfor reinbeitedistrikt og som ikke er optatt av nogen dertil almenningsberettiget, og felæger (driftehavn), der ikke er i bruk som driftebeite og heller ikke i de tre næst foregående somrer har vært brukt dertil.

I tiden fra og med 1 november til og med 30 april kan også andre deler av almenningen — barskogtrakt undtatt — besluttes bortleiet til reindrift.

Der kan kun besluttes bortleie, hvis reindriften kan foregå uten vesentlig skade eller ulempe for jordbruk, skog, husdyrbeite, seter, slåtte eller lavtak. Beslutningen skal angi så nøiaktig som mulig grensene for den beitestrekning, som bortleies til reindrift, tilstøtende beitestrekninger og jordbruk, det tidsrum av året, hvori reindriften kan foregå, for hvor langt tidsrum tillatelsen gjelder, og hvilken skade voldt av reinen skal kunne kreves erstattet, og derhos inneholde plan for driften, herunder største tillatte reinantall og antall reinvoktere.

Beslutningen skal ligge til almindelig eftersyn i tre måneder efter derom skjedd betryggende kunngjørelse bl. a. ved innrykkelse i minst en i distriktet utbredt avis.

Fremkommer der til almenningsstyret innen utløpet av nevnte frist fra nogen, hvis eiendom, bruk eller bruksrett kan påvirkes av reindriften, innsigelse mot beslutningen under påberop av, at reindriften vil være til vesentlig skade eller ulempe som foran anført, og styret fastholder sin beslutning, avgjøres tvisten ved skjønn, som styret foranstalter avholdt. Skjønnet styres av lensmannen.

Styrets beslutning må ha Kongens stadfestelse for å bli gyldig. Den av Kongen stadfestede beslutning trer i kraft tre måneder efter sådan kunngjørelse derom som foran nevnt.

Disse bestemmelser gjelder også hvor almenningsstyret selv vil drive reindrift.

§ 87. Reindrift i sameiestrekning utenfor reinbeitedistrikt.

I sameiestrekning kan et flertall av eierne, når dette flertalls eiendomsandel i sameiestrekningen minst representerer en halvdel i samme, med bindende virkning for mindretallet beslutte for et tidsrum av inntil ti år om gangen å bortleie beite til reindrift i den del av strekningen, hvor reindrift kan foregå uten vesentlig skade eller ulempe for eiere eller mulige andre bruksberettigede. Hvis beslutningen går ut på, at flertallet bortleier beitet i sådant øiemed til sig selv, er enhver til minoriteten hørende sameier berettiget til å kreve å bli deltager (aksjonær) i reindriftsamlaget.

Beslutningen, der må inneholde sådanne oplysninger som de, der nevnes i § 86, skal snarest gjørlig på betryggende måte

meddeles mindretallet og bruksberettigede. Disse kan senest en måned derefter begjære skjønn, om ovennevnte betingelse for bortleie er til stede og angående de i beslutningen inneholdte vilkår for bortleien. Skjønnet styres av lensmannen. 12 mai. Nr. 3.

§ 88. Innberetning om reindrift.

a. Den, som akter å begynne reindrift, skal gjennem lensmannen innberette dette til fylkesmannen og meddele, med hvilken hjemmel og hvor og med hvilket antall rein og reingjætere reindriften skal foregå. Reindriften må ikke påbegynnes, før to måneder er hengått siden innberetningens avgivelse.

b. Den, som har sådan reindrift som nevnt i § 85, § 86 eller § 87 eller i lov nr. 5 av 12 mars 1920 om utnyttelse av rettigheter til beite, fiske, jakt og fangst m. v. i statens almenninger, § 23, jfr. § 22, skal hvert år gjennem lensmannen sende fylkesmannen beretning om sin reindrift i årets løp. Kongen fastsetter nærmere bestemmelser om innen hvilken tid beretningen skal avgis og hvad den skal omfatte.

§ 89. Reintelling.

Fylkesmannen kan minst hvert femte år pålegge enhver, som utøver reindrift, innen nærmere fastsatt frist å telle sine rein. Han kan derhos foreskrive, hvorledes tellingen skal foretas.

§ 90. Reinmerkning.

Enhver reineier, herunder innbefattet reinsamlag (aksjeselskap), skal ha og bruke et eneste reinmerke, hvormed han (det) skal øremerke alle sine rein, innen de er årsgamle. Overgår merket rein ved lovlig adkomst til ny eier, skal der til merket føies et eller flere tilleggssnitt, såfremt ommerkning til den nye eiers merke ikke kan skje overensstemmende med de nedennevnte nærmere bestemmelser.

Så vel reinmerkene som bimerkene skal registreres.

Vedkommende regjeringsdepartement kan for kortere eller lengere tid frita reineier for plikten til å merke sine rein, når merkningen vilde medføre uforholdsmessige omkostninger og ikke antas å være påkrevet.

De i §§ 22, 23 og 24 inneholdte bestemmelser har avpasset anvendelse. Utbringendet ved salg av rein uten lovlig merke (§ 24) tilfaller statskassen. Kongen eller den, han bemyndiger, gir de nærmere fornødne bestemmelser om reinmerker, tilleggssnitt, reinmerkning, ommerkning, registrator, registrering og betaling for denne.

§ 91. Erstatningsansvar for skade voldt av rein.

a. Pliktig erstatning for skade, som voldes av rein innen område, hvor sådan reindrift foregår som nevnt i § 88 litr. b, kan kreves betalt av den, der utøver reindriften. Innehas denne av flere eller drives den av reinsamlag eller aksjeselskap eller

12 mai. Nr. 3.

driver flere reindrift i området eller deler derav, er samtlige innehavere av eller aksjonærer i reindriften eller reindriftene ansvarlige for den pliktige erstatning, en for alle og alle for en.

b. All skade, som voldes av rein som ovenfor nevnt utenfor området, kan kreves erstattet. Kongen eller den, han bemyndiger, kan bestemme, at det i litr. a anførte ansvar skal omfatte også skade voldt innen visse områder tilstøtende strekninger, hvor reindrift ikke er tillatt. Grensene for disse må i så fall nøiaktig bestemmes.

c. Kommer rein, som er nevnt foran, inn i reinbeitedistrikt (§ 2), blir dens eier eller eiere (aksjonærer) å medta i det i § 42 omhandlede fellesansvar i reinbeitedistriktet, forsåvidt angår skade voldt dersteds i det tidsrum, hvori reinen antas å ha vært der, dog således at reineieren eller reineierne kun har å betale så stor del av erstatningsbeløpene med omkostninger, som svarer til antallet av hans (deres) rein ifølge siste telling eller beretning.

d. Bestemmelsen i § 42 annet ledd har tilsvarende anvendelse.

Godtgjør reineier (styre), at ingen av hans (reinsamlagets) rein har medvirket til skaden, har han (det) krav på tilbakebetaling av det erlagte beløp hos de medansvarlige efter sådan fordeling mellem dem som nevnt i § 65 næstsiste ledd.

§ 92. Inntale av erstatning for skade voldt av rein.

a. Skadelidte må i tilfelle inntale sitt erstatningskrav overensstemmende med de for borgerlige rettstvister gjeldende regler.

b. Aktes påstand om sådant ansvar som nevnt i § 91 litr. c nedlagt, må reinens eier eller en av dens eiere eller, såfremt reinen eies av et reinsamlag (aksjeselskap), et medlem av dettes styre innkalles til takstforretningen (§ 48) og i tilfelle til domstolsbehandlingen (§ 52) sammen med formannen (§ 13) med varsel som for denne bestemt. Reineieren (styret) kan dog ikke begjære takstforretningen prøvet av domstol (§ 52) eller erklære anke (§§ 56 og 57).

Såfremt takstforretningen eller domstolen medtar reineieren i fellesansvaret i reinbeitedistriktet, skal det gis uttrykk henholdsvis i beslutningen (§ 48) og dommen (§ 55).

§ 93. Utskilning av rein.

De i § 68 om utskilning av rein inneholdte bestemmelser har tilsvarende anvendelse.

§ 94. Utdrivning og nedskytning av rein, som beiter uten berettigelse.

De i § 78 første, annet og fjerde ledd og §§ 81 og 82 inneholdte bestemmelser har tilsvarende anvendelse like overfor reineier, hvis rein kommer utenfor det område, hvor den lovlig

kan opholde sig, dog således at nettoutbringendet ved salget av de skutte rein i tilfelle tilfaller statskassen. 12 mai. Nr. 3.

§ 95. Forbud mot jakt på villrein.

Almenningsstyret kan forby jakt på villrein i bygdealmenninger eller del derav utenfor reinbeitedistrikt, hvor tamreindrift planmessig finner sted (§ 86), i den for villreinjakt ellers tillatte tid.

§ 96. Straffebestemmelser.

Forsåvidt ikke den almindelige lovgivning medfører høiere straff, straffes med bøter den,

a) hvis rein opholder sig på område, hvor vedkommende ikke har rett til å la den være,
b) som overtrer noget av de foran i § 88 eller i medhold av denne paragraf gitte påbud eller efterkommer påbudet mangelfullt,
c) som undlater å efterkomme noget med hjemmel av § 89 gitt pålegg om reintelling eller som opgir tellingens resultat uriktig,
d) som ikke har registrert reinmerke eller bimerke på sin rein overensstemmende med påbudene i § 90, eller som med sitt merke merker andres rein, hvad enten den er besiddelsesløs eller ikke, eller som overtrer nogen av Kongen eller den, han bemyndiger, med hjemmel av § 90 gitt bestemmelse,
e) som overtrer noget i § 93, jfr. § 68 om utskilning nevnt påbud,
f) som overtrer forbud i medhold av § 95 mot jakt på villrein.

§ 97. Påtale.

De i § 96 nevnte forseelser påtales av den offentlige påtalemyndighet efter begjæring av fylkesmannen eller den, vedkommende regjeringsdepartement bestemmer. De under litr. a og e nevnte forseelser kan også begjæres påtalt av fornærmede. Som fornærmet ved forseelse nevnt i litr. a anses enhver eier av og enhver bruksberettiget i området.

§ 98. Nektelse av adgang til reindrift.

Finner Kongen, at innehaver av reindrift, som er idømt eller har vedtatt bot for nogen i § 96 nevnt forseelse, driver reindriften således, at den er til vesentlig skade eller ulempe for andre, kan han for kortere eller lengere tid nekte vedkommende adgang til å fortsette reindriften og påby denne avviklet innen en av ham fastsatt frist. Oversittes denne, kan reinen inndras til inntekt for statskassen.

§ 99. Særlig tillatelse til reindrift på fremmed eiendom.

Fylkesmannen kan efter å ha hørt herredstyret eller herredstyrene tillate lapp, som ikke omfattes av § 1, som er norsk statsborger og som for kortere eller lengere tid har tatt bopel i reinbeitedistrikt, å utøve reindrift i dette og om fornødent

12 mai. Nr. 3.

tillike i annet eller andre reinbeitedistrikter på samme måte og med rettigheter og forpliktelser som for flyttlapper fastsatt i første del.

Sådan tillatelse må kun gis for bestemt person, bestemt eller bestemte reinbeitedistrikter eller del derav og for et begrenset antall rein, samt for en tid av ikke over fem år om gangen.

Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles, når vilkårene for den ikke iakttas eller beitningen foregår uten tilfredsstillende voktning.

Fylkesmannen kan dessuten gi sådan lapp tillatelse til å ha under sin voktning rein i et antall av i alt inntil femti tilhørende navngitte fastboende.

Fylkesmannen kan gi flyttlapps enke som er norsk statsborger, men som ikke er av lappisk avstamning (§ 1), tillatelse til å fortsette sin avdøde manns reindrift på samme måte og med de rettigheter og forpliktelser som for flyttlapper i første del fastsatt, uansett om hun er fastboende, dog kun så lenge hun forblir ugift. Fylkesmannen kan derhos gi enke efter lapp som i nærværende paragrafs første avsnitt omhandlet tillatelse til reindrift overensstemmende med disse bestemmelser, selv om enken ikke er av lappisk avstamning, dog kun så lenge hun forblir ugift og er norsk statsborger.

§ 100. Forbud mot reindrift.

Kongen kan for kortere eller lengere tid forby reindrift i herred eller del derav, som ligger utenfor reinbeitedistrikt, når reindrift der er eller antas å ville være til vesentlig skade eller ulempe for jordbruk, fedrift, skog, seter, slåtte eller lavtak.

Forinnen sådant forbud utferdiges, må herredstyret og mulige reineiere gis anledning til å uttale sig.

Kongen kan opheve forbudet, når han efter å ha innhentet herredstyrets uttalelse finner føie dertil.

§ 101. Tvungen utleie av reinbeitemark.

Kongen kan gi den eller dem som driver eller akter å drive reindrift, tillatelse til for et tidsrum av inntil ti år, å forlange leiet, for en del av året eller for hele året, reinbeitemark utenfor reinbeitedistrikt (§ 2) i stats- og bygdealmenning og på privat eiendom. Sådan leie kan dog alene kreves, såfremt marken i de siste to år har ligget og fremdeles ligger helt eller i det vesentlige unyttet som beite og dens anvendelse til reinbeite ikke antas å ville være til vesentlig skade eller ulempe for eier eller bruksberettiget.

I mangel av overenskomst avgjøres det ved skjønn, som styres av lensmannen, hvorvidt ovennevnte vilkår for tvungen leie er til stede og hvor stor godtgjørelse og i tilfelle ulempeerstatning der skal betales, samt for hvilken mulig skade ved rein der skal ydes erstatning.

Kongen kan når som helst tilbakekalle tillatelsen, når han dertil måtte finne føie. I så fall må leieren gis en frist av minst et år til å trekke sin reindrift bort fra den leiede mark. 12 mai. Nr. 3.

§ 102. Hunder.

Lov nr. 4 av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. skal ha tilsvarende anvendelse, når rein, som omhandles i § 88 litr. b, skades eller jages av hund på reinens tillatte opholdssted.

Tredje del.

Lovens ikrafttreden.

§ 103. Ophevelse av eldre lover. Overgangsbestemmelser.

a) Nærværende lov trer i kraft den 1 januar 1935.

b) Fra samme tid opheves lov, inneholdende bestemmelser med hensyn til benyttelsen av visse strekninger i Finnmark til reinbeite og til bevoktning av reinhjorder m. v. av 7 september 1854, dens §§ 1, 2, 3 og 7, lov, inneholdende forandringer i og tillegg til ovennevnte lov, av 9 september 1857, lov om forskjellige forhold vedkommende fjellfinnene i Finnmarks amt av 23 juni 1888, lov angående tillegg til førstnevnte lov av 11 juni 1898, lov, inneholdende tilleggsbestemmelser angående lappene og reinsdyrdriften innen de sønnenfor Finnmarks amt liggende landsdeler av 25 juli 1897 med senere forandringer, lov nr. 2 av 12 mars 1920 om forandring av nevnte lov, lov nr. 2 av 29 juni 1922 om forlenget gyldighet av lappeloven av 1883, og lov av 11 juli 1924 om fredning av barskog m. v. for reinbeitning.

c) De av Kongen eller den, han har bemyndiget, eller av annen myndighet med hjemmel av nogen av de foran under litr. b nevnte lover eller av loven angående lappene i Norge og Sverige av 2 juni 1883 gitte bestemmelser, regler, forbud, forskrifter m. v. forblir i fornøden utstrekning gjeldende, inntil anderledes av rette vedkommende i henhold til nærværende lov måtte bli bestemt.

d) Inntil sådanne bestemmelser som nevnt i § 2, § 3 og § 8 kan bli gitt, skal flyttlappene ha rett til å drive sin reindrift som den nu foregår. Dog kan fylkesmannen gi midlertidige bestemmelser, forsåvidt dette måtte finnes fornødent.

e) I Finnmark fylke skal fylkesmannen midlertidig fastsette inndeling i reinsogn og reinbeitedistrikter og beitetiden, inntil Kongens bestemmelse efter § 2 annet ledd og § 3 kan bli gitt.

12 mai. Nr. 4. **Lov*)[1]) om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.**

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 26. Første ledd:

Formues- og inntektsskatt kan ikke pålegges:

(a—q uforandret).

r. Bureisningsmenn — i de første 5 år efterat de har bosatt sig på bureisningseiendommen eller har opført nødvendige driftsbygninger på denne — forsåvidt angår formue, som består i bureisningseiendom med dertil hørende huser, innbo, redskaper, besetning og beholdninger, samt inntekt som bureisningsmannen og hans familie vinner av disse, eller av arbeide med disse.

Finansdepartementet gir, efterat Landbruksdepartementet har avgitt uttalelse, nærmere regler som ligningsmyndighetene skal følge om hvem der skal anses som bureisningsmenn.

§ 35. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en skattepliktigs formue eller inntekt efter reglene i nærværende kapitel blir å beskatte, skal vedkommende regjeringsdepartement endelig avgjøre tvisten, hvis de pågjeldende kommuner stiller forlangende derom, og den skattepliktige samtykker i sådan avgjørelse eller har deponert skatten i overensstemmelse med § 116. Departementets kjennelse skal begrunnes, forsåvidt grunnene antas å ha betydning utover den foreliggende sak.

Kongen kan treffe bestemmelse om, at en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner, skal fordeles mellem disse i et bestemt forhold, når kommunestyret i en eller flere av kommunene beslutter å andra om det, og det i betraktning av hver enkelt kommunes interesser i banken anses rimelig, at sådan fordeling finner sted.

Efter begjæring av vedkommende kommunestyre og anbefaling av Riksskattestyret kan Kongen med annet lands regjering slutte overenskomst om fastsettelse av spesielle regler for beskatningens fordeling mellem Norge og det fremmede land, når en næring drives under sådanne forhold, at vedkommende av inntekten er skattepliktig i begge land.

§ 42. Annet ledd:

Til inntekt henregnes ikke formuesforøkelser ved arv eller gave eller ved livsforsikring (til utbetaling ved død, annet

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 18 og 47. Innst. O. XI, jfr. innst. O. nr. 7. St.tid., forh. i Ot. s. 168—187; i Lt. s. 32—47.

tidspunkt eller begivenhet). Heller ikke henregnes til inntekt beløp, som enkelte bedrifter eller lønnsmottagere mottar som bidrag av sine respektive organisasjoner. Formuesforøkelse vunnet ved nydyrkning av jord henregnes ikke til inntekt; heller ikke medtas ved inntektens beregning bidrag som av staten, kommune eller selskap med offentlig støtte ydes til nydyrkning eller bureisning. Derimot anses som inntekt, hvad der erholdes som tantième, gratiale og lignende, hvad der mottas som utdelinger av legater og understøttelsesforeninger, hvad der oppebæres som regelmessig personlig understøttelse, hvorpå den skattepliktige ifølge lov eller overenskomst har krav, samt vederlagsfri benyttelse av andres rørlige eller urørlige gods. 12 mai. Nr. 4.

Samme paragrafs fjerde ledd:

Som inntekt medregnes også, hvad der erhverves ved den skattepliktiges og hans husstands håndverks- og husflidsarbeide i hjemmet så vel som husstandens arbeide i den skattepliktiges bedrift, herfra undtatt arbeide med nydyrkning av jord, jfr. annet ledds tredje punktum. Som inntekt regnes ikke verdien av hustruens og de øvrige familiemedlemmers arbeide med det almindelige husstell.

§ 44. Nytt annet ledd:

Utgifter ved nydyrkning av jord til leiet hjelp, jordforbedringsmidler, gjødning og såfrø m. v. skal komme til fradrag ved inntektsansettelsen med inntil 300 kroner pr. dekar. Den del av utgiftene, som dekkes ved erholdt nydyrkningsbidrag, kommer ikke til fradrag.

(Nuværende annet til sjette ledd blir tredje til syvende ledd).

§ 46. Første ledd:

Inntekt av gårdsbruk og dertil knyttede bierhverv ansettes, når den skattepliktige har drevet næringen i minst 3 år, til det beløp som utbyttet antas å ha utgjort i gjennemsnitt for de sist forløpne 3 år. Ved hvert års ligning ansettes utbyttet for det nærmest foregående år, hvilken ansettelse er bindende for de følgende års ligningsnevnd ved gjennemsnittsutbyttets beregning. Ved ansettelsen av utbyttet av gårdsbruk blir å medta verdien av husvær, av naturalgjenstander, som produseres på gården og forbrukes i gårdbrukerens egen husholdning så vel som andre verdier, som frembringes ved gårdbrukerens eget eller hans husstands arbeide, jfr. dog bestemmelsen i § 42, annet ledds tredje punktum. Tjenerlønninger kommer til avdrag i bruttoutbyttet kun med det beløp, der kan antas å vedkomme erhvervelsen av den inntekt, hvorfor husbonden skattlegges. Ved sådan direkte ligning av jordbruksinntekt settes inntekten av det personlige arbeide alene til det beløp, som ikke allerede er innbefattet i den for øvrig inntektsførte næring.

12 mai. Nr. 4.

Samme paragrafs fjerde ledd:

Herredstyret kan beslutte, at nettoinntekt av gårdsbruk ansettes til en viss procent av den antatte verdi av gården som jordbruk, gårdsredskaper og besetning, idet hertil legges et passende beløp for verdien av gårdbrukerens og hans families arbeide, hvorunder inngår ikke blott det utførte kroppslige arbeide, men også bestyrelsen av gårdsdriften, jfr. dog bestemmelsen i § 42, fjerde ledds annet punktum. Beløpet blir å forhøie eller nedsette fra en av ligningsnevnden ansatt gjennemsnittssats, jfr. § 80, efter vedkommende gårdbrukers arbeidsevne og dyktighet, bedriftens størrelse o. s. v.

Samme paragrafs femte ledd:

Når procentligning anvendes, skal ligningsnevnden innhente fullstendigst mulige næringsopgaver for enkelte særskilt valgte eiendommer og fastsette årets utbytteprocent på grunnlag av disse næringsopgaver samt under hensyntagen til de foreliggende jordbruksregnskaper, hvor disse foreligger fra et tilstrekkelig antall eiendommer, som kan danne et brukbart grunnlag for beregning av den gjennemsnittlige utbytteprocent i distriktet i vedkommende år. Ved denne beregning holdes utgifter vedkommende nydyrkning (§ 44, annet ledd) utenfor. Ved ligningen av de enkelte eiendommer blir derimot utgifter av denne art å medta.

§ 50. Inntekt av handel og annen næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, herunder dog ikke sakførernæring, ansettes, når den skattepliktige har drevet næringen i minst 3 år, til, hvad utbyttet har utgjort i gjennemsnitt for de sist forløpne 3 år.

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, forsåvidt dette er opgjort overensstemmende med de grunnsetninger, der gjelder for en ordentlig forretningsførsel. Herved iakttas følgende:

a) Ved utbyttets beregning tas hensyn til den forandring i verdi, som den skattepliktiges beholdninger av råstoffer, ferdige produkter, varer og utestående fordringer ved årets slutning viser i forhold til hans ved årets begynnelse forhåndenværende beholdninger. Varelagerets verdi ansettes herved uten hensyntagen til påregnet handelsgevinst. De utestående fordringers pålydende må ikke nedsettes med større beløp enn, hvad der antas å ville bli uerholdelig.

b) Hvad der avskrives på verdien av anlegg, maskiner og desslike som følge av forringelse ved slit og foreldelse, kommer ved beregningen av utbyttet til fradrag, forsåvidt de avskrevne beløp ikke overstiger det tilbørlige mål. Derimot tas der ikke hensyn til i regnskapet stedfunne ekstraordinære op- eller nedskrivninger av verdien av faste eiendommer.

c) Kontante penger, så vel som produkter og varer, som den skattepliktige uttar til eget forbruk, medregnes i utbyttet med sin fulle verdi. Det samme gjelder om beløp, som den skattepliktige erlegger som formues- og inntektsskatt til stat og kommune. 12 mai. Nr. 4.

d) Utbytte av aktier, der innen riket kommer til beskatning hos vedkommende selskap, medregnes ikke.

Op- og nedskrivning av verdipapirer på grunn av kurssvingninger kommer ikke i noget tilfelle i betraktning ved inntektsansettelsen.

Når skib, anlegg eller annet, hvis verdiforringelse ved slit og foreldelse er tatt i betraktning ved inntektsansettelsen, tilintetgjøres ved forlis eller annen ulykke, og assuransesummen overstiger den nedskrevne verdi, blir overskuddet å beskatte som inntekt. Det samme gjelder, hvis desslike formuesgjenstander selges, og salgssummen overstiger den nedskrevne verdi. På lignende måte fremgåes, hvor assuranse- eller salgssummen ligger under den nedskrevne verdi, idet forskjellen i så fall kommer til fradrag i inntekten. Inntekten eller inntektsfradraget medtas ikke ved beregningen av næringens gjennemsnittsutbytte, men blir ved beskatningen i sin helhet å henføre til det år, da assuranse- eller salgssummen utbetales.

Avskrivninger kommer for regnskapspliktige kun til fradrag, forsåvidt de virkelig er gjennemført i regnskapene.

II.

§ 50 trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1933—34.

For øvrig trer denne lov i kraft 1 januar 1934 og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1934—35.

Lov*)[1]) om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911. 12 mai. Nr. 5.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 29. Opstår der tvist om i hvilket distrikt en skattepliktigs formue eller inntekt efter reglene i nærværende kapitel blir å beskatte, skal vedkommende regjeringsdepartement endelig avgjøre tvisten, hvis de pågjeldende kommuner stiller forlangende derom og den skattepliktige samtykker i sådan avgjørelse eller har deponert skatten i overensstemmelse med § 108. Departe-

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

[1]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 18 og 47. Innst. O. XI, jfr. innst. O. nr. 7. St.tid., forh. i Ot. s. 168—183 og 187—188; i Lt. s. 47.

12 mai. Nr. 5.

mentets kjennelse skal begrunnes, forsåvidt grunnene antas å ha betydning utover den foreliggende sak.

Kongen kan treffe bestemmelse om, at en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner, skal fordeles mellem disse i et bestemt forhold, når kommunestyret i en eller flere av kommunene beslutter å andra om det, og det i betraktning av hver enkelt kommunes interesser i banken anses rimelig, at sådan fordeling finner sted.

Efter begjæring av vedkommende kommunestyre og anbefaling av Riksskattestyret kan Kongen med annet lands regjering slutte overenskomst om fastsettelse av spesielle regler for beskatningens fordeling mellem Norge og det fremmede land, når en næring drives under sådanne forhold, at vedkommende av inntekten er skattepliktig i begge land.

§ 40. Inntekt av handel og annen næring, hvorfor bokførsel ved lov er foreskrevet, herunder dog ikke sakførernæring, ansettes, når den skattepliktige har drevet næringen i minst 3 år, til, hvad utbyttet har utgjort i gjennemsnitt for de sist forløpne 3 år.

Til grunn for ansettelsen av utbyttet for det enkelte år legges den skattepliktiges årsregnskap, forsåvidt dette er opgjort overensstemmende med de grunnsetninger, der gjelder for en ordentlig forretningsførsel. Herved iakttas følgende:

a) Ved utbyttets beregning tas hensyn til den forandring[a] i verdi, som den skattepliktiges beholdninger av råstoffer, ferdige produkter, varer og utestående fordringer ved årets slutning viser i forhold til hans ved årets begynnelse forhåndenværende beholdninger. Varelagerets verdi ansettes herved uten hensyntagen til påregnet handelsgevinst. De utestående fordringers pålydende må ikke nedsettes med større beløp, enn hvad der antas å ville bli uerholdelig.

b) Hvad der avskrives på verdien av anlegg, maskiner og desslike som følge av forringelse ved slit og foreldelse, kommer ved beregningen av utbyttet til fradrag, forsåvidt de avskrevne beløp ikke overstiger det tilbørlige mål. Derimot tas der ikke hensyn til i regnskapet stedfunne ekstraordinære op- eller nedskrivninger av verdien av faste eiendommer.

c) Kontante penger så vel som produkter og varer, som den skattepliktige uttar til eget forbruk, medregnes i utbyttet med sin fulle verdi. Det samme gjelder om beløp, som den skattepliktige erlegger som formues- og inntektsskatt til stat og kommune.

d) Utbytte av aktier, der innen riket kommer til beskatning hos vedkommende selskap, medregnes ikke.

Op- og nedskrivning av verdipapirer på grunn av kurs- 12 mai.
svingninger kommer ikke i noget tilfelle i betraktning ved inn- Nr. 5.
tektsansettelsen.

Når skib, anlegg eller annet, hvis verdiforringelse ved slit og foreldelse er tatt i betraktning ved inntektsansettelsen, tilintetgjøres ved forlis eller annen ulykke, og assuransesummen overstiger den nedskrevne verdi, blir overskuddet å beskatte som inntekt. Det samme gjelder, hvis desslike formuesgjenstander selges, og salgssummen overstiger den nedskrevne verdi. På lignende måte fremgåes, hvor assuranse- eller salgssummen ligger under den nedskrevne verdi, idet forskjellen i så fall kommer til fradrag i inntekten. Inntekten eller inntektsfradraget medtas ikke ved beregningen av næringens gjennemsnittsutbytte, men blir ved beskatningen i sin helhet å henføre til det år, da assuranse- eller salgssummen utbetales.

Avskrivninger kommer for regnskapspliktige kun til fradrag, forsåvidt de virkelig er gjennemført i regnskapene.

II.

§ 40 trer i kraft straks og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1933—34.

For øvrig trer denne lov i kraft 1 januar 1934 og anvendes første gang ved utskrivning av skatter for 1934—35.

Kongelig kunngjøring*)[1]) om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter. 12 mai.

For budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934 skal der av brennevin av mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger, og av autoriserte reseptblanketter som utleveres læger og dyrlæger, svares følgende avgifter til statskassen:

av brennevin . . . . . kr. 0,05
pr. liter,
av reseptblanketter . . . . . » 5,00
pr. blokk à 100 blanketter.

Kongelig resolusjon. 12 mai.

1. Det tillates at der — med dispensasjon fra bestemmelsen i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 24, 3. ledd — på en dertil utsett tomt på Husøy i Slagen sogn av Sem prestegjeld opføres et kapell efter en fremlagt av

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.
[1]) St.besl. 6 april. Se St.prp. nr. 1, kap. 2452. Budgett-innst. S. nr. 161. St.tid. s. 1234.

12 mai. arkitekt Eirik Eikrann utarbeidet plan. Oslo stifsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

2. Til kapellet — som blir å benevne Husøy kapell — henlegges 8 gudstjenester årlig efter Oslo biskops nærmere bestemmelse.

3. Den av Slagen sognestyre i møte 22 juni 1932 fattede beslutning om, at sognet overtar garantien for kapellets fremtidige vedlikehold m. v., approberes i henhold til lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 § 46.

12 mai. **Kongelig resolusjon.** Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om manntallsførslen og om valg av menighetsråd.

12 mai. **Kongelig resolusjon.** I medhold av lov 9 mars 1917, jfr. tilleggslov 9 juni 1922, om magistratsembedenes ophevelse bestemmes at lensmannen i Mo inntil videre skal være medlem av helserådet i Mo i den tidligere magistrats sted.

12 mai. **Kongelig resolusjon*).**

I. Med hjemmel av § 21 tredje ledd i lov nr. 5 av 31 mai 1900 om løsgjengeri, betleri og drukkenskap — jfr. lov nr. 14 av 6 juni 1930 — utferdiges forskrifter for Ørje kursted for alkoholister angående permisjon, utskrivning på prøve og endelig utskrivning, overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Forskriftene gjøres gjeldende inntil videre, å regne fra og med 1 juni 1933.

Forskriftene lyder således:

Kap. I.

Hvis hensynet til en patients familie- eller erhvervsforhold gjør det særlig ønskelig, kan styreren undtagelsesvis tillate en avbrytelse av kuropholdet på inntil 3 døgn, når patienten har opholdt sig på kurstedet i over 3 måneder og har opført sig godt. Spørsmål om lengere permisjon avgjøres av Socialdepartementet.

Patienten må forplikte sig til totalavhold under permisjonen og kan pålegges å melde sig for en bestemt institusjon, privatperson eller for politiet. Bryter han sitt avholdsløfte eller opfyller han ikke sin meldeplikt, kan han straks bringes tilbake til kurstedet, eventuelt ved politiets hjelp. Fraværet fra kurstedet regnes ikke med i kurtiden.

*) Kunngj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

Patienten skal gjøres skriftlig bekjent med vilkårene for permisjon, før han forlater kurstedet. 12 mai.

Anses det påkrevd, skal patienten ledsages under permisjonen.

Alle med permisjonen forbundne omkostninger skal patienten selv og (eller) hans garantist betale.

Kap. II.

Utskrivning på prøve.

1. Betingelser for utskrivning på prøve.

Tidspunktet.

a. Efter 9 måneders ophold ved kurstedet kan styreren utskrive på prøve en patient som har utvist godt forhold. Før beslutning herom treffes, skal saken være forelagt for spesiallægen og kurstedets tilsynskomité.

Om utskrivningen på prøve sendes innberetning til Socialdepartementet.

Socialdepartementet kan undtagelsesvis la foreta prøveutskrivning efter et kortere ophold enn 9 måneder, hvis der er grunn til å anta, at øiemedet med kurbehandlingen er opnådd eller når en patients helbreds-, familie- eller erhvervsforhold i særlig grad taler for det eller det av andre grunner finnes nødvendig eller særlig ønskelig.

Når fullbyrdelse av fengselsstraff faller bort, fordi kurophold er bragt i anvendelse, må utskrivning på prøve ikke i noe tilfelle skje før vedkommende har vært i kurstedet så lang tid som svarer til den fengselsstraff han skulde ha utstått. Herved regnes 1 dags kurophold lik 1 dags fengsel.

b. Ophold i en psykiatrisk klinikk eller sykehus, når patienten overføres derfra til kurstedet og (eller) midlertidig fravær i en psykiatrisk klinikk eller sykehus kan for inntil 1 måned regnes som kurophold, hvis det er tilstedelig av kurmessige grunner.

Vilkårene.

a. Prøvetiden er 1 år fra utskrivningsdagen.

b. Den prøveutskrevne skal i prøvetiden som regel stå under tilsyn av en offentlig eller privat institusjon eller av en dertil skikket privatperson.

Tilsynet skal i almindelighet vare prøvetiden ut. Socialdepartementet treffer bestemmelse om dets ophør før prøvetidens utløp.

c. Den prøveutskrevne skal avholde sig fra rusdrikk eller bedøvende eller narkotiske midler i prøvetiden.

12 mai.

d. Han har å ta ophold på det sted og ta det arbeide, som styreren måtte kunne anvise ham ved prøveutskrivningen, og skal — innen av styreren satt frist — fremstille sig for sin tilsynsfører.

e. Han skal i prøvetiden efter beste evne søke å beholde eller skaffe sig arbeide og skal avholde sig fra lediggang. Han plikter å ta det arbeide som styreren eller den tilsynsførende anviser ham.

f. Han skal i tilfelle opholde sig på eller holde sig borte fra nærmere angitte områder. Uten tillatelse av styreren eller den tilsynsførende må han i prøvetiden ikke flytte ut av vedkommende by eller herred og skal stadig holde den tilsynsførende underrettet om sin bopel.

g. Han skal efter beste evne opfylle sin forsørgelsesplikt overfor sin familie og i øvrig skjøtte sine plikter mot den og i det hele vise god opførsel.

h. Han skal anvende de ham av kurstedet utbetalte arbeidspenger og private midler overensstemmende med styrerens og den tilsynsførendes anvisning.

i. Han er i prøvetiden forpliktet til efter pålegg å møte for sin tilsynsfører, likesom han plikter å meddele denne alle de oplysninger om sitt forhold som måtte begjæres. Han skal også ellers efterkomme de pålegg styreren eller den tilsynsførende gir ham.

2. Forføininger ved prøveutskrivningen.

a. Styreren skal så vidt mulig søke å skaffe den som prøveutskrives arbeide og bopel. Til fremme herav bør han i tide sette sig i forbindelse med offentlige eller private institusjoner eller enkeltpersoner.

b. Den prøveutskrevne bør på hensiktsmessigste måte reise til det sted hvor det er skaffet ham arbeide, eller i tilfelle til sitt hjemsted eller opholdssted før innleggelsen i kurstedet.

Er patienten skaffet fast arbeide i en annen kommune enn den hvori han var bosatt før innleggelsen, bør han gjøres opmerksom på, at han må sørge for flytningsattest og få denne påtegnet.

Hvis reise til et annet sted enn bosteds- eller hjemstavnskommunen medfører øket utgift, kan denne helt eller delvis avholdes i vedkommendes arbeidspenger. Strekker ikke disse til, skal utlegget dekkes av patienten og (eller) garantisten.

c. Vilkårene for utskrivningen opsettes skriftlig med tilføielse av erklæring, som undertegnes av vedkommende patient, om at vilkårene er oplest for ham og at han før avreisen er gjort nøie kjent med disses innhold, bl. a.

at han skal avholde sig fra rusdrikk eller bedøvende eller narkotiske midler i prøvetiden, og med betingelsene for at han i tilfelle påny kan innlegges i kurstedet for resten av kurtiden (som må avgjøres med minst 6 måneder). 12 mai.

En avskrift av vilkårene leveres ham ved avreisen.

3. Tilsynet.

a. Den tilsynsførende skal ha innseende med om den utskrevne i prøvetiden overholder de fastsatte vilkår og skal herunder så vidt mulig støtte ham i bestrebelsene for å føre et ordentlig og edruelig levesett.

b. Styreren skal gi den som skal føre tilsynet meddelelse om vilkårene for prøveutskrivningen, oplysning om den tilsynsførendes gjøremål m. v.

c. Den tilsynsførende har uten ophold å innberette det til styreren, dersom den prøveutskrevne ikke opfyller vilkårene.

Tillatelse for vedkommende prøveutskrevne til å flytte fra en kommune til en annen må ikke gis, med mindre det er særlig grunn til det. Det skal herved tas hensyn til om den prøveutskrevne er sikret arbeide eller underhold på det nye sted. Før tillatelse gis, må den tilsynsførende ved henvendelse til styreren sørge for tilsyn på det nye sted.

d. Er den tilsynsførende forhindret fra å utføre sitt hverv, må han snarest gjøre henvendelse til styreren, som sørger for nytt tilsyn.

4. Gjeninnleggelse i kurstedet.

a. Hvis den utskrevne i prøvetiden ikke avholder sig fra rusdrikk eller bedøvende eller narkotiske midler eller i øvrig bryter noen av de for løslatelsen satte vilkår eller tilsidesetter styrerens eller tilsynsførerens bestemmelser eller forøver noen straffbar handling, som kan medføre frihetsstraff, — sendes saken til Socialdepartementet til avgjørelse av om han skal innlegges i kurstedet for resttiden (eller for 6 måneder, hvis resttiden er kortere). Ellers blir utskrivningen endelig ved prøvetidens utløp.

Patienten kan bringes tilbake til kurstedet ved bistand av politiet, jfr. løsgjengerloven § 21 annet ledd.

b. Vedkommende patients garantist skal bære de utgifter som er forbundet med gjeninnleggelsen. Han må også utrede de kurpenger og andre bestemte utgifter, som det fortsatte kurophold nødvendiggjør.

12 mai. *Kap. III.*

Endelig utskrivning.

a. Kurtiden ophører, når lengstetiden for innleggelsen er utløpet (jfr. også kap. II 4 a).
Hvis særlige grunner taler for det, kan Socialdepartementet beslutte at en patient skal utskrives før tiden.

b. Styreren skal så vidt mulig søke å skaffe den som utskrives arbeide og bopel. Kap. II 2 b får tilsvarende anvendelse.

c. Om utskrivningen sendes de fastsatte innberetninger, bl. a. til Socialdepartementet, verge og garantist.

12 mai. **Kongelig resolusjon***). I medhold av lov om rett til å utvinne gull m. v. av 17 juni 1869 bestemmes:

I. De ved kongelige resolusjoner av 13 april 1871, 20 januar 1900, 2 mars 1903, 29 mars 1906 og 3 juni 1932 fastsatte regler for utvinning av alluvialt gull på statens grunn i Hålogaland bispedømme gis sådan tilføielse som fremgår av et fremlagt utkast.

II. Denne resolusjon trer i kraft straks.
Den i post I nevnte tilføielse lyder således:

1. Inntil 1 januar 1937 må ingen uten tillatelse av Handelsdepartementet opsøke forekomst av alluvialt gull eller tildeles utmål på sådan forekomst på statens grunn i Hålogaland bispedømme.

2. De nærmere betingelser for sådan tillatelse blir å fastsette ved kongelig resolusjon.

12 mai. **Kongelig resolusjon***). I medhold av § 47, jfr. § 46, i lov om skogvern av 12 februar 1932 fastsettes herved:

a. Bestemmelsene om tvungen utblikning i skogvedtektene for Overhalla, Nordli, Harran, Namsskogan, Vemundvik, Klinga, Namdalseid og Flatanger herreder i Nord-Trøndelag fylke opheves.

b. Denne bestemmelse gjør ingen endring i den i kongelig resolusjon av 3 januar 1933 inneholdte forutsetning om at tidligere utskilte vernskogområder inntil videre vedblir å være sådanne og undergitt bestemmelsene om vernskog i skogvernloven.

12 mai. **Kongelig resolusjon***) om at det i Sunndalselven (Driva) i Møre og Sør-Trøndelag fylker fra og med gården Romfo i Sunndalen og så langt som laks eller sjøørret går, skal være tillatt å drive fiske efter laks og sjøørret med stang og håndsnøre til og med 14 september.

---

*) Kunngj. 18 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 20.

Høieste resolusjon av 27 oktober 1902 om tillatelse til å drive stangfiske til og med 20 september ovenfor gården Grensen i Sør-Trøndelag fylke opheves. 12 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Brasil med virkning fra 1 juni 1933 tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 (jfr. «Overenskomster» 1932 s. 32 ff.). 12 mai.

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en del av Ytre Sandviken vest for Helleveien i Bergen og om vedtekt i forbindelse med denne regulering. 12 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den franske legasjon har Persia 27 april 1933 deponert sin tiltredelseserklæring vedrørende internasjonal avtale av 18 mai 1904 og internasjonal overenskomst av 4 mai 1910 om undertrykkelse av den hvite slavehandel. 13 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium har Persia 20 april 1933 notifisert den franske regjering sin opsigelse av den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919. (Jfr. «Overenskomster» 1932 s. 1 ff.). 13 mai.

Skriv**) frå Socialdepartementet um brigde i § 1 i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Nesset herad, Møre fylke. 13 mai.

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe gravær og geitebukker født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder innbefattet sambeite i innmark, i Tromsøysund herred, Troms fylke. 13 mai.

Skriv†) frå Arbeidsdepartementet um reguleringsplan for brandstroket i Norheimsund, Hordaland fylke, og um byggjevedtekter som er vedtekne i samband med reguleringsplanen. 13 mai.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales at hvor en lengstlevende ektefelle, som sitter i uskiftet bo, gir en livsarving en pantobligasjon som gave, men forbeholder sig den bortgitte obligasjons avkastning, pliktes arve- 13 mai.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor vedtekten er inntatt.
**) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 21, der § 1 i vedtekta er teken inn i brigda lyding.
***) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.
†) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 21, der vedtektene er inntekne.

13 mai. avgift av gaven ikke før ved inntektsnytelsens ophør ved giverens død, jfr. lov om arveavgift av 8 april 1905 § 4, 1ste ledd. Der antas således ikke å kunne kreves renter av arveavgiften fra gavetiden.

15 mai. **Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for H e i m herred, Sør-Trøndelag fylke.

15 mai. **Skrivelse****) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i U v d a l herred, Buskerud fylke.

15 mai. **Skrivelse*****) fra Arbeidsdepartementet om regulering av og byggevedtekter for brandstrøket Torvet—Elven—Fiskebryggen —Elvegaten i F l e k k e f j o r d.

15 mai. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales følgende:

«En almenning som har innkjøpt en matrikulert eiendom antas å være skattepliktig for formue i og inntekt av denne eiendom, jfr. Høiesteretts dom av 30 mai 1917, referert i Ligningsutvalgets «Domme, uttalelser m. v.» I side 81 og i Rettstidende for 1917 side 845. Derimot antas der ikke å være adgang til på almenningens hånd å beskatte som formue de sager m. v. som finnes i almenningen eller å beskatte inntekt ved skur fra almenningens egen skog, hvad enten denne foregår for bruksberettigede eller til salg, idet denne virksomhet antas å være et ledd i almenningens virksomhet som sådan og derfor å være gjenstand for beskatning på de bruksberettigedes hånd i forbindelse med inntekten av de bruksberettigede gårder. Sammenlign bestemmelsen i landskattelovens § 18, 7. ledd. Det samme antas å måtte gjelde tilvirkning av torv og torvstrø. Foregår der ved almenningen sagskur av tømmer, som ikke skriver sig fra almenningen, eller skur for ikke bruksberettigede, antas inntekten herav å måtte kunne beskattes.»

16 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «E i d s v o l l Ø s t r e A r b e i d e r s a m f u n d s f o n d 1 9 3 3» til utdannelse for ungdom innen Eidsvoll ved småbruk-, hagebruk- og landbruksskoler, husmorskoler, håndverk- og industriskoler.

16 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har C h i l e 11 april 1933

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor byggevedtektene er inntatt.

deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925 med protokoll (se «Overenskomster» 1931 s. 135 ff.). 16 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved bankier cand. jur. Johannes Georg Heftyes testamente av 14 mai 1906 oprettede «Johs. G. Heftyes legat til kurophold for lungetuberkuløse., hjemstavnsberettiget i Oslo». 18 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det av Gyldendal norsk forlags generalforsamling 22 juni 1932 oprettede «Gyldendal Norsk Forlags legat for norsk litteratur». 18 mai.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Drifts og vedlikeholdsfond for Dale Gamleheim». 18 mai.

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Gjøvik. 18 mai.

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter med betalingsregulativ for Rørvik bygningskommune, Nord-Trøndelag fylke. 18 mai.

Lov**)[1]) om forandring i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. 19 mai. Nr. 1.

I.

§ 11 i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. skal herefter lyde så:

De i denne lov omhandlede bevillinger og tillatelser meddeles uten betaling, forsåvidt mortifikasjonsbeløpet ikke er over kr. 1000,00. Utgjør beløpet over kr. 1000,00 til kr. 3000,00, erlegges et gebyr til statskassen av kr. 20,00. Utgjør beløpet over kr. 3000,00 til kr. 4000,00, erlegges et gebyr av kr. 30,00. Utgjør beløpet over kr. 4000,00, erlegges et gebyr av kr. 40,00. I tilfelle av uformuenhet kan gebyret eftergis.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

---

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor bygningsvedtektene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 14 mars. Se Ot. prp. nr. 20. Innst. O. nr. 19. St.tid., forh. i Ot. s. 22—30; i Lt. s. 5.

19 mai. Nr. 2.

Lov*)[1]) om forandringer i lov om veivesenet.

I lov om veivesenet av 21 juni 1912, jfr. lov av 24 juni 1931, gjøres følgende endringer:

§ 30, første ledd, skal lyde:

På hovedveier skal opsettes kilometermerker, veivisere og varselskilter i den utstrekning fylkesveistyret — for de i § 12 a nevnte veier vedkommende regjeringsdepartement — finner det nødvendig. Om opsetning av veivisere og varselskilter på bygdeveier treffes bestemmelse av fylkesveistyret.

§ 46, annet ledd, skal lyde:

Dog kan herredstyret bestemme for et tidsrum av inntil 5 år ad gangen, at det vedlikehold som påhviler en herredskommune, skal utføres ved arbeide in natura efter fordeling på herredets matrikkelskyld. Herfra undtas for bygdeveiers vedkommende broer, stikkrenner, veimurer, stabbestener og rekkverk. Utgiftene hertil utredes av herredskommunen. Herredstyret kan også bestemme at arbeidet in natura skal innskrenkes til kun å gjelde enkelte vedlikeholdsarbeider. Herredstyrets beslutning om utførelse av veivedlikehold ved arbeide in natura er ikke gyldig uten fylkesveistyrets godkjennelse.

Efter paragrafens siste ledd inntas et nytt ledd sålydende:

Vedkommende regjeringsdepartement kan, såfremt det under særlige forhold finnes at offentlige veier står i fare for å bli ufremkommelige på grunn av utilstrekkelig vedlikehold, bestemme — så vel hvad angår riksveier som andre hovedveier og bygdeveier — at vedlikeholdet innen vedkommende herred eller en del av dette for en kortere eller lengere tid skal utføres av eiere og brukere av matrikulert jord i herredet. Det blir i så fall å utskrive et bestemt antall arbeidstimer som fordeles på herredets matrikkelskyld. For arbeidet ydes godtgjørelse svarende til vanlig arbeidslønn i vedkommende distrikt. Godtgjørelsen fastsettes av departementet og utredes for riksveienes vedkommende av riksveivedlikeholdets midler og forsåvidt de øvrige veier angår av den fylkes- eller herredskommune som vedlikeholdet påhviler.

§ 57 gis følgende tillegg som paragrafens annet ledd:

Fylkesmannen kan efter uttalelse fra vedkommende herredstyre treffe bestemmelse om, hvorvidt vintervei utenfor offentlige sommerveier skal snebrøites og settes i farbar-

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 29 april. Se Ot. prp. nr. 24. Innst. O. nr. 39. St.tid., forh. i Ot. s. 70—90; i Lt. s. 27—31.

stand. For de i § 12 a nevnte veier treffes bestemmelse her- 19 mai.
om av vedkommende regjeringsdepartement. Nr. 2.

§ 67 gis følgende tillegg som paragrafens annet ledd:

Overingeniøren for fylkets veivesen kan utferdige midlertidig forbud mot å trafikere en offentlig vei eller bro når det finnes nødvendig av hensyn til arbeider på eller ved veien (broen) eller når det under særlige forhold anses farlig å trafikere den. Sådant forbud må for å bli gjeldende utover en måned stadfestes av fylkesmannen. Forbudet bør kunngjøres ved fornødne opslag og for øvrig i den utstrekning det anses påkrevet.

§ 80 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Forsåvidt adkomst som i denne paragraf omhandlet helt eller delvis kan opnåes ved hjelp av en allerede eksisterende privat vei, kan under samme betingelser som foran nevnt erhverves rett til å benytte veien.

§ 81 skal lyde:

Kongen kan meddele tillatelse til anlegg av privat vei — med broer — over annenmanns eiendom fra industrielle anlegg, stenbrudd eller skog til offentlig vei, jernbanestasjon, tømmeroplagsplass, fløtningsvassdrag eller ferdselsvei til vanns samt fra skog til industrielt anlegg til foredling av trevirke eller oplagstomt, når det godtgjøres at veien er av betydelig interesse for driften, og at fordelene ved samme er av overveiende betydning i forhold til den derved bevirkede skade eller ulempe.

På samme måte kan også meddeles tillatelse til i omhandlede øiemed å erhverve rett til å benytte en eksisterende privat vei.

§ 82 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Bestemmelsene i § 92, annet, tredje og fjerde ledd, kommer til anvendelse hvor det gjelder erstatning for rett til å benytte en eksisterende privat vei.

§ 92, første ledd, skal lyde:

Foruten i de tilfelle som er nevnt i §§ 80 og 81, kan rett til å benytte annenmanns private vei erhverves, når veien er over 3 kilometer lang, og det ved skjønn godtgjøres at nytten for den eller dem som er interessert i fremkomsten over veien, er av overveiende betydning i forhold til den skade eller ulempe som derved vil voldes eieren.

19 mai. Nr. 3.

Lov*)[1] om tilsyn med næringsmidler m. v.

§ 1. Omsetning, herunder også inn- og utførsel, og tilvirkning i omsetningsøiemed av nærings- og nydelsesmidler skal i øiemed å verne og fremme folkehelsen være underkastet forskrifter og tilsyn efter Kongens nærmere bestemmelse.

Forskriftene kan ta sikte på:

å forebygge tilvirkning og omsetning av helseskadelige næringsmidler og nydelsesmidler,

å sikre renlighet og forhold som er tilfredsstillende i hygienisk henseende,

å angi hvorledes varene skal være tilvirket, hvad de må inneholde, og hvilke krav de skal tilfredsstille, forat de kan utbys til salgs,

å forebygge uriktige forestillinger om varenes oprinnelse, beskaffenhet, art, mengde, sammensetning eller andre forhold som har betydning for folkehelsen.

I den utstrekning det anses påkrevet, kan Kongen pålegge den som utøver erhvervsmessig virksomhet med nærings- eller nydelsesmidler, å melde det til helserådet, forsåvidt virksomheten drives fra fast bedrifts- eller utsalgssted. Under samme forutsetning kan Kongen pålegge virksomheten å føre de bøker som anses nødvendige for tilsynet.

§ 2. Bestemmelser som angitt i § 1 kan Kongen også gi om bruks- og forbruksgjenstander som kan være helseskadelige.

§ 3. Kongen kan gi bestemmelser om de krav som skal stilles til drikkevann og vann som brukes ved omsetning og tilvirkning i omsetningsøiemed av nærings- og nydelsesmidler, samt om tilsyn med anlegg og drift av vannverk.

§ 4. Tilsynet med overholdelsen av de forskrifter som blir gitt i medfør av denne lov, påhviler helserådene eller de personer som på deres vegne fører tilsyn, samt politiet og tollvesenet. Nærmere bestemmelse herom gis av Kongen. Han kan også overdra tilsynet til andre.

Kongen kan tillate et helseråd å føre tilsyn med virksomheter utenfor helserådets område, når der i disse virksomheter tilvirkes nærings- eller nydelsesmidler som omsettes innenfor helserådets område.

§ 5. Tilsynsmyndighetene har adgang overalt, hvor de i §§ 1 og 2 omhandlede varer omsettes eller i omsetningsøiemed tilvirkes, opbevares eller sendes, og kan kreve sig forelagt de i § 1 nevnte bøker.

---

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 51. Innst. O. XII. St.tid., forh. i Ot. s. 191—200; i Lt. s. 47—49.

De har rett til å utta prøver, og disse kan forlanges avgitt uten vederlag, når der er grunn til å anse varen for helseskadelig. 19 mai. Nr. 3.

Tilsynsmyndighetene plikter å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold som de under sin virksomhet blir kjent med, og holde sig fra å efterligne de innretninger eller fremgangsmåter som de i stillings medfør blir kjent med.

De må ikke selv eller gjennem noget næringsforetagende, hvis ledelse helt eller delvis er dem betrodd, stå i konkurranse- eller avhengighetsforhold til den bedrift de skal føre tilsyn med, og må heller ikke drive forretninger med den. En tilsynshavende må heller ikke være styremedlem i eller på annen måte ta del i ledelsen av nogen sådan bedrift eller innta nogen stilling som setter ham i avhengighetsforhold til nogen som har med ledelsen av bedriften å gjøre.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser for tilsynsmyndighetene og nærmere regler om uttagelse, undersøkelse og bedømmelse av prøver.

§ 6. Helserådet eller den som dette har bemyndiget, kan innen helserådsdistriktet forby omsetning av og beslaglegge varer som rådet anser helseskadelige. Samme myndighet kan Kongen tillegge den som efter § 4, 1ste ledd, er overdratt et særlig tilsyn.

Beslutning om forbud mot omsetning eller beslag skal straks gis til kjenne for den i hvis besiddelse varene er, med beskjed om innen hvilken tid og på hvilken måte der kan ankes på beslutningen.

Omsetningsforbud eller beslag som ikke er besluttet av helserådet, kan innankes for dette. Det må skje snarest mulig og senest innen åtte dager.

Påklage av helserådets beslutning kan skje til vedkommende regjeringsdepartement innen en frist som dette setter.

Påklage efter denne paragraf virker ikke opsettende for beslag eller omsetningsforbud.

§ 7. Blir en virksomhet i medfør av § 4 underkastet særskilt tilsyn, kan den ved nærmere bestemmelse av Kongen pålegges å betale utgiften ved tilsynet.

Utgiften ved det tilsyn som helserådene fører med lovens overholdelse, betales av vedkommende kommunale kasse.

De øvrige utgifter ved tilsynet betales av statskassen.

Dog kan utgifter ved å ta ut, sende og undersøke prøver pålegges vedkommende næringsdrivende eller foretagende, hvis der foreligger overtredelse av lovens bestemmelser.

§ 8. Kongen kan bestemme, hvem der skal utføre laboratorieundersøkelser eller andre undersøkelser som tilsynsmyndighetene ikke kan utføre. Han gir nærmere regler om slike undersøkelser og fastsetter godtgjørelsen for dem.

19 mai. Nr. 3.

§ 9. Overtredelse av bestemmelsene i denne lov eller av de forskrifter som blir gitt i medfør av den, straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339, forsåvidt ikke nogen annen bestemmelse i straffeloven kommer til anvendelse.

Blir nogen dømt for forsettlig tilvirkning eller omsetning av helseskadelige eller mindreverdige nærings- eller nydelsesmidler, kan det bestemmes i dommen, at dennes utfall, alene eller i forbindelse med utdrag av domsgrunnene, på domfeltes bekostning skal offentliggjøres i ett eller flere offentlige blade, såfremt dette finnes påkrevet av almene hensyn.

Helseskadelige, forfalskede eller uriktig betegnede varer kan inndras til fordel for statskassen i samhøve med reglene i den almindelige borgerlige straffelov.

§ 10. Lovens bestemmelser gjelder ikke varer som er fremstillet i utlandet og bare føres gjennem landet som transittgods.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om tilsyn med proviant som føres fra frilager eller transittoplag til norsk skib.

§ 11. Bestemmelser om tilvirkning og omsetning av nærings- eller nydelsesmidler og om bruks- og forbruksgjenstander som er eller blir gitt i henhold til sundhetsloven av 16 mai 1860, blir ved å gjelde forsåvidt de ikke strider mot denne lov eller forskrifter som gis i henhold til den.

§ 12. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

19 mai. Nr. 4.

Lov*)[1]) om tillegg til lov om landslott av 14 mars 1930.

I.

Lov om landslott av 14 mars 1930 § 1 skal herefter lyde således:

Når land benyttes under saltvannsfiske med kastenot (herunder medregnet snurpenot og ethvert redskap når det brukes som landnot), svares landslott av fiskefangsten.

Undtatt fra landslott er dog fangst av lodde.

Er verdien av et kast, beregnet på den i § 2 nevnte måte, under 100 kroner, kan landslott ikke kreves av kastet. Flere kast dratt sammen til ett, regnes i denne forbindelse for ett kast.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 44. Innst. O. nr. 65. St.tid., forh. i Ot. s. 189—190; i Lt. s. 47.

Lov*)[1]) om endringer i loven om aldersgrenser for fastlønt militært befal av 6 juni 1930. 19 mai. Nr. 5.

Nedennevnte paragrafer i lov om aldersgrenser for fastlønt militært befal av 6 juni 1930 skal herefter lyde således:

§ 2. Som aldersgrense gjelder:

65 år for generaler og admiraler, stabsofficerer, divisjons- og våbenskrivere, befalsskoleutdannede løitnanter i generalstaben, andre befalsskoleutdannede løitnanter ved administrasjon som der ikke nedenfor er fastsatt lavere aldersgrense for, vollmestre, arsenalløitnanter, skriver ved sanitetskorpsets stab.

Spesialofficerer i marinen av kapteins og løitnants grad.

63 år for sanitetskapteiner i hæren.

60 år for kapteiner og rittmestre (undtagen sanitetskapteiner i hæren), befalsskoleutdannede løitnanter ved kompani og tilsvarende avdeling, kvartermestre i hæren, musikkløitnanter, mekanikerløitnanter, fenriker ved administrasjon, musikkfenriker, mekanikerfenriker.

Spesialofficerer i marinen av fenriks grad.

55 år for krigsskoleutdannede intendanturløitnanter i hæren.

52 år for krigsskoleutdannede løitnanter, veterinærløitnanter, fenriker ved tropp og mekanikersersjanter.

Løitnanter i sjøofficerskorpset.

§ 4. Når en militær befalingsmann efter gjeldende regler om gradsavansement rykker op til høiere grad, men efter avansementet vedblir å stå i sin tidligere lønnsklasse, skal han fremdeles ha samme aldersgrense som før gradsavansementet.

Når en militær befalingsmann rykker op til høiere stilling og lønn i distriktstjeneste, kan han, i den utstrekning Stortinget bestemmer, tilpliktes å beholde den aldersgrense som gjaldt for hans tidligere stilling.

Lov*)[2]) om forandring i lov inneholdende fundas for det kgl. Frederiks universitet av 28 juli 1824 med tilleggslover. 19 mai. Nr. 6.

I.

§ 33 i lov om universitetsfundasen av 28 juli 1824 skal herefter lyde:

Ved den juridiske embedseksamen har kandidaten, dels ved skriftlig, dels ved muntlig prøve, å gjøre rede for sine

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 6 mai. Se Ot. prp. nr. 54. Innst. O. nr. 66. St.tid., forh. i Ot. s. 188—189; i Lt. s. 47.

[2]) St.besl. 11 mai. Se Ot. prp. nr. 58. Innst. O. nr. 79. St.tid., forh. i Ot. s. 241—242; i Lt. s. 51.

19 mai. Nr. 6.

kunnskaper i Norges offentlige og private rett, almindelig rettslære, rettskildenes teori, rettshistorie, folkerett, samfundslære samt statsøkonomi med finansvidenskap og statistikk.

Før avleggelsen av eksamen må han dessuten ha gjennemgått et av Universitetet godkjent kursus i bokholderi, og bestått avgangsprøven ved dette.

II.

§ 10 i tilleggslov til universitetsfundasen av 17 september 1845 opheves.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. De nærmere bestemmelser om den juridiske embedseksamen gis av Kongen eller den han bemyndiger.

19 mai. Nr. 7.

Lov*)[1]) om forandringer i konkurslovgivningen.

§ 1. I lov av 6 juni 1863 om konkurs og konkursboers behandling tilføies som § 137:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at en konkurs som er åpnet i en av statene, også skal omfatte skyldnerens formue i den annen stat.

Til gjennemførelse av konkursen med hensyn til sådan formue kan det i overenskomsten fastsettes nærmere regler om forholdet mellem de to staters lover og myndigheter.

Det kan også vedtas at stadfestelse av akkord under konkursbehandlingen skal ha bindende virkning i den annen stat.

§ 2. I lov av 6 mai 1899 om akkordforhandling tilføies som § 46:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at akkordforhandling som er åpnet i en av statene, skal kunne hindre åpning av konkurs og akkordforhandling og innskrenke adgangen til tvangsfullbyrdelse i den annen stat, og at stadfestelse av en akkord skal ha bindende virkning også i den annen stat.

§ 3. I midlertidig lov av 17 juli 1925 om offentlig administrasjon av banker tilføies som § 47:

Ved overenskomst med fremmed stat kan det vedtas at banklikvidasjon som er åpnet i en av statene, også skal omfatte bankens formue i den annen stat.

---

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 11 mai. Se Ot. prp. nr. 52. Innst. O. nr. 78. St.tid. forh. i Ot. s. 242; i Lt. s. 51.

Overenskomsten kan dog bare gjelde likvidasjon som efter loven i den stat hvor banken har sitt sete, utelukker konkursbehandling. 19 mai. Nr. 7.

Til gjennemførelse av likvidasjonen med hensyn til sådan formue som nevnt i første ledd, kan det i overenskomsten fastsettes nærmere regler om forholdet mellem de to staters lover og myndigheter.

Det kan også vedtas at stadfestelse av akkord under offentlig administrasjon av bank skal ha bindende virkning i den annen stat.

Lov*)[1] om rekvisisjonsrett for politiet. 19 mai. Nr. 8.

§ 1. Når optøier pågår eller befryktes, kan Kongen treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett for lederen av en politistyrke som skal opretthølde ro og orden på stedet.

Rekvisisjonsretten gir adgang til mot erstatning av staten å kreve avstått til bruk eller til eie løs eller fast eiendom av hvilken som helst art i den utstrekning politiet finner det nødvendig for å skaffe sig de hjelpemidler det trenger.

§ 2. Krav om avståelse kan rettes til enhver der som eier, besidder, bestyrer, tilsynshavende eller lignende har rådighet over de hjelpemidler som kreves avstått. Kravet bør fortrinsvis rettes til kjøbmenn eller andre næringsdrivende som mot vederlag stiller sådanne gjenstander til rådighet for almenheten.

Kravet skal være avfattet skriftlig og nøiaktig angi så vel hvad der skal ydes som tid og sted for ydelsen. For mottagelsen gis kvittering. Gjenstander som efter politiets skjønn er uomgjengelig nødvendige for innehaveren selv eller hans husstand eller for utøvelsen av hans næringsvirksomhet, skal ikke kreves avstått.

Besluttes rekvisisjon iverksatt uten at den som har rådighet over de forlangte gjenstander, er til stede, skal det så vidt mulig tilkalles en voksen person av hans husstand eller en som er ansatt i hans tjeneste eller i samme tjenestegren, eller et i nærheten bosatt vidne. Underretning om rekvisisjonen skal uopholdelig tilstilles rette vedkommende.

§ 3. Krav om avståelse skal efterkommes selv om erstatningen ikke er fastsatt eller betalt. Når det er nødvendig, kan politiet bruke makt for å få satt igjennem kravet.

§ 4. Kommer politiet ikke overens med eieren om erstatningen, fastsettes den av fylkesmannen. Godtar eieren heller ikke fylkesmannens avgjørelse, kan eieren bringe sitt

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 11 mai. Se Ot. prp. nr. 25. Innst. O. X. St.tid., forh. i Ot. s. 237—241; i Lt. s. 49—51.

19 mai. Nr. 8.

krav om erstatning inn for herreds- eller byretten i den rettskrets hvor avståelsen har funnet sted. Megling i forliksrådet foretas ikke; søksmålet kan rettes mot fylkesmannen som stedfortreder for staten.

§ 5. Den som uten skjellig grunn vegrer sig ved å efterkomme et krav om avståelse eller hindrer eller søker å hindre at de avståtte gjenstander blir utnyttet overensstemmende med rekvisisjonens formål, straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder, dersom forholdet ikke rammes av nogen strengere straffebestemmelse. Straffeprosesslovens § 228, jfr. § 240, har anvendelse uten hensyn til straffens størrelse.

§ 6. Når militær er tilkalt for å hjelpe til med å opretholde orden, kan lederen for den militære avdeling gis rekvisisjonsrett. Bestemmelsene i denne lov får da tilsvarende anvendelse.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks. De nærmere regler til gjennemførelse av loven gis av Kongen.

19 mai. Nr. 9.

Lov*)[1] om forandringer i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 med tilleggslov av 22 april 1927.

I.

Følgende paragrafer i lov om godtgjørelse til stortingsmenn skal lyde:

§ 1, 1ste ledd.

Den godtgjørelse som ifølge grunnlovens § 65 tilkommer enhver representant for deltagelse i Stortinget, fastsettes til fem tusen fem hundre kroner for hvert ordentlig storting uten hensyn til samlingstidens lengde.

§ 1, 3dje ledd.

For deltagelse i et overordentlig storting er godtgjørelsen seks og tyve kroner daglig.

§ 1, 5te ledd.

Medlemmer av stortingskomitéer, som foretar reiser mellem sesjonene, får en godtgjørelse på disse reiser av atten kroner pr. dag og godtgjort utlegg til skyss, kost og ophold.

§ 2, 2net ledd.

Dessuten tilkommer han fra den tid han reiser fra sitt hjem og til han møter i Stortinget og fra møtets slutning til hjemkomsten en godtgjørelse av tre og tyve kroner for hvert døgn eller deler derav på seks timer og derover, som med nødvendighet medgår.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1934.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 11 mai. Se Ot. prp. nr. 65. Innst. O. nr. 76. St.tid., forh. i Ot. s. 244; i Lt. s. 51.

Lov*)[1]) om forandring i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue. 19 mai. Nr. 10.

I.

§ 7 første ledd i lov av 13 juli 1921 skal herefter lyde således:

Innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper ilignes skatt av formue (herunder dog ikke innbefattet aktier eller parter i andre sådanne selskaper). De blir videre å iligne inntektsskatt (selskapsskatt) av sin samlede årsinntekt, dog med fradrag av den del av samme, som skriver sig fra utbytte (rente) av aktier (parter) i andre sådanne selskaper. Derhos blir de å iligne skatt (fondsskatt) av den del av den samlede årsinntekt — uten fradrag som nevnt — som ikke tildeles aktionærene (parthaverne), jfr. § 3.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[2]) om omsetningsavgift. 19 mai. Nr. 11.

§ 1. Forsåvidt det besluttes utskrevet til statskassen almindelig omsetningsavgift eller avgift av særskilte varer som ikke omhandles i andre lover angående omsetningsavgift, utferdiges de nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og opkrevning og om kontrollen hermed av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 2. Overtredelse av forskrifter som utferdiges i henhold til denne lov, straffes, også når overtredelsen er skjedd ved uaktsomhet, med bøter, forsåvidt det ikke for overtredelsen er fastsatt særskilt straff i den almindelige straffelov.

§ 3. Den som har gjort sig skyldig i en straffbar overtredelse av forskrifter, som utferdiges i henhold til denne lov, hvorved statskassen er eller kunde ha vært unddratt avgift, er, forsåvidt overtredelsen er forsettlig eller skyldes grov uaktsomhet, forpliktet til å erlegge til statskassen det dobbelte, i gjentagelsestilfelle det firedobbelte av det pliktige avgiftsbeløp.

Forsåvidt angår ansvar, som ilegges nogen efter nærværende paragraf, svarer selger eller bestyrer for sine medhjelperes handlinger samt husbond også for hustrus og barns handlinger.

---

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.besl. 11 mai. Se Ot. prp. nr. 69. Innst. O. nr. 75. St.tid., forh. i Ot. s. 244—245; i Lt. s. 51.

[2]) St.besl. 11 mai. Se Ot. prp. nr. 10 og 57. Innst. O. XIV. St.tid., forh. i Ot. s. 245—248; i Lt. s. 51—52.

19 mai. Nr. 11.

§ 4. Forsåvidt angår inndrivelse av avgift og fortrinsrett for avgiften finner de regler som gjelder for formues- og inntektsskatten til staten tilsvarende anvendelse.

§ 5. Dersom det, hvor avgiften skal erlegges ved salg i detalj, godtgjøres at et salg, hvorav avgift skulde svares efter vedkommende stortingsbeslutning, er inngått før beslutningen trer i kraft, er salgsbeløpet fritatt for avgiftserleggelse.

Er det i andre tilfelle enn i første ledd nevnt ved avgiftspåleggets ikrafttreden inngått kontrakt om leveranse, plikter mottageren å betale et tillegg motsvarende avgiften, medmindre det godtgjøres at det ved prisansettelsen har vært tatt hensyn til avgiften.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks.

19 mai. **Kongelig kunngjøring***) [1]) om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste sig en ny apoteklovs bestemmelser, eller som frivillig har underkastet sig bestemmelsene om avgift, skal for budgettåret 1 juli 1933—30 juni 1934 svare avgift til statskassen av sin omsetning efter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000,00 av omsetningen skal være avgiftsfri.
2. Fra restbeløpet trekkes 25 pct. for frie handelsvarer m. v.
3. Av den tiloversblevne omsetning svares følgende avgifter:

Av	1ste	kr. 5000,00	(eller deler derav)	1 pct.
»	2net	» 5000,00	—»—	2 »
»	3dje	» 5000,00	—»—	3 »
»	4de	» 5000,00	—»—	4 »
»	5te	» 5000,00	—»—	5 »
»	6te	» 5000,00	—»—	6 »
»	7de	» 5000,00	—»—	7 »
»	overstigende omsetning			8 »

§ 2. Til et apoteks omsetning regnes alle beløp som er innkommet ved forhandling av varer, enten disse er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog blir ikke de beløp å medregne som er innkommet for varer som enten direkte eller gjennem mellemmenn forhandles til andre apotek.

Omsetning ved filialapotek og medikamentutsalg blir å beregne særskilt fra hovedapotek.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21.

[1]) St.vedtak 5 mai. Se St.prp. nr. 1, kap. 2051. Budgett-innst. S. nr. 158. St.tid. s. 1274—1276.

§ 3. Det departement som medisinalvesenet hører under, kan helt eller delvis frafalle avgiften for apotekere med hvem der er inngått eller inngåes overenskomst om avståelse av salgbare apotekprivilegier. 19 mai.

Departementet kan likeledes helt eller delvis frafalle avgiften, hvor det vilde falle særlig trykkende for vedkommende å utrede den samt avgift av omsetning av sukkersykemidlet insulin som foregår uten fortjeneste for apotekene.

§ 4. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10,00 opkreves ikke.

Kongelig resolusjon. I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for Haugesund kommune fra 1 juni 1933 blir å føre av chefen for det kommunale folkeregister sammesteds. 19 mai.

Kongelig resolusjon*) angående bestemmelser om fisket på en strekning ved utløpet av Oldenelven, Innvik herred, Sogn og Fjordane fylke. 19 mai.

Skrivelse**) fra Justisdepartementet om ophevelse av § 14 og forandring av § 11 i politivedtekten for Alstahaug herred, Nordland fylke. 19 mai.

Stortingsbeslutning***) om innlemmelse av nye stillinger og ophevelse av tidligere innlemmelser i Statens pensjonskasse. 20 mai.

A.

Innlemmelse av nye stillinger i Statens pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

I.

At samtlige nedenanførte stillinger — regnet fra det for deres innlemmelse angitte tidspunkt — inngår under bestemmelsene i lov av 28 juli 1921 om Statens pensjonskasse på betingelse av:

at stillingens inntekt (innskudds- og pensjonsgrunnlaget), regulativmessige alderstillegg medregnet, utgjør minst kr. 1 000,oo årlig, og

at stillingen, dersom den ikke er embede eller bestilling, besettes med minst 3 måneders opsigelsesfrist, samt

at stillingens innehaver finner sig i alle de forandringer, som måtte bli foretatt i pensjonsloven.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor bestemmelsene er inntatt.

**) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor vedtektens § 11 i endret lydelse er inntatt.

***) Se St.prp. nr. 29. Innst. S. nr. 90. St.tid. s. 1373—1377.

20 mai. Tjenestestillinger under

a. Kirke- og undervisningsdepartementet.

Fra 1 januar 1933.

1. Stillingen som bestyrerinne ved middagskjøkkenet ved Volda lærerskole.

Fra 1 juli 1933.

2. Stillingen som maskinist ved Trondheim biologiske stasjon.

Nuværende innehaver av stillingen er utelukket fra innlemmelse hvis han pr. 1 juli 1933 har 15 år eller mindre igjen til aldersgrensen.

Fra 1 april 1933.

3. Forelesningsassistent ved Norges tekniske høiskole.

b. Socialdepartementet.

Fra 1 juli 1930.

1. Stillingen som hjelpehusmor (ved internatet for piker) ved Sophies minne's arbeidsskole og klinikk for vanføre.

Fra 1 juli 1933.

2. Stillingene ved trygdekassene og kombinerte kontorer for trygdekasser og tilsyn efter loven om ulykkestrygd som:

sykepleier,
massør.

Aldersgrensen for disse stillinger fastsettes til 65 år.

Dog undtas fra innlemmelsen de innehavere av ovennevnte stillinger som pr. 1 juli 1933 har 13 år eller mindre igjen til opnådd aldersgrense, dog således at den tjenestemann der som innehaver av stilling ved trygdekassene allerede er medlem av pensjonskassen, vedblir å være det for denne stillings vedkommende.

c. Handelsdepartementet.

Fra 1 juli 1932.

Stillingen som fører av kabelskib i telegrafvesenet.

d. Justisdepartementet.

Fra 1 juli 1933.

1. Stillingene ved Bergens tinghus som:
   a) vakt- og maskinmester,
   b) fyrbøter og
   c) tilsynskvinne.

Fra 1 juli 1932.

2. Stillingene som politikonstabler ved statspolitiet.

For politikonstabler fastsettes en aldersgrense av 55 år.

Fra 1 juli 1933.

3. Stillingene som:
   a) helt statslønte politibetjenter utenom det egentlige statspoliti såsom passkontrollører og sekretærer ved

politikamrenes fremmedkontroll, dog ikke betjenter hvis lønn utbetales av vedkommende kommune mot hel refusjon av statskassen, 20 mai.

b) politibetjenter ved statspolitiet.
For politibetjentene — dog ikke for passkontrollører og sekretærer ved politikamrenes fremmedkontroll — fastsettes en aldersgrense av 60 år.

c) Regjeringens kontorer.

Fra 1 juli 1933.

1. kasserer,
2. bibliotekar.

II.

At følgende tjenestemenn som innehavere av ovennevnte stillinger innlemmes i Statens pensjonskasse med de rettigheter og forpliktelser, som pensjonsloven foreskriver:

1. Tjenestemenn som ansettes efter det for vedkommende stillings innlemmelse ovenfor under I bestemte tidspunkt;
2. Tjenestemenn som er ansatt før nevnte tidspunkt og som enten
   a) er tilpliktet å innlemmes i Statens pensjonskasse eller til å gjøre innskudd i en ved lov oprettendes pensjonsinnretning,
   eller
   b) ikke har forpliktelse som i litra a nevnt, men innen en av vedkommende departement fastsatt frist erklærer sig villig til innlemmelse i Statens pensjonskasse på de vilkår, som omhandles i pensjonslovens § 24.

For tjenestemenn som ved innlemmelsesbeslutningens tidspunkt er medlemmer av kommunale pensjonskasser, kan bestemmelsene ikke iverksettes, førenn vedkommende kommune har godkjent de særlige vilkår for disse tjenestemenns overgang til Statens pensjonskasse som fastsettes av det departement, hvorunder denne kasse hører.

III.

Ved alle utbetalinger av lønn efter innlemmelsesdagen til tjenestemenn, der som følge av denne beslutning er innlemmet i Statens pensjonskasse, blir der av vedkommende kassebetjent i lønnen å avholde et midlertidig pensjonsinnskudd til Statens pensjonskasse på minst 10 pct. av det kontante lønnsbeløp under kr. 10 000,oo.

Utredes lønnen dels av Staten og dels av andre kasser, skjer inneholdelsen av den samlede lønn.

Det overlates til kassebetjenten efter konferanse med vedkommende tjenestemenn å inneholde noget mer enn det ovenfor fastsatte beløp, såfremt der er grunn til å anta, at innskuds-

20 mai. grunnlaget blir fastsatt til et høiere beløp enn den kontante lønn.

Ved utbetalingen tas der forbehold overfor tjenestemannen om nøiaktig beriktigelse av de skyldige innbetalinger, når innskudsgrunnlaget er fastsatt og beregningene av innskuddene foreligger.

De efter denne regel tilbakeholdte innskudd beholdes hos kassebetjenten uten å innsettes i bank på tjenestemannens navn, inntil nærmere meddelelse om innskuddets størrelse for hver enkelt tjenestemann mottas fra pensjonskassen. De beløp som pensjonskassen har krav på, blir derefter å tilstille denne, mens det for meget innbetalte i tilfelle tilbakebetales til vedkommende tjenestemann. Er det foreløbig inneholdte beløp ikke tilstrekkelig, inneholdes det manglende ved senere lønnsutbetalinger.

IV.

Innlemmelsen i Statens pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er betinget av, at besettelsene av stillingene herefter undergis approbasjon av vedkommende regjeringsdepartement eller av den offentlige myndighet, som av departementet dertil bemyndiges.

V.

Innlemmelsen i Statens pensjonskasse av private institusjoners funksjonærer samt av kommunale tjenestemenn er avhengig av at ordningen med innbetalingen av pensjonsinnskuddene blir vedkommende institusjoners, sammenslutningers eller kommuners egen sak og statskassen og det offentlige uvedkommende.

B.

Ophevelse av tidligere beslutninger om innlemmelse av stillinger i Statens pensjonskasse.

Stortinget samtykker i:

1. At de tidligere innlemmelsesbeslutninger av 1917, 1918 og 1921 opheves fra 1 juli 1933 for forskjellige stillinger ved Reitgjerdets pleiestiftelse for spedalske samt ved Brøset pleiehjem for spedalske.
2. At de tidligere innlemmelsesbeslutninger opheves for nedennevnte stillinger med den følge at personer som efter det tidspunkt da innlemmelsesbeslutningen er ophevet får ansettelse i sådan stilling, ikke blir medlemmer av pensjonskassen.

Tjenestestillinger under: 20 mai.

a. Socialdepartementet.

Fra 1 juli 1933:

1. Følgende stillinger ved statens sinnssykeasyler:
Underhusholderske.
Fyrbøtere.
Kusker.
Proviantkjørere.
Sveitsere.
Fjøsmenn.
Håndverkere.
Gårdsarbeidere.
Nattevakter (hvis de ikke er utdannede pleiere).
Motorbåtfører og chauffør.
2. Stillingen ved Psykiatriske klinikk som:
Fyrbøter.
3. Følgende stillinger ved de kommunale og fylkeskommunale sinnssykeasyler:
Gartnere.
Underhusholdersker.
Fyrbøtere.
Skomakere.
Snekkere.
Fjøsmenn (fjøsmestere, kvegrøktere og budeier).
Proviantkjørere.
Bakere.
Chauffører (stallkarer, kusker).
Gårdsgutter.
Nattevakter (hvis de ikke er utdannede pleiere).
Syersker (skreddersker).
Gårdsformenn.
Arbeidsformenn.
Faste gårdsarbeidere.
Motorbåtfører og chauffør.
4. Følgende stillinger ved statens tuberkuloseanstalter:
Bakere.
Portnere.
Fyrbøtere (også ved Vadsø kysthospital).
Motormenn.
Gårdsgutt og gartner.
Transport- og gårdsarbeider.
Kjøkkenassistent.
Bakeri- og vaskerikone ved Stavern kysthospital.
Bade- og strykepike ved Stavern kysthospital.
Sypike ved Landeskogen sanatorium.

20 mai. 5. Følgende stillinger ved Lyster sanatorium:
Kjøkkenassistent.
Skomaker (og brandvakt).
6. Følgende stillinger ved Rikshospitalet:
Assistent i kjøkken (husjomfru).
Badekoner.
Gartner.
Fyrbøter.
Gartnerassistent.
Assistent hos oldfruen.
7. Stillingen som fyrbøter ved Kvinneklinikken i Oslo.
8. Stillingen som fyrbøter ved Kvinneklinikken i Bergen.
9. Følgende stillinger ved pleiestiftelsen for spedalske:
Portner (og skomaker).
Kirkesanger.
Oldfrue.
10. Stillingen som snekker ved Statens pleiehjem for epileptikere.

b. Justisdepartementet.

Fra 1 juli 1933:
Stillingen som helt statslønte politibetjenter.

c. Landbruksdepartementet.

Fra 1 juli 1933.
Stillingen som bibliotekar i Landbruksdepartementet.

20 mai. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet angående lover av 12 mai 1933 inneholdende forandringer i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911, hvori uttales følgende:

«Forandringen i landskattelovens § 50, byskattelovens § 40, er bestemt å skulle tre i kraft straks og kommer første gang til anvendelse ved ligningen for 1933—34.

De andre forandringer trer i kraft 1 januar 1934 og anvendes første gang ved ligningen for 1934—35.

1. Op- og nedskrivninger av verdipapirer på grunn av kurssvingninger. Landskattelovens § 50, byskattelovens § 40, begges tredje ledd.

Det tidligere tredje ledd i disse paragrafer om beløp som av sparebank avsettes til eller avskrives på kursreguleringsfond er utgått og istedenfor er inntatt følgende bestemmelse: «Op- og nedskrivning av verdipapirer på grunn av kurssvingninger kommer ikke i noget tilfelle i betraktning ved inntektsansettelsen.»

Fremtidig vil efter denne bestemmelse i inntektsåret stedfunne forandringer i verdien av verdipapirer som er i behold

hos vedkommende skattepliktige ved inntektsårets utløp, være uten innflytelse på ansettelsen av hans inntekt. Dette får virkning for skattepliktige hvis virksomhet er av den art at anskaffelsen og forvaltningen av verdipapirer kan anses som en regelmessig del av deres næring, hvad der særlig vil være tilfelle med banker og forsikringsselskap. For andre skattepliktige medfører den nye bestemmelse ingen forandring, da forandringer i verdien av (kursen på) verdipapirer som er i behold — på samme måte som gevinst eller tap ved salg — heller ikke efter de hittil gjeldende regler har skullet tas i betraktning ved ansettelsen av deres inntekt. 20 mai.

Bestemmelsen kommer til anvendelse, uansett om op- eller nedskrivningen i den skattepliktiges regnskap er ført på kursreguleringsfond eller postert på annen måte. Dette gjelder for sparebankers vedkommende også i det tilfelle at det til nedskrivning på grunn av kursnedgang overensstemmende med sparebanklovens § 47 fjerde ledds femte punktum har vært anvendt nogen del av årsoverskuddet.

Det bemerkes at den nye bestemmelse er uten nogen betydning for formuesansettelsen. Denne må bli å foreta efter skattelovenes almindelige forskrifter.

Heller ikke har regelen innflytelse på beregningen av gevinst eller tap som i sin tid opstår ved at verdipapirene selges eller utrekkes, forutsatt at gevinsten eller tapet efter gjeldende regler skal tas i betraktning ved inntektsansettelsen som fallende inn under næring. Under samme forutsetning vil den nye bestemmelse heller ikke være til hinder for at en i regnskapet foretatt hel eller delvis avskrivning på verdipapirer får virkning på inntektsansettelsen, når avskrivningen skjer, fordi vedkommende debitorer helt eller delvis er blitt ute av stand til å opfylle sine forpliktelser eller fordi deres betalingsevne er nedsatt, jfr. de samme paragrafers annet ledd bokstav a og landskattelovens § 44, byskattelovens § 38, begges bokstav d.

Som foran nevnt anvendes den her omhandlede bestemmelse første gang ved ligningen for 1933—34.

2. Skattefrihet for bureisningsmenn. Landsskattelovens § 26, nytt bokstav r.

Efter denne bestemmelse, som er ny, er bureisningsmenn — i de første 5 år efterat de har bosatt sig på bureisningseiendommen eller har opført nødvendige driftsbygninger på denne — fritatt for beskatning forsåvidt angår formue, som består i bureisningseiendom med dertil hørende hus, innbo, redskaper, besetning og beholdninger, samt inntekt som bureisningsmannen og hans familie vinner av disse eller av arbeide med disse.

Nærmere regler, som ligningsmyndighetene skal følge, om

20 mai. hvem som skal anses som bureisningsmenn, vil bli å gi av Finans- og tolldepartementet efterat Landbruksdepartementet har avgitt uttalelse. Om innholdet av de regler som utferdiges, vil meddelelse senere bli sendt ligningsmyndighetene.

3. Fritagelse for beskatning av inntekt vunnet ved nydyrkning av jord m. v. Landskattelovens § 42, annet og fjerde ledd, § 44, nytt annet ledd, og § 46, første, fjerde og femte ledd.

I § 42, annet ledd, er tredje punktum forandret, så det nu lyder således: «Formuesforøkelse vunnet ved nydyrkning av jord henregnes ikke til inntekt; heller ikke medtas ved inntektens beregning bidrag som av staten, kommune eller selskap med offentlig støtte ydes til nydyrkning eller bureisning.» Foruten at som hittil det kontante bidrag er fritatt for inntektsbeskatning, er det således nu bestemt at heller ikke inntekten ved verdiøkningen skal medtas ved inntektsberegningen. Den formuesforøkelse som vinnes ved nydyrkning kommer overhodet ikke i betraktning, og det er derfor heller ikke adgang til å skattelegge som inntekt den arbeidsydelse, hvorved formuesforøkelsen er opnådd. I § 42, fjerde ledd, som handler om inntekt ved den skattepliktiges og hustandens arbeide i hjemmet og i den skattepliktiges bedrift, er det overensstemmende hermed gjort undtagelse for «arbeide med nydyrkning av jord, jfr. annet ledds tredje punktum.» Derimot vil det kontante bidrag kunne bli å ta i betraktning ved anvendelsen av den nye bestemmelse i § 44 annet ledd.

Til forandringene i § 42 knytter sig et par nye henvisninger i § 46, første ledds tredje punktum og fjerde ledds første punktum.

I § 44 er det inntatt et nytt annet ledd sålydende: «Utgifter ved nydyrkning av jord til leiet hjelp, jordforbedringsmidler, gjødning og såfrø m. v. skal komme til fradrag ved inntektsansettelsen med inntil 300 kroner pr. dekar. Den del av utgiftene, som dekkes ved avholdt nydyrkningsbidrag, kommer ikke til fradrag.» De her omhandlede utgifter vil, forsåvidt de ikke dekkes med nydyrkningsbidrag, måtte føres til fradrag i vedkommende nydyrkers inntekt ellers, enten fra gården eller fra andre kilder. Fradragsbeløpets begrensning til kr. 300 pr. dekar medfører samtidig at en tilsvarende begrensning blir gjeldende for adgangen til å ta i betraktning oppebåret nydyrkningsbidrag.

Til bestemmelsen i § 44, annet ledd, knytter sig en ny bestemmelse i § 46, femte ledd, som angår fastsettelsen av årets utbytteprocent, sålydende: «Ved denne beregning holdes utgifter vedkommende nydyrkning (§ 44, annet ledd) utenfor.

Ved ligningen av de enkelte eiendommer blir derimot utgifter av denne art å medta.» Denne forskrift antas å måtte forståes således at det for den enkelte gårdbruker, efterat procentligning, i tilfelle med gjennemsnittsberegning, er foretatt, gjøres fradrag for utgifter som nevnt, i den utstrekning hvori de efter § 44, annet ledd, skal tas i betraktning. 20 mai.

4. Om adgang for Kongen til å treffe bestemmelse om fordeling av en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner. Landskattelovens § 35, byskattelovens § 29, nytt annet ledd.

Dette ledd lyder så: «Kongen kan treffe bestemmelse om, at en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner, skal fordeles mellem disse i et bestemt forhold, når kommunestyret i en eller flere av kommunene beslutter å andra om det, og det i betraktning av hver enkelt kommunes interesser i banken anses rimelig, at sådan fordeling finner sted.»

Med uttrykket «hvor banken er felles for flere kommuner» siktes på tilfelle hvor en sparebank enten er oprettet efter foranstaltning av interesserte i flere kommuner og fra opretselsen er ment å skulle være disse kommuners sparebank, eller at ved deling av et herred dettes sparebank, som har innskytere fra hele det tidligere herreds område, blir beliggende innen en av de nye kommuner.»

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Svelvik. 20 mai.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Peru ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 30 juni 1933. 22 mai.

Skrivelse fra Socialdepartementet. Med hjemmel i § 11 i det reglement for statens sanatorier og øvrige anstalter for tuberkuløse som i henhold til lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 2 juni 1922, har departementet idag fastsatt følgende tillegg til reglementets § 3: 22 mai.

«Socialdepartementet avgjør når et medlem av et ansettelsesråd er ugild til å behandle en sak, og opnevner i så fall en varamann for ham. Det samme gjelder når et medlem av rådet har forfall.»

Tillegget trer i kraft straks.

*) Kunngj. 23 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 21, hvor vedtekten er inntatt.

22 mai. **Skriv***) frå Arbeidsdepartementet om nye avgrensningsfyresegner for fortenestkøyring med motorvogn utan rute på vegen Eidfjord-Haugastøl i Hordaland og Buskerud fylker.

23 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Fru Margot Trygstads gave til skofond ved Singsaker skole».

23 mai. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Marie Strandbakkens testamente av 9 september 1930 oprettede «Marie Strandbakkens Legat» til aktverdige gamle arbeidere eller småbrukere i Veldre sogn.

24 mai. **Skrivelse****) fra Handelsdepartementet om forandring i vedtektene for handelen på Lillehammer torv.

26 mai. **Kongeleg resolusjon*****).

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:

I Hordaland fylke:

1. Ein stor alm, tuntre på Sæve, gnr. 20 bnr. 1 i Voss herad.
2. Ei stor eik, tuntre på Rød i Uskedal, gnr. 121 bnr. 1 i Kvinnherad herad.

I Sogn og Fjordane fylke:

3. Ei stor barlind ved «Storeteigen» på Osen, gnr. 89 bnr. 1 i Bru herad.
4. «Bleiklindi» på Bleiklindeneset på Hatle-Styve, gnr. 2 bnr. 58 i Aurland herad.
5. Ei stor eik på Håland, gnr. 51 bnr. 1 i Kyrkjebø herad.

6—8. Ein stor einer i «Vetleli» på Nese, gnr. 64 bnr. 1, «Storapallen», tuntre på Nese, gnr. 65 bnr. 12 og «Stor-Ospi» på skogteigen «Løype» på Hanekam, gnr. 72 bnr. 2 i Vik herad.

I Møre fylke:

9. Ei stor furu ved «Storhaugen» på Nedre Rødal, gnr. 1 bnr. 6 i Nordal herad.
10. Ei barlind i Mordalslia, Mordal, gnr. 24 bnr. 2, Nord-Aukra herad.

II. Fredingsvedtaket skal kunngjerast med uppslag på fredingsstadene.

---

*) Kunngj. 29 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 22, der fyresegnene er tekne inn.

**) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23, hvor forandringen er inntatt.

***) Kunngj. 29 mai i Lovtid. 1ste deild nr. 22.

Kongelig resolusjon*). 26 mai.

1. Med hjemmel av lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 § 30 fastsettes fagarbeide i gullsmedfaget for gullsmedenes sølvtrykkere overensstemmende med et fremlagt utkast. De for gullsmedprøvene fastsatte fellesbestemmelser i håndverksplakaten blir gjeldende for denne prøve.
2. Der fastsettes endret fagprøve for bygningstapetserere overensstemmende med et fremlagt utkast.
3. I håndverksplakatens § 1 C skal efter «boktrykkere» tilføies: «(undtatt trykkere)».
4. Overskriften i svenneprøven for tømmermenn endres til: For tømrere, jfr. svenneprøveplakatens § 1 A og C.

De i post 1 og 2 nevnte utkast er sålydende:

For sølvtrykkere

som har utstått sin læretid på gullsmedverksted i henhold til håndverksloven:

Å tegne og trykke op et beger minst 25 cm høit av stomme som sammenloddes og planeres av den prøveavleggende. Dessuten efter egen komposisjon å tegne samt trykke op av sølvplate, enten

1. et glatt beger med ombretning på fot. Høide ca. 25 cm plus fot. Patronen utføres og foten påloddes av den prøveavleggende, — eller
2. en bolle på fot med ombretning på delingspatron i høide minst 15 cm plus fot. Patronen utføres og foten påloddes av den prøveavleggende.

For bygningstapetserere:

Å betrekke et værelse med strie, maskinpapir og silketapet eller gyllenlær, pålegge gulvet linoleum eller gummi samt tegne hjørnestykke eller bord av et tapet.

Kongelig resolusjon. Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Kvalsund herred, Hammerfest prestegjeld, Sørøysund og Kvalsund lensmannsdistrikt, og Måsøy herred, prestegjeld og lensmannsdistrikt i Finnmark fylke skal gå således: 26 mai.

Grensen begynner ved Miesseelvas utløp i Russelva og følger sistnevnte elv til utløpet i Revsbotn. Grensen går derefter midtfjords nordvestover gjennem Revsbotn til det punkt i sjøen sydvest for Sauhavn, hvor grensen mot Sørøysund herred påtreffes.

*) Kunngj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22.

26 mai. **Kongelig resolusjon.** Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Kistrand herred, prestegjeld og lensmannsdistrikt og Kvalsund herred, Hammerfest prestegjeld og Sørøysund og Kvalsund lensmannsdistrikt i Finnmark fylke skal gå således:

Grensen begynner i Norges geografiske opmålingsvarde i det trigonometriske punkt store Navgastak, 711 m o. h., går herfra rettlinjet mot øst (litt i nordøst) til Ravdesviddens nordøstre topp (399), bøier her og går rettlinjet mot nordøst til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Læktoaivve, 529 m o. h. og videre med samme retning, rettlinjet til høieste punkt på Goattemuoroaivve, 427 m o. h., hvorfra grensen går rettlinjet fremdeles mot nordøst til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Gukkesguravarre, 525 m o. h. Her tar grensen en noget østligere retning og går rettlinjet til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Cokker, 441 m o. h., bøier her mot nordøst og går rettlinjet til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Raksavarre, 439 m o. h., bøier her mot nordvest og går rettlinjet til den lille høide som ligger 600 m vest for Hattervatnet. Herfra går grensen rettlinjet mot nord (litt i nordøst) til høieste topp på stuora Hatteras (378), derfra rettlinjet mot nordøst til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Miesseoaivve, 322 m o. h., og derfra rettlinjet omtrent i samme retning ned til Miesseelvas utløp i Russelva, hvor grensen mot Måsøy påtreffes.

26 mai. **Kongelig resolusjon.** Den civile og geistlige inndelingsgrense mellem Kistrand og Måsøy herreder, prestegjeld og lensmannsdistrikter i Finnmark fylke skal gå således:

Grensen begynner ved Miesseelvas utløp i Russelva, på hvis nordside der er bygget varde med bolt. Herfra går grensen mot nord nordøst i rett linje til Norges geografiske opmålings varde i det trigonometriske punkt Garddevarre, 635 m o. h., hvorfra grensen går rettlinjet mot nordøst til høieste punkt, 388 m o. h., på ryggen Lavvarrabma og derfra rettlinjet noget mer mot nord til opmålingens varde i det trigonometriske punkt Øretind, 396 m o. h., hvor grensen mot Kjelvik påtreffes.

26 mai. **Kongelig resolusjon,** hvorved der meddeles approbasjon på Justisdepartementets kjøp for kr. 23 000,00 av eiendommen matr. nr. 344 i Steinkjer til embedsbolig for sorenskriveren i Inderøy.

26 mai. **Kongelig resolusjon.** Det bestemmes at nedennevnte offentlige arbeidskontorer ophører å virke som sådanne fra 1 juli 1933: Eidsvoll, Askim, Rena, Kongsberg, Holmestrand, Grimstad, Mandal, Egersund, Molde, Steinkjer, Namsos, Mosjøen og Mo i Rana.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov angående jernveier til almindelig benyttelse av 12 august 1848 (kfr. lov av 23 april 1898) meddeles Aker kommune konsesjon på anlegg og drift av en elektrisk sporvei fra Smestadbakken til Makrellbekken i Aker overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 26 mai 1933. 26 mai.

Kongelig resolusjon. 26 mai.

1. Lindås lensmannsbestilling i Hordaland fylke deles fra 1 juli 1933 i Lindås lensmannsbestilling og i Austrheim lensmannsbestilling omfattende herredene av samme navn.
2. Lindås lensmannsbestilling henføres til lønnsgruppe: Lensmann III i det almindelige lønnsregulativ, grunnlønn kr. 2700,00 med 2 alderstillegg av kr. 275,00 efter 3 og 6 år, og Austrheim lensmannsbestilling til lønnsgruppe IV grunnlønn kr. 2500,00 med de samme alderstillegg.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Monaco tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 med virkning fra 9 juni 1933 (jfr. «Overenskomster» 1932 s. 32 ff.). 26 mai.

Skrivelse*) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Østre Nesøy gnr. 40 bnr. 1 og 2 i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen. 26 mai.

Rundskrivelse**) fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 27 mai.

Apotekeres bokføring.

Lov om drift av apotek av 4 august 1909 bestemmer i § 15, at enhver apoteker skal være pliktig til å føre regnskap over apotekets omsetning og driftsutgifter i samhøve med bestemmelser som departementet gir, samt til å sende departementet de utdrag av regnskapene og de opgaver vedkommende driften som departementet krever.

I henhold hertil blev ved rundskrivelse fra Justis- og politidepartementet av 28 januar 1911 bestemt, at forskriftene om kjøbmenns bokføring i lov om handelsnæring av 16 juli 1907 § 11 også skulde gjelde for apotekere. Samtidig blev det av hensyn til avgiften til statskassen av omsetningen pålagt apotekene å føre en særskilt bok over omsetningen og gitt nærmere bestemmelser om hvorledes denne bok skal føres.

---

*) Kunngj. 29 mai i Lovtid. 1ste avd. nr. 22, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

27 mai. Handelsloven av 1907 er senere avløst av lov om handelsnæring av 21 juni 1929 som — likeledes i § 11 — gir utførligere forskrifter om kjøbmenns bokføring.

Efter samråd med medisinaldirektøren finner departementet, at der for apotekere bør gjelde lignende forskrifter om bokføring som for kjøbmenn efter den nye handelslov, og har derfor idag utferdiget nye forskrifter om apotekeres bokføring, som avløser forskriftene av 28 januar 1911.

De nye forskrifter følger som bilag til denne rundskrivelse.

Hr. fylkesmannen anmodes om å gjøre alle apotekere innen Deres embedsdistrikt kjent med foranstående.

Til lette herved vedlegges en del avtrykk av rundskrivelsen og forskriftene.

Bilag.

Forskrifter
om
apotekeres bokføring.

(Fastsatt ved Socialdepartementets rundskrivelse av 27 mai 1933).

1. Enhver apoteker skal sørge for en ordentlig og fullstendig bokføring over apotekets drift. Bokføringen skal vise formuesstillingen, forretningens gang og hvorledes midlene er brukt, derunder særskilt hvad forretningen har ydet til innehaveren eller for dennes private regning til andre.

Det anvendte bokføringssystem må være fullt forsvarlig under hensyntagen til apotekvirksomhetens særlige art og omfang og de oplysninger som skal gis i henhold til lov.

2. Der skal i det minste føres følgende bøker:

a) kassabok, for kontante inn- og utbetalinger;

b) dagbok (memorial), for alle andre forretningstilfelle.

Skjer bokføringen efter «rubrikksystemet» (amerikansk journal og hovedbok), kan der føres en felles kassa- og dagbok i stedet for særskilt kassabok og dagbok.

Salg på kreditt i henhold til resepter behøver ikke å innføres i dagboken, hvis reseptene påtegnes nøiaktige oplysninger om størrelsen av det beløp som krediteres, samles i særskilte omslag eller sammenheftes og beløpene føres samlet i kassaboken i det kvartal de blir betalt.

Kassaboken og dagboken avsluttes hver måned;

c) kontobok (reskontro) som til enhver tid skal vise mellemværende med fordringshavere og skyldnere;

d) statusbok (fortegnelse over eiendeler og gjeld);

e) omsetningsbok i samhøve med godkjent skjema.

Inntil videre kan brukes det skjema som blev fastsatt 27 mai.
ved Justis- og politidepartementets rundskrivelse av 28 januar 1911. Omsetningen føres i omsetningsboken samlet for hver måned, fordelt på kontantsalg og innbetaling for krediterte varer. Til omsetning regnes alle beløp som i henhold til de årlige kunngjøringer kommer i betraktning ved utregning av den avgift som apoteket skal svare til statskassen. For tiden regnes således til omsetning alle beløp som er innkommet ved forhandling av varer, enten de er gjenstand for apotekeres enehandel eller ikke. Dog medregnes ikke beløp som er kommet inn for varer som enten direkte eller gjennem mellemmenn selges til andre apotek. Om omsetning av insulin henvises til Socialdepartementets rundskrivelse av 23 november 1931.

Omsetningen må innføres i omsetningsboken med sitt virkelige beløp overensstemmende med kassaboken, uten skjønnsmessig ansettelse eller avrunding.

Omsetningsboken må holdes å jour og summeres ved utgangen av hvert budgettår.

Opgave, avgitt på tro og love, over omsetningen i budgettåret sendes departementet innen én måned efter budgettårets utgang. Opgaven må være helt overensstemmende med omsetningsboken. Skifter apoteket innehaver i løpet av budgettåret, må den apoteker, som fratrer, innen én måned efter fratredelsen sende opgave til den dag han fratrer.

f) Dessuten må føres de nødvendige øvrige hjelpebøker.

Alle bøker skal være innbundet og sidene eller bladene nøiaktig nummerert, før de tas i bruk. Bøkene må føres med penn og blekk, ikke med blyant. Det som er skrevet i bøkene, må ikke gjøres uleselig. Heller ikke må blad rives ut.

3. Når et apotek blir åpnet eller overtas av ny innehaver, skal i statusboken innføres en sådan sammenstilling av alle eiendeler og all gjeld, at apotekerens formuesstilling (status) klart og korrekt fremgår derav.

Med høist ett års mellemrum skal foretas en nøiaktig og fullstendig avslutning av bøkene og optas en fullstendig status, som innføres i statusboken. Den innførte status skal dateres og underskrives av apotekeren eller godkjent bestyrer av apoteket.

4. Ved optagelsen av status skal alle eiendeler ansettes til det som de på vedkommende tidspunkt må anses å være verd. Varebeholdning må dog ikke settes høiere enn varenes innkjøpsverdi, med tilbørlig fradrag for ukurante varer.

27 mai. Tvilsomme krav settes til deres sannsynlige verdi, krav som er foreldet eller uerholdelig, avskrives.

5. Alle regnskapsbøker med tilhørende bilag skal opbevares i 10 år, efterat de er utskrevet. Det samme gjelder mottatte fakturaer, brev, kopier eller gjenparter av avsendte brev og forretningspapirer av enhver art som kan legitimere bokføringen.

6. Finner departementet, politiet, eller den som er bemyndiget til å efterse regnskap som apoteker er pålagt å føre, at der er særlig grunn til mistanke om, at en apoteker eller apotekbestyrer ikke opfyller sin plikt til bokføring i henhold til nærværende forskrifter, kan departementet eller den som er bemyndiget til det, kreve en skriftlig erklæring fra apotekets revisor om forholdet. Er revisor ikke ansatt, kan det kreves, at apotekeren eller i tilfelle apotekets bestyrer sørger for sådan erklæring fra en utenforstående revisor på grunnlag av en undersøkelse som denne foretar. Med hensyn til undersøkelsen påhviler der vedkommende revisor taushetsplikt.

7. Disse forskrifter gjelder også filialapotek og almindelige medisinutsalg.

Håndkjøpsutsalg (medisinforråd) må medtas under hovedapotekets bokføring.

8. Bestemmelser om særskilt bokføring for visse slags varer [1]) i apotek vedblir fremdeles å gjelde inntil videre. Bestemmelsen i punkt 5 foran om opbevaring av regnskapsbøker m. v. gjelder også disse særskilte bøker.

29 mai. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den nederlandske legasjon har Paraguay 25 april 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende Haagoverenskomsten av 18 oktober 1907 om fredelig bileggelse av mellemfolkelige tvister.

---

[1]) Om giftprotokoll, se kgl. plakat av 4 juni 1904 § 22.

Om laborasjonsbøker, se rundskrivelser av 29 juni 1914 og 8 desember 1922.

Om brennevin og sprit, se reseptloven av 30 november 1923 og de forskrifter som er gitt i medhold av den.

Om opium og andre bedøvende stoffer, se lov om opium m. v. av 1 juni 1928, forskrifter om det samme fastsatt ved kgl. plakat av 30 desember 1930, rundskrivelse fra Socialdepartementet av 28 februar 1931 og rundskrivelse fra medisinaldirektøren av 9 april 1931.

Om insulin, se rundskrivelse fra Socialdepartementet av 23 november 1931.

Skrivelse*) fra Landbruksdepartementet om at elg skal være fredet det hele år i Vest-Agder fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1935. 29 mai.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det sønnenfjelske distrikt, hvori uttales: 30 mai.

Dampskib Dagbjørg blev 19 april d. å. utklarert fra Kristiansand direkte til Murmansk. Ved avgangen blev utseilingslos benyttet og utgående lospenger blev betalt i Kristiansand.

Efter fartøiets avgang fra Kristiansand kom den britiske regjerings restriksjon om innførsel av russisk trelast til England, og Dagbjørg anløp derfor Harstad, hvor det er blitt liggende inntil videre. Losformannen i Harstad har derefter krevet de av fartøiet i Kristiansand erlagte lospenger, idet han formentlig er gått ut fra at fartøiet under de forandrede forhold vil bli lospliktig ved avgangen fra Harstad og ikke fra Kristiansand.

Loslovens § 5, 6. ledd, inneholder imidlertid en bestemmelse sålydende:

«Kommer fartøiet tilbake til norsk havn uten å ha vært i utlandet er det fritatt for losplikt så vel for inngående som når det atter går ut.»

Tilfellet «Dagbjørg» antas å komme inn under denne bestemmelse, og fartøiet er derfor fritatt for losplikt så vel ved anløp som ved avgang fra Harstad, idet losplikten er avgjort i Kristiansand.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har den nederlandske regjering 5 mai 1933 erklært at den internasjonale overenskomst om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928, skal gjelde Nederlandsk India (jfr. «Overenskomster» 1932 s. 418), idet den har tatt forbehold forsåvidt angår overenskomstens artikkel 2, III E, IV og V, artikkel 3, samt bilag I, del I § II. 31 mai.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet. Departementet bestemmer herved at følgende tilføielse skal foretas i § 4 pkt. 22 siste avsnitt i de av departementet 10 mai 1933 fastsatte «Administrative regler for frivillig militær utdannelse»: 31 mai.

De administrative avdelinger sender hvert år innen 1 februar sammendrag i 2 eksemplarer av ammunisjonsopgjør for foregående kalenderår til distriktskommandoen, som videresender det ene eksemplar til generalfelttøimesteren.

Skrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmannen i Oslo og Akershus. 1 juni.

I skrivelse av 4 mai d. å. har herr fylkesmannen bedt om nærmere uttalelse om hvordan departementets uttalelse i

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

1 juni. skrivelser av 6 desember 1932, 16 januar og 2 februar d. å. i anledning av en del regninger fra statspolitifunksjonærer om at regningsutstederne ikke tilkom skyssgodtgjørelse for patruljeturer til fots i skog og mark, skal forståes, således om uttalelsen gjelder alle tjenestemenn og for alle reiser i skog og mark selv om avstanden kan kontrolleres.

I anledning herav skal man bemerke:

De omhandlede uttalelser knytter sig til forståelsen av begrepet «reise» i skysslovens forstand og gjelder derfor alle tjenestemenn.

Derimot tar uttalelsene bare sikte på patruljeturer til fots, idet det for disse patruljeturer må gjelde det samme som for åstedsbefaringer og annet arbeide i marken, hvor vedkommende tjenestemann tilkommer skyssgodtgjørelse for reisen til åstedet men ikke for selve befaringen, jfr. således skrivelse av 30 november 1895 og særlig skrivelse av 29 mars 1919. På samme måte antas også eftersøkninger på kryss og tvers i skogen, patruljering for å utføre vakthold m. v. å måtte betraktes.

For reiser i egentlig forstand som foretas til fots antas derimot tjenestemennene å tilkomme skyssgodtgjørelse, også når disse reiser foregår utenfor banet vei i skog og mark. For sådanne reiser antar man at avstandene i almindelighet må kunne kontrolleres ved hjelp av kart, således at hvor det kan herske tvil, avstandene beregnet efter luftlinjene på kartet antas å måtte legges til grunn for beregningen av skyssgodtgjørelsen.

1 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren.

Spørsmålet gjaldt hvordan apotekene skal forholde sig ved ekspedisjon av resepter som lyder på navnbeskyttede preparater, når der til navnet er føiet ordet Norvegicum eller artificiale.

Departementet hadde i den anledning esket uttalelse fra styret for det industrielle rettsvern, om hvorvidt lovgivningen om industrielt rettsvern er til hinder for, at læge ved forskrivning av lægemidler fra apotek bruker varemerke eller varenavn som er registrert, i forbindelse med tillegg som skal tilkjennegi, at der ønskes det eller de kjemiske stoffer av norsk tilvirkning som svarer til det preparat, hvis merke eller navn er registrert. Som svar hadde styret avgitt følgende uttalelse:

«De lovbestemmelser som her kommer i betraktning er § 5, jfr. § 22, i lov om varemerker av 2 juli 1910. Efter disse bestemmelser medfører det ved registrering av et varemerke opnådde vern den virkning at ingen annen enn merkeinnehaveren kan sette samme merke på varer av samme eller lignende slags, som has eller skal holdes til fals, likesålitt som

på disses innpakning etc., og heller ikke falholde eller forhandle 1 juni.
således merkede varer. Ved samme merke forståes efter samme lovs § 3 også et merke som er så likt et annet, at det er egnet til i den almindelige omsetning å fremkalle forveksling med dette.

Hvorvidt en apoteker er berettiget til å selge et medikament med et varemerkebeskyttet navn med tillegg av «Norvegicum» eller «artificiale» vil efter dette bero på, hvorvidt denne benevnelse kan anses for å være så lik det beskyttede navn at det er egnet til å fremkalle forveksling med dette. Dette er et spørsmål som henhører under domstolenes avgjørelse, og hvorom Styret ikke tør uttale noen bestemt formening. Idet noen norsk rettsavgjørelse på området ikke kjennes, tør det være av interesse å nevne et par rettsavgjørelser man har funnet i emnet fra Tyskland, hvis varemerkelov i heromhandlede henseende har bestemmelser svarende til den norske lovs. Ved en avgjørelse av Reichsgericht av 21 februar 1911 (inntatt i «Markenschutz und Wettbewerb» X årgang s. 286) er betegnelsen «Aspirin E» (d. e. «Aspirin Ersatz») for et erstatningspreparat for aspirin ansett som stridende mot varemerkeloven. På samme måte er benevnelsen «Aspirin-Substitute» ansett ved en dom av Reichsgericht av 2 desember 1924 (inntatt i samme tidsskrift XXIV årgang s. 82).

Det ovenfor anførte gjelder som det ses varemerkelovens anvendelse likeoverfor apotekeren som handlende. Spørsmålet om hvorvidt apotekeren like overfor lægen er forpliktet til ordlydende å ekspedere dennes resepter eller om hvilken beføielse der ved reseptutstedelse tilligger lægen like overfor medikamenter med varemerkebeskyttede navner ligger utenfor Styrets ressort, da disse spørsmål ikke direkte berøres av varemerkeloven.»

Departementet henviste hertil og bemerket, at både læger og apotekere bør undgå å bruke et varemerke eller varenavn som nyter rettsvern, når det ikke menes det preparat som merket eller navnet er knyttet til. De kan ellers risikere, at ansvar blir gjort gjeldende mot dem av vedkommende rettighetshavere.

Vil en læge fra apotek forskrive ikke et preparat, hvis navn eller merke er registrert, men et lægemiddel som skal tilberedes på apoteket og som i innhold og virkning menes å svare til eller å kunne erstatte det første, bør han for vedkommende lægemiddel bruke farmakopøens eller andre farmasøitiske håndbøkers betegnelse eller, om sådan ikke finnes, den almindelige kjemiske betegnelse. Er denne betegnelse lang og tungvint, bør det hvis lægemidlet har noen større anvendelse, henstilles til farmakopøkommisjonen å overveie, hvorledes det kan rettes derpå.

1 juni. Hvad apotekerne angår, må de ikke utlevere annet enn det som lægen virkelig mener, og signeringen må angi midlets virkelige betegnelse.

1 juni. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet. I medhold av lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 har departementet bestemt:

I gjeldende forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 med tilleggsforskrifter skal følgende paragrafer herefter lyde således:

Brandfarlige rum. § 110. Brandfarlige rum (se §§ 497 og 697) er sådanne hvor lett antendelige stoffer fremstilles, bearbeides eller lagres. Disse rum inndeles i:

Gruppe I, hvor brennbart støv, fibre eller lignende forekommer i mindre mengde og hvor motorer, apparater etc. ikke er utsatt for å bli særlig tilstøvet, som f. eks. visse rum i: ullvarefabrikker, moderne utførte møller, magasiner for korn, frø o. s. v.

Gruppe II, hvor brennbart støv, fibre eller lignende forekommer i større mengde og hvor motorer, apparater etc. er utsatt for å bli særlig støvbelagt, som f. eks. visse rum i: møller, frørenserier, shoddyfabrikker, trevarefabrikker, bomullsspinnerier, tremelfabrikker, garasjer o. s. v. samt i låver, forrum og treskerum. Videre henregnes til denne gruppe rum hvor ildsfarlige oljer opbevares eller bearbeides når deres flampunkt er over 22° C.

Eksplosjonsfarlige rum. § 111. Eksplosjonsfarlige rum (se §§ 498 og 697) er sådanne hvor der fremstilles, bearbeides eller opbevares sprengstoffer (krutt, dynamitt etc.) fenghetter og fyrverkerisaker, samt stoffer som med fuktighet utvikler eksplosjonsfarlige gasser (f. eks. karbid, natrium, kalcium o. l.) eksplosiv gass (lysgass, acetylengass etc.) ildsfarlig væske som bensin, eter, nafta og andre væsker av lignende lettantendelighet (se § 110 gruppe II) samt rum hvor spiritus, trespiritus og lignende fremstilles og foredles.

Herunder innbefattes også de rum hvortil gass eller lignende kan trenge inn fra andre rum hvor eksplosive stoffer forekommer.

Jording ved lavspenningsanlegg. § 202. Ved sterkstrømsanlegg for lavspenning skal der i fuktige rum og i det fri foretas jording av metalldeler i tilsvarende utstrekning som ved høispenningsanlegg. Også i tørre rum må der foretas jording av metalldeler som er til-

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

gjengelige for berøring fra jordede steder eller ikke isolerende gulvdekker. 1 juni.

Jording av master og de på disse eller bygninger anbragte isolatorkroker er dog ikke påkrevet og ei heller av jernstativer for ledninger i det fri, medmindre der på disse også er anbragt maskiner eller apparater som skal kunne betjenes under drift.

Ved anlegg med spenning under 50 volt er jording ikke nødvendig undtagen i bad.

§ 402. Et anleggs isolasjonsmotstand så vel mellem de enkelte ledere innbyrdes som mellem hver av disse og jord skal med de nedenfor nevnte undtagelser være minst 1000 ohm for hver volt driftsspenning (f. eks. ved 220 volt — 220 000 ohm). Denne isolasjonsmotstand forlanges ikke for det hele anlegg målt samlet, men kun for hver leder mellem 2 på hinannen følgende sikringer eller efter de siste sikringer i et anlegg. Anleggenes isolasjon.

Elektriske maskiner, transformatorer, varmeapparater og andre strømforbrukende apparater frakobles ved målingen av ledningenes isolasjon, men skal hver enkelt av disse mot jord minst ha en isolasjonsmotstand

$$= \frac{\text{spenningen i volt}}{\text{ydelsen eller forbruket i kVA} + 1000} \text{ megohm}$$

Ved seriekobling skal strømkretsen kun åpnes på ett sted, nemlig nær strømkretsens midte.

I fuktige rum og i det fri kreves kun halvdelen av den ovenfor foreskrevne isolasjonsmotstand. For nyanlegg under puss kreves i det første år kun 25 % av den ovenfor foreskrevne isolasjonsmotstand, dog minst 50 000 ohm.

Ved akkumulatorbatterier må isolasjonsmotstanden være så stor, at den mellem hver pol og jord målte strømstyrke ikke overskrider ½ ‰ av den maksimale utladestrøm, for hvilken batteriet er bestemt. Ved målingen skal batteriet frakobles det øvrige anlegg, dog ikke fra elementveksleren.

Måling av isolasjonsmotstanden utføres i alle tilfelle med likestrøm og om mulig med en spenning svarende til anleggets driftsspenning, dog minst 100 volt.

Ved måling av isolasjonsmotstanden mot jord skal — såfremt gjørlig — strømkildens positive pol legges til jord.

Ved ethvert generatoranlegg skal der forefinnes innretninger, ved hjelp av hvilke anleggets isolasjonstilstand til enhver tid kan kontrolleres.

1 juni.

Jording av driftsledninger.

§ 404. Varig forbindelse med jord av et anleggs driftsledninger (heri innbefattet nulledninger) kan kun iverksettes efter innhentet særskilt tillatelse av Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet gjennem Elektrisitetstilsynet. Dog tillates jordforbindelse gjennem jordledningsdrosselspoler, eller andre lignende apparater, der tjener til avledning av overspenninger eller statiske ladninger, når de utføres således, at de ikke medfører fare eller ulempe for andre anlegg.

Ved anlegg med spenning under 50 volt er særskilt tillatelse til jording av driftsledningene ikke påkrevet.

Forbindelsesledninger.

§ 441 og § 641. Forbindelsesledninger mellem apparater m. v. må dimensjoneres og anordnes således, at deres kontaktflater ikke gir anledning til skadelig opvarmning.

Ved ledningenes ender skal de enkelte tråder loddes sammen såfremt ikke spesielt godkjente skru- eller klemmeforbindelser anvendes. Forbindelsesstedet må ikke utsettes for strekk. Ledninger med tverrsnitt over 4 mm^2 skal forsynes med kabelsko, såfremt ikke spesielt godkjente skru- eller klemmeforbindelser anvendes.

Ved mutterbefestigelse skal anvendes underlagsskive og muttersikring (kontramutter, palmutter eller lignende).

Sikringenes anbringelse.

§ 446. Smeltesikringene skal alltid være lett tilgjengelige og anbragt på tavle eller i boks.

De skal opsettes så nær forgreningsstedet som mulig, se for øvrig § 492.

Forbindelsen mellem smeltesikringen og hovedledningen kan ha mindre tverrsnitt enn denne — dog ikke under den avgrenede lednings tverrsnitt. Anvendes et mindre tverrsnitt enn hovedledningens, tillates dog ikke anvendt sammenspunne eller snodde ledninger til denne forbindelse.

Må smeltesikringens avstand fra hovedledningen være over 25 cm og forbindelsesledningens tverrsnitt er mindre enn hovedledningens, skal forbindelsesledningen oplegges i rør hvis ikke armert blykabel eller lignende kommer til anvendelse.

Stikkontakter.

§ 472. Stikkontakter må være således konstruert at der ikke i dem kan anbringes plugger for mindre strømstyrke enn kontakten er utført for. I stikkontakter for 10 ampère tillates dog anbragt plugger for 6 ampère. Så vel stikkontakt som plugg skal være tydelig stemplet med den strømstyrke og spenning de er utført for.

Stikkontakter som ikke er forsynt med egne sikringer, skal være dimensjonert for minst samme strømstyrke som den stikkontaktens tilførselsledning er sikret for (se også § 492).

Kontakter for innsettelse i lampeholdere er ikke tillatt.

1 juni.

§ 480 og § 680. Isolerte kobberledninger som har en motstand pr. meter og mm² tverrsnitt av høist 0,01786 ohm ved 20° C kan belastes med de i nedenstående tabells annen kolonne angitte strømstyrker. De ved ledningene anvendte smeltesikringer velges overensstemmende med tredje kolonne. Ledningers tverrsnitt og strømbelastning.

Tverrsnitt i mm².	Høieste tillatte strømstyrke i ampère.	Høieste tillatte smeltesikring i ampère.
0,75	9	6
1	11	6
1,5	14	10
2,5	20	15
4	25	20
6	31	25
10	43	35
16	75	60
25	100	80
35	125	100
50	160	125
70	200	160
95	240	200
120	280	225
150	325	260
185	380	300
240	450	350
300	525	430
400	640	500
500	760	600
625	880	700
800	1050	850
1000	1250	1000

Denne tabell gjelder også for blanke ledninger på inntil 50 mm². Blanke ledninger over 50 mm² kan belastes mer, når deres temperatur herunder ikke kan bli farlig for driften eller omgivelsene.

Anvendes til ledninger materialer med mindre ledningsevne, må den tillatte strømstyrke reduseres, så at strømstyrkenes kvadrat står i forhold til ledningsevnen.

§ 481. Isolerte ledninger med et samlet ledende tverrsnitt mindre enn 1 mm² tillates ikke anvendt undtagen ved lampearmaturer og lignende samt til bevegelige ledninger i tørre rum for tilknytning av lamper (dog ikke håndlamper) og småapparater med høist 200 W. forbruk, hvor et minste tverrsnitt av 0,75 mm² kan anvendes. Minste tillatte tverrsnitt.

Blanke ledninger innen bygninger samt isolerte ledninger med over 1 m avstand mellem festepunktene må ha et tverrsnitt av minst 4 mm².

1 juni.

Isolerte ledninger.

§ 483. Isolert ledning må være flertrådet og dens isolasjon skal efter 24 timers henliggen i vann av ikke over 25° C tåle en halv times prøve med en vekselstrømsspenning på 2000 volt. Herfra undtas utstyrsledning i lampelegemer samt pendelsnorer, for hvilke en gjennemslagsspenning med 1000 volt vekselstrøm i tørr tilstand er fyldestgjørende. For ledninger med stiv metallarmering samt ledninger med vanntett blyompresning kan der tillates anvendt massive kobberledere med tverrsnitt fra 1 til 6 mm².

Røranlegg.

§ 489. Ved ledninger oplagt i rør må alle skjøter og avgreninger foretas i egne koblingsbokser som skal være lett tilgjengelige. Rørenes dimensjon må avpasses efter ledningenes tverrsnitt og antall samt oplegningsmåten, så ledningene uten vanskelighet kan utveksles.

Ved røranlegg tillates ikke anvendt sammenspunne eller snodde ledninger.

Ansamling av fuktighet i rørene må forebygges.

Ledninger fra forskjellige strømkretser må ikke anbringes i samme rør. Dette gjelder dog ikke ledninger fra samme strømvender. I særlige tilfelle — f. eks. i store forretningsgårder — kan på ansøkning til Elektrisitetstilsynet ledninger fra samme fordelingstavle legges i felles rør, når ledningene særskilt merkes for å undgå forveksling.

Ved vekselstrømsanlegg må frem- og tilbakeledninger anbringes i samme rør, såfremt skadelig induksjonsvarme kan ventes. Således må også et vekselstrømsanleggs nulledere føres i samme rør som ytterfasene.

Angående jording, se §§ 202—207.

Anlegg i fuktige rum.

§ 496. A. I fuktige rum tillates ikke oplagt snodde eller sammenspunne ledninger.

Alle spenningsførende ledninger til fuktige rum skal kunne frakobles ved lett tilgjengelige flerpolte brytere.

I fuktige rum skal — medmindre blykabel kommer til anvendelse — ledningene, alt efter fuktighetsgraden, oplegges på høie sneller, dryppsneller eller klokkeisolatorer, så at avstanden fra vegg, tak eller andre ledende gjenstander ikke blir under 2 cm. Avstanden mellem to spenningførende ledninger innbyrdes må ikke være under 5 cm. Til alle veggjennemføringer må anvendes porselensrør, ett rør for hver ledning eller flerløpsrør. Rørene må anordnes på sådan måte at vann ikke kan trenge inn (f. eks. ved at rørene anordnes med helning eller utføres traktformet). Armatur for blykabel skal, hvis rummet er særlig fuktig (vått) gjøres helt vanntett.

Apparater og motorer skal være forsynt med innkapsling og så vidt mulig anordnes fast. Hvis rummet er særlig fuktig

(vått) skal apparatene være tett kapslet. Motorer tillates i dryppvannsbeskyttet utførelse. 1 juni.

Lampeholdere, stikkontakter, brytere og sikringer skal utføres av isolermateriale og hvis rummet er særlig fuktig (vått) gjøres helt vanntette. Lampeholdere med bryter er forbudt. I anlegg hvor jordet nulledning anvendes, skal denne forbindes til den lampekontakt som dannes av den gjengede ring.

I badeværelser må sikringer og stikkontakter ikke opsettes. Brytere kan tillates når disse anbringes utenfor rekkevidde fra badekarret eller dusjinnretninger.

Bevegelige ledninger i fuktige rum skal være forsynt med et ekstra solid dekke.

Angående jording av metalldeler i fuktige rum, se § 202.

B. I stall, fjøs og lignende rum, fuktige sjøboder og lignende, hvor ledningene foruten for fuktighet også er utsatt for skadelig kjemisk påvirkning, gjelder følgende tilleggsbestemmelser:

Ledninger oplagt på sneller skal ha værbestandig og syrefast impregnert isolasjon (se § 109). Ledningenes avstand fra vegg, tak eller andre ledende gjenstander må ikke være under 4 cm. Ved gjennemføringer gjennem gulv og tak skal der, medmindre der brukes armert blykabel eller lignende anvendes spesielle gjennemføringer som skal være tette og mekanisk beskyttet.

Apparater, motorer m. v. skal være tett kapslet.

Almindelige koke- og varmeapparater tillates ikke anvendt medmindre der til beskyttelse mot brandfare treffes ekstra sikkerhetsforanstaltninger, godkjent av Elektrisitetstilsynet. Apparatene må i tilfelle ha særskilt tilførselsledning (uavhengig av lysanleggets hovedbryter).

§ 497. For installasjoner i brandfarlige rum (se § 110) tillates følgende utførelse: Anlegg i brandfarlige rum.

I rum under gruppe I: Omflettet blykabel eller ledninger oplagt i rør. Åpne motorer som har tett kapslede børster, kollektorer, sleperinger, centrifugalkontakter og igangsetningsmotstander, likeledes åpne motorer som ikke er utstyrt med børster, kollektorer o. s. v.

Apparater skal være tett kapslet.

Transportable motorer og apparater tillates kun såfremt de er under stadig tilsyn og av praktiske grunner ikke kan fastmonteres (håndverktøi, håndlamper m. v.).

Varmeapparater skal fastmonteres.

Lampearmaturer tillates i åpen utførelse.

Brytere og stikkontakter tillates i almindelig utførelse.

Sikringer skal være tett kapslet.

1 juni. Transportable motorer for landbruket tillates i utførelse som for gruppe I foreskrevet.

I rum under gruppe II: Armert blykabel eller ledninger oplagt i gjengede rør. Armatur for blykabel skal være tett kapslet. Motorer skal være tett kapslet. Tas kjøleluften utenfra, må ventilasjonskanalene være av ildsikkert materiale og således anordnet at det ikke kan trenge støv inn, hverken i kanalene eller i motoren.

Apparater skal være tett kapslet.

Transportable motorer og apparater tillates kun såfremt de er under stadig tilsyn og av praktiske grunner ikke kan fastmonteres (håndverktøi, håndlamper m. v.).

Varmeapparater skal fastmonteres.

Lampearmaturer tillates i åpen utførelse for fast installasjon, såfremt de er forsynt med dyp skjerm og ikke har gjennemtrekksventilasjon.

Brytere, stikkontakter og sikringer skal være tett kapslet.

Garasjer henhører under denne gruppe med følgende særbestemmelser:

Sikringer er ikke tillatt.

Transportable motorer er ikke tillatt.

Transportable varmeapparater for bilopvarmning er tillatt når de er utført for høist 50 volt. Eventuell transformator må fastmonteres.

Anlegg i eksplosjonsfarlige rum.

§ 498. I eksplosjonsfarlige rum (se § 111) må anvendes armert blykabel eller ledninger i gjengede rør. Armatur for blykabel må være tett kapslet. Motorer og apparater må være utført eksplosjonssikre for de foreliggende forhold.

Lamper skal være anbragt i lufttett armatur av sådanne dimensjoner at den ikke opvarmes til en temperatur som kan medføre fare for antendelse av de eksplosive stoffer.

Sammensnodde eller bevegelige ledninger tillates ikke anvendt. Stikkontakter er likeledes forbudt.

2 juni. Nr. 1. **Lov***)[1] om forandring i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien.

I.

I lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien skal § 1 lyde således:

---

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.

[1]) St.besl. 23 mai. Se Ot. prp. nr. 64. Innst. O. nr. 89. St.tid., forh. i Ot. s. 289—295; i Lt. s. 58.

Av all hermetisk henkokt brisling og sild (herunder også vårsild og storsild) som utføres fra riket, skal der erlegges en avgift av 15 øre for hvert antall av 100 esker eller del derav. Det, som avgiften innbringer, skal — med fradrag av utgiftene ved dens opkrevning — fordeles mellem følgende to fonds: 2 juni. Nr. 1.

1) Et fond til bestridelse av utgiftene ved fellesreklame og propaganda for norsk hermetikk samt bestridelse av utgifter ved varetagelse av hermetikkindustriens fellesinteresser.
2) Et fond til bestridelse av utgiftene ved driften av et kjemisk-teknisk laboratorium til praktisk-videnskapelige undersøkelser og forsøk for hermetikkindustrien.

Kongen bestemmer fordelingen mellem disse to fonds.

Kongen kan treffe bestemmelse om at avgiften helt eller delvis ikke blir å opkreve i sådant tidsrum, som han fastsetter.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Lov*)[1]) om fredning av ferskvannsfisk. 2 juni. Nr. 2.

§ 1. Efter forutgående uttalelse fra vedkommende herredstyre og fylkesting, for bydistrikt fra vedkommende kommunestyre, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger, for fylke eller del derav, fastsette de bestemmelser om utøvelsen av fisket i elv eller innsjø som anses nødvendige av hensyn til fiskets fremme. Herunder kan fastsettes:

a. forbud mot bruk av visse særlig nevnte eller ikke særlig undtatte redskaper eller fangstmåter,
b. at redskap eller fangstmåte ikke må benyttes på særskilt nevnte eller ikke særskilt undtatte måter,
c. fredningstider i hvilke alt fiske eller fiske av særlig nevnte eller ikke særlig undtatte fiskesorter skal være forbudt.

På samme måte kan der for visse fiskesorter fastsettes en viss minstestørrelse, under hvilken fisk ikke må fanges, drepes, selges eller kjøpes; dog skal sådan bestemmelse ikke ha anvendelse på kunstig utklekket fiskeyngel eller på fisk som fanges til opdretning i fiskedam eller til overførelse til annet vann eller elv.

Den ukentlige fredningstid som fastsettes i medhold av foranstående bestemmelse må ikke overstige 3 døgn.

---

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
[1]) St.besl. 23 mai. Se Ot. prp. nr. 49. Innst. O. nr. 87. St.tid., forh. i Ot. s. 248—250; i Lt. s. 55—58.

2 juni. Nr. 2.

§ 2. De i foregående paragraf omhandlede forbud må ikke medføre noen forandring i de forskrifter som gjelder for fiske av laks eller sjøørret i elvestrekninger eller vann hvor laks går; dog kan sådanne forbud også utferdiges for disse vassdrag forsåvidt angår fangst av annen fisk enn laks og sjøørret. Forbudene skal heller ikke være til hinder for at inspektøren for ferskvannsfiskeriene under anordning av de forskrifter som han anser fornødne til forebyggelse av misbruk tillater fiske som skjer i videnskapelig øiemed eller for å fange stamfisk til besettelse av utklekningsapparat.

§ 3. Anvendelse i elv eller innsjø av sprengstoff, elektrisk strøm, kalk eller giftig stoff som middel til fangst av fisk er forbudt.

§ 4. Overtredelse av nærværende lov eller av bestemmelser utferdiget i medhold av den straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894. De bestemmelser som er utferdiget i medhold av sistnevnte lov blir dog fremdeles gjeldende, inntil de trer ut av kraft eller opheves eller forandres i medhold av nærværende lov.

2 juni. **Kongelig resolusjon***). I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 2 av 2 juni 1933 om fredning av ferskvannsfisk bemyndiges Landbruksdepartementet til å utferdige de bestemmelser som det i denne lov er tillagt Kongen eller den han dertil bemyndiger å utferdige.

2 juni. Nr. 3.

Lov)[1] um brigde i lov um motorvognar frå 20 februar 1926.**

I.

I lov um motorvognar frå 20 februar 1926, jfr. lov frå 6 juni 1930 og 3 juni 1932, vert det gjort desse brigde:

§ 1 tridje leden skal lyda:

Vedkomande regjeringsdepartement avgjer um og kor langt traktorar og tilhengjarar til motorvogn kjem inn

Oversettelse [2]).

Lov om forandringer i lov om motorvogner av 20 februar 1926.

I.

I lov om motorvogner av 20 februar 1926, jfr. lov av 6 juni 1930 og 3 juni 1932, gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd skal lyde:

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør om og i hvilken utstrekning traktorer og tilhengere til motorvogn

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
**) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 23.
[1]) St.vedtak 23 mai. Se Ot. prp. nr. 63 og 68. Innst. O. XVI. St.tid., forh. i Ot. s. 284—289; i Lt. s 52—55.
[2]) Oversettelsen er inntatt i henhold til kongelig resolusjon av 2 juni 1933.

under lovi. Vidare kann departementet fastsetja at køyrety med motor som ikkje hev større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter, heilt eller delvis skal vera undantekne frå fyresegnene i lovi.

§ 1 fjorde leden skal lyda:

Det som denne lovi fastset um motorvogner, gjeld so langt det høver, ogso motorsyklar, soframt det ikkje er teke onnor avgjerd med heimel i fyrre leden.

§ 5 skal lyda:

Motorvogn skal ha slike apparat til bremsing, varsling og ljos som vedkomande regjeringsdepartement til kvar tid fastset.

§ 12 får dette tillegget som siste leden i paragrafen:

Den som låner eller leiger ut motorvogn, pliktar å vissa seg um at den som skal køyra vogni, hev gjeldande førarkort.

§ 21 stykke I siste leden skal lyda:

Likt med køyring i rute vert rekna all regelbundi køyring med motorvogn for fortenest på visse vegstykke, når køyringi umfatar persontrafikk eller transport av gods samla frå fleire hald, endå um køyringi ikkje går for seg kvar dag eller til fastsette klokkeslett og utan umsyn til um køyringi er tinga eller ikkje. Som køyring av gods samla frå fleire hald vert ogso rekna slik regelbundi køyring for fleire, jamvel um det på den einskilde turen berre vert går inn under loven. Videre kan departementet bestemme at kjøretøier med motor som ikke har større slagvolum enn 150 kubikkcentimeter, helt eller delvis skal være undtatt fra bestemmelsene i loven. 2 juni. Nr. 3.

§ 1 fjerde ledd skal lyde:

Det som denne lov fastsetter om motorvogner, gjelder forsåvidt det passer, også motorsykler, såfremt det ikke med hjemmel i foregående ledd er truffet annen bestemmelse.

§ 5 skal lyde:

Motorvogn skal ha sådanne apparater for bremsing, varsling og lys som vedkommende regjeringsdepartement til enhver tid fastsetter.

§ 12 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Den som låner eller leier ut motorvogn, plikter å forvisse sig om at den som skal føre vognen, har gyldig førerkort.

§ 21 avsnitt I siste ledd skal lyde:

Like med befordring i rute regnes enhver regelmessig kjøring med motorvogn i erhvervsmessig øiemed på bestemte veistrekninger, når kjøringen omfatter persontrafikk eller befordring av gods samlet fra flere hold, selv om kjøringen ikke foregår daglig eller til bestemte klokkeslett og uten hensyn til om befordringen skjer efter bestilling eller uten sådan. Som befordring av gods samlet fra flere hold regnes også sådan regelmessig kjøring for flere, selv

2 juni. Nr. 3.

transportera gods frå eitt hald.

§ 21 stykke II fyrste leden skal lyda:

For skyssing eller godskøyring for fortenest med motorvogn u t a n r u t e — under dette ogso køyring frå offentleg haldeplass (drosjekøyring) — kann vedkomande regjeringsdepartement gjeva slike avgrensande og regulerande fyresegner som ein meiner er turvande, og fastsetja takstar, leggja på avgifter og setja vilkår, og i tilfelle heilt eller for ein del setja forbod gjeldande for visse vegstykke eller for visse område.

§ 21 stykke II får dette tillegget som andre leden:

Fyresegni i fyrre leden gjeld ogso lag som utan å ha fortenest som fyremål driv køyring for lagsfolki med motorvogn utan rute.

§ 21 stykke II femte leden (noverande fjorde leden) skal lyda:

Løyve til køyring med motorvogn utan rute etter fyresegnene i II 1., 2., 3. og 4. leden vert gjeve utan tidavgrensning som gjeldande til so lenge, og kann takast tilbake av den styremakti, som hev gjeve løyvet og i alle høve av departementet.

§ 21 stykke II får dette tillegget som siste leden i dette stykket:

Den som vil driva utleige av personmotorvogn utan førar,

om det på den enkelte tur bare befordres gods fra ett hold.

§ 21 avsnitt II første ledd skal lyde:

For erhvervsmessig befordring av personer eller gods med motorvogn u t e n r u t e — herunder også kjøring fra offentlig holdeplass (drosjekjøring) — kan vedkommende regjeringsdepartement treffe sådanne innskrenkende og regulerende bestemmelser som finnes påkrevet, samt fastsette takster, pålegge avgifter og sette vilkår, eventuelt helt eller delvis nedlegge forbud gjeldende for bestemte veistrekninger eller for visse områder.

§ 21 avsnitt II får dette tillegg som annet ledd:

Bestemmelsen i foregående ledd gjelder også sammenslutninger som uten å ha fortjeneste som formål driver kjøring for medlemmene med motorvogn uten rute.

§ 21 avsnitt II femte ledd (nuværende fjerde ledd) skal lyde:

Tillatelse til kjøring med motorvogn uten rute efter bestemmelsene i II 1., 2., 3. og 4. ledd gis uten tidsbegrensning som gjeldende inntil videre, og kan tilbakekalles av den myndighet som har gitt tillatelsen, og i alle tilfelle av departementet.

§ 21 avsnitt II gis følgende tillegg som siste ledd i dette avsnitt:

Den som vil drive utleie av personmotorvogn uten fører,

må ha løyve av politiet til dette. Slikt løyve krevst ogso for å driva utleige av lastemotorvogn utan førar, når vogni er meint nytta til køyring av personar. Fyresegni i fyrre leden gjeld tilsvarande i desse høve.

§ 21 stykke III tridje leden får dette tillegget:

Lag som er skipa for å driva køyring for lagsfolki med eigi motorvogn utan å ha fortenest som fyremål, pliktar etter påbod av politiet å gjeva alle turvande upplysningar um laget sin organisasjon og um verksemdi og elles retta seg etter dei pålegg som politiet gjev for å kunna kontrollera køyringi.

§ 22 får dette tillegget som siste leden i paragrafen:

Forfalne vegavgifter kann søkjast inn ved panting.

§ 23 fjorde leden går ut.

§ 30 siste leden skal lyda:

Råkar skaden folk eller gods som vert førde med motorvogni, gjeld reglane i fyrste og andre leden berre dersom føringi er mot betaling. Dei gjeld ikkje når skaden råkar føraren av motorvogni, førar av tilhengjar eller medhjelpar for nokon av desse.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks.

må ha tillatelse hertil av politiet. Sådan tillatelse kreves også for å drive utleie av lastemotorvogn uten fører, når vognen aktes benyttet til befordring av personer. Bestemmelsen i foregående ledd får tilsvarende anvendelse i disse tilfelle.

2 juni. Nr. 3.

§ 21 avsnitt III tredje ledd får følgende tillegg:

Sammenslutninger som er dannet for å drive kjøring for medlemmene med egen motorvogn uten å ha fortjeneste som formål, plikter på forlangende av politiet å gi alle nødvendige oplysninger om sammenslutningens organisasjon og virksomhet og for øvrig rette sig efter de pålegg som politiet gir for å kunne kontrollere kjøringen.

§ 22 gis følgende tillegg som paragrafens siste ledd:

Forfalne veiavgifter kan inndrives ved utpantning.

§ 23 fjerde ledd utgår.

§ 30 siste ledd skal lyde:

Rammer skaden personer eller gods som befordres med motorvognen, kommer reglene i første og annet ledd bare til anvendelse hvor der ydes betaling for befordringen. De får ikke anvendelse når skaden rammer føreren av motorvognen, fører av tilhenger eller medhjelper for nogen av disse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

2 juni.

Brigde*) i fyresegnene frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 §§ 4 og 5 — fastsette 2 juni 1933 etter lov frå same dagen um brigde i motorvognlovi.

§ 4 skal lyda:

Motorvogn skal hava:

1. Tvo bremsar som verkar kvar for seg. For 2-hjula motorsyklar krevst berre ein brems.
2. Horn (lur) som ein kann gjeva lydt signal med.
3. Etter at myrkret hev byrja eller i tett skodd:
   a) 2 framlykter som kastar kvitt ljos på vegen, so føraren kann sjå han minst 30 meter frametter. Dei skal stå jamhøgt, ei på kvar side. For 2-hjula motorsyklar krevst berre 1 slik lykt.
   b) 1 baklykt som lyser klårt på kjennemerket på vogni og viser raudt ljos att-etter.

§ 5 skal lyda:

Minst ei bremsgreide skal verka beinast på bakhjuli (drivhjuli) eller dei maskindelane som styrer deim.

Bremseapparati skal kvart for seg vera kraftig nok til på vanleg sumarføre å stogga vogni med full last nedetter ei halling 1:5 eller med 32 km fart på flat veg — på ei lengd

Oversettelse.

Endringer i Arbeidsdepartementets forskrifter av 20 desember 1926 §§ 4 og 5 — fastsatt 2 juni 1933 i henhold til lov av samme dag om endringer i motorvognloven.

§ 4 skal lyde:

Motorvogn skal ha:

1. To bremser som virker hver for sig. For 2-hjulede motorsykler kreves bare en bremse.
2. Horn (lur) som man kan gi lydelig signal med.
3. Efter at mørket er begynt eller i tett skodde:
   a) 2 fremlykter som kaster hvitt lys på veien, så føreren kan se denne minst 30 meter fremover. De skal stå jevnhøit, en på hver side. For 2-hjulede motorsykler kreves bare 1 slik lykt.
   b) 1 baklykt som lyser klart på kjennemerket på vognen og viser rødt lys bakover.

§ 5 skal lyde:

I det minste en bremseinnretning skal virke direkte på bakhjulene (drivhjulene) eller de maskindeler, som er fast forbundet med disse.

Hvert av bremseapparatene skal være kraftig nok til på almindelig sommerføre å stanse vognen med full last nedover en helning 1:5 eller ved 32 km fart på horisontal vei

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 23.

av 20 m. Eitt bremsapparat må kunna stengjast.

Styremakt med dispensasjonsrett (jfr. § 1) kann krevja at motorvogn som hev eit akseltrykk ved full last på over 2 tonn og som skal brukast i serleg vanskelege tilhøve, skal ha stoppegaffel. Han skal i tilfelle kunna nyttast frå førarsessen.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.

— på en lengde av 20 m. Ett bremseapparat må kunne stenges. 2 juni.

Motorvogn hvis akseltrykk ved full belastning overstiger 2 tonn og som skal brukes under særlig vanskelige forhold, kan av den dispenserende myndighet (jfr. § 1) kreves utstyrt med stoppegaffel. Denne skal i tilfelle kunne betjenes fra førerens plass.

Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. 2 juni.

I. I henhold til § 23 i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 meddeles tillatelse til at der for Veikåker distrikt i Krødsherad sogn av Sigdal prestegjeld i Oslo bispedømme opføres et kapell på den dertil utsette tomt av Veikåker kirkegård efter en av arkitekt S. Trøim utarbeidet plan.

II. Til kapellet, som blir å benevne Veikåker kapell, henlegges 8 gudstjenester årlig, der blir å avholde til sådan tid som Oslo biskop nærmere bestemmer.

Kongelig resolusjon. 2 juni.

1. Det tillates, at der til bruk for befolkningen i Øvre Foldal av Foldal sogn i Alvdal prestegjeld i Hamar bispedømme opføres et kapell på en dertil utsett tomt av Dalen hjelpekirkegård efter en av statens bygningsinspektør utarbeidet plan, dog med den forandring i denne at kor og sakristier innbygges i skibet. Hamar stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i planen, om sådanne under arbeidets gang skulde vise sig ønskelige eller nødvendige.
2. Til kapellet — som blir å benevne Dalen kapell — henlegges 6 gudstjenester årlig efter Hamar biskops nærmere bestemmelse.
3. Den av Foldal herredstyre i møte 6 mars 1931 fattede beslutning om å la herredet overta garantien for kapellets fremtidige vedlikehold m. v. approberes i henhold til lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 § 46.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 2 juni. om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Mindalen barnehjem for tuberkulosetruede barn, Søndeled.

2 juni. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn gis stadfestelse på et fremlagt utkast til statutter for Miland barnehjem, Dals sogn.

2 juni. **Kongelig resolusjon.** Justissekretærembedet ved Oslo byrett opheves fra og med 1 juli 1933.

2 juni. **Kongelig resolusjon***).

1. Justisdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett i henhold til §§ 1 og 6 i lov av 19 mai 1933 om rekvisisjonsrett for politiet.
2. Justisdepartementet bemyndiges til å gi de nærmere regler til gjennemføring av den under 1. nevnte lov, jfr. lovens § 7.

2 juni. **Kongelig resolusjon.** Sognenavnet Østbygd, Tinn herred, Telemark fylke, endres til Austbygdi.

2 juni. **Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om utvidelse av grensen for byggebeltet innen Borre herred om Horten by.

2 juni. **Skriv****) frå Arbeidsdepartementet um utviding av byggjebeltet i Frol herad kring Levanger by.

2 juni. **Skrivelse** fra Finans- og tolldepartementet.

I henhold til den departementet ved kongelig resolusjon av 19 juni 1897 gitte bemyndigelse har departementet idag truffet bestemmelse om, at det fra 1 juli d. å. inntil videre skal være tillatt fra Sverige å innføre tollbare varer som ikke er ledsaget av passerseddel, over Hov i Idd herred, hvor der oprettes fortollingsstasjon.

2 juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til en kystlosforening, hvori uttales:

Efter loslovens § 28 er det losoldermannen, som i mangel av loser ved en loskrets, til utlosning antar andre som er eksaminert i farvannet eller i mangel også herav en han tør betro losningen til.

Hvis således en kystlos ikke er antatt til utlosningen av vedkommende oldermann, men kun av føreren, kan han ikke anses som utlosningslos efter loslovens § 28 og har heller ikke krav på de lovbestemte utseilingspenger.

3 juni. **Skrivelse*****) fra Handelsdepartementet om forandringer i vedtektene for torvhandel i Porsgrunn.

---

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 23.
**) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 23, der ein forklåring av dei nye grensone er innteken.
***) Kunngj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor forandringene er inntatt.

Skriv*) frå Arbeidsdepartementet um at brandlova frå 15 august 1908 skal gjelda for Øystese i Kvam herad, Hordaland fylke, innanfor dei grensor der bygningslova frå 22 februar 1924 er gjeldande, og um reglar for ordninga av brandvernet m. m. i Øystese. 3 juni.

Skrivelse**) fra Justisdepartementet om forandring av politivedtekten for Værøy herred, Nordland fylke. 6 juni.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 7 juni.

Den nye rettergangsordning.
Rundskrivelse nr. 30.

Sakkyndige.

Departementet er blitt bekjent med at det hender, at en rett ved opnevnelse av sakkyndige i henhold til tvistemålslovens kap. 18 opnevner den ene som sakkyndig «for» den ene part og den annen «for» den annen part. Videre er man bekjent med at det forekommer, at retten bestemmer, at de respektive sakkyndiges salær skal betales av den part som har begjært vedkommende opnevnt.

Departementet finner at denne praksis ikke er forenelig med tvistemålsloven og at den kan bidra til å svekke tilliten til de sakkyndiges objektivitet.

Efter tvistemålslovens § 190 tilkommer det retten å avgjøre om sakkyndige skal opnevnes. I saker som partene har fri rådighet over, bør det dog i almindelighet ikke opnevnes sakkyndige uten at det er begjært av noen av partene.

En begjæring fra en part om å få opnevnt sakkyndige, kan ikke gjøres betinget av at en eller flere bestemte personer blir opnevnt. Begjæringen kan bare gå ut på å få rettens beslutning for at sakkyndige skal opnevnes. Retten treffer da også beslutning om antallet av sakkyndige, se tvistemålslovens § 239.

Retten avgjør hvilke personer skal opnevnes som sakkyndige. Den skal i almindelighet gi partene adgang til å uttale sig og komme med forslag (tvistemålslovens § 241). Når den ene av partene har foreslått en bestemt person, bør denne ikke opnevnes som sakkyndig uten at den annen part er gitt adgang til å uttale sig om det.

Man henleder også opmerksomheten på bestemmelsene i tvistemålslovens § 242 som søker å sikre at det som sakkyndige ikke blir opnevnt personer som er i en slik stilling

*) Kunngj. 6 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 23, der reglane er inntekne.

**) Kunngj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor politivedtektens § 9 i endret lydelse er inntatt.

7 juni. at tilliten til deres uhildethet i den foreliggende sak kan svekkes. Særlig vil man fremheve at det ofte vil være egnet til å svekke tilliten til en persons uhildethet at han på forhånd er engasjert av den ene part til å uttale sig om saken eller til å være rådgiver for parten.

Betalingen til de sakkyndige utredes av staten, men erstattes av vedkommende part. Om innbetaling av forskudd til dekning av slike utgifter gjelder de almindelige regler.

Som hovedregel gjelder at det vil være saksøkeren som skal erstatte staten utgiftene til de sakkyndige. Det er han som har reist saken og derved foranlediget at sakkyndige må opnevnes.

Er det saksøkte som har begjært at sakkyndige skal opnevnes, og vilde retten ikke ha besluttet opnevnelse av sakkyndige uten sådan begjæring, må saksøkte erstatte utgiftene. Skyldes beslutningen om å opnevne sakkyndige, at begge parter har begjært det, er de begge solidarisk ansvarlige (tvistemålslovens § 169). Om en part bringer en eller flere personer i forslag når det er besluttet å opnevne sådanne, bevirker dette derimot ikke at parten helt eller delvis må utrede utgiftene til de sakkyndige.

Når begge parter er ansvarlige for utgiftene, bør hver av dem avkreves halvparten av de samlede utgifter til sakkyndige. Bare dersom det viser sig umulig å få betaling hos den ene, bør den annen avkreves det hele beløp. Fordelingen av utgiftene mellem partene må ikke foretas på den måte at hver betaler en av de sakkyndige.

Denne rundskrivelse bes sendt til alle dommere i herr fylkesmannens distrikt.

7 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon er det i medhold av artikkel 61 i den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929, foretatt en endring i det til overenskomsten som bilag I knyttede reglement, idet det efter første ledd av reglementets regel XIX avsnitt 2 er tilføiet følgende bestemmelse:

«I alle de tilfelle da fartskoeffisienten er større enn 30 skal der installeres ytterligere en uavhengig maskindreven pumpe» (jfr. «Overenskomster» 1932 s. 678).

7 juni. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Drøbak.

---

*) Kunngj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Riksskattestyret, hvori uttales at en sparebanks grunnfond antas å måtte beskattes som formue på bankens hånd, uansett om det er bestemt at det skal tilbakebetales med en bestemt rente, så snart bankens øvrige fond har nådd den lovbestemte størrelse. Noget motsatt antas ikke å kunne utledes av hvad departementet har uttalt i dets i Lovtidende for 1931 side 349 inntatte skrivelse av 25 juni 1931, som angikk et av tidligere innskudd dannet midlertidig bestående garantifond. 7 juni.

Skrivelse*) fra Justisdepartementet om forandring av § 11 i politivedtekten for V a n g herred, Hedmark fylke. 8 juni.

Lov**)[1]) o m e n d r i n g e r i l o v o m p o s t v e s e n e t a v 8 j u n i 1 9 2 8. 9 juni.

I.

§ 2 i lov om postvesenet av 8 juni 1928 skal lyde således:

§ 2. Postvesenets egne tjenestesaker er portofri.

Innenriks kan tjenestemerker brukes:

1) For s t a t e n s post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
2) For k o m m u n e n e s almindelige brevpost (brev, brevkort og korsbåndsendinger), dog ikke for:
   a) Post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
   b) Lokalpost i by. Med hvilke begrensninger tjenestemerker skal kunne brukes for lokalpost i landdistrikter, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger.

Kongen eller den han bemyndiger, bestemmer i hvilken utstrekning tjenestemerker skal utferdiges, samt hvem som har rett til å bruke sådanne.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjenestemerker for kommunenes post blir å godtgjøre av statskassen, bestemmes av Stortinget.

II.

Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1933.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 10 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 24.

[1]) St.besl. 23 mai. Se Ot. prp. nr. 67, jfr. Ot. prp. nr. 17. Innst. O. nr. 90. St.tid., forh. i Ot. s. 295—312; i Lt. s. 58—66.

9 juni. **Skriv***) frå Socialdepartementet um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Vik herad, Sogn og Fjordane fylke.

10 juni. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Skarlagensfeber hører til de sykdommer som er gjort til gjenstand for det offentliges særlige forsorg i henhold til sundhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 1 av 29 april 1927 § 10.

I rundskrivelse av 21 april 1931 har medisinaldirektøren imidlertid uttalt, «at det bare i undtagelsestilfelle antas nødvendig å isolere skarlagensfeberpatientene på sykehus, f. eks. når sykdommen er særlig ondartet eller viser sig å medføre komplikasjoner som øker eller forlenger smittefaren, eller når helserådet, hvor det gjelder det første sykdomstilfelle eller tilfelle i internater, barnehjem o. s. v., anser isolasjon på sykehus for å være påkrevd.»

Departementet minner herom, da en fylkesmann har gjort opmerksom på de store utgifter som fylkeskommunen fremdeles har til isolasjon på sykehus av skarlagensfeberpatienter.

Kan det gjøres uten for stort tidsspille, bør distriktslæger og stadslæger rådføre sig med fylkeslægen før de i henhold til sundhetslovens § 15 legger ubemidlede syke lidende av skarlagensfeber inn på sykehus. Telefonutgifter i den anledning må utredes av fylkeskommunen (byen). Anser fylkeslægen det nødvendig å foreta en reise for på stedet å undersøke forholdene, utredes skyssutgiftene av staten og kostgodtgjørelsen av fylket.

Kan innleggelse ikke opsettes, bortfaller sådan rådførsel på forhånd.

Distrikts- og stadslæger skal herefter, når de isolerer ubemidlede skarlagensfeberpatienter på sykehus i henhold til sundhetslovens § 15, i sin innberetning til fylkesmannen (i by vedkommende kommunale myndighet) om innleggelsen gjøre nærmere rede for grunnen til, at dette har vært nødvendig. Samtidig skal oplyses, om fylkeslægen har vært rådspurt før innleggelsen. Innberetningen blir å sende om fylkeslægen snarest mulig; jfr. Indredepartementets cirkulære av 31 mars 1862.

Distriktslæger, stadslæger, stadsfysici og fylkeslæger samt de kommunale myndigheter i byene innen hr. fylkesmannens embedsdistrikt bes tilstillet avtrykk av denne rundskrivelse.

10 juni. **Skrivelse****) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og byggevedtekter for Rodeløkken i Oslo.

---

*) Kunngj. 10 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 24, der vedtekta er innteken soleis som ho heretter skal lyde.

**) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor byggevedtektene er inntatt.

Forandring*) i reglementet for Norges bank. 12 juni.

Representantskapet for Norges bank har i møte 12 juni 1933 foretatt en forandring av § 10 i bankens reglement, hvorefter denne paragraf skal lyde således:

Den direktør som i henhold til § 92 har spesielt tilsyn med seddelfabrikasjonen, fører nøiaktig bok over enhver inn- og utlevering av seddelpapir, blanketter og ferdige sedler. Dette arbeide kan også utføres av en av direksjonen opnevnt komité for telling av seddelpapir.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 13 juni.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Paraguay 11 mai 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 angående vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, samt vedrørende den fakultative bestemmelse i de nevnte vedtekter, idet det har avgitt følgende erklæring:

Paraguay anerkjenner som bindende, uten videre og uten særlig overenskomst, den faste domstol for mellemfolkelig rettspleies domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36 annet ledd.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 13 juni.

Med hjemmel i § 11 i det ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1922 stadfestede reglement for offentlige tjenestemenn ved Rikshospitalet og Kvinneklinikken i Oslo, har departementet idag fastsatt følgende tillegg til reglementets § 3:

«Socialdepartementet avgjør, når et medlem av ansettelsesrådet er ugild til å behandle en sak, og opnevner i så fall en varamann for ham. Det samme gjelder når et medlem av rådet har forfall.»

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 14 juni.

Ifølge skrivelse fra den franske legasjon av 9 juni 1933 har Britisk India, innbefattet Aden, tiltrådt avtalen mellem Danmark, Estland, Frankrike, Japan, Latvia, Litauen, Nederland, Norge, Siam, Sovjet-Samveldet, Storbritannia, Sverige og Tyskland om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass.

Den nevnte tiltredelse får virkning fra 1 juli 1933.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra 14 juni.
den sveitsiske legasjon har Chile deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genèvekonvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger. Ratifikasjonene får virkning fra 1 desember 1933.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid 1ste avd. nr. 25.

14 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Med hjemmel i § 12 i det ved kongelig resolusjon av 8 mai 1925 stadfestede reglement for offentlige tjenestemenn ved Statens institutt for folkehelsen — tidligere Medisinalstyrelsens laboratorium, se skrivelse av 4 juni 1930 — har departementet idag fastsatt følgende tillegg til reglementets § 4:

«Socialdepartementet avgjør når et medlem av ansettelsesrådet er ugild til å behandle en sak, og opnevner i så fall en varamann for ham. Det samme gjelder når et medlem av rådet har forfall.»

14 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Med hjemmel i § 11 i det ved kongelig resolusjon av 1 oktober 1926 stadfestede reglement for offentlige tjenestemenn ved Sophies minnes centralanstalt for vanføre, har departementet idag fastsatt følgende tillegg til reglementets § 3:

«Socialdepartementet avgjør, når et medlem av ansettelsesrådet er ugild til å behandle en sak, og opnevner i så fall en varamann for ham. Det samme gjelder, når et medlem av rådet har forfall.»

14 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Med hjemmel i § 11 i det ved kongelig resolusjon av 8 mai 1925 stadfestede reglement for offentlige tjenestemenn ved Statens pleiehjem for epileptikere, har departementet idag fastsatt følgende tillegg til reglementets § 3:

«Socialdepartementet avgjør, når et medlem av ansettelsesrådet er ugild til å behandle en sak, og opnevner i så fall en varamann for ham. Det samme gjelder når et medlem av rådet har forfall.»

14 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales at stempelavgift, som i henhold til lov av 11 april 1885 § 8, 3dje ledd, jfr. tilleggslov av 24 juni 1915, pliktes ved tinglysning — foretatt i henhold til lov av 14 desember 1917 nr. 17 § 16 post 5,3 p. — av utskrift av overskjønn vedkommende en vasdragsregulering i et tilfelle hvor konsesjonstiden var 50 år, antas å måtte beregnes særskilt for hvert enkelt takstnummer efter fem og tyve ganger den fastsatte årlige erstatning.

15 juni. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Amerikas forente staters legasjon har Argentina 15 mai 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement.

Skrivelse*) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Nord-Aurdal herred, Opland fylke. 15 juni.

Skrivelse**) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Hafslo herred, Sogn og Fjordane fylke. 15 juni.

Skrivelse*) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Lødingen herred, Nordland fylke. 15 juni.

Skrivelse***) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Torsnes herred, Østfold fylke. 15 juni.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge, hvori uttales, at et fartøi som på vei fra utlandet til utlandet anløp norsk havn for utbedring av skade på rorledningen, men herunder ikke hadde assistanse fra land, derved ikke antokes å bli lospliktig. 15 juni.

Lov†)[1]) om bispedømmeråd for den norske kirke. 16 juni. Nr. 1.

Første kapitel.

Organisasjon.

§ 1. I hvert bispedømme skal der være et bispedømmeråd som består av biskopen og fire valgte medlemmer. Av disse velges en geistlig med varamann av bispedømmets prester i selvstendig embede og tre legmenn med to varamenn av bispedømmets menighetsråd, samtlige for en tid av tre år.

§ 2. Valg på bispedømmeråd holdes i løpet av siste halvår i valgperioden under vedkommende biskops overtilsyn efter nærmere bestemmelse av Kongen eller den han bemyndiger.

Før hvert valg underretter biskopen i betimelig tid prester i selvstendig embede og samtlige menighetsråd i bispedømmet med en kort redegjørelse for fremgangsmåten ved valget og fastsetter en frist for avgivelse av stemmer.

Valget skal foregå i så god tid at samtlige stemmer kan foreligge optalt innen årets utgang.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtektens § 10 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtekten i sin helhet i endret lydelse er inntatt.

†) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 8 juni. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 313—328; i Lt. s. 76—85.

16 juni. Nr. 1.

§ 3. Prester i selvstendig embede sender sin stemmeseddel direkte til biskopen. På stemmesedlen opføres to personer.

§ 4. Møte i menighetsrådet til valg på medlemmer av bispedømmerådet skal berammes med et varsel av minst 14 dager. Foretas valget i et ordinært møte, skal medlemmene med samme frist underrettes om at valg vil finne sted.

Valget foregår ved skriftlig avstemning. Hvert medlem av menighetsrådet eller lovlig innkalt varamann som er til stede, har en stemme. Menighetens prest (prester) deltar ikke i stemmegivningen.

På stemmesedlene som skal være umerket og av almindelig hvitt papir, opføres i alt fem personer.

Valget innføres i forhandlingsboken med tilføielse av stemmetall for de enkelte personer, hvorefter rådets formann legger samtlige stemmesedler i en konvolutt som på stedet forsegles og sendes biskopen i rekommandert brev med erklæring om fra hvilket menighetsråd de skriver sig.

§ 5. Ved utløpet av den frist som er satt for avgivelse av stemmer, foretar biskopen optelling av stemmene. Optellingen foregår i nærvær av domprosten eller et medlem av bispedømmerådet.

Den som får flest stemmer fra prestene blir medlem og den som dernæst får flest stemmer, blir varamann. I tilfelle stemmelikhet foretas loddtrekning.

De tre som har fått flest stemmer fra menighetsrådene, blir medlemmer, de to som dernæst har flest stemmer, blir varamenn.

Står stemmetallet for to eller flere likt, anvendes om nødvendig loddtrekning for å avgjøre hvem skal være medlemmer eller varamenn.

Biskopen underretter Kirke- og undervisningsdepartementet samt de valgte medlemmer og varamenn om valget. Klager over valget sendes gjennem biskopen og avgjøres av vedkommende departement.

Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler om valget.

§ 6. Bispedømmerådet velger hvert år formann og varaformann. Det bestemmer selv sin forretningsorden og kan anta en sekretær.

Rådet fører en forhandlingsbok, som autoriseres av biskopen.

Utfallet av hvert valg innføres i forhandlingsboken.

§ 7. Bispedømmerådet holder møte minst en gang hvert år og ellers når arbeidet måtte gjøre det påkrevet. Møtene

innkalles av formannen. Rådet kan av vedkommende departement eller med dettes samtykke innkalles til ekstraordinære møter, når dette finnes ønskelig. 16 juni. Nr. 1.

Når rådet ikke er samlet, behandles saker på den måte formannen finner hensiktsmessig.

Gyldig beslutning kan ikke treffes medmindre biskopen og minst to av rådets øvrige medlemmer har deltatt i behandling og avstemning.

I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Annet kapitel.

Bispedømmerådets virksomhet.

§ 8. Bispedømmerådet har til opgave å formidle og fremme samvirke mellem de enkelte menighetsråd innenfor bispedømmet eller deler derav. Efter anmodning av menighetsråd kan rådet avgi veiledende eller rådgivende uttalelser i spørsmål som omhandles i lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920 § 7, jfr. §§ 17 og 18, § 8 og § 11.

§ 9. Bispedømmerådet har å avgi uttalelse i saker som forelegges det av biskopen eller annen overordnet kirkelig myndighet.

§ 10. Bispedømmerådet skal ha sin opmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å fremme kirkelig virksomhet og kristelig liv i bispedømmet, og kan i dette øiemed

a. organisere og sette i gang forkynnelse eller annen kristelig virksomhet eller efter omstendighetene yde kristelig arbeide i bispedømmet støtte og bistand,
b. formidle utveksling av prester mellem de enkelte menigheter,
c. søke anordnet gudstjenester i kirker som ikke har ordinær gudstjeneste hver søndag eller på annen måte søke fremmet en mere utstrakt bruk av kirken til opbyggelig virksomhet,
d. søke anordnet regelmessige gudstjenester eller annen opbyggelig virksomhet i distrikter uten kirke, ved jernbane- og veianlegg, fyrstasjoner, fiskevær eller andre lignende steder hvor adgangen til å søke kirke eller gudshus er besværlig.

§ 11. Når det anses formålstjenlig, kan bispedømmerådet på den måte det selv finner hensiktsmessig, yde sin støtte eller medvirkning til sociale eller humanitære tiltak av almen karakter.

16 juni. Nr. 1.

§ 12. Bispedømmerådet kan av eget tiltak rette henvendelser eller avgi uttalelser til kirkemyndighetene om spørsmål av interesse for bispedømmet eller for kirken som helhet. Henvendelsen skjer gjennem biskopen.

§ 13. Når et bispeembede er ledig, har vedkommende bispedømmeråd adgang til å bringe i forslag inntil fem personer som anses skikket til å komme i betraktning ved avstemningen overensstemmende med de regler som herom til enhver tid gjelder.

Tredje kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 14. Rådets medlemmer får skyss- og kostgodtgjørelse efter vanlige regler for reiser til ett møte om året samt til møter som innkalles av departementet eller med dettes samtykke. Sådan godtgjørelse kan også tilståes for andre ekstraordinære møter efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

§ 15. Utgifter som voldes ved denne lov til kontorhold, skyss- og kostgodtgjørelse m. v. utredes av det ved lov av 23 februar 1923 oprettede fond efter nærmere regler som gis av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 16. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

16 juni. Nr. 2.

Lov*)[1]) om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke.

I.

Lov nr. 1 av 19 mars 1926 skal ha følgende tillegg:

§ 5. Før den i §§ 2 og 3 omhandlede avstemning finner sted, underretter Kirkedepartementet vedkommende bispedømmeråd om at det innen en nærmere bestemt frist har adgang til å bringe i forslag inntil 5 personer med lovbefalte betingelser som rådet anser skikket til å komme i betraktning ved avstemningen overensstemmende med reglene i § 2 og § 3. Gyldig forslag skal omfatte minst 3 personer. Forslaget er ikke bindende for de stemmeberettigede.

Kongen eller den han bemyndiger kan gi nærmere regler om nominasjonen.

Så snart bispedømmerådets forslag innkommer, underretter Kirkedepartementet de stemmeberettigede om hvilke

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 8 juni. Se Ot. prp. nr. 11. Innst. O. XV. St.tid., forh. i Ot. s. 313–326 og 328–329; i Lt. s. 85.

personer rådet har bragt i forslag. Er forslag ikke inn- 16 juni.
kommet innen fristens utløp, underrettes de stemmeberet- Nr. 2.
tigede herom.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov*)[1]) om endringer i lov om syketrygd 16 juni.
av 6 juni 1930, jfr. lov av 27 mai 1932. Nr. 3.

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930, jfr. lov av 27 mai 1932, skal lyde så:

§ 4, 3.

3. Er medlemmet på det i punkt 2 nevnte tidspunkt syk eller avtjener sin verneplikt, blir han stående som medlem uten premie så lenge sykepenger eller sykehusbehandling ydes eller verneplikten avtjenes.

Det samme gjelder for medlemmer som oppebærer minst halv skadebot eller sykehusbehandling efter lov om ulykkestrygd for industriarbeidere, dog med den begrensning som følger av bestemmelsen i § 18, 5.

For medlemmer av klasse 0 og for medlemmer som rammes av bestemmelsen i § 19, 3 fortsetter medlemskapet uten premie så lenge arbeidsudyktigheten varer, dog med den begrensning som i § 18, 5 angis for understøttelsens varighet.

Sykdommer som går inn under § 19, 2 berettiger ikke til premiefritt medlemskap.

§ 8, 1, 4 og 5.

1. Enhver person over 15 år, som ikke er undtatt fra trygdeplikt efter § 2, 1, a—c, og 2 og 3 og hvis alder ikke overstiger 70 år, har rett til å bli trygdet efter denne lov som frivillig medlem av trygdekassen på sitt hjemsted på følgende vilkår:

a. Hans samlede årlige inntekt, sammenlagt med hans ektefelles, må ikke overstige en grense som Kongen fastsetter.

Ved fastsettelsen av denne inntektsgrense, som kan avvike fra den tilsvarende grense efter § 1, kan Kongen bestemme at trygdede hvis samlede årsinntekt, sammenlagt med hans ektefelles, overstiger et nærmere fastsatt beløp ikke skal ha premietilskudd av stat og kommune.

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.
[1]) St.besl. 8 juni. Se Ot. prp. nr. 40 og 72. Innst. O. nr. 97. St.tid., forh. i Ot. s. 366—396; i Lt. s. 85—86.

16 juni. Nr. 3.

I tilfelle av tvist om nogen av de ovenfor nevnte grenser er overskredet eller ikke, legges siste endelige skatteligning til grunn for avgjørelsen.

4. Hustru som er trygdet efter denne paragraf anses som barnas forsørger når vedkommende ektefelle har tatt ophold i utlandet eller er undtatt fra trygdeplikt i henhold til § 2, 1 a. Den samme regel gjelder for hustru, hvis ektefelle er sysselsatt på Svalbard eller Bjørnøya og ikke er trygdepliktig efter § 3, 1 eller frivillig trygdet efter bestemmelsen i punkt 5 i denne paragraf.
5. Personer som står i arbeidsforhold til norsk bedrift på Svalbard, har på samme betingelser som nevnt i 1. a—d rett til å bli trygdet som frivillige medlemmer i hjemstedets trygdekasse.

Sykdom som rammer under ophold på Svalbard, er trygdekassen uvedkommende så lenge medlemmet får lægehjelp, sykepenger og sykehusbehandling av arbeidsgiveren efter de i medhold av bergverksordningen av 7 august 1925 fastsatte regler.

Trygdekassens ydelsesplikt likeoverfor medlemmet inntrer under ingen omstendighet før medlemmet kommer hit til landet, og varigheten av ydelsesplikt blir å beregne efter § 18 fra nevnte tidspunkt.

§ 13, 2.

2. Fysikalsk behandling forordnet av læge efter regler som fastsettes av R. T. V. Hvor forholdene tilsier det, kan Rikstrygdeverket efter søknad fastsette særskilte regler for den enkelte kasse.

§ 15, 1.

1. Lægehjelp i henhold til §§ 13 og 14 ydes enten som fri lægehjelp ved læger som kassene har kontrakt med, eller i form av godtgjørelse til den trygdede for lægehjelp efter tariffer med instruks som fastsettes av Kongen (refusjonssystemet). Forandring i eller tillegg til disse tariffer for enkelte kasser kan gjøres av Kongen.

§ 26. En trygdekasses styre kan utelukke en læge fra adgang til å praktisere for kassen. Styrets vedtak herom kan innbringes for departementet til endelig avgjørelse. Departementet kan også av eget tiltak utelukke en læge fra kassepraksis. Videre kan departementet gi almindelige regler som begrenser adgangen til sådan praksis.

Hvis en læge efter kontrakt har rett til å praktisere for en trygdekasse, kan han ikke fratas retten hertil medmindre det finnes godtgjort at han har gjort sig skyldig i misbruk

overfor en kasse, eller at han ikke forsvarlig skjøtter sin lægegjerning eller ikke opfyller sine plikter som kasselæge, eller at han ikke efterkommer beslutning fattet av tvistemålsnevnden. Avgjørelse treffes av de samme myndigheter og det er samme adgang til anke som nevnt i første ledd. 16 juni. Nr. 3.

En trygdekasse er ikke pliktig til å betale de trygdede godtgjørelse for lægehjelp som er ydet av en utelukket læge, og heller ikke til å yde annen understøttelse på grunnlag av erklæringer fra ham.

§ 33, 2, 5 og 7.

2. Som grunnlag for fastsettelsen av kassenes premietariffer fastsetter Kongen efter forslag fra Rikstrygdeverket, en normaltariff som utregnes således at premien for hver inntektsklasse i syketrygden nøiaktig svarer til gjennemsnittsutgiftene for vedkommende klasse i det år som legges til grunn for utregningen. Normaltariffen revideres minst hvert 5te år.

Tariffen kan opstilles særskilt for pliktig og for de to grupper av frivillig trygdede.

5. Påfører en bedrift eller en gruppe av bedrifter trygdekassen særlig store utgifter, kan der fastsettes en for denne enkelte bedrift eller bedriftsgruppe gjeldende særtariff.

Likeledes kan det for fastlønte militærpersoner, for hvem § 21 kommer til anvendelse, opstilles særtariff for den enkelte kasse. I tilfelle bortfaller halv premiefritagelse efter § 35, 3.

7. Den premie som er beregnet for en trygdet, blir å betale:
   a. For pliktig medlem: med 6/10 av medlemmet selv, 1/10 av hans arbeidsgiver, 1/10 av kommunen og 2/10 av staten.
   b. For frivillig medlem: med 7/10 av medlemmet selv, 1/10 av kommunen og 2/10 av staten.

Frivillig medlem i henhold til § 8, 1, a annet punktum betaler den hele premie selv.

Inngår pliktig eller frivillig medlem under et ved bergverk, fabrikk eller bruk bestående særskilt fattigvesen, utreder vedkommende bedrift den andel av premien som ellers skulde påhvilt kommunen.

§ 34, 7.

7. Når trygdeplikt opfylles ved frivillig trygd, skal arbeidsgiveren godtgjøre medlemmet den premieandel som under pliktig trygd vilde falt på ham, hvis medlemmet ikke er frivillig trygdet efter § 8, 5.

16 juni. Nr. 3.

§ 35, 1.

1. Hel premiefritagelse inntrer foruten ved de i § 4 nevnte tilfelle

a. for medlemmer i 1—6 inntektsklasse for den tid vedkommende oppebærer sykepenger (minst halv skadebot av ulykkestrygden) eller barselpenger, forpleies i sykehus, eller fødehjem for kassens, ulykkestrygdens, eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt,

b. for medlemmer av klasse 0 for den tid vedkommende forpleies i sykehus for kassens, ulykkestrygdens eller det offentliges regning som omhandlet i § 22, eller avtjener sin verneplikt.

§ 68, 3 og 4.

3. Enhver forening vedtar statutter for sin virksomhet, og disse skal for å være gyldige godkjennes av departementet.

4. De til foreningens virksomhet nødvendige midler kan utlignes på de tilsluttede kasser, hvorunder der tas hensyn til kassens medlemstall.

Beslutning om sådan utligning må for å være gyldig godkjennes av departementet.

II.

Denne lov trer i kraft mandag den 3 juli 1933.

16 juni. Nr. 4.

Lov*)[1]) om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter.

§ 1. Kongen kan gi forskrifter for behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter som skal være gjenstand for omsetning, og for kontrollen med at disse forskrifter overholdes.

§ 2. Overtredelse av denne lov, eller av de forskrifter som er gitt i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 3. Lov nr. 1 av 16 juni 1927 om forbud mot salg av usløiet torsk i Lofoten og Vesterålen, lov nr. 1 av 23 mai 1930 om transport av fersk fisk under de store fiskerier, og de bestemmelser som er utferdiget i medhold av disse lover, opheves.

§ 4. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste av nr. 25.

[1]) St.besl. 8 juni. Se Ot. prp. nr. 41. Innst. O. XVII. St.tid., forh. i Ot. s. 349—362; i Lt. s. 72—76.

Lov*)[1] om forandring i lov av 21 juli 1911 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk m. v. 16 juni. Nr. 5.

§ 2 i lov av 21 juli 1911 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk m. v. skal herefter lyde så:

Sprengstoff som kan brukes til fiskefangst, må ikke forefinnes ombord i norsk fartøi eller båt på fiskeplass eller på vei til eller fra fiskeplass.

Vedkommende regjeringsdepartement kan — såfremt et flertall i vedkommende fylkesting er enig heri — for et tidsrum av 3 år, regnet fra 1 juli 1933, på nærmere fastsatte vilkår tilstå fritagelse fra forskriftene i denne og foregående paragraf for størjefiske med not.

Lov*)[2] om forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov. 16 juni. Nr. 6.

I.

I lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903, jfr. tilleggslov av 18 september 1909, skal efternevnte paragraf lyde således:

§ 54. Når vedkommende departement bestemmer det, plikter en skibsfører å sende Sjøfartskontoret sådanne rapporter om forhold av interesse for Skibskontrollen som departementet foreskriver.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov*)[3] om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild. 16 juni. Nr. 7.

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å utføre hermetisk nedlagt brisling uten efter tillatelse av en organisasjon av hermetikkfabrikanter. Organisasjonens vedtekter må være godkjent av Handelsdepartementet.

§ 2. Er sådant forbud utferdiget, skal der ved utførsel forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende organisasjon av hermetikkfabrikanter for at brislingen utføres med organisasjonens tillatelse.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

[1]) St.besl. 8 juni. Se Ot. prp. nr. 66. Innst. O. nr. 92. St.tid., forh. i Ot. s. 329—345; i Lt. s. 66—71.

[2]) St.besl. 8 juni. Se Ot. prp. nr. 62. Innst. O. nr. 96. St.tid., forh. i Ot. s. 345—348; i Lt. s. 71—72.

[3]) St.besl. 13 juni. Se Ot. prp. nr. 75. Innst. O. XVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 402—424; i Lt. s. 87—98.

16 juni. Nr. 7. § 3. Kongen kan gjøre tilsvarende bestemmelse gjeldende for utførsel av hermetisk nedlagt småsild, musse og hermetisk nedlagt storsild og vårsild (kippered herring eller kippers).

§ 4. Forsøkt eller fullført overtredelse av denne lov, eller av forskrifter, utferdiget i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til utgangen av 1935.

16 juni. **Kongelig resolusjon.** Det ulønte generalkonsulat i München omdannes til ulønt konsulat med distrikt som hittil omfattende republikken Bayern og som hittil underordnet legasjonen i Berlin.

16 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Fra og med 1 juli 1933 nedlegges Halden byfogedembede.
2. Fra samme tidspunkt legges Halden kjøpstad til Idd og Marker sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør ett domssogn mens byen blir eget tinglag.
3. Forretningene som namsmann i Halden by utføres av underfogden i Halden.

16 juni. **Kongelig resolusjon.**

1. Fra og med 1 juli 1933 nedlegges Risør byfogedembede.
2. Fra samme tid legges Risør kjøpstad til Holt sorenskriverembede slik at landdistriktet og byen utgjør ett domssogn mens byen blir eget tinglag.
3. Holt sorenskriveri og Risør kjøpstad legges til Arendal politimesterdistrikt.
4. Lensmennene i Søndeled og Holt bemyndiges til å utføre politimesterforretningene i henholdsvis Risør og Tvedestrand.
5. Forretningene som namsmann i Risør by utføres av lensmannen i Søndeled.

16 juni, **Kongelig resolusjon.**

1. Fra og med 1 juli 1933 nedlegges Stavanger byfogedembede.
2. Fra samme tidspunkt legges til Stavanger byrett:
   a. Namsrettens forretninger forsåvidt de ikke hører under auksjonsforvalteren, jfr. kongelig resolusjon av 6 mai 1927.
   b. Rettsskriverforretningene ved byretten og tinglysningsvesenet.
   c. Notarialforretningene.

Kongelig resolusjon. 16 juni.

1. Fra og med 1 juli 1933 nedlegges politifullmektigembedet ved Vadsø politimesterembede.
2. Fra og med samme dag oprettes et politifullmektigembede ved Lofoten og Vesterålen politimesterembede.

Kongelig resolusjon. 16 juni.

1. Fra og med 1 juli 1933 nedlegges Haugesund skattefogedembede.
2. Fra samme tid legges namsrettens forretninger og tinglysningsvesenet i Haugesund til byfogden i samme by.
3. Fra samme tid legges de av skattefogden utførte magistratsforretninger til politimesteren i Haugesund.
4. Forretningene som namsmann i Haugesund by utføres av skatteopkreveren i Haugesund.

Kongelig resolusjon. 16 juni.

1. Den i § 8 i lov om syketrygd omhandlede inntektsgrense for frivillig trygd fastsettes inntil videre til kr. 6000,00.
2. Trygdede hvis samlede årsinntekt, sammenlagt med hans ektefelles, overstiger kr. 4500,00, skal ikke ha premietilskudd av stat og kommune, men betale den hele premie selv.

Denne resolusjon trer i kraft 1 juli 1933.

Kongelig resolusjon*). I medhold av § 1 i midlertidig lov om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild av 16 juni 1933 er det fra og med 19 juni 1933 og inntil videre forbudt å utføre hermetisk nedlagt brisling medmindre der foreligger tillatelse til utførselen fra A/S Hermetikkfabrikkenes brislingcentral. 16 juni.

Kongelig resolusjon*). 16 juni.

1. Kongelig resolusjon av 13 september 1929 om bruk av frimerker for statens post opheves fra 1 juli 1933.
2. Fra samme tid anvendes tjenestemerker til statens post i den utstrekning loven gir adgang dertil.
3. Handelsdepartementet bemyndiges til å utferdige et reglement for frankering av statens og kommunenes post i anledning av lov av 9 juni 1933 om endringer i postloven i det vesentlige overensstemmende med et fremlagt utkast.
4. Samme departement bemyndiges til å foreta til enhver tid sådanne forandringer i nevnte reglement som departementet finner påkrevd, og som det ikke finner nødvendig å foreta ved kongelig resolusjon.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25.

16 juni. **Kongelig resolusjon.** I medhold av § 2, 3. ledd i lov av 25 juni 1926 om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse fastsettes for veiopsynsmenn sådan kostgodtgjørelse for reiser innen deres tjenestedistrikt, gjeldende fra 1 juli 1933:

For reiser av over 10 timers varighet kr. 4,50 pr. døgn og for reiser som har en varighet av 6 til og med 10 timer kr. 2,00 samt nattillegg kr. 2,00 pr. natt — eventuelt forhøiet med kr. 1,00 i tilfelle hvor nattillegg efter gjeldende regulativ kan beregnes.

16 juni. **Kongelig resolusjon** om en nedsettelse av de ved kongelig resolusjon av 28 mars 1919 stadfestede takster for benyttelsen av Fredrikshaldskanalen.

16 juni. **Kongelig resolusjon.** Ikrafttredelsen av kongelig resolusjon av 23 september 1932 om regulering av grensene mellem Halden, Fredrikstad og Sarpsborg tollstedsdistrikter utsettes inntil videre, når undtas den bestemmelse i resolusjonen, hvorefter Hvalerøygruppen i sin helhet skal henlegges til Fredrikstad tollstedsdistrikt.

16 juni. **Kongelig resolusjon.** Kommunale bureisingslag som arbeider med statsstøtte efter regler fastsatt av Landbruksdepartementet tilståes inntil videre fritagelse for stempelavgift av dokumenter vedkommende erhvervelse og salg i bureisingsøiemed av jordeiendommer i landdistriktene på de betingelser som fastsettes av Finansdepartementet.

16 juni. **Kongelig resolusjon.** For oprykk fra kaptein til kommandørkaptein i Sjøofficerskorpset fastsettes som maksimumsalder 55 år. Denne grense kan dog i begrunnet undtagelsestilfelle fravikes.

16 juni. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet om tillegg til §§ 1 og 3 i vedtekten om lukningstid for utsalgssteder i Halden.

16 juni. **Skrivelse****) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for Kristiansund.

19 juni. **Stortingsbeslutning*****) om kjøp av Aktiebryggeriets eiendom i Oslo og om innredning av fengsel der.

I. Stortinget samtykker i at Aktiebryggeriets eiendom Åkebergveien 11 og Jarlegaten 4, 6, 8, 10 og 12 i Oslo kjøpes av Staten for kr. 990 000,00 plus provisjon.

---

*) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtektens §§ 1 og 3 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtektene er inntatt.

***) Se St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 17. Budgett-innst. S. nr. 33 b. St.tid. s. 1840.

II. Videre samtykkes i at det i eiendommen innredes fengsel med sykehus overensstemmende med de av Statens bygningsinspektør utarbeidede planer, dog således at Justisdepartementet bemyndiges til å foreta endringer som under arbeidet viser sig ønskelige. 19 juni.

III. . . . . .

Skrivelse*) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Nes herred, Buskerud fylke. 19 juni.

Skrivelse**) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Molde. 19 juni.

Skriv***) frå Arbeidsdepartementet um avgrensingsfyresegner for skyssing med motorvogn utan rute på hovudvegen Åndalsnes—Opland fylkes grense. 19 juni.

Skrivelse†) fra Justisdepartementet om vedtekter angående salg av tobakk til barn i Sør-Fron herred, Opland fylke. 20 juni.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til apotekere, anstalter og institusjoner under departementet. 21 juni.

Handelsdepartementet har i skrivelse hit av 20 februar 1933 henledet opmerksomheten på et tilfelle, hvor en person som hadde penger til gode hos en kommune, anmodet kemneren om ved sending av penger til å dekke tilgodehavender hos kommunen å legge ved tjenestefrimerker til porto for kvittering.

Handelsdepartementet har i den anledning uttalt:

«Efter frankeringsreglementets § 5 siste ledd kan den som har rett til å bruke tjenestemerker, sende slike til en ikke berettiget til svar, når svarforsendelsen er av den art som tjenestemerker kan brukes til, det vil i tilfellet her si en forsendelse som kommunene efter almindelige regler eller praksis skal bære portoen for.

Da portoen av kvittering for mottatt betaling efter almindelig frankeringskutyme skal betales av den som mottar pengene, har kommunen i det foreliggende tilfelle ikke adgang til å sende med tjenestemerke til svar.»

Skrivelse fra Handelsdepartementet til et rederi angående en sjømann, som var blitt forhyret til norsk skib i utenlandsk havn og skulde tiltre tjenesten samme aften, men som døde 21 juni.

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor vedtektens § 9 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 20 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 25, hvor vedtekten i endret lydelse i sin helhet er inntatt.

***) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 26.

†) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor vedtektene er inntatt.

21 juni. på veien til skibet ved ulykkestilfelle. Hans arvinger antas ikke å ha krav på hyre eller ekstrahyre efter sjømannslovens §§ 18 og 24.

22 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Brevik kommunale fond til ophjelp av folkehelsen».

22 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved gårdbruker Ole Kristian Sølies gavebrev av 7 juni 1933 oprettede «Ole Kristian Sølies legat til minne om sønnen Olaf Olsen Sølie» til fordel for trengende fiskere i Eidanger.

22 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til Hypotekbanken om at den underretningsplikt som omhandles i hypotekbanklovens § 19 og flere lignende lovbestemmelser, jfr. tvangsfullbyrdelseslovens § 122, siste ledd, påhviler namsmannen når det er ham som i medhold av tvangsfullbyrdelseslovens § 163 forbereder auksjonen.

23 juni. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Telemark fylkesting og følgende herredstyrer har fattet vedtak om at nynorsk skal brukes i offentlig korrespondanse:

Vest-Agder fylke: Tveit, Hægebostad og Bakke.

Rogaland fylke: Helleland, Sand, Tysvær og Skåre.

23 juni. **Skrivelse***) fra Handelsdepartementet om torvvedtekter for Notodden.

24 juni. Nr. 1. **Lov****)[1]) om forandring i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897.

Følgende bestemmelser i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 skal herefter lyde således:

§ 1, annet, tredje og fjerde ledd.

Hvor der for flere sogn på landet er en sognekirke som eies av menighetene i fellesskap, kan dog dette forhold vedbli, så lenge der ikke fra nogen av de interesserte menigheter kommer krav om opløsning av forholdet.

Kongen kan, efter forslag av sognestyret (herredstyret) og efter at de kirkelige myndigheter har hatt anledning til å uttale sig, beslutte at en sognemenighet på landet skal

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 8. Innst. O. nr. 111. St.tid., forh. i Ot. s. 575—576; i Lt. s. 115.

deles i to eller flere selvstendige menigheter, uten at derved også sognekommunen blir delt. 24 juni. Nr. 1.

I byer og sognekommuner med flere menigheter kan kirkene være i felleseie for disse.

§ 34, annet ledd, første punktum.

I kjøbstæder eller sognekommuner med flere menigheter kan disse benytte felles kirkegård.

Lov*)[1]) om forandring i lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres lønning av 14 juli 1897. 24 juni. Nr. 2.

I lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres lønning av 14 juli 1897 føies der til § 24 et nytt fjerde ledd, sålydende:

I herred eller sognekommune som er delt i flere sognemenigheter i henhold til lov om kirker og kirkegårder § 1, tredje ledd, skal menighetene med hensyn til beregning av de erstatninger, lønningstilskudd og utredsler til geistlige tjenestemenn og embeder som omhandles i nærværende lov betraktes som én menighet. Kongen bestemmer, hvad der av de nevnte beløp skal tillegges de enkelte embeder og bestillinger. Menighetene har felles lønningsfond.

Lov*)[1]) om forandring i lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920 24 juni. Nr. 3.

I lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920 skal § 10, tredje ledd, herefter lyde således:

Hvor flere sogn eier sine kirker i fellesskap, kan efter kommunestyrets (sognestyrets) bestemmelse samtlige kirker stilles under samme tilsyn. Ved et felles møte av vedkommende menighetsråd velges blandt disses medlemmer et fellesråd som sammen med det av kommunestyret (sognestyret) valgte medlem overtar tilsynet med kirkene. Antallet av medlemmer av dette råd bestemmer fellesmøtet.

Lov*)[1]) om forandring i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921. 24 juni. Nr. 4.

I lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 skal § 1, annet ledd, annet punktum, herefter lyde således:

Når et herred består av flere sogn, utgjør hvert sogn en sognekommune, jfr. dog lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 1, tredje ledd.

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 8. Innst. O. nr. 111. St.tid., forh. i Ot. s. 575—576; i Lt. s. 115.

24 juni. Nr. 5. **Lov*)[1]) om forandringer i lov om domstolene av 13 august 1915.**

I.

I lov om domstolene av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 10. Lagmannsrettene skal ha en lagmann som formann og så mange meddommere, som til enhver tid er bestemt.

Kongen kan opnevne meddommere og varamenn for dem for et år om gangen eller undtagelsesvis for et halvt år. Når det for et lagsogn er opnevnt flere enn to meddommere, kan det bestemmes at de skal gjøre tjeneste efter tur i et helt eller et halvt år. Embedsmenn, som kan avskjediges av Kongen, og praktiserende sakførere kan ikke opnevnes.

§ 70, annet ledd. I ethvert lagsogn for straffesaker skal der være et utvalg av lagrettemenn. Til dette velges i regelen tredve ganger så mange lagrettemenn som det er fastsatt lagmannsting for straffesaker for året, med tillegg av de ting som antas å ville bli holdt på særskilte rettssteder. Omfatter et lagsogn bare én kjøpstad, skal det ha fire ganger så mange lagrettemenn som det antas at det vil bli behandlet lagmannsrettssaker i løpet av et år.

§ 85, første ledd. I god tid før hvert lagmannsting til behandling av straffesaker skal lagmannen i overvær av et rettsvidne ta ut ved loddtrekning fjorten lagrettemenn og to varamenn.

§ 93. For lagrettemenns vedkommende skal utfallet av loddtrekningen meddeles statsadvokaten, som har rett til å skyte ut to. De lagrettemenn som ikke blir skutt ut, tilsies til møte ved lagmannstinget. Likeså tilsies varamennene.

§ 97. Er antallet av de lagrettemenn som møter på lagmannstinget og som kan gjøre tjeneste, mindre enn tolv eller når lagretten skal settes med fler enn ti lagrettemenn, mindre enn fjorten, varamennene iberegnet, uten at dog lagrettelisten i sin helhet er ugyldig, tilkaller lagmannen det nødvendige antall blandt de lagrettemenn som hurtigst kan komme til stede. Han forbigår så vidt mulig dem som tidligere har gjort tjeneste og trekker lodd hvis det kan velges mellem flere. Tilkallelse kan undlates såfremt partene er villige til ikke å skyte ut flere enn at det blir tilbake minst

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 60, jfr. Ot. prp. nr. 26 og 39. Innst. O. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 501—551; i Lt. s. 105—114.

ti lagrettemenn som kan gjøre tjeneste, eller i tilfelle det nødvendige større antall. 24 juni. Nr. 5.

§ 108. Dommer eller lagrettemann kan heller ikke nogen være, når andre særegne omstendigheter foreligger, som er skikket til å svekke tilliten til hans uhildethet. Navnlig gjelder dette, når en part av den grunn krever, at han skal vike sete.

§ 113, annet ledd. Er en lagrettemann, en rettsskriver, et rettsvidne, en protokollfører eller en annen tjenestemann i sådan stilling, skal han si fra til rettens formann.

§ 115. Før forhandlingen i den enkelte sak begynner, skal rettens formann gjøre lagrettemennene eller domsmennene opmerksom på, at de er utelukket fra å gjøre tjeneste, hvis de er i noget tilfelle som er nevnt i § 106 eller § 107, eller hvis der for deres vedkommende foreligger sådanne omstendigheter som omhandlet i § 108, og han skal opfordre dem og partene til å si fra, hvis det måtte være tilfellet.

II.

Denne lov trer i kraft 1 august 1933.

De nye bestemmelser om uttrekning av lagrettemenn blir å anvende for lagmannsting som holdes efter dette tidspunkt.

Lov*)[1]) om forandringer i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887. 24 juni. Nr. 6.

I.

I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 19. Ved lagmannsrett behandles saker angående forbrytelser, som kan medføre strengere straff enn fengsel i 5 år, samt saker angående forsøk på sådanne forbrytelser. Straffens skjerpelse på grunn av gjentagelse eller på grunn av sammenstøt av forbrytelser kommer her ikke i betraktning.

Fra bestemmelsene i første ledd undtas alle forbrytelser mot straffelovens kapitler 24 og 26.

§ 102. Utenfor de tilfelle som er omhandlet i § 100, jfr. § 101, skal beskikkelse av offentlig forsvarer bare finne sted, såfremt det finnes nødvendig på grunn av tilfellets særegne beskaffenhet, og siktede har søkt om det.

§ 316. Ved sakens påtop retter lagmannen sådan opfordring til lagrettemennene og partene som omhandlet i lov

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 60, jfr. Ot. prp. nr. 26 og 39. Innst. O. XIII. St.tid., forh. i Ot. s. 501—551; i Lt. s. 98—105.

24 juni. Nr. 6.

om domstolene § 115. Blir der ikke minst tolv eller i det i § 321 nevnte tilfelle minst tretten eller fjorten lagrettemenn tilbake, varamennene iberegnet, fylles tallet på den i lov om domstolene § 97 angitte måte.

§ 357, første ledd. Går lagrettens kjennelse ut på at tiltalte ikke er skyldig, avsier retten frifinnelsesdom såfremt den ikke treffer beslutning efter § 358.

§ 358. Kommer retten til den overbevisning at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis for at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med lagrettens kjennelse, kan den beslutte at saken skal behandles på ny på et senere lagmannsting for andre dommere og andre lagrettemenn. Det samme gjelder dersom tiltalte er kjent ikke å være skyldig i en straffbar handling som han er tiltalt for, men retten finner det utvilsomt at han er skyldig.

Retten treffer beslutningen av eget tiltak, uten at partene har adgang til å uttale sig.

Efter forslag av retten eller av en part kan Høiesterett overdra den nye behandling av saken til et annet lagdømme eller overføre den til et annet lagsogn.

§ 359, annet ledd. Når den nye behandling av saken er besluttet efter § 358, første punktum, kan i den nye sak ikke noget spørsmål, som sikter på en strengere straff enn tiltalte vilde være blitt idømt dersom den første lagrettekjennelse var tatt for gyldig, forelegges lagretten, medmindre vilkårene for gjenoptagelse foreligger.

§ 377. I saker angående forseelser, i saker som anlegges av det offentlige til inndragning efter § 2 nr. 1, og i saker hvor forelegg er utferdiget, er forsvarer unødvendig.

I saker angående forseelser mot straffelovens kapitel 33 blir dog forsvarer å beskikke, når ikke forelegg er utferdiget.

Er forelegg utferdiget eller blir saken behandlet ved de særlige fiskeridomstoler, kan påtalemyndigheten undlate å møte ved behandlingen av de i første ledd omhandlede saker. Retten skal i så fall iaktta det som kreves til forberedelse av saken.

Saker hvor forelegg er utferdiget, kan fremmes efter begjæring av påtalemyndigheten uten at tiltalebeslutning utferdiges. Domsmenn tilkalles i disse saker bare når retten finner det påkrevet.

Tiltaltes uteblivelse uten forfall eller nektelse av å avgi forklaring kan i de i 1ste ledd omhandlede saker anses som tilståelse, når intet foreligger som taler derimot. Tilbyr tiltalte å underkaste sig en sådan formuesstraff som retten finner passende, og det ikke er grunn til å betvile hans skyld, kan saken uten videre forhandling, efterat påtalemyndigheten og i tilfelle forsvareren er gitt adgang til å ut-

tale sig om tilbudet, med doms virkning avgjøres ved fastsettelse av formuesstraffens størrelse. 24 juni. Nr. 6

§ 400. Sak hvori dom er avsagt av herreds- eller byrett, kan av partene begjæres tatt under fornyet behandling ved lagmannsrett.

Til fornyet behandling efter begjæring av tiltalte kreves dog samtykke av Høiesteretts kjæremålsutvalg:

1. Når den idømte straff — alene eller i forbindelse med bekjentgjørelse av dommen eller inndragning som tilleggsstraff — enten er bøter eller er betinget frihetsstraff for en forbrytelse mot straffelovens kapitler 21, 22, 23, 28 eller 30.
2. Når dommen er frifinnende, og saken angår en straffbar handling, for hvilken der ikke kan anvendes annen straff enn bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller hefte inntil 6 måneder, i tilfelle i forbindelse med tilleggsstraff.
3. Når saken gjelder et borgerlig rettskrav, som ifølge § 2 skal behandles efter denne lov.
4. Når saken gjelder tyveri eller heleri vedkommende ren.
5. Når saken gjelder forseelse.

Efter tiltaltes død kan alene påtalemyndigheten begjære fornyet behandling og da bare til gunst for tiltalte.

§ 452, annet ledd. Innenfor denne grense fastsettes erstatningsbeløpet til en rund sum og avpasses efter siktedes skyld og økonomiske evne. Erstatning for saksomkostninger ilegges ikke, dersom siktede må antas å mangle evne til å betale en rimelig andel, eller betalingen vil inneholde et uforholdsmessig inngrep i hans økonomiske forhold.

§ 454. Ender en offentlig forfølgning med frifinnelse eller innstilles den uten at dette har hjemmel i § 85, skal retten tilkjenne siktede erstatning av statskassen for nødvendig utlegg til hans forsvar. Betaling til forsvarer erstattes dog ikke med et større beløp enn forsvareren vilde blitt tilkjent om han var opnevnt som offentlig forsvarer. Har siktede hatt usedvanlige eller i forhold til sine vilkår betydelige reiseutgifter, som har vært nødvendiggjort ved forfølgningen, kan det tilkjennes ham erstatning herfor.

§ 458, annet ledd. Ved dommens påanke prøves omkostningsspørsmålet, forsåvidt dets avgjørelse avhenger av ankens utfall. Ellers kan kjæremål anvendes når omkostninger er nektet tilkjent eller påståes ikke å burde være tilkjent, eller når det beløp hvormed omkostningsansvaret påståes forhøiet eller nedsatt, overstiger et hundre kroner.

II

Denne lov trer i kraft 1 august 1933.

24 juni. Nr. 7.

Millombils lov*)[1] um edruskapsnemnder m. m.

§ 1. I dei kommunar der kommunestyret gjer vedtak um det, skal det skipast ei edruskapsnemnd.

I kommunar der det ikkje vert skipa slik nemnd, skal fatigstyret ha umsut for dei uppgåvor som elles høyrer under edruskapsnemnda.

§ 2. Edruskapsnemnda skal vera ihopsett av so mange medlemer, valde av kommunestyret for 3 år, som kommunestyret sjølv fastset, likevel so at det skal vera minst 3 og av dei minst 1 kvinne. Det skal nemnast upp tilsvarande mange varamenn for medlemene. Ved valet skal det takast umsyn til um vedkomande lyt haldast for serleg skikka til det arbeid nemnda har. Um valførleik og plikt til å taka imot val gjeld elles same reglar som for val til kommunestyret.

Der det er høve til det, skal ein av medlemene vera lækjar.

Nemnda vel sjølv formannen sin.

Kommunestyret kan gjera vedtak um at medlemene skal få betaling for sitt arbeid.

§ 3. Edruskapsnemnda har til uppgåve å arbeida for betre edruskapstilhøve i kommunen ved:

1. å taka seg av drikkarar og gjeva råd og hjelp til folket deira.
2. å stydja og fremja upplæring og upplysingsarbeid um alkoholspursmålet i skular og på annan måte.
3. å gjera uppmaningar og gjeva utsegner til dei kommunale styremaktene til fremjing av uppgåvone åt nemnda.

Nemnda skal gjeva dei meldingar som vedkomande departement fastset.

§ 4.

1. Tek edruskapsnemnda imot uppmoding frå nokon som har høve til det, um å gripa inn mot ein person som bur eller held til i kommunen, fordi han brukar rusdrikk til openberr skade for seg sjølv eller folket sitt, skal nemnda so snart som råd er granska tilhøvet.
2. Høve til å koma med slik uppmoding til nemnda har:
   a) vedkomande sjølv og ektemaken hans, skyldfolk i upp- eller nedstigande line, syskin eller likso nære verskyldfolk, og — i tilfelle — verje eller yverformyndarane. Høvet millom adoptivforeldre og adoptivborn og skyldfolket deira i nedstigande line, vert rekna likt med skyldskap;

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 26.

[1]) St.vedtak 17 juni. Se Ot. prp. nr. 73. Innst. O. nr. 105. St.tid., forh. i Ot. s. 556—559; i Lt. s. 114.

b) prest eller lækjar, dersom det skjer med samtykke av vedkomande sjølv eller av nokon skylding som nemnd under litra a; 24 juni. Nr. 7.

c) verjerådet, fatigstyret, forsorgs- og vernelag eller politiet.

3. Politiet skal gjeva melding til nemnda i den kommunen der vedkomande held til, um kvar som — i dei siste 12 månadene — er pålagd straff 3 gonger for å ha vore drukken.

4. Når det ligg fyre uppmoding eller melding som framanfor nemnt, kan nemnda ved eitt eller fleire av medlemene granska tilhøvi i heimen og taka upp utsegn frå vedkomande sjølv, folket hans eller andre personar som kjenner tilhøvi. Nemnda kan ikke påleggja nokon å gjeva utsegn. Derimot kan nemnda krevja fråsegn av offentleg styremakt som dei meiner kjenner tilstandet.

Den som saka gjeld har plikt til å møta for edruskapsnemnda. Dreg han seg undan frå å møta, kan nemnda krevja hjelp av politiet til å henta han.

Når nemnda finn det turvande for å få dei upplysningar som trengst til å avgjera kva for rådgjerder ho bør taka, kan ho krevja hjelp av politiet eller provupptaking ved herads- eller byretten.

§ 5. Finn nemnda at etterrøkjinga gjev grunn til det, skal ho freista å få vedkomande til å føra eit betre liv. Nemnda kan til det freista å påverka han til å halda seg frå bruk av rusande midlar, hjelpa han til å få arbeid eller få han yver i anna umvere der han vert mindre utsett for freistingar til drikk, få han til å gå med på ei slik ordning at ektemaken hans eller ein annan person skal taka imot eller styra løna hans eller det han har til gode, få han til å søkja lækjar og fylgja fyresegnene frå denne, eller få han til å taka upphald i ein høveleg røktheim eller kurstad.

Nemnda skal sjå etter at den ordninga som har kome istand vert fylgd, og kan gjera vedtak for upptil eit år um å setja vedkomande under tilsyn av ein eller fleire av medlemene eller av personar eller institusjonar som er serskilt tekne til det.

§ 6. For handsaming av saker etter denne lova skal det ikkje svarast rettsgebyr. Heller ikkje skal det betalast for utskrifter og attestar. Det offentlege reider ut betaling for tilsegjingar og varslingar, vederlag til vitne og sakkunnige.

§ 7. Kongen fastset med samtykke av Stortinget kurpengane på dei heimane som staten driv. På andre god-

24 juni. Nr. 7.

kjende heimar skal kurpengane godkjennast av vedkomande regjeringsdepartement.

Vedkomande kommune ber utgiftene til arbeidet åt edruskapsnemnda.

§ 8. Drikkarar som sjølv leg seg inn i ein kurheim som Kongen har godkjent, skal — dersom planen åt heimen gjev rett til det — og rette vedkomande på kurheimen meiner det er turvande for lækjingi — kunna haldast i kurheimen i ei tid som dei sjølv har fastsett ved innleggjinga, likevel ikkje yver 2 år.

Vedkomande regjeringsdepartement kan — når den friviljugt innlagde har gjeve samtykke til det ved innleggjinga eller seinare, gjeva fyresegn um å føra han yver frå ein kurheim til ein annan.

Rømer den friviljugt innlagde frå kurheimen, kan han sendast attende med hjelp av politiet.

Kongen gjev fyresegner um yverføring av ein friviljugt innlagd frå ein kurheim til ein annan, um permisjon, utskriving på prøve eller endeleg utskriving fyre utgangen av den tida vedkomande kan haldast på kurheimen.

Utgiftene ved innleggjinga og under upphaldet og utgiftene ved tilbakesending i tilfelle av røming, skal den innlagde bera sjølv. Det same gjeld utgiftene til reisa hans til og frå kurheimen og ved flytjing frå ein kurheim til ein annan.

§ 9. Den som utan rimeleg grunn kjem med uppmoding etter § 4 til edruskapsnemnda, vert straffa med bøter.

§ 10. Denne lova tek til å gjelda 1 juli 1933. Lova vert sett ut or kraft frå den tida lov frå 26 februar 1932 um edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige tek til å gjelda.

Frå 1 juli 1933 vert § 21 i lov frå 31 mai 1900 um løsgjengeri, betleri og drukkenskap, soleis som denne paragrafen lyder etter lov nr. 14 frå 6 juni 1930, sett ut or kraft.

24 juni. Nr. 8.

Lov*)[1] om havnevesenet.

Kapitel 1.

Lovens virkefelt. Havnemyndighetene og deres virksomhet.

§ 1. Lovens virkefelt.

Denne lov gjelder for alle norske havner og farvann og de i forbindelse med dem stående vassdrag så langt de er farbare med fartøi fra sjøen.

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 8 for 1932. Dok. nr. 4 for 1933. Innst. O. VIII. St.tid., forh. i Ot. s. 425—501; i Lt. s. 114—115.

Kongen kan gjøre lovens bestemmelser gjeldende for elv og innsjø i den utstrekning dette måtte vise sig påkrevet. 24 juni. Nr. 8.

§ 2. Havnedistrikter, deres grenser og opmåling.

Det havneområde som er underlagt et havnestyre, benevnes havnedistrikt.

Forandring i grensene for kjøpstædenes og ladestedenes havnedistrikter skjer ved lov. Grensene for havnedistrikter utenom byene fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

Med hensyn til havnedistrikts grensers avmerkning på karter og disse karters opbevaring treffer vedkommende regjeringsdepartement de fornødne bestemmelser.

Anser departementet det påkrevet at det på statens bekostning optas kart over et havnedistrikt, blir saken å forelegge Stortinget med forslag om bevilgning av det til kartets optagelse nødvendige beløp.

Hvis grensene for et havnedistrikt forandres og nytt kart utferdiges, skal de eldre grenser nøiaktig avmerkes på kartet.

§ 3. Havner og farvanns forvaltning.

Overopsynet med havner og farvann tilligger vedkommende regjeringsdepartement og utøves gjennem havnedirektøren. Forsåvidt fyrbelysning og sjømerker angår, utøves det gjennem fyrdirektøren, dog således at havnedirektøren får adgang til å uttale sig på forhånd om saker som vedkommer havnene.

For ethvert havnedistrikt skal det være et havnestyre. Ladestedet Svelvik henhører dog som hittil under kjøpstaden Drammens havnevesen og havnestyre, som ved behandling av saker vedkommende ladestedets havn tiltredes av en i Svelvik bosatt sjøkyndig mann, som med varamann velges av bystyret.

Vedkommende regjeringsdepartement kan oprette havnedistrikter (§ 2) for havner utenom byene, når det finnes påkrevet for å føre tilsyn med arbeider eller for å påse god orden i havnen, og kan likeledes opheve dem hvis forholdene har forandret sig. I begge tilfelle skal herredstyrets erklæring være innhentet på forhånd.

§ 4. Sammensetning av havnestyret i by.

Havnestyret skal i kjøpstæder og ladesteder med eget kommunestyre bestå av:

a. Borgermesteren. Hvor der er ansatt flere borgermestre bestemmer bystyret hvilken av disse skal inntre i havnestyret. Bystyret kan likeledes bestemme, at en annen kommunal administrasjonschef skal inntre i havnestyret i stedet for borgermesteren. I byer hvor det ikke er ansatt borgermester eller annen kommunal administrasjonschef

24 juni. Nr. 8.

som kan være medlem av havnestyret, kan vedkommende regjeringsdepartement, efterat bystyrets erklæring er innhentet, beskikke en annen i byen bosatt mann til medlem av havnestyret.

b. Politimesteren. Vedkommende regjeringsdepartement kan frita politimesteren for å være medlem av havnestyret og beskikke en stedfortreder for ham.

c. Et medlem med varamann valgt av formannskapet innen dets midte.

d. To sjøkyndige menn der velges av bystyret, som også velger samme antall sjøkyndige varamenn. Ved beslutning av bystyret kan antallet av de valgte medlemmer og varamenn økes til 4; i dette tilfelle er det dog ikke nødvendig at flere enn to av medlemmene og to av varamennene er sjøkyndige. I et sjøkyndig medlems forfall skal fortrinsvis innkalles en sjøkyndig varamann i hans sted.

e. Omfatter havnedistriktet større eller mindre deler av landkommuner, kan disse — forsåvidt vedkommende herredstyre fatter beslutning derom — forlange sig representert i havnestyret med inntil to medlemmer med varamenn, dog således at det ikke kan være mer enn ett medlem fra et og samme herred. Valg av dette medlem med varamann foretas av vedkommende herredstyre. Er der minst tre herreder som ønsker sig representert, velger disse tilsammen to medlemmer samt varamann for hver av disse. Valget foregår i dette tilfelle i fellesskap av herredenes samlede formannskaper. De dermed forbundne utgifter bæres av herredene selv.

f. I de byer hvor der er oprettet et av det offentlige godkjent handelskammer, kan vedkommende regjeringsdepartement, efter at bystyrets uttalelse er innhentet, treffe bestemmelse om at handelskammeret kan velge ett medlem av havnestyret med varamann. I de byer hvor handelskammer ikke er oprettet, kan stedets handelsstandsforening inntre i dettes sted og på samme betingelser som ovenfor anført.

Hvis handelskammer eller handelsstandsforening gis anledning til å velge et medlem av havnestyret som foran nevnt, kan vedkommende regjeringsdepartement, efter at bystyrets uttalelse er innhentet, opnevne et medlem av havnestyret med varamann som representant for byens industri- eller fiskerivirksomhet. Departementet avgjør i det enkelte tilfelle om vedkommende skal representere industri- eller fiskerivirksomheten. Byens industri- eller fiskerivirksomheter skal efter offentlig bekjentgjørelse gis

anledning til å foreslå før departementet efter innstilling fra havnedirektøren foretar opnevnelse. 24 juni. Nr. 8.

g. I byer hvor den fast ansatte underordnede havnebetjening utgjør minst 5 mann, kan disse la sig representere i havnestyret med en blandt og av den samlede betjening valgt mann med varamann, som deltar i havnestyrets forhandlinger, dog uten stemmerett.

§ 5. Sammensetning av havnestyre utenom by.

Havnestyrer utenom byene og i ladesteder som ikke har eget kommunestyre, skal bestå av:

a. En av vedkommende regjeringsdepartement opnevnt mann med varamann.

b. To av vedkommende herredstyre valgte menn med varamenn som alle skal være sjøkyndige.

Herredstyret kan fatte beslutning om at antallet av valgte medlemmer og varamenn økes til fire, i hvilket tilfelle det ikke er nødvendig at flere enn to medlemmer og to varamenn er sjøkyndige. I et sjøkyndig medlems forfall skal fortrinsvis innkalles en sjøkyndig varamann i hans sted.

c. En representant med varamann for stedets industri- eller fiskerivirksomhet hvis vedkommende regjeringsdepartement bestemmer det, efter at herredstyrets uttalelse er innhentet.

Departementet avgjør i det enkelte tilfelle om vedkommende skal representere industri- eller fiskerivirksomheten. Stedets industri- eller fiskerivirksomheter skal efter offentlig bekjentgjørelse gis anledning til å foreslå før departementet efter innstilling fra havnedirektøren foretar opnevnelse.

Er det i et herred flere steder som har eget havnestyre, og hvor havneavgifter opkreves, kan herredstyret beslutte at et fellesutvalg skal oprettes for herredets havnestyrer, bestående av formennene i de enkelte havnestyrer samt et medlem av formannskapet valgt innen dets midte. Beslutningen må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement, som også utferdiger instruks for fellesutvalget efter forslag av havnedirektøren.

§ 6. Havner og farvann som bestyres av overlosene.

Samtlige havner og farvann som ikke henhører under noget havnestyre, står under tilsyn og bestyrelse av den for distriktet ansatte overlos.

24 juni. Nr. 8.

§ 7. Regler om havnestyrets medlemmer og forhandlinger.

Havnestyret velger selv sin formann og varaformann. Borgermesteren (den kommunale administrasjonschef) og politimesteren er pliktige til å motta gjenvalg. For øvrig gjelder de samme regler som for formannskapets ordfører bestemt.

For de av formannskap, by- og herredstyre samt handelskammer valgte medlemmers funksjonstid, uttredelse og gjenvalg gjelder de regler som er fastsatt i kommunallovgivningen for by- og herredstyrets medlemmer.

Formannen sammenkaller havnestyret når han finner det påkrevet, når minst halvdelen av medlemmene foreslår det, eller når havnedirektøren forlanger det.

Havnestyret er beslutningsdyktig når minst halvdelen av de stemmeberettigede medlemmer er til stede, hvoriblandt formannen eller varaformannen og minst ett sjøkyndig medlem.

Bestemmelsene i kommunallovgivningen om by- og herredstyrenes forhandlinger, hvoriblandt reglene om medlemmenes ugildhet, gjøres også gjeldende for havnestyret med de forandringer som er nødvendige av hensyn til havnestyrets spesielle sammensetning og opgave.

Hvis en representant for en landkommune i et byhavnestyre på sitt herreds vegne føler sig brøstholden ved nogen beslutning som er fattet av havnestyret, og som spesielt vedkommer det strøk som fra herredet er innlemmet i havneområdet, kan han forlange at saken skal forelegges vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør i det enkelte tilfelle hvorvidt nogen som er underordnet havnestyret eller er regnskapspliktig overfor dette, kan være stemmeberettiget medlem av havnestyret. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for at et medlem av havnestyre utenom by skal kunne fungere som havnestyrets kasserer eller regnskapsfører.

Ved oprettelse av havnestyre utenom byene skal havnedirektøren utferdige instruks for havnestyrets virksomhet, efter at herredstyret har hatt anledning til å uttale sig.

§ 8. Havnestyrets virksomhet.

Det påligger havnestyret:

a. Å dra omsorg for at havnen og dens innretninger holdes i forsvarlig stand, å avgi de fornødne bestemmelser om ballastskytning, og å påse at intet foretas som kan være til skade for havnen eller til hinder for ferdselen, samt, med den innskrenkning som er en følge av §§ 9 og 18, bestemme hvilke arbeider som skal utføres for å forbedre havnen eller lette ferdselen.

b. Å gi regler for god orden i havnen, utferdige instrukser for havnevesenets tjenestemenn og føre tilsyn med at de opfyller sine plikter, samt påse at bestemmelsene i denne lov og gjeldende reglementer overholdes. De nevnte regler og instruks for havnefogden må godkjennes av havnedirektøren.

c. Å våke over havnevesenets økonomi, føre tilsyn med at dets midler anvendes riktig, og påse at regnskapet, enten det avlegges av havnefogden eller en særskilt tjenestemann, i betimelig tid oversendes borgermesteren eller, hvor sådan ikke er ansatt, til den som by- eller herredstyret måtte bestemme i hans sted, for at det kan bli revidert og decidert som for kommuneregnskaper bestemt.

d. Å ansette havnevesenets tjenestemenn hvor ikke annet er bestemt ved lov.

e. Å meddele bevilling til å drive ferje-, fløttmanns- og rutetrafikk innen havnedistriktet. Ved meddelelse av sådan bevilling, som gis for en bestemt begrenset tid, kan havnestyret opstille regler og betingelser, således om største tillatt fart, ruter og takster samt årlig avgift.

f. Å sørge for at de for havnen gjeldende reglementer og avgiftsregulativer blir trykt i et tilstrekkelig antall eksemplarer og bekjentgjort ved opslag, utdeling og på annen hensiktsmessig måte.

g. Å gi private tillatelse til å utføre arbeider i eller ved havnen i henhold til § 19.

h. Å fremkomme med forslag til 1) budgett i henhold til § 9, 2) havneavgifter i henhold til denne lovs 4. kapitel, 3) regler for bruk av ild og lys samt lossing, lastning og lagring av ilds- og eksplosjonsfarlige varer i henhold til § 23.

i. Å gi regler for losing innen havnen i henhold til § 17, isbrytning i henhold til § 56 og påbud om anvendelse av innskrenket fart innen havnen i henhold til § 52, hvis dette er påkrevet.

j. Å tilstille havnedirektøren utskrift av forhandlingsprotokollen snarest efter hvert avholdt møte, avskrift av havnekassens årlige budgettforslag, regnskaper og status, minst 3 eksemplarer av samtlige trykte reglementer, avgiftsregulativer etc., samt avskrift av de efter § 15 foretatte befaringsforretninger, tegninger av de byggverk som aktes utført i havnen, alt til den tid og i det omfang som av vedkommende regjeringsdepartement bestemmes.

§ 9. Havnekassens budgett.

Havnestyret skal hvert år, senest 3 måneder før utgangen av det løpende regnskapsår, avgi til borgermesteren — eller, hvor sådan ikke er ansatt, til formannskapet — forslag til

24 juni. Nr. 8.

havnekassens budgett for det følgende regnskapsår med fornødne forklaringer.

I budgettet opføres alle havnekassens inntekter og utgifter, deriblandt mulig underskudd fra forrige regnskapsår. Blandt utgiftene opføres et beløp til dekning av tilfeldige og uforutsette utgifter. Beløpet disponeres av havnestyret, som ved regnskapsårets slutt avgir innberetning til by- eller herredstyret om beløpets anvendelse.

Budgettet blir av formannskapet å forelegge by- eller herredstyret til behandling efter følgende regler:

1) Må havnekassens budgett opgjøres med underskudd, blir dette i tilfelle å utrede av by- eller herredskassen. By- eller herredstyret kan ta forbehold om at det av by- eller herredskassen ydede beløp skal tilbakebetales hvis havnekassens stilling senere gjør dette mulig.

2) By- eller herredstyret kan ikke bevilge av havnekassens midler til andre formål enn av havnestyret foreslått før saken først er behandlet av havnestyret. Kan havnestyret ikke anbefale bevilgningen gitt, og by- eller herredstyret allikevel fatter beslutning herom, avgjør vedkommende regjeringsdepartement saken. Det samme gjelder dersom by- eller herredstyret beslutter nogen bevilgning gitt med høiere beløp enn havnestyret kan anbefale (se dog punkt 3 b).

3) By- eller herredstyret kan bevilge mindre beløp enn av havnestyret foreslått og, uten hinder av bestemmelsen i punkt 2, bestemme:
   a. at havnekassens gjeld skal avbetales med et større beløp enn av havnestyret opført og
   b. at administrasjonsutgifter som lønninger m. v. skal forhøies eller nedsettes, dog med den begrensning som fremgår av § 11.

4) Må lån optas for havnekassens regning, blir saken å behandle efter de for kommunelån gjeldende regler og lånene å garantere av kommunen.

5) Havnekassens midler må bare benyttes til havnens beste, til arbeider for å forbedre havnen og lette ferdselen.

Blir det i årets løp nødvendig å utføre andre arbeider enn de i budgettet opførte, skal havnestyret forelegge saken for by- eller herredstyret til bevilgning av utgiftene. Kan disse dekkes uten vesentlig overskridelse av budgettet, er formannskapets tillatelse tilstrekkelig.

Tvist som måtte opstå mellem havnestyret og by- eller herredstyret i anledning av bestemmelsene i denne paragraf, blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement, som,

hvor det finner tilfellet tvilsomt, kan forelegge saken for Kongen til avgjørelse. 24 juni. Nr. 8.

§ 10. Havnefogders ansettelse.

For ethvert byhavnedistrikt ansettes av vedkommende regjeringsdepartement en havnefoged, efterat innstilling er innhentet fra havnestyret, bystyret og havnedirektøren.

For havnedistrikt utenom byene kan vedkommende herredstyre beslutte at det skal oprettes havnefogedstilling, når trafikkens art og størrelse gjør dette påkrevet. Beslutningen må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement, som også i tilfelle ansetter havnefogden, efterat havnestyrets, herredstyrets og havnedirektørens innstilling er innhentet.

Er det i et og samme herred flere havnedistrikter, kan disse underlegges én havnefoged. I så tilfelle avgis den forannevnte innstilling om ansettelse av det i § 5 nevnte fellesutvalg istedenfor av havnestyret.

For de havner og farvann som ikke tilhører noget havnedistrikt, er losoldermennene forpliktet til å forrette som havnefogder, hver innen sitt distrikt. Til losoldermennenes assistanse kan i de enkelte havner av havnedirektøren ansettes havnebetjenter, efterat erklæring er innhentet fra losoldermann og overlos. Disse havnebetjenter har losoldermannen til sin nærmeste foresatte. Deres stilling er ulønnet, medmindre annet bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 11. Havnefogdens lønn og pensjon.

Havnefogden lønnes enten med en fast årlig lønn av havnekassen eller med de i § 32 omhandlede havnepenger. Lønnen fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement, efterat havnestyrets og by- eller herredstyrets uttalelse er innhentet.

Lønnen kan også bestå i en mindre, fast lønn, hvortil i tilfelle kommer procenter av havnekassens inntekter. Forandringer i lønnen kan ikke foretas uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke.

Havnefogden, og i tilfelle hans enke og barn, skal sikres pensjon efter regler som er foreslått av havnestyret og by- eller herredstyret, og godkjent av vedkommende regjeringsdepartement. Reglene kan inneholde bestemmelse om aldersgrense.

Kongen kan gjøre undtagelse fra bestemmelsen om pensjoneringsplikt hvor havnefogden ved denne lovs ikrafttreden, eller ved sin ansettelse, har fylt 50 år, eller hvor forholdene for øvrig tilsier det.

§ 12. Havnefogdens plikter.

Det påligger havnefogden i tilfelle med den begrensning som fremgår av bestemmelsene i §§ 13 og 14, å lede havnens

24 juni. Nr. 8.

daglige drift og forvaltning efter den instruks som utferdiges av havnestyret og herunder påse at gjeldende lov og reglement overholdes.

Han deltar i havnestyrets møter — dog uten stemmerett — og har selv eller gjennem sine underordnede tjenestemenn, om det forlanges, å iverksette havnestyrets beslutninger. Han kan forlange sin opfatning av en sak som angår hans spesielle gjøremål, tilført protokollen, hvis han ikke er enig i havnestyrets beslutning.

Efter innhentede uttalelser fra havnestyre og bystyre kan Kongen bestemme, at det for større byhavner ansettes en øverste administrasjonschef for havnens anliggender på samme måte som foran for havnefogden bestemt. I disse havner ansettes det i så tilfelle ikke havnefoged efter denne lov. For administrasjonschefens virksomhet og rettigheter gjelder de i denne lov for havnefogden fastsatte bestemmelser hvis intet annet fastsettes ved den med havnedirektørens approbasjon utferdigede instruks. Ansettes det administrasjonschef i en havn, hvor det tidligere er ansatt havnefoged, kan vedkommende regjeringsdepartement efter forslag fra havnestyret utferdige de bestemmelser som anses påkrevet inntil der inntrer ledighet i havnefogedstillingen.

§ 13. Havnefogden som leder av havnevesenets regnskapsvesen og arbeider.

Efter at havnestyrets uttalelse er innhentet, kan bystyret eller herredstyret beslutte å frita havnefogden for å føre havnevesenets regnskap og bestyre de arbeider som utføres for havnevesenets regning samt å henlegge disse gjøremål under andre tjenestemenn som ikke behøver å være havnefogdens underordnede. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldig.

§ 14. Havneingeniør.

Efter forslag av havnestyret kan by- eller herredstyret, hvor det finnes påkrevet av hensyn til de tekniske arbeider i havnen, beslutte ledelsen av disse arbeider henlagt under en særskilt havneingeniør og fastsette dennes lønn. Havneingeniøren ansettes av havnestyret og deltar i havnestyrets møter, dog uten stemmerett.

§ 15. Havnebefaring.

Minst én gang årlig skal der avholdes havnebefaring for å undersøke om der er foregått nogen opgrunning eller forandring som kan være til hinder for ferdselen, om private og offentlige brygger, (kaier), byggverk, anlegg, merker og fortøiningsinnretninger er i forsvarlig og uforandret stand og om der uten tillatelse efter §§ 19 og 20 er opført noget byggverk eller anlegg.

I befaringen deltar havnefogden, losoldermannen, hvis ikke denne tillike er havnefoged, en eller to loser samt lederen av det tekniske arbeide i havnen. 24 juni. Nr. 8.

Om befaringen innsendes snarest mulig til havnestyret en rapport, hvori anføres resultatet av de foretatte undersøkelser ledsaget av mulige forslag til avhjelp av påviste mangler. Til rapporten, som underskrives av samtlige ovennevnte befaringsdeltagere, kan hver enkelt deltager gjøre de tilføielser han finner påkrevet.

For den (de) i befaringen deltagende los (loser) fastsetter havnestyret en passende godtgjørelse av havnekassen, som også for øvrig dekker de med befaringen forbundne utgifter til båt, redskap o. l.

§ 16. Losoldermannens plikter som havnefoged i havner utenom byene.

Losoldermannen har i sin egenskap av havnefoged for havner og farvann som ikke er underlagt noget havnestyre, å iaktta bestemmelsene i denne lov samt å rette sig efter de reglementer og instrukser som utferdiges av overlosen med havnedirektørens godkjennelse.

Losoldermannen skal i forening med to loser, på de tider og i det omfang som bestemmes av overlosen med havnedirektørens godkjennelse, foreta befaring og gjøre innberetning herom. Kongen avgir bestemmelse om hvilken godtgjørelse av statskassen losoldermannen og losene skal erholde under disse befaringer.

§ 17. Havnelosing.

Havnestyret kan, ved beslutning som for å bli gyldig må vedtas av bystyret (herredstyret) og stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement, bestemme at fartøi av minst 70 bruttotonn drektighet innen havnen skal benytte havnelos i det omfang og på den måte som bestemmes i beslutningen.

I beslutningen skal takst for benyttelse av losen fastsettes. Rutegående fartøier med fast los ombord, fritas for benyttelsen av havnelos, såfremt ikke særlige omstendigheter taler derimot.

Havneloser antas og avskjediges av havnestyret efter forslag av havnefogden.

Kapitel 2.

Om havnene og deres bruk.

§ 18. Departementets samtykke til visse anlegg. Havnedistrikter med felles innseiling.

Når noget arbeide aktes utført som kan medføre:

a. forandring av elveløp eller strømforhold,

24 juni. Nr. 8.

b. sådan innskrenkning i farvannet at det kan bli til hinder for ferdselen,
c. hindringer for de foranstaltninger som er iverksatt eller vites å være påtenkt til landets forsvar,

skal vedkommende regjeringsdepartements samtykke innhentes før arbeidet påbegynnes. Er det tvil om hvorvidt arbeidet er av den nevnte beskaffenhet, skal saken innsendes til departementet.

Hvor flere havnedistrikter har felles innseiling, eller innseilingen til et havnedistrikt må foregå gjennem et annet, kan Kongen fastsette de nærmere regler for det felles fartsløps benyttelse, bestemme hvilke arbeider skal utføres i fartsløpet for å lette og sikre seilasen, samt hvorledes utgiftene hermed skal fordeles mellem de interesserte havnekasser eller dekkes ved spesielle avgifter. Vedkommende havne- og bystyrers (herredstyrers) uttalelse skal innhentes før beslutningen fattes. I eller ved et sådant fartsløp må ikke foretas noget arbeide eller anlegg uten vedkommende departements samtykke.

§ 19. Anlegg i byhavner.

I byhavner må ingen opføre noget byggverk, utføre noget anlegg, foreta nogen opfylling eller utdypning eller gjøre nogen forandring med eldre byggverk eller anlegg uten dertil å ha erhvervet tillatelse av havnestyret, som har å avgjøre om det påtenkte arbeide vil være til skade for havnen eller ferdselen på eller ved denne eller til hinder for den fremtidige utbygning av havnen efter de av Stortinget eller havne- og bystyre vedtatte planer. Til enhver tillatelse kan havnestyret knytte betingelse om at anlegget skal være utført innen en nærmere fastsatt frist og skal fjernes når det forlanges, eller at havnevesenet skal kunne overta det for bygningsverdien efter skjønn, hvis byggverket vil være til hinder for iverksettelsen av vedtatte planer for havnens utbygning eller utnyttelse. Hvis byggverket er bestemt til eller står åpent for almindelig ferdsel, kan havnestyret gi bestemmelser om materialdimensjoner, byggemåte og fornødne sikkerhetsforanstaltninger. Er arbeidet av den beskaffenhet som er omhandlet i § 18, må vedkommende regjeringsdepartements samtykke innhentes.

Andragende til havnestyret om sådan tillatelse skal inneholde beskrivelse av arbeidet, ledsaget av fullstendige tegninger, og innsendes i 2 eksemplarer, av hvilke det ene blir beroende hos havnestyret. Havnefogden og eventuelt havneingeniøren skal avgi uttalelse om andragendet. Sådan uttalelse skal også foreligge når det gjelder havnestyrets egne arbeider i havnen.

Hvis nogen har foretatt arbeide som ovenfor anført uten å ha erhvervet den fornødne tillatelse, straffes han med bøter og er dertil på forlangende pliktig til å bortta det opførte.

Den som har fått sitt byggeandragende avslått og mener sig forurettet ved havnestyrets eller departementets avgjørelse, kan forlange saken forelagt Kongen. Det samme gjelder om der til en tillatelse er knyttet betingelser som vedkommende ikke finner å kunne vedta. 24 juni. Nr. 8.

Eier av sådant byggverk eller anlegg som foran nevnt er pliktig til å holde det forsvarlig vedlike og efterkomme havnestyrets pålegg herom. Undlatelse herav straffes med bøter. Politiet skal derhos efter havnestyrets anmodning nedlegge forbud mot byggverkets eller anleggets benyttelse, inntil det forlangte vedlikeholdsarbeide er tilfredsstillende utført. Eieren er ansvarlig for enhver skade der måtte opstå som følge av mangelfull utførelse eller utilfredsstillende vedlikehold.

Havnestyret har rett til å bortta underbygning som har henligget ubenyttet i 5 år, og som finnes å være til skade for havnen eller ferdselen, hvis ikke eieren innen en av havnestyret fastsatt frist selv har fjernet den. Havnestyret har fortrinsrett til dekning av de med borttagelsen forbundne utgifter i det som underbygningen innbringer ved salg.

Havnestyrets myndighetsområde opover land omfatter alle anlegg, byggverk og grunnarealer som tilhører vedkommende havnevesen eller forvaltes av dette samt alle offentlige og private anlegg og byggverk som grenser umiddelbart til havnen. For ubebygget sjøgrunn dannes grensen for havnestyrets myndighetsområde opover land, hvor intet annet er bestemt, av høieste ordinære springhøivanns-linje. Myndighetsområdet kan efter forslag av havne- og bystyre med Kongens godkjennelse utvides til også å omfatte arealer og byggverk ovenfor nevnte høivannslinje.

§ 20. Anlegg i havner utenom byene.

Bestemmelsene i § 19 gjelder også i havnedistrikter utenom byene, og for øvrig i havner og trange og grunne farvann hvor det er almindelig ferdsel, med følgende forandringer:

Tillatelse til anleggets utførelse gis av havnedirektøren, som herunder, foruten å ta hensyn til de i § 19 nevnte forhold, også skal påse at arbeidet ikke vil bli til hinder for en fremtidig utbygning av havnen efter de planer som måtte være utarbeidet eller påtenkt av Statens havnevesen eller kommunalt havnevesen. Hvis det kan være mulighet for at arbeidet vil bli til hinder for utbygningen av havnen, kan havnedirektøren til tillatelsen knytte betingelse om at anlegget i så fall skal fjernes. Andragende om byggetillatelse med beskrivelse og tegninger av anlegget innsendes gjennem havnestyret, eller, hvor sådant ikke er oprettet, gjennem losoldermannen og overlosen, til havnedirektøren.

24 juni. Nr. 8.

§ 21. Ballast.

Ballast må ikke kastes ut i havner eller grunne og trange farvann utenom de dertil bestemte steder. For øvrig er det tillatt å kaste ballast når dybden er 40 meter eller derover. Ballast som oplegges på land, må henlegges således at den ikke kan gli eller skylles ut i sjøen.

Det påligger loser og havneloser å anmelde enhver ulovlig ballastskytning eller utkasting av avfall eller urenslighet (§ 24), når de blir vitende herom.

Ulovlig utkasting av ballast straffes med bøter, som fastsettes vesentlig efter fartøiets størrelse.

§ 22. Havnemyndighetenes pålegg og havnereglementer.

På havnen og havnen tilhørende grunnarealer og anlegg har enhver å rette sig efter havnemyndighetenes pålegg og de gjeldende reglementer. Særlig blir å iaktta at man så vidt mulig undgår å komme i veien for noget fartøi ved dets ankomst eller avgang, eller ved fortøining og forhaling i havnen. Dersom et pålegg ikke efterkommes, har vedkommende havnemyndighet efter forutgående advarsel rett til å kaste løs eller efter omstendighetene kappe varp, spring, landtau eller lignende, når det er nødvendig for å forebygge uorden eller skade.

Den som i de forannevnte tilfelle handler mot nogen havnemyndighets pålegg eller de gjeldende reglementer, straffes med bøter, og er ansvarlig for den derved forvoldte skade.

§ 23. Vedtekter for bruk av ild og lys samt regler for ilds- og eksplosjonsfarlige varers behandling.

Efter forslag av havnestyret skal bystyret (herredstyret) innen et år efter denne lovs ikrafttreden gi almindelige vedtekter for bruk av ild og lys i havnen samt regler for lastning, lossing og lagring av ilds- og eksplosjonsfarlige varer. Havnestyret tiltredes under behandlingen av disse saker av lederen for stedets brandvesen, hvis sådant er oprettet. Vedtektene og reglene, og senere forandringer i disse, må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldige. De skal kunngjøres ved trykte plakater og på annen hensiktsmessig måte.

Også på steder hvor havnestyre ikke er oprettet, kan herredstyret efter forslag av overlosen gi vedtekter og regler som foran nevnt. Også disse vedtekter og regler må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedtekter som er gitt i henhold til eldre lovbestemmelser blir gjeldende inntil nye er stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement.

Overtredelse av de i henhold til denne paragraf gitte ved- 24 juni.
tekter og regler straffes med bøter, hvor ikke strengere straff Nr. 8.
kan anvendes efter den almindelige straffelov.

§ 24. Forurensning av havner og farvann.

Avfall og urenslighet må ikke utkastes i havner og trange eller grunne farvann som benyttes til almindelig ferdsel, eller henlegges på isen eller stranden så nær flodmål at det kan befryktes å bli ført ut i sjøen. Forbudet gjelder også vassdrag som står i forbindelse med en havn, når det utkastede av strømmen kan bli ført ut i denne. Havnemyndighetene kan nedlegge forbud mot utpumpning av olje i havnen, likesom kloakker eller andre avløpsrenner kun må ledes ut i et havnedistrikt efter konferanse med havnestyret, som kan opstille de nærmere betingelser. Fra foranstående bestemmelser kan havnemyndighetene tillate sådanne undtagelser som ikke kan medføre skadelige følger for havnen.

Forsåvidt det i fiskeridistriktene har vært sedvanlig å utkaste fiskeavfall i havnene, kan dette fremdeles skje, inntil vedkommende regjeringsdepartement anderledes bestemmer, efterat erklæring er innhentet fra havnestyre (overlos) og by- eller herredstyre. I havner som er utdypet ved mudring, skal dog utkasting av fiskeavfall være forbudt.

Overtredelse av bestemmelsene i denne paragraf eller av de i henhold til samme utferdigede forbud straffes med bøter.

Kapitel 3.

Om fortøiningsinnretninger, fyrbelysning og merker.

§ 25. Fortøiningsinnretningers, fyrs og merkers bestyrelse.

Fortøiningsinnretninger, fyrbelysning og merker bestyres og tilses, på de steder hvor det er havnestyre, av dette. Utenfor disse steder påligger bestyrelse og tilsyn de tjenestemenn som Kongen bestemmer, og losoldermenn, havnebetjenter og loser er pliktige til å være dem behjelpelige hermed.

§ 26. Avståelse av grunn til fortøininger, fyr og merker.

Når det for statens eller en kommunes eller et havnevesens regning finnes nødvendig å anbringe fortøiningsinnretning, fyrbelysning eller merke (§ 29), er eieren, forsåvidt vedkommende regjeringsdepartement har gitt samtykke til foretagendet, pliktig til å finne sig i den skade som innretningen måtte medføre for hans eiendom, mot erstatning, der i mangel av overenskomst bestemmes ved skjønn som for ekspropriasjonssaker til enhver tid bestemt.

24 juni. Nr. 8.

§ 27. Erstatning for private fortøininger.

Dersom eieren av den grunn på hvilken en fortøiningsinnretning skal anbringes, har nogen sådan innretning av hvilken han har inntekt, og som er så nærliggende at inntekten skjønnes å ville avta som følge av det nye anlegg, skal det tas hensyn hertil ved ansettelsen av erstatning efter § 26.

§ 28. Fortøiningsavgift.

Avgifter for bruken av fortøiningsinnretninger erlegges i henhold til bestemmelsene i denne lovs § 40.

§ 29. Fyrbelysning og merker.

Fyrbelysning og merker for å betegne grunner eller veilede i farvannet anbringes og vedlikeholdes, på steder hvor det er havnestyre, av dette for havnekassens regning, med iakttagelse av de regler som vedkommende regjeringsdepartement har gitt i denne anledning. Utenfor disse steder anordner departementet, eller den det dertil bemyndiger, hvorledes fyrbelysning og merker skal anbringes og innrettes.

I farvann som benyttes til almindelig ferdsel, må hverken fyrbelysning eller merker anbringes uten havnestyrets eller departementets tillatelse. Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

§ 30. Forandring av merker og fortøiningsinnretninger.

I merke — ballastmerke derunder innbefattet — må båt eller annet ikke fastgjøres. Heller ikke må offentlig fortøiningsinnretning borttas, flyttes eller forandres uten samtykke av den myndighet som innretningen i henhold til § 25 — jevnfør § 3 — hører inn under. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter, hvorhos den skyldige, i det tilfelle som forrige punktum omhandler, er pliktig til å gjenoprette det tidligere forhold efter vedkommende myndighets nærmere bestemmelse. Skjer skade, kommer lovgivningens almindelige straffebestemmelser og de almindelige erstatningsregler til anvendelse.

Kapitel 4.

Om havneavgifter.

§ 31. Betydningen av visse i loven nevnte betegnelser.

Hvor ikke annet uttrykkelig er bestemt, menes med tonn i denne lov og de i henhold til den utstedte avgiftsregulativer brutto registertonn.

Tonnasjen av fartøier som ikke er målt, bestemmes av havnefogden efter skjønn.

Som lossing eller lastning efter nærværende lov anses det

ikke når varer avleveres eller innlastes i mindre mengder enn 2 vekttonn. 24 juni. Nr. 8.

Hvor ordet fartøi er anvendt i denne lov, omfatter det også båt, pram, lekter og farkoster av enhver slags. Opstår det tvil om hvad det skal forståes med fartøi, avgjøres dette med bindende virkning av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 32. Havnepenger.

Med de nedenfor nevnte innskrenkninger skal ethvert fartøi som anløper en byhavn, erlegge følgende betaling, som benevnes havnepenger, og som tilfaller havnefogden, forsåvidt denne ikke er satt på fast lønn, i motsatt fall havnekassen:

Av fartøi under 25 bruttotonns drektighet						kr.	0,40
—»— på 25 til og med 49 bruttotonn						»	1,00
—»— på 50 —»— 100 —»—						»	1,60
og videre 30 øre pr. 50 bruttotonns drektighet							
			eller del derav til		1 000	bruttotonn	
—»— 40 —	100		—»—		2 000	—	
—»— 30 —	100		—»—		5 000	—	
—»— 20 —	100		—»—		10 000	—	

Høieste avgift kr. 30,00.

Avgiften erlegges bare én gang for ankomst og avgang tilsammen.

Fartøi som anløper en havn oftere enn én gang i løpet av 7 dager, erlegger der kun én gang havnepenger for dette tidsrum.

Fartøi som går i regelmessig rute eller anløper havnen kun for kull-, olje- eller vannforsyning samt proviantering, eller kun for å ta ombord eller ilandsette passasjerer, erlegger havnepenger kun med en fjerdedel av forannevnte satser. Dersom fartøiet på et sted losser eller laster så mange fra utlandet ankomne eller til utlandet bestemte varer at de optar minst en halvdel av skibets nettodrektighet, eller bestuver minst 100 tonn, skal den omstendighet at det går i regelmessig rute ikke frita det for å erlegge fulle havnepenger. Hvorvidt et fartøi går i regelmessig rute avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Turist- og lystfartøier som med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste anløper norsk havn, skal erlegge fulle havnepenger. Om et fartøi skal betraktes som turistfartøi (lystfartøi) eller ikke, avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Fartøi over 50 tonns bruttodrektighet som ligger i en havn uavbrutt i over 30 døgn, skal for hver påbegynt ny periode av 60 døgn betale havnepenger med en fjerdedel av de forannevnte satser.

På steder hvor havnefogden har fast lønn (§ 11) og havne-

24 juni. Nr. 8.

pengene inngår i havnekassen, kan vedkommende regjeringsdepartement efter beslutning av havnestyret og bystyret bestemme at havnepengene nedsettes eller helt bortfaller.

§ 33. Fritagelse for havnepenger.

Fritatt for å erlegge havnepenger efter § 32 er:

a) De i § 34 nevnte fartøier.

b) Fartøier under 15 bruttotonns drektighet.

c) Fartøi som anløper havnen kun for ordre, for å ta ombord eller landsette los, på grunn av motvind, storm, skade eller nødstilstand når opholdet ikke varer over 2 døgn og fartøiet herunder ikke laster eller losser eller tar ombord skibsfornødenheter eller passasjerer.

d) Fartøi som anløper havnen for reparasjon, eftersyn eller besiktigelse ved derværende verksted, fartøi på prøve- eller besiktigelsestur, bergnings- og isbryterfartøier når det av deres innredning og utrustning tydelig fremgår hvilket formål de er bestemt til, lystfartøier når de ikke fører betalende selskaper eller passasjerer eller går i leiet tjeneste.

e) Krigsfartøier, så vel utenlandske som norske, samt fartøier tilhørende den norske eller fremmed stat når de ikke anvendes til befordring av gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller drives av statens forretningsmessige virksomheter.

§ 34. Spesiell havneavgift.

I kjøpstæder og ladesteder kan bystyret, efter forslag av havnestyret og med vedkommende regjeringsdepartements stadfestelse, fatte beslutning om en avgift til havnekassen av følgende fartøier, som ikke betaler avgift efter § 32:

a) Fartøier som henligger i havnen og som benyttes til bosted, lagring av varer, handels- eller industrivirksomhet (flytedokker undtatt) eller lignende. Avgiften kan fastsettes pr. måned eller år og beregnes pr. stykke eller efter bruttotonnasje.

b) Fartøier som hovedsakelig benyttes innen havnedistriktet og omliggende farvann. Avgiften pr. år for disse fartøier fastsettes under hensyntagen til deres størrelse og anvendelse.

c) Ro-, motor- og seilbåter, som hovedsakelig anvendes til lystseilas, kan pålegges en avgift pr. år når vedkommende havnevesen har eller har hatt utgifter til anlegg av havn eller fortøiningsinnretninger for disse fartøier eller bekoster det nødvendige opsyn. Avgiften fastsettes pr. fartøi, og dens størrelse skal avhenge av havnevesenets utgifter, båtplassens beliggenhet og fartøiets størrelse.

d) Fartøier som anvendes til erhvervsmessig fiske kan pålegges en avgift som ikke må overstige kr. 2,00 pr. måned eller kr. 15,00 pr. år. Årsavgift blir å anvende for fartøier som er hjemmehørende innen havnedistriktet, og månedsavgift for andre fiskefartøier som benytter havnen i mere enn 3 dager.

e) Luftfartøier som starter eller går ned innen havnedistriktet, kan pålegges avgift til havnekassen når lufttrafikken påfører denne utgifter til havneopsyn, anlegg av spesiell art eller hindrer havnens sedvanlige bruk.

§ 35. Bryggeavgift.

Takst for benyttelse av brygge med eller uten vareskur fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement hvis bryggen tilhører staten, men av by- eller herredstyre med departementets stadfestelse hvis den tilhører en kommune eller er opført for havnevesenets regning. Er det havnestyre på stedet, skal dette fremkomme med forslag til takster i sistnevnte tilfelle.

Kontrakt om hel eller delvis bortleie av en kommunes eller et havnevesens bryggeanlegg for årsavgift, således at de på stedet ellers gjeldende bryggeavgifter ikke erlegges ved benyttelsen av den bortleiede brygge, må for å bli gyldig stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement. Det samme gjelder fornyelse av sådan kontrakt.

Fartøier tilhørende staten, og som ikke anvendes til befordring av gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller drives av statens forretningsmessige virksomheter, er fritatt for å erlegge bryggeavgift.

§ 36. Tonnasjeavgift.

Efter forslag av havnestyret kan bystyret fatte beslutning om at fartøi som losser eller laster i havnen, skal svare en avgift til stedets havnekasse. Avgiften må ikke overstige følgende beløp:

1. Av fartøi som alene losser eller laster varer som er ankommet fra eller bestemt til utlandet, 28 øre for hver registertonn varene efter opgave fra tollvesenet optar.
2. Av fartøi som alene losser eller laster varer som er ankommet fra eller bestemt til innenriks sted, av de første 250 brutto registertonns drektighet 5 øre pr. tonn og av den overskytende tonnasje 6 øre pr. brutto registertonn. Ved fastsettelsen av lavere satser skal satsen for de første 250 brutto registertonn alltid utgjøre $^5/_6$ av satsen for de derefter følgende, avrundet opad eller nedad til nærmeste halve øre. Produkter fra havet, eller fra ubebodde strekninger i polaregnene, blir, hvis de innføres direkte derfra, å anse som varer der er ankommet fra innenriks sted.

24 juni. Nr. 8.

Avgiften erlegges i intet fall mer enn én gang for lossing og én gang for lastning i hver måned. For fartøi som er under 40 bruttotonns drektighet, bortfaller denne avgift, og bystyret kan beslutte at denne fritagelse utstrekkes til fartøier av inntil 70 bruttotonns drektighet. For fartøi som går i regelmessig rute, nedsettes den til en fjerdedel. Hvorvidt et fartøi går i regelmessig rute avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

3. Av fartøi som losser eller laster både varer som er ankommet fra eller bestemt til utlandet, og varer som er ankommet fra eller bestemt til innenriks sted, svares særskilt for hver reise alene avgift enten efter nr. 1 eller nr. 2 og i hvert tilfelle efter den regel som for lossing og lastning tilsammen gir det største avgiftsbeløp.
4. Av turist- og lystfartøier som anløper havnen med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste, 12 øre pr. brutto registertonns drektighet. Denne avgift erlegges selv om der ikke losses eller lastes i havnen. Om et fartøi skal betraktes som turistfartøi (lystfartøi) eller ikke, avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Fritatt for den i nærværende paragraf bestemte avgift er:

1. Krigsfartøier, så vel utenlandske som norske.
2. Fartøier i så vel den norske som fremmed stats tjeneste hvis de ikke fører gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller anvendes av statens forretningsmessige virksomheter.

Angående avgiftens beregning fastsetter vedkommende regjeringsdepartement de fornødne reglementariske forskrifter; de nærmere regler for dens opkrevning og erleggelse som finnes nødvendige, bestemmes av bystyret efter forslag av havnestyret.

De i henhold til nærværende paragraf fattede beslutninger må, for å bli gyldige, stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Efter andragende fra bystyret kan det pålegges vedkommende tolloppebørselsbetjent å opkreve avgiften i det omfang og mot den godtgjørelse som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer. Tolloppebørselsbetjenten har å avgi regnskap til havnestyret, og er underkastet samme forpliktelser og ansvar som gjelder for hans øvrige oppebørsler.

§ 37. Vareavgift.

Efter forslag av havnestyret, hvor sådant er oprettet, kan by- eller herredstyret fatte beslutning om at der skal erlegges avgift av varer som bringes ombord eller i land over

kommunens eller havnevesenets brygger. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement, som også kan fastsette tilsvarende avgift for varer som føres over staten tilhørende brygge, efter forslag fra den myndighet bryggen hører inn under. 24 juni. Nr. 8.

På samme måte kan avgift pålegges varer som overføres fra et fartøi til et annet uten å passere bryggen, hvis et av fartøiene ligger ved denne. Avgiften må i så fall ikke opkreves med mer enn tredjedelen av hvad det er bestemt for varer som føres over bryggen.

Fritatt for vareavgift er:

a) passasjerenes bagasje,
b) proviant, kull, olje og andre skibsfornødenheter som innlastes til fartøiets eget behov,
c) ballast,
d) postforsendelser.

§ 38. Trafikkavgift.

Efter forslag av havnestyret kan bystyret fatte beslutning om at det til havnekassen skal erlegges en trafikkavgift av varer som innføres over havnen fra utlandet. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement. Avgiften opkreves av tollvesenet som plikter å avlegge regnskap til havnestyret.

Tollvesenet skal også i den utstrekning departementet bestemmer opkreve trafikkavgift av varer som innføres over land fra utlandet. Avgiften som fastsettes av departementet skal avpasses efter de for innførsel over havnene gjeldende satser og stort sett ikke overstige disse. De ved denne avgift innkomne midler inngår i et fond som forvaltes av departementet eller den det dertil bemyndiger. Fondet skal dekke tollvesenets utgifter med opkrevning av trafikkavgifter og for øvrig anvendes til fremme av skibsfarts- og havneforhold efter Stortingets bestemmelse. Dog skal trafikkavgift av postforsendelser tilfalle vedkommende havnekasse uansett hvorledes de er innført.

Skulde det vise sig at forannevnte trafikkavgift på varer som innføres over havnen fra utlandet sammen med avgiftene efter §§ 32, 34, 35, 36 og 37 ikke er tilstrekkelig til dekning av havnekassens nødvendige utgifter, kan vedkommende regjeringsdepartement — efter begrunnet forslag fra havnestyret, vedtatt av bystyret — bestemme at det også skal erlegges trafikkavgift til havnekassen av varer som utføres over havnen til utlandet. Angående avgiftens opkrevning gjelder hvad foran er bestemt for trafikkavgift av varer som innføres over havnen fra utlandet.

Varer som forsendes med skib på tollpass fra en havn til en annen, belastes kun med $^1/_2$ trafikkavgift i hver av havnene.

24 juni. Nr. 8.

Varer som innføres fra utlandet og igjen utføres dertil efter den hele tid mellem innførsel og utførsel å ha vært under tollvesenets kontroll, belastes ikke med trafikkavgift for utgående. For varer som sendes mellem utenlandske steder i transitt over norsk havn, kan det fastsettes særskilte takster.

For varer som innlegges på frilager eller transittoplag, og for varer som tas på kredittoplag, erlegges trafikkavgift for inngående ved fortolling, videreforsendelse på tollpass eller ved gjenutførsel. For kredittoplagsvarer som overføres fra kredittoplag til kredittoplag, transittoplag, frilager eller frihavn, som hører under annet tollsted enn det kredittoplag, hvorfra overføringen skjer, erlegges trafikkavgift for inngående ved overføringen.

Fritatt for trafikkavgift er:

a) Passasjerenes bagasje.
b) Postforsendelser, hvis departementet så bestemmer.
c) Varer som er bedervet og derfor tilintetgjøres under tollvesenets kontroll.
d) Skibsfornødenheter som kull, olje, proviant o. l. til fartøiets eget bruk.
e) Varer som på grunn av lastens forskyvning, omstuing eller lignende grunner foreløbig losses for siden igjen å innlastes i samme skib.

§ 39. Spesiell vareavgift.

Er ikke de i foranstående paragrafer i dette kapitel nevnte avgifter tilstrekkelige til dekning av havnekassens beregnede nødvendige utgifter, kan der undtagelsesvis pålegges avgift til havnekassen av varer som losses eller lastes innen havnedistriktet over privat brygge, eller når brygge overhodet ikke benyttes. Begrunnet andragende herom innsendes av havnestyret gjennem bystyret, som ledsager det med sin uttalelse. Kongen avgjør i det enkelte tilfelle om der foreligger særegne omstendigheter som berettiger til sådan avgift. Avgiftssatsene, som skal avpasses efter den betydning havneanleggene har for de enkelte bryggeeiere eller trafikanter, må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldige.

Fritatt for vareavgift efter denne paragraf er varer som bare transporteres innen havneområdet.

§ 40. Fortøiningsavgift.

For enhver fortøiningsinnretning som er forsynt med behørig hjemmelsbrev, eller anbragt ved offentlig foranstaltning, skal der for bruken erlegges betaling efter følgende maksimumssatser, såfremt der ikke er nogen særskilt for tilfellet gjeldende bestemmelse:

a) For hver gang et fartøi fortøier i en fortøiningsinnretning, erlegges betaling efter følgende satser, som tillater fartøiet

å benytte fortøiningsinnretningen i inntil 2 måneder, dog uten avbrytelse: 24 juni. Nr. 8.

Fartøi

under	25	brutto registertonn	. . . . .	kr.	1,00
fra	25	til og med 74	. . . . .	»	2,00
»	75	— » — 149	. . . . .	»	3,50
»	150	— » — 249	. . . . .	»	5,00
»	250	— » — 374	. . . . .	»	6,00
»	375	— » — 499	. . . . .	»	7,00
»	500	— » — 599	. . . . .	»	8,00
»	600	— » — 699	. . . . .	»	9,00
»	700	— » — 799	. . . . .	»	10,00
»	800	— » — 899	. . . . .	»	11,00
»	900	— » — 1000	. . . . .	»	12,00

og videre kr. 0,40 i tillegg for hvert 100 brutto registertonn inntil 10 000 brutto registertonn. For fartøi derover kr. 48,00.

b) Når fortøiningsinnretningen kun benyttes til varpning eller til å anlegge et spring for å bringe fartøiet under seil eller for å manøvrere innen havnen til kai eller lignende: en tredjedel av ovenanførte betaling.

c) Når fartøiet henligger over 2 måneder: for hver 3 måneder eller del derav i hvilke innretningen derefter benyttes, likeså meget som for de 2 første måneder fastsatt.

d) De under punkt a nevnte avgiftssatser kan forhøies inntil det dobbelte, nedsettes eller helt sløifes eller også erstattes med bestemte avgifter pr. måned eller år, efter forslag av havnestyret, vedtatt av by- eller herredstyret og stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement. For fartøier som anvendes i erhvervsmessig fiske, skal der alltid fastsettes en bestemt avgift pr. måned eller år som foran nevnt. Samme bestemmelse gjelder også fartøier som er nevnt i § 33, litr. b. Departementet kan også bestemme at betaling for bruken av fortøiningsinnretninger som tilhører staten, skal bortfalle.

Fartøi som har feste i trær, stener eller andre naturlige fortøiningssteder, skal, når disse er nærmere enn 170 meter fra en med behørig hjemmelsbrev stadfestet fortøiningsinnretning, erlegge den under punkt a bestemte avgift like så fullt som om fartøiet var gjort fast i fortøiningsinnretningen. Finnes der flere kunstige fortøiningsinnretninger innenfor en avstand av 170 meter fra et benyttet naturlig festested, kommer avgiften til like deling mellem eierne av innretningene.

Loven av 9 august 1839 angående skibsavgifter i Langesundsfjorden, så vel som de for enkelte steder før 1894 for øvrig ved-

24 juni. Nr. 8.

tatte takster for bruk av fortøiningsinnretninger, blir fremdeles gjeldende.

Fritatt for å erlegge fortøiningsavgift er:

a) Krigsfartøier, så vel norske som utenlandske.
b) Fartøi i den norske eller fremmed stats tjeneste når det ikke anvendes til å føre gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller drives av statens forretningsmessige virksomheter.
c) Fartøi som erlegger avgift i henhold til § 35 (bryggepenger).

Så snart et fartøi er fortøiet ved en festighet, er føreren forpliktet til å erlegge den bestemte betaling. Skjer dette ikke, og det heller ikke stilles antagelig sikkerhet, er eieren av fortøiningsinnretningen, eller den som handler på eierens vegne, berettiget til å kaste løs fortøiningen.

§ 41. Isavgift.

Hvor det finnes nødvendig å treffe særskilte foranstaltninger til forebyggelse eller fjernelse av ishindringer i en havn med innløp, kan det ved beslutning av havnestyret, som må vedtas av by- eller herredstyret og stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement, bestemmes en avgift av fartøier som i tidsrummet mellem 1 desember og 31 mars befarer vedkommende farvann, eller av de varer de medfører. Avgiften kan legges enten på fartøi eller på varene eller på begge, og for varenes vedkommende med forskjellige satser efter deres beskaffenhet.

Er flere havnedistrikter interessert i foranstaltningen mot ishindringer, kan vedkommende regjeringsdepartement efterat de interesserte by- eller herredstyrer er hørt, gi de nærmere bestemmelser som måtte foranlediges ved fellesarbeidet i dette øiemed samt om avgiftenes art og størrelse.

Er det for enkelte kyststrekninger påkrevet å treffe særskilte foranstaltninger mot ishindringer i de almindelig benyttede farvann utenom havnedistriktene, kan Kongen bestemme at det til dekning av utgifter hermed opkreves en avgift av fartøier som anløper steder på vedkommende kyststrekning. De nærmere bestemmelser om avgiftenes størrelse og beregning gis av Kongen. Kongen kan dessuten bestemme at havnekassene på vedkommende kyststrekning tilpliktes å yde et årlig bidrag til samme formål. De således innkomne midler avsettes til et fond til foranstaltninger mot ishindringer på vedkommende kyststrekning. Fondet anvendes og bestyres efter Kongens nærmere bestemmelse.

§ 42. Havnelosavgift.

Takst for benyttelse av havnelos fastsettes således som i § 17 bestemt.

På samme måte fastsettes takst for benyttelse av kanaler og sluser som står i forbindelse med sjøen, hvis ikke særlige bestemmelser for tilfellet foreligger.

§ 43. Avgifter i havnedistrikt utenom byene.

De i §§ 32, 34, 36, 38 og 39 omhandlede avgifter kan, efter forslag fra havnestyret, av herredstyret besluttes opkrevet i havnedistrikter utenom byene. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldig.

De ved nevnte avgifter i disse havnedistrikter innkomne beløp skal anvendes til opsyn, samt til sådanne arbeider og forholdsregler i herredets havner som foreslåes av havnedirektøren eller bifalles av denne.

§ 44. Avgifter i havner hvori ikke er havnestyre.

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at de i § 32 omhandlede havnepenger også skal kunne opkreves i havner hvor havnestyre ikke er oprettet, når det er påkrevet av hensyn til tilsynet med havnen. Det således innkomne beløp anvendes til avlønning av havnebetjent på stedet. Er sådan ikke ansatt, tilfaller havnepengene losoldermannen.

§ 45. Fartøier som ankrer utenom et havnedistrikt.

Når et fartøi som ligger utenfor et havnedistrikts grenser, losser eller laster varer, tar ombord eller landsetter passasjerer innen havnedistriktet ved hjelp av andre farkoster, kan avgifter i henhold til denne lov opkreves av disse farkoster og varer med det samme avgiftsbeløp som det vilde ha vært adgang til å opkreve om fartøiet hadde ligget innen havnedistriktsgrensene.

Det samme gjelder turist- og lystfartøier som ligger utenfor havnedistriktsgrensen, men landsetter sine passasjerer innenfor denne.

§ 46. Melding til havnemyndighetene.

Fører av fartøi som ifølge denne lov har noget å erlegge til havnekassen eller havnefogden, skal under straff av bøter snarest mulig, og senest innen 24 timer efter fartøiets ankomst, melde sig hos havnefogden eller, hvor sådan ikke er ansatt, hos havnestyrets representant. For dampskib i regelmessig rute kan en havnemyndighetene tilstillet bekjentgjørelse om ruten tre istedenfor anmeldelse.

§ 47. Undlatelse av å betale avgift, bøter eller erstatning.

Intet fartøi må klareres på tollboden førenn føreren godtgjør at han har erlagt hvad der av fartøiet skal betales til havnekasse eller havnefoged. Likeledes skal tollklarering på forlan-

24 juni. Nr. 8.

gende av nogen havnemyndighet nektes det fartøi på hvilket hefter bøter eller skadeserstatning til havnevesen, kommune, staten eller private for overtredelse av havnelovgivningen, inntil føreren har betalt eller stillet sådan sikkerhet som av politimesteren finnes fyldestgjørende.

Er fartøiet ikke tollklarering undergitt, kan vedkommende havnemyndighet, når føreren enten nekter eller på annen måte søker å unddra sig for avgift, bøter eller erstatning som ovenfor nevnt, stanse fartøiet med de midler som finnes tjenlige, inntil betaling er erlagt eller antagelig sikkerhet stillet.

Til veiledning ved bestemmelsen av størrelsen av den sikkerhet som skal stilles for erstatningskrav, har vedkommende havnemyndighet å avgi erklæring.

Hvor det stilles sikkerhet ifølge foranstående bestemmelser har føreren å opgi en på stedet bosatt mann for hvem innkallelse og stevning kan forkynnes med samme varsel og med samme virkning som om føreren der var bosatt og til stede.

Avgår fartøi uten at avgift, bøter eller erstatning som påhviler det er betalt, eller uten at det er stillet antagelig sikkerhet for samme, skal på nogen havnemyndighets forlangende tollklarering eller avgang nektes det på annet sted som det senere måtte anløpe, inntil føreren betaler eller stiller sikkerhet. Den skyldige straffes dertil med bøter.

Avgifter efter denne lov eller efter avgiftsregulativ som er fastsatt i henhold til loven, kan, når de ikke er betalt i rette tid, inndrives ved utpantning.

Hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse, straffes med bøter enhver som:

1. ikke efterkommer de av vedkommende regjeringsdepartement stadfestede bestemmelser om beregning og opkrevning av havneavgifter, eller
2. søker å unddra sig de i henhold til denne lov fastsatte avgifter, eller medvirker hertil.

§ 48. Nedsettelse eller fritagelse for samt gyldigheten av havneavgift.

Nedsettelse i eller fritagelse fra de i henhold til denne lov fastsatte avgifter må ikke av nogen havnemyndighet ensidig innrømmes nogen enkelt trafikant eller fartøiseier eller gruppe av sådanne uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke.

Den som har erlagt avgifter som omhandles i denne lov, og hvis gyldighet er avhengig av vedkommende regjeringsdepartements stadfestelse, kan kreve avgiftsbeløpet tilbakebetalt hvis den fornødne stadfestelse ikke forelå på den tid avgiften blev betalt.

Ingen er pliktig til å erlegge til havnekassen andre avgifter

i nogen havn enn sådanne som er fastsatt i henhold til denne lov. Dog skal det være tillatt å opkreve avgift for bruken av spesielle havneinnretninger som f. eks. kraner, jernbanespor, siloer eller lignende, leie av tomter, oplagsplasser, kontor- og pakkhusrum, reklameplasser o. s. v. samt andre avgifter som ikke er havneavgifter. Vedkommende regjeringsdepartement avgjør i tvilstilfelle om en avgift, leie eller godtgjørelse til havnekassen skal betraktes som en havneavgift eller ikke. 24 juni. Nr. 8.

§ 49. Havneavgifters stadfestelse.

Med hensyn til havneavgifters stadfestelse av vedkommende regjeringsdepartement bestemmes følgende:

1. Efter departementets nærmere bestemmelse inndeles landet i 5 avgiftsdistrikter, og avgiftene stadfestes for et distrikt hvert år. De gjelder 5 år fra 1 juli det år hvori de blir stadfestet. Dog kan denne termin forkortes eller forlenges av departementet ved første gangs stadfestelse i henhold til denne lov.
2. Forslag til avgifter hvis gyldighet er avhengig av stadfestelse, skal innsendes samtidig og omfatte samtlige de avgifter som ønskes opkrevet i avgiftsperioden (kommende 5 år). Forslagene skal være innsendt fra samtlige steder innen avgiftsdistriktet innen 1 mars det år hvori ny avgiftsperiode begynner for vedkommende distrikt. Forslaget innsendes til havnedirektøren, og skal være ledsaget av oplysninger og forklaringer efter departementets nærmere bestemmelse.
3. Når det anses påkrevet, kan en avgift også tillates ophevet eller forandret i løpet av avgiftsperioden. Den stadfestes da kun med gyldighet til avgiftsperiodens utløp for det distrikt som stedet tilhører.
4. Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme:
   a) At teksten i enkelte eller samtlige avgiftsregulativer i sine hovedtrekk skal være ensartet for hele landet, således at vesentlig bare selve avgiftssatsene og nødvendige stedlige bestemmelser blir forskjellige. Dette gjelder også regler om opkrevning og beregning av avgifter.
   b) At havnekassens regnskaper skal føres på en for samtlige havner ensartet måte, fastsatt av departementet.
   c) At mottagere og avsendere av gods, dampskibsekspeditører, fartøisførere og andre som direkte eller indirekte formidler trafikk fra, til eller innen havnedistriktet, er forpliktet til å gi havnemyndighetene opgave over godsets art, mengde, avsendelses- eller bestemmelsessted, passasjerantall m. v. efter departementets nærmere bestemmelse.

24 juni. Nr. 8.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 50. Ansvar for avgifter, bøter og erstatning.

Fører av fartøi er med hensyn til bøter og skadeserstatning efter denne lov ansvarlig for sine folks handlinger, medmindre forseelsen bevises å være begått mot hans uttrykkelige ordre.

Likeså hefter fartøiet med redskaper for avgifter, bøter og erstatning som føreren efter denne lov er ansvarlig for.

§ 51. Fiskeriopsynets virksomhet i havnen.

I havner hvor det i fisketiden settes opsyn skal dette, med hensyn til sitt arbeide med opretholdelse av orden og god skikk i havnen, iaktta de bestemmelser som inneholdes i denne lov og de for de enkelte steder gjeldende reglementer, samt de pålegg som i henhold til loven gis av havnefoged, havnebetjent eller havnestyre.

I havner hvor det ikke er ansatt havnebetjent eller oprettet havnestyre, fastsetter opsynet selv de under fisket fornødne ordensregler, idet herunder tas hensyn til regler eller instrukser som måtte være fastsatt av overlosen med havnedirektørens godkjennelse i henhold til denne lovs § 16, samt til losoldermannens pålegg.

§ 52. Påbud om innskrenket fart.

For ikke å forårsake skade ved bølgeslag eller på annen måte skal fartøier i trange farvann og fjorder utvise forsiktighet og, hvis påkrevet, gå med en efter fartøiets størrelse og farvannets beskaffenhet avpasset fart.

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at fartøier i trange farvann skal innskrenke sin fart.

Lignende bestemmelse kan gis av havnestyret for vedkommende havnedistrikt.

Hvorvidt et farvann skal regnes for trangt, avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Fartøiet er ansvarlig for skade som måtte være opstått ved overtredelse av foranstående bestemmelser, hvorhos overtredelse av et av vedkommende regjeringsdepartement eller et havnestyre utstedt påbud straffes med bøter.

§ 53. Skjermning av lys.

Hvor det anses nødvendig til forebyggelse av sjøskade, kan vedkommende regjeringsdepartement påby at der, på den måte og i den tid som departementet bestemmer, skal skjermes mot farvannet for lys fra vindu eller annen åpning, kai- eller veibelysning, bål og lignende. Anses det påkrevet å treffe

sådan forføining straks, kan havnefoged, losoldermann eller havnebetjent gi påbud derom, som blir å efterkomme inntil departementets avgjørelse foreligger. 24 juni. Nr. 8.

Overtredelse av noget i denne paragraf omhandlet påbud straffes med bøter.

§ 54. Ekspropriasjonsbestemmelser.

a) Når havne-, brygge- eller fyranlegg eller arbeide til utbedring av havn eller farvann eller åpning av nytt seilløp av Stortinget besluttes foretatt helt eller delvis for statens regning, skal enhver være pliktig til mot erstatning å avstå den fornødne bebyggede eller ubebyggede grunn — heri innbefattet grunn til tidsmessig adkomst til og utstyr av anlegget — og likeså å finne sig i den skade eller forringelse som foretagendet måtte medføre for næring, grunn, eiendom, innretninger eller eiendomsherligheter. Foreligger det ikke særskilt stortingsbeslutning for foretagendets iverksettelse, skal Kongen gi den fornødne ekspropriasjonstillatelse.

b) Aktes anlegg som under pkt. nevnt, foretatt for et havnevesens eller en kommunes regning, kan efter beslutning av havnestyret hvis sådant er oprettet for stedet, og by- eller herredstyre, Kongen gi tillatelse til ekspropriasjon på samme måte som i pkt. a omhandlet. Planen og nødvendige beskrivelser av anlegget innsendes samtidig med andragendet om ekspropriasjonstillatelse.

c) Ønsker privat selskap eller enkeltmann å iverksette anlegg som i pkt. a nevnt, innsendes andragende herom ledsaget av planer og beskrivelse til Kongen som kan gi ekspropriasjonstillatelse som i pkt. a omhandlet efterat saken har vært forelagt havnestyret hvis det på stedet er havnestyre, samt by- eller herredstyret til uttalelse. Uttaler havnestyre og by- eller herredstyre sig mot at ekspropriasjonstillatelse gis, skal den som regel ikke gis, medmindre det foreligger særlige vektige grunner herfor av almen betydning.

d) Utenfor den i pkt. a nevnte grunn kan staten, et havnevesen eller en kommune ytterligere kreve avstått grunn, bebygget eller ubebygget, som det av offentlige hensyn eller av hensyn til anlegget anses ønskelig å erhverve. Grensene for dette område fastsettes av Kongen eller den han dertil bemyndiger efter forslag av den for hvis regning anlegget utføres. Kreves avståelsen av staten, skal havnestyret hvis det er havnestyre på stedet samt by- eller herredstyre gis anledning til å uttale sig.

Den som ekspropriasjonen er rettet mot, skal så vidt mulig ha anledning til å uttale sig før tillatelsen blir gitt eller offentlig ekspropriasjon besluttet.

24 juni. Nr. 8.

Erstatning for avståelser i henhold til punktene a, b, c og d fastsettes, i mangel av mindelig overenskomst, overensstemmende med de for ekspropriasjonssaker til enhver tid gjeldende bestemmelser.

Forsøkstakst kan overensstemmende med foranstående bestemmelser kreves avholdt, men er ikke bindende, medmindre fravikelseskjennelse er forlangt innen 6 måneder efter takstens avslutning.

§ 55. Fjernelse av vrak eller sunkne gjenstander.

Synker eller strander fartøi, tømmer eller andre gjenstander på et sted hvor de kan bli til skade for havnen eller farvannet eller til hinder for den almindelige ferdsel og vedkommende fører eller eier ikke fjerner det innen en av havnestyret eller hvor havnestyre ikke er oprettet, havnedirektøren, fastsatt frist, er vedkommende havnemyndighet berettiget til å foranstalte bortskaffelsen, og har for sine utgifter hermed fortrinsrett i det som berges fremfor alle andre fordringer. Opnåes ikke full dekning av utgiftene, beholder havnemyndighetene overfor eieren krav på restbeløpet. Eieren av et skib er dog bare forpliktet til å erstatte utgiftene med fjernelsen av vraket i den utstrekning som er bestemt ved lov av 31 mai 1929 om forandringer i lov om sjøfarten av 20 juli 1893, 4. kapitel.

Når eier av sunket eller strandet gjenstand er ukjent eller fjernelsen av gjenstanden av hensyn til ferdselen må igangsettes straks, kan bortskaffelsen iverksettes av havnemyndighetene uten at eier eller fører gis den forannevnte frist.

§ 56. Isbrytning.

Isbrytning (råkskjæring) kan innen et havnedistrikt bare iverksettes efter innhentet tillatelse av havnestyret, som i tillatelsen kan sette betingelser om opmerkning, overganger og lignende.

I havner og farvann for øvrig er isbrytning tillatt hvis ikke almindelig brukte vinterveier derved avbrytes. Hvis vintervei avbrytes, skal havnedirektørens tillatelse til isbrytningen innhentes, og til tillatelsen kan da knyttes lignende betingelser som for isbrytning i havnedistrikter.

Når isbrytning i elver og innsjøer avbryter almindelig brukt vintervei, skal tillatelse til isbrytningen innhentes hos fylkesmannen, som fastsetter de fornødne betingelser.

Den som mener sig forurettet av den myndighet som har avgjørelsen i noget av disse tilfelle, kan forlange saken innbragt for vedkommende regjeringsdepartement.

Den som iverksetter isbrytning (råkskjæring) i strid med disse bestemmelser, eller overtrer de regler som er fastsatt i henhold til dem, straffes med bøter.

§ 57. Ikrafttredelse. Lover som opheves. 24 juni. Nr. 8.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Fra dette tidspunkt opheves:

Lov om isvekning med videre av 12 juni 1869.

Lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894.

Lov om forandring av havnelovens § 33 av 9 juli 1920 nr. 4.

Lov om adgang til forhøielse inntil videre av de i havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 omhandlede avgifter av 31 desember 1920.

Lov av 2 juni 1922 nr. 2, inneholdende tillegg til § 54 i lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894.

Lov av 3 juni 1927 om forhøielse av den i havnelovens § 29, 1. passus nr. 1 omhandlede avgift.

Lov om forandringer i havnelovens § 56 av 31 mai 1929.

Likeså trer andre lovbud ut av kraft, som strider mot nogen bestemmelse i denne lov.

Forskrifter — derunder pålegg om havneavgifter — som er utferdiget av nogen myndighet i henhold til tidligere havnelovgivning, og som er gjeldende ved denne lovs ikrafttreden, vedblir å gjelde inntil annen bestemmelse blir truffet efter denne lov, — for havneavgifters vedkommende dog ikke lenger enn 1 år efter at denne lov er trådt i kraft.

Kongen kan fastsette de overgangsbestemmelser som finnes påkrevet i forbindelse med lovens ikrafttreden.

Lov*)[1]) om innførsel av kull, koks og cinders. 24 juni. Nr. 9.

§ 1. Kongen kan inntil videre bestemme:

1. At alle kjøp fra utlandet av kull, koks og cinders derunder kjøp på leveringskontrakter, innen en nærmere fastsatt frist, regnet fra det tidspunkt kjøpet blev avsluttet, skal innberettes til den myndighet som Kongen bestemmer, ledsaget av sådanne ytterligere oplysninger som Kongen fastsetter. Det kan bestemmes at innberetnings- og oplysningsplikten skal omfatte også kjøp som er avsluttet før Kongens bestemmelse trer i kraft, forutsatt at det gjelder varer som da ennu ikke er levert. Med de undtagelser som innberetningspliktens øiemed måtte nødvendiggjøre, påhviler der vedkommende myndighet taushetsplikt med hensyn til de oplysninger som den mottar, forsåvidt ikke noget annet er særskilt bestemt ved lov.

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 78. Innst. O. nr. 108. St.tid., forh. i Ot. s. 554—556; i Lt. s. 114.

24 juni. Nr. 9.

2. At adgangen til å innføre kull, koks og cinders skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra nærmere angitt myndighet om at denne samtykker i innførselen.

§ 2. Kongen kan fastsette gebyr for utferdigelse av sådan erklæring som omhandlet i paragraf 1, punkt 2.

§ 3. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser, utferdiget i henhold til denne lov, straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

24 juni. Nr. 10.

Lov*)[1] om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 8, første ledd. Eiendomsskatt til fylket og herredene utlignes:

a. På de matrikulerte eiendommer efter deres skyld, forsåvidt denne overstiger 5 øre.

b. På verker og bruk såsom fabrikker, sagbruk, møllebruk, skibsverfter, kraftanlegg, elektrisitetsverker (herunder fordelingsanlegg) og andre industrielle anlegg, så vel som gruber, stenbrudd, fiskevær, salterier, lenser, vannfall i den utstrekning, hvori de er utbygget, damanlegg, losse- og lasteplasser og lignende arbeids- og driftsanlegg.

§ 44, første ledds bokstav g.

g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller annen tjenestestilling, så vel som byrder, der påhviler sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelse. Hvis den skattepliktige under utførelsen av sitt arbeide av hensyn til dette må bo utenfor sitt hjem, kan den merutgift som herved påføres ham, fordres fradratt inntekten. Kan fradragets størrelse ikke nøiaktig beregnes, ansettes det skjønnsmessig. Av den godtgjørelse, som stortingsrepresentanter oppebærer for deltagelse i Stortinget, blir ved inntektsligningen to tredjedeler å fratrekke som utgifter foranlediget ved stortingshvervet.

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 80. Innst. O. nr. 107. St.tid., forh. i Ot. s. 552—553; i Lt. s. 114.

§ 104, tredje ledd. Til medhjelp for Riksskattestyret beskikker Kongen kontorchefer. Den øvrige til Riksskattestyrets virksomhet fornødne medhjelp antas av Riksskattestyret selv, som også skal erholde dekket utgifter ved møter, trykningsomkostninger o. l. 24 juni. Nr. 10.

II.

§ 104, tredje ledd, trer i kraft 1 juli 1933. Forandringene i §§ 8 og 44 trer i kraft 1 januar 1934 og anvendes første gang ved utskrivning av skatt for 1934—1935.

Lov*)[1]) om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911. 24 juni. Nr. 11.

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 38, første ledds bokstav g.

g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller annen tjenestestilling, så vel som byrder, der påhviler sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelse. Hvis den skattepliktige under utførelsen av sitt arbeide av hensyn til dette må bo utenfor sitt hjem, kan den merutgift som herved påføres ham, fordres fradratt inntekten. Kan fradragets størrelse ikke nøiaktig beregnes, ansettes det skjønnsmessig. Av den godtgjørelse, som stortingsrepresentanter oppebærer for deltagelse i Stortinget, blir ved inntektsligningen to tredjedeler å fratrekke som utgifter foranlediget ved stortingshvervet.

§ 96, annet ledd. Til medhjelp for Riksskattestyret beskikker Kongen kontorchefer. Den øvrige til Riksskattestyrets virksomhet fornødne medhjelp antas av Riksskattestyret selv, som også skal erholde dekket utgifter ved møter, trykningsomkostninger o. l.

II.

§ 96, annet ledd, trer i kraft 1 juli 1933. Forandringen i § 38 trer i kraft 1 januar 1934 og anvendes første gang ved utskrivning av skatt for 1934—1935.

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 80. Innst. O. nr. 107. St.tid., forh. i Ot. s. 552—553; i Lt. s. 114.

24 juni. Nr. 12.

Lov*)[1] om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.

I.

§ 4 i midlertidig lov om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924, 25 juni 1926, 6 juni 1930 og 8 mai 1931 skal lyde således:

Innen utgangen av juli måned i budgettåret sender politiet til vedkommende oppebørselsbetjent fortegnelse over de innen distriktet registrerte skattepliktige motorvogner med oplysning om eierens navn og bopel samt de for skatteberegningen nødvendige opgaver. For skattepliktige motorvogner som registreres i budgettårets løp blir sådan fortegnelse og opgave å sende distriktets oppebørselsbetjent snarest mulig efterat registreringen har funnet sted.

Motorvogner, som tidligere har vært registrert, men som ved budgettårets begynnelse står uregistrert (med kjennemerkene innlevert hos politiet), opføres ikke på fortegnelsen. Blir de senere registrert på ny, blir fornøden underretning herom å sende, så snart registrering har funnet sted. Blir de ikke registrert på ny i budgettåret, er de fritatt for skatt for vedkommende budgettår. At en vogn, som er registrert og medtatt i fortegnelsen, senere i budgettåret utgår av registret, medfører ingen endring i skatteplikten for vedkommende budgettår.

Skattens beregning foretas av oppebørselsbetjentene på grunnlag av de fra politiet mottatte opgaver. Herved blir følgende regler å iaktta:

Når motorvogner, som tidligere ikke har vært registrert eller som uregistrerte ved budgettårets begynnelse ikke er medtatt på politiets opgave, erhverves eller registreres på ny i budgettåret, beregnes skatten forholdsmessig for den ved registreringen gjenværende del av budgettåret, regnet fra begynnelsen av den måned, hvori registreringen har funnet sted.

Av vogner, som ved budgettårets begynnelse er registrert som kombinerte laste- og personvogner så vel som av lastebiler, som er godkjent til personbefordring, beregnes kun halv skatt, når der innen budgettårets begynnelse til vedkommende oppebørselsbetjent er innkommet attest fra to

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 78. Innst. O. nr. 108. St.tid., forh. i Ot. s. 553—554; i Lt. s. 114.

troverdige personer om, at vognen overveiende benyttes til lastekjøring. 24 juni. Nr. 12.

Ophører i budgettårets løp ved salg eller av annen grunn forhold, som berettiger til hel eller delvis skattefritagelse, blir vognen å opføre til beskatning og skatt efter almindelige regler å utligne for den gjenværende del av budgettåret, regnet fra begynnelsen av den måned, hvori det forandrede forhold inntrådte. Om dette plikter eieren å underrette politiet, som sender fornøden meddelelse til oppebørselsbetjenten.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

Lov*)[1]) om kringkasting. 24 juni. Nr. 13.

§ 1. Norsk rikskringkasting skal ha enerett til å oprette og drive stasjoner og anlegg til kringkasting av muntlige meddelelser, musikk, billeder og lignende. Herved gjøres dog ingen innskrenkning i statens telegrafvesens virksomhet eller i adgangen for statens tjenestegrener til radiotelegrafering og -telefonering i tjenestesaker. Kongen kan gi bestemmelser om adgang også for andre til radiotelegrafering eller -telefonering i særlige øiemed og om grensene mellem kringkastingens og telegrafvesenets virksomhet.

§ 2. Kringkastingen ledes av et styre på 5 medlemmer. Kongen opnevner styrets medlemmer, deriblandt formann og næstformann, med varamenn i nødvendig antall.

Styremedlemmer og varamenn opnevnes for 4 år. Den 30 juni 1935 fratrer dog efter loddtrekning 2 medlemmer og 2 varamenn.

Kongen utferdiger instruks for styret.

Stortinget fastsetter godtgjørelsen for styrets medlemmer.

§ 3. Der opnevnes et riksprogramråd på 15 medlemmer. Av disse velges 4 medlemmer med varamenn av Stortinget, mens 11 medlemmer, deriblandt formann og næstformann, med varamenn opnevnes av Kongen.

Medlemmene med varamenn opnevnes for 4 år om gangen, dog fratrer 2 av de stortingsvalgte medlemmer med varamenn og 6 av de kongevalgte medlemmer med varamenn efter loddtrekning den 30 juni 1935.

Riksprogramrådet har møte minst 1 gang hvert halvår. Efter innstilling fra Riksprogramrådet skal Kongen blandt

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 22 juni. Se Ot. prp. nr. 69 for **1932** og Ot. prp. nr. 74 for 1933. Innst. O. XXI. St.tid., forh. i Ot. s. 577—610; i Lt. s. 118—128.

24 juni. Nr. 13.

dettes medlemmer opnevne et utvalg som har møter oftere, og fastsette dets opgaver og arbeidsordning.

Programutvalgets og Riksprogramrådets medlemmer får godtgjørelse som fastsettes av Stortinget.

§ 4. Den institusjon som leder rikets telegrafvesen skal forestå den tekniske side av kringkastingen, så vel anlegg som drift, innkreve lytteravgift og andre avgifter og øve kontroll med at avgift blir betalt samt gi styret for kringkastingen uttalelser og råd om spørsmål av betydning for saker som styret behandler; den kan av Kongen også overdras andre opgaver. Kongen kan også overdra andre statsgrener funksjoner som vedrører kringkastingen.

§ 5. Kongen ansetter en riksprogramchef efter forslag fra Riksprogramrådet og fra styret.

Kringkastingens øvrige funksjonærer ansettes av styret eller den som dette bemyndiger dertil, ved programavdelingen efter innstilling fra riksprogramchefen. Kongen fastsetter, med Stortingets samtykke et almindelig regulativ for ansettelse og avlønning av kringkastingens funksjonærer.

Lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 skal ikke gjelde for funksjonærer ved kringkastingen.

§ 6. Innenfor rammen av Stortingets bestemmelser og overensstemmende med de retningslinjer som Kongen angir, har styret å dra omsorg for kringkastingens best mulige drift og utvikling.

§ 7. Stortinget fastsetter lytter- og stempelavgifter og treffer bestemmelse om anlegg av nye større kringkastere og om optagelse av faste lån til anlegg eller drift.

Det årlige budgett for kringkastingen forelegges Stortinget til godkjennelse. Uten samtykke av Kongen må budgettet ikke overskrides.

For hvert driftsår gir styret beretning til Kongen om virksomheten. Beretningen tilstilles Stortinget.

Kongen gir forskrifter om regnskapsavleggelse og revisjon.

§ 8. Kringkastingen bærer selv alle sine utgifter.

Av kringkastingens overskudd går en passende avgift til statskassen.

Den del av driftsoverskuddet som i henhold til 2net ledd ikke går inn i statskassen, legges til et grunnfond, inntil fondet er stort nok til at kringkastingen kan drives uten lån. Midler av dette fond skal bare brukes til utvikling og forbedring av kringkastingen.

§ 9. Efter de regler som Kongen fastsetter, skal kringkastingen stå til disposisjon for statsmyndighetene til sending av meddelelser av interesse for staten.

§ 10. Kongen kan treffe bestemmelse om at grunn, bebygget eller ubebygget, som kreves til opførelse av et kringkastingsanlegg erhverves ved ekspropriasjon. 24 juni. Nr. 13.

§ 11. Uten tillatelse av kringkastingen er det forbudt å bruke, eie eller være i besiddelse av apparat til mottagelse av muntlige meddelelser, musikk, billeder eller lignende ad radioelektrisk vei, eller av antenne eller annet tilbehør til sådant apparat.

Den som på lovlig måte er blitt eier eller besidder av apparat eller tilbehør som nevnt, skal dog også efterat en meddelt tillatelse er utløpet, ha adgang til å eie eller besidde tingen, såfremt han på den måte som kringkastingen bestemmer, gir erklæring om at han har tatt vekk antenne og satt bort apparatet og ikke skal bruke eller holde opstillet apparat eller tilbehør før ny tillatelse er gitt.

Kringkastingen fastsetter de vilkår som tillatelse efter denne paragraf gis på.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for den som efter § 1 har adgang til radiotelegrafering eller -telefonering.

§ 12. Kongen kan bestemme at innførsel og innenlandsk salg, utleie eller utlån av apparater som nevnt i foregående paragraf eller tilbehør eller deler av sådanne apparater skal være forbudt uten tillatelse av kringkastingen.

Nærmere forskrifter om vilkårene for sådan tillatelse gis av Kongen.

Kringkastingen avgjør hvad som skal forståes ved tilbehør eller deler av apparater.

§ 13. Dersom nogen opretter eller driver stasjoner eller anlegg i strid med bestemmelsene i denne lovs § 1 eller overtrer bestemmelsene i lovens §§ 11 eller 12 eller forskrifter som er gitt med hjemmel i disse paragrafer, straffes han med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. Det samme gjelder den som overtrer noget vilkår som er satt for meddelt tillatelse efter §§ 11 eller 12.

Sådanne overtredelser anses som forseelser.

§ 14. Apparater eller deler av apparater som er innført eller som må antas å være bestemt til å selges i strid med bestemmelsene i denne lov eller forskrifter eller vilkår som er gitt med hjemmel i loven, kan inndras.

Det samme gjelder stasjoner eller anlegg som nevnt i § 1, eller apparater eller tilbehør som nevnt i §§ 11—12, dersom nogen eier eller er i besiddelse av tingen uten tillatelse eller i strid med vilkår for meddelt tillatelse, selv om det ikke er eieren som har begått overtredelsen.

24 juni. Nr. 13.

§ 15. Lytter- og stempelavgifter kan inndrives ved utpantning.

Apparater, deler og tilbehør som nevnt i §§ 11—12 hefter til sikkerhet for avgifter som eieren eller besidderen skylder for meddelt tillatelse, eller som han skulde ha betalt hvis foreskrevet tillatelse hadde vært meddelt.

Denne sikkerhetsrett går foran alle andre rettigheter i tingene selv om tingene overdras til ny eier. Tingene kan kreves utlevert uten lovmål og dom, og kan selges til dekning av avgiftene på den måte som bestemmes i forskrifter som Kongen gir.

§ 16. Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

Fra samme tid opheves § 1 post 5 og § 6 post 2 og 3 i lov om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg av 29 april 1899 med tilleggslover, og § 1 post 1 i samme lov skal ikke gjelde sådan virksomhet eller slike stasjoner, anlegg og apparater som denne lov handler om.

Forskrifter og andre bestemmelser som er gitt med hjemmel i de nevnte lovbestemmelser, skal dog vedbli å gjelde også efter denne lovs ikrafttreden inntil annet blir bestemt.

24 juni. Nr. 14.

Lov*)[1]) om forandringer i lov om sparebanker av 4 juli 1924.

I.

§ 47, fjerde ledd, siste punktum i lov om sparebanker av 4 juli 1924 skal herefter lyde således:

«Dog skal ingen sparebank være forpliktet til å nedskrive sine verdipapirer ytterligere, hvis disse gir banken en effektiv rente av 4½ % eller mere for stats- og statsgaranterte verdipapirer og 5 % eller mere for andre verdipapirer.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

24 juni.

Kongelig kunngjørelse*)[2]) om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934.

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1933 til 30 juni 1934 erlegges skatt til staten efter følgende regler:

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 22 juni. Se Ot. prp. nr. 79. Innst. O. nr. 122. St.tid., forh. i Ot. s. 577; i Lt. s. 118.

[2]) St.besl. 19 juni. Se St. prp. nr. 1, kap. 2001, og St.prp. nr. 40. Budgett-innst. S. nr. 145. St.tid. s. 1819—1836.

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8): 24 juni.

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.

b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.

c. Fondsskatt med 8 pct. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aktionærene (parthaverne) som utbytte i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første	kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kroner
— næste	»	40 000	» 0,50	—»—
— —	»	50 000	» 1,00	—»—
— —	»	50 000	» 1,50	—»—
— —	»	50 000	» 2,00	—»—
— —	»	100 000	» 2,50	—»—
— —	»	200 000	» 3,00	—»—
— —	»	500 000	» 3,50	—»—
— —	»	1 000 000	» 4,00	—»—
— —	»	2 000 000	» 5,00	—»—
— overskytende beløp			» 6,00	—»—

b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første	kr.	4 000	2 pct.
av de næste	»	4 000	4 »
—»—	»	4 000	6 »
—»—	»	6 000	8 »
—»—	»	7 000	10 »
—»—	»	10 000	12 »
—»—	»	15 000	14 »
—»—	»	20 000	16 »
—»—	»	20 000	18 »
—»—	»	20 000	20 »
—»—	»	30 000	22 »
—»—	»	30 000	24 »
—»—	»	30 000	26 »
—»—	»	50 000	28 »
av det overskytende beløp			30 »

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.

b. Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløp,

24 juni. dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.

b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

a. Formuesskatt: som efter II a.

b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

av de første	kr.	3 000	1,6 pct.
av de næste	»	3 000	3,2 »
—»—	»	3 000	4,8 »
—»—	»	5 000	6,4 »
—»—	»	6 000	8,0 »
—»—	»	8 000	9,6 »
—»—	»	10 000	11,2 »
—»—	»	12 000	12,8 »
—»—	»	15 000	14,4 »
—»—	»	20 000	16,0 »
—»—	»	30 000	17,6 »
—»—	»	30 000	19,2 »
—»—	»	30 000	20,8 »
—»—	»	50 000	22,4 »
—»—	»	50 000	24,0 »
—»—	»	50 000	25,6 »
—»—	»	50 000	27,2 »
—»—	»	50 000	28,8 »
—»—	»	50 000	30,4 »
—»—	»	50 000	32,0 »
—»—	»	50 000	33,6 »
—»—	»	100 000	35,2 »
—»—	»	100 000	36,8 »
—»—	»	100 000	38,4 »
av det overskytende beløp			40,0 »

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommune-

skatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuesmasser efter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, iligne formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten. 24 juni.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

Forbruksforening (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42) ilignes skatt til staten av inntekt efter de i skattelovene for landet og byene inneholdte almindelige regler om ligning av selskaper, idet hvad der av det innvunne utbetales andelshaverne som bonus, rabatt på varekjøp eller lignende, anses innbefattet i den skattepliktige inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder følgende bestemmelser:

a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20, 21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19, blir å iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved statsskattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskattelovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75, begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskattelovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hovedkontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
b. Har nogen, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt ophold i utlandet, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, også formue i og inntekt av aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.

24 juni. c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skattskrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepartement.

d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det, hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inntekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Derimot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkommende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet, hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige ligningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5000 er skattefri. Formuer på kr. 5000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, forsåvidt skattyderens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til, at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 5. Inntekter under kr. 2000 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000.

I utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underett for samtlige aktionærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1400, i 3dje klasse kr. 1800, i 4de klasse kr. 2200, i 5te klasse kr. 2600, i 6te klasse kr. 3000, i 7de klasse kr. 3400 og i 8de klasse kr. 3800.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bok-

stav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av 24 juni.
den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta ophold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 efter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue med senere tilleggslover.

B.

For budgetterminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 skal ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt erlegges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å utligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler. Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I):
   Inntektsskatt med 2 pct.
   Fondsskatt med 0,8 pct.
2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):
   Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt forhøies med 20 pct. for sparebanker og med 10 pct. for forbruks- og innkjøpsforeninger.
3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):
   Inntektsskatt med 2 pct.
4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):
   Inntektsskatt med 2 pct.
5. I utlandet bosatte aktionærer (A § 1 V):
   Inntektsskatt med 2 pct.
6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):
   Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp erlegges:

av de første	kr.	3 000	0,4 pct.
av de næste	»	3 000	0,8 »
—»—	»	3 000	1,2 »
—»—	»	5 000	1,6 »
—»—	»	6 000	2,0 »
—»—	»	8 000	2,4 »
—»—	»	10 000	2,8 »
—»—	»	12 000	3,2 »
—»—	»	15 000	3,6 »
—»—	»	20 000	4,0 »

24 juni.

av de næste	kr. 30 000	4,4	pct.
—»—	» 30 000	4,8	»
—»—	» 30 000	5,2	»
—»—	» 50 000	5,6	»
—»—	» 50 000	6,0	»
—»—	» 50 000	6,4	»
—»—	» 50 000	6,8	»
—»—	» 50 000	7,2	»
—»—	» 50 000	7,6	»
—»—	» 50 000	8,0	»
—»—	» 50 000	8,4	»
—»—	» 100 000	8,8	»
—»—	» 100 000	9,2	»
—»—	» 100 000	9,6	»
Av det overskytende beløp		10,0	»

24 juni. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934 i henhold til Stortingets beslutning av 16 juni 1933.

Om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934.

§ 1. For budgett-terminen 1933—34 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

a. Personer (boer), som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer, som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første	kr.	125 000,00		intet.
» » næste	»	75 000,00	0,4	pct.
» » —	»	100 000,00	0,5	»
» » —	»	100 000,00	0,6	»
» » —	»	200 000,00	0,7	»
» » —	»	200 000,00	0,8	»
» » —	»	200 000,00	0,9	»
» » —	»	250 000,00	1,0	»
» » —	»	250 000,00	1,1	»
» » —	»	500 000,00	1,2	»
» » —	»	1 000 000,00	1,3	»
» » —	»	2 000 000,00	1,4	»
» » —	»	2 000 000,00	1,5	»

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 16 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2002. Budgett-innst. S. nr. 146. St.tid. s. 1781—1790.

Av de næste	kr.	3 000 000,00	1,75 pct.	24 juni.
» » —	»	5 000 000,00	2,0 »	
» » —	»	5 000 000,00	2,25 »	
» » —	»	5 000 000,00	2,5 »	
» » —	»	5 000 000,00	2,75 »	
Av det overskytende beløp			3,0 »	

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

c. Den skatt på formue, som fremkommer efter foranstående satser, nedsettes derpå med tretti av hundre.

Skatt ilignes kun, forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4,00. Omberegning av skatt efter avgjørelse av ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10,00.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

§ 3. Forsåvidt for nogen skattepliktig det samlede ham ilagte skattebeløp til stat og kommune efter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1933—34 ved utskrivningen av ekstraordinær formuesskatt efter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pct. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir på andragende den ekstraordinære formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger nevnte grense. Andragende som her nevnt inngis til og avgjøres av ankenevnden for den ekstraordinære formuesskatt.

Kongelig kunngjørelse*)[1]) om arveavgift til statskassen for budgett-året 1 juli 1933 til 30 juni 1934. 24 juni.

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934 skal der til statskassen erlegges avgift av i dette tidsrum fallen arv, hvad enten den tilfaller arvinger efter loven, ved testament eller efter overenskomst, herunder arveforskudd, hvorav avgift ikke allerede er erlagt, og dødsgaver (jfr. lov av 23 september 1921 §§ 2 og 3).

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 19 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2005. Budgett-innst. S. nr. 148. St.tid. s. 1791—1797.

24 juni. § 2. Avgiften erlegges efter nedenstående regler:

a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett nedstigende linje, adoptivbarn, der er adoptert før deres fylte 18 år, pleiebarn og stebarn, som finnes å kunne likestilles med sådanne adoptivbarn og disse barns slektninger i rett nedstigende linje, erlegges:

av de første kr.	3000,oo	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	10 000,oo	.....	1	pct.
» — — »	10 000,oo	.....	2	»
» — — »	10 000,oo	.....	3	»
» — — »	20 000,oo	.....	4	»
» — — »	30 000,oo	.....	5	»
» — — »	30 000,oo	.....	6	»
» — — »	30 000,oo	.....	8	»
» — — »	40 000,oo	.....	10	»
» — — »	50 000,oo	.....	12	»
» — — »	50 000,oo	.....	15	»
» — — »	100 000,oo	.....	20	»
» — — »	100 000,oo	.....	25	»
» dens overskytende beløp		.....	30	»

b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlegges:

av de første kr.	2 000,oo	.....	intet	
» » næste »	10 000,oo	.....	3	pct.
» » — »	10 000,oo	.....	4	»
» » — »	20 000,oo	.....	5	»
» » — »	20 000,oo	.....	6	»
» » — »	30 000,oo	.....	8	»
» » — »	30 000,oo	.....	10	»
» » — »	40 000,oo	.....	12	»
» » — »	40 000,oo	.....	15	»
» » — »	50 000,oo	.....	20	»
» » — »	50 000,oo	.....	25	»
» » — »	100 000,oo	.....	30	»
» » — »	100 000,oo	.....	35	»
» det overskytende beløp		.....	40	»

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlegges:

av de første kr.	1000,oo	av hver enkelt arvelodd	intet	
» arveloddens næste kr.	9 000,oo	.....	6	pct.
» — — »	10 000,oo	.....	7	»
» — — »	20 000,oo	.....	8	»
» — — »	20 000,oo	.....	10	»

av arveloddens næste kr. 30 000,00 ..... 12 pct. 24 juni.
» — — » 30 000,00 ..... 15 »
» — — » 40 000,00 ..... 20 »
» — — » 40 000,00 ..... 25 »
» — — » 50 000,00 ..... 30 »
» — — » 50 000,00 ..... 35 »
» — — » 100 000,00 ..... 40 »
» dens overskytende beløp ..... 50 »

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges ingen avgift, medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 10 pct. Dog blir legatet avgiftsfritt, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv, herunder også arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke omfattes av bestemmelsene i litr. d., erlegges:

1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:
av de første kr. 1000,00 av hver enkelt arvelodd intet
» arveloddens næste kr. 9 000,00 ..... 10 pct.
» — — » 10 000,00 ..... 12 »
» — — » 20 000,00 ..... 15 »
» — — » 20 000,00 ..... 20 »
» — — » 40 000,00 ..... 25 »
» — — » 50 000,00 ..... 30 »
» — — » 50 000,00 ..... 35 »
» — — » 100 000,00 ..... 40 »
» dens overskytende beløp ..... 50 »

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr. 1000,00 av hver enkelt arvelodd intet
» arveloddens næste kr. 9 000,00 ..... 20 pct.
» — — » 10 000,00 ..... 25 »
» — — » 20 000,00 ..... 30 »
» — — » 20 000,00 ..... 35 »
» — — » 40 000,00 ..... 40 »
» — — » 50 000,00 ..... 45 »
» — — » 50 000,00 ..... 50 »
» — — » 100 000,00 ..... 55 »
» dens overskytende beløp ..... 60 »

24 juni. § 3. Fra avgiftsplikten undtas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.
2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2000,oo.
3. Arvemidler, der tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 2000,oo.

24 juni. **Kongeleg kunngjering***)[1]) um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1933 av tobakksvaror.

I.

Frå 1 juli 1933 skal det til statskassa svarast stempelavgift av cigarar, cigarettar, cigaretthylser, snus, røykjetobakk og skråtobakk etter desse satsar:

A. Av cigarar:

Kr.	0,50	pr. 100 stykke av verdi			upptil kr.	3,00
»	1,00	»	—»—	yver kr. 3,00	» »	5,00
»	1,50	»	—»—	» » 5,00	» »	7,00
»	2,00	»	—»—	» » 7,00	» »	9,00
»	2,50	»	—»—	» » 9,00	» »	11,00
»	3,00	»	—»—	» » 11,00	» »	13,00
»	3,50	»	—»—	» » 13,00	» »	15,00
»	4,00	»	—»—	» » 15,00	» »	17,00
»	4,50	»	—»—	» » 17,00	» »	19,00
»	5,00	»	—»—	» » 19,00	» »	21,00
»	6,00	»	—»—	» » 21,00	» »	24,00
»	7,00	»	—»—	» » 24,00	» »	28,00
»	8,00	»	—»—	» » 28,00	» »	32,00
»	9,00	»	—»—	» » 32,00	» »	36,00
»	10,00	»	—»—	» » 36,00	» »	40,00
»	11,00	»	—»—	» » 40,00	» »	44,00
»	12,00	»	—»—	» » 44,00	» »	48,00
»	13,00	»	—»—	» » 48,00	» »	52,00
»	14,00	»	—»—	» » 52,00	» »	56,00
»	15,00	»	—»—	» » 56,00	» »	60,00
»	17,00	»	—»—	» » 60,00	» »	68,00

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 26.

[1]) St.vedtak 19 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2021. Budgett-innst. S. nr. 153. St.tid. s. 1805—1807.

B. Av cigarettar: 24 juni.

Kr.	1,00	pr. 100 stykke av verdi			upptil	kr.	2,50
»	1,60	»	—»—	yver kr. 2,50	»	»	4,00
»	2,20	»	—»—	» » 4,00	»	»	5,50
»	3,00	»	—»—	» » 5,50	»	»	7,50
»	4,00	»	—»—	» » 7,50	»	»	10,00
»	5,00	»	—»—	» » 10,00	»	»	12,50
»	6,50	»	—»—	» » 12,50	»	»	16,00
»	8,00	»	—»—	» » 16,00	»	»	20,00
»	10,00	»	—»—	» » 20,00	»	»	24,00
»	13,00	»	—»—	» » 24,00	»	»	30,00

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av cigaretthylser:

Kr. 0,25 pr. 50 stykke av pakningens innhald eller del av same.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr.	0,12	pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgifta irekna er upptil				kr.	1,00
»	0,20	»	—»—	yver kr. 1,00	»	»	1,60
»	0,24	»	—»—	» » 1,60	»	»	2,00
»	0,36	»	—»—	» » 2,00	»	»	2,50
»	0,48	»	—»—	» » 2,50	»	»	3,00
»	0,60	»	—»—	» » 3,00	»	»	3,50
»	0,72	»	—»—	» » 3,50	»	»	4,00

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr. 0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er yver kr. 4,00.

F. Skråtobakk:

med kr. 0,04 pr. 50 gr av pakningens innhald.

II.

Finans- og tolldepartementet får fullmakt til å gjera slike brigde i dei for stempelavgift av cigarar, cigarettar og røykjetobakk fastsette verdiklasser og avgiftssatsar som det måtte finna fyremålstenleg.

24 juni. **Kongelig kunngjørelse***)[1]) om avgifter til statskassen fra 1 juli 1933 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen.

Fra 1 juli 1933 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre samt for til drikk tilberedte destillata hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal anses som renset, må det på en sådan måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det efter skatteligningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjonssatser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

---

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

[1]) St.besl. 19 juni. Se St.prp. nr. 1, kap. 2017—19. Budgett innst. S. nr. 151. St.tid. s. 1797—1805.

1. Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg. 24 juni.
Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg en avgift av 4 — fire — øre pr. kg og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.
3. Når brennevin ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg etyleter som tilvirkes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:
1. av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 20 — tyve — øre;
2. av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 30 — tredve — øre;
3. av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 45 — fem og firti — øre.

Kongelig resolusjon*). 24 juni.

1. I henhold til § 1 i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover utferdiges

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

24 juni. forskrifter om kontroll med fremmede skib i norske havner overensstemmende med et fremlagt utkast.

2. Disse forskrifter trer i kraft 1 juli 1933 undtagen bestemmelsene i § 3 punkt 1 og 2 og § 4 som gjøres gjeldende fra 1 januar 1934.
3. Kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede passasjerskib i norske havner og kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede fiske- og fangstfartøier samt transportskib, flytende trankokerier og andre hjelpefartøier for fiske- og fangstekspedisjoner i norske havner opheves fra samme tidspunkt som de tilsvarende bestemmelser i de i punkt 1 omhandlede forskrifter trer i kraft.

De i post 1 utferdigede forskrifter om kontroll med fremmede skib i norske havner lyder således:

§ 1. *Forkortelser.*

I disse forskrifter betegnes:

1. lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover som «sjødyktighetsloven»;
2. den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 31 mai 1929 som «sjøsikkerhetsoverenskomsten»;
3. den internasjonale overenskomst om lastelinjer av 5 juli 1930 som «lastelinjeoverenskomsten».

§ 2. *Usjødyktig skib.*

Bestemmelsene i 4. kapitel i sjødyktighetsloven om besiktelse og tilbakeholdelse av usjødyktig skib finner tilsvarende anvendelse på fremmede skib i norske havner. Ved tilbakeholdelsen må vedkommende skibsførers opmerksomhet henledes på den adgang sjødyktighetsloven åpner til å få den trufne avgjørelse prøvet ved rettslig skjønn.

§ 3. *Passasjerskib.*

1. Med de innskrenkninger som følger av internasjonale overenskomster eller av særskilte avtaler med fremmede land finner bestemmelsene i sjødyktighetslovens 8. og 9. kapitel om kontroll med passasjerskib og om overskjønn tilsvarende anvendelse på fremmede passasjerskib i norske havner.
2. For fremmede passasjerskib, som omfattes av sjøsikkerhetsoverenskomsten, skal kontrollen være begrenset til å påse at der ombord finnes gyldig sikkerhetscertifikat samt eventuelt dispensasjonscertifikat og om

nødvendig at skibet er i sådan sjødyktig stand som i alt vesentlig svarer til angivelsen i certifikatene, d. v. s. at det er i sådan forfatning at det kan gå til sjøs uten fare for passasjerer og besetning. 24 juni.

3. Fremmede passasjerskib som fører passasjerer fra norsk havn til fremmede verdensdeler skal være underkastet de for sådanne skib fastsatte bestemmelser angående eftersyn for avgang, kfr. §§ 1—4 i Forskrifter for beregning av passasjerantall m. v. av 27 august 1909.

§ 4. *Radio på lasteskib.*

1. Fremmede skib som skal være forsynt med et internasjonalt radiosikkerhetscertifikat, eventuelt dispensasjonscertifikat i henhold til sjøsikkerhetsoverenskomsten, er i norske havner underkastet kontroll med hensyn til radiostasjonen i samme utstrekning som anordnet for fremmed passasjerskib efter disse forskrifters § 3, punkt 2.
2. Fremmede lasteskib som ikke er hjemmehørende i land som er tilsluttet sjøsikkerhetsoverenskomsten, skal være underkastet de for norske skib i henhold til sjødyktighetslovens § 42 utferdigede bestemmelser om radioanlegg og radiotjeneste av hensyn til sikkerheten til sjøs i den utstrekning som Sjøfartskontoret bestemmer.

§ 5. *Fiske- og fangstfartøier m. v.*

Fremmede fiske- og fangstfartøier samt transportskib, flytende kokerier og andre hjelpefartøier for fiske- og fangstekspedisjoner, som har norske mannskaper ombord, skal i norske havner være underkastet bestemmelsene i sjødyktighetslovens 5. kapitel, punktene 2—7, om besiktelse og om innredning og utrustning og i lovens 9. kapitel om overskjønn.

Departementet for handel, sjøfart, industri, håndverk og fiskeri kan innrømme hel eller delvis fritagelse for denne kontroll når det godtgjøres at vedkommende skib er underkastet kontroll av sitt hjemlands myndigheter i henhold til lover og forskrifter som i det vesentlige finnes å være jevngode med de tilsvarende norske lover og forskrifter.

§ 6. *Nedlastning.*

Fremmede skib i norske havner på 150 register tonn brutto og derover er med den begrensning som følger av internasjonale overenskomster eller av særskilte avtaler med fremmede land med hensyn til nedlastningen undergitt bestemmelsene i sjødyktighetslovens § 55.

24 juni. Såfremt der ombord finnes et gyldig internasjonalt lastelinjecertifikat i henhold til lastelinjeoverenskomsten eller et annet av den norske regjering anerkjent lastelinjecertifikat eller bevis, skal kontrollen imidlertid være begrenset til å påse:

a. at skibet ikke er lastet dypere enn certifikatet tillater,
b. at lastelinjenes plass på skibet stemmer med certifikatet, og
c. at skibet forsåvidt angår skrog og overbygninger samt utstyr og innretninger for 1) sikringer av åpninger, 2) rekkverk, 3) lenseporter og 4) adkomstmidler til mannskapsrummene, ikke er blitt så vesentlig forandret at skibet åpenbart er uskikket til å gå til sjøs uten fare for menneskeliv.

Finner skibskontrollen noget å bemerke til de under c. nevnte forhold, skal den ikke gripe inn i videre utstrekning enn nødvendig for å sikre at skibet blir gjort skikket til å gå til sjøs uten fare for menneskeliv.

§ 7. *Utførelse av kontrollen.*

For å kunne utføre kontroll overensstemmende med disse forskrifter er skibskontrollen berettiget til å gå ombord i fremmede skib i norske havner og foreta eftersyn og besiktelser som er nødvendige samt treffe sådanne forføininger og opkreve de gebyrer som bestemmelsene i annet kapitel i sjødyktighetsloven gir adgang til. Ved disse skibsbesøk påhviler det skibets fører eller den som optrer på hans vegne å yde fornøden bistand samt å gi de oplysninger om skibet som måtte forlanges.

§ 8. *Underretning til konsulen for skibets hjemland og til skibets fører.*

Såfremt kontroll i henhold til disse forskrifter fører til at et skib blir tilbakeholdt eller gir anledning til annen forføining, skal skibskontrollen snarest mulig underrette konsulen for det land hvor skibet er hjemmehørende om de omstendigheter som har ført til at sådan inngripen er blitt ansett for nødvendig.

Likeledes skal skibets fører skriftlig underrettes om grunnen til den trufne forføining og samtidig tilstilles opgave over hvad der forlanges foretatt før skibet kan avgå.

§ 9. *Kontroll ved politi samt havne-, toll- og losvesen.*

Politi samt havne-, toll- og losvesen, som blir opmerksom på at et fremmed skib som anløper norsk havn, er dypere lastet enn lastelinjecertifikatet tillater eller har så-

danne feil og mangler at det kan råde tvil om dets sjødyk- 24 juni.
tighet, skal på hurtigste måte gjøre anmeldelse herom til nærmeste besiktelsesmann ved skibskontrollen.

§ 10. *Utstedelse av internasjonale certifikater for en fremmed regjering.*

På anmodning av regjeringen i det land hvor et skib, som omfattes av sjøsikkerhetsoverenskomsten, er registrert, kan Sjøfartskontoret la skibet besikte og, hvis det derunder viser sig at fordringene ifølge nevnte overenskomst er opfylt, kan det utstede for skibet de nødvendige certifikater. Det samme gjelder lignende anmodning om utstedelse av lastelinjecertifikat for skib som er registrert i land hvori lastelinjeoverenskomsten er gjeldende.

Sådanne certifikater må inneholde erklæring om at de er utstedt efter anmodning av regjeringen i det land hvor skibet er registrert.

§ 11. *Forskriftenes ikrafttreden m. v.*

1. Sjøfartskontoret kan utferdige nærmere regler for hvorledes disse forskrifter skal gjennemføres.
2. Disse forskrifter trer i kraft 1 juli 1933 undtagen bestemmelsene i § 3 punkt 1 og 2 og § 4, som gjelder fra 1 januar 1934. Fra samme tidspunkt som de tilsvarende bestemmelser i disse forskrifter trer i kraft, opheves kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede passasjerskib i norske havner og kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede fiske- og fangstfartøier samt transportskib, flytende trankokerier og andre hjelpefartøier for fiske- og fangstekspedisjoner i norske havner.

Kongelig resolusjon*). 24 juni.

Virksomheten som maskinsnekker anses som håndverk under lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 og hørende under snekkerfaget, for hvilket fag fastsettes endring i svenneprøveplakatens § 1 A således som nedenfor anført:

For snekkere.

A utta, kappe, opskjære og tilrisse materialene til og derav utføre et arbeide efter et av nedennevnte alternativer:

1. Et med skuffer forsynt finert og polert møbel.
2. En dør i 45 mm tykkelse med sprossverk, utført som høveldør med faste gjæringer, ramtrærne utføres av

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.

24 juni. blindtre med pålimede tykkelser, samt et halvcirkelbuet vindu med sprossverk.

Ved utførelse av alternativene 1 og 2 kan som maskinarbeide tillates opskjæring, tykkelseshøvling og kiling av buede profiler.

3. Med maskiner bearbeide materialene til en 45 mm tykk dør og et trerammers vindu med sprossverk, alt kontrakilet. Delene sammenpasses til liming.
4. Med maskiner bearbeide materialene til en armstol i hårdt tre med sveifede og profilerte armlener og sveifede akterstaver. Delene sammenpasses til liming.

Ved utførelse av alternativene 3 og 4 må den prøveavleggende foreta slipning av de nødvendige jern og gi opvisning i ferdighet i lodning og filing av båndsagblader samt retning og filing av cirkelsagblader.

24 juni. **Kongelig resolusjon***). Den konsesjonsgrense som er omhandlet i første ledd i § 1 i lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920, nedsettes for Å l e n herred, Sør-Trøndelag fylke, til 20 dekar. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

24 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved landbruksdirektør G. Tandbergs testamente av 10 desember 1928 oprettede «L a n d b r u k s d i r e k t ø r G. T a n d b e r g s L e g a t» til fordel for Det Norske Myrselskap.

24 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «T o r v i n g e n i ø r J. G. T h a u l o w s l e g a t t i l u n d e r s ø k e l s e o g u t n y t t e l s e a v t o r v m y r e r i N o r g e».

24 juni. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet om at ikrafttredelsen av de av departementet under 16 juni 1933 stadfestede tillegg til §§ 1 og 3 i vedtekten om lukningstid for utsalgssteder i H a l d e n utsettes inntil videre.

26 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved musikklærer Anton Juels testamente av 5 desember 1926 oprettede «M u s i k l æ r e r A n t o n J u e l s L e g a t» til fordel for Det Norske Myrselskap.

26 juni. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved testamente av 17 januar 1931 oprettede «B a n k i e r J o h ' s H e f t y e s L e g a t» til fordel for Det Norske Myrselskap.

26 juni. **Skriv****) frå Landbruksdepartementet um forbod mot bruk av snaror til fangst av hare og r j u p a i S o g n o g F j o r d a n e fylke.

*) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste avd. nr. 26.
**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 27.

Rundskrivelse fra riksadvokaten til statsadvokatene. 26 juni.

Angående konfrontasjon.

Det har under straffeforfølgning ikke sjelden forekommet, at konfrontasjon (til identifikasjon av mistenkte personer eller andre) har vært undlatt hvor der kunde være grunn til å foreta den, eller den har vært foretatt på en ubetryggende og derfor litet overbevisende måte.

Herved kan bevis være tapt eller svekket. Og en mangelfull og ufullstendig konfrontasjon vil i ethvert fall senere kunne gi anledning til bebreidelser mot politiet for ikke å ha sikret sig beviser, som politiet i tide kunde ha erhvervet.

På grunn av den betydning for beviset det kan ha at konfrontasjonen foretas med grundighet og omsikt har jeg funnet her å burde gi en del veiledende regler for konfrontasjon, derunder særlig den såkalte identifikasjonsparade. I hvilket omfang og med hvilken nøiaktighet de bør befølges må selvsagt i nogen grad avhenge av sakens betydning. Det som det i alle tilfelle især gjelder er for det første at fremgangsmåten ved konfrontasjonen utelukker enhver mistanke om påvirkning av vidnene og enhver risiko for feilaktig identifikasjon ved at deres opmerksomhet i særlig grad blir henvendt på en enkelt i stedet for likelig fordelt på alle de personer som fremstilles ved paraden og dernæst at alle omstendigheter som hos vidnene kan forårsake erindringsforskyvning eller erindringsforvanskning søkes holdt borte. I sistnevnte henseende er det av fremtredende betydning at konfrontasjonen kan bli holdt tidligst mulig under efterforskningen og kan komme avisreportasje og folkesnakk, som er skikket til å fortrenge det oprinnelige erindringsbillede hos vidnet, i forkjøpet.

Efterstående regler er i det vesentlige overensstemmende med et utkast utarbeidet av Oslo politi.

1. Forberedelsen av fremstillingen for vidnet bør helst foretas av en politifunksjonær som ikke har noe med saken å gjøre. Den funksjonær som har efterforskningen, kan imidlertid være til stede når fremstillingen foregår. En politiembedsmann bør også som regel, hvis ikke større vanskeligheter og utgifter er forbunden hermed, være til stede og lede forretningen, særlig når det gjelder større forbrytelser.
2. Sammen med den mistenkte fremstilles fra 3 til 8 personer, så vidt mulig av samme alder, høide, almindelig utseende og tilhørende samme samfundslag.
3. Vidnene må ikke se mistenkte før han blir fremstillet sammen med de andre personer og det tillates dem ikke å ta med sig fotografier eller beskrivelser av den mistenkte. Et barn

26 juni. som vidne kan ledsages av sin verge eller av en av sine pårørende.

4. Den mistenkte kan selv velge sin plass blandt de personer han fremstilles sammen med og kan skifte sin plass på linjen for hvert nytt vidne, og han skal gjøres opmerksom på sin rett til det.

Hvis mistenkte uttaler ønske derom, bør forsvareren være til stede når fremstillingen foregår, såfremt ikke særlige grunner taler derimot. Er mistenkte umyndig, bør så vidt mulig vergen varsles om konfrontasjonen og gis anledning til å være til stede.

5. De fremstillede bør så vidt mulig være klædt nogenlunde likt og i lignende klær, som de hvori den eftersøkte person var sett. Efter et vidnes ønske kan de fremstillede ha hatten på eller av. Likeens kommanderes marsj eller springmarsj, vendinger og bøininger hvis den eftersøkte person av vidnet er sett i en tilsvarende situasjon. De fremstillede skal det også rettes spørsmål til, hvis den mistenkte kan gjenkjennes på stemmen. Spørsmålene må ikke angå saken og ikke være av den art at det svar som må ventes vil være egnet til å identifisere den tilspurte.
6. Vidnene gis én ad gangen adgang til fremstillingen. Deres forklaringer innhentes efterat fremstillingen har funnet sted. De må ikke før de er avhørt få anledning til å konferere innbyrdes eller tale med andre om saken.
7. Over hver konfrontasjon avgis av den som har ledet den en skriftlig rapport, hvori fremgangsmåten beskrives. Identifikasjonsparaden bør så vidt mulig fotograferes og flere kopier av fotografiene vedlegges rapporten.

De Dem underordnede tjenestemenn innen påtalemyndigheten og efterforskningspolitiet bes gitt fornøden instruksjon. Til lettelse ved ekspedisjonen vedlegges en del avtrykk av denne rundskrivelse.

27 juni. **Stortingsbeslutning***) om statens budgett- og regnskapsvesen.

A.

§ 9 i det av Stortinget ved beslutninger av 11 mai 1928, 20 mars 1931 og 24 juni 1932 vedtatte bevilgningsreglement gis følgende tillegg:

«Er bevilgningen til et anlegg, som skal fordeles på flere budgett-terminer, overskredet i en termin, må det påses, at der brukes tilsvarende mindre i de senere terminer, således at det av Stortinget godkjente samlede overslag ikke overskrides. Er der under samme post i statsbudgettet gitt bevilgning til flere anlegg,

*) Se St.prp. nr. 68 for 1932 og St.prp. nr. 84 for 1933. Budgettinnst. I B. St.tid. s. 1915—1917.

må det, hvis arbeidsdriften nødvendiggjør forskyvning i anvendelsen av midlene mellem de forskjellige anlegg, påses at den samlede bevilgning allikevel ikke overskrides.» 27 juni.

B.

Stortinget samtykker i, at de i statens balansekonto pr. 30 juni 1932 under eiendeler, post M opførte avdragskonti, til samlet pålydende kr. 95 076 565,18 ved avslutningen av statsregnskapet pr. 30 juni 1933 posteres ut av regnskapet.

C.

Idet Stortinget intet har å bemerke til de i St. prp. nr. 68 for 1932 fastsatte satser for avsetning til fornyelsesfond, fastsettes i henhold til bevilgningsreglementet § 3 følgende regler for fornyelsesfondene:

I. Regler for statsbanenes fornyelsesfond.

1. Til fornyelsesfond ved
   a. De rene statsbaner,
   b. Bratsbergbanen,
   c. Hver især av de statsdrevne automobilruter,
   d. Hver især av jernbanens bilruter,
   e. D/S «Bruse»,
   f. Eiendommer overtatt ved Hovedbanens innløsning,
   g. Statsbanenes sagbruk, impregneringsanstalter, m. v.

   avsettes hvert år et beløp efter en med Stortingets samtykke fastsatt avsetningsprocent av den i vedkommende aktivum nedlagte kapital eller for bilrutenes vedkommende efter et nærmere fastsatt beløp pr. kjørt bilkilometer eller på annen måte fastsatt beløp. For Bratsbergbanens vedkommende blir avsetningen overensstemmende med den kontrakt som til enhver tid er avsluttet med Norsk transportaktieselskap m. fl.

   For de rene statsbaners vedkommende fordeles utgiften til avsetningene på de enkelte baner efter Arbeidsdepartementets bestemmelse.
2. Inntil anderledes bestemmes blir 5 pct. av de beløp som avsettes til fornyelsesfondene ikke å anvende, men lagt til side som fond som kun kan disponeres efter Stortingets bestemmelse.

   For de rene statsbaner og Bratsbergbanen innbyrdes skal det være adgang til av fondet ved den bane hvor der er disponible midler å forskyte det fornødne til den bane, hvis fornyelsesfond ikke er tilstrekkelig.
3. Av fornyelsesfondene blir å dekke fornyelser av enhver art som er en følge av almindelig slitasje og alder samt utidsmessighet.
4. Beslutning om anvendelse av fondenes midler til ovennevnte øiemed og innenfor ovennevnte bestemmelses ramme treffes av Hovedstyret for statsbanene (kfr. post 2) i henhold til en for hvert år av Arbeidsdepartementet godkjent plan eller efter godkjennelse i det enkelte tilfelle.
5. Fondene innestår hos Hovedstyret for statsbanene.
6. Innvunne renter av fondenes midler godskrives ikke fondene men vedkommende bedrift som almindelig renteinntekt.
7. Redegjørelse for fondets anvendelse fremlegges sammen med driftsregnskapet.

27 juni.

II. Regler for telegrafvesenets fornyelsesfond.

I forbindelse med telegrafvesenets driftsbudgett for hvert år fremlegger Telegrafstyret et overslag over det samlede beløp som antas å måtte anvendes til fornyelsesarbeider i det pågjeldende budgettår. Dersom det aktes igangsatt særlig store fornyelsesarbeider leveres der i tilslutning til det nevnte overslag en særskilt redegjørelse over disse fornyelsesarbeider med anslagsvise opgaver over deres kostende. Telegrafstyrets overslag med departementets eventuelle bemerkninger og forslag forelegges Stortinget til godkjennelse sammen med driftsbudgettet.

Redegjørelse for fondets anvendelse fremlegges sammen med driftsregnskapet.

III. Regler for Statens kraftverkers fornyelsesfond.

Fornyelsesfondet, tilskrevet den årlige renteavkastning, disponeres av Kongen efter forslag fra Hovedstyret og innstilling fra Arbeidsdepartementet. De årlig bevilgede avsetninger til fornyelser stilles derimot til Hovedstyrets rådighet til iverksettelse av de i budgettåret påkrevede fornyelser, dog således at den i terminen uanvendte del av bevilgningen tillikemed årets renteavkastning tilskrives fondet.

Redegjørelse for fondets anvendelse fremlegges sammen med driftsregnskapet.

IV. Regler for fornyelsesfond for

a. Postvesenet.
b. Kongsberg Sølvverk.
c. Myntinnretningen på Kongsberg.
d. Hærens fabrikker.
e. Marinens hovedverft.
f. Statens skoger.
g. Statens eiendommer i Narvik.

Fornyelsesfondet disponeres av vedkommende fagdepartement innenfor den for fondets anvendelse fastsatte ramme.

Det overlates til vedkommende departement å treffe bestemmelse om i hvilken utstrekning det bør overlates vedkommende bedriftsledelse på egen hånd å iverksette fornyelsesarbeider og å disponere av fondets midler hertil.

Forsåvidt angår postvesenet, Hærens fabrikker og Marinens hovedverft forutsettes dog fornyelser av større omfang omhandlet i vedkommende bedrifts budgettforelegg for Stortinget.

Redegjørelse for fondets anvendelse fremlegges sammen med driftsregnskapet.

V. Vaksdal mølle og Statens kjøleanlegg.

For Vaksdal mølle og Statens kjøleanlegg skal inntil videre de nugjeldende bestemmelser om avskrivning gjelde.

VI. Ikrafttreden.

Disse bestemmelser trer i kraft fra og med budgett-terminen 1933—34.»

D.

Finansdepartementets skrivelse av 19 mai 1933 vedlegges protokollen.

Stortingsbeslutning*) om oprettelse av et nytt ekspedisjonschefembede i Finans- og tolldepartementet. 27 juni.

Skriv**) frå Arbeidsdepartementet um avgrensingsfyresegner for skyssing med motorvogn på vegstrekningane Vinsnes (Tonning)—Grodås—Møre fylkesgrense og Øyebakken—Nordfjordeid—Haus i Davik, Sogn og Fjordane fylke. 27 juni.

Bruksregler***) for Grimsdal statsalmenning og Kolletholen. 28 juni.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 28 juni.

I rundskrivelse av 26 juni 1928 bestemte departementet åt distriktslæger og stadslæger ikke får godtgjørelse for de første 14 dagers bestyrelse av nabodistrikt under forfall eller tjenestefrihet i henhold til tjenestemannsloven.

I samhøve med uttalelse i budgettforelegget i år, har departementet nu bestemt at godtgjørelse fremtidig ikke tilståes for de første 3 uker. Distriktslæger og stadslæger vil derfor herefter — når distriktslæge eller stadslæge i nabodistrikt har forfall eller tjenestefrihet som nevnt — ha plikt til å styre nabodistriktet uten godtgjørelse i de første 3 uker. Se for øvrig rundskrivelsen av 26 juni 1928.

Kan der skaffes egen læge med bopel i distriktet, vil han som regel bli tilstått stillingens grunnlønn, dog med et fratrekk efter de almindelige regler som i så henseende er eller måtte bli gitt for midlertidige konstitusjoner.

Distriktslægene i fylkene Østfold—Aust-Agder og stadslægene har bare 14 dagers ferie. Fylkesmannen kan dog på vanlig måte tilstå lengere fritid, når det skjer uten øket utgift for det offentlige, således også med hensyn til skyss. Som regel bør nabolæge i tilfelle kunne godkjennes som vikar for inntil 1 uke utover ferietiden, således at også lægene i disse fylker kan få en samlet fritid av 3 uker.

Angående plikten for distrikts- og stadslæger til tjeneste i nabodistrikt henvises til rundskrivelse herfra av 20 april 1923 (med forandringer i instruksene av 18 juli 1913).

Den nye ordning gjelder for tjenestefrihet som begynner 1 juli i år eller senere.

Man skal anmode Dem om å underrette fylkets distrikts- og stadslæger.

---

*) Se St.prp. nr. 1. Tillegg nr. 21. Tillegg til budgett-innst. S. nr. 3. St.tid. s. 1917—1918.

**) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 26.

***) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor bruksreglene er inntatt.

28 juni. **Skriv***) fra Landbruksdepartementet um at eigar eller innehavar av hund i Tovdal herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter.

Dette skal likevel ikkje gjelda for buhundar og heller ikkje for andre hundar, når det vert godtgjord at hunden under lovleg jakt på forsvarleg måte har fylgje med eigar eller innehavar.

28 juni. **Skriv****) frå Arbeidsdepartementet um avgrensingsfyresegner for skyssing med motorvogn utan rute på vegen Bergen—Trengereid.

28 juni. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales at et av et aktieselskap pr. 1 januar 1921 oplagt reservefond på kr. 10 000,00 i henhold til aktiebeskatningsloven av 13 juli 1921 § 3 tredje ledd antas å måtte betraktes som skattefritt ved utdeling til aktionærene, uansett at selskapet i 1922 hadde et underskudd stort kr. 9 000,00 som ikke blev avskrevet over reservefondets konto, men dekket ved selskapets overskudd i 1929 og 1930. Sammenlign departementets i Lovtidende inntatte skrivelse av 19 juni 1925.

29 juni. Nr. 1. **Lov*****)[1]) om forandring i loven om høiere almenskoler.

Lov om høiere almenskoler av 27 juli 1896 med tilleggslover, dens § 9, 2, annet avsnitt, siste punktum, skal herefter lyde således:

I den sprogform som ikke er brukt ved besvarelsen, skal eksaminandene underkaste sig en tilleggsprøve, bestående i en stil av fortellende, skildrende eller resonnerende art efter elevenes valg.

29 juni. Nr. 2. **Lov***)[2]) om flagging på kommunenes offentlige bygninger.

I.

På eller fra kommunenes offentlige bygninger og eiendommer eller bygninger og eiendommer som for den vesentligste del benyttes av kommunale institusjoner, må kun benyttes det i lov av 10 desember 1898 § 1 omhandlede flagg

---

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 27.
**) Kunngj. 29 juni i Lovtid. 1ste deild nr. 26.
***) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.
[1]) St.besl. 17 juni. Se Ot. prp. nr. 13. Innst. O. IX. St.tid., forh. i Ot. s. 559—575; i Lt. s. 98.
[2]) St.besl. 22 juni. Se Ot. prp. nr. 35. Innst. O. nr. 124. St.tid., forh. i Ot. s. 613—622; i Lt. s. 115—118.

(uten splitt og tunge) eller av Kongen godkjent by-, herreds- eller fylkesflagg. 29 juni. Nr. 2.

Dog kan Kongen utferdige bestemmelser om adgang til i særlige tilfelle å benytte et fremmed lands flagg ved siden av det norske.

Overtredelse av denne lov eller medvirkning hertil straffes med bøter eller fengsel i inntil 3 måneder.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Pensjonat for unge gutter, Mossegaten 10, Oslo. 29 juni.

Kongelig resolusjon*). I henhold til § 36 i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 bestemmes at den senest ved kongelig resolusjon av 24 juni 1932 fastsatte utsettelse med lovens ikrafttreden forlenges til 1 januar 1934. 29 juni.

Kongelig resolusjon*). 29 juni.

I medhold av lov av 27 juni 1924 om handel med kraftfor, kunstgjødsel og såvarer utferdiges nedenstående forskrifter for handel med såvarer:

I.

Følgende frøslag inngår under loven:

Havre.	Hvitkløver.
Bygg.	Alsikekløver.
Rug.	Høilupin.
Hvete.	Vikker.
Timotei.	Lupin.
Engrevehale.	Erter.
Hundegress.	Bønner.
Høihavre.	Gulrøtter.
Åkerfaks.	Kålrot («Kålrabi»).
Engsvingel.	Turnips.
Rødsvingel.	Forbeter.
Stivsvingel.	Formargkål.
Rappgress.	Hodekål.
Hvein.	Blomkål.
Raigress.	Rosenkål.
Svingelfaks.	Persillerot.
Neper.	Rødbeter.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

29 juni.

Reddiker.	Sellerirot.
Pastinakk.	Salat.
Løk.	Gran.
Purre.	Furu.
Rødkløver.	

II.

Enhver som innfører såvarer til salg, driver handel med eller formidler salg av såvarer, skal før virksomheten begynner gjøre anmeldelse herom til Landbruksdepartementet og skal føre de bøker som av dette anses nødvendige for en virksom kontroll.

III.

§ 1. Undtatt fra bestemmelsene i lovens § 4 om prøveuttagning ved import av såvarer er partier på under 200 kg korn, erter, vikker og lignende storfrøede frøslag og under 5 kg annen såvare av ett slag.

§ 2. Ved ethvert salg og enhver formidling av salg av over 50 kg såkorn, erter, vikker og lignende storfrøede frøslag og over 5 kg annen såvare av ett slag skal selgeren på faktura eller annet særskilt skriftlig dokument gi kjøperen oplysning om:

a) Varens betegnelse (art og så vidt mulig sort).
b) Varens partinummer i henhold til forretningens bøker.
c) Spireevne (renfrøets).
d) Renhet (for engfrø: renfrø tillagt forekommende innblanding av i pris minst likeverdig fremmed kulturfrø. For annen såvare: renfrø undtatt forekommende innblanding av fremmed kulturfrø).
e) Innhold av ugressfrø.
f) Avlssted for engvekster og andre overvintrende planter.

Bestemmelsen i punkt e gjelder ikke for rotvekstfrø, grønnsaks- og hagefrø og skogsfrø.

Består varen av blandinger eller «blandfrø» skal dessuten blandingsbestanddelenes art og mengdeforhold angis. Videre skal spireevnen angis for hver enkelt blandingsbestanddel som utgjør mer enn 10 % av blandingen.

Såfremt selgeren har tilstillet kjøperen prisliste hvori er angitt de oplysninger som er nevnt under a samt c—f, er det tilstrekkelig, at der på faktura eller særskilt skriftlig dokument anføres varens partinummer i henhold til forretningens bøker og for øvrig henvises til de oplysninger, som er gitt i prislisten.

I prislisten skal inntas de i nærværende forskrifter under VI foreskrevne bestemmelser angående erstatningskrav og utlevering av restprøver.

Emballasjen skal alltid være forsynt med tydelig merke som viser: Selgerens navn, varens betegnelse og varens partinummer, samt renhet, innhold av ugressfrø og spireevne angitt i procent. 29 juni.

§ 3. Ved salg av en mindre mengde såvare enn under § 2 nevnt kreves intet særskilt skriftlig garantidokument, men emballasjen (hver sekk, pose eller lignende) skal forsynes med tydelig merke som viser:

a) Selgerens navn.
b) Varens betegnelse (art og så vidt mulig sort).
c) Spireevne (renfrøets).
d) Renhet.
e) Innhold av ugressfrø.
f) Avlssted for engvekster og andre overvintrende planter.

Bestemmelsen i punkt e gjelder ikke for rotvekstfrø, grønnsaks- og hagefrø og skogsfrø.

Består varen av blandinger eller «blandfrø» skal dessuten blandingsbestanddelenes art og mengdeforhold angis. Videre skal spireevnen angis for hver enkelt blandingsbestanddel, som utgjør mer enn 10 % av blandingen.

Foregår salget fra butikk eller utsalg skal dessuten emballasjen hvorfra såvaren selges være forsynt med en plakat, hvorpå det tydelig er anført de samme opgaver som nevnt under punkt a—f.

Foranstående bestemmelser gjelder dog ikke ved salg av grønnsaks- og hagefrø i «porsjoner». Ved porsjonert frø forståes frø opdelt i mindre deler, «porsjoner», av ens vekt, forsynt med ensartet emballasje (pose eller kapsler) og med samme mærkning. Ved salg av porsjonert grønnsaks- og hagefrø skal nærmeste emballasje merkes med:

1. Navnet på det firma som har porsjonert frøet.
2. Artens og sortens betegnelse.
3. Frøets spireevne.
4. Årstallet da frøet er spireundersøkt.

§ 4. Under navn av «blandfrø» må kun selges timotei, hvori inngår minst 25 % kløverarter.

§ 5. Det er forbudt å avhende eller selge til forbrukere:

Timotei som inneholder over 3000 stk. ondartet ugressfrø pr. kg av varen og over 1 % ugressfrø ialt.

Rødkløver som inneholder over 800 stk. ondartet ugressfrø pr. kg av varen og over 0,5 % ugressfrø ialt.

Alsikekløver som inneholder over 600 stk. ondartet ugressfrø pr. kg av varen og over 0,75 % ugressfrø ialt.

«Blandfrø» og frøblandinger som inneholder over 3000 stk. ondartet ugressfrø pr. kg av varen og over 1 % ugressfrø ialt.

29 juni. *Korn og kjernebelgvekster* (ert, vikke, lupin) som inneholder over 100 stk. ondartet ugressfrø pr. kg av varen og over 0,15 % ugressfrø ialt.

Til ondartet ugressfrø regnes de frøslag som til enhver tid står opført som ondartet i «Regler for frøundersøkelser ved Statens frøkontrollanstalter».

§ 6. Det er forbudt å innføre såvare, som efter § 1 er undtatt fra prøvetagning ved innførsel medmindre emballasjen er merket som foreskrevet i § 3 a—f.

§ 7. Det er forbudt å innføre frø av alsikekløver, rødkløver, hvitkløver, timotei, samt turnips og kålrot medmindre innførselstillatelse på forhånd er erhvervet hos Landbruksdepartementet som fastsetter betingelsene for tillatelsen.

§ 8. Det er forbudt å innføre porsjonert grønnsaks- og hagefrø i partier på 5 porsjoner eller derover av samme frøslag.

§ 9. Frø av rødkløver (Trifolium pratense), alsikekløver (Trifolium hybridum) og timotei (Phleum pratense) samt alle arter av gran (Picea) og alle arter av furu (Pinus) — med undtagelse av brødfuruartene (Pinus cembra og Pinus sibirica) — må ved innførsel til Norge være innesluttet i sekk. Sådan sekk må ikke utleveres førenn den utvendig er tydelig og iøinefallende merket med ordene «Utenlandsk frø». Merkning kan foretas av tollvesenet på mottagerens bekostning. Alt fra utlandet kommende frø anses som utenlandsk.

Frøet skal dessuten av tollvesenet behandles med farveopløsning før det utleveres.

På forretningspapirer skal forannevnte frøslag uttrykkelig betegnes som «Utenlandsk frø». Salget skal foregå enten fra originalemballasjen eller annen på tilsvarende måte merket emballasje medmindre Landbruksdepartementet anderledes bestemmer for visse slag av farvet frø.

De nuværende regler for merkning, farvning m. v. gjelder fremdeles inntil Landbruksdepartementet anderledes bestemmer.

IV.

Overtredelse av foranstående påbud og forbud er belagt med straff.

V.

§ 1. Følgende avvikelser fra det garanterte innhold (spillerum) er tillatt:

1. For renhet: 29 juni.

$$1{,}0 + 0{,}2 \times \frac{a \times b}{100}$$

hvor a betyr den garanterte renhet og b forskjellen mellem denne og 100.

Eksempel: Garantert renhet 96,5 %.

$$\text{Spillerum } 1{,}0 + 0{,}2 \times \frac{96{,}5 \times 3{,}5}{100} = 1{,}7\ \%$$

2. For fremmed kulturfrø og ugressfrø:

$$0.2 + 0{,}2 \times \frac{a \times b}{100}$$

hvor a betyr garantitallet for fremmed kulturfrø resp. ugressfrø og b forskjellen mellem dette og 100.

Eksempel 1: Garantert fremmed kulturfrø 2,5 %.

$$\text{Spillerum } 0{,}2 + 0{,}2 \times \frac{2{,}5 \times 97{,}5}{100} = 0{,}7\ \%$$

Eksempel 2: Garantert ugressinnhold 0,65 %.

$$\text{Spillerum } 0{,}2 + 0{,}2 \times \frac{0{,}65 \times 99{,}35}{100} = 0{,}33\ \%$$

3. For ondartet ugressfrø:
   50 % av garantitallet. Minste spillerum for timotei og blandfrø 400, for rødkløver og alsikekløver 200 og for korn og kjernebelgvekster (ert, vikke, lupin) 25 ondartet ugressfrø pr. kg av varen, hvilket også gjelder når varen er garantert «fri for ondartet ugressfrø».
4. For spireevne av det rene frø:
   3 % når garantitallet er 98 % eller derover.
   4 % når garantitallet er fra 96 til 97 %.
   5 % når garantitallet er fra 93 til 95 %.
   6 % når garantitallet er fra 88 til 92 %.
   7 % når garantitallet er fra 80 til 87 %.
   8 % når garantitallet er fra 70 til 79 %.
   9 % når garantitallet er under 70 %.
5. For spiredyktig renfrø:
   4 % når garantitallet er 90 % eller derover.
   5 % når garantitallet er fra 75 til 90 %.
   6 % når garantitallet er under 75 %.
6. For 1000-kornvekt:
   6 % av garantitallet for engbelgvekster.
   10 % av garantitallet for andre frøslag.

29 juni. 7. For hektolitervekt:
1 kg pr. hektoliter.
8. For vanninnhold:
1 %.

Uttrykkes garantien ved to tall (grenseverdier) kommer det ovenfor nevnte spillerum ikke til anvendelse.

§ 2. Viser efteranalysen av en på forskriftsmessig måte uttatt gjennemsnittsprøve, at det mottatte frøparti er ringere enn garantert, men forskjellen mellem garantitallet og analysen er mindre enn de i § 1 anførte spillerum, kan kjøperen ikke gjøre krav på erstatning.

Er den nevnte forskjell større enn spillerummet, ydes erstatning og i så fall fullt ut uten hensyn til spillerummet.

For renhet og spireevne beregnes erstatningens størrelse på grunnlag av den betalte pris pr. kg såvare.

Eksempel: Garantert innhold av rent spiredyktig frø 92 %. Efteranalysen viser 85 %. Erstatningen blir da

$$100 \div \frac{85 \times 100}{92} = 7{,}6\ \%$$ av varens salgspris.

§ 3. For større innhold av ugressfrø enn garantert ydes en erstatning beregnet efter 15 % av varens salgspris for hver procent ugressfrø.

For større innhold av ondartet ugressfrø enn garantert ydes dessuten en erstatning av 2 % av varens salgspris for hver 100 stk. ondartet ugressfrø pr. kg av varen.

Eksempel: Garantert ikke over 400 stk. ondartet ugressfrø pr. kg. Efteranalysen viser 1000 stk. Varens salgspris 90 øre pr. kg. Erstatningen blir da

$$\frac{1000 \div 400}{100} \times 2 = 12\ \%$$

av varens pris eller 11 øre pr. kg.

§ 4. For mindrevektig såvare betales i erstatning 0,5 % av varens pris for hver erstatningspliktig procent.

Eksempel: Garantert 1000-kornvekt 1,8 gr. Efteranalysen viser 1,6 gr. Pris 150 øre pr. kg. Erstatningen blir da

$$100 \div \frac{1{,}6 \times 100}{1{,}8} = 11\ \%$$ eller 5,5 % av varens pris = 8 øre pr. kg.

§ 5. For hver procent utover det garanterte maksimumsinnhold av vann betales i erstatning 1 % av varens pris.

VI. 29 juni.

Selgeren har ikke plikt til å yde erstatning efter foranstående regler, hvis prøveuttagningen ikke er foregått senest innen 8 dager efter varens mottagelse og prøven straks innsendt til efteranalyse, eller hvis prøven ikke er uttatt på forskriftsmessig måte (se «Regler og takster for prøvetagning og analyse ved Statens frøkontrollstasjoner»).

Selgeren har heller ikke plikt til å yde erstatning når krav derom ikke er fremsatt innen 5 dager efter at kjøperen har mottatt analysebeviset fra frøkontrollstasjonen.

I tilfelle erstatningskrav er reist kan selgeren forlange å få utlevert fra kontrollstasjonen en del av vedkommende prøve (restprøve) i merket og forseglet stand for eventuell efteranalyse ved en annen kontrollstasjon.

Anmodning om utlevering av restprøve må være fremkommet innen ett år fra prøven er innregistrert ved kontrollstasjonen.

VII.

Landbruksdepartementet bemyndiges til å utferdige de nærmere forskrifter til lovens gjennemførelse og kan dispensere fra de under romertall II og III inneholdte påbud og forbud.

VIII.

Nærværende resolusjon trer i kraft 1 august 1933.

Samtidig opheves de ved kongelige resolusjoner av 4 og 25 mars 1927 samt 5 oktober 1928 utferdigede forskrifter om handel med kraftfor, kunstgjødsel og såvarer forsåvidt angår såvarer.

Kongelig resolusjon*) angående nye vedtekter om istandbringelse og innredning av forsvarlig husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning for Trysil herred, Hedmark fylke. 29 juni.

Skriv**) frå Arbeidsdepartementet um reguleringsplan for Dolstad i Vefsn herad, Nordland fylke, og um byggjevedtekter som er vedtekne i samband med reguleringsplanen. 29 juni.

Skrivelse***) fra Arbeidsdepartementet om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute til og fra Hallingdal. 29 juni.

---

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 27, der vedtektene er inntekne.

***) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

30 juni. **Lov*)[1]) om kommuners gjeldsforhold m. v.**

Kap. 1. Pantsettelse av kommuners eiendeler, gjeldsforfølgning mot kommuner m. v.

§ 1. En kommune kan ikke rettsgyldig pantsette sine eiendeler.

Dog kan eiendom, skib eller anlegg som kommunen erhverver, pantsettes til sikkerhet for kjøpesummen eller for lån som anvendes til betaling av kjøpesummen.

Likeså kan en eiendom eller et anlegg pantsettes til sikkerhet for lån som brukes til videre utnyttelse, utvidelse eller forbedring av eller anskaffelse av inventar til eiendommen eller anlegget, til innfrielse av tidligere pantelån i eiendommen, eller til dekning av kommunens tilskudd til andelskapitalen i Norges kommunalbank når lånet optas i denne bank. Det samme gjelder om pantsettelse av skib ved utvidelse av rederi eller annen virksomhet.

Når en kommune har opnådd akkord om nedsettelse av sine gjeldsforpliktelser eller tilbyr fordringshaverne en frivillig ordning som vedkommende departement har godkjent, kan kommunens eiendeler — såfremt det er bestemt ved ordningen — pantsettes til sikkerhet for lån som anvendes til opfyllelse av ordningen.

Erhverver en kommune obligasjoner eller andre gjeldsbrev som den selv har utstedt, kan den stille dem til sikkerhet for lån som anvendes til betaling av kjøpesummen.

Pantsettelse eller sikkerhetsstillelse efter denne paragraf må for å være gyldig godkjennes av vedkommende departement. Har departementet godkjent den, kan den ikke angripes som stridende mot bestemmelsene i denne paragraf.

§ 2. En kommunes eiendeler kan ikke være gjenstand for utlegg eller arrest. Dog gjelder dette ikke når utlegg eller annen sikkerhet søkes i ting til fyldestgjørelse av krav på kjøpesummen for tingen eller av krav på vederlag for arbeide eller varer og kravet er opstått i anledning av utvidelse eller forbedring av eller til videre utnyttelse av den ting som sikkerhet søkes i.

§ 3. Fordring på en kommune kan ikke bringes i motregning overfor kommunens krav på skatter og avgifter. Det samme gjelder overfor dens krav på avgift for elektrisk kraft, gass, vann, renhold eller lignende ydelser, medmindre fordringen er vederlag for ydelse til driften av det kommunale verk som avgiften angår. Motregning kan dog for-

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

[1]) St.besl. 29 juni. Se Ot. prp. nr. 61. Innst. O. XXV. St.tid., forh. i Ot. s. 756—795; i Lt. s. 150—155.

langes - når det gjelder krav på tilbakebetaling av innbetalt skatt. 30 juni.

En bank kan ikke uten at det er avtalt, bringe sin fordring på kommunen i motregning overfor kommunens innskudd i banken.

En kommunes krav på skatter eller avgifter kan ikke overdras. Dog kan utlignede skatter overdras til fylkeskommunen som i så fall har utpantningsrett for kravene i samme utstrekning som kommunen.

Med samtykke av vedkommende departement kan en kommune overdra avgifter som nevnt i første ledd, såfremt avgiftskravet følger av en inngått kontrakt.

§ 4. En kommunes bo kan ikke tas under konkursbehandling efter lov om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863 med tilleggslover. Heller ikke får lov om offentlig akkordforhandling av 6 mai 1899 med tilleggslover anvendelse for kommuner.

Kap. 2. Megling og akkordforhandling.

§ 5. En kommune som ikke har økonomisk evne til å betale forfalt gjeld, plikter å melde dette til vedkommende departement. Det samme gjelder når en kommune ønsker å innlede forhandlinger med sine fordringshavere om en gjeldsordning, selv om kommunen ikke har stanset sine betalinger.

§ 6. Bestemmelse om å åpne megling eller akkordforhandling mellem en kommune og dens fordringshavere efter reglene i dette kapitel treffes av vedkommende departement.

Iverksettes megling, blir kommunens ordfører og kjente fordringshavere å innkalle til et meglingsmøte, som ledes av den departementet bestemmer.

Departementet bestemmer den måte som innkallelsen skal foretas på.

§ 7. Meglingen kan fortsettes gjennem flere møter. Den må dog være sluttet innen 6 måneder, dersom det forlanges av en fordringshaver som har krevet administrasjon efter § 17. Departementet kan forlenge denne frist ytterligere inntil 3 måneder.

Over møtene føres bok som underskrives av den som leder møtene og minst en representant for kommunen og en for fordringshaverne.

Departementet kan opnevne et utvalg på inntil 3 medlemmer til å undersøke kommunens økonomiske forhold og gi en beretning herom med opgave over kommunens samlede eiendeler og deres verdi og over dens forpliktelser.

§ 8. Dersom meglingen leder til overenskomst om en ordning mellem kommunen og fordringshaverne, må ord-

30 juni. ningen godkjennes av departementet og vedtas av herreds- eller bystyret med simpelt flertall.

Departementet eller den som det bestemmer, skal underrette de fordringshavere som overenskomsten gjelder. Det samme gjelder om et forslag til overenskomst ikke blir vedtatt eller godkjent.

§ 9. Blir forslag til overenskomst ikke fremsatt eller blir overenskomst ikke vedtatt og godkjent, kan kommunen til departementet sende inn forslag til akkord med fordringshaverne.

Departementet kan bestemme at et forslag til overenskomst, som ikke er vedtatt, skal betraktes som akkordforslag såfremt det fyldestgjør kravene i § 10.

Efter forlangende av en fordringshaver som har krevet administrasjon efter § 17, skal administrasjon besluttes, dersom det ikke innen en måned efter at meglingen er sluttet, er fremkommet akkordforslag som departementet bestemmer skal forelegges for fordringshaverne. Departementet kan forlenge fristen med ytterligere en måned.

§ 10. Akkordforslaget kan ikke uten fordringshaverens samtykke gjelde fordring som er sikret ved pant, forsåvidt pantet er tilstrekkelig.

Akkordforslaget kan heller ikke gjelde forpliktelser som opstår efterat forslaget er fremsatt, eller krav som er omhandlet i § 30 punkt 1—4. Departementet kan bestemme at også forpliktelser som skriver sig fra lån optatt direkte hos utenlandske långivere, skal holdes utenfor et akkordforslag.

For øvrig må forslaget så vidt mulig stille fordringshaverne likt. Om dette er tilfelle, avgjør departementet med endelig virkning.

Bestemmelsene i lov om akkordforhandling av 6 mai 1899 § 30 annet, tredje og fjerde ledd og § 34 får tilsvarende anvendelse; dog får § 30 annet ledd (konkurslovens § 119) bare anvendelse forsåvidt motregning ikke er utelukket efter denne lovs § 3. Herved anses akkordforhandlingen åpnet ved det tidspunkt som er omhandlet i § 31 annet ledd.

§ 11. Departementet avgjør om et akkordforslag som er fremsatt, skal forelegges for fordringshaverne til avstemning. Departementet tar herved hensyn til om akkorden antas å ville være så vel i fordringshavernes som i kommunens interesse, og at den ikke fører med sig ubillighet overfor enkelte fordringshavere.

Er det opnevnt utvalg som omhandlet i § 7 skal det uttale sig om akkordforslaget og om det tilrår dette vedtatt.

Forelegges et akkordforslag for fordringshaverne til avstemning, skal dette skje innen en måned fra fremset-

telsen. Forslaget sendes til alle de fordringshavere som berøres av akkordforslaget, forsåvidt adressen kjennes. Vil krav efter ihendehaverobligasjoner bli berørt av akkordforslaget, skal forslaget med de nødvendige oplysninger om avstemningen kunngjøres på den måte som departementet bestemmer. 30 juni.

Den frist som er fastsatt i foregående ledd, kan av departementet forlenges når forholdene gjør det påkrevet, dog ikke med mer enn ytterligere en måned.

§ 12. Avstemning over akkordforslaget finner sted skriftlig til departementet, eller til den som dette bestemmer, innen en fastsatt frist.

Innehavere av ihendehaverobligasjoner må opgi obligasjonenes nummer og vedlegge erklæring fra en offentlig myndighet eller en bank om at eieren har forevist de obligasjoner som er omhandlet i erklæringen. Innehaveren må erklære at han er eier av obligasjonene og at han ikke vil avhende dem før fristen for avstemningen er utløpet.

I avstemningen deltar bare de fordringshavere som berøres av akkordforslaget.

Når en fordring er sikret ved pant, og det er usikkert om pantet er tilstrekkelig, kan det efter forlangende av kommunen eller fordringshaveren eller departementet fastsettes ved skjønn hvor stor del av fordringen skal delta i avstemningen som udekket. Skjønnet avgis av 3 skjønnsmenn, hvorav formannen skal fylle vilkårene for å være dommer. Skjønsmennene opnevnes av departementet. Overskjønn kan ikke kreves. For øvrig gjelder reglene i skjønnsloven av 1 juni 1917. Taksering av skog kan dog foregå på den måte som departementet bestemmer.

Fordringer som er avhengige av en betingelse som ennu ikke er inntrådt, deltar ikke. Hvorvidt et omtvistet krav skal delta, avgjør departementet.

§ 13. Akkordforslaget er vedtatt, dersom stemmeberettigede fordringshavere som representerer minst $^3/_5$ av summen av sådanne fordringshaveres krav stemmer for det.

Krav efter ihendehaverobligasjoner regnes bare med dersom innehaveren har avgitt stemme om akkordforslaget.

Ved optellingen legges til grunn fordringens beløp (hovedstolen) med tillegg av de renter som var forfalt da akkordforslaget blev fremsatt.

§ 14. Vedkommende departement avgjør om akkorden skal stadfestes.

Underretning om stadfestelsen kunngjøres på samme måte som omhandlet i § 11 tredje ledd.

En avgjørelse av departementet om stadfestelse av akkor-

30 juni. den kan av en fordringshaver som den berører, innen to uker innbringes for Høiesteretts kjæremålsutvalg, som kan omgjøre departementets avgjørelse dersom de lovlige vilkår for stadfestelse ikke er til stede. Feil ved fremgangsmåten kan ikke begrunne omgjørelse når feilen antas å ha vært uten innflydelse på vedtagelsen av akkorden.

Dersom akkorden ikke stadfestes, skal administrasjon besluttes innen en måned, såfremt krav om administrasjon efter § 17 er fremsatt før megling og akkordforhandling blev besluttet eller i løpet av denne, og departementet har fått meddelelse herom.

§ 15. Når megling eller akkordforhandling pågår og så lenge en akkord eller en frivillig ordning ikke er opfylt, skal departementet føre særlig innseende med den kommunale forvaltning og med at det ikke blir truffet forføininger som fører til forfordeling av fordringshaverne.

Kap. 3. Administrasjon.

§ 16. Kongen kan bestemme at en kommune settes under administrasjon når den misligholder sine gjeldsforpliktelser eller det av andre grunner finnes påkrevet på grunn av kommunens økonomiske forhold eller av hensyn til fordringshaverne.

§ 17. Den som har gjeldskrav på en kommune uten å ha full pantesikkerhet for fordringen, kan kreve kommunen satt under administrasjon, dersom

a. kravet er uimotsagt eller klarlig bevist og forfalt til betaling, og
b. gjelden ikke blir betalt innen seks måneder efterat opfordring om å betale er forkynt for kommunens ordfører og underretning herom er sendt i anbefalt brev til vedkommende departement.

Krav på administrasjon fremsettes for skifteretten som avgjør ved kjennelse om vilkårene er til stede. Før avgjørelse treffes, skal retten la begjæringen forkynne for kommunens ordfører med påtegning om en frist til å gi uttalelse. Fristen settes til minst en måned fra forkynnelsen. Retten innhenter ytterligere uttalelser og oplysninger i den utstrekning den finner det nødvendig. Kjennelsen avsis og kan påkjæres efter reglene i tvistemålsloven. Fristen for kjæremål skal være en måned.

Retten sender utskrift av kjennelsen til vedkommende departement.

§ 18. Når en kjennelse som fastslår at administrasjon kan kreves, er blitt rettskraftig, treffer Kongen bestemmelse om åpning av administrasjon.

Bestemmelse om åpning av administrasjon kan dog ut- 30 juni.
settes, dersom vedkommende departement iverksetter megling og akkordforhandling efter reglene i foregående kapitel og innen to måneder efterat rettens kjennelse er blitt rettskraftig, innkaller fordringshaverne til meglingsmøte.

Utsettelse som nevnt i foregående ledd kan dog ikke finne sted når det krav som har gitt grunn til begjæring om administrasjon gjelder opfyllelse av en overenskomst inngått efter § 8 eller av en akkord stadfestet efter §§ 14 eller 32.

Krav om administrasjon faller bort, dersom kommunen og fordringshaverne kommer overens om en ordning eller dersom kommunen får akkord, og ordningen eller akkorden er godkjent av departementet.

§ 19. Når en kommune er besluttet satt under administrasjon, ledes denne av et administrasjonsstyre. Kongen fastsetter antallet av styrets medlemmer.

Et av styrets medlemmer velges av vedkommende herreds- eller bystyre. Har ikke herreds- eller bystyret foretatt valget innen en frist som departementet har satt, kan departementet opnevne dette medlem.

Fordringshaverne gis adgang til å velge et medlem av styret. Valget foregår på et møte som departementet berammer med en måneds varsel. Til fordringshavere med kjent adresse sendes innkallelse til møtet i brev, samtidig som underretning gis om at administrasjon er åpnet. Er ikke adressen til alle fordringshavere kjent, kunngjøres innkallelsen enn videre på den måte som departementet bestemmer. Dersom fordringshavere som representerer minst halvparten av kommunegjelden, stemmer på et medlem, er dette valgt. Herved regnes ikke med fordringer som er sikret ved pant eller annen fortrinsrett, eller som er avhengige av en betingelse som ikke er inntrådt. Heller ikke krav efter ihendehaverobligasjoner regnes med ved optellingen, medmindre innehaveren har stemt. For å kunne stemme må fordringshaveren møte personlig eller ved fullmektig som har skriftlig fullmakt. Er det tvist om gyldigheten av valget, avgjør departementet tvisten. Er ikke valg på denne måte kommet i stand, opnevner departementet et medlem av styret som representant for fordringshaverne.

Kongen opnevner det eller de øvrige medlemmer av styret, deriblandt formannen.

Varamenn velges eller opnevnes for hvert medlem efter samme regler som vedkommende medlem.

§ 20. De av Kongen opnevnte medlemmer av administrasjonsstyret opnevnes for 3 år, men nye medlemmer kan opnevnes også før utløpet av dette tidsrum.

30 juni. De andre medlemmer av styret fungerer inntil videre. Herreds- eller bystyret kan velge et nytt medlem istedenfor det medlem som representerer kommunen. Fordringshaverne kan velge et nytt medlem istedenfor det medlem som representerer fordringshaverne, dersom fordringshavere som tilsammen representerer minst en fjerdedel av kommunegjelden (beregnet efter reglene i § 19), krever nytt valg. Administrasjonsstyrets formann sammenkaller i så fall et møte som nevnt i § 19, og valget foregår efter de samme regler. Kommer gyldig valg ikke i stand, kan departementet opnevne et nytt medlem som representant for fordringshaverne.

§ 21. Kongen gir nærmere forskrifter om fordelingen av arbeidet mellem administrasjonsstyrets medlemmer.

§ 22. Når en kommune er satt under administrasjon går myndigheten til å forplikte kommunen ved sin underskrift over på administrasjonsstyrets formann. Anvisningsmyndighet har bare formannen og den som administrasjonsstyret med godkjennelse av departementet gir rett til inntil videre å anvise utgifter innenfor et bestemt område av kommunens forvaltning.

Administrasjonsstyrets formann tar imot forkynnelser og meddelelser for kommunen i anledning av rettergang.

§ 23. Kommunens budgett utarbeides av herreds- eller bystyret i god tid før budgettårets begynnelse. Departementet fastsetter budgettet og treffer bestemmelser angående den kommunale beskatningsrett. Det kan bestemme at også andre avgjørelser skal treffes av departementet.

Når en bestemmelse er truffet eller godkjent av departementet, gjelder ikke forskrifter i den øvrige lovgivning om kvalifisert flertall for vedtak av herreds- eller bystyret, om fornyet behandling eller om godkjennelse av Kongen eller en annen myndighet.

Vedtak av herreds- eller bystyret som gjelder den kommunale bevilgningsrett utenfor budgettbehandlingen eller fastsettelse av godtgjørelse for kommunale ydelser, er ikke gyldig uten å være godkjent av administrasjonsstyret. Det samme gjelder andre vedtak, som er gjort av herreds- eller bystyret, formannskapet eller et kommunalt utvalg eller styre og som er av økonomisk betydning for kommunen. I disse saker kan administrasjonsstyret også treffe bestemmelse som endrer et vedtak, eller uten at vedtak foreligger.

Når et vedtak godkjennes eller en bestemmelse treffes av administrasjonsstyret, gjelder ikke forskrifter i den øvrige lovgivning om kvalifisert flertall eller fornyet behandling. Derimot trenges godkjennelse av Kongen eller en

annen myndighet når dette er foreskrevet i den øvrige lov- 30 juni.
givning.

Lovbestemmelser om rett for et mindretall til å innbringe et vedtak av herreds- eller bystyret for Kongen, gjelder ikke når vedtaket er godkjent av administrasjonsstyret eller departementet.

§ 24. Administrasjonsstyret kan efter at herreds- eller bystyret er gitt anledning til å uttale sig og med samtykke av departementet bestemme at faste eiendommer og andre eiendeler, som kommunen ikke trenger til fremme av de formål som kommunen må sørge for også i administrasjonstiden, skal selges eller drives på den måte at utbyttet skal brukes til betaling av fordringshaverne.

§ 25. Enhver kommunal tjenestemann eller ombudsmann er pliktig til å rette sig efter de bestemmelser og pålegg som administrasjonsstyret eller vedkommende departement gir.

Administrasjonsstyret kan med godkjennelse av departementet opnevne andre til å utføre gjøremål som hører under kommunens tjenestemenn eller ombudsmenn eller et kommunalt utvalg eller styre. Dette gjelder dog ikke ordfører, formannskap, herreds- eller bystyre eller utvalg som alene forbereder saker for disse myndigheter og heller ikke lærere.

Ansettelse av kommunens tjenestemenn, undtatt lærere, må godkjennes av administrasjonsstyret eller formannen. Med samtykke av departementet kan administrasjonsstyret utøve ansettelsesmyndigheten for enkelte stillinger.

§ 26. Før administrasjonsstyret treffer avgjørelser som omhandlet i §§ 23—25, bør saken som regel ha foreligget for vedkommende kommunale myndighet.

Herreds- eller bystyret eller et medlem av administrasjonsstyret kan forlange en beslutning som er truffet eller godkjent av administrasjonsstyret, forelagt for departementet som kan omgjøre den forsåvidt ikke nogen erhvervet rett er til hinder.

Administrasjonsstyret gir for hvert budgettår beretning til departementet om sin virksomhet og kommunens stilling.

§ 27. For det første skatteår, som begynner efter at kommunen er satt under administrasjon, kan ikke uten at herreds- eller bystyret vedtar det, fastsettes en høiere inntektsskatt enn 18 procent, med en reduksjonstabell som fører til at den samlede skattbare inntekt, dog ikke medregnet skattepliktige som bor utenfor kommunen, utgjør minst 65 procent av den antatte inntekt for samtlige som

30 juni. bor i kommunen. For det annet, tredje og senere år må skatteprocenten på samme måte ikke settes til mer enn henholdsvis 17, 16 og 15.

Brukes en reduksjonstabell som reduserer den skattbare inntekt sterkere enn nevnt, kan skatteprocenten forhøies, dog således at det ikke kan lignes ut et større skattebeløp enn efter foregående ledd.

§ 28. Kongen kan for en kommune som er under administrasjon dispensere fra bestemmelser i lover, stortingsbeslutninger eller andre forskrifter, forsåvidt bestemmelsen fører med sig utgifter for kommunen, og såfremt dispensasjonen ikke angår plikter som det vilde være ubillig å frita kommunen for. Herved berøres dog ikke gjeldsforpliktelser som allerede påhviler kommunen. Heller ikke kan på denne måte treffes bestemmelser som vilde medføre at utgifter som skal utredes av kommunen, i stedet blir å utrede av staten eller andre kommuner.

§ 29. Med de innskrenkninger som følger av denne lov, vedblir de kommunale myndigheter å lede kommunens forvaltning også mens kommunen er under administrasjon.

§ 30. Når en kommune er under administrasjon skal følgende krav fortrinsvis fyldestgjøres eftersom de forfaller:

1. Skattyders krav på tilbakebetaling av innbetalt skatt, og fremmede kommuners krav på beløp som er innbetalt av skattyder til dekning av skatt.
2. Lønn, pensjon og annen godtgjørelse til kommunale tjenestemenn og arbeidere og bidrag som påhviler kommunen til lønn for andre funksjonærer, samt de fordringer som er omhandlet i lov om fortrinsrett for visse fordringer av 31 mai 1912 § 1. Dersom kommunen ikke er i stand til fullt ut å dekke de fordringer som er omhandlet i denne paragrafs punkt 1—4, kan dog departementet bestemme at krav på fortsatt lønn eller annen godtgjørelse ikke skal ha fortrinsrett når ansettelsen er foretatt før kommunen blev satt under administrasjon.
3. Fylkesskatt og lovbestemte bidrag og refusjonsbeløp til staten og andre kommuner for det budgettår hvori administrasjon er besluttet, og for senere budgettår samt refusjonsbeløp til andre by-, herreds- og sognekommuner også for siste halvdel av det foregående budgettår.
4. Utgifter som påløper efter at administrasjon er besluttet til formål som er pålagt kommunen ved lov eller som på grunn av særegne forhold tillates opretholdt.

De fordringer som er nevnt i punkt 1—4 har innbyrdes like rett. Renter og saksomkostninger har samme rett som

hovedfordringen, dog ikke renter av krav som nevnt i punkt 3. 30 juni.

Krav som er sikret ved pant dekkes, såfremt administrasjonsstyret bestemmer det, i den utstrekning pantet efter reglene i § 12 fjerde ledd må antas å være tilstrekkelig. Bestemmelsene i konkurslovens § 101 får tilsvarende anvendelse.

Andre krav som er forfalt, betales forholdsmessig i den utstrekning kommunekassen har midler til det, efter bestemmelse av administrasjonsstyret.

§ 31. Bestemmelsene i konkurslovens §§ 42—44 og 46—49, 120 annet ledd, 121—122 og 127 får tilsvarende anvendelse når en kommune er satt under administrasjon efter denne lov.

De frister som er satt i konkurslovens §§ 42—44 og 46 regnes fra den dag da:

a. opfordring om betaling er forkynt, jfr. § 17 b.
b. beslutning er truffet om megling og akkordforhandling, såfremt administrasjon besluttes efter § 16. Dog regnes fristen fra beslutningen om administrasjon såfremt bestemmelse herom treffes uten at megling først har vært prøvet.

Den frist som er omhandlet i konkurslovens § 49, skal være tre måneder og regnes fra den dag da administrasjon er besluttet.

Bestemmelsene i konkurslovens § 119 får tilsvarende anvendelse, forsåvidt motregning ikke er utelukket efter denne lovs § 3. Istedenfor konkursens åpning trer det tidspunkt som er fastsatt i denne paragrafs annet ledd.

De foreldelsesfrister som er bestemt i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896, stanser sitt løp når en fordring på kommunen er skriftlig anmeldt til administrasjonsstyret. Fra anmeldelsen løper en ny foreldelsesfrist av samme lengde som den tidligere.

§ 32. Når administrasjonsstyret har fått oversikt over kommunens stilling, gir det beretning til vedkommende departement med uttalelse om hvordan kommunens forpliktelser antas å kunne bli fyldestgjort. Beretningen forelegges for herreds- eller bystyret og sendes til fordringshaverne.

Dersom herreds- eller bystyret fremsetter et akkordforslag som er overensstemmende med reglene i § 10, uttaler administrasjonsstyret sig om forslaget, og om det tilrår det vedtatt. Departementet bestemmer om akkordforslaget skal forelegges for fordringshaverne. I så fall får bestemmelsene i § 11 tredje ledd og §§ 12—14 tilsvarende anvendelse.

§ 33. Kongen bestemmer når administrasjon efter reglene i dette kapitel skal ophøre.

30 juni. Er administrasjon besluttet fordi en fordringshaver har krevet det efter § 17 kan administrasjonen ikke heves uten samtykke av fordringshaveren medmindre hans fordring er falt bort ved betaling, akkord eller på annen måte.

Kap. 4. Forskjellige bestemmelser.

§ 34. Godtgjørelse til administrasjonsstyremedlemmene av det i § 7 omhandlede utvalg og av den i § 12 omhandlede skjønnsrett fastsettes av vedkommende departement. Den utredes av vedkommende kommune, dersom ikke Kongen bestemmer at den helt eller delvis skal utredes av staten. Det samme gjelder annen godtgjørelse samt omkostninger i anledning av akkordforhandling eller administrasjon efter denne lov.

§ 35. Bestemmelsene i denne lov får tilsvarende anvendelse på sognekommuner. De vedtak som efter loven skal fattes av herreds- eller bystyret, treffes da av sognestyret.

§ 36. Bestemmelsene i denne lovs §§ 1—3 og kapitel 2 får tilsvarende anvendelse på fylkeskommuner, bygningskommuner, havnekasser og på selskaper og andre sammenslutninger når det bare er kommuner som er deltagere og deltagerne har ansvar for gjelden.

Kongen kan bestemme at også de øvrige forskrifter i denne lov skal få tilsvarende anvendelse på fylkeskommune. De vedtak som efter loven skal fattes av herreds- eller bystyret, treffes da av fylkestinget.

Kongen kan også bestemme at loven i sin helhet skal få tilsvarende anvendelse på andre av de institusjoner som er omhandlet i første ledd. Kongen gir da forskrifter om hvem som skal fatte de vedtak som efter loven skal treffes av herreds- eller bystyret.

§ 37. De kommuner som ved denne lovs ikrafttreden er under administrasjon efter lov nr. 18 av 22 juni 1928, blir å anse satt under administrasjon efter denne lov. Det tidligere administrasjonsstyre fungerer inntil videre efter reglene i § 20, dog blir ny opnevnelse av formann å foreta snarest mulig efter denne lovs ikrafttreden.

§ 38. Når en kommune er under administrasjon efter reglene i denne lov, skal for hvert budgettår en tiendedel av den fylkesskatt som kommunen skyldte den 1 juli 1928, være likestillet med de fordringer som er omhandlet i § 30 punkt 3.

§ 39. Denne lov trer i kraft 1 juli 1933 og gjelder til 1 juli 1938. For kommuner som 30 juni 1938 er under administrasjon eller akkordforhandling efter denne lov, skal dog loven vedbli å gjelde til administrasjonen er besluttet opphevet, eller den tid som akkorden omfatter, er utløpet.

Kongelig kunngjørelse*)[1]) om tollavgifter fra 1 juli 1933. 30 juni.

De den 30 juni 1933 gjeldende bestemmelser om tollavgifter skal fremdeles være gjeldende fra 1 juli 1933 med følgende forandringer:

A. *Innledende bestemmelser.*

§ 2. I paragrafens litr. c. tredje avsnitt, punkt 3, fjerde linje utgår «§ 43, litr. c.». I stedet anføres «§ 105».

§ 13.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Innenlandsk blikkvalseverk tilståes efter Tolldepartementets nærmere bestemmelse følgende godtgjørelse ved fremstilling av blikk for innenlandsk forbruk:

	pr. tonn
for de første 5 000 tonn pr. år	kr. 20,00
for de neste 5 000 —»—	» 15,00
—»— 5 000 —«—	» 10,00

B. *Tariff for innførselstollen og for tara.*

Blomster og andre vekster til pryd, ikke annensteds nevnt:

1. Blomster, blader og andre plantedeler, gressarter og andre vekster, avskårne, tjenlige til pryd, friske, tørrede, farvede eller preparerte på annen måte, forsåvidt de ikke går inn under apotekvarer eller krydderier:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

B. ellers, 1 kg kr. 3,00.

Dyr og matvarer av dyr:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

II. Matvarer:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

B. Andre matvarer:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

5. kjøtt og flesk, alle slags:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

b. — — — — — — — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

— ellers:

1. saltet fårekjøtt i tønner, 1 kg kr. 0,15.

Anm. Tolldepartementet bemyndiges til å nedsette tollen til kr. 0,10 pr. kg i tiden 16 oktober til 30 juni eller i deler av dette tidsrum.

*) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.
[1]) St.besl. 29 juni.

30 juni.

2. tarmer:
   a. heltørre, ikke saltede, 1 kg kr. 3,00.
   b. halvtørre, 1 kg kr. 0,90.
   c. andre, 1 kg kr. 0,30.
3. annet kjøtt, hvorunder blod, 1 kg kr. 0,30.
4. flesk, 1 kg kr. 0,25.

Kredittoplag for 2 a, 2 b, 2 c, 3 og 4: 500 kg.
Tara for flesk i kasser 20 pct.

Elektriske apparater og isolerte ledninger:

— —

g. isolatorer og andre isolasjonsgjenstander:
1. av porselen eller annen kjeramisk sammensetning:
   a. for høispent strøm, 1 kg kr. 0,30.
   b. for lavspent strøm, 1 kg kr. 0,20.
2. av glass, 1 kg kr. 0,20.
3. av kautsjuk samt av galalit, bakelit og lignende kunstige materialer, 1 kg kr. 0,60.
4. andre, som materialet i arbeide.

Anm. Tolldepartementet kan for de under 1 a, 1 b og 2. henhørende isolatorer, som ikke er gjenstand for innenlandsk tilvirkning, fastsette tollen til kr. 0,06 pr. kg.

Hansker samt vanter:

— —

5. av bomull, lin eller ull:
   a. av grov ulltrikotasje, som sådan.
   b. ellers, 1 kg kr. 3,35.

Nr. 1, 2 og 5 b fortolles med nærmeste innpakning.

Hatter og huer:

— —

II. som nu.

— —

b. som nu.

— —

3. som nu.
   a. som nu.
   b. av de under «Skinn etc. C. 3.» henhørende skinnsorter, 1 stk. kr. 5,00.
4. andre hatter etc. som nu.

Jord og ler:

— —

B. arbeider av jord og ler (av cement, se under Sten):

— —

5. a. ildfast sten, o.s.v. som nu.

— —

b. ildfast sten o.s.v. som nu.

7. almindelig pottemakerarbeide: 30 juni.
   a. uglassert, 1 kg kr. 0,03.
   b. annet, 1 kg kr. 0,06.

   Tara: Kurver 25 pct.; fustasjer og kasser 35 pct.
8. fajanse, ikke annensteds nevnt:
   a. hvit eller ensfarvet, 1 kg kr. 0,15.
   b. annet, herunder ekte eller efterlignet forgylt eller forsølvet, 1 kg kr. 0,20.

Klær og av vevde varer forarbeidede artikler, som ikke annensteds i tariffen er opført:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

II. andre samt sydde deler dertil, om de enn ikke er fullferdige til bruk:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

D. Er stoffet forsynt med broderi (også maskinbroderi) eller utstyrt med applikasjon, blonder, broderte lengder eller kniplinger eller pynt av possement, perler, silkesløifer, silketøi, skinnbesetning og desslike, eller dersom noen del av ytterstoffet (hertil ikke henregnet almindelige kraver, sedvanlig knappeutstyr, knapphull samt almindelig kantning med bånd eller snorer) er ansatt til høiere toll enn hovedstoffet, eller dersom klædningsstykkene er forsynt med fôr av silke (hertil dog ikke henregnet innvendig linning og belegg), blir tillegget å beregne:
   a. når hovedstoffet består av bomull, lin og lignende stoffer, med et tillegg av pr. kg kr. 1,50.
   b. når hovedstoffet består av ull med et tillegg av pr. kg kr. 5,00.
   c. når hovedstoffet består av silke med et tillegg av pr. kg kr. 12,00.

   For klædningsstykker utstyrt med skinnbesetning og desslike av de under henholdsvis «Skinn C. 1.», «Skinn C. 2.» og «Skinn C. 3.» nevnte slags blir de anførte tillegg å forhøie med henholdsvis kr. 12,00, kr. 6,00 og kr. 1,00 pr. kg.

   Er klædningsstykkene forferdiget o.s.v. som nu.

Krydderier:

a. umalte:
   5. safran, iberegnet nærmeste innpakning, 1 kg kr. 6,00.
   6. vanilje, iberegnet nærmeste innpakning, 1 kg kr. 4,50.
   7. som nuværende 6.
   8. som nuværende 7.

30 juni. b. malte:

1. sennep, også tillaget, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 0,75.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Lakris:

a. i blokker over 4 kgs vekt, 1 kg kr. 0,10.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Metaller:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

II. i arbeide:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

C. av jern:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — —

5. skruer, blanke eller forsynt med overdrag:
a, b, c, d som nu.
Anm. som nu.

8. bolter med eller uten møtrikker samt skruer, ikke annensteds nevnt, klinknagler, splittnagler, båndjernforbindere *(buckles)*, møtrikker, klinkplater, klinkringer, også forsynt med overdrag:
a, b som nu.

13. ovner, kaminer, komfyrer, varmeapparater og kokeapparater, som ikke inngår under «Elektriske apparater etc. i», ribberør, radioatorer, kaloriferer, kjeler av støpejern for damp- og vannopvarmningsanlegg, støpte gryter og panner, støpte vaffeljern og lignende, støpte stekejern, støpte kjeler, kopipresser, pumper for håndkraft, luftventiler og ventilasjonsvifter, gelendere og gittere, vinduer med eller uten glass, høihekker, hjul til trillebører og vogner, ikke annensteds nevnt, vognbøssinger, vognlagre (lagerbokser), almindelige vognakseltapper og vognaksler (greaseaksler), fustasjer, tønner, blokker og saksekroker, kauser og hegder, takkelkroker, sjakler, kjettinglåser, skjøteklaver, skjøteklamper, nokkeklaver, nokkeringer, taustrammere (virestrammere) og rogafler, hydranter samt deler av disse gjenstander, forsåvidt de ikke annensteds er nevnt:

a. emaljerte ovner, kaminer og komfyrer samt emaljerte deler derav, 1 kg kr. 0,10.

b. ellers, 1 kg kr. 0,05.

30 juni.

Nøtter:

a. som nu.
b. valnøtter, 1 kg kr. 0,20.
c. som nuværende b.

Ost, 1 kg kr. 0,45.

Papir og papp samt arbeider derav:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

3. papp, ufarvet eller farvet i massen, pakk-, kardus- og makulaturpapir samt kulørt papir til tapeter, 1 kg kr. 0,03.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

6. a. som nu.
b. som nu.
c. blanketter, vignetter, etiketter, anbefalingskort, avertissementsskilter, handelsannonser, selskapsspill og lykkønskningskort, forsåvidt de ikke inngår under den høiere sats for litografiske arbeider i to eller flere farver, esker, foldeesker, mapper og lignende emballasje med konvolutter tillikemed papir eller kort, klædningsstykker av papir, også med påklistret flor eller annet tøi, 1 kg kr. 0,50.

6 b og c fortolles med nærmeste innpakning.

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

14. papir og papp, andre slags, som ikke inngår under forannevnte satser, herunder også kromo-, glans-, glacé-, kunsttrykk- og annet bestrøket papir, kartong eller papp samt pergamyn, greaseproof, pergamentpapir, forsatspapir, overtrekkspapir og fernissert, oljet eller på lignende måte behandlet papir, 1 kg kr. 0,08.

Perler, ekte og uekte, hvorunder glassflusser:

a. som nu.
b. andre i eller uten forbindelse med annet materiale (tøier eller ferdige klædningsstykker, hvor tøiet er det overveiende, undtatt), med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 5,00.

Pipehoder, tobakkspiper, pipeslanger, cigarmunnstykker (undtagen av rav), uten hensyn til materialet, med eller uten beslag og annet tilbehør samt med eller uten futteraler:

a. som nu.
b. andre, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 1,00.

Silke, herunder kunstig silke og arbeider derav og av andre spinnestoff eller metalltråd i forbindelse med silke, ikke nevnt annensteds:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

30 juni. 5. vevde varer ellers, trikot- og nettstoff, trikot- og nettvarer, også med søm eller utstyr:
a. av natursilke:
1. varer av silke alene, eller av silke sammen med metalltråd eller med garn overspunnet med metalltråd eller silke, eller av de nevnte varer i forbindelse med inntil 20 pct. annet spinnestoff, samt fløiel og plysj, hvis rettside helt består av silke, 1 kg kr. 12,00.

Skinn og huder:

— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

C. med hår- eller fjærbedekning for buntmakerarbeide:
1. sobel, mår, hermelin, chinchilla, hvitrev, sølvrev, blårev, sortrev (naturell), breitschwanz:
a. uberedte, 1 kg kr. 25,00.
b. beredte, løse, 1 kg kr. 50,00.
c. beredte, sammensydde, 1 kg kr. 75,00.
d. beredte, i arbeide, buntmakerarbeide, 1 kg kr. 150,00.
2. bever, ilder, skunk, nerts, andre slags enn japansk, kolinsky, gaupe, nutria, pensylvan, bisam, muldvarp, gråverk, alle krøllhårede lam- og geitkidskinn med undtagelse av breitschwanz:
a. uberedte, 1 kg kr. 15,00.
b. beredte, løse, 1 kg kr. 30,00.
c. beredte, sammensydde, 1 kg kr. 50,00.
d. beredte, i arbeide, buntmakerarbeide, 1 kg. kr. 80,00.
3. andre slags:
a. uberedte, 1 kg kr. 1,00.
b. beredte, løse, 1 kg kr. 3,00.
c. beredte, sammensydde, 1 kg kr. 6,00.
d. beredte, i arbeide, buntmakerarbeide, 1 kg kr. 14,00.

Anm. Der tas intet hensyn til sammensyning eller lapning som kun har til hensikt å gjengi skinnet sitt naturlige utseende.

Beredte haler samt gjeteplater og kiddkryss fortolles som beredte løse skinn. Kunstige haler fortolles som beredte sammensydde skinn.

Hatter og huer helt eller delvis av pelsverk av de under postene 1 og 2 nevnte skinnsorter fortolles som buntmakerarbeide og av de under post 3 henhørende skinnsorter derimot som «Hatter og huer».

Skinnpelser og klædningsstykker foret med pelsverk samt annet buntmakerarbeide forbundet med klæde eller annet

materiale fortolles med hele sin vekt som buntmakerarbeide. 30 juni.
Sopper, spiselige, såsom champignoner, morkler, trøfler og annet, med nærmeste innpakning, 1 kg kr. 0,50.
Tre og trevarer:
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
11. alle andre trevarer, som ikke annensteds er opført:
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
h. kryssfinér og møbelplater, 1 kg kr. 0,06.
Vin, også inneholdende kinin og andre medikamenter:
1. på flasker:
a. musserende, 1 liter kr. 0,80.
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Vogner, kjerrer og sleder:
1. a. personautomobiler samt karosserier og understell til disse; motorvelosipeder; tilhengervogner til personautomobiler, side- og tilhengervogner til motorvelosipeder; hjul og vindskjermer til personautomobiler, motorvelosipeder, tilhengervogner til personautomobiler, side- og tilhengervogner til motorvelosipeder; signalhorn og retningsanvisere til alle slags motorvogner ..... a. v. 25 pct.
b. andre motorvogner samt karosserier og understell til disse; flyvemaskiner; motorer til automobiler, motorvelosipeder og flyvemaskiner; hjul til nevnte motorvogner og flyvemaskiner, videre vogner til jernbaner og sporveier samt dresiner, a. v. 12 pct.
c. aksler og andre deler til automobiler, flyvemaskiner, motorvelosipeder, tilhengervogner til personautomobiler og side- og tilhengervogner til motorvelosipeder ikke annensteds nevnt samt deler til motorer til automobiler, motorvelosipeder og flyvemaskiner a. v. 20 pct.
d. tilhengervogner til lasteautomobiler, a. v. 8 pct.
e. ytterdekker til gummiringer, felgbånd og massivringer for motorvogner, 1 kg kr. 0,30.

Anm. 1. Lasteautomobiler, særlig skikket til krigsbruk, automobiler og automobilunderstell, der enten er påbygget brandsprøite eller brandstige, som drives av automobilmotoren, eller her i landet blir påbygget sådanne apparater, kan av Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte opstille, tillates innført mot en toll av 5 pct. a. v., dog således, at de ved innførselen påmonterte brandsprøiter og brandstiger blir å fortolle særskilt.

Enn videre kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte opstille, tilstå tollfrihet for flyvemaskiner og deler dertil.

30 juni. Anm. 2. Tolldepartementet bemyndiges til på nærmere av dette fastsatte vilkår å nedsette tollen til den for «Vogner etc. 1 b.» gjeldende sats for de under «Vogner etc. 1. a. og c.» hørende deler til automobiler, som godtgjøres å være anvendt ved innenlandsk fremstilling av understell til ruteautomobiler (motoromnibusser) eller lasteautomobiler. Likeledes kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som dette måtte opstille, tilstå tollfrihet for motorer, transmisjonskjeder, frikranser og pedaler, som godtgjøres å ha vært anvendt ved innenlandsk fremstilling av motordresiner.

Anm. 3. For budgett-terminen 1933—34 kan Tolldepartementet på de nærmere betingelser, som av dette fastsettes, tilstå tollfrihet for elektriske automobiler.

Anm. 4. De nærmere betingelser for at understell til motorvogner kan inngå mot den for andre motorvogner m. v. bestemte lavere toll fastsettes av Tolldepartementet.

C. *Midlertidige tolltillegg.*

De nuværende tillegg bibeholdes til endelig avgjørelse finner sted i forbindelse med budgettsalderingen.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å foreta de nødvendige endringer i tariffens løpenummer.

30 juni. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Skatt på motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v.

Ved lov av 24 juni d. å. er der gjort forandring i § 4 i midlertidig lov om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924, 25 juni 1926, 6 juni 1930 og 8 mai 1931. Forandringen trer i kraft 1 juli d. å.

Forandringen i § 4 består i, at §'ens 3dje ledd angående skatt av motorvogner, tilhørende offentlige tjenestemenn, læger og dyrlæger og skatt av sykevogner er utgått, hvorved den ved lov av 6 juni 1930 innførte betingelsesvise skattefrihet for disse vogner er bortfalt. Som følge herav blir alle registrerte motorvogner tilhørende offentlige tjenestemenn, læger og dyrlæger samt sykevogner å opføre til beskatning for kommende termin, uten hensyn til om vedkommende har innsendt sådan attest som omhandlet i den ophevede lovbestemmelse. Allerede innkomne attester bør returneres med oplysning om forandringen.

Man skal be samtlige innen hr. fylkesmannens distrikt ansatte oppebørselsbetjenter, politiembedsmenn og lensmenn gjort bekjent med foranstående.

Skriv*) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Nesvatnet i Manger herad, Hordaland fylke. 30 juni.

Skrivelse**) fra Finansdepartementet. 30 juni.

Finansdepartementet har ved skrivelse av 30 juni 1933 til overkontrollørene ved brennevin-, etyleter- og øltilvirkningen bestemt at avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1933 blir som nu å gi følgende tillegg:

Avgiftssatsen, kr. 2,62 pr. liter (100 pct.), tillegges kr. 2,10.

Refusjonssatsene, kr. 2,62, kr. 2,64, og kr. 2,67 henholdsvis for råspiritus, renset spiritus samt destillater og brennevin, som er denaturert eller på annen måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, tillegges respektive kr. 2,10, kr. 2,11 og kr. 2,13 pr. liter (100 pct.).

Den samlede avgiftssats vil således inntil videre utgjøre kr. 4,72 pr. liter (100 pct.), og de samlede refusjonssatser henholdsvis kr. 4,72, kr. 4,75 og kr. 4,80 pr. liter (100 pct.).

Skrivelse fra Finansdepartementet til en skattefoged, hvori uttales, at gaver til arvinger gitt i de siste 6 måneder før giverens død, uansett beløpenes størrelse antas arveavgiftspliktige i henhold til lov nr. 1 av 23 september 1921 § 3 punkt 3. 30 juni.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Chile ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 24 august 1933. 1 juli.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Cuba 13 juni 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst med protokoll om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929. 1 juli.

Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Modum herred, Buskerud fylke. 1 juli.

Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring i § 1 i politivedtekten for Eigersund herred, Rogaland fylke. 1 juli.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 28, der fiskereglane er inntekne.

**) Kunngj. 4 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 27.

***) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

3 juli. **Stortingsbeslutning** *) om forandring i det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn m. v.

I.

Det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn av 24 juni 1929 forandres således:

Justisdepartementet.

Forskjellige stillinger.

Under ny sats: kr. 6300,00 med 2 alderstillegg av kr. 450,00 efter 3 og 6 år, topplønn kr. 7200,00

opføres: Fullmektig hos sysselmannen på Svalbard.

II.

For nedenstående stillinger fastsettes inntil videre følgende lønninger:

Bestyreren av radiostasjonen på Kapp Linné (Svalbard): kr. 5000,00. Hertil fri reise og stasjon.

Assistenttelegrafist sammesteds: kr. 3600,00. Hertil fri reise og stasjon.

III.

Ovenstående lønninger gjøres gjeldende fra 1 juli 1933.

3 juli. **Stortingsbeslutning** **) om forandringer i regulativet for tillegg til hærens tjenestemenn under tjeneste i fred.

I det av Stortinget 20 juni 1931 fastsatte regulativ for tillegg til Hærens tjenestemenn under tjeneste i fred foretas følgende forandringer — gjeldende fra 1 juli 1933 og inntil videre forsåvidt ikke anderledes i det enkelte tilfelle bestemt:

Under § 1.

I punkt 2 b forandres satsen for innkommanderingstillegg for ulønte og utskrevne korporaler og menige, når naturalforpleining gis, fra kr. 0,25 til kr. 0,20 pr. dag. Reduksjonen gjøres gjeldende også for den del av våbenøvelsene i 1933 som faller før 1 juli.

Punkt 3 b, post 2—4 gis følgende ordlyd:

«2. Under vanlige våbenøvelser og regimentsbefalsøvelser i forbindelse med disse, når øvelsene medfører fravær fra ekserserplassen i et sammenhengende tidsrum av mere enn 4 døgn.

Tillegget utbetales kun for fraværstiden.

---

*) Se St.prp. nr. 86. Innst. S. nr. 165. St.tid. s. 2172.
**) Se St.prp. nr. 52. Innst. S. nr. 106. St.tid. s. 2173—2174.

3. Som den tidligere post 4. 3 juli.
4. Under særlige forhold ellers efter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse for hver gang.»

Under § 4.

Satsene for tjenestetillegg (dagslønn) til vernepliktig lønnet befal fastsettes således:

Kapteiner	kr.	10,00	pr. dag
Løitnanter	»	7,00	—
Fenriker	»	6,00	—
Sersjanter	»	4,00	—

Reduksjonen gjøres gjeldende fra 1 mai 1934.

Under § 6, punkt 13.

Satsene for det forhøiede innkommanderingstillegg for befal av sersjants og høiere grad nedsettes til kr. 5,00 pr. dag.

Under § 7, punkt 17.

Satsen for flyvertillegget nedsettes til kr. 7,00 pr. fløiet time.

Under § 10.

Punkt 29, 3dje avsnitt, gis følgende ordlyd:

Menig beordret som overkokk ved kompanikjøkken eller overbaker ved militært bakeri får korporals daglønn ved siden av innkommanderingstillegget så lenge vedkommende tjeneste varer.

Punkt 30 suppleres med følgende bestemmelse (som 1ste avsnitt):

«Bestemmelsene i dette regulativ har ikke anvendelse på betingelsene for engagement til militær tjeneste. Her gjelder i alle tilfelle kun de på forhånd meddelte betingelser.»

Stortingsbeslutning *) om forandringer i regulativet for tillegg m. v. for marinens tjenestemenn under tjeneste i fred. 3 juli.

I det av Stortinget 20 juni 1931 fastsatte regulativ for tillegg m. v. for marinens tjenestemenn under tjeneste i fred foretas følgende endringer og tillegg, gjeldende fra 1 juli 1933 og inntil videre:

Under II. Tillegg for tjenstgjøring til sjøs.

Punkt 1 siste passus gis følgende ordlyd:

«Sjøavlønningen regnes fra og med den dag kommandoen på fartøiet heises, til og med den dag kommandoen strykes.»

*) Se St.prp. nr. 53. Innst. S. nr. 107 St.tid. s. 2174.

3 juli. Under IV. Tillegg for undervannsbåtstjeneste.

Avsnittet gis følgende ordlyd:

«Det ved undervannsbåtstjeneste ansatte personell tilståes følgende ekstratillegg pr. dag:

For tjeneste på undervannsbåt, som reservebesetning på moderskib eller tender og ved oplegg eller undervannsbåtstasjon i land:

Chef kr. 2,00, andre officerer kr. 1,50, kvartermestere og menige kr. 0,75. Under tjeneste på undervannsbåt de dager båten er under gang over 1 time, forhøies disse tillegg til:

Chef kr. 7,00, andre officerer kr. 6,00, kvartermestere og menige kr. 4,50 pr. dag.»

Under V. Tillegg for flyvertjeneste.

Punkt 2 gis følgende ordlyd:

«Flyvertillegg: kr. 7,00 pr beregnet (fløiet) time.»

I punkt 6 rettes ordet «observatører» til «speidere».

3 juli. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Gamvik herred, Finnmark fylke.

3 juli. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Svolvær.

3 juli. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Statsrevisjonen.

Det har vært forelagt nærværende departement til uttalelse spørsmålet om beregningsmåten av kostgodtgjørelsen for lagrettemenn og domsmenn, som har forrettet i straffesak uten å ha foretatt reise, — skyss- og kostregulativets § 19, siste ledd —, når de har gjort tjeneste i flere rettsmøter samme dag.

Justisdepartementet har uttalt at det antar at tjenestetiden for sådanne dager må bli å regne fra første rettsmøtes begynnelse til siste rettsmøtes avslutning.

Nærværende departement har uttalt at man ikke har noe å bemerke ved Justisdepartementets forståelse av § 19 på dette punkt.

Man antar at samme beregningsmåte i tilfelle også må gjøres gjeldende for de i samme paragraf i regulativet nevnte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet. 3 juli.

Fra 1 juli d. å. trer i kraft et nytt bilag I til den internasjonale overenskomst*) om befordring av gods på jernbanene. Enn videre trer fra samme tid i kraft en overenskomst om lempligere bestemmelser for transporten av det i bilag I omhandlede gods (sprengstoffer og lignende) mellem Norge, Sverige, Danmark, Tyskland, Jugoslavia, Tsjekkoslovakia, Italia, Østerrike, Ungarn, Nederland, Romania, Polen og fristaden Danzig.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet. 3 juli.

I medhold av lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 har departementet bestemt:

I gjeldende forskrifter for elektriske anlegg med tilleggsforskrifter skal følgende paragrafer herefter lyde således:

§ 6. Når et elektrisk anlegg, som er undergitt tilsyn, for nogen del er slett eller mangelfullt vedlikeholdt eller for øvrig er i en sådan tilstand at det efter Elektrisitetstilsynets mening frembyr fare for menneskeliv eller for skade på eiendom, kan Elektrisitetstilsynet gi pålegg om straks å sette anlegget i forsvarlig stand. Finner Elektrisitetstilsynet det nødvendig å stanse anleggets drift eller å bortta anlegget, avgir det innberetning til Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet, som kan utferdige pålegg om stans eller borttagning.

Også når elektriske anlegg som under første ledd nevnt medfører generende elektriske forstyrrelser, kan Elektrisitetstilsynet gi pålegg om straks å sette anlegget i sådan stand at disse forstyrrelser så vidt mulig fjernes***).

Såfremt et pålegg som nevnt i første eller annet ledd ikke uopholdelig efterkommes, kan Elektrisitetstilsynet besørge det utført på eierens bekostning. Det offentliges utgifter hermed har samme pantesikkerhet i anlegget som skatter av fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse.

§ 9. For det av Elektrisitetstilsynet utførte tilsyn erlegges en avgift til statskassen efter et regulativ som fastsettes av Kongen med Stortingets samtykke. I regulativet inntas bestemmelse om når og av hvem denne avgift skal erlegges. For svakstrømsanlegg erlegges ingen avgift.

Erlegges ikke avgiften til forfallstid, svares derefter

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1928 s. 149 flg.
**) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
***) Bestemmelsen i annet ledd gjelder til 1 juli 1936.

3 juli. 6 pct. årlig rente. Avgiften har samme pantesikkerhet i anlegget som skatter av fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse.

De spesielle utgifter som Elektrisitetstilsynet eller det stedlige tilsyn har for i kringkastingens interesse å kunne gi de i nærværende forskrifters § 6 annet ledd omhandlede pålegg skal refunderes av kringkastingen efter bestemmelse av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

4 juli. **Stortingsbeslutning** *) om istandbringelse av lønnsordninger med statens tjenestemenn m. fl. for tidsrummet 1 juli 1933—30 juni 1937 — sålydende:

«Stortinget samtykker i at der for tiden 1 juli 1933—30 juni 1937 istandbringes lønnsordninger med statens tjenestemenn m. fl. overensstemmende med de i St. prp. nr. 85 for 1933 inntatte forslag til overenskomster m. v.»

De i beslutningen nevnte forslag er sålydende:

Forslag til overenskomst om en frivillig midlertidig avkortning av de offentlige tjenestemenns lønninger.

Punkt 1.

Denne overenskomst trer i kraft 1 juli 1933 og ophører 30 juni 1937, hvis ingen fornyelse er besluttet efter forhandling mellem partene.

Punkt 2.

For de offentlige tjenestemenn hvis lønninger omfattes av den ved Stortingets beslutning av 24 juni 1929 vedtatte ordning av de offentlige tjenestemenns lønnsforhold skal der i overenskomsttiden gjøres følgende avkortning i lønningene:

a. av lønningens første kr. 2000 3 pct.
b. av lønningens overskytende beløp 5 pct. dog således at avkortningen ikke for noen tjenestemann i alt skal utgjøre mer enn 4½ pct. av den hele lønn.

På samme måte avkortes lønnen for stadig tjenstgjørende ekstrapersonale, forsåvidt ikke vedkommende lønn har vært redusert i samme grad i tiden efter 1 juli 1929.

Punkt 3.

I overenskomsttiden blir tjenestemennenes innskudds- og pensjonsgrunnlag å beregne efter de lønninger som er fastsatt i gjeldende lønnsregulativer.

Punkt 4.

Den avkortning av lønningene som omhandles i punkt 2, skal gjennemføres uforandret for budgetterminene 1933—34 og 1934—35. For budgetterminene 1935—36 og 1936—37 gjelder følgende regler:

Hvis Det statistiske centralbyrås indekstall for leveomkostninger henholdsvis 1 januar 1935 og 1 januar 1936 — beregnet på grunnlag av gjennemsnittet av indekstallene for månedene oktober, november og desember året forut — er steget med 7 point, skal den avkortning som omhandles i punkt 2 reduseres med 50 pct.

*) Se St.prp. nr. 85. Innst. S. nr. 171. St.tid. s. 2231—2253.

for vedkommende budgettermin. Hvis indekstallet er steget med 13 point, skal avkortningen helt bortfalle for budgetterminen. Hvis indekstallet ved noen av disse datoer er steget over 165, skal der, om vedkommende tjenestemannsorganisasjoner krever det, optas forhandlinger mellem partene om tilståelsen av et dyrtidstillegg for budgetterminen som erstatning for den senkning av reallønnen som prisstigningen måtte ha forvoldt sammenlignet med tjenestemennenes lønn 1 juli 1929. 4 juli.

Hvis indekstallet ved noen av ovennevnte datoer er sunket med 10 point, skal den avkortning som omhandles i punkt 2 økes med 50 pct. Hvis indekstallet er sunket med 17 point, skal der, om Staten krever det, optas forhandlinger om en ytterligere avkortning av lønningene.

Indekstallene de ovennevnte datoer blir å sammenligne med indekstallet 147.

Indekstallene beregnes den hele tid på det grunnlag som er fastsatt for beregningen av Det statistiske centralbyrås nuværende indekstall.

Punkt 5.

Der istandbringes lovbestemmelser om forhandlingsrett og forhandlingsplikt i forholdet mellem Staten og tjenestemennene og lovbestemmelser om oprettelse av en domstol til avgjørelse av lønns- og tjenestetvister i det vesentlige overensstemmende med det utkast som vedligger denne overenskomst som bilag.

Punkt 6.

Der åpnes adgang for de tre hovedorganisasjoner som har deltatt i lønnsforhandlingene, til fremtidig å avgi forslag ved beskikkelse av en direktør med varamann i styret for Statens pensjonskasse. Funksjonstiden for dem som beskikkes efter sådant forslag settes til 5 år.

Det forutsettes at denne ordning trer i kraft senest 1 januar 1934.

Punkt 7.

I overenskomsttiden må den enkelte tjenestemanns almindelige lønns- og arbeidsvilkår ikke forringes bl. a. ved nedsettelse av mulige til hovedstilling knyttede særlige tillegg, betaling for særskilte ydelser og emolumenter som ikke kommer inn under lønnsregulativet når ikke særlige forandringer i de forhold som betinger nevnte tillegg gjør nedsettelse berettiget. Faste stillinger som er eller blir ledige ved avgang, skal besettes fast eller ved konstitusjon. Ved sådan konstitusjon skal vedkommende ha den lønn som tilligger stillingen efter lønnsregulativet.

Disse bestemmelser skal ikke være til hinder for at tjenestemennene må finne sig i de forandringer som forenkling og omlegning av driften medfører.

De forslag som inneholdes i forelegg om postvesenets budgett for terminen 1933—34 om forandring i satsene for overtidsgodtgjørelse (julehonorar), nedsettelse av beklædningsgodtgjørelsen, antecipert lønnsregulering for poståpnere og opsigelse av overenskomsten for reserver gjennemføres ikke i overenskomsttiden.

På samme måte skal der forholdes med beklædningsgodtgjørelsen for fengselsvesenets funksjonærer.

Punkt 8.

I de almindelige bestemmelser i lønnsregulativet for «Tjenestemenn ved statsbanene» inntas § 3 i «Almindelig lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn».

4 juli. § 3 i cirkulære nr. 331 fra Hovedstyret for statsbanene endres på den måte at tjeneste som nu er henført under punkt 1 b, blir å henføre til 1 a. Den overtidstjeneste som derved opstår, avgjøres med vanlig overtidsgodtgjørelse.

Ved jernbane-etaten omfatter beregningen av natt-tid bare de tjenestemenn som kommer inn under hovedstyrets cirkulære nr. 331. Natt-tidsberegning gjelder dog ikke for vaktmenn, eller for reisetid og reservetjeneste.

Ved gjennemførelsen av den i lønnsregulativets § 3 omhandlede sammenhengende ukentlige fritid av minst 30 timer, skal der være adgang for administrasjonen til å foreta slike lempninger med hensyn til klokkeslettene som forholdene og praktiske hensyn måtte tilsi efter forhandlinger med vedkommende tjenestemannsorganisasjon.

Personalet ved jernbanen tilståes en ferie årlig på 3 uker, hvorav minst 2 uker sammenhengende.

Punkt 9.

For det stadig tjenstgjørende ekstrapersonale i jernbane-, post- og telegrafetatene skal der, når tjenestemennenes anerkjente organisasjoner krever det, oprettes overenskomster som fastsetter bestemmelser om når en ikke fast ansatt skal betraktes som stadig tjenstgjørende.

Disse overenskomster skal videre inneholde almindelige bestemmelser om ferie-, arbeids- og andre vilkår samt om de emolumenter som administrasjonen har Stortingets bemyndigelse til å yde.

Ved fastsettelse av lønningene i overenskomstene skal statens nuværende samlede utgift til dette personale ikke overskrides.

For øvrig gjelder bestemmelsene i punktene 1, 2 og 11 også dette personale.

Tvister angående dette punkt skal kunne forelegges den oprettendes tvistedomstol.

Punkt 10.

Fra den tid overenskomsten trer i kraft, gjennemføres en ordning av uniformsforholdene for tollvesenet, således at samtlige tjenestemenn i opsynet tilståes hel uniform mot et lønnstrekk utgjørende ⅓ av uniformens kostende.

Finans- og tolldepartementet fastsetter slitningsterminer og grunnlaget for omkostningsberegningen.

Punkt 11.

Efter § 1 i det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn og i lønnsregulativet for tjenestemenn ved statsbanene er der tidligst adgang til å foreta en nedregulering av lønningene fra 1 juli 1935. Ved denne overenskomst utskytes det nevnte tidspunkt til 1 juli 1937.

Forslag til overenskomst om en frivillig midlertidig avkortning av folkeskolelærernes lønninger.

Punkt 1.

Denne overenskomst trer i kraft 1 juli 1933 og ophører 30 juni 1937, hvis ingen fornyelse er besluttet efter forhandling mellem partene.

Punkt 2.

I overenskomsttiden forplikter lærerne sig overfor staten til å tåle en avkortning i sine lønninger motsvarende 4 pct. av statens lovbestemte ordinære bidrag til lønningene beregnet på grunnlag

av de i stortingsbeslutning av 5 juli 1927 avsnitt III A 1) og 2) samt B 1) og 2) fastsatte minimumssatser. Disse minimumssatser skal i overenskomsttiden ikke kunne reduseres med mer enn 4 pct. Avkortningsbeløpet efter første passus blir å tilbakeholde av staten ved statsbidragets utbetaling. 4 juli.

Punkt 3.

Den avkortning i lønningene som omhandles i punkt 2 skal gjennemføres uforandret for budgetterminene 1933—34 og 1934—35. For budgetterminene 1935—36 og 1936—37 gjelder følgende regler:

Hvis Det statistiske centralbyrås indekstall for leveomkostninger henholdsvis 1 januar 1935 og 1 januar 1936 — beregnet på grunnlag av gjennemsnittet av indekstallene for månedene oktober, november og desember året forut — er steget med 7 point, skal den avkortning som omhandles i punkt 2 reduseres med 50 pct. for vedkommende budgettermin. Hvis indekstallet er steget med 13 point, skal avkortningen helt bortfalle for budgetterminen. Hvis indekstallet ved noen av disse datoer er steget over 165, skal der, om Norges lærerlag eller Norges lærerinneforbund krever det, optas forhandlinger mellem partene om tilståelsen av et dyrtidstillegg for budgetterminen som erstatning for den på statens andel av lærerlønningene fallende senkning av reallønnen som prisstigningen måtte ha forvoldt sammenlignet med lærernes lønn 1 juli 1929.

Hvis indekstallet ved noen av ovennevnte datoer er sunket med 10 point, skal den avkortning som omhandles i punkt 2, første og annet punktum, økes med 50 pct. Hvis indekstallet er sunket med 17 point, skal der, om staten krever det, optas forhandlinger om en ytterligere avkortning av lønningene.

Indekstallene de ovennevnte datoer blir å sammenligne med indekstallet 147.

Indekstallene beregnes den hele tid på det grunnlag som er fastsatt for beregningen av Det statistiske centralbyrås nuværende indekstall.

Punkt 4.

Staten skal ikke foreta noen forandringer av minstelønnsatsene utover de i denne overenskomst fastsatte uten at der på forhånd har vært søkt forhandlinger med lærernes i foregående punkt nevnte organisasjoner. Disse organisasjoner har rett til å få optatt forhandlinger angående endringer i minstelønnssatsene.

Punkt 5.

De i punktene 2 og 4 omhandlede avkortninger får ingen innflytelse på innskudds- og pensjonsgrunnlag i Statens pensjonskasse.

Stortingsbeslutning *) om forandringer i lønnsregulativet for tjenestemenn i offentlige bistillinger m. v. 4 juli.

I.

Lønnsregulativet for tjenestemenn i offentlige bistillinger av 23 juni 1931 forandres således:

Kirkedepartementet.

Universitetet.

Lektor i norsk	kr.	1400
Bestyrer av det bakteriologiske laboratorium	»	1000
Bestyrer av Det farmasøitiske institutt	»	1000

*) St.prp. nr. 49. Innst. S. nr. 170. St.tid. s. 2253—2262.

4 juli.

Foreleser i botanikk ved samme	kr.	2400	
Bibliotekar ved samme	»	600	
Foreleser i fysiologi for realstuderende	»	1100	
Lærer i civilrett	»	1600	
Lærer i bokholderi	»	900	
Lærer i tegning	»	1800	
Fektelærer	»	1200	utgår
Statens tannlægehøiskole.			
Lærer ved mikroskopiske kurser	»	250	
Lærer i farmakologi	»	800	
Lærer i anvendt fysikk og apparatlære	»	450	
Norges tekniske høiskole.			
Lærer i bygningsingeniørfag for arkitekter	»	1900	utgår
Lærer i industrielle byggefag	»	850	utgår
Lærer i bygningsingeniørfag for arkitekter, bergingeniører og maskiningeniører	»	2300	
Leder av samaritankurser pr. time	»	16	
Lærer i fri og anvendt kunst	»	500	
Assistent i matematikk	»	1200	utgår
Assistent i landmåling	»	500	utgår
Assistent i husbygning for arkitekter	»	1000	utgår
Assistent i materiallære	»	1600	
Foreleser i papirfabrikasjon	»	1500	
Meteorologiske institusjoner.			
Kasserer ved Det meteorologiske institutt	»	1000	
Kasserer ved Værvarslingen på Vestlandet	»	600	
Det norske institutt for kosmisk fysikk.			
Kasserer ved Nordlysobservatoriet	»	250	
Nasjonalgalleriet.			
Kasserer og regnskapsfører	»	1800	
Høiere almenskoler.			
Sekretær ved Undervisningsrådet	»	2400	
Kasserer ved samme	»	1400	
Folkeskolevesenet.			
Lærerskolene.			
Formann ved lærerskolerådet	»	1200	
Medlem av samme	»	700	
Sekretær ved samme	»	1400	
Døve-, blinde- og åndssvakeskoler.			
Læge ved fru Hjorths pleiehjem	»	1000	
Læge ved Eikelunds åndssvakeskole	»	800	
samt kr. 6 for hvert lægebesøk utenom de instruksmessig bestemte hver 14de dag.			
Skolehjem for forsømte barn.			
Læge ved Bærum skolehjem	»	800	
Læge ved Toten skolehjem	»	200	

4 juli.

Den kvinnelige industriskole i Oslo.

«Lærerinne i vevning» endres til «lærerinne i vevtegning».

«Tegnelærerinne ved lærerinnekursene» endres til «tegnelærerinne ved det 3-månedlige lærerinnekursus».

Hjelpelærerinne ved lærerinnekursene	kr.	800	utgår
Lærerinne i vevteori årlig pr. ukentlig time	»	100	utgår

Oslo elementærtekniske skole.

Laborant	»	1900	utgår
Sekretær	»	1260	
Kasserer	»	640	
Kasserer for Nordlandske kirke- og skolefond	»	1500	

Justisdepartementet.

Bibliotekar i Justisdepartementet	»	400	
Lensmannen i Svelvik for utførelse av magistratsforretningene i Svelvik, herunder manntallsførslen ved de statsborgerlige valg	»	400	
Lensmannen i Søndeled for utførelse av politimesterforretningene i Risør	»	1000	
Lensmannen i Holt for utførelse av politimesterforretningene i Tvedestrand	»	300	
Lensmannen i Levanger for utførelse av magistratsforretningene i Levanger, herunder manntallsførslen ved de statsborgerlige valg	»	350	
Lensmannen i Levanger for utførelse av de daglige politiforretninger i Levanger	»	250	
Redaktør av Polititidende	»	1400	
Sekretær ved samme	»	1200	
Assistanse ved redaksjon av samme	»	600	
Lappelensmann i Selbu og Tydal	»	300	

Fengselsvesenet.

Læge ved Akershus landsfengsel	»	4000	
Læge ved Oslo kretsfengsel	»	4500	
Under: Vaktmester ved småfengsler I, utgår: «Lønn for vaktmestre ved småfengsler fastsettes efter sådan pointsberegning» og erstattes med: «Vaktmestre ved småfengsler som ifølge ansettelsesvilkårene skal ha kontant lønn av staten, lønnes efter sådan pointsberegning».			
Organist og sanglærer ved Botsfengslet	»	900	
Organist ved Akershus landsfengsel	»	720	
Organist ved fengslene og arbeidshuset for kvinner	»	350	
Organist ved Opstad tvangsarbeidshus	»	250	
Organist ved Oslo kretsfengsel	»	600	
Organist ved Bergen kretsfengsel	»	200	
Portnertjeneste ved Botsfengslets tjenestemannsbolig i Åkebergveien pr. måned	»	12	
Portner- og bestyrertjeneste ved Botsfengslets tjenestemannsboliger i Jordalsgaten pr. måned	»	50	
Portner- og bestyrertjeneste ved Akershus landsfengsels tjenestemannsbolig pr. måned	»	35	
Opsynskvinne ved Bergen kretsfengsel	»	900	
Bestyrer av Sem tvangsarbeidshus og pleiehjem	»	800	utgår

4 juli.

Socialdepartementet.

Sekretær i ankenevndene for ulykkestrygd og arbeidsrådet	kr.	2000	
Sekretær i Arbeidsretten	»	1700	
Formann i Arbeidsrådet	»	800	
Medlemmer av do.	»	270	
Medisinalvesenet.			
Medlem av kommisjonen for farmasøitisk medhjelpereksamen	»	700	utgår
Formann for Det farmasøitiske institutts fond	»	200	utgår
Kasserer og regnskapsfører for samme	»	1500	utgår
Kasserer og regnskapsfører for fondet til understøttelse av apotekere og farmasøiter samt deres efterlatte	»	1000	
Sekretær i kommisjonen for farmasøitisk medhjelpereksamen	»	360	utgår
Kasserer og regnskapsfører for Sykepleierskefondet	»	100	utgår
Rikshospitalet og kvinneklinikkene.			
Formann i den økonomiske tilsynsnevnd for Rikshospitalet	»	1000	
Medlem av samme	»	900	
Godtgjørelse for portnertjeneste ved Rikshospitalets apotekgård	»	300	
Kontorhjelp hos Rikshospitalets direktør	»	1800	
Bakteriolog ved Rikshospitalet	»	3000	
Massør og massøse ved Rikshospitalet	»	1500	
Sinnssykevesenet.			
Revisor ved Eg	»	900	
—»— Rotvold	»	900	
—»— Reitgerdet	»	900	
—»— Rønvik	»	900	
Karanteneanstalter, pleiehjem, Centralstyret for vanføre m. v.			
Læge ved statens pleiehjem for epileptikere	»	1300	utgår
Huslæge ved statens pleiehjem for epileptikere	»	1000	
Spesialkyndig læge ved samme	»	1000	
Kasserer ved samme	»	600	utgår
Regnskapsfører ved karanteneanstalten i Vardø	»	200	
Opsynsmann ved samme samt bolig, lys og brenne.	»	300	
Massøse ved Centralanstalten for vanføre	»	1200	

Handelsdepartementet.

Vaktmester ved sjømannsskole og kontrollkontor i Fredrikstad	»	470	
Vaktmester ved sjømannsskolen i:			
Arendal	»	510	
Farsund	»	375	
Vaktmester ved maskinistskole i:			
Ålesund	»	255	
Fredrikstad	»	170	
Arendal	»	85	
Kristiansund	»	170	

4 juli.

Kasserer ved sjømannsskole og kontrollkontor i Fredrikstad ..... kr. 215
Kasserer ved sjømannsskole i:
Tønsberg ..... » 255
Sandefjord ..... » 170
Kasserer ved sjømannsskole og kontrollkontor i:
Porsgrunn ..... » 300
Arendal ..... » 255
Regnskapsfører ved sjømannsskole i Kristiansand.. » 215
Kasserer ved sjømannsskole i Farsund ..... » 80
Kasserer ved sjømannsskole og kontrollkontor i Stavanger ..... » 80
Kasserer ved sjømannsskole i Haugesund ..... » 255
Kasserer ved sjømannsskole og kontrollkontor i Trondheim ..... » 255
Kasserer ved sjømannsskole i Tromsø ..... » 425
Sekretær ved maskinistskole i Oslo ..... » 420
Kasserer ved maskinistskole i Oslo ..... » 200
Regnskapsfører ved maskinistskole i Tønsberg .... » 255
Sekretær ved maskinistskole i Bergen ..... » 600
Kasserer ved maskinistskole i:
Tromsø ..... » 210
Haugesund ..... » 170
Arendal ..... » 60
Regnskapsfører ved havnedirektoratets hovedkontor » 800
Portner ved havnevesenets eiendom i Hammerfest pr. måned ..... » 40
Kasserer og regnskapsfører i Oplæringsfondet .... » 600
Sekretær for Oplæringsfondets innstillingsnevnd .. » 1500
Bestyrer av postvesenets bibliotek og postmuseum .. » 500
For bestyrelse m. v. av blankettsalget i postvesenet » 550
«Revisor i telegrafvesenets revisjonskontor» rettes til «Revisor ved telegrafstyrets hovedbokholderi og Oslo telefonanlegg».
Revisorer av kringkastingsregnskapene m. v. ved telegrafvesenets hovedkasse og bokholderkontor:
1 revisor ..... » 850
2 revisorer ..... » 500
Byråchefen i Handelsdepartementets dampskibskontor for å assistere dampskibskonsulenten ..... » 1000

Landbruksdepartementet.

Torvmester i Vest-Finnmark ..... » 600
— i Øst-Finnmark ..... » 600
Tilsynsmann ved statens eiendommer i Kabelvåg, Smedvik og Skråven 15 pct. av inntektene, dog ikke over ..... » 600
Tilsynsmann ved statens eiendommer i Andenes .... » 450

Arbeidsdepartementet.

Revisor ved statsbanene i Kristiansand distrikt .... » 1050 utgår
Revisor ved statsbanene i Arendal distrikt ..... » 1050 utgår
Revisor i Kristiansand og Arendal distrikter (statsbanene) ..... » 1300
Bestyrer av statens eiendommer i Narvik ..... » 500
Kasserer ved samme ..... » 500

4 juli.

Revisor ved samme	kr.	100	
Regnskapsfører og kasserer ved Langerak kraftanlegg	»	1000	utgår
Statens representant i Fredrikshald kanalselskaps direksjon	»	600	
Kasserer og bokholder ved Kåfjord kraftverk	»	500	

Finansdepartementet.

Medlemmer av Riksskattestyret	»	600	utgår
Skatteopkrever i Haugesund	»	3200	
Tilsynshavende ved Trondheim stiftsgård	»	400	
Vaktmester ved samme samt bolig.	»	1200	
Tilsynshavende ved Oscarshall slott	»	400	
Oldfrue ved utenriksministerboligen	»	720	
Vaktmester ved samme samt bolig.	»	600	
Portner ved Petersborg samt bolig.	»	120	
Portner i Oscarsgate 39 (Oslo)	»	300	
Portner i Ullevålsveien 58 (Oslo)		Bolig	
Kortstemplingsmann	»	800	
Formann i Finansdepartementets telle- og kontrollkommisjon for stempelpapir og merker	»	1300	
Medlem av samme	»	1000	
Revisor ved skattefogedkontoret i Bergen	»	1800	
Sekretær i Depotkommisjonen	»	750	
Assistent i samme	»	360	
Kommunalbankens revisjon:			
Formann	»	2400	
Revisorassistent	»	1250	

Forsvarsdepartementet.

Hæren.

«Medlemmer av forskjellige konstruksjonsråd»	»	350	utgår
«Sekretær i flyvekommisjonen» rettes til «Sekretær i flyverådet».			
«Chefen for 6. automobilkorps for administrasjon av materiell» rettes til «Chefen for 6. automobilkompani for administrasjon av materiell».			
Furasje- og proviantforvalter ved Bømoen	»	600	utgår
Skriver hos plasskommandanten på Gardermoen	»	600	utgår
Opsynsmann på Skarvøy + uniform og hus.	»	1000	
Opsynsmann ved Aur	»	800	utgår
Opsynsmann ved Østerelva (Fredrikstad) + uniform.	»	180	
Opsynsmann ved Vesterelva (Fredrikstad) + uniform.	»	180	
Opsynsmann ved Brogalleriene (Fossumavsnittet)	»	450	
Opsynsmann ved Odderøya		Hus	
Opsynsmann ved Gleodden		Hus	
«Brovakt ved Gleodden» endres til «Brovakt ved Odderøya».			
Kasserer ved Krigshospitalkassen	»	2000	
Assistent ved samme	»	1000	
Bestyrer av statens eiendom Nordre Huseby m. v. i Vestre Aker	»	600	

Officer, lærer ved Hærens rideskole	kr.	2400		4 juli.
Arbeidsbestyrer ved Oslofjordens fremskutte befestninger	»	2000		
Opsynsmann ved Kjøkø	»	225		
+ hus.				
Opsynsmann på Måkerø	»	300		
Opsynsmann på Rauø	»	3150		
+ bolig.				
Opsynsmann på Bolærne	»	3600		
+ bolig.				
Opsynsmann på Forholten	»	360		
Opsynsmann på Ramnes	»	360		
+ hus og forpaktning av Ramnes gård.				
Opsynsmann på Onsøyknipen luftobservasjonsstasjon	»	135		
Opsynsmann ved luftvarslingsstasjonen på Nøtterøy	»	135		
Opsynsmann på Lerbergmoen ved Hokksund	»	100		
Opsynsmann på Tønsåsen	»	240		
Opsynsmann ved Nordalsendens jernbanebro	»	100		
Opsynsmann ved Støren landvernsmagasiner	»	200		
Opsynsmann ved magasinene på Elvebakken ved Hønefoss	»	100		
Opsynsmann ved landvernsmagasinet på Ålgård	»	150		
Opsynsmann ved Maldesletten	»	640		
Garnisonsassistent i Fredrikstad	»	1000		
Vaktmester ved 4de divisjons befalsskole	»	1500		
+ 1 værelse.				
Forvalter ved intendanturens furasjemagasin i Trondheim	»	400		
Bestyrer av intendanturverkstedene utenfor Oslo	»	600		
Feltapoteker ved Sanitetets stab	»	1000		
Assistent ved Oslo innrulleringskommisjon	»	1900		
Assistent ved Bergen innrulleringskommisjon	»	960		
Signalkonsulent ved flyvevåbnet	»	600		
Redaktør av Norsk luftmilitært tidsskrift	»	600		
Assistent i elektroteknikk ved Festningsartilleriets befalsskole	»	1800	utgår	
Direktør ved Den militære høiskole	»	600		
Læge ved Statens gymnastikkskole	»	540		
Regnskapsfører ved Generalstaben	»	400		
Bestyrer av artilleribiblioteket	»	400		
Skriver ved infanteriets landvernsbataljoner og ingeniørvåbnets landvern	»	600		
Forvalter ved sanitetsmagasinene i Kristiansand, Bergen, Trondheim og Nord-Norge	»	1200		
Kjøkkeninspektrise	»	600		
Marinen.				
Magasinbetjent ved Marinens intendantur	»	500		
Assistent ved Marinens intendanturs kassekontor	»	500		
Opsynsmann ved Bergen flyvestasjon	»	360		
+ hus.				
Opsynsmann ved Kristiansand flyvestasjon	»	360		
+ hus.				
Timelærer ved Marinens flyveskole i:				
meteorologi, motorlære, flyveteknikk og radiotelegrafi pr. time	»	9		
sjømannskap, krigshistorie og taktikk, navigasjon, reglementer pr. time	»	6,53		

4 juli.

Revisor ved Marinens hovedverft pr. måned	kr.	250	utgår
Juridisk konsulent ved 1ste sjømilitære distriktskommando	»	1200	
Sekretær i Marinens tekniske fellesråd og Marinens reguleringsråd	»	500	
Tilsynshavende ved Marinemuseet	»	100	
Bibliotekar ved Marinens bibliotek	»	600	
Assistent ved samme	»	250	
Opsynsmann ved Vestre Bolærne	»	360	
Dykkerleder	»	180	
Hjelpelærer i naturlære ved Sjøkrigsskolen pr. måned	»	50	
Laboratoriebestyrer ved Sjøkrigsskolen pr. måned..	»	112,50	
Timelærer ved kvartermesterskolen (Sjømilitære korps) i:			
navigasjon, regning, norsk, organisasjon og reglement, sjømannskap, torpedolære, artilleri, minelære pr. ukentlig time	»	150	
instruksjon og kommando, gymnastikk og eksersis med håndvåben pr. ukentlig time	»	124	
sykepleie pr. time	»	9	
Hjelpelærer i:			
navigasjon, norsk, artilleri, torpedolære pr. ukentlig time	»	75	
Vaktmester (pedell) ved Sjømilitære kor[illegible]kaserne	»	650	
Spisemester ved samme		Hus, lys og brenne.	
Losoldermann i Farsund	kr.	1080	utgår
Losformann i Farsund	»	420	

II.

For nedennevnte funksjonærer, som ikke omfattes av bistillingsregulativet, fastsettes følgende årlige godtgjørelser, der bortfaller ved ledighet i vedkommende stilling:

Føreren av ektepaktregistret	kr.	900
Justisdepartementets økononom	»	1000
Kassereren ved postvesenets hjelpekasse	»	500
Kassevisitator ved telgrafvesenets hovedkasse og Oslo Telefonanlegg	»	500
Arbeidsdepartementets 2 økonomer (til fordeling efter Arbeidsdepartementets bestemmelse)	»	600

III.

Nedennevnte — av bistillingsregulativet ikke omfattede — bistillinger opheves:

Assistent hos hovedkassereren ved Havnedirektoriatet (f. t. avlønt med kr. 540).

Bestyrer av telegrafvesenets tømmerlager i Oslo (f. t. avlønt med kr. 600).

Husinspektør ved vassdragsvesenets kontorbarakker i Oslo (f. t. avlønt med kr. 400).

Statens tilsynshavende ved de private jernbaner (f. t. avlønt med kr. 1000).

IV.

De i bistillingsregulativet (av 23 juni 1931 inneholdte samt de under Stortingets behandling av St. prp. nr. 49 for iår besluttede avlønninger blir fra 1 juli d. å. og inntil videre å utrede med en avkortning av 4 pct.

V.

Samtlige bestemmelser gjøres gjeldende fra 1 juli 1933 og inntil videre.

Stortingsbeslutning *) om særlige tillegg til visse offentlige tjenestemenns regulativlønn. 4 juli.

Fra 1 juli 1933 og inntil videre utredes nedenstående tillegg med følgende beløp:

Kirkedepartementet.

Værvarselstillegg.

Meteorologer for hver måned, hvor vedkommende har ansvar for værvarslingen kr. 340,00.
Assistenter pr. år kr. 680,00.

Kringkastingstillegg.

Meteorologer for hver måned, hvor vedkommende har ansvar for kringkasting av værvarslene:
I Oslo og Bergen kr. 200,00.
I Tromsø kr. 120,00.

Undervisningsrådets medlemmer.

På reiser et honorar pr. dag av kr. 6,67.

Vaktmestertillegg.

Laborantene ved Norges tekniske høiskoles elektrotekniske institutt, fysiske institutt, vannkraftlaboratorium og varmekraftlaboratorium for utførelse av vaktmesterarbeide kr. 250,00.

Justisdepartementet.

Kassereren ved Akershus landsfengsel for å bistå forvalteren ved samme fengsel kr. 700,00.

Socialdepartementet.

Kasserer og regnskapsfører ved Rikshospitalet for utførelse av regnskapsarbeide for Rikshospitalets apotek kr. 850,00.
Oldfruen ved Gaustad asyl for arbeide med vasken ved Den psykiatriske klinikk kr. 250,00.
Oldfruen ved Rotvold asyl for arbeide med vasken ved Reitgjerdet asyl kr. 425,00.
Asylportner for betjening av centralbord:

Ved Gaustad asyl	kr.	170,00
» Eg »	»	150,00
» Rotvoll »	»	150,00
» Rønvik »	»	100,00

Deltagende assistent ved obduksjonsforretninger ved sinnssykeasyler pr. gang kr. 5,00.
Maskinister ved forskjellige medisinale anstalter som «reparatørtillegg»:
Inntil kr. 700,00 efter Finansdepartementets bestemmelse.
Pleier ved sinnssykeasyl tillegg som avdelingspleier kr. 100,00.
Vaktmester ved Statens institutt for folkehelsen for salg av næringssubstrakter 20 pct. av salgsinntekten.

Handelsdepartementet.

Postvesenet.

Reisende posttjenestemenn, særlig godtgjørelse på tjenestereiser.

*) Se St.prp. nr. 65 for 1932 og de i St.prp. nr. 6 for 1933 omhandlede tillegg, Innst. S. nr. 172. St.tid. s. 2262—2267.

4 juli. Jernbanereiser.

For hver arbeidstime henholdsvis om natten (kl. 22 til kl. 6) og om dagen kr. 0,45 og 0,25.

For hver hviletime henholdsvis om dagen og om natten kr. 0,15 (utenfor landet 0,20) og 0,10.

Godtgjørelsen må pr. måned ikke utgjøre mer enn kr. 60,00 og ikke mindre enn kr. 40,00. Til disse satser kommer inntil videre et tillegg på 35 pct.

Dampskibsreiser.

Godtgjørelsen fastsettes av vedkommende postmester til månedsbeløp som ikke må overstige hvad der betales for vedkommende skibsofficers kosthold ombord.

Telegrafvesenet.

Tillegg for bestyrelse av telegrafbygningen i Oslo, Tollbodgaten 23 og Kirkegaten 9 sammesteds, kr. 1200,00.

Tillegg for bestyrelse av telegrafbygningen i Bergen kr. 800,00.

Tillegg for utførelse av vaktmesterarbeidet i Kirkegaten 9 i Oslo (for tiden til en stasjonsbetjent) kr. 300,00.

Tillegg for utførelse av vaktmesterarbeidet ved Lødingen stasjon (for tiden til et telegrafbud) kr. 300,00.

Telegrafbestyreren i Drøbak for bestyrelse av telefonanlegget sammesteds kr. 200,00.

Telegrafbestyreren i Sarpsborg for bestyrelse av telefonanlegget sammesteds kr. 400,00.

Tillegg for å bestyre Lier stasjon kr. 300,00.

Telegrafbestyrere for arbeide med langlinjetelefonen i:

Bergen	kr.	400,00
Voss	»	400,00
Rørvik	»	200,00
Sandnessjøen	»	200,00

Telegrafbestyrere for befatning med abonnementtelefonen i:

Aurdal	kr.	400,00
Lillehammer	»	200,00
Notodden	»	400,00
Skudeneshavn	»	200,00
Bodø	»	200,00
Narvik	»	200,00
Tromsø	»	200,00
Hammerfest	»	200,00
Honningsvåg	»	200,00
Kirkenes	»	200,00

Radiotillegg

tilkommer tjenestemenn ved følgende stasjoner med sådanne beløp:

Oslo radio	kr.	1500,00
—»—	»	1200,00
Tjøme radio	»	1200,00
Flekkerøy radio	»	1350,00
Jeløy radio	»	1500,00
Utsire radio	»	1500,00
Bergen radio	»	1500,00
Ålesund radio	»	1500,00
Bodø radio	»	850,00
Fauske radio	»	850,00
Bestyreren av Sandnessjøen radio	»	300,00

Røst radio	kr.	1200,00	4 juli.
Sørvågen radio	»	1200,00	
Værøy radio	»	1200,00	
Ingøy radio	»	1500,00	
Vardø radio	»	1500,00	
Ingeniører ved radiostasjon	»	850,00	
Maskinister for regulær natt-tjeneste	»	500,00	
Maskinister ved Jeløy radio for regulær natt-tjeneste	»	850,00	

Riggertillegg

tilståes efter Telegrafstyrets nærmere bestemmelse i hvert enkelt tilfelle med inntil kr. 425,00.

Vaktcheftillegg.

Vedkommende telegraffullmektig tilkommer i:

Oslo	kr.	540,00
Bergen	»	360,00
Trondheim	»	360,00
Lødingen	»	360,00

Bestyrerinner ved riktstelefonen i Oslo som vaktcheftillegg » 540,00

Telegrafekspeditører m. fl. kan som «Teknikertillegg» og tillegg for «teknisk assistanse» efter Telegrafstyrets nærmere bestemmelse i hvert enkelt tilfelle tilståes inntil kr. 680,00.

Skranketillegg og tellepenger tilståes efter Telegrafstyrets nærmere bestemmelse i hvert enkelt tilfelle med inntil kr. 200,00.

Kabelmester for å tjenestegjøre som fører av eftersyns- og reparasjonsfartøi pr. måned kr. 100,00.

Arbeidsdepartementet.

Veivesenet.

Sekretær ved veidirektørkontoret for å forrette som økonom kr. 1000,00.

Assistent ved veidirektørkontoret for utførelse av kassererforretningene kr. 900,00.

Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

Overingeniører, som er byggeledere ved anlegg, oppebærer bestyrertillegg kr. 1800,00.

Når bestyrertillegg utbetales, bortfaller marktillegg.

Marktillegg.

Ved anlegg oppebæres som marktillegg pr. dag:

Av ingeniører med familie kr. 5,00.

» ingeniører uten familie kr. 3,00.

Når marktillegg utbetales, bortfaller kostgodtgjørelse.

Opsynsmannstillegg.

Opsynsmann ved kraft- og reguleringsanlegg får som opsynsmannstillegg pr. dag kr. 1,80.

Anleggstillegg.

Tjenestemenn, som tjenstgjør ved kraft- og reguleringsanlegg under utførelse og som lønnes efter regulativ fastsatt av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet får et anleggstillegg beregnet av den faste lønn som 10 pct.

Ingeniører som oppebærer marktillegg, erholder ikke anleggstillegg.

4 juli. Jernbanevesenet.

Husleiebidrag.

Lokomotivførere og tjenestemenn i lavere lønnsklasser i regulativet samt kull-lempere, lokomotivpussere og verkstedsarbeidere utbetales, når de er bosatt i by og har forsørgelsesbyrde, som husleiebidrag:

I Oslo, Drammen, Trondheim, Stavanger, Bergen og Narvik kr. 200,00.

I andre byer kr. 120,00.

Høifjellstillegg.

Bergensbanen.

a. Tjenestemenn på strekningen Finse—Hallingskeid årlig kr. 675,00.

Tjenestemenn på strekningen Langvannsoset—Hallingskeid og Nyset—Finse kr. 540,00.

Tjenestemenn på strekningen Eggereide—Langvannsoset og Nyset—Tufte kr. 405,00.

b. Banemestre ved Myrdal og Finse får ved siden av det under a nevnte høifjellstillegg en ekstragodtgjørelse pr. måned kr. 54,00.

c. Baneformenn mellem Myrdal og Finse får ved siden av det under a nevnte høifjellstillegg en ekstragodtgjørelse kr. 360,00.

Dovrebanen.

a. Tjenestemenn ved høifjellstrekningen (d. v. s. fra km 353 til km 415) kr. 360,00.

b. Inspektøren og banemesteren på Hjerkinn får ved siden av det under a nevnte høifjellstillegg en ekstragodtgjørelse kr. 360,00.

c. Baneformenn ved de avdelinger som helt eller delvis ligger mellem stasjonene Kongsvoll og Drivstua får ved siden av det under a nevnte tillegg en ekstragodtgjørelse kr. 216,00.

Ofotbanen.

Tjenestemenn på strekningen Sildvik—Riksgrensen kr. 180,00.

Ofotbanetillegg.

Distriktschef kr. 800,00.

Inspektør og avdelingsingeniør kr. 700,00.

Bokholder, stasjonsmester i Narvik, distriktskasserer, materialforvalter og lokomotivmester kr. 600,00.

Assistentingeniør, konstruktør, førstefullmektig, understasjonsmester i Narvik, stasjonsmester av kl. IV, godsbestyrer, banemester, telegrafmester, ledningsmester, verksmester kr. 500,00.

Alle øvrige stillinger kr. 450,00.

Godtgjørelse for vakttjeneste ved togledelsen.

I Oslo, Drammen, Hamar, Trondheim, Stavanger, Bergen og Narvik distrikter pr. vaktdøgn kr. 7,50.

I Kristiansand distrikt til 2 tjenestemenn pr. måned kr. 40,00.

I Arendal distrikt til en tjenestemann pr. år kr. 300,00.

Godtgjørelse for tjenestevisitasjon om natten.

Linjepersonale som i vintermånedene — på strekningen Dombås—Opdal (til km 428,81) av Dovrebanen, på strekningen Alvdal (km 323)—km 460 mellem Holtålen og Langletet av Rørosbanen, på strekningen Kopperåen—Riksgrensen, (km 84—km

102,26) av Meråkerbanen, på strekningen Voss—Ål av Bergensbanen samt ved Ofotbanen 7 måneder og på de øvrige baner 5 måneder — utfører linjevisitasjon, som helt eller delvis faller mellem klokken 20 og klokken 6, utbetales for sådan tjeneste en godtgjørelse pr. tur kr. 1,35. Godtgjørelse for mere enn én tur pr. natt erholdes, når vedkommende om natten må befare avdelingen frem og tilbake to eller flere ganger med mellemrum. 4 juli.

Lokomotivpersonale ved Myrdal og Finse for betjening av lokomotiver og roterende ploger i månedene november—mai, pr. måned kr. 90,00.

Lokomotivpersonale, som ikke oppebærer høifjellstillegg, for kjørsel over høifjellsstrekningen Tufte—Eggereide av Bergensbanen i månedene november—mai (7 måneder) kr. 1,50 pr. tur og i månedene juni—oktober (5 måneder) kr. 1,00 pr. tur.

Godtgjørelsen utbetales også lokomotivpersonale for tjeneste på assistanselokomotiv som går mellem Voss og Finse eller mellem Ål og Finse.

Timepenger.

For fravær fra ordinært kvarter og for tjenstgjøring på tog utbetales lokomotivførere, overkonduktører, lokomotivfyrbøtere, konduktører og bremsere en godtgjørelse (timepenger) efter følgende satser:

For fravær fra ordinært kvarter:
Om dagen kr. 0,20.
Om natten kr. 0,24.

For tjenstgjøring i tog:
Om dagen kr. 0,24.
Om natten kr. 0,33.

Av timepenger beregnes bidrag til pensjons- og hjelpekasse.

De nærmere regler og bestemmelser for tilberegningen fastsettes av Hovedstyret for statsbanene med Arbeidsdepartementets approbasjon.

Banemestre, ledningsmestre og opsynsmenn får på grunn av at deres arbeide medfører særskilte utlegg, en godtgjørelse pr. dag kr. 1,80.

Overingeniør for bestyrelse av anlegg kr. 1800,00. Når dette tillegg oppebæres, bortfaller marktillegg.

Ved anlegg oppebæres som marktillegg pr. dag:
Av ingeniører med familie kr. 5,00.
Av ingeniører uten familie kr. 3,00.

Når marktillegg oppebæres, bortfaller kostgodtgjørelse.

De ved jernbaneanleggene fast ansatte tjenestemenn, som er lønnet efter driftens regulativ får et anleggstillegg beregnet av sin faste lønn som 10 pct.

Ingeniører som oppebærer marktillegg erholder ikke anleggstillegg.

Finansdepartementet.

Oppebørselstillegg til forrettende tollkasserere.

For utførelse av tolloppebørselsforretningene ved tollsteder hvor der ikke er ansatt særskilt tollkasserer utbetales sådanne tillegg:

Til overkontrolløren i:		
Horten	kr.	400,00
Sandefjord	»	400,00
Porsgrunn	»	400,00
Kragerø	»	400,00

4 juli.

Bodø	kr.	400,00
Narvik	»	600,00
Hammerfest	»	800,00
Vardø	»	800,00

Til en kontrollør i:

Drøbak	kr.	400,00
Ørje	»	200,00
Kongsvinger	»	800,00
Hamar	»	800,00
Holmestrand	»	400,00
Brevik	»	600,00
Langesund	»	400,00
Risør	»	400,00
Tvedestrand	»	400,00
Grimstad	»	600,00
Lillesand	»	400,00
Mandal	»	600,00
Farsund	»	400,00
Flekkefjord	»	600,00
Egersund	»	400,00
Sandnes	»	800,00
Kopervik	»	400,00
Odda	»	600,00
Florø	»	400,00
Molde	»	800,00
Røros	»	400,00
Levanger	»	400,00
Steinkjer	»	600,00
Namsos	»	600,00
Mosjøen	»	400,00
Sandnessjøen	»	600,00
Mo	»	600,00
Svolvær	»	800,00
Harstad	»	800,00
Vadsø	»	800,00
Kirkenes	»	800,00
Jernbanetollstedet i Oslo	»	3000,00

Inspektørtillegg.

Overtollkontrollører, som forretter som tollinspektører på steder, hvor egen tollkasserer er ansatt, tilståes inntil videre sådant tillegg:

Halden	kr.	400,00
Sarpsborg	»	400,00
Fredrikstad	»	400,00
Moss	»	400,00
Drammen	»	400,00
Tønsberg	»	400,00
Skien	»	400,00
Arendal	»	400,00
Haugesund	»	400,00
Ålesund	»	400,00
Kristiansund	»	400,00

Særlige tillegg for bestyrelse av tollstasjon.

Magnor tollstasjon	kr.	600,00
Måløy	»	300,00
Melbo	»	300,00
Honningsvåg	»	300,00

Forsvarsdepartementet. 4 juli.

Hæren.

Arbeidstillegg for de officerer i ingeniørvåbenet som beordres som assistenter i teknisk tjeneste.

Officerer med krigsskoleutdannelse:
Begynnelsessats pr. dag kr. 1,70.
Efter 2 års teknisk tjeneste pr. dag kr. 3,40.
Officerer med befalsskoleutdannelse:
Begynnelsessats pr. dag kr. 1,30.
Efter 2 års teknisk tjeneste pr. dag kr. 2,60.

Teknisk tillegg til aspiranter i den tekniske fellesetat.

Officerer som innbeordres til utdannelse ved den tekniske fellesetat utbetales et tillegg (forhøiet innkommanderingstillegg) av kr. 2190,00.

Forskjellige tillegg.

Officer der tjenstgjør som overadjutant hos H. M. Kongen kr. 1080,00.
Officer der tjenstgjør som adjutant hos H. M. Kongen kr. 1080,00.
Officer der tjenstgjør som adjutant hos H. K. H. Kronprinsen kr. 1080,00.
1ste inspeksjonsofficer ved militære befalsskoler kr. 500,00.
2nen inspeksjonsofficer ved militære befalsskoler kr. 300,00.
Kommandanten på Vardøyhus for bestyrelse av festningens skoler kr. 500,00.
Inspeksjonsofficer ved samme skoler kr. 300,00.
Chefen for hærens flyveskole for bestyrelse av flyvevåbenets mekanikerskole kr. 500,00.
Inspeksjonsofficer ved flyvevåbenets skoler kr. 300,00.
Inspeksjonsofficer ved flyvevåbenets mekanikerskole kr. 500,00.
Administrasjonsofficerer ved hærens flyveskole for arbeide med forpleining av civile arbeidere ved hærens flyvemaskinfabrikk kr. 500,00.
Inspeksjonsofficerer ved befalskurset for sykevoktere kr. 300,00.
Chefen ved garnisonsavdelingen i Fossumavsnittet kr. 360,00.
Andre officerer sammesteds kr. 180,00.
Underforvalter ved Hovedarsenalet kr. 500,00.
To arsenalløitnanter ved Raufoss som verksmestertillegg kr. 500,00.
Hovedforvalter ved hærens munderingsmagasin for arbeide med salg av effekter fra magasinet kr. 1000,00.
Assistent sammesteds for sådant arbeide kr. 500,00.
Bestyreren av generalfelttøimesterens oljekontor for arbeide med tollvesenets og en del av politiets forsyning med bensin og olje m. v. kr. 1200,00.
Stabschefen hos generalfelttøimesteren for samme arbeide kr. 600,00.
Verksmester I ved Raufoss ammunisjonsfabrikker for fremmøte om morgenen ved skiftearbeidets begynnelse og for nattinspeksjon kr. 500,00.
For tilsyn med den ved Hovedarsenalet i Oslo opbevarte våben- og ammunisjonsbeholdning utbetales to tjenestemenn pr. måned kr. 30,00.
Forvalterne ved arsenalene i Kristiansand, Bergen og Trondheim for tilsyn med samt ut- og innlevering av kontrollpliktige våben og ammunisjon tilhørende de civile våbenhandlere pr. måned henholdsvis kr. 20,00, 20,00 og 25,00.

4 juli. Norges geografiske opmåling.

Høifjellstillegg.

Opmålingens målere får under arbeide i særlig utpregede høifjellsegne sådant tillegg:

I det nordlige Norge (Troms bispedømme):
På topper over 700 m over havet pr. dag kr. 3,00.
På topper over 1200 m over havet pr. dag kr. 5,00.

I det sydlige Norge:
På topper over 1000 m over havet pr. dag kr. 3,00.
På topper over 1500 m over havet pr. dag kr. 5,00.

4 juli. **Tillegg***) til «Forskrifter for utgassing av skib med blåsyregass med blåsyreholdig pulver som middel til å utrydde rotter, veggelus, kakerlakker og møll m. m.». Utferdiget av Socialdepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 1 mai 1931, jfr. departementets rundskrivelse av 2 januar 1932.

Til utgassing av skib med blåsyregass kan istedenfor blåsyreholdig pulver også brukes blåsyre som blir fremstillet på stedet av cyannatrium (eller andre cyanider) og svovlsyre, nedenfor kalt C-S metoden.

For sådan utgassing gjelder de samme forskrifter som er fastsatt for utgassing av skib foretatt med blåsyreholdig pulver. Dessuten må ved utgassing efter C-S metoden nedenstående forskrifter følges:

1. Til fremstilling av 1 kg blåsyregass (HCN) beregnes 2,15 kg teknisk ren cyannatrium (omkr. 125 % KCN) (eller tilsvarende mengde av annet cyanid), 2 l (= 3,7 kg) koncentrert svovlsyre, 66° Baume, og 6 l vann.
2. Ved fremstillingen av blåsyregassen brukes tette og solide kar av syrefast materiale som ikke lett går itu ved støt, og som rummer minst det 3-dobbelte av den vannmengde som brukes.

   I lasterum og andre rum som karet kan heises op fra, brukes kar forsynt med 3 solide hanker med solid taug, slik at karet kan heises op efter tauget uten at karet vipper eller støter mot noget.

   I andre rum brukes kar forsynt med solide hanker så de lett kan bæres, med et helt tettsluttende lokk som kan festes godt, slik at intet av innholdet kan renne ut om enn karet velter når lokket er satt på.

   Brukes emaljerte kar, må den innvendige emalje være helt tett.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid Iste avd. nr. 28.

3. Den mengde cyannatrium (eller annet cyanid), som er bestemt for hvert kar, avveies for sig, innpakkes i en solid papirpose eller i papir som omvikles med gass, tynn strie e. lign. og ombindes med en solid hyssing. Under avveiningen, som helst bør foretas på lagerstedet for cyanidet, brukes gummihansker, så cyanidet ikke kommer i berøring med bare hender; like efter avveiningen og innpakningen vaskes hendene med hanskene på. 4 juli.
4. Før utgassingen begynner, bringes alle kar på plass, den bestemte mengde vann fylles i, og den bestemte mengde svovlsyre avmåles og stilles ved siden av karet.
5. Når alt er i orden til at skibet kan settes under gass, blir hvert kar langsomt tilsatt svovlsyren under omrøring.

   Heises karet ned og op, kan tilsetningen av svovlsyre til karet foregå før karet heises ned.
6. Når alt dette er i orden, senkes posen med cyannatrium (eller annet cyanid) raskt ned i karet. Mens nedsenkningen foregår, skal brukes gassmaske eller annen godkjent beskyttelsesinnretning mot blåsyregass; dette kan dog undlates når den som foretar nedsenkningen av cyanidet, står i fri luft.
7. Efter at blåsyregassen har virket den bestemte tid, luftes rummene et par timer, før restene fjernes.

   Fra lasterum og andre rum, hvor dette kan gjøres, heises utviklingskarene forsiktig op; fra de andre rum bæres de forsiktig ut efter at lokkene er satt på og festet godt. Mens dette foregår, skal brukes gassmaske eller annen godkjent beskyttelsesinnretning mot blåsyregass.
8. Hvis havnestyret (hvor intet sådant finnes, helserådet) tillater det, kan innholdet av utviklingskarene styrtes i sjøen uten å være «nøitralisert». I motsatt fall skal innholdet «nøitraliseres» før det styrtes i sjøen.

   Til «nøitraliseringen» brukes for hver liter svovlsyre:
   0.8 kg brent kalk utrørt i 3 l vann og
   0,15 kg jernvitriol opløst i 0,3 l vann.

   Under omrøring tilsettes først kalkmelken og derefter jernvitrioloplosningen. Det står i minst $^1/_4$ time og styrtes så i sjøen.

   Under bæringen og utstyrtningen av de ikke «nøitraliserte» rester eller under «nøitraliseringen» brukes gassmaske eller annen godkjent beskyttelsesinnretning mot blåsyregass.

4 juli. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Ved kongelig resolusjon av 24 juni d. å. er det bestemt: «Utgiftene ved utstedelse av håndverksbrev m. v. i by og ladested og ved utstedelse av reisepass og nordiske reisekort posteres fra 1 juli d. å. — forsåvidt de skal dekkes av statskassen — som en kontorutgift for vedkommende tjenestemenn.»

Bestemmelsen i denne resolusjon trer istedenfor de bestemmelser angående de nevnte utgifter som er truffet ved kongelig resolusjon av 11 juli 1924, jfr. Finansdepartementets rundskrivelse av 5 august s. å. og i dette departements rundskrivelse av 1 juli 1930. Fra 1 juli d. å. skal således utgiftene posteres som kontorutgifter, ikke i sportelregnskapet.

De embedsmenn som har fast kontorholdsgodtgjørelse av statskassen, skal føre utgiftene i kontorregnskapet sammen med de øvrige kontorutgifter. De tjenestemenn som ikke avlegger kontorregnskap, vil på anmodning få utleggene refundert ved dette departements foranstaltning. Med anmodning om refusjon bes på vanlig måte sendt inn kvitterte utgiftsbilag. Utgiftene skal belastes statskassen i samme utstrekning som tidligere. De politimestre som fremdeles er berettiget til å oppebære gebyrene ved utstedelse av pass og reisekort, skal således dekke utgiftene av de opkrevede gebyrer.

Hermed bes de tjenestemenn som utsteder håndverksbrev i kjøpstad og ladested og samtlige politimestre innen herr fylkesmannens distrikt gjort bekjent.

En del eksemplarer av denne rundskrivelse vedlegges.

4 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Ytre Sandsvær herred, Buskerud fylke.

4 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Øvre Sandsvær herred, Buskerud fylke.

4 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om forandring i §§ 3 og 4 i de under 15 mai 1933 stadfestede bygningsvedtekter for brandstrøket i Flekkefjord.

5 juli. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om forandring av § 40 i politivedtekten for Molde.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor fiskereglene er inntatt.

**) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor §§ 3 og 4 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om at de under 16 juni 1933 stadfestede tillegg til vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Halden trer i kraft fra og med 10 juli 1933. 5 juli.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Sarpsborg. 5 juli.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Glemmen herred, Østfold fylke. 5 juli.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Kvikne herred, Hedmark fylke. 5 juli.

Skrivelse †) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Romedal herred, Hedmark fylke. 5 juli.

Skriv †) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar for Åsane herad, Hordaland fylke. 5 juli.

Vedtak ††) av Trustkontrollrådet om forbud for aviser mot å gjøre forskjell i abonnementsprisen for sine abonnenter. 5 juli.

Vedtak ††) av Trustkontrollrådet om priser på bevertningssteder i Oslo og Aker. 5 juli.

Lov *) [1]) om forandring i lov om skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 med senere tilleggslover. 6 juli. Nr. 1.

§ 17 i lov av 6 august 1897 om skreifiskeriene i Lofoten skal herefter lyde således:

Til fangst av skrei må ikke benyttes noget slags not eller dermed likeartet redskap såsom trål. Herfra undtas almindelige synkenøter hvis størrelse ikke overskrider 40 meter i hver kant, målt efter telnen, eller 1,600 kvadratmeter. Om forbud også mot bruken av sådanne mindre synkenøter henvises til bestemmelsen i § 16, litr. b.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
**) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.
***) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor vedtektens §§ 1 og 3 i endret lydelse er inntatt. Jfr. rettelse inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, s. 635.
†) Kunngj 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28, hvor fiskerireglene er inntatt.
††) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 5 for 1933.
[1]) St.besl. 28 juni Se Ot. prp. nr. 81. Innst. O. nr. 132. St.tid., forh. i Ot. s. 733—734; i Lt. s. 128—131.

6 juli. Nr. 1. Dagliner må ikke brukes før 12 mars i de vestenfor Hopen opsynsdistrikt liggende opsynsdistrikter (Vestlofotens og Henningsvær opsynsdistrikt). Dog kan Kongen, efter andragende fra ⅔ av samtlige medlemmer av de almindelige utvalg i disse opsynsdistrikter, ved en felles bestemmelse tillate avvikelse herfra. Har utvalget i ett opsynsdistrikt vedtatt andragende herom, plikter de øvrige utvalg å behandle det.

Fangst av fiskeyngel til gjødning eller til salg til guanotilvirkning er forbudt.

Under særlige omstendigheter kan vedkommende regjeringsdepartement tillate bruken av redskaper som er forbudt efter denne paragraf.

Overtredelse av de i nærværende paragraf inneholdte forbud straffes med bøter.

6 juli. Nr. 2. **Lov** *) [1]) om forandring i lov av 24 juni 1932 om fredning av gullflyndre.

I.

Følgende paragrafer i lov av 24 juni 1932 om fredning av gullflyndre skal herefter lyde således:

§ 2. I tiden fra og med 1 april til og med 15 mai gjelder det samme også for gullflyndre som er over 27 centimeter lang, medmindre den fiskes til eget bruk (husbruk).

I tiden fra og med 15 mars til og med 30 juni er det dessuten forbudt å bruke tråll, snurrevad, landdragningsnøter og lignende redskaper til fangst av gullflyndre.

Brukes ovennevnte redskaper til fangst av andre fiskesorter, skal i fredningstiden gullflyndre som måtte komme med i fangsten, straks kastes overbord.

§ 4. Denne lov gjelder fiske fra norsk havn, uansett om dette foregår utenfor eller innenfor territorialgrense.

Sådan gullflyndre som nevnt i § 1 må heller ikke innføres fra utlandet eller ilandbringes i norsk havn av eller fra utenlandske fiskefartøier, likesom det under den i § 2, 1. ledd, nevnte fredningstid er forbudt å innføre fra utlandet — eller ilandbringe i norsk havn av eller fra utenlandske fiskefartøier — gullflyndre.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 28 juni. Se Ot. prp. nr. 77. Innst. O. XXIV. St.tid., forh. i Ot. s. 740; i Lt. s. 131.

Midlertidig lov *) [1]) om utførsel av storsild og vårsild. 6 juli. Nr. 3.

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å utføre fersk storsild eller fersk vårsild, medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon, hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde en viss tid av året.

Under fersk sild inngår også frossen sild, og sild som er konservert på en sådan måte at den kun anses holdbar for en kort tid. I tvisttilfelle avgjøres dette av fiskeridirektøren.

§ 2. Er sådant forbud utferdiget, skal der ved utførsel forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende fiskerorganisasjon for at silden er bestemt til utførsel som fersk sild.

§ 3. Kongen kan gjøre tilsvarende bestemmelser gjeldende for utførsel av saltet storsild og saltet vårsild.

§ 4. Forsøkt eller fullført overtredelse av denne lov, eller av forskrift utferdiget i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 5. Denne lov gjelder til utgangen av året 1934.

Lov *) [2]) om forandring i lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925. 6 juli. Nr. 4.

I lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925 (nr. 13) skal § 5 første ledd lyde:

Ankesaker behandles i overrettene skriftlig efter reglene i tvistemålslovens § 380, medmindre rettens formann bestemmer at saksbehandlingen skal være muntlig. Muntlig behandling kan dog kun bestemmes dersom partene er enige deri. Ved muntlig behandling får lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett av 4 august 1918 med tilleggslover tilsvarende anvendelse.

Lov *) [3]) om forandringer i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903. 6 juli. Nr. 5.

I.

Følgende bestemmelser i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 med senere tilleggslover skal lyde:

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl 28 juni. Se Ot. prp. nr. 86. Innst. O. nr. 133. St.tid., forh. i Ot. s. 734—740; i Lt. s. 131.

[2]) St.besl. 29 juni Se Ot. prp. nr. 83. Innst. O. nr. 131. St.tid., forh. i Ot. s. 744—747; i Lt. s. 147.

[3]) St besl. 29 juni. Se Ot. prp. nr. 59. Innst. O. XX. St.tid., forh. i Ot. s. 747—755; i Lt. s. 147—150.

6 juli. Nr. 5.

§ 12, 1. punktum. Fangene skal regelmessig beskjeftiges med arbeide og er pliktige til å utføre det arbeide som pålegges dem.

§ 17. Fengselsstraff som sones i kretsfengsel eller hjelpefengsel, skal i almindelighet utståes i enrum. Når særlige omstendigheter gjør det påkrevet, kan dog bestyreren tillate at der for enkelte fangers vedkommende gjøres avvikelser i enrumsbehandlingen.

Fanger som soner straff i landsfengsel, skal i den utstrekning det er mulig, under hele straffetiden ha hver sin celle hvor de tilbringer natten og hviletidene. Efter nærmere regler som fastsettes av Kongen, kan fellesskap mellem fangene tillates under arbeide, gudstjeneste, foredrag, sang og musikk, undervisning, legemsøvelser og bevegelse i fri luft, dog ikke før de har vært i landsfengsel i 3 måneder, medmindre fangens helbred eller sinnstilstand, fengslets tarv eller andre særlige forhold gjør det påkrevet. Utover 2 år kan fangen ikke arbeide i enrum uten lægens samtykke og utover 4 år ikke uten eget samtykke. Undtagelse herfra gjøres dog hvis fortsatt avsondring finnes påkrevet på grunn av fangens farlighet eller av sundhetshensyn eller anvendes som refselse eller straff eller av andre særlige grunner. Fangens samtykke er bindende for ett år.

§ 18. Fanger, som arbeider i enrum, skal daglig erholde besøk av fengslets tjenestemenn.

§ 20. Fangene kan inndeles i klasser efter utvist flid og forhold.

I høiere klasser kan tilståes større arbeidspenger, større frihet med hensyn til anvendelse av fritiden samt andre begunstigelser.

§ 21. Den som er idømt fengsel i 6 måneder eller mere, og som efter fradrag av varetekt skal avsone minst 5 måneder, blir å løslate på prøve, når han har avsonet ⅔ av den efter varetektsfradraget gjenstående straffetid, dog minst 4 måneder. Omsetning til skjerpet fengsel medfører ingen forkortelse av denne frist. Løslatelse på prøve tilståes dog ikke, hvis det er grunn til å anta at fangen ikke vil opfylle prøvevilkårene, eller andre særlige omstendigheter gjør løslatelsen utilrådelig, eller hans forhold i fengslet gjør ham ufortjent til den. De nærmere regler for løslatelse på prøve gis av Kongen.

§ 24. Beslutning om løslatelse på prøve og fornyet innsettelse fattes av den myndighet Kongen bestemmer.

Inntil spørsmålet om gjenninnsettelse er avgjort og

gjeninnsettelse i tilfelle kan skje, kan påtalemyndigheten la den løslatte pågripe og holde i varetekt. 6 juli. Nr. 5.

§ 25. Hvis det finnes ønskelig på grunn av en fanges helbred eller sinnstilstand eller av andre særlige grunner, kan han efter beslutning av den myndighet under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt, overføres til tvangsarbeidshus eller kuranstalt eller anbringes i arbeide for det offentlige for den gjenstående del av straffetiden.

§ 30. Når en fange viser ulydighet eller slett opførsel i fengslet eller under midlertidig fravær fra dette eller under transport fra fengsel til annen anstalt, kan foruten advarsel, utelukkelse fra boklån, kirke- og skolegang og tap av tilståtte begunstigelser, følgende refselser anvendes på ham:

1. Irettesettelse.
2. Kost efter et særlig regulativ for en tid av inntil en måned.
3. Nektelse av beskjeftigelse for en tid av inntil 14 dager.
4. Inndragning av godskrevne arbeidspenger.
5. Nedsettelse i lavere klasse.
6. Innsettelse i straffcelle for en tid av inntil 14 dager, således at denne tid ikke medregnes i den idømte straffetid.
7. Forlengelse av straffetiden (i fellesfengsel forbundet med innsettelse i enrum) med inntil en måned.
8. Hårdt natteleie inntil 18 dager.
9. Innskrenkning av kosten til vann og brød inntil 12 dager, dog alene for personer over 18 år.

Flere av de nevnte refselser kan anvendes i forening. Refselsen fullbyrdes uansett om den bestemte straffetid derved overskrides.

Anvendelsen av de under nr. 6 og 7 nevnte refselser må sammenlagt ikke medføre forlengelse av straffetiden utover 3 måneder.

Finnes en fange i besiddelse av gjenstander som er innsmuglet, ulovlig laget eller erhvervet i fengslet, kan disse inndras.

§ 33. Beslutning om refselse, bestående i inndragning av godskrevne arbeidspenger, fattes av den myndighet, under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt.

Ellers fattes beslutning om refselse av bestyreren. Beslutning om anvendelse av de i § 30 nr. 8 og 9 omhandlede refselser i over halvdelen av den tillatte tid, må dog først fattes, efterat saken har vært forelagt fengselsrådet, hvor et sådant finnes. Spørsmål om refselse hvorved straffetiden forlenges, (§ 30 nr. 6 og 7) blir likeledes å forelegge fengselsrådet. I dette tilfelle blir dessuten straks

6 juli. Nr. 5.

å gjøre innberetning om refselsen til den i 1ste ledd nevnte myndighet. Lignende innberetning skal gjøres, når de i 3dje punktum omhandlede refselser er anvendt i fengsel, hvor der ikke er fengselsråd.

Når det anses hensiktsmessig, kan bestyreren beslutte at fullbyrdelsen av en ilagt refselse skal utsettes en viss tid, dog ikke utover tre måneder. Hvis fangen innen fristens utløp gjør sig skyldig i nytt disiplinærbrudd, hvorfor han ilegges refselse, blir også den utsatte refselse å fullbyrde. I motsatt fall bortfaller den.

Hvis særlige grunner taler for det, kan bestyreren bestemme at fullbyrdelsen av disiplinærstraff skal avbrytes eller helt eller delvis eftergis. Er fullbyrdelsen av en avbrutt refselse ikke gjenoptatt innen tre måneder, bortfaller refselsen.

§ 35. Med hensyn til fengsel på vann og brød kan Kongen bestemme at det skjerpede fengsel med visse mellemrum skal avbrytes med dager av sedvanlig fengsel.

Ingen må underkastes straffer eller refselser på tilsammenlagt mere enn 30 dagers fengsel med hårdt natteleie eller 20 dagers fengsel på vann og brød, uten med et mellemrum av henholdsvis minst 1 uke og 2 uker.

§ 37 gis følgende tilføielse:

Er det efter erklæring fra sakkyndig læge begrunnet tvil om, hvorvidt en fange er sinnssyk, kan han av retten på det sted hvor fengslet ligger, besluttes innlagt i sinnssykeasyl til nærmere observasjon efter reglene i lov om rettergangsmåten i straffesaker § 210.

§ 40 utgår.

§ 45. § 11, 3dje punktum, §§ 14 og 15, § 18, §§ 29—33, §§ 35—37 og § 39 finner også anvendelse på heftefanger.

§ 47. Siste punktum utgår. I stedet tilføies som et nytt ledd:

Det tilstedes ham til dertil bestemte tider å motta besøk, som er forenlig med god orden og ikke volder fare for sikkerheten. Under samme betingelser tilstedes det fangen brevveksling. Hvor dertil finnes grunn, får reglene i § 27 og § 28 tilsvarende anvendelse.

§ 49. § 11, 3dje punktum, §§ 13, 14 og 15, § 18, § 29, § 30, undtagen nr. 5, 6 og 7, §§ 31, 32, 33, 35 og 36 finner tilsvarende anvendelse også på de i dette kapitel omhandlede fanger, medmindre annet særlig er bestemt.

§ 50. Bestemmelsene i dette kapitel gjelder ikke politiarrestanter. Heller ikke de i §§ 50 a og 50 b omhandlede personer.

§ 50 a. Personer som er innsatt i fengsel i henhold til lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, jfr. lov nr. 6 av samme dag om foreldre og ektebarn eller lov om vernepliktige civilarbeidere av 24 mars 1922 § 4, jfr. lov nr. 3 av 10 juli 1925, behandles efter reglene i kap. III om heftefanger, dog således at det alltid pålegges dem et arbeide. Omsetning til skjerpet fengsel kan ikke finne sted. 6 juli. Nr. 5.

§ 50 b. Personer som skal holdes i forvaring efter straffelovens § 39, 1 f og § 39 a, skal fortrinsvis anbringes i særlig anstalt. Kan dette ikke skje, anbringes de i fengsel eller tvangsarbeidshus. Med hensyn til refselser finner reglene for fanger som soner fengselsstraff, tilsvarende anvendelse.

Nærmere bestemmelser om anbringelsesstedet og om behandlingen gis av Kongen.

§ 56, siste ledd. For tvangsarbeidere innsatt efter straffelovens § 39, lov nr. 3 av 10 april 1915 § 31, jfr. lov nr. 6 av samme dag § 6, og lov om vernepliktige civilarbeidere av 24 mars 1922 § 4, jfr. lov nr. 3 av 10 juli 1925, blir med hensyn til løslatelse de særlig derom gitte bestemmelser fremdeles gjeldende.

§ 58. De om landsfengslene i § 4, §§ 6—10, § 11, 1ste ledd, §§ 12 og 13, § 14, 1ste punktum, § 15, §§ 18—20, § 22, §§ 24—33 og §§ 35—39 gitte bestemmelser finner tilsvarende anvendelse for tvangsarbeidshusene.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Lov *) [1]) om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene. 6 juli. Nr. 6.

§ 1. Bestemmelsene i konkurslovens § 70 post 3 og akkordforhandlingslovens § 23 post 4 kommer ikke til anvendelse når skyldneren ved konkursens eller akkordforhandlingens åpning var låntager i Den norske stats småbruk- og boligbank, Den norske stats fiskeribank, eller eier eller bruker av jord- eller skogeiendom og bosatt på den, for brukeres vedkommende kun forsåvidt bruksretten ikke kan bringes til ophør eller avgiften forhøies innen 30 år. Dog undtas personer som driver sådan virksomhet at de har regnskapsplikt.

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 1 juli. Se Ot. prp. nr. 82. Innst. O. XXVII. St.tid., forh. i Ot. s. 858—859; i Lt. s. 176.

6 juli. Nr. 6.

§ 2. Når offentlig akkordforhandling åpnes efter begjæring fra en skyldner som nevnt i § 1, skal beskikkelse av akkordkommissær undlates, hvis ikke skifteretten av særlige grunner finner at akkordkommissær bør medvirke under akkordforhandlingen.

Når akkordkommissær ikke er beskikket, skal de plikter som loven pålegger akkordkommissæren, påhvile skifteretten. Dommeren er akkordstyrets formann. Den i akkordforhandlingslovens § 6 nr. 4 omhandlede gjennemgåelse og verdsettelse foretas regelmessig ved en registreringsforretning, hvor akkordstyremedlemmene så vidt mulig gjør tjeneste som vidner og vurderingsmenn.

§ 3. På skyldnerens forlangende skal skifteretten som akkordstyrer beskikke en dertil villig mann, enten og fortrinsvis den gjeldsmeglingsmann som i henhold til § 5 i loven om Lånekassen for jordbrukere er opnevnt for vedkommende kommune, eller av det almindelige utvalg av skjønnsmenn i skyldnerens kommune (domstollovens § 79) en mann som har god innsikt i vedkommende distrikts hovednæringer og for øvrig er skikket som meglingsmann. Ingen må beskikkes som er skyldneren så nær beslektet som tremenning eller like nær besvogret. For øvrig får bestemmelsene i akkordforhandlingslovens § 4, femte punktum, tilsvarende anvendelse.

De hverv som efter akkordforhandlingsloven påhviler akkordkommissæren og akkordstyret, blir å utføre av akkordstyreren alene. Han skal bistå skyldneren med tilveiebringelsen av grunnlaget for en akkord og med utarbeidelsen av akkordforslag. Hans arbeide skal gå ut på å fremme en ordning som er både i skyldnerens og i hans kreditorers interesse.

§ 4. Når akkordstyreren gir sådan innberetning som nevnt i akkordforhandlingslovens § 13, skal skifteretten kunngjøre utfallet av akkordforhandlingen i Kunngjørelsestidende og for øvrig i den utstrekning den finner nødvendig. Kunngjørelsen skal inneholde oplysning om at hvis nogen fordringshaver vil begjære skyldnerens bo tatt under konkursbehandling, bør begjæringen herom være innkommet til skifteretten innen 14 dager efterat kunngjørelsen stod i Kunngjørelsestidende. Inntil utløpet av denne frist vedblir skyldneren å stå under akkordstyrerens tilsyn.

Bestemmelsene i akkordforhandlingslovens § 8 første ledd får tilsvarende anvendelse når konkurs åpnes i henhold til en innen fristens utløp fremsatt begjæring. Likeledes gjelder § 33 første punktum tilsvarende.

Når akkordstyrer er opnevnt i henhold til § 3, kan i

3 måneder fra den tid da begjæringen om akkordforhand- 6 juli.
ling er inngitt til skifteretten, ikke fremmes tvangssalg av Nr. 6.
skyldnerens faste eiendom uten akkordstyrerens samtykke, og uten sådant samtykke kan eiendommen heller ikke tas til brukelighet av nogen panthaver.

§ 5. Ved beregning av gebyr til staten efter akkordforhandlingslovens § 37 skal, når skyldneren er i sådan stilling som nevnt i § 1, verdien av hans faste eiendommer bare medtas med det beløp som den overstiger panteheftelsene med.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks og gjelder i 10 år.

Lov om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene av 26 juni 1929 med tilleggslov av 16 mai 1930 opheves fra denne lovs ikrafttreden. Akkordforhandling som er åpnet efter den nevnte lov, blir å fortsette efter reglene i denne lov.

Lov *) [1]) om Lånekassen for jordbrukere. 6 juli.

§ 1. Lånekassen for jordbrukere dannes av midler som Nr. 7.
tilhører staten og som Stortinget bevilger i dette øiemed. Den bestyres av direksjonen for Kongeriket Norges hypotekbank.

§ 2. Lånekassens midler anvendes til utlån:

a. til eiere av jordbruk som får akkord med sine fordringshavere om nedsettelse av gjelden.
b. til den som vil søke å erhverve eller beholde en jordbrukseiendom som fra ham selv eller nær slektning er solgt eller begjært solgt ved tvangsauksjon eller tatt til brukelighet av panthaver.

§ 3. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

§ 4. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes, skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd som omhandlet i §§ 5 og 9.

§ 5. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglings-

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 1 juli. Se Ot. prp. nr. 82. Innst. O. XXVII. St.tid., forh. i Ot. s. 841–858; i Lt. s. 172–176.

6 juli. Nr. 7.

mann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet med mindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

§ 6. Når eier av jordbruk eller den som vil erhverve en jordbrukseiendom ved gjenkjøp søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige oplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for jordbrukere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om jordbrukseiendommen, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de oplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever.

§ 7. Når en skyldner i henhold til § 6 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få ordning i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen. Herreds- eller byretten sørger uten ophold for at meldingen tinglyses.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse ikke fremmes før 2 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder. Når lånekassen i henhold til § 9 har besluttet å holde takst, men denne ikke kan fremmes på grunn av årstiden, kan retten av den grunn ytterligere forlenge fristen.

Innstilles meglingen eller kommer ordning i stand før utløpet av den fastsatte frist, bortfaller den utsettelse med tvangsfullbyrdelse som er fastsatt i foregående ledd, og gjeldsmeglingsmannen skal da straks sende melding om dette til herreds- eller byretten og til namsmannen. Det samme gjelder når gjeldsmeglingsmannen finner at skyldneren forringer sitt løsøre utover det som er et ledd i ordinær økonomisk drift.

Så lenge megling pågår, kan skyldneren ikke uten gjeldsmeglingsmannens samtykke avhende, bortleie eller pantsette sin faste eiendom.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som

nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet og tredje ledd. 6 juli. Nr. 7.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 8. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de oplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 9. Mener meglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilråde at lån blir gitt, skal den eiendom som lånet gjelder, når kassens styre beslutter det, verdsettes av en takstnevnd på 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre efterat uttalelse av vedkommende landbruksselskap er innhentet.

Verdien fastsettes til den sum som eiendommen fremtidig ved forsvarlig drift må antas å kunne forrente.

Nevnden gjennemgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 10. Lånekassen kan gi lån:

1. Til anskaffelse av driftsmidler og akkordordning av den gjeld som ikke omfattes av eiendommens takstverdi, med inntil 15 pct. av denne.
2. Til lånekassetillegg for den pantegjeld som ligger innenfor 15 pct. over takstverdien og som bortfaller ved gjeldsordningen, med inntil 1,5 pct. av takstverdien.
3. Til betaling av forfalne prioriterte renter.

Det samlede lån efter punkt 1 og 2 må ikke overstige kr. 3000 og den samlede sum efter alle 3 punkter ikke overstige kr. 3700.

§ 11. Når særlige hensyn foreligger, kan det til innløsning av pantegjeld gis lån av lånekassen med inntil 30 pct. av eiendommens takstverdi, men i sum ikke over kr. 6000.

Samme lånsøker kan ikke få lån både efter § 10 og efter denne paragraf. Dog kan lån efter § 10 punkt 1 helt eller delvis anvendes til innløsning av pantegjeld innenfor takstverdien.

§ 12. Efterat lånet er utbetalt, må eierens samlede pantegjeld og andre forpliktelser, iberegnet betingede fordringer såsom kausjonsforpliktelser, tilsammen ikke overstige takstsummen med mer enn 16½ pct., bortsett fra gjeld som skyldneren har full dekning for i andre inntektsgivende eiendeler enn eiendommen med besetning, redskaper og annet tilbehør.

6 juli. Nr. 7.

Styret kan dog bestemme at lånsøkerens ansvar som medlem av andelslag ikke skal regnes med. Det samme gjelder for det ansvar han har utover eget lån som medlem av kredittforening hvis vedtekter er stadfestet i henhold til lov nr. 3 av 17 juni 1907.

§ 13. For ethvert lån av lånekassen skal den gis pant i eiendommen med redskaper, maskiner, besetning og avling samt den på eiendommen innvundne og der beroende gjødsel. Sådan pantsettelse av driftsmidler i forbindelse med eiendommen skal ha rettsvern ved tinglysning av pantebrev uten hinder av bestemmelsen i § 1 i lov av 12 oktober 1857 om pant og tinglysning.

Lån efter § 10 punkt 3 eller § 11 skal ha pantesikkerhet innenfor takstverdien for eiendommen.

For pant i driftsmidler får reglene i lov nr. 1 av 8 juni 1895 § 1 annet ledd og §§ 3—5 tilsvarende anvendelse.

§ 14. Blir det tatt utlegg i driftsmidler for krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75 tredje og fjerde ledd eller for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, skal den panterett som lånekassen har, stå tilbake for utlegget. For skatters vedkommende gjelder dog dette bare ett års skatt til staten og ett års skatt til den kommune hvor eiendommen ligger, og kun forsåvidt det i ting som omfattes av pantebrevet ikke allerede hviler utlegg for tilsvarende skatt.

Bortsett fra de tilfelle som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg i driftsmidler som er pantsatt til lånekassen, ikke tas uten samtykke av styret. Heller ikke for de krav som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg tas i driftsmidlene, såfremt tilstrekkelig utlegg kan fåes på annen måte.

Når tvangsauksjon holdes på grunnlag av pantebrev med pant i driftsmidler, kan skyldneren undta de ting som er nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 70 nr. 3 og 4. Hviler det på ting som omfattes av disse bestemmelser, utlegg i henhold til første ledd, er dog skyldneren forpliktet til fortrinsvis å undta disse ting.

§ 15. Når en lånsøker har åpnet akkordforhandling, skal et akkordforslag kunne stadfestes selv om en del av den pantegjeld som ikke dekkes av eiendommens takstverdi, ved hjelp av lånekassetillegg efter § 10 punkt 2 blir stillet bedre enn annen gjeld.

Når det søkes utlegg for udekket akkorddividende, skal lånekassen stå tilbake forsåvidt angår det lån som er ydet som lånekassetillegg. Det samme gjelder i tilfelle av konkurs.

§ 16. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet på den måte som forutsatt i §§ 10—15. 6 juli. Nr. 7.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i eiendommen og gjennemførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 17. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved annen kunngjørelse på den måte som styret bestemmer, skal opfordre fordringshavere til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere, anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 18. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av lånekassens styre for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14 tredje og fjerde ledd.

§ 19. Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst efter § 9 å utrede av kassen når eiendommen ikke er verdsatt til mer enn 25 000 kroner.

Når skyldneren i henhold til § 6 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for litet, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer.

Når styret beslutter at det skal holdes takst i henhold til § 9, kan det forlange at skyldneren hos lensmannen deponerer et passende beløp til dekning av utgiftene.

Stempel eller tinglysningsgebyr betales ikke for doku-

6 juli. Nr. 7.

menter som er ledd i gjennemførelsen av en ordning efter denne lov.

§ 20. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 21. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om Lånekassen for jordbrukere av 30 juni 1932. Forskrifter og bestemmelser som er utferdiget med hjemmel i nevnte lov, vedblir å gjelde så lenge ikke noget annet er bestemt. Er megling efter den tidligere lov begynt, men ikke sluttet før den nye lov trer i kraft, får åpningen av megling samme virkning som om den var foretatt efter den nye lov.

6 juli. Nr. 8.

Lov *) [1]) **om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.**

I.

Følgende bestemmelser i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 med tilleggslov av 19 juni 1931 skal herefter lyde så:

1ste kapitel.

Innledning.

§ 1 nr. 5, 6 og 9.

Betydning av uttrykk som loven bruker.

5. Arbeidsnedleggelse (streik) — en hel eller delvis arbeidsstans som arbeidere i fellesskap eller i forståelse med hverandre iverksetter for å tvinge frem en løsning av en tvist mellem en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening.
6. Arbeidsstenging (lockout) — en hel eller delvis arbeidsstans som en arbeidsgiver iverksetter for å tvinge frem en løsning av en tvist mellem ham selv eller en annen arbeidsgiver og en fagforening eller mellem en arbeidsgiverforening og en fagforening, uten hensyn til om andre arbeidere tas inn istedenfor de utestengte.
9. Boikott — en opfordring, tilskyndelse, felles beslutning eller annen foranstaltning som for å tvinge, skade eller straffe noen, tar sikte på å hindre eller vanskeliggjøre en persons eller virksomhets økonomiske samkvem med andre.

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 1 juli Se Ot. prp. nr. 71, jfr. den tilbakeholdte Ot. prp. nr. 6. Dok. nr. 10. Innst. O. XIX. St.tid., forh. i Ot. s. 795—841; i Lt. s. 155—172.

§ 4. *Ansvar for foreninger.*

Fagforening eller arbeidsgiverforening hefter for brudd på tariffavtaler som foreningen har inngått med bindende virkning for sine medlemmer, jfr. § 3 nr. 4. Dette ansvar kan ikke gyldig fraskrives. Har medlemmer av en fagforening eller arbeidsgiverforening gjort sig skyldig i ulovlig arbeidsstans eller ulovlig boikott, hefter foreningen, medmindre den godtgjør at den ikke selv har skyld i eller ved de midler som står til dens rådighet, har søkt å hindre rettsbruddet eller fortsettelsen av det rettsstridige forhold.

Såfremt foreningen er et ledd i en mer omfattende organisasjon med det samme almindelige formål (jfr. § 1 nr. 3 og 4) hefter også de overordnede foreninger efter de samme regler som er gitt i første ledd.

Foreningen har alltid, selv om dens lover eller avtale mellem medlemmene ikke gir adgang dertil, rett til å utelukke et medlem så lenge det rettsstridige forhold vedvarer og i inntil 1 år efter dettes ophør eller for et sådant tidsrum å inndra medlemmets understøttelse eller annet pengebidrag som ydes det under arbeidsstans såfremt medlemmet ikke efterkommer styrets pålegg om å ophøre med sådant rettsstridig forhold som i første ledd nevnt. Denne regel får tilsvarende anvendelse i forholdet mellem en overordnet og en underordnet forening.

§ 5. *Erstatning for brudd på tariffavtale og for ulovlig boikott.*

Ved fastsettelsen av erstatning for brudd på tariffavtale eller for ulovlig arbeidsstans eller ulovlig boikott, skal retten ikke bare ta hensyn til skadens størrelse, men også til den utviste skyld og til mislig forhold fra den skadelidendes side. Under særlig formildende forhold kan erstatningen falle helt bort.

§ 6 a. *Ulovlig boikott.*

1. Boikott i anledning av arbeidsforhold er rettsstridig:
   a. når den blir foretatt uten at den som boikotten er rettet mot, har fått rimelig varsel eller uten at der på forhånd overfor ham og dem som en boikottopfordring er rettet til, er gjort fyldestgjørende rede for grunnen til boikotten.
   b. når den blir foretatt eller holdt vedlike ved rettsstridige midler eller på en unødig ophissende eller krenkende måte eller ved usanne eller misvisende oplysninger.

6 juli. Nr. 8.

c. når den har et rettsstridig formål eller vil forårsake et rettsbrudd om den når sitt mål, eller vil skade vesentlige samfundsinteresser eller virke utilbørlig eller når det ikke er noe rimelig forhold mellem den interesse som skal fremmes ved boikotten og den skade som den vil føre med sig.

d. når den uten samtykke av Domstolen for boikottsaker er foretatt fordi den som foranstaltningen er rettet mot, har deltatt i eller støttet noen av partene i en tilendebragt arbeidstvist under arbeidsstenging, arbeidsnedleggelse eller boikott —

e l l e r fordi han eller personer som han sysselsetter eller står i økonomisk forbindelse med, står eller ikke står som medlemmer av en fagforening eller arbeidsgiverforening —

e l l e r for å tvinge noen arbeidsgiver eller arbeider til å gå inn i eller ut av en arbeidsgiverforening eller fagforening eller inngå eller medvirke til inngåelsen av en tariffavtale som ingen eller bare et mindretall av arbeiderne i vedkommende bedrift har stillet krav om —

e l l e r når den til støtte for noen av partene i en arbeidstvist rettes mot en tredjemann, som står utenfor tvisten og ikke har iverksatt økonomiske forholdsregler for å støtte noen av partene i tvisten i anledning av denne —

e l l e r når den rettes mot fløtningsvirksomhet av vesentlig betydning for forsyning av tømmer til industriell virksomhet.

2. Sådan tvist som § 6 nr. 1 nevner, må ikke søkes løst ved boikott.

3. En tvist mellem en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening om ordningen av arbeids- eller lønnsvilkår eller andre arbeidsforhold, som ikke omfattes av en tariffavtale, må ikke søkes løst ved boikott før fristene efter § 39 a er utløpet. Heller ikke må et krav fra en av de nevnte parter mot en annen av dem søkes gjennemført ved boikott før utløpet av disse frister.

4. Boikott i sådanne tilfelle som nr. 3 nevner er rettsstridig:

a. når den er rettet mot arbeidsgiver som foruten medlemmene av sin familie ikke sysselsetter mer enn 10 arbeidere. Til familien regnes, foruten ektefelle og slektninger i op- og nedstigende linje, også søsken og søskenbarn og likeså nær besvogrede.

b. når den foretas av fagforening eller arbeidsgiverforening som er med i en hovedorganisasjon, uten

at hovedorganisasjonen har gitt skriftlig samtykke til den. Det samme gjelder for arbeidsgiver som er med i en arbeidsgiverforening. 6 juli. Nr. 8.

2net kapitel.

Arbeidsretten og Domstolen for boikottsaker.

§ 7. *Arbeidsrettens sæte og domsmyndighet.*

Der oprettes en arbeidsrett med sæte i rikets hovedstad til å behandle de tvister som er omhandlet i § 6 nr. 1 og § 6 a nr. 2 og treffe de avgjørelser som er nevnt i § 6 nr. 2. Disse saker kan ikke bringes inn for noen annen domstol. Men partene kan vedta privat voldgift.

Er arrest gjort for å sikre erstatningskrav hvis avgjørelse hører under Arbeidsretten, må sak om erstatningskravet reises innen 6 dager.

§ 26 a. *Domstolen for boikottsaker.*

1. Domstolen for boikottsaker skal ha sitt sæte i rikets hovedstad. Den er domfør i tvister om boikott er ulovlig efter § 6 a nr. 1, 3 og 4 eller om krav som bygger på at en boikott er ulovlig efter de nevnte regler eller efter nr. 6 i denne paragraf.
2. Domstolen skal ha en formann, en næstformann og tre medlemmer, med to varamenn for næstformannen og to for hver av de tre andre medlemmer. De blir opnevnt av Kongen for tre år.
3. Reglene i § 10 nr. 3 skal gjelde på tilsvarende måte. Formannen, næstformannen og ett av de tre andre medlemmer må ikke ha sådan stilling eller sådant hverv at de kan regnes som representanter for arbeidsgiver- eller arbeiderinteresser. Av de to andre medlemmer bør ett ha særlig innsikt i arbeidernes forhold, og ett i arbeidsgivernes. Formannen og næstformannen skal fylle de krav som stilles til høiesterettsdommere.
4. Er formannen ugild eller har forfall, gjør næstformannen tjeneste som formann. Er også han ugild eller har forfall, gjør hans første varamann tjeneste som formann. Ellers skal reglene i §§ 12 til og med 26 gjelde på tilsvarende måte, men ikke § 18 nr. 2.
5. Før sak reises for Domstolen for boikottsaker, må megling ha vært prøvet efter reglene i tvistemålslovens 21de kapitel, såfremt boikotten ikke omfattes av meglingsreglene i § 39 a.

6 juli. Nr. 8.

Med stevningen skal følge attest for at megling har vært prøvet efter tvistemålsloven eller efter § 39 a eller for at riksmeglingsmannen har fått boikottmelding efter nevnte paragraf uten at meglingsmyndigheten har funnet å burde gå til megling.

6. Er boikott foretatt eller har noen grunn til å frykte for at boikott vil bli foretatt overfor ham, kan Domstolen for boikottsaker, om krav derom blir fremsatt, gjøre midlertidig forbud mot boikotten til det er avgjort om den er lovlig. Kravet om forbud behandles snarest mulig og kan avgjøres av formannen. Avgjørelsen kan treffes uten innkallelse til muntlig forhandling. Blir forbud gjort, må sak om lovligheten av boikotten reises innen en samtidig fastsatt frist. Blir fristen oversittet, kan forbudet kreves ophevet ved kjennelse av domstolens formann.

7. Blir en boikott kjent ulovlig, kan Domstolen for boikottsaker, om begge parter begjærer det og domstolen selv finner det formålstjenlig, helt eller delvis avgjøre den tvist eller det krav som skulde fremmes ved boikotten.

§ 39 a. *Megling i boikottsaker.*

1. Vil en fagforening, en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening gå til boikott i anledning av sådan tvist eller sådant krav som § 6 a nr. 3 nevner, skal det meldes til riksmeglingsmannen.

Meldingen skal gi oplysning om hvad tvisten eller kravet gjelder, om utstrekningen av den boikott som er påtenkt og om forhandling mellem partene er åpnet, fremdeles føres eller er brutt.

Meldingsreglene i § 28 nr. 2 og 3 skal ellers gjelde på tilsvarende måte.

2. Boikott må ikke foretas før 8 virkedager er gått fra melding efter nr. 1 er kommet til riksmeglingsmannen.

Så snart riksmeglingsmannen har fått boikottmelding eller så snart han på annen måte er blitt kjent med at boikott er påtenkt, kan han forby boikotten til megling er prøvet og 4 virkedager er gått fra meglingen er sluttet. For forbudet gjelder på tilsvarende måte reglene i § 29 nr. 2, tredje og fjerde ledd.

Hver av partene kan i samsvar med reglene i § 36 nr. 1 kreve meglingen sluttet når 10 dager er gått siden boikotten blev forbudt. Meglingen skal i så fall slutte senest 4 dager efter.

For meglingen gjelder reglene i §§ 31, 34, 35, 36 nr. 2, 37, 38 og 39 på tilsvarende måte.

4de kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 40 nr. 1. *Ulovlig arbeidsnedleggelse, arbeidsstenging og boikott.*

1. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer, straffes
   a. den som er med på beslutning om å iverksette, fortsette, støtte med bidrag eller godkjenne ulovlig arbeidsnedleggelse eller ulovlig arbeidsstenging eller som medvirker hertil;
   b. den som opfordrer til å begynne eller fortsette sådan arbeidsstans eller som støtter den eller innsamler eller utdeler innsamlede bidrag til dens iverksettelse eller fortsettelse eller som medvirker hertil;
   c. den som foretar ulovlig boikott (jfr. § 6 a og § 26 a nr. 6) eller som medvirker hertil.

   I dommen kan det bestemmes at utlegg for bøtene kan tas hos den forening efter hvis foranledning den skyldige har handlet. Det samme gjelder den forening hvis tillits- eller tjenestemann den skyldige er eller har vært, forsåvidt den straffbare handling er begått i hans virksomhet som sådan. Dette gjelder dog ikke hvis han har handlet i strid med foreningens vedtekter eller beslutning som er fattet på foreningens vegne.

§ 41 nr. 1. *Fornærmelig adferd m. v.*

1. Den som under et møte for Arbeidsretten eller for Domstolen for boikottsaker fornærmer retten eller noen som møter for den, eller forstyrrer møtet, krenker rettens verdighet eller ikke lyder påbud fra retten eller formannen, kan utvises og ved kjennelse under saken ilegges bøter.

   Den som skriver noe usømmelig eller fornærmelig i et søksmålsskrift, kan likeledes ved kjennelse under saken ilegges bøter.

5te kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 45. *Saksomkostninger.*

1. Der betales ikke for behandlingen av en sak ved Arbeidsretten, Domstolen for boikottsaker og meglingsmyndighetene eller for bevisoptagelser til bruk for en sådan sak.

   Men Arbeidsretten og Domstolen for boikottsaker kan ved kjennelse pålegge en av partene eller begge å

6 juli. Nr. 8.

godtgjøre statskassen helt eller delvis dens utgifter ved behandlingen for disse domstoler.

2. Omkostningene ved en sak for Arbeidsretten og for Domstolen for boikottsaker kan den ene part få sig tilkjent hos den annen efter reglene for saksomkostninger i almindelige borgerlige saker. Derimot skal hver part i mangel av annen avtale selv bære sine omkostninger ved megling.

§ 46. *Lønninger m. v.*

1. Lønninger og honorarer til medlemmene av Arbeidsretten, Domstolen for boikottsaker, riksmeglingsmannen og meglingsmennene utredes av statskassen. Utgiftene til kontorhold, lokaler og skriverhjelp under møtene utredes likeledes av statskassen.
2. Arbeidsrettens formann og riksmeglingsmannen skal ha fast årlig lønn.

Kretsmeglingsmennene skal ha fast årlig lønn og et honorar bestemt av vedkommende regjeringsdepartement for hver enkelt sak.

De øvrige medlemmer av Arbeidsretten og medlemmene av Domstolen for boikottsaker og de særskilt for hvert tilfelle opnevnte meglingsmenn tilståes honorar for hver sak av vedkommende regjeringsdepartement. Medlemmene av Arbeidsretten og av Domstolen for boikottsaker kan også tilståes fast lønn.

3. Under reiser har medlemmer av Arbeidsretten og av Domstolen for boikottsaker og meglingsmennene krav på skyss- og kostpenger efter lov av 25 juni 1926 nr. 1.
4. Kongen gir de nødvendige bestemmelser om utførelsen av rettsskriverforretningene ved Arbeidsretten og ved Domstolen for boikottsaker.

II.

Denne lov trer i kraft efter Kongens nærmere bestemmelse, dog senest 1 oktober 1933.

6 juli. Nr. 9.

Lov *) [1]) **om Den norske stats fiskeribank.**

Kapitel 1.

Bankens formål og organisasjon.

§ 1. Den norske stats fiskeribank har til formål å gi lån:

a. Til anskaffelse, ombygning eller hovedreparasjon (av skrog og maskin) av fiskefarkoster.

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 1 juli. Se Ot. prp. nr. 52 for 1932. Dok. nr. 6 for 1933. Innst. O. XXIII. St.tid., forh. i Ot. s. 861—870; i Lt. s. 176.

b. Til hypotekforeninger for fiske- og fangstfarkoster.
c. Til anlegg for opbevaring eller foredling av fiskeprodukter.
d. Til anskaffelse av fiskeredskaper.

§ 2. Banken har et grunnfond på kr. 5 000 000 og et reservefond på minst kr. 750 000, oprinnelig dannet av statsmidler.

Grunnfondets midler anbringes i stats- og statsgaranterte obligasjoner og andre sikre ihendehaverpapirer, samt første prioritets pantelån i by- og landeiendommer. Av grunnfondets midler kan inntil kr. 500 000 utlånes til det i § 1 b bestemte øiemed.

Reservefondets midler gjøres fruktbringende ved å anbringes i gode, lett omsettelige verdipapirer eller settes inn i bank.

Til begge fonds anbringelse kreves godkjennelse av vedkommende departement.

§ 3. Den årlige renteavkastning av fondene så vel som bankens øvrige inntekter anvendes til bankens drift.

Viser virksomheten overskudd, tillegges beløpet reservefondet inntil dette har nådd kr. 1 500 000.

Ytterligere overskudd tillegges grunnfondet.

§ 4. Viser virksomheten underskudd, overføres det manglende beløp fra reservefondet ved regnskapsårets slutning.

Bringes reservefondet derved under kr. 750 000, utredes det manglende beløp av statskassen, som til enhver tid er ansvarlig for at fondet har den lovbestemte størrelse.

§ 5. Staten garanterer alle de lån som banken optar. Førenn lån optas, må Finansdepartementets samtykke innhentes. Forsåvidt banken ikke tilveiebringer sine lånemidler på annen måte, kan den utstede ihendehaverobligasjoner, hvis vilkår fastsettes av bankens styre efter samråd med Finansdepartementet. Det samlede beløp av bankens lånemidler må ikke overstige det tidobbelte av grunnfondets beløp.

§ 6. Bankens ihendehaverobligasjoner utstedes i serier. Tiden for tilbakebetalingen fastsettes når serien utstedes, og må ikke være kortere enn 25 år og ikke lenger enn 50 år.

Obligasjonene amortiseres ved opkjøp eller efter stedfunnen loddtrekning med halvårlige avdrag.

Banken har dessuten i ethvert tilfelle rett til ved hvilken som helst termin, efter 6 måneders varsel, å betale større avdrag eller helt å innfri serien; dog kan bankens styre for en tid av inntil 10 år fraskrive banken retten til således å opsi nogen av seriens obligasjoner.

6 juli. Nr. 9.

§ 7. Den loddtrekning som omhandles i § 6, skal foretas til sådan tid at opsigelsen kan skje 6 måneder før hver forfallstermin. Loddtrekningen foregår ved bankens hovedsæte, i overvær av notarius publicus. Opsigelsen foregår ved at utfallet av loddtrekningen bekjentgjøres i Norsk kunngjørelsestidende og i de andre offentlige blad som bankens styre bestemmer.

Efter betalingsterminen godtgjøres ingen renter. Hvis ihendehaver av forfalne obligasjoner ikke melder sig ved forfallstid for å motta kapitalen, blir denne stående som depositum hos banken for vedkommendes regning og risiko.

§ 8. Utbetaling av renter og innfrielse av bankens obligasjoner foregår, foruten ved banken selv, på de steder og ved de pengeinstitutter i inn- og utland som bankens styre bestemmer.

Kapitel 2.

Fiskerinevndene.

§ 9. I enhver kommune hvor der søkes om lån av banken i henhold til § 1 a og c, skal der av kommunestyret velges en fiskerinevnd. Den skal bestå av 3 medlemmer med varamenn, som velges for 3 år blandt kommunens stemmeberettigede fiskerikyndige innvånere. Et medlem av nevnden skal være motorkyndig. Blandt nevndens medlemmer velger kommunestyret en formann og varaformann.

Enhver valgbar som ikke er over 60 år, er pliktig til å motta valg som medlem av nevnden, dog kan den som har gjort tjeneste i 3 år, undslå sig i likeså lang tid.

Intet medlem kan delta i en saks behandling når saken angår enten ham selv eller en person som er så nær beslektet med ham som søskenbarn, eller likeså nær besvogret.

Nevndens formann skal ha en godtgjørelse, som fastsettes av kommunestyret og utredes av kommunen. Samtlige medlemmer skal derhos ha den fastsatte godtgjørelse for avholdte takster og besiktigelser (§ 50), men for øvrig ingen betaling for sitt arbeide.

Hvor kommunestyret finner det påkrevet, kan der innen samme kommune oprettes to fiskerinevnder.

§ 10. Nevnden foretar den forberedende behandling av andragender om lån i henhold til § 1 a og c, overensstemmende med de bestemmelser som er fastsatt herom (se § 11).

Nevndens formann skal føre tilsyn med at enhver farkost og ethvert anlegg hvorpå der hviler lån til banken, blir forsvarlig vedlikeholdt og på forsvarlig måte blir anvendt innen fiskeribedriften. Han skal i det øiemed, enten selv eller ved et av nevndens øvrige medlemmer, hvert år besik-

tige farkosten og ellers så ofte bankens styre måtte bestemme. 6 juli.
Om de besiktigelser som er avholdt i årets løp, sender for- Nr. 9.
mannen beretning til kommunestyret, som sender beretningen til banken ledsaget av sin uttalelse.

Nærmere forskrifter for nevndens virksomhet utferdiges av bankens styre.

Fiskerinevndens medlemmer er bankens tillitsmenn og er pliktige til å rette sig efter styrets almindelige og særlige pålegg. Efter innstilling fra styret kan vedkommende departement avskjedige nevndens medlemmer og pålegge kommunestyret å velge nye.

Kapitel 3.

Lån til anskaffelse, ombygning eller hovedreparasjon av fiskefarkoster.

§ 11. Lån til anskaffelse, ombygning eller hovedreparasjon (av skrog og maskin) av fiskefarkoster ydes til norske statsborgere som bor her i landet og har fylt 21 år; styret kan frita fra aldersgrensen. Til aktieselskaper kan lån ydes når samtlige aktionærer fyller de vilkår som her er nevnt.

Lånene tilståes fortrinsvis fiskere som personlig deltar i farkostens drift.

Under ombygning inngår også innsetning eller ombytning av maskin i farkost.

Lånene gis efter innstilling av den i kapitel 2 omhandlede fiskerinevnd.

Finner nevnden ikke å kunne anbefale et andragende, kan lånsøkeren forlange saken forelagt kommunestyret. Anbefaler nevnden eller kommunestyret andragendet, blir farkosten å taksere av nevnden.

Taksten avgis efter et av bankens styre fastsatt skjema. Er den farkost der søkes lån til, ved dette tidspunkt ikke ferdigbygget (ombygget), kan nevnden avgi foreløbig innstilling angående lånets størrelse i henhold til de foreliggende oplysninger. Endelig beslutning om lånets størrelse fattes i så fall av bankens styre når nevndens takst foreligger.

Såsnart nevndens takst — eller i tilfelle bare foreløbig innstilling — foreligger, oversender formannen saken med alle bilag til kommunestyret til avgjørelse av spørsmålet om kommunegaranti. Vedtas det å yde sådan garanti, går saken derefter gjennem nevndens formann til banken, ledsaget av utskrift av kommunestyrets garantibeslutning.

6 juli. Nr. 9.

Kommunens garanti må overfor banken være uten betingelser eller forbehold.

§ 12. Lån ydes bare til farkost skikket for fiskeribedriften.

Lån til innfrielse av eldre gjeld som skriver sig fra anskaffelsen eller ombygningen, kan innvilges.

§ 13. Lånene sikres ved hel eller delvis kommunegaranti samt, hvor dertil er lovlig adgang, ved første prioritets panterett i farkost og maskin og i forsikringsbeløpet for disse.

Hviler der tilbakefallsrett eller lignende heftelser på maskinen, kan lånet ikke utbetales før rettighetshaveren likeoverfor banken har gitt avkall på sin rettighet.

Anses kommunens garanti og panterett i farkosten ikke tilstrekkelig betryggende, kan banken kreve ytterligere sikkerhet.

Har den garanterende kommune betinget sig sikkerhet til betryggelse mot ansvar, skal banken straks underrettes herom. Misligholdes lånet, er kommunen pliktig til å stille denne sikkerhet til rådighet for banken, til forholdsvis dekning av bankens og kommunens andeler i ansvaret.

§ 14. Når en kommunes økonomiske stilling bevirker at den ikke kan stille betryggende garanti for lån, kan lån til farkost og/eller maskin bevilges mot sådan sikkerhet som bankens styre finner betryggende.

§ 15. Lån tilståes så vel til motor- som seilfarkoster og fiskedampskiber, til de siste dog bare hvis bruttotonnasjen ikke overstiger 50 tonn. Lån til nye farkoster og maskiner er avdragsfritt det første år.

§ 16. Lån til farkoster under 4 tonn — åpne eller dekkede — forrentes med 3 procent og skal være betalt tilbake senest innen 8 år. De ydes bare mot full kommunegaranti. Se dog § 14.

§ 17. Lån til farkoster mellem 4 og 25 tonn forrentes med 3½ procent for farkoster mellem 4 og 15 tonn, og 4 procent for farkoster mellem 15 og 25 tonn. Kongen kan bestemme at rentefoten skal være 3½ procent også for farkoster mellem 15 og 25 tonn, dog ikke når renten i medhold av § 20 er satt ned med ½ procent. Lånene skal være betalt tilbake senest innen 10 år.

§ 18. Lån til farkoster over 25 tonn forrentes med 4 procent og skal være betalt tilbake senest innen 10 år.

§ 19. Som sikkerhet for de lån som er nevnt i §§ 17 og 18 gis banken ved siden av panteretten (§ 13) kommunegaranti for 30 procent av ethvert mulig tap. Se dog § 14.

Når særlige omstendigheter foreligger, kan bankens

styre forlenge den frist som er satt for tilbakebetalingen i §§ 16, 17 og 18. 6 juli. Nr. 9.

§ 20. Kongen kan, med Stortingets samtykke, for et tidsrum av inntil fem år ad gangen bestemme at lån som ydes i henhold til §§ 16, 17 eller 18, skal forrentes efter en sats som ligger inntil ½ procent høiere eller lavere enn i paragrafene bestemt, dog aldri høiere enn den gjennemsnittsrente som banken selv har optatt lån til.

§ 21. De lån som er bevilget efter § 1, punkt a, c og d, utbetales av banken i rede penger med fullt pålydende beløp. De lån som er bevilget efter § 1, punkt b, utbetales efter en kurs som til enhver tid fastsettes av bankens styre.

Lånenes utbetaling skjer først når den av banken betingede sikkerhet er bragt i orden.

Lånene kan, hvor bankens styre finner det hensiktsmessig, utbetales låntageren — på landet gjennem herredskassereren, i by gjennem kemneren. Kommunene bærer ansvaret for at disse tjenestemenn besørger lånet videre utbetalt til låntageren, og har ikke rett til å holde tilbake nogen del av lånet til dekning av skatter eller andre av låntagerens forpliktelser overfor kommunen.

Kapitel 4.

Lån til hypotekforeninger for fiske- og fangstfarkoster.

§ 22. Lån kan ydes til skibshypotekforeninger som har til formål å yde lån mot pant i norske fiske- og fangstfarkoster av registreringspliktig størrelse. For de obligasjoner som er utstedt av foreningen, skal dens medlemmer være ansvarlige således som fastsatt i lov av 3 september 1909 om adgang for visse skibskredittforeninger til å utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren. Foreningens statutter skal være approbert av Kongen.

§ 23. Lån til sådanne foreninger ydes av banken mot ihendehaverobligasjoner utstedt av foreningen.

Lånene amortiseres overensstemmende med foreningens statutter, og forrentes efter en rentefot som fastsettes av bankens styre.

Banken kan til ytterligere sikkerhet for lånene kreve at foreningens pantobligasjoner i de belånte farkoster deponeres i banken.

Rentesatsen skal minst være tilstrekkelig til å sikre banken mot rentetap. Dog kan banken beregne renter overensstemmende med § 18 hvis det gjelder hypotekforeninger som vil yde lån til motorfarkoster mellem 25 og 100 tonn.

6 juli. Nr. 9.

§ 24. Skibshypotekforeninger som har fått lån i henhold til nærværende kapitel, må ikke opta andre lån uten samtykke av bankens styre.

Foreningene er til enhver tid forpliktet til å meddele banken sådanne oplysninger angående foreningenes økonomiske forhold som bankens styre måtte ønske.

Kapitel 5.

Lån til anlegg for fiskeprodukters opbevaring eller foredling.

§ 25. Lån til opførelse eller kjøp av ishus, kjøleanlegg eller lignende anlegg til opbevaring eller foredling av fiskeprodukter kan ydes så vel til enkeltmenn — her i landet boende myndige norske statsborgere — som til sammenslutninger av sådanne, dog som regel ikke til aktieselskaper.

Lån kan også ydes til innfrielse av gjeld som skriver sig fra anskaffelse eller ombygning av sådanne anlegg.

Fortrinsberettiget til lån er fiskere eller sammenslutninger av fiskere.

§ 26. Lån gis ikke til anlegg som er beregnet på fabrikkmessig foredling av fiskerienes produkter.

§ 27. Lånene gis mot første prioritets panterett i anlegget og dets forsikringssum samt kommunegaranti for 50 procent av ethvert mulig tap.

Anlegget skal til enhver tid holdes forsikret mot brandskade i en av bankens styre godkjent forsikringsinnretning.

Lånene, som forrentes med 5 procent og betales tilbake senest innen 20 år, må ikke overstige ¾ av anleggets takstverdi.

Lånene er avdragsfri det første år.

§ 28. Om forberedelse av låneandragender, utbetaling av lån samt om vedlikehold og tilsyn gjelder hvad der er bestemt for fiskefarkoster i denne lov.

Kapitel 6.

Lån til anskaffelse av fiskeredskaper.

§ 29. Lån til innkjøp av fiskeredskaper kan ydes overensstemmende med forskriftene i dette kapitel og de i henhold til samme fastsatte regler. Rentefoten er 4 pct. Bestemmelsene i § 20 finner tilsvarende anvendelse.

§ 30. Lån kan ydes til sammenslutninger på minst 5 medlemmer, når disse stiller sig solidarisk for lånet og ved siste skatteligning tilsammen er lignet efter en formue som svarer til minst kr. 1500 pr. medlem. Lånene begrenses til

20 pct. av medlemmenes samlede formue, og intet lag kan få mer enn kr. 500 pr. medlem. 6 juli. Nr. 9.

§ 31. Lån kan ydes til redskapslag på mindre enn 5 medlemmer. Der må stilles forsvarlig sikkerhet godkjent av bankens styre.

§ 32. Betingelsene for å bli medlem av sammenslutning eller lag er de samme som efter § 11.

Den som deltar i en sammenslutning eller lag kan ikke samtidig erholde lån til fiskeredskaper efter begge disse bestemmelser i banken.

§ 33. De nærmere betingelser for utlånsvirksomheten i henhold til dette kapitel fastsettes i et av Handelsdepartementet efter innstilling av bankens styre utferdiget reglement.

§ 34. Overfor forpliktelser for lån i henhold til dette kapitel gjelder ikke reglene om fritagelse for utlegg forsåvidt angår de for lånene innkjøpte redskaper.

§ 35. Fiskeribankens tilgodehavende kan inndrives ved utpantning hos enhver enkelt som er ansvarlig for lånet.

Fiskeribanken kan overdra denne rett til en sammenslutning eller lag.

Kapitel 7.

Låntagernes forpliktelser.

§ 36. Enhver låntager er forpliktet til å vedlikeholde farkost eller anlegg på forsvarlig måte i den tid lånet løper.

§ 37. De ydede lån skal forrentes i henhold til denne lovs bestemmelser for de forskjellige slags lån og avdras på den måte som av bankens styre er bestemt. Skyldneren kan dog innbetale større avdrag enn fastsatt eller på én gang innfri hele gjelden uten forutgående opsigelse.

§ 38. Hvis skyldige avdrag og renter av lån som er gitt i henhold til denne lov ikke blir betalt i rette tid, kan der beregnes inntil 5 procent i årlig rente derav fra forfallsdag til betaling skjer.

§ 39. Ethvert lån er i sin helhet straks forfallent til tilbakebetaling:

a. når renter og avdrag ikke betales i rette tid;
b. når farkosten pådras sjøpanterettigheter som ikke omfattes av forsikringen, og der ikke stilles betryggende sikkerhet;
c. når farkostens forsikring ikke holdes i skyldig orden;
d. når farkosten selges til utlandet; samt
e. i de tilfelle som måtte være fastsatt i obligasjonens tekst.

Overholdes for øvrig ikke de regler som er fastsatt for lån av banken, har banken adgang til å si lånet op med 3 måneders varsel.

6 juli. Nr. 9.

Efter at bankens styre har hatt adgang til å uttale sig, kan Kongen, med Stortingets samtykke, fastsette — for en viss tid eller inntil videre — sådan lempning i lånereglene:

Hvor det antas nødvendig for å sette en debitor i stand til å beholde sine driftsmidler og fortsette sin næring, kan bankens styre, ved enstemmig beslutning og med samtykke av den garanterende kommune, eftergi ham en del av hans gjeld til banken. Banken kan gjøre eftergivelsen betinget av at låntageren opnår en tilfredsstillende akkord også med de øvrige kreditorer.

§ 40. Farkost eller anlegg som er stillet som pant for lån, skal til enhver tid holdes forsikret i et av bankens styre godkjent forsikringsselskap for et beløp som er helt tilstrekkelig til å dekke låntagernes forpliktelse til banken.

For farkostene må forsikringen omfatte så vel sjø- som brandskade.

Kapitel 8.

Bankens styre.

§ 41. Den norske stats fiskeribank skal ha sitt hovedsete på samme sted som Fiskeridirektoratet har sitt sete, medmindre Kongen, med Stortingets samtykke, annet bestemmer. Lånekontorer kan derhos oprettes på de steder som Kongen bestemmer.

Kongen bestemmer fordelingen av forretningene mellem bankens hovedsete og lånekontorene, og gir de nærmere forskrifter for bankens virksomhet.

§ 42. Bankens styre består av 3 medlemmer med 3 varamenn. Dessuten kan fiskeridirektøren tilkalles som rådgivende medlem.

De to medlemmer med varamenn velges av Stortinget. Den tredje med varamann beskikkes av Kongen, dog ikke som embedsmann.

Bankens lånekontorer foreståes av et styre på 3 medlemmer. 2 av dem, med varamenn, velges av Stortinget. Den tredje, med varamann, beskikkes av Kongen, dog ikke som embedsmann.

De av Stortinget valgte styremedlemmer for hovedsetet og lånekontorene fungerer i 6 år. Hvert tredje års 1 januar avgår halvdelen, første gang efter loddtrekning. De fratredende kan velges pånytt, og deres tjenestetid regnes da fra den tid de sist blev valgt.

§ 43. Som styrets formann, så vel ved hovedsetet som ved avdelingene, fungerer det kongevalgte medlem. Ved hovedsetet varetar formannen bankens daglige drift. Styret velger selv en varaformann. I forfallstilfelle tilkalles den

kongevalgte varamann for å delta i styret i det kongevalgte medlems sted, og de stortingsvalgte varamenn i de stortingsvalgte medlemmers sted. 6 juli. Nr. 9.

Kan vedkommende varamann ikke møte, kan stortingsvalgt varamann delta i det kongevalgte medlems sted, og omvendt.

Fratrer et medlem styret før funksjonstidens utløp, velges et nytt medlem for den resterende del av funksjonstiden.

§ 44. Bankens styre har å vareta så vel garantistenes som bankens tarv. Styret innsender hvert kvartal til vedkommende departement et utdrag av bankens regnskaper, og ved hvert års utgang beretning om bankens virksomhet, med opgave over hver enkelt kommunes garantiansvar og hver hypotekforenings eller sammenslutnings låneansvar efter § 1. Denne beretning blir å forelegge Kongen og å tilstille hvert års Storting. En gang årlig offentliggjøres en oversikt over bankens stilling.

§ 45. Bankens styre kan treffe overenskomst med forsikringsselskaper, hvorefter forsikringen vedblir å løpe selv om premien ikke betales, mot at banken blir ansvarlig for premien. For forfallen premie som banken er ansvarlig for, has panterett i den forsikrede farkost efter samme regler som gjelder for brandkontingent ifølge lov om Norges brandkasse av 12 juni 1931.

§ 46. Stillingene som kontorchef, sekretær, kasserer og bokholder, så vel ved hovedsetet som i tilfelle ved lånekontorene, besettes av bankens styre, for lånekontorenes vedkommende efter innstilling fra disses styre.

De øvrige underordnede tjenestemenn ansettes ved hovedsetet av styret, ved lånekontorene av disses styre.

§ 47. Vedkommende departement fører tilsyn med bankens virksomhet og anordner den fornødne revisjon.

Departementet utferdiger instruks for revisjonen og fastsetter revisorenes lønn, som utredes av banken.

Kapitel 9.

Forskjellige bestemmelser.

§ 48. Misligholdes lån til banken, tjener de til banken utstedte gjeldsbrev som tvangsgrunnlag overensstemmende med lov av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse § 3 nr. 6.

§ 49. Et forfallent lån må ikke innfordres forinnen den som har garantert for lånet er underrettet.

§ 50. Den samlede godtgjørelse for takstforretning efter denne lov må ikke være større enn kr. 15, for besiktigelse ikke større enn kr. 5. Den fastsettes innenfor denne

6 juli. Nr. 9. grense av bankens styre, og betales av den som søker eller har lån i banken.

§ 51. For tinglysning eller registrering av de obligasjoner som er utstedt for lån i banken erlegges ikke sportler til statskassen.

Det samme gjelder panteattest, hvor sådan forlanges av banken.

Videre er gjeldsforskrivelser eller obligasjoner for lån av banken fritatt for stempelavgift.

Der erlegges ikke stempel- og tinglysningsgebyr av skjøte på de under kapitel 5 nevnte faste eiendommer.

§ 52. Denne lov trer i kraft straks.

§ 53. Fra samme tid opheves lov av 1 august 1919 om Den norske stats fiskeribank og lov av 9 juli 1926 nr. 3 og lov av 26 juni 1929 nr. 7.

6 juli. Nr. 10. **Lov** *) [1]) **om forandringer i lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslov av 29 juni 1920.**

I.

Følgende bestemmelser i lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslov av 29 juni 1920 skal herefter lyde således:

§ 4. Når et arvebeløp er beheftet med pensjon, eller dets avkastning for kortere eller lengere tid skal tilfalle nogen, der ikke blir kapitalens eier, blir denne siste, forsåvidt angår kapitalen eller et beløp motsvarende pensjonens 25-dobbelte beløp, først avgiftspliktig ved det tidspunkt pensjonen eller inntektsnydelsen ophører. Ved avgiftsberegningen blir verdien ved dette tidspunkt å legge til grunn.

Av pensjonenes og inntektsnydelsenes kapitalverdi svares særskilt avgift. Dette gjelder også, når pensjonene eller inntektsnydelsene er påheftet et legat under eget styre.

§ 15. Skifteforvalteren (den ordentlige eller overordentlige) har å avholde avgiften av boets midler og er ansvarlig for, at avgiften ved forfallstid erlegges.

Avgiften forfaller til betaling ved boets slutning. Når avgiftsplikten efter bestemmelsene i §§ 3, 4 og 8 først inntrer ved et senere tidspunkt enn boets slutning, bør der stilles sikkerhet for den ytterligere avgift, der kan bli å erlegge.

Når der skjer foreløbige utlodninger i et bo, forinnen

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 1 juli. Se Ot. prp. nr. 34 for 1932 og nr. 56 for 1933. Innst. O. nr. 137. St.tid., forh. i Ot. s. 859—861; i Lt. s. 176.

dette endelig opgjøres, er skifteforvalteren forpliktet til å meddele vedkommende oppebørselsbetjent underretning herom og å innbetale til denne pliktig avgift av de utloddede midler. 6 juli. Nr. 10.

Er et bo, som behandles av overordentlig skifteforvalter, ikke sluttet fem år efter arvefallet, er skifteforvalteren forpliktet til å meddele vedkommende oppebørselsbetjent et efter beste skjønn avfattet opgjør av det hele bo og samtidig å erlegge den hele efter opgjøret pliktige avgift. Når skiftet sluttes, og endelig opgjør foreligger, blir avgiftsberegningen å beriktige enten ved erleggelse av ytterligere avgift eller ved tilbakebetaling.

Er avgiften ved skifteforvalterens forsømmelse eller feilberegning helt eller delvis ikke blitt betalt, kan det offentlige hos hver enkelt arving inntale den på ham fallende avgift eller holde sig til skifteforvalteren for det hele uberiktigede beløp.

§ 16. Overordentlige skifteforvaltere har, når det under deres bestyrelse stående bo henstår usluttet over et år efter dødsfallet, til vedkommende oppebørselsbetjent å innsende innberetning om grunnen til, at slutning ikke har funnet sted. Sådan innberetning blir senere årlig å gjenta så lenge, inntil skiftebehandlingen er tilendebragt.

Ved boets slutning har de overordentlige skifteforvaltere til oppebørselsbetjenten å innbetale den pliktige avgift eller rest av samme og samtidig å innlevere en fullstendig utskrift av skifteopgjøret samt avgiftsberegning. De er tillike forpliktet til på forlangende å meddele oppebørselsbetjenten alle oplysninger, der kan være av betydning ved avgiftens bestemmelse. Oppebørselsbetjenten kan straks innsende avgiftsberegningen til Statsrevisjonen som snarest og så vidt mulig innen en frist av 4 uker har å revidere beregningen og meddele oppebørselsbetjenten resultatet. Innsendelse kan også forlanges av boet.

Innbetales ikke den pliktige avgift av de overordentlige skifteforvaltere innen fire uker efter forfallstid, erlegges 5 pct. rente fra forfallstid, og til betalingen skjer.

§ 28. Er der i boet utstedt proklama, kan arvingene forlange utsettelse med betalingen av avgiften inntil 4 uker efter proklamaets utløp, selv om det i foregående paragraf nevnte tidspunkt derved overskrides.

Vedkommende regjeringsdepartement kan, når omstendighetene gjør det påkrevet, mot sådan sikkerhet, som det finner tilstrekkelig, tilstå utsettelse med avgiftens erleggelse.

I alle tilfelle blir renter av avgiftsbeløpet å erlegge fra den i § 27 fastsatte forfallstid.

6 juli. Nr. 10.

Når avgiftsplikten efter bestemmelsene i §§ 3, 4 og 8 først inntrer ved et senere tidspunkt enn arvefallet, kan sikkerhet kreves stillet for den ytterligere avgift, som blir å erlegge.

§ 32. Vedkommende regjeringsdepartement har adgang til, hvor en nøiaktig beregning av de for avgiftens størrelse bestemmende verdier eller befølgelsen av de i nærværende lovs første kapitel inneholdte forskrifter vilde støte på særlige vanskeligheter, å godta som full arveavgift en avfinnelsessum, bestemt ved overenskomst med vedkommende avgiftspliktige.

Departementet kan, når billighet finnes å tale derfor, tillate, at avgift av rentenydelser betales i terminer og således at renteplikt i tilfelle først opstår ved vedkommende terminers forfall. Ophører inntektsnydelsen, før samtlige terminer er forfalt til betaling, bortfaller krav på erleggelse av det resterende avgiftsbeløp.

Når arveavgift skjønnes å være uerholdelig, er departementet berettiget til å frafalle kravet på samme.

Departementet har adgang til å frafalle krav på renter av arveavgift, når særlige grunner herfor foreligger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

6 juli. Nr. 11.

Millombils lov *) [1]) um høve for staten til å gjera avtale med folkeskulelærarane um at ein del av statstilskotet til lærarløner vert halden att til reduksjon av lærarlønene.

I.

Utan hindring av fyresegnene i §§ 15 og 24 i byskulelovi og §§ 20, 38 og 45 i landsskulelovi skal staten ha rett til å gjera avtale med folkeskulelærarane um ein lønsreduksjon, soleis at den sum som løni etter slik avtale vert minka med, heilt ut kjem til frådrag i statstilskotet til kommunane (fylkeskommunane). Staten skal ha rett til å utbetala statstilskotet beinveges til lærarane.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks og varer til 1 juli 1937.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 28.

[1]) St.vedtak 3 juli. Se Ot. prp. nr. 84. Innst. O. nr. 146. St.tid., forh. i Ot. s. 907—908; i Lt. s. 179—180.

Lov *) [1]) **om forhandlingsrett for statstjenestemenn og om oprettelse av en tjenestemannsrett.** 6 juli. Nr. 12.

§ 1. Denne lov omfatter enhver tjenestemann som er ansatt i statens tjeneste, og som lønnes av det offentlige, dog ikke den som går inn under lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.

Er en tjenestemann bare delvis lønnet av staten, avgjør Kongen om han skal gå inn under denne lov.

§ 2. Tjenestemennene har rett til å kreve optatt forhandlinger om forandringer i gjeldende almindelige lønns- og arbeidsvilkår.

Denne forhandlingsrett tilkommer:

1. Tjenestemannsorganisasjoner innen en tjenestegren eller en gruppe av en slik. Kongen eller den han bemyndiger fastsetter hvad der skal forståes ved en tjenestegren eller gruppe av en slik.
2. Hovedsammenslutninger av de organisasjoner som er nevnt under 1.
3. For den enkelte anledning grupper av ikke organiserte tjenestemenn, når der kommer krav derom til vedkommende myndighet fra minst 50 tjenestemenn.

For å kunne kreve optatt forhandlinger må de under nr. 1 og 2 omhandlede organisasjoner være anerkjent av Kongen eller den han bemyndiger, jfr. § 3. De anerkjente organisasjoner må hvert år gi meddelelser til den myndighet Kongen bestemmer, som viser at betingelsene for anerkjennelse fremdeles er til stede.

§ 3. Anerkjennelse kan bare gis organisasjoner som:

1. Ikke optar andre andre som medlemmer enn nuværende og forhenværende tjenestemenn i vedkommende tjenestegren eller gruppe,
2. overveiende representerer tjenestemennene i vedkommende tjenestegren eller gruppe.

§ 4. Krav om forhandling fremsettes av vedkommende hovedsammenslutning overfor Kongen, når kravene omfatter tjenestemenn under flere departementer.

Krav som angår tjenestemenn under et enkelt departement fremsettes av vedkommende organisasjon eller gruppe overfor de myndigheter som har vedkommende sak til behandling. Angår disse krav også tjenestemenn i andre anerkjente organisasjoner, skal disse organisasjoner underrettes av vedkommende myndighet.

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 3 juli. Se Ot. prp. nr. 85. Innst. O. XXIX. St tid., forh. i Ot. s. 903—907; i Lt. s 177—179.

6 juli. Nr. 12.

Forhandlingene skal være optatt innen 14 dager, efterat kravet er fremsatt.

Hvis det fra statens side aktes foretatt forandringer i almindelige lønns- og arbeidsvilkår, skal der på forhånd optas forhandlinger herom med vedkommende forhandlingsberettigede hovedsammenslutninger eller organisasjoner.

§ 5. De nærmere bestemmelser om utøvelse av forhandlingsretten for de i § 2 nr. 1—3 omhandlede organisasjoner og grupper gis av Kongen ved reglement. Reglementene for de forskjellige tjenestegrener skal så vidt mulig være enslydende. Før et reglement utferdiges, skal der på forhånd forhandles om det med vedkommende sammenslutning eller organisasjon.

§ 6. Der føres møtebok over forhandlingene. Heri inntas fremsatte forslag, avgitte erklæringer og forhandlingenes sluttresultat. Møteboken underskrives av samtlige forhandlere og tilstilles hver av partene i avskrift.

Hver av partene bærer sine utgifter. Staten stiller til rådighet lokale og skrivesaker under forhandlingsmøtene.

§ 7.

1. Er der gått 14 dager efterat forhandlingene er begynt, kan hver av partene forlange forhandlingene sluttet tre dager, efterat slik begjæring er fremsatt.
2. Blir forhandlerne enige, skal saken snarest mulig forelegges for den myndighet som har avgjørelsen.
3. Opnåes ikke enighet, kan statens representanter forlange at de tilbud som de har fremsatt under forhandlingene, skal forelegges for de interesserte tjenestemenn til avstemning. Likeså kan tjenestemennenes forhandlere forlange de fremsatte forslag forelagt for den avgjørende statsmyndighet. Tidsfristen for avstemningen blandt tjenestemennene eller sakens forelegg for vedkommende myndighet fastsettes under forhandlingene. Opnåes ikke enighet om avstemningsfrist, skal fristen være 1 måned fra siste forhandlingsmøte. Hvis tjenestemennenes forslag er forlangt forelagt for den avgjørende statsmyndighet, skal dette forlangende efterkommes uten unødig ophold.

§ 8. Der oprettes en tjenestemannsrett med sete i rikets hovedstad.

Tjenestemannsretten skal bestå av en formann og 6 andre medlemmer.

Tjenestemannsrettens formann og 4 av dens medlemmer med to varamenn for hvert av disse opnevnes av Høiesteretts justitiarius for 3 år.

Et av disse medlemmer med varamenn opnevnes efter

forslag av vedkommende departement, et annet medlem med varamenn efter forslag av tjenestemennenes anerkjente hovedsammenslutninger i fellesskap. Hvert forslag skal omfatte det dobbelte antall menn eller kvinner. De som foreslåes, må ha erklært sig villige til å motta hvervet. 6 juli. Nr. 12.

De to øvrige medlemmer med 2 varamenn opnevnes for den enkelte sak av den myndighet som Kongen bestemmer, det ene medlem med varamenn blandt tjenestemenn i den tjenestegren saken vedkommer og efter forslag av vedkommende hovedsammenslutning eller i tilfelle vedkommende hovedsammenslutninger i fellesskap.

Er forslag efter de to foregående ledd ikke kommet inn til opnevnelsesmyndigheten innen en av den fastsatt frist, skjer opnevnelsen uten innstilling.

Medlemmene av tjenestemannsretten må være norske statsborgere, ha fylt 30 år, være vederheftige og ikke fradømt stemmerett i offentlige anliggender og adgang til å opnå offentlig tjeneste. Formannen og de to medlemmer med varamenn som opnevnes av Høiesteretts justitiarius uten innstilling, skal dessuten fylle de betingelser som er foreskrevet for høiesterettsdommere.

§ 9. Tjenestemannsretten skal behandle tvister mellem staten på den ene side og organisasjonene eller de i § 2 nr. 3 nevnte grupper på den annen side angående forståelsen og anvendelsen av almindelig gjeldende lønns- og arbeidsvilkår.

Disse tvister kan ikke bringes inn for andre domstoler.

Enkeltmannskrav kan inndras, når kravet vil få sin umiddelbare avgjørelse ved den almindelige dom.

§ 10. Lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 §§ 12—26 og 41—46 får, forsåvidt dertil er anledning, tilsvarende anvendelse for tjenestemannsretten.

§ 11. Denne lov trer i kraft straks. Fra den dag loven er trådt i kraft opheves for statstjenestemennenes vedkommende lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918, 3. kapitel.

Lov *) [1]) **om tillegg til lov nr. 1 av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjon og odelsløsning.** 6 juli. Nr. 13.

§ 1. Hvis der på odelsløsningstiden finnes på eiendommen panterett som er påheftet før 26 juni 1929 og før eiendommen blev odelsjord, eller av en nærmere odelsberettiget

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 3 juli. Se Ot. prp. nr. 31 og dok. nr. 8. Innst. O. XXII. St.tid., forh. i Ot. s. 623—643 og 941—943; i Lt. s. 137—147 og 180.

6 juli. Nr. 13.. enn saksøkeren, kan saksøkeren når han forlanger odelstakst over eiendommen også kreve særskilt takst over det tap som vil bli tilføiet innehaver av sådan panterett ved avløsning av den del av retten som ikke måtte bli dekket av odelstaksten.

Taksten avholdes i forbindelse med odelstaksten efter stevning til panthaveren. Den avgis av de samme skjønnsmenn som gjør tjeneste ved odelstaksten og avhjemles samtidig med denne. Bestemmelsene i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 60, 2net ledd, § 61, 3dje ledd, § 62, 2net ledd, § 63 og § 64 får tilsvarende anvendelse.

Ved løsningen av eiendommen må saksøkeren, hvis han ikke vil iaktta den ophevede bestemmelse i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 67, betale panthaveren den fastsatte avløsningssum. Beløpet forfaller til betaling ved overtagelsen av eiendommen. Hvis panthaveren ikke mot betaling av beløpet vil kvittere til avlysning panterett som ikke dekkes av odelstaksten, kan saksøkeren kreve rettens kjennelse for at heftelsen faller bort efter betaling eller i tilfelle deposisjon av beløpet. For den del av pantegjelden som ikke dekkes av odelstaksten og avløsningssummen er saksøkeren uten ansvar.

Hvis saksøkeren ikke løser eiendommen, får i forhold til panthaveren lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 58 tilsvarende anvendelse.

§ 2. Hvis eieren av eiendommen i det tilfelle som omhandles i § 1, har erhvervet eiendommen før 26 juni 1929, kan saksøkeren kreve at løsningssummen ved odelstaksten fastsettes alternativt enten efter de almindelige regler eller til det beløp som eieren i tilfelle av ekspropriasjon av eiendommen tilkommer efter Grunnlovens § 105 som erstatning for det tap han lider ved at eiendommen tas fra ham. Til taksten stevnes i så fall panthavere med sådan panterett som omhandles i § 1. Hvis nogen av dem skulde finne at han vil lide tap ved at panterett som ikke dekkes av løsningssummen efter det siste alternativ faller bort, må han for ikke å forspille sin adgang til det gjøre det gjeldende allerede ved avhjemlingen av odelstaksten. Skjer dette får efter begjæring av saksøkeren § 1 tilsvarende anvendelse forsåvidt sådan panterett angår.

Ved løsningen av eiendommen kan saksøkeren enten overta den efter det første alternativ, men under iakttagelse av den ophevede bestemmelse i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 67, eller efter det siste alternativ uten hinder av denne bestemmelse, når der ikke i betimelig tid er fremsatt inn-

sigelse mot at panterett som ikke dekkes av løsningssummen, faller bort, eller når sådan panterett avløses. 6 juli. Nr. 13.

§ 3. Hvis der ved ikrafttredelsen av loven allerede er avholdt takst under en påbegynt odelsløsning, men ennu ikke noget sådant rettsmøte som omhandles i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 66, 1ste ledd, 2net punktum, kan saksøkeren forlange taksten fullstendiggjort efter §§ 1 og 2 ved tilleggstakst, og skal i så fall innrømmes den fornødne utsettelse med det nevnte rettsmøte.

§ 4. Når en panthaver skal stevnes efter denne lov, forkynnes stevningen for den som efter pantebøkene er panthaver eller som panteretten vites senest å være overdratt til.

For at den som panteretten er overdratt til uten at dette fremgår av pantebøkene og uten at saksøkeren kjenner til det, skal anses lovlig stevnet, må stevningen med 4 ukers varsel være kunngjort for den mulige erhverver av panteretten ved å rykkes inn i Kunngjørelsestidende og ved opslag i det sogn hvor eiendommen ligger.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Midlertidig lov *) [1]) om forbud mot å bære uniform m. v. 6 juli. Nr. 14.

§ 1. Det er forbudt offentlig å bære uniform, uniformsdeler, armbind eller annet dermed likestillet iøinefallende tegn som utpeker bæreren som tilhenger av en politisk organisasjon eller meningsretning.

§ 2. Kongen eller den han bemyndiger kan utstede forbud mot bruk av uniform, uniformsdeler, armbind eller annet dermed likestillet iøinefallende tegn som utpeker bæreren som medlem eller tilhenger av privat organisasjon, vern, forening eller sammenslutning.

§ 3. Vedkommende departement avgjør i tvilstilfelle hvad der skal regnes til uniform, uniformsdeler og tegn m. v. som omhandlet i §§ 1 og 2.

§ 4. Den som overtreder denne lov eller forbud nedlagt med hjemmel av den, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1935.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 3 juli. Se Ot. prp. nr. 89. Innst. O. nr. 152. St.tid., forh. i Ot. s. 908—916; i Lt. s. 180.

6 juli. Nr. 15. **Lov** *) [1]) **om forandringer i lov om handelsnæring av 21 juni 1929.**

I.

§ 1 nytt siste ledd.

Kongen kan tillate at fremmed regjerings i medhold av overenskomst med Norge dertil bemyndigede representasjon her i riket uten handelsrett selger og uhindret av bestemmelsene i § 14 borttinger varer som skal leveres fra utlandet:

a) til tilvirkere som skal benytte dem i egen bedrift.
b) til kjøbmenn som driver regulær importvirksomhet, til videre forhandling.

Kongen kan fastsette nærmere betingelser for sådan tillatelse.

§ 15 nytt siste ledd.

Efter overenskomst med fremmed stat kan Kongen bestemme:

1. At handelspasset skal gjelde for et tidsrum av 15 dager regnet fra den dag da passet utstedes, og at det betales forskuddsvis med en avgift til statskassen av femti kroner.
2. At direktører og ledende funksjonærer i selskaper og chefer for firmaer som ikke har fast forretningssted i Norge, men som driver sine forretninger der gjennem handelsagent med handelsrett som kjøbmann her i riket — skal være fritatt fra plikten til å løse handelspass. I så fall plikter den pågjeldende handelsagent innen 2 dager efter vedkommendes ankomst til og avreise her fra riket å gi skriftlig melding derom til politiet i sin næringskommune og på forlangende av politiet å fremlegge nødvendige legitimasjoner for forholdet. Han er ved misbruk av sådan undtagelsesbestemmelse pliktig til å erstatte statskassen den skyldige handelspassavgift.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

6 juli. **Kongelig resolusjon** *).

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 15 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 bestemmes at loven trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 3 juli. Se Ot. prp. nr. 10 for 1932 og nr. 87 for 1933. Innst. O. XXVI. St.tid., forh. i Ot. s. 741—744 og 917—928; i Lt. s. 131—137 og 180.

Midlertidig lov *) [1]) om utførsel og innførsel [2]) av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr. 6 juli. Nr. 16.

§ 1. Kongen kan, i den utstrekning det anses nødvendig som følge av handelsavtalen med Storbritannia, fatte bestemmelse om å forby eller begrense eller stille nærmere betingelser for utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr. Det samme gjelder for ilandbringelse av fisk og krebsdyr fra eller av utenlandske fiskefartøier.

§ 2. Kongen kan utferdige sådanne bestemmelser og påbud som utkreves til gjennemførelse av denne lov eller kontrollen med dens overholdelse.

§ 3. Sådanne bestemmelser og påbud som nevnt i §§ 1 og 2, kan også utferdiges i den utstrekning det anses nødvendig ved utførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr til andre land enn Storbritannia.

§ 4. Fullbyrdet eller forsøkt overtredelse av loven, eller av bestemmelser eller påbud utferdiget i henhold til loven, straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, og gjelder til 1 juli 1936.

Lov *) [3]) om fordringer lydende på flere myntsorter. 6 juli. Nr. 17.

§ 1. En fordringshaver som er norsk og bosatt i Norge (herunder også norske selskaper og institusjoner), kan, hvor fordringen lyder på norske kroner ved siden av utenlandsk mynt, bare kreve betaling i det avtalte beløp av norske kroner. Han må ikke overdra eller pantsette fordringen til nogen som ikke er norsk og bosatt i Norge og må heller ikke føre ut av landet gjeldsbrever og kuponger som er knyttet til fordringen.

§ 2. Den som overtreder forbudet i § 1, annet punktum, eller medvirker dertil, straffes med bøter. Gjeldsbrever m. v. som søkes utført i strid med § 1, inndras til fordel for statskassen. At en fordring overdras eller pantsettes i strid med forbudet, medfører ingen økning av debitors forpliktelser.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Så lenge Norges banks seddelinnfrielse er utsatt i medhold av lov av 23 april 1892 § 7, siste ledd, får loven også anvendelse på fordringer

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) St.besl. 3 juli. Se Ot. prp. nr. 88. Innst. O. XXVIII. St.tid., forh. i Ot. s. 890—903; i Lt. s. 177.

[2]) Ordene «og innførsel» er tilføiet efter anmodning av Handelsdepartementet som oplyser at de ved en inkurie er falt ut i den originale lovbeslutning.

[3]) St.besl. 4 juli. Se Ot. prp. nr. 4. Innstilling og forhandlinger om denne sak er ikke inntatt i Stortingsforhandlinger 1933.

6 juli. Nr. 17. som er stiftet før lovens ikrafttreden, forsåvidt ikke vedkommende departement bestemmer noget annet; foretrekker fordringshaveren å vente med å få betaling inntil utløpet av det nevnte tidsrum, kan han i mellemtiden kreve 4 pct. av kronebeløpet i årlig rente. Fordringer som den 3 januar 1933 tilhørte nogen som uansett loven vilde kunne kreve betaling i utenlandsk mynt, berøres ikke av loven fordi om de senere kommer i norsk eie.

Provisorisk anordning om visse pengefordringer av 3 januar 1933 opheves.

6 juli. Nr. 18. **Midlertidig lov** *) [1]) om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene.

§ 1. *Betydning av uttrykk som loven bruker.*

1. Med arbeidsnedleggelse mener denne lov en hel eller delvis arbeidsstans som arbeidere i fellesskap eller i forståelse med hverandre setter i verk i anledning av arbeidsforhold.
2. Ellers bruker denne lov uttrykkene i lov om arbeidstvister § 1 i samme betydning som der nevnt.

A/S Vinmonopolet og samlag regnes som private arbeidsgivere efter § 1 nr. 1 i nevnte lov.

§ 2. *Behandling av tvister.*

1. En tvist mellem en fagforening og A/S Vinmonopolet eller et samlag om en tariffavtales gyldighet, forståelse eller bestående eller om krav som grunner sig på en tariffavtale, kan enhver av partene bringe inn for Arbeidsretten til avgjørelse efter reglene i lov om arbeidstvister.
2. En tvist mellem en fagforening og A/S Vinmonopolet eller et samlag om ordningen av arbeids- og lønnsvilkår eller andre arbeidsforhold, som ikke omfattes av en tariffavtale, kan enhver av partene kreve undergitt megling av de myndigheter som er nevnt i 3. kap. i lov om arbeidstvister. Reglene for megling i nevnte lov skal gjelde på tilsvarende måte, med de forandringer som følger av denne og næste paragraf.

Når megling er forsøkt uten at forlik er opnådd, kan enhver av partene kreve at tvisten blir avgjort ved voldgift efter reglene i §§ 4—6.

De arbeids- og lønnsvilkår som gjaldt da tvisten brøt

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 4 juli. Se Ot. prp. nr. 90. Innst. O. nr. 156. St.tid., forh. i Ot. s. 928—941; i Lt. s. 180—182.

ut, skal stå ved makt til den er blitt forlikt eller avgjort ved voldgift, dersom partene ikke blir enige om noe annet. 6 juli. Nr. 18.

3. Tvister som gjelder arbeidsordningen eller ansettelse, opsigelse og avskjedigelse av arbeidere, kan ikke kreves undergitt megling eller voldgift.

Er arbeiderutvalg oprettet i henhold til midlertidig lov av 23 juli 1920, skal arbeidsgiveren rådføre sig med utvalget i de tilfelle loven nevner, før han avgjør saken.

§ 3. *Forbud mot arbeidsstans og boikott m. v.*

Det er ulovlig å sette i verk eller fortsette arbeidsnedleggelse eller arbeidsstenging ved A/S Vinmonopolet og ved samlag. Likeså er det ulovlig å foreta eller fortsette boikott i anledning av arbeidsforhold overfor de nevnte virksomheter eller å bruke andre midler som efter sin art vilde være tariffstridige.

§ 4. *Voldgiftsretten.*

1. Det oprettes en voldgiftsrett med sæte i rikets hovedstad til å avgjøre de tvister som blir bragt inn for den efter § 2 nr. 2.
2. Retten skal ha en formann, en næstformann og tre andre medlemmer med to varamenn for næstformannen og to for hver av de tre andre medlemmer.

Formannen, næstformannen og ett av de andre medlemmer med varamenn blir opnevnt av Høiesteretts justitiarius for den tid denne lov gjelder. De må ikke ha sådan stilling eller sådant hverv at de kan regnes som representanter for partsinteresser.

De to øvrige medlemmer med varamenn blir likeledes å opnevne av Høiesteretts justitiarius for samme tidsrum, det ene medlem efterat A/S Vinmonopolets styre og Samlagenes landsforbunds styre har vært gitt anledning til å foreslå hver tre mann og det annet medlem efterat arbeiderne ved A/S Vinmonopolet og funksjonærene ved A/S Vinmonopolet — efter regler fastsatt av vedkommende departement — har vært gitt anledning til å foreslå hver tre mann.

Lov om arbeidstvister § 10 nr. 3 gjelder på tilsvarende måte. Likeså § 12 i samme lov.

3. Enhver norsk statsborger er pliktig til å ta imot hvervet som medlem av Voldgiftsretten.
4. Medlemmenes godtgjørelse fastsettes av Kongen og utredes av statskassen. Under reiser har de krav på

6 juli. Nr. 18.

skyss- og kostpenger i samhøve med lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse. Kostpengene skal være som bestemt for første klasse i loven.

§ 5. *Saksbehandling.*

1. De regler som er gitt om saksbehandling ved Arbeidsretten i lov om arbeidstvister §§ 13 til og med 24, skal gjelde på tilsvarende måte for behandling av saker ved Voldgiftsretten, med de forandringer som følger av nr. 2 og 3.
2. Er formannen for Voldgiftsretten ugild eller har forfall, gjør næstformannen tjeneste som formann. Er også han ugild eller har forfall, gjør hans første varamann tjeneste som formann.
3. Istedenfor utskrift eller bevis for partforhandling efter nevnte lovs § 18 nr. 2, skal tre utskrift av meglingsboken eller attest for at megling er forsøkt efter § 2 nr. 2 i denne lov.
4. Det betales ikke for behandling av en sak for Voldgiftsretten eller for bevisoptagelser til bruk for en sådan sak.

§ 6. *Voldgiftsrettens avgjørelser.*

1. For Voldgiftsrettens avgjørelser skal reglene i lov om arbeidstvister § 25 og § 26 nr. 1, 2, 3 og 4 annet og tredje punktum gjelde på tilsvarende måte.
2. Det fastsettes i enhver voldgiftsdom hvor lenge den skal gjelde. Men den kan ikke gjøres gjeldende for mer enn 2 år.
3. En voldgiftsdom er endelig og har de samme virkninger som en tariffavtale. Alle voldgiftsmenn skal underskrive den.

§ 7. *Straffebestemmelser.*

1. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil ett år eller med begge disse straffer, straffes
   a. den som er med på beslutning om å iverksette, fortsette, støtte med bidrag eller godkjenne arbeidsnedleggelse eller arbeidsstenging i strid med § 3 eller som medvirker hertil;
   b. den som opfordrer til å begynne eller fortsette sådan arbeidsstans eller som støtter den eller innsamler eller utdeler innsamlede bidrag til dens iverksettelse eller fortsettelse eller som medvirker hertil;
   c. den som foretar eller fortsetter ulovlig boikott eller bruker andre midler av tariffstridig art (jfr. § 3) eller som medvirker hertil.

I dommen kan det bestemmes, at utlegg for bøtene kan tas hos den forening efter hvis foranledning den skyldige har handlet. Det samme gjelder den forening, hvis tillits- eller tjenestemann den skyldige er eller har vært, forsåvidt den straffbare handling er begått i hans virksomhet som sådan. Dette gjelder dog ikke, hvis han har handlet i strid med foreningens vedtekter eller beslutning som er fattet på foreningens vegne. 6 juli. Nr. 18.

2. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil ett år straffes den arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant, som foretar eller fortsetter arbeidsstenging i strid med § 3. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den arbeider som er med i en arbeidsnedleggelse i strid med § 3.
3. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller fengsel inntil ett år eller med begge disse straffer straffes den som under arbeidsstans i strid med § 3:
   a. bevirker eller søker å bevirke, at noen taper eller opgir sitt arbeide eller ikke søker eller ikke får arbeide, når det skjer for å søke arbeidsstansen gjennemført;
   b. opfordrer eller medvirker til noen sådan handling som nevnt i litr. a;
   c. bevirker eller søker å bevirke at en arbeidsgiver deltar i den ulovlige arbeidsstenging eller at han ikke beskjeftiger arbeidere, som er gjenstand for ulovlig arbeidsstenging, eller at en bedrift foretar andre handlinger eller undlatelser, hvorved den ulovlige arbeidsstenging støttes;
   d. opfordrer eller medvirker til noen sådan handling som nevnt i litr. c.
4. Bestemmelsene om straff og omkostningsansvar for fornærmelig adferd m. v., brudd på taushetsplikt, uteblivelse m. v. og grunnløst kjæremål efter lov om arbeidstvister § 41, § 42, § 43 og § 44 skal gjelde på tilsvarende måte ved Voldgiftsretten.

§ 8. *Forskjellige bestemmelser.*

Bestemmelsene i lov om arbeidstvister § 4 og § 5 skal gjelde på tilsvarende måte, forsåvidt angår handlinger som er i strid med § 3. Likeså skal reglene i § 2 og § 3 i nevnte lov gjelde på tilsvarende måte.

§ 9. *Lovens ikrafttreden m. v.*

1. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til og med 1 august 1935. Den får anvendelse på tvist som pågår

6 juli. Nr. 18. når loven trer i kraft eller som er bragt inn for Voldgiftsretten før loven holder op å gjelde.

2. Kongen gir nærmere forskrifter til å gjennemføre loven.

6 juli. **Kongelig kunngjørelse** *) [1]) om midlertidige tolltillegg.

A.

C. Midlertidige tolltillegg.

I. Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll opkreves midlertidig 50 pct. for alle varer undtagen følgende:

Frukter 1. a.
» 1. b.
» 1. c.
» 2. c.
» 2. d.
» 2. f.
» 2. g.
Grønnsaker 1. b.
» 3. a.
Kork B. a. 1.
» B. a. 2.
Nøtter a.
Ris, uavskallet, løs.
» — i emballasje.
» avskallet.
Vin, 1. a.
» 1. b.
» 2. a.

Undtatt fra tillegget er dessuten bensin-, petroleums- og råoljemotorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner, ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II. Som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet de under I anførte midlertidige tolltillegg) opkreves 25 pct. av det beregnede tollbeløp for sukker (l.nr. 770 og 771) og 80 pct. for te (l.nr. 785) samt 20 pct. for alle andre varer undtagen de under I siste punktum opregnede.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

B.

De nye satser for kaffe og sukker gjøres gjeldende fra 1 august førstkommende.

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
[1]) St.besl. 5 juli. Se St.prp. nr. 1, kap. 2002. Budgett-innst. nr. 149. St.tid. s. 2269—2297.

Kongelig kunngjørelse *) [1]) om omsetningsavgift til statskassen på visse varer. 6 juli.

Stortinget har 5 og 6 juli 1933 fattet følgende beslutning:

§ 1. Fra den tid Kongen bestemmer skal betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien efter vedføiet procentsats:

1. Gull- og platinavarer ..... 6 pct.
2. Sølvvarer ..... 4 »
3. Hansker og vanter av skinn eller silke (herunder kunstsilke) ..... 5 »
4. Skotøi av silketøi eller tøi, hvori finnes silke, av tøi innvirket med metalltråd, av lakkert, chagrinert, bronsert, alunert og semsket skinn eller av chevreauskinn ..... 4 »
5. Silkevarer, hvorunder kunstsilkevarer — dog undtatt spinnestoff og garn — ..... 6 »

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares en gros pris ved salg til detaljforhandler overensstemmende med nærmere regler som utferdiges av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som er tilvirket av vevet stoff eller trikotstoff (metervare) beregnes avgiften bare av stoffets verdi.

§ 4. De nærmere bestemmelser om avgiftens opkrevning og om kontrollen dermed utferdiges overensstemmende med lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 10 juli 1933.

Kongelig resolusjon *). 6 juli.

1. Et fremmed lands flagg kan heises ved siden av Norges flagg på eller fra kommunale offentlige bygninger og eiendommer eller bygninger og eiendommer som for den vesentligste del benyttes av kommunale institusjoner, når dette av hensyn til internasjonal høflighet finnes ønskelig.
2. Et fremmed lands flagg skal dog ved sådanne anledninger ikke gis en mere fremtredende plass enn Norges flagg.

Kongelig resolusjon. 6 juli.

I. Det tillates at prestestillingen ved Oslo kretsfengsel fra 1 oktober 1933 og inntil videre forenes med prestestillingen ved Rikshospitalet og Kvinneklinikken i Oslo.

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

[1]) Se St.prp. nr. 1, tillegg nr. 24. Innst. S. M. St.tid. s. 2300—2305 og 2306—2307.

6 juli. II. Stillingen blir å besette av Kirke- og undervisningsdepartementet ved konstitusjon med 3 måneders opsigelse efterat ansøkningene om stillingen har vært forelagt Justisdepartementet og Socialdepartementet.

III. Stillingen tillegges inntil videre en lønn av kr. 6700,00 årlig, hvorav kr. 3150,00 som prest for kretsfengslet og kr. 3550,00 som prest for Rikshospitalet og Kvinneklinikken.

6 juli. **Kongelig resolusjon.**

I. Det tillates at der opføres et kapell på Hildrestranda i Haram sogn og prestegjeld i Bjørgvin bispedømme på en dertil utsett tomt på Haugriset efter en fremlagt, av Statens bygningsinspektør utarbeidet plan. Tillatelsen gis på betingelse av at Haram herredstyre fatter beslutning om at kapellets vedlikehold overtas av kapelldistriktet overensstemmende med bestemmelsen i landskattelovens § 133.

Bjørgvin stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang skulde vise sig ønskelige eller nødvendige.

II. Det nye kapell — som blir å benevne H i l d r e s t r a n d a k a p e l l — tillegges inntil videre de gudstjenester som tidligere har vært avholdt i Hildre bedehus.

6 juli. **Kongelig resolusjon** *). I medhold av lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 30 siste punktum bestemmes — som gjeldende inntil videre — at det for h u s l e i e f o r s i k r i n g istedenfor den i samme paragrafs tredje punktum fastsatte frist skal gjelde en frist av 10 dager efter utløpet av forsikringsselskapets regnskapsår.

6 juli. **Kongelig resolusjon** *).

Med hjemmel i § 15 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 med senere forandringer bestemmes:

1. Det h a n d e l s p a s s som handelsreisende som ikke er innvånere av riket, plikter å løse, skal gjelde for et tidsrum av 15 dager regnet fra den dag da passet utstedes. Det betales forskuddsvis med en avgift til statskassen av femti kroner.
2. Direktører og ledende funksjonærer i selskaper og chefer for firmaer som ikke har fast forretningssted i Norge, men som driver sine forretninger der gjennem handelsagent med handelsrett som kjøbmann her i riket — skal være fritatt fra plikten til å løse handelspass. I så fall

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

plikter den pågjeldende handelsagent innen 2 dager efter vedkommendes ankomst til og avreise her fra riket å gi skriftlig melding derom til politiet i sin næringskommune og på forlangende av politiet å fremlegge nødvendige legitimasjoner for forholdet. Han er ved misbruk av sådan undtagelsesbestemmelse pliktig til å erstatte statskassen den skyldige handelspassavgift. 6 juli.

3. Forannevnte bestemmelser trer i kraft fra og med 8 juli 1933 og gjelder inntil videre.

Kongeleg resolusjon *). Lov frå 21 april 1933 um «Endring i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg, med senere tilleggslover» vert sett i verk frå 1 juli 1934. 6 juli.

Kongelig resolusjon *). 6 juli.

I henhold til den bemyndigelse som er gitt ved Stortingets beslutning av 27 juni 1933 bestemmes at nedennevnte poster og bestemmelser i tolltariffen fra og med 8 juli 1933 skal lyde således:

Bomull og bomullsvarer:

.....

3. bomullsgarn:
   a. enkelt:
      1. ublekt ..... 1 kg kr. 0,11

.....

16. andre bomullsvarer:
   a. trykte ..... 1 » » 0,85

.....

   c. helt ensfarvede eller blekte:

.....

      2. ensfarvede ..... 1 » » 0,65
      3. blekte ..... 1 » » 0,55

Fernisser, tørreoljer og politur:

.....

   2. andre ..... 1 » » 0,14

Gummier og harpikser:

.....

   3. andre:
      a. flytende eller opløste:
         1. latex, også koncentrert ..... fri.
         2. ellers, som Fernisser etc.

.....

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.

6 juli. Klær og av vevde varer forarbeidede artikler, som ikke annensteds i tariffen er opført:

I. gjennemtrukket av eller overstrøket med olje o. s. v. (som nu):

.....

d. ellers ..... 1 kg kr. 1,20

Knapper og knappedeler:

1. overtrukne så vel som overspunne:

.....

b. med annet materiale ..... 1 » » 1,50

Krydderier:

a. umalte:

.....

3. ingefær (ikke syltet), kanel, cassia lignea, kanelblomster og kanelavfall.. 1 » » 0,85

4. a. kajennepepper og karristoff, iberegnet nærmeste innpakning, kardemomme ..... 1 » » 4,00

b. muskatblomme og muskatnøtter ... 1 » » 3,25

.....

c. sauser, med nærmeste innpakning ..... 1 » » 0,75

Leketøi, alle slags, uten hensyn til materialet eller deler dertil, med nærmeste innpakning:

a. tennisballer ..... 1 » » 1,00

b. ellers ..... 1 » » 4,00

Maskiner, motorer og apparater o. s. v. (som nu):

a. kullbørster for elektriske motorer ..... frie

b. symaskiner og deler derav ..... frie

c. andre ..... a. v. 10 pct.

Anm. De under litera c. hørende maskiner, motorer og apparater samt deler derav kan av Tolldepartementet tillates innført tollfritt o.s.v. (som nu).

Metaller:

.....

II. i arbeide:

A. av forskjellige metaller:

.....

5. håndskytevåben samt deler derav, deri innbefattet piper og skjefter eller kolber:

6 juli.

a. ferdige:
1. geværer og deler derav .... 1 kg kr. 3,30
.....

C. av jern:
.....
24. jernarbeide, ikke særskilt nevnt:
.....
c. bronsert, fortinnet, forkobret, formessinget, emaljert, fernissert, glasert, lakkert eller malt:
1. stålmøbler ..... 1 » » 0,25
2. ellers ..... 1 » » 0,35
.....

Possementmakerarbeide:
.....
2. av andre materialer:
.....
c. «t u f t s» for madrasser ..... 1 » » 0,84
d. annet, hvorunder border og agramaner 1 » » 4,00
.....

Saft av frukt eller bær, herunder også kunstig saft:
.....
2. annen, hvorunder også most, sider og andre fruktvine, samt saft, inneholdende inntil 12 pct. alkohol:
a. «raw lime juice» ..... 1 » » 0,30
b. ellers ..... 1 » » 0,50
Forsåvidt saften ved undersøkelsen befinnes å inneholde over 12 pct. o. s. v. (som nu).

Skinn og huder:
.....
B. uten hårbedekning:
.....
III. i arbeide:
.....
3. skomakerarbeide:
.....
c. av skinn eller lær, undtagen av fettlær eller med såler av tre, i eller uten forbindelse med tøi eller annet stoff:
.....

6 juli.

2. andre:
a. av lengde over 23 cm og vekt pr. par ikke over 600 gram, undtagen flettsko ..... 1 kg kr. 4,00
b. ellers (herunder flettsko) .... 1 » » 3,25

.....

Anm. 4. Som flettsko anses sko hvor sålen er flettet til overdelen.

.....

Tøier:

1. spartlede, malte, lakkerte, fernisserte o.s.v. (som nu):

.....

e. andre varer, som ikke inngår under nogen av de foranstående 4 klasser:
1. voksdug ..... 1 » » 0,50
2. ellers ..... 1 » » 0,40

.....

Ull og ullvarer:

1. ull og shoddy samt avfall av ull ..... 1 » » 0,20
Tollen av uvasket ull beregnes av varens vekt i vasket tilstand, dog tas svinn utgjørende 10 pct. eller mindre ikke i betraktning.
De nærmere regler om vektberegningen gis av Tolldepartementet.

.....

3. ullgarn:
a. ufarvet ..... 1 » » 0,42
b. farvet og melert; likeledes alt garn blandet med metalltråd ..... 1 » » 0,50
Tara for a. og b.: o. s. v. (som nu).

5. gulvtepper, gulvteppetøi:

.....

b. plysjartede, ikke knyttede, skårne:
1. metervare ..... 1 » » 0,80

.....

8. trikotasje, strikket, heklet, filert eller vevd, o. s. v. (som nu).

.....

c. andre, hvorunder alle slags ullskjerf 1 » » 1,65

.....

13. andre ullvarer:
a. 1. varer, hvis vekt er 55 gr eller derunder pr. halv meter i kvadrat,

bordtepper og desslike, enn videre møbel- og gardinstoffer, som damask, rips, plysj og lignende samt tørklær ikke annensteds nevnt .... 1 kg kr. 1,95 6 juli.

.....

b. ellers, — også om varen inneholder tråd helt eller delvis av silke, såfremt vekten av silken ikke utgjør mer enn 7 pct. av varens hele vekt ..... 1 » » 1,55
dog høist 30 pct. a. v. inkl. tolltillegg.

Deler til velosipeder:

a. ferdige ..... 1 » » 1,00

.....

Det ekstraordinære tillegg til innførselstollen for te fastsettes til 62 pct.

Kongelig resolusjon *). Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 1 i lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 til å utferdige de nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og opkrevning og om kontrollen hermed. 6 juli.

Kongelig resolusjon *). Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 2 i Stortingets beslutning av 5 og 6 juli 1933 om omsetningsavgift på visse varer. 6 juli.

Bestemmelser **) utferdiget av Finans- og tolldepartementet i henhold til lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 om avgiftens beregning og erleggelse og kontrollen hermed. 6 juli.

§ 1. Avgiftsplikten opstår, forsåvidt ikke annet fremgår av vedkommende skattebeslutning, når varene leveres fra innenlandsk tilvirker, overføres til hans eget utsalg eller uttas til eget forbruk. For varer som innføres hit til landet opstår avgiftsplikten ved innførselen.

§ 2. Departementet kan tillate at avgiftspliktige varer leveres fra en tilvirker til en annen uten erleggelse av avgift. Departementet kan også tillate en tilvirker uten erleggelse av avgift å innføre fra utlandet eller få utlevert fra importørs lagerlokale, jfr. § 4, avgiftspliktige varer som han skal bruke i sin næringsvirksomhet. I sådant tilfelle kan det også ved levering fra handlende som regelmessig optrer som mellemhandler av vedkommende vare, tilståes refusjon av

*) Kunngj. 12 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 28.
**) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

6 juli. betalt avgift. Nærmere forskrifter om gjennemførelsen av disse bestemmelser utferdiges av departementet.

§ 3. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende tilvirkers høieste pris for varen på salgsdagen ved salg til detaljforhandler, uansett om salg foregår direkte til detaljforhandler eller ikke.

Av varer hvorav avgiften erlegges ved tollbehandlingen, blir så vidt mulig til grunn for avgiftsberegningen å legge høieste pris for varen på fortollingsdagen ved salg til detaljforhandler. Kan sådan pris ikke oplyses, beregnes avgiften efter varens innførselsverdi med tillegg av toll og med et ytterligere tillegg som beregnes procentvis av det derved utkomne beløp. Innførselsverdien bestemmes efter samme regler som gjelder for bestemmelse av tollpliktig verdi for varer som svarer verditoll.

Prisen skal i ethvert tilfelle regnes å innbefatte betaling for pakning, men ikke selve avgiften og heller ikke utgifter til frakt for varen fra tilvirker til avtager, forutsatt at fraktbeløpet anføres som særskilt post på faktura.

Departementet fastsetter den verdi som skal anvendes, når varer fra tilvirker utleveres til forbrukere enten umiddelbart eller gjennem utsalg som helt eller delvis tilhører tilvirkeren eller i hvis økonomiske utbytte han er interessert.

§ 4. Avgiften skal være erlagt når varen leveres fra tilvirkningsbedrift eller utleveres av tollvesenet til fri rådighet. Dog kan departementet tillate at innførte avgiftspliktige varer uten avgiftserleggelse overføres til en tilvirkers eller importørs lagerlokale, således at avgiften beregnes og erlegges når varen uttas fra dette.

For avgiftsberegningen får i så fall bestemmelsene i § 3 tilsvarende anvendelse.

§ 5. Varer, hvorav avgiften skal erlegges ved tollbehandlingen, avgiftsberiktiges således:

Varene skal av importøren angis til avgiftsberiktigelse på den måte at der samtidig med den almindelige tollangivelse avgis til tollvesenet en særskilt angivelse av varene. Angivelsen, som avgis i 2 eksemplarer, skal inneholde fullstendig oplysning om varenes art, mengde i stykker eller vekt, pakning og innførselsverdi og blir for øvrig å utferdige efter departementets nærmere bestemmelse.

Avgiften erlegges til tolloppebørselsbetjenten efter samme regler og under samme vilkår, som gjelder for toll.

§ 6. Varer, som utleveres fra eller forbrukes innen tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 13, avgiftsberiktiges ved at de i § 8 omhandlede fakturaeksemplarer, som blir å tilstille varemottagerne, eller — for varer som leveres direkte til forbruker — den i samme paragraf omhandlede detaljsalgsbok påklebes offent-

lige stempelmerker til beløp, motsvarende den ved anledningen pliktige avgift; stempelmerkene blir umiddelbart efter påklebningen å kassere. 6 juli.

Departementet fastsetter hvilke stempelmerker som skal brukes og treffer nærmere bestemmelse om merkenes forhandling. Departementet fastsetter likeledes regler for merkenes anbringelse og kassering samt bestemmer, under hvilke betingelser stempelmerker kan ombyttes eller helt eller delvis godtgjøres. Departementet treffer også de nærmere bestemmelser som for øvrig måtte finnes påkrevet med hensyn til avgiftens beriktigelse, derunder bestemmelse om avgiftsberiktigelse av varer, som sedvanlig utleveres arbeidere eller funksjonærer ved tilvirkningsbedriftene til personlig bruk.

§ 7. Mot sikkerhet, godkjent av departementet, kan det ved kjøp av stempelmerker for avgiftspliktige varer tilståes en kreditt på inntil 1 måned efter utløpet av den måned hvori merkene er kjøpt.

§ 8. Ved avhendelse (utlevering) av avgiftspliktige varer fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 13, skal det utferdiges faktura i 2 likelydende eksemplarer, hvorav det ene tilstilles mottageren samtidig med varene, mens det annet som bilag skal følge den i § 11 omhandlede salgsbok. Faktura blir dog ikke å utferdige for varer som leveres direkte til forbrukere, idet disse varer blir å anføre i en særskilt detaljsalgsbok efter departementets nærmere bestemmelse.

Fakturaen skal inneholde fullstendig angivelse av varenes art, mengde i stykker eller vekt, pakning og av betalingen i norsk mynt for de avhendede varer, avgiften medregnet. Såfremt betalingen overhodet ikke eller kun delvis ydes i penger, skal fakturaen inneholde nøiaktig angivelse av motydelsens pengeverdi og av dens art og mengde, bekreftet med forsikring på tro og love fra selger og kjøper.

Opføres det i en faktura også avgiftsfrie varer, skal disse anføres samlet for sig. Likeledes skal varer som er avgiftspliktige efter forskjellige satser anføres samlet hver for sig. For hver av de omhandlede varegrupper utføres det samlede beløp i fakturaens hovedrubrikk.

For avgiftspliktige varer, som utleveres fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 13, må det ikke utstedes andre fakturaer eller lignende avregningsdokumenter enn de her påbudte.

§ 9. Alle fakturaer over avgiftspliktige varer skal — i tilfelle med påklebede stempelmerker — opbevares av varenes mottagere i 2 år, regnet fra utstedelsesdagen, forsåvidt ikke mottagerne efter annen bestemmelse har plikt til å opbevare fakturaene i lengere tid. Fakturaene blir på forlangende å forevise for vedkommende kontrollmyndighet eller politiet.

6 juli. § 10. Den som mottar avgiftspliktige varer og av de foreliggende omstendigheter forstår eller bør forstå at varen ikke er behørig avgiftsberiktiget, skal, forsåvidt ikke forholdet på hans foranledning straks rettes, uten ophold anmelde saken til politiet, som snarest mulig innberetter den til vedkommende kontrollmyndighet. Undlater mottageren dette, blir han selv ansvarlig for avgiftens riktige betaling.

§ 11. Tilvirkningsbedrifter, omhandlet i § 13, skal føre offisielle salgsbøker og stempelmerkebøker. Departementet kan i de tilfelle hvor det måtte finne det hensiktsmessig pålegge bedriftene tillike å føre offisielle lagerbøker over ferdige varer og bøker over tilgang og avgang av råstoffer.

De offisielle bøker innrettes og føres på sådan måte som departementet bestemmer.

Bøkene avsluttes ved utløpet av hvert kvartal, underskrives av tilvirkeren og innsendes med bilag til kontrollmyndigheten innen 7 dager efter kvartalets utløp.

§ 12. Tilvirker og forhandler av avgiftspliktige varer en gros eller i kommisjon plikter å føre almindelige handelsbøker. Departementet kan kreve bøkene ført på den måte som det av hensyn til avgiftskontrollen måtte finne hensiktsmessig.

§ 13. Erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer kan bare foretas av den, som har innhentet departementets tillatelse til det.

Enhver som vil begynne sådan virksomhet, skal minst 1 måned i forveien inngi anmeldelse om det til departementet gjennem vedkommende kontrollmyndighet. Anmeldelsen skal inneholde oplysning om virksomhetens art, arten av de varer, som aktes tilvirket, virksomhetens beliggenhet og lokaler, dens innehaver og bestyrer. Tilvirkningen må ikke begynne før departementets tillatelse er meddelt.

Forandring i de nevnte forhold skal på samme måte anmeldes snarest mulig.

Departementet fastsetter de nærmere betingelser, som det av hensyn til kontrollen finner påkrevet for godkjennelse av en anmeldt virksomhets lokaler.

Engros- og kommisjonshandel med avgiftspliktige varer kan bare drives av den, som har departementets tillatelse til det.

Bedrifter som driver tilvirkning eller salg som i denne paragraf nevnt, har for erhvervelse av den fornødne tillatelse en frist av 1 måned fra avgiftens ikrafttreden.

§ 14. Kontrollen med avgiftens erleggelse utføres av tjenestemenn som antas av departementet.

§ 15. Politiets tjenestemenn er forpliktet til på henvendelse å yde bistand ved kontrollen med overholdelsen av disse bestemmelser.

§ 16. Kontrollens og politiets tjenestemenn er forpliktet til overfor alle uvedkommende å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold samt formues- og inntektsforhold, som de gjennem sin virksomhet i kontrolløiemed får kjennskap til, likesom det er dem forbudt å gjøre bruk til personlig fordel av, hvad de således har erfart. Det samme gjelder de personer som har vært i kontrollens eller politiets tjeneste, men er fratrådt denne. 6 juli.

§ 17. Fritatt for avgift er varer som utføres til utlandet eller innlegges på tolloplag til utførsel under iakttagelse av de regler som er fastsatt av departementet.

Departementet kan i enkelte tilfelle frita for avgift, når billighet eller andre særlige grunner taler for det.

§ 18. Opstår det tvil om hvorvidt en vare er avgiftspliktig eller hvilken varesort den skal henføres til, avgjøres spørsmålet av departementet.

Skriv *) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Bud herad, Møre fylke. 6 juli.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Gimsøy herred, Nordland fylke. 6 juli.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Åsnes herred, Hedmark fylke. 6 juli.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Riksskattestyret angående forståelsen av bestemmelsen i det nye annet ledd i landskattelovens § 44 (tilleggsloven av 12 mai 1933) —, hvori departementet uttaler følgende: 6 juli.

1. Ved «leiet hjelp» antas å måtte forståes all betalt hjelp, hvad enten arbeidet utføres av faste folk eller av andre.
2. Nydyrkningsbidraget antas i sin helhet å måtte fragå i utgiftene innenfor den fastsatte grense av 300 kr. pr. dekar.

Skrivelse †) fra Justisdepartementet om ophevelse av siste punktum i § 36 i politivedtekten for Steinkjer. 7 juli.

Overenskomst ††) mellem Norge og Danmark om oprettelse av ruteforbindelse Kristiansand—Hirtshals. 8 juli.

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 29, der vedtekti er innteki.
**) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektens §§ 2 5 i endret lydelse er inntatt.
†) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1933 s. 229 flg.

8 juli. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Gjøvik.

8 juli. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Røros landsogn herred, Sør-Trøndelag fylke.

8 juli. **Skrivelse*****) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Moss.

8 juli. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Stavanger.

8 juli. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Gildeskål herred N,ordland fylke.

8 juli. **Skrivelse** †) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bjarkøy herred, Troms fylke.

8 juli. **Skrivelse** ††) fra Arbeidsdepartementet om forandring i reguleringsplanen for Åndalsnes i Møre fylke og om bygningsvedtekter som er vedtatt i forbindelse hermed.

10 juli. **Skrivelse** †††) fra Justisdepartementet om ophevelse av § 12 og forandring av § 13 i politivedtekten for Eidsvoll herred, Akershus fylke.

10 juli. **Skrivelse*****) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Kråkerøy herred, Østfold fylke.

10 juli. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke.

10 juli. **Skrivelse** ††) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting (antikvar- og skraphandel) i Tønsberg.

---

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektens § 25 1. ledd, i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt,

†) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor vedtekten er inntatt.

††) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektene er inntatt.

†††) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektens § 13 i endret lydelse er inntatt.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til et konsulat, hvori departementet slutter sig til konsulatets avgjørelse, gående ut på at endel mannskaper fra norsk skib som var gitt lovlig opsigelse i henhold til kontrakten, og for hvem opsigelsesfristen utløp ved ankomst til havn, hvor skibet solgtes, ikke ved sin fratredelse ved opsigelsesfristens utløp kan kreve ekstrahyre eller reisegodtgjørelse efter sjømannslovens § 40, jfr. § 34. Der er herved lagt avgjørende vekt på at avtalen om salg til utlandet av skibet først må anses fullbyrdet efter avslutningen av disse sjømenns kontraktsforhold til skibet. 10 juli.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Ungarn 14 juni 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst med protokoll om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929. 11 juli.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Hobøl herred, Østfold fylke. 11 juli.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. Herved bestemmes at erfugl skal være fredet hele året innen Østfold fylke. Denne bestemmelse gjelder fra 1 januar 1934 og inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1938. 11 juli.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Jeløy herred, Østfold fylke. 12 juli.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Nøtterøy herred, Vestfold fylke. 12 juli.

Skrivelse †) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Flesberg herred, Buskerud fylke. 12 juli.

Kongelig resolusjon **) Avgjørelsen av søknader henholdsvis om bevilling til ophevelse av det ekteskapelige samliv i henhold til lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 42 samt om bevilling til opløsning av ekteskap i henhold til samme lovs § 44 henlegges fra 1 september 1933 til Justisdepartementet. 13 juli.

---

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtekten er inntatt.
**) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
***) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.
†) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor reglene er inntatt.

13 juli. **Kongelig resolusjon** *).

I. Avgjørelsen av søknader om adopsjonsbevilling henlegges fra 1 september 1933 under vedkommende fylkesmann, som samtidig bemyndiges til å treffe de i adopsjonslovens § 11, 2net ledd, og § 12 omhandlede bestemmelser.

II. De avgjørelser som efter adopsjonslovens §§ 21 og 27 nu er henlagt under Kongen, henlegges fra samme tid under Justisdepartementet.

13 juli. **Kongelig resolusjon** *).

I. Handelsdepartementet overtar administrasjonen av Peter I's øy. Den myndighet som i rikets lovgivning er lagt til fylkesmannen (overøvrigheten) skal for Peter I's øy utøves av Handelsdepartementet.

II. Forretningene som politimester (politichef) på Peter I's øy legges under Justisdepartementet.

III. Lagmannsretten for Oslo lagsogn er inntil videre lagmannsrett for Peter I's øy.

IV. Peter I's øy er eget domsogn. De forretninger som efter lovgivningen hører under herreds- og byrettene legges inntil videre til Oslo byrett.

De bestemmelser som er gitt i loven om Svalbard av 17 juli 1925 §§ 9—12, får tilsvarende anvendelse for Peter I's øy.

13 juli. **Kongelig resolusjon** *).

Justis- og politidepartementet bemyndiges til:

1. å godkjenne redningshjem eller andre lignende innretninger til anbringelse av personer i henhold til lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900, jfr. lov av 5 mai 1933 § 18, siste ledd, og
2. å utferdige nærmere forskrifter om utskrivning på prøve og endelig utskrivning av personer som er anbragt i redningshjem eller lignende innretning istedenfor i tvangsarbeidshus i henhold til løsgjengerlovens § 5 eller § 18.

13 juli. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 86 i lov om domstolene bestemmes at Halden kjøpstad og Idd og Marker sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser.

13 juli. **Kongelig resolusjon.** Handelsregisterforretningene i Haugesund legges til byfogden i Haugesund.

---

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.

Kongelig resolusjon *). 13 juli.

Med hjemmel i § 1 i lov av 24 juni 1933 om innførsel av kull, koks og cinders bestemmes:

Alle kjøp fra utlandet av kull, koks og cinders, derunder kjøp på leveringskontrakt, skal innen én uke, regnet fra det tidspunkt kjøpet blev avsluttet, skriftlig innberettes til Statens kullkontroll, adr. Handelsdepartementet, Oslo. Innberetningsplikten omfatter også kjøp som er avsluttet før disse bestemmelsers ikrafttreden, forutsatt at det gjelder varer som da ennu ikke er levert.

Innberetningen skal for hvert kjøp gi oplysning om: innkjøpsland, kvantum, kvalitet, pris, skibningshavn og skibningstid.

Disse bestemmelser trer i kraft fra og med 20 juli 1933.

Kongelig resolusjon *). I medhold av lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930, dens § 44, bestemmes at Hellelandsvassdraget i Rogaland fylke skal betraktes som vassdrag, hvori laks ikke går op. 13 juli.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon. Der fastsettes regler og satser for godtgjørelse for baneformenn, banevoktere og banevokteraspiranter ved Solørbanen for fravær fra kvarter overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 13 juli 1933. 13 juli.

Kongelig resolusjon. Klisjéer og matriser, som i fast abonnement innføres i brevforsendelser til aviser med almindelig nyhetsinnhold, tillates inntil videre innført tollfritt på sådanne nærmere kontrollbetingelser som Finans- og tolldepartementet fastsetter. 13 juli.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sel herred, Opland fylke. 14 juli.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en asyldirektør. 14 juli.

Når sinnssyke som befinner sig på asyl ved dettes mellemkomst blir anbragt i privatpleie ute i bygdene under distriktslægens tilsyn, må asylets læge følge reglene i departementets rundskrivelse av 16 september 1925, avsnitt IV, 2 og avsnitt II, 3.

Asylets læge skal altså underrette vedkommende fylkesmann og gi beskjed om hvorvidt den sykes tilstand frem-

*) Kunngj. 14 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 29.
**) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor vedtekten er inntatt.

14 juli. deles krever en fra sedvanlig forsorg særegen behandling og forpleining, og om noget særlig er å iaktta ved valget av hans fremtidige opholdssted eller ved den måte hans forpleining bør ordnes på.

Fylkesmannen vil da med bistand av fattigstyret og så vidt mulig i samråd med den som har å vareta den sinnssykes tarv, ha å ordne det fornødne med hensyn til privat forpleining.

14 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om forbud mot bruk av snare til fangst av hare og rype i Snertingdal herred, Opland fylke.

17 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tsjekkoslovakia 28 juni 1933 underskrevet den internasjonale avtale mellem tollmyndigheter til lettelse av opgjør av passersedler som ikke er avviklet eller som er gått tapt, Genève 28 mars 1931.

17 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Austevoll herredstyre, Hordaland fylke, Borgund herredstyre, Sogn og Fjordane fylke, Leksvik og Namsskogan herredstyrer, Nord-Trøndelag fylke, har fattet vedtak om at nynorsk skal brukes i offentlig korrespondanse.

Gjemnes herredstyre, Møre fylke, har erklært sig nøitral i målspørsmålet.

17 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til endel sinnssykeasyler.

På grunn av den rådende asylnød er det av stor betydning at utskrivningsprocenten heves så asylene kan bli fullt utnyttet og skaffe plass til flest mulig nye patienter. Departementet henstiller derfor til asyldirektørene å utskrive patienter som er egnet til utskrivning, efter vanlig underretning på forhånd til rekvirenten og i tilfelle vedkommende offentlige myndighet. Gamle sengeliggende patienter, som ikke nødvendigvis trenger asylbehandling, bør således flyttes over til pleiehjem eller lignende forpleiningssted.

17 juli. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om nye takster og vedtekter for Horten havn.

17 juli. **Skrivelse** **) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Nøtterøy herred, Vestfold fylke.

---

*) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, jfr. skrivelse av 28 juli 1933.

**) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor vedtektene m. v. er inntatt.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om nedsettelse av tonnasjeavgiften i Kvinesdal herred, Vest-Agder fylke. 17 juli.

Skrivelse *) fra Handelsdepartementet om forhøielse av en del havneavgifter i Bergen. 17 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om en partiell regulering av Stortorvets søndre side i Tromsø og en i tilknytning hertil vedtatt vedtekt. 18 juli.

Skrivelse fra Poststyret. I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 18 mars d. å., meddeles at ifølge mottatt underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler som blev sluttet i London 28 juni 1929: 18 juli.

Verdenspostkonvensjonen:
Haiti
Venezuela
Overenskomsten med postpakker:
Haiti
Venezuela

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Sør-Odal herred, Hedmark fylke. 19 juli.

Skriv **) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Stordal herad, Møre fylke. 19 juli.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 19 juli.
I skrivelse idag til fylkesmannen i Sør-Trøndelag har departementet i henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemt at Ytre Hemne jordmordistrikt som blev oprettet ved kongelig resolusjon av 27 juli 1878, får navnet Østre Heim jordmordistrikt.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 20 juli.
Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tyrkia med virkning fra 27 juni 1933 tiltrådt følgende overenskomster, underskrevet i Barcelona 20 april 1921:

1) Konvensjon om transittfrihet, med tilhørende vedtekter;
2) Konvensjon og vedtekter angående ordning for de seilbare vannveier av internasjonal betydning, med tilleggsprotokoll;
3) Deklarasjon om flaggrett for stater som ikke har noen kyststrekning.

---

*) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30.
**) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor vedtektens § 11 i endret lydelse er inntatt.

21 juli. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Odda herred, Hordaland fylke.

21 juli. **Skriv** **) frå Socialdepartementet um brigde i vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Hamre herad, Hordaland fylke.

21 juli. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Gol herred, Buskerud fylke.

21 juli. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en sorenskriver, hvori uttales, at det antas å pliktes stempelavgift i henhold til lov av 9 juni 1916, når aktier tilhørende et konkursbo eller insolvent dødsbo selges underhånden.

25 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra det franske utenriksministerium har Litauen 15 juni 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende protokoll om forbud mot bruk i krig av kvelende, giftige eller lignende gassarter samt av bakteriologiske midler, Genève 17 juni 1925.

25 juli. **Skrivelse** †) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Sem herred, Vestfold fylke.

25 juli. **Skrivelse** †) fra Arbeidsdepartementet om byggevedtekter for en del av Valleløkken i Oslo.

26 juli. **Skrivelse** †) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Laksevåg sogn, Hordaland fylke.

27 juli. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Fortegnelsen over de herredstyrer som har gjort vedtak om bruk av en bestemt målform i offentlig korrespondanse m. v., blir å endre således at Frosta herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, opføres blandt de herredstyrer som har gjort vedtak om bruk av nynorsk.

---

*) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste deild nr. 30, der § 1 i vedtekta er teken inn i brigda lyding.

***) Kunngj. 24 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 30, hvor reglene er inntatt.

†) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Tromsø. 27 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet angående tilleggsbestemmelser til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, forsåvidt angår godstrafikken med Spania. 27 juli.

Kongeleg resolusjon. Av umsyn til den norrøne artiumsline vert gjort vedtak um brigde i og tillegg til reglementet for årsprøvor og artium i samhøve med eit framlagt utkast ***). 28 juli.

Kongelig resolusjon †). 28 juli.

I. Lov av 6 juli 1933 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 settes i kraft fra og med 1 august 1933.

II. . . . . .

Kongelig resolusjon †). Midlertidig lov om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr av 6 juli 1933 (nr. 16) trer i kraft straks. 28 juli.

Kongelig resolusjon †). 28 juli.

I. I henhold til §§ 1, 2 og 4 i midlertidig lov om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr av 6 juli 1933 (nr. 16) fastsettes bestemmelser overensstemmende med et fremlagt utkast som gjeldende inntil videre.

II. Handelsdepartementet bemyndiges til å opnevne et råd bestående av 3 representanter for fiskerne og 3 representanter for eksportørene med fiskeridirektøren som formann. Dette råd skal være rådgivende med hensyn til eksporten av fersk fisk og hvad dermed står i forbindelse. Godtgjørelsen for rådets medlemmer fastsettes av Handelsdepartementet.

III. Utgiftene ved gjennemførelsen av kontrollen med fiskeeksporten til Storbritannia blir inntil videre å postere på forskuddskonto.

IV. Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette tidspunktet når de under I fastsatte bestemmelser skal tre i kraft.

---

*) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, hvor vedtektens §§ 1 og 2 i endret lydelse er inntatt.

**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 223.

***) Se rundskriv frå Kyrkje- og undervisningsdepartementet av 5 august 1933.

†) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

28 juli. De under I nevnte bestemmelser lyder således:

1. Fiskefartøier som fra fangstfeltet akter å begi sig direkte til britisk havn for der å omsette fangsten, må før avgangen ha erholdt skriftlig tillatelse til sådant direkte anløp med angivelse av hvad slags fisk man akter å fange og hvilket kvantum kan tenkes bragt til britisk havn. Henvendelse om sådan skriftlig tillatelse rettes til fiskeridirektøren, som bemyndiges til å utferdige sådanne tillatelser.
2. Fartøier som har begitt sig til fangstfeltet før kontingenteringens innførelse i Storbritannia, må ved anløp fra havet av britisk havn for losning der, telegrafisk underrette fiskeridirektøren herom med angivelse av fangstens art og størrelse.
3. Enhver som akter å eksportere ferskfisk til Storbritannia, må angi den nøiaktige vekt av hver fiskesort som aktes eksportert. Såfremt avsenderen kun utferdiger følgebrev, idet de foreskrevne dokumenter i anledning av utførselen utferdiges av en ekspeditør i utskibningshavnen i Norge, må avsenderen på følgebrevet angi den nøiaktig innveiede vekt av hver fiskesort og attestere dette med sin underskrift. Speditør og ekspeditører må føre nøiaktig innseende med at sådanne vektopgaver foreligger, og at de er riktige. Fiskesort og innveiet vekt i kilogram skal være påmalt hver kasse med skablon.
4. Det statistiske centralbyrå skal hver uke utarbeide en oversikt over eksporten av fersk og våtsaltet fisk til Storbritannia med angivelse av fiskesort, kvantum og avsendelsessted. Opgavene sendes fiskeridirektøren.
5. Tollvesenet og fiskeridirektøren skal føre kontroll med hensyn til den på emballasjen angitte vekt. Såfremt der blir utstedt forbud mot eksport av visse fiskesorter, eller utførselen blir begrenset eller gjort avhengig av tillatelse, skal tollvesenet føre innseende med at de gjeldende bestemmelser overholdes.
6. Våtsaltet fisk må ikke utføres til Storbritannia uten at der på vedkommende tollkontor fremlegges attest fra fiskeridirektøren for at sådan eksport er tillatt. Der fastsettes for et år en kvote på 125 tonn for våtsaltet fisk til dette land.
7. Handelsdepartementet eller den som Handelsdepartementet bemyndiger til det, har adgang til å fastsette forbud mot utførsel av fisk til Storbritannia under en viss størrelse, til å forby, begrense, kreve oprinnelsesbevis for eller stille nærmere betingelser for eksporten av fisk eller av enkelte fiskesorter når dette finnes å være nødvendig av hensyn til den innførte kontingentering av fisk fra Norge til Storbritannia, og til å dirigere fiskeeksporten til Storbritannia over bestemte engelske havner.

8. Enhver fiskeeksportør er forpliktet til å avgi i enhver hen- 28 juli.
seende pålitelige og uttømmende opgaver over sin eksport overensstemmende med de fra Det statistiske centralbyrå utferdigede skjemaer.
9. Fullbyrdet eller forsøkt overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

Kongelig resolusjon. Det bestemmes: 28 juli.

1. Der oprettes et Statens kullråd til bistand for Handelsdepartementet ved gjennemførelsen av den i forbindelse med handelsoverenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 1933 avsluttede kullavtale og ved gjennemførelsen av en eventuell importregulering i henhold til lov av 24 juni 1933 om innførsel av kull, koks og cinders.

2. Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette instruks for rådets virksomhet.

3. .....

Kongelig resolusjon *). I medhold av § 47, jfr. § 46, 28 juli.
i lov om skogvern av 12 februar 1932 blir herved fastsatt:

a) Skogvedtektene og vernskogvedtektene i herreder og sogn i Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre, Sør-Trøndelag, Nordland og Troms fylker settes herved ut av kraft.

b) De nuværende vernskogområder skal fremdeles inntil videre vedbli å bestå som sådanne og være undergitt bestemmelsene om vernskog i loven om skogvern av 12 februar 1932.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 28 juli.
fra den sveitsiske sendemann har Liechtenstein med virkning fra 14 juli 1933 tiltrådt den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett av 20 mars 1883, revidert i Washington 2 juni 1911.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 28 juli.

Ifølge meddelelser mottatt i Utenriksdepartementet er nedennevnte foreninger i henhold til artikkel 10 i Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig av vedkommende regjering blitt bemyndiget til på dens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen:

Belgia:

La Croix-Rouge de Belgique.

Sovjet-samveldet:

1) L'Alliance des Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes.

*) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31.

28 juli. 2) La Société de la Croix-Rouge de la République Socialiste Soviétique d'Armenie.
3) La Société du Croissant-Rouge de la République Socialiste Soviétique de l'Azerbaidjan.
4) La Société de Croix-Rouge de la République Socialiste Soviétique de Géorgie.
5) La Société de la Croix-Rouge de la République Socialiste Fédérative des Soviets de Russie.
6) Le Société de la Croix-Rouge de la République Socialiste Soviétique de la Russie Blanche.
7) La Société du Croissant-Rouge de la République Socialiste Soviétique de Tadjikie.
8) La Société du Croissant-Rouge de la République So. cialiste Soviétique de Turkménie.
9) La Société de la Croix-Rouge de la République Socialiste Soviétique d'Ukraine.
10) La Société du Croissant-Rouge de la République Socialiste Soviétique d'Uzbékie.

Storbritannia:
1) The British Red Cross Society,
2) The Order of St. John of Jerusalem,
3) The St. Andrew's Ambulance Association.

Sverige:
Svenska Röda Korset.

28 juli. **Skrivelse** *) fra Landbruksdepartementet om en berik-tigelse av forbudet mot bruk av snare til fangst av hare og rype i Snertingdal herred, Opland fylke.

Bestemmelsen skal gjelde inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1936.

28 juli. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan og bygningsvedtekter for det nordøstre bystrøk i Oslo.

29 juli. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske sendemann har Persia 5 juni 1933 notifisert sin tiltredelse til overenskomsten om forbud mot anvendelse av hvitt (gult) fosfor i fyrstikkindustrien, Bern 26 september 1906.

29 juli. **Skrivelse** ***) fra Justisdepartementet om forandring av § 8 i politivedtekten for Bø herred, Telemark fylke.

---

*) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, jfr. skrivelse av 14 juli 1933.
**) Kunngj. 31 juli i Lovtid. 1ste avd. nr. 31, hvor vedtektene er inntatt.
***) Kunngj. 7 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Surnadal herred, Møre fylke. 29 juli.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av Rodeløkkens vestre del i Oslo og bygningsvedtekter vedtatt i tilknytning hertil. 29 juli.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke. 31 juli.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke. 31 juli.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på G. M. Dannevigs og hustru Elise Dannevigs legat til Hisøy kirke. 1 aug.

Skrivelse**) fra Arbeidsdepartementet om reguleringsplan for Kjelsås i Aker herred, Akershus fylke, og om bygningsvedtekter vedtatt i tilknytning hertil. 1 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på Julegaven til trengende damer av middelklassen i Levanger. 2 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet angående overenskomsten om den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920. 2 aug.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tyskland 5 juli 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende sin under 9 februar 1933 avgitte erklæring hvorved Tyskland for et nytt tidsrum av 5 år fra 1 mars 1933 å regne anerkjenner som bindende domstolens domsmyndighet overensstemmende med vedtektenes artikkel 36, 2. ledd for alle tvister som måtte være opstått efter 29 februar 1928 (dagen for ratifikasjonen av den oprinnelige tiltredelseserklæring) eller som i fremtiden måtte opstå i anledning av forhold eller begivenheter som er senere enn nevnte ratifikasjon. Anerkjennelsen er skjedd på samme betingelse som tidligere (se «Overenskomster» 1928 s. 57).

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, hvori samtykkes i at et fartøi, som underveis fra utlandet skulde anløpe Tromsø for å avhente 2 på sykehuset dersteds liggende sjø- 2 aug.

*) Kunngj. 7 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.
**) Kunngj. 7 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor vedtektene er inntatt.
***) Kunngj. 7 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32, hvor vedtekten er inntatt.

2 aug. menn, behandles som losfritt under forutsetning av at skibet for øvrig ingen annen kommunikasjon har med land enn sådan som er omhandlet i loslovens § 2.

3 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Sandefjord seilforenings legat.

3 aug. **Rundskrivelse** *) fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

I medhold av bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 20 september 1929 gjør departementet herved følgende endringer i kongelig plakat av samme dag om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer:

1. Under avdeling A III, b, 2 tilføies efter Aethylium chloratum — Etylklorid, Kloreter på side 6 en note [1]) sålydende:

«Preparatet er undtatt fra bestemmelsene i avdeling A når det forhandles i kjølemaskiner eller i stålflasker, når det er bestemt til bruk i kjølemaskiner. Jfr. C I, 13.»

Den tidligere note [1]) for nikotin på samme side i plakaten blir note [2]).

2. Under avdeling A III, b, 2 endres anførselen på side 8 om jodforbindelser til:

*«Jodforbindelser med undtagelse av de i B nevnte (se også C I, 32)».

3. Under avdeling A III, b, 2 tilføies efter Mentholstifter (side 8) (og med notehenvisning): «Methylium chloratum — Methylklorid [1])». Note [1]) «Preparatet er undtatt fra bestemmelsene i avdeling A når det forhandles i kjølemaskiner eller i stålflasker, når det er bestemt til bruk i kjølemaskiner. Jfr. C I. 13».

4. Avdeling C I 10 gis følgende endrede ordlyd: «Stoffer som skal anvendes til å utrydde insekter og sopp, herunder nikotinholdige preparater med et innhold av inntil 50 pct. nikotin og tubatoksinholdige preparater med et innhold av inntil 2,5 pct. tubatoksin samt det kviksølvholdige beisestoff for såvarer «Ceresan».

Preparatene må ikke inneholde noe annet av de stoffer som hører til avdeling A eller B.

De må bare forhandles i pakninger overensstemmende med derom fastsatte regler. (Jfr. kongelig plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer med senere endringer.)»

5. Under avdeling C I, 13 opføres efter avsnittet om Etskali og Etsnatron i stykker: «Etylklorid, Kloreter (Aethy-

*) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

lium chloratum) i kjølemaskiner eller i stålflasker når det er bestemt til bruk i kjølemaskiner. Stålflaskene må være påført tydelig angivelse av innholdets art.» 3 aug.

6. Under avdeling C I, 13 inntas efter Menthol: «Methylklorid (Methylium chloratum) i kjølemaskiner eller i stålflasker når det er bestemt til bruk i kjølemaskiner. Stålflaskene må være påført tydelig angivelse av innholdets art.»

7. Under avdeling C 1 tilføies under nytt nummer: 32. «Dyreforstoffer med et innhold av inntil 0,15 pct. jodkalium eller andre jodforbindelser av tilsvarende styrke. (Jodinnholdet beregnet som jodkalium.)»

I medhold av bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 13 mars 1931 gir departementet samtidig følgende tillegg til kongelig plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer:

1. Som ny § 15 tilføies:

«Nikotinholdige preparater med et innhold av inntil 50 pct. nikotin og tubatoksinholdige preparater med et innhold av inntil 2,5 pct. tubatoksin, skal være pakket i sterke, tette og forseglede pakninger med påtrykt eller påklebet signatur. På signaturen skal være trykt med store, tydelige bokstaver i sort farve på rød bunn varens navn, giftmerke og ordene: «Forsiktig. Giftig. Må ikke tas inn. Må opbevares under lås og lukke». Dessuten skal signaturen være påtrykt angivelse av hvad stoffet skal brukes til, det procentvise innhold av nikotin eller tubatoksin samt navnet på det firma som har fremstillet og pakket varen. Videre må der enten være påtrykt signaturen nøiaktig bruksrettledning, som må være godkjent av Landbruksdepartementet eller sådan må vedlegges pakningen.»

2. §§ 15 og 16 i de nuværende forskrifter — jfr. departementets rundskrivelse av 18 oktober 1932 — blir §§ 16 og 17.

Alle helseråd, apotekere, politimestre og lensmenn i fylket bes gjort bekjent med denne rundskrivelse.

Kongelig resolusjon. 4 aug.

I. Det tillates at der med dispensasjon fra bestemmelsen i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 24, 3. ledd, på en dertil utsett tomt opføres sognekirke for Lillestrøm sogn av Skedsmo prestegjeld i Oslo bispedømme efter en fremlagt av arkitekt Dagfin Morseth utarbeidet plan.

II. Oslo stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i planen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

4 aug. **Kongelig resolusjon.**

I. Den midlertidig oprettede hjelpepreststilling i Nøtterøy prestegjeld i Oslo bispedømme blir å nedlegge fra 1 oktober 1933.

II. Fra samme tid skal der i prestegjeldet oprettes et kallskapellani, hvis innehaver inntil videre tillegges:

a. en lønn på kr. 5000,00 årlig, der utredes av Nøtterøy sogneprestembedes inntektsoverskudd,

b. en husleiegodtgjørelse på kr. 1200,00 årlig av Nøtterøy kommune,

c. en skyssgodtgjørelse på kr. 500,00 årlig av Nøtterøy kommune.

III—V. .....

5 aug. **Rundskriv** frå Kyrkje- og undervisningsdepartementet.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Ved kongeleg resolusjon frå 28 juli 1933 er fastsett:

«At det av umsyn til den norrøne artiumsline vert gjort vedtak um brigde i og tillegg til reglementet for årsprøvor og artium i samhøve med eit framlagt utkast.»

Utkast

til brigde i og tillegg til reglement for årsprøvor og artium frå 6 juni 1919.

(Sjå heftet «Dei offentlege landsgymnasi», side 55 flg.)

I.

Dei fyresegner som vert nemnde nedanfor, skal til solenge lyda soleis:

Reglement for årsprøvor.

§ 2, d, tridje og fjerde bolken:

I kl. II: Norsk, tysk, engelsk og matematikk, dessutan latin for latinlina og gamalnorsk for norrønlina.

I kl. III: Norsk, tysk, matematikk, dessutan fysikk for reallina, engelsk for engelsklina, latin for latinlina og gamalnorsk for norrønlina.

§ 4, andre bolken:

I det fireårige gymnas klasse III vert det fyre jol på reallina, latinlina og norrønlina halde ei prøve i engelsk (resten ubrigda).

Reglement for artium.

§ 2, 2, andre bolken, næst siste punktum:

For engelsklina på det triårige gymnas vert prøva halde ved utgangen av kl. III; for real-, engelsk-, latin- og norrønlina på det fireårige ved utgangen av kl. IV.

5 aug.

§ 2, 3, andre bolken:

Prøva vert halde ved utgangen av næst øvste klasse for engelsk-, latin- og norrønlina, ved utgangen av øvste klasse for reallina.

§ 2, nytt punkt 7:

Serskilt for norrønlina:

a) Ei umsetjing til nynorsk eller bokmål av ei ikkje for lett gamalnorsk tekst som ein må tru er ukjend for kandidatane. Attåt dette kann det krevjast utgreiding um eit språkleg, litterært eller historisk emne, som knyter seg til denne teksti.

b) Anten: ei utgreiding på tysk av eit emne frå den luten av det statariske pensumet som vert lagt upp til den skriftlege prøva.

Eller (for kandidatar som har fyrebutt seg til ei slik prøva): eit heilt fritt uppsett på tysk utan samanheng med det statariske pensumet — um eit uppgjeve emne av forteljande, skildrande eller lett resonnerande slag.

§ 3, 1. Norsk (tillegg etter tridje bolken):

Av elevar på den norrøne lina vert det kravt større kjennskap til den norsk-islendske bokavlen, norsk målsoge og nynorske målføre.

§ 3, 1, I, b (tillegg):

Kandidatar på norrønlina legg dessutan upp eit statarisk pensum i bygdemålslitteratur på 80 sidor (30 sidor folkevisor og 50 sidor prosa).

§ 3, 1, I, c (tillegg):

Serskilt for norrønlina:

Gamalnorsk: Kandidaten skal kunna lesa upp, setja um og greida ut eit stykke av det statariske pensum; dessutan skal han lesa upp og setja um eit ukjent stykke.

Til prøva vert lagt upp:

a) eit statarisk pensum på 170 oktavsidor, av det um lag 25 sidor poesi (eddadikt og skaldedikt), um lag 65 sidor norske kongesogor (av det um lag 50 sidor av Heimskringla), 40 sidor av islendske ættesogor, 20 sidor av Snorre—Edda og 20 sidor av Kongespegelen.

b) eit kursorisk pensum på um lag 100 sidor av historisk og blanda innhald (Kongespegelen, utdrag av lover, brev, umsetjingslitteratur, religiøs og mytologisk litteratur, poesi eller prosa).

§ 3, 1, II, a, 2 (tillegg):

Kandidatar på norrønlina legg dessutan upp eit statarisk pensum i bygdemålslitteratur på 80 sidor (30 sidor folkevisor og 50 sidor prosa).

5 aug.

§ 3, 2. Tysk (tillegg):

Serskilt for norrønlina:

Kandidaten skal lesa upp og setja um eit stykke av det statariske pensumet og i ein samtale på tysk kunna greida ut innhald og samanheng. Saman med dette skal han kunna gjeva upplysningar um forfattaren av stykket og saklege og språklege utgreidingar soleis og so fullstendigt som ein må rekna undervisningi har gjort han før til. Dessutan skal han lesa upp og setja um eit ukjent stykke.

Til prøva vert lagt upp eit av Yverstyret godkjent utval på 225 oktavsidor som er grundigt gjenomgått i dei 2 øvste klassone.

§ 3, 3. Engelsk:

a, andre bolken, anna punktum:

Um prøva sjå dei nye vedtaki for engelskupplæringi og reglementet for artiumsprøva i engelsk på real-, latin- og norrønlina.

b, 2 (yverskrifti):

Reallina, latinlina og norrønlina.

§ 3, 4. Fransk, næst siste bolken:

Til prøva legg ein upp på engelsklina og latinlina 140 sidor, på reallina og norrønlina 100 sidor, av eit utval som er godkjent av Yverstyret.

§ 3, 7. Soge; ny tridje bolk:

Kandidatar på norrønlina skal dessutan syna at dei har vunne grundigare kjennskap til kulturframvoksteren i Noreg i gamal og ny tid, og djupare innsyn i sume sidor av norsk kulturliv.

§ 3, 8. Landkunne.

a. I det triårige gymnas ved utgangen av kl. 1 på reallina og latinlina og av kl. II på engelsklina; i det fireårige gymnas ved utgangen av kl. II på reallina, av kl. III på engelsklina og av kl. IV på latin- og norrønlina: (Resten som fyrr).

§ 5, e (tillegg):

og for norrønlina pensum i gamalnorsk.

§ 5, f (tillegg):

For norrønlina: Um kandidaten i tysk skriftleg vel å skriva eit heilt fritt uppsett — utan samanheng med det statariske pensum — um eit uppgjeve emne.

§ 5, 1:

for engelsklina og norrønlina: kva utval (resten som fyrr).

§ 12, siste bolken:

Engelsk (engelsklina) og tysk (norrønlina): Det vert serleg teke umsyn til (o. s. b. som fyrr).

§ 17, andre bolken: 5 aug.

Ein kandidat på reallina kan likevel ogso greida den skriftlege prøva med karakteren Måteleg for tysk, og ein kandidat på engelsklina, på latinlina og på norrønlina med karakteren Måteleg for matematikk (resten som fyrr).

§ 19, nytt nr. 2:

Gamalnorsk (for kandidatar på norrønlina). (Noverande nr. 2—12 får nummerorden 3—13.)

§ 34. Tillegg til kongeleg resolusjon frå 23 desember 1932 um vekttal for artiumskarakterane på norrønlina:

	Norrøn lina
Norsk skriftleg:	
Hovudstilen	2
Tilleggsstilen	1
Tysk skriftleg	3
Gamalnorsk skriftleg	2
Matematikk skriftleg	1
Norsk munnleg	2
Tysk munnleg	2
Engelsk munnleg	1
Fransk	2
Gamalnorsk munnleg	2
Soge	3
Landkunne	1
Kjemi og fysiologi	1
Biologi	1
Matematikk munnleg	1
	25

II.

Desse fyresegner tek til å gjelda straks.

I samanhang med dette skal ein gjera merksam på at dei fyresegner som er nemnde ovanfor, fører med seg nokre tillegg i resolusjon frå 10 desember 1932 (sjå rundskriv nr. 48, 1932, side 1 og 3), nemleg:

A. *Årsprøver.*

§ 7, tridje bolken, må byrja:

«En elev på reallinjen, engelsklinjen eller norrønlinjen i gym. II som ved avgangsprøven i tysk, henholdsvis matematikk (for de 2 siste linjer) skriftlig har fått (o. s. b. som fyrr).

C. *Artium.*

§ 17. Parentesen i andre bolken må lyda:

«(tysk på reallinjen og matematikk på engelsklinjen, latinlinjen og norrønlinjen)».

5 aug. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Egypt deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genèvekonvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger. Ratifikasjonene får virkning fra 25 januar 1934.

5 aug. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger og beverternæringen i Svolvær.

7 aug. **Kongelig resolusjon** **) Grunntollen for smør forhøies fra 7 august 1933 kl. 11,10 fm. inntil videre med kr. 0,20 pr. kg.

7 aug. **Skrivelse** ***)fra Landbruksdepartementet om at enhver eier eller besidder av hund i Alvdal herred, Hedmark fylke, skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

7 aug. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om fredning av hare det hele år på Kvaløy i Sørøysund og Kvalsund herreder, Finnmark fylke.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1936.

8 aug. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den franske sendemann har Danmark 5 juni 1931 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst av 4 mai 1910 om undertrykkelse av den hvite slavehandel.

Overenskomsten trådte for Danmarks vedkommende i kraft 1 januar 1933.

8 aug. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær er den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921, trådt i kraft for Danmark 1 januar 1933 (jfr. «Overenskomster» 1931 s. 121).

11 aug. **Kongelig resolusjon** ***) om fredning av en stor eik på gnr. 43 bnr. 24 med grener og røtter berørende eiendommen gnr. 42 bnr. 18 i Vestre Aker, Akershus fylke.

---

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33, hvor vedtekten er inntatt.
**) Kunngj. 7 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 32.
***) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

Kongelig resolusjon *). 11 aug.

1) Lov nr. 1 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894, 2) lov nr. 2 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om registrering av skib av 4 mai 1901, 3) lov nr. 3 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 og 4) lov nr. 4 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 — settes i kraft fra 1 september 1933.

Kongeleg resolusjon *). I medhald av § 39 i lov om laks- og sjøørretfiskeriene av 27 februar 1930 vert det fastsett at kongeleg resolusjon av 23 mars 1929 um vikefredingi i Rauma elv, Møre fylke, skal gjelda til vidare. 11 aug.

Kongelig resolusjon. 11 aug.

Der meddeles stadfestelse på den av representantskapet for Norsjø—Skienkanalen og Bandak—Norsjøkanalen i møte 23 mars 1933 vedtatte forandring av § 4 i reglene for kanalenes styre.

Bestemmelsen trer i kraft straks og blir gjeldende inntil videre.

Efter den vedtatte forandring skal der som slutningsavsnitt i reglenes § 4 tilføies følgende bestemmelse:

«Kanalstyret er bemyndiget til å foreta midlertidige endringer i enkelte avgiftssatser hvis det finner at særlige grunner taler herfor.»

Kongeleg resolusjon *) um forbod mot å køyra eller rida over Skamsar bru i Skjåk. 11 aug.

Kongelig resolusjon *). 11 aug.

I. Lov nr. 7 av 6 juli 1933 om Lånekassen for jordbrukere trer i kraft 20 august 1933, jfr. lovens § 21.

II. I medhold av lov om Lånekassen for jordbrukere § 3, 2net ledd, fastsettes inntil videre følgende regler for lånenes forrentning og avdragning:

1. Lån i henhold til lovens § 10 er rentefrie i 1 — ett — år og forrentes senere med 4 — fire — procent årlig.

Lån i henhold til lovens § 11 forrentes med 5 — fem — procent årlig.

Rentene erlegges efterskuddsvis i halvårlige terminer.

2. Lånene skal være avdragsfrie i de første 5 år. Derefter blir de å avdra i løpet av 25 år efter annuitets-

*) Kunngj. 12 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 33.

11 aug. prinsippet. Dog skal efter 10 år fra lånets optagelse hele restlånet kunne opsies til betaling med 6 måneders varsel.

III. Finans- og tolldepartementet bemyndiges til i medhold av lovens § 20 å gi nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

11 aug. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet.

Finansdepartementet har 7 juli d. å. tilskrevet Kirkedepartementet således:

«*Angående avkortning av folkeskolelærernes lønninger.*

Stortinget har under 4 juli d. å. fattet følgende beslutning:

«Stortinget samtykker i at der for tiden 1 juli 1933 til 30 juni 1937 istandbringes lønnsordninger med statens tjenestemenn m. fl. overensstemmende med de i St. prp. nr. 85 for 1933 inntatte forslag til overenskomster m. v.».

Ved denne beslutning har Stortinget bl. a. tiltrådt det forslag til overenskomst om en frivillig midlertidig avkortning av folkeskolelærernes lønninger, som er inntatt i nevnte proposisjon på s. 11 — jfr. Innst. S. nr. 171 for iår — og som ved avstemning blandt lærerne er vedtatt med et meget stort flertall.

Overenskomstens ordlyd hitsettes:

Punkt 1.

Denne overenskomst trer i kraft 1 juli 1933 og ophører 30 juni 1937, hvis ingen fornyelse er besluttet efter forhandling mellem partene.

Punkt 2.

I overenskomsttiden forplikter lærerne sig overfor staten til å tåle en avkortning i sine lønninger motsvarende 4 pct. av statens lovbestemte ordinære bidrag til lønningene beregnet på grunnlag av de i stortingsbeslutning av 5 juli 1927 avsnitt III A 1) og 2) samt B 1) og 2) fastsatte minimumssatser. Disse minimumssatser skal i overenskomsttiden ikke kunne reduseres med mer enn 4 pct. Avkortningsbeløpet efter første passus blir å tilbakeholde av staten ved statsbidragets utbetaling.

Punkt 3.

Den avkortning i lønningene som omhandles i punkt 2 skal gjennemføres uforandret for budgetterminene 1933—34 og 1934—35. For budgetterminene 1935—36 og 1936—37 gjelder følgende regler:

Hvis Det statistiske centralbyrås indekstall for leveomkostninger henholdsvis 1 januar 1935 og 1 januar 1936 —

beregnet på grunnlag av gjennemsnittet av indekstallene for månedene oktober, november og desember året forut — er steget med 7 point, skal den avkortning som omhandles i punkt 2 reduseres med 50 pct. for vedkommende budgettermin. Hvis indekstallet er steget med 13 point, skal avkortningen helt bortfalle for budgetterminen. Hvis indekstallet ved noen av disse datoer er steget over 165, skal der, om Norges lærerlag eller Norges lærerinneforbund krever det, optas forhandlinger mellem partene om tilståelsen av et dyrtidstillegg for budgetterminen som erstatning for den på statens andel av lærerlønningene fallende senkning av reallønnen som prisstigningen måtte ha forvoldt sammenlignet med lærernes lønn 1 juli 1929. 11 aug.

Hvis indekstallet ved noen av ovennevnte datoer er sunket med 10 point, skal den avkortning som omhandles i punkt 2, første og annet punktum, økes med 50 pct. Hvis indekstallet er sunket med 17 point, skal der, om staten krever det, optas forhandlinger om en yderligere avkortning av lønningene.

Indekstallene de ovennevnte datoer blir å sammenligne med indekstallet 147.

Indekstallene beregnes den hele tid på det grunnlag som er fastsatt for beregningen av Det statistiske centralbyrås nuværende indekstall.

Punkt 4.

Staten skal ikke foreta noen forandringer av minstelønnssatsene utover de i denne overenskomst fastsatte uten at der på forhånd har vært søkt forhandlinger med lærernes i foregående punkt nevnte organisasjoner. Disse organisasjoner har rett til å få optatt forhandlinger angående endringer i minstelønnssatsene.

Punkt 5.

De i punktene 2 og 4 omhandlede avkortninger får ingen innflydelse på innskudds- og pensjonsgrunnlag i Statens pensjonskasse.

Under henvisning til ovenstående og til den ved Ot. prp. nr. 84 for i år utvirkede midlertidige tilleggslov til folkeskolelovene skal man anmode det ærede departement om å treffe de fornødne forføininger til lønnsavkortningens iverksettelse.

Man henleder sluttelig opmerksomheten på overenskomstens punkt 2, næstsiste passus, hvorved der er åpnet adgang for kommunene til efter overenskomst med lærerne å redusere minimumslønningene med 4 pct.»

---

11 aug. Idet foranstående meddeles til underretning og iakttagelse, skal man under henvisning spesiellt til punkt 2 meddele følgende:

Det er av det ordinære statsbidrag avkortningen skal skje. Det forhøiede statsbidrag som kan ydes til lærernes grunnlønn, så vel på landet som i byene, ser man således bort fra. Avkortningen skal utgjøre 4 pct. av statsbidraget. Disse 4 pct. vil departementet holde tilbake ved anvisninger av statsbidraget til kommunenes lærerlønninger og for landets vedkommende ved anvisninger av statsbidraget til fylkesskolekassenes utgifter til fylkes- og alderstillegg, beregnet efter det budgetterte statsbidrag til disse tillegg i fylkesskolekassene for vedkommende budgettår.

Lønnsavkortningsbeløpene vedkommende det direkte statsbidrag (landsskolelovens § 45,3) til fylkestilleggene og 3. og 4. alderstillegg vil av departementet bli fratrukket ved anvisninger av statsbidraget til disse tillegg efter de halvårsopgaver som innsendes hertil av fylkesskolestyrene.

Ved anvisninger av lærernes lønninger må skolestyrene derfor trekke fra et beløp som svarer til det bidrag staten holder tilbake. Det samme må fylkesskolestyrene gjøre ved anvisninger av lærernes alders- og fylkestillegg.

For byenes vedkommende utgjør det ordinære statsbidrag av grunnlønnen til en lærerpost på 36 ukentlige timer kr. 960,00 (30 pct. av 3200,00); 4 pct. herav er kr. 38,40 som kommer i fradrag i grunnlønnen. Av hvert alderstillegg til en slik post yder staten et bidrag på kr. 233,33 (⅔ av kr. 350,00). Fradraget pr. alderstillegg vil utgjøre kr. 9,33. For poster med færre ukentlige timer blir fradragene forholdsvis mindre.

For byer i Finnmark fylke er der adgang til å beregne statsbidrag av en grunnlønn på kr. 3600,00 og av alderstillegg på kr. 425,00. På grunnlønnen blir der i så tilfelle å gjøre et fradrag av kr. 43,20 og på hvert alderstillegg et fradrag på kr. 11,33 — regnet efter poster på 36 ukentlige timer og forholdsvis mindre for poster med et lavere timetall. Ydes der ekstraordinære tillegg til lærerne i byer i Hålogaland bispedømme (lovens § 15,2) blir samme fradrag å gjøre i disse tillegg som i de ordinære alderstillegg.

Departementet vil også fratrekke 4 pct. av lønnen til timelærere og lærerne ved fortsettelsesskolene og tvangsskolene.

For landet utgjør det ordinære statsbidrag pr. storskoleuke kr. 30,00 (50 pct. av kr. 60,00), pr. småskoleuke kr. 25,00 (50 pct. av kr. 50,00). I Finnmark fylke henholdsvis pr. storskoleuke og pr. småskoleuke kr. 34,50 (50 pct. av kr. 69,00) og kr. 28,75 (50 pct. av kr. 57,50). Der blir

således å gjøre et fradrag av kr. 1,20 pr. storskoleuke og kr. 1,00 pr. småskoleuke, i Finnmark fylke av kr. 1,38 pr. storskoleuke og kr. 1,15 pr. småskoleuke. 11 aug.

Et fradrag på 4 pct. vil departementet også gjøre på det ekstraordinære lønnstillegg som lærerne i Finnmark landdistrikter oppebærer direkte av staten.

Som det vil sees av Finansdepartementets skrivelse er der ved overenskomsten åpnet adgang for kommunene (fylkeskommunene) til å opta forhandlinger med lærerne om en reduksjon også av den del av lønnen som utredes av kommunene (fylkeskommunene). Reduksjonen kan dog ikke overstige 4 pct. av minstelønnen.

Skriv *) frå Justisdepartementet um brigde av § 6 i politivedtekti for Samnanger herad, Hordaland fylke. 14 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på Lektor Otto Bergs legat til begavet, lærelysten, ubemidlet ungdom i Våler, Solør, som ønsker videregående undervisning i praktiske fag. 15 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på Moss høiere almenskoles jubileumsfond av 1932. 15 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på Ole Johnsen Haugum og hustru Berit Olsdatters legat til tuberkulosens bekjempelse på Byneset. 15 aug.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på Olea Marie Hansens legat til gamle, enslige, trengende kvinner i Halden. 15 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tyrkia med virkning fra 24 juli 1933 sluttet sig til overenskomsten om slaveri, Genève 25 september 1926. 15 aug.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Buvik herred, Sør-Trøndelag fylke. 16 aug.

Skrivelse ***) fra Handelsdepartementet. 16 aug.

Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer og kongelig resolusjon av 30 november 1923 har departementet bestemt at der fra og med

*) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste deild nr. 34, der paragrafen er teken inn i brigda lyding.

**) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

16 aug. 1 september 1933 skal gjelde følgende forandringer i og tilføielser til reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer:

I § 14 gis under «fortegnelse over arbeidsnormaler» avsnittene om hulmålnormaler og vektnormaler følgende ordlyd:

Hulmålnormaler. Et sett hulmål av metall fra 20 liter nedover til og med 1 deciliter med tilhørende planskiver av glass.

Et sett justerkolber av glass fra 5 liter til og med 1 centiliter.

Toleranse for 20 literen til og med 1 liter $\frac{1}{2000}$ av innholdet

» 5, 2 og 1 deciliteren $\frac{1}{1000}$ » »

» 5, 2 og 1 centiliteren $\frac{1}{500}$ » »

Et sett bensinnormaler bestående av 20, 15, 10, 5, 2 og 1 liters mål.

På disse normaler skal så vel juster- som brukstoleransen avmerkes. Toleransen for bensinnormalene er følgende:

	Justertoleransen.	Brukstoleransen.
20 liter	100 ml	200 ml
15 »	75 »	150 »
10 »	50 »	100 »
5 »	25 »	50 »
2 »	10 »	20 »
1 »	5 »	10 »

Vektnormaler. Et sett vektlodder av jern fra 50 kg nedover til og med 5 kilogram. Av disse lodder skal der være 2 av hver størrelse.

Det ene 50 kilogramlodd skal justeres som kontrollnormal.

Et sett vektlodder av uforgylt messing eller annen kobberlegering fra 2 kilogram nedover til og med 1 gram.

Et sett vektlodder av platina fra 500 milligram nedover til og med 1 milligram.

Toleransen for disse skal være:

For 50 kilogram-normalen 1000 milligram
» 25 » » 600 »
» 20 » » 500 »

og for øvrig 4 ganger større enn som ovenfor bestemt for de tilsvarende kontrollnormaler.

En arbeidsnormals avvikelse fra den til samme justerkammer eller justerer avgitte kontrollnormal må ikke overskride det tredobbelte av den for kontrollnormalen bestemte toleranse. 16 aug.

Til bruk ved justering og revisjon av lodder, skal der forefinnes følgende toleranselodder:

Et sett brukstoleranselodder for revisjon av presisjonslodder, et sett justertoleranselodder for justering av handelslodder og et sett brukstoleranselodder for revisjon av handelslodder.

Av disse toleranselodder skal samtlige justerkamre og justerkontorer ha hvert sitt sett.

Ved Oslo justerkammer skal dessuten forefinnes et sett justertoleranselodder for justering av presisjonslodder.

Toleransen for samtlige toleranselodder skal være $\frac{1}{5}$ av den toleranse som er foreskrevet for tilsvarende arbeidsnormal. For 1 kilograms arbeidsnormalen er toleransen 60 milligram. Toleransen for det tilsvarende toleranselodd blir således 12 milligram.

Samtlige justerkamre og justerkontoret i Ålesund skal i den utstrekning som justerdirektøren finner det nødvendig være utstyrt med lodder — hjelpenormaler — for justering av vekter.

For loddnormaler som brukes til justering av handelsvekter for maksimalbelastning til og med 50 kilogram skal toleransen være som for presisjonslodder bestemt.

For loddnormaler som brukes til justering av større maksimalbelastning enn 50 kilogram, skal toleransen være som for handelslodder bestemt.

§ 17 gis følgende ordlyd:

Kontrollnormalene skal opbevares av justermesteren og justereren på den måte som justerdirektøren foreskriver. De må kun brukes til sammenligning med arbeidsnormalene for å kontrollere disses vedblivende nøiaktighet samt ved Oslo justerkammer til justering av fine presisjonsmål og -lodder og til kontroll av politiets loddnormaler. Kontrollnormalene må kun brukes av justermesteren eller justereren selv. Efter vedkommende justermesters eller justerers anbefaling kan dog justerdirektøren ved særskilt bestemmelse for hvert enkelt tilfelle tillate at kontrollnormalene benyttes av andre personer.

Kontrollnormalenes vedblivende nøiaktighet skal av justerdirektøren kontrolleres så ofte han har anledning dertil. Skulde ved sådan undersøkelse disse finnes å avvike fra sin rette størrelse mere enn den for dem fastsatte toleranse, skal

16 aug. efter omstendighetene loddenes sanne verdi meddeles vedkommende justermester eller justerer eller feilen rettes. Justerdirektørens underretning om resultatet av undersøkelsen og eventuelt om de forføininger som skal treffes, skal meddeles vedkommende justermester eller justerer skriftlig.

Justermesteren eller justereren skal minst én gang årlig selv sammenligne arbeidsnormalene med kontrollnormalene. Avvikelsen må ikke overskride ¾ av den for arbeidsnormalene bestemte toleranse. Overskrides denne grense må de, inntil omjustering har funnet sted, ikke lenger benyttes som arbeidsnormaler. Skriftlig rapport skal straks sendes justerdirektøren om resultatet av den foretatte sammenligning.

Såfremt kontroll- eller arbeidsnormaler ved uforsiktig behandling fra justermesterens eller justererens side blir utjenlige som sådanne, kan justerdirektøren pålegge vedkommende helt eller delvis å utrede omkostningene ved de nye normalers anskaffelse.

§ 19 gis følgende ordlyd:

Ethvert justerkammer skal for justervesenets regning være forsynt med justervekter og andre apparater i den utstrekning som justerdirektøren finner det nødvendig for utførelsen av justerarbeidet.

§ 20 gis følgende ordlyd:

Justerkamrene og justerkontorene skal for justervesenets regning være forsynt med de øvrige instrumenter som efter den dem meddelte instruks trenges til utførelsen av deres hverv.

Andre apparater som skap til opbevaring av normalene, arbeidsbord, verktøi o. s. v. skal de ikke fastlønte justermestre samt justererne anskaffe for egen regning.

De ikke fastlønte justermestre og justererne skal mot en av justerdirektøren bestemt godtgjørelse skaffe fornødent lokale til opbevaring av normalene og til utførelse av justeringen og med hensyn hertil rette sig efter justerdirektørens bestemmelser.

§§ 33 og 34 gis følgende ordlyd:

Vedmål og vedvogner.

§ 33. Vedmål skal være av jern eller tre, i siste tilfelle jernbeslått i sammenføiningene. De skal være rettvinklet og således konstruert, at de ikke er utsatt for tilfeldig avvikelse fra den rettvinklede form. Delemerkene, ett for hver decimeter, skal være tydelig innskåret over de vertikale innadvendende sideflaters hele bredde — samt være parallelle og horisontale.

De skal være konstruert som rettvinklede rammer og kan ha følgende dimensjoner: 16 aug.

1) Til måling av uhugget ved (av minst 6 dm lengde):
   2 m grunnlinje og 2 m høide.
   2 » » » 1 » »
   1 » » » 1 » »
2) Til måling av småved av 20 cm lengde:
   a) kappet, samt kappet og hugget ved:
      400 mm grunnlinje og 250 mm høide.
   b) kappet og hugget ved:
      250 mm grunnlinje og 200 mm høide.

Til måling av 20 cm lang hugget ved tillates åpne målerammer, som for hver enkelt konstruksjon skal anmeldes til godkjennelse. På disse rammer skal anbringes et metallskilt med innstemplet påskrift: «Kun for 20 cm lang hugget ved». Åpne rammer kan også tillates anvendt for 60 og 20 cm lang skåret ved. Den minste og største tillatte rammestørrelse bestemmes av justerdirektøren.

§ 34. Vedvogner etc. Der kan, efter nærmere bestemmelse av justerdirektøren med hensyn til konstruksjon etc., justeres:

1) Kassevogner og kasser til bruk ved opmåling og forhandling av skåret samt skåret og hugget ved.
2) Kassemål av størrelse 140 liter.

§ 58, 1. ledd, gis følgende ordlyd:

Handelsvektlodder.

Disse skal fra 50 kilogram nedover til og med 1 hektogram kunne være av støpejern eller messing, for lodder under 1 hektogram kun av messing eller annen kobberlegering.

§ 65 gis følgende ordlyd:

På enhver vekt som antas til justering, skal på lett synlig sted være angitt den største og den minste masse som det skal være tillatt å veie på samme.

På vekter på hvilke det er umulig å veie under eller over de fastsatte grenser kan efter justerdirektørens bestemmelse en særskilt angivelse sløifes.

På enhver vekt skal den minste masse som tillates veiet, være bestemt således at den maksimale lovlige feil ikke må overskride ± 4 %.

Justerdirektøren kan fastsette avvikelser fra disse belastningsgrenser.

§ 70 gis følgende ordlyd:

Bismere med fast lodd er med hensyn til sin lovlige bruk stillet i klasse med likearmede handelsbalanser.

16 aug. Bismerstangens inndeling skal være utført således at den er i logisk overensstemmelse med andre vekter for hvilke der foretas skala-avlesning.

Bismerloddet skal kunne innstilles på en merket nullstilling, således at man kan kontrollere bismervektens riktighet når den ikke er belastet.

§ 76 opheves.

I § 83 tilføies til slutt følgende (nye) 3. ledd:

For pendelvekter under 20 kgs belastning tillates ikke tarerstenger.

§ 89, 5. ledd (med tabell) opheves.

Overskriften i kapitel V forandres til å lyde som følger:

Toleranse (brukstoleranse) for måle- og vektredskaper ved bruk i handel og vandel.

(Justertoleransene, som redskapene må tilfredsstille ved justeringen, er det halve av de nedenfor angitte toleranser).

I § 93 a forandres avsnittet om målebånd til å lyde som følger:

Målebånd. Når målebåndets totale lengde er:
30 — 25 — 20 — 15 — 10 — 5 m, så er toleransen:
16 — 14 — 12 — 10 — 8 — 4 mm for den totale lengde.

Når inndelingen er i millimeter, skal feilen mellem to delestreker ikke overstige 0,2 mm, og når inndelingen er i cm eller dm, ikke overstige 1 mm.

§§ 94 og 95 gis følgende ordlyd:

Vedmål.

§ 94. For dimensjoner på 2 meter 10 millimeter
» » » 1 » 8 »
» målerammer med mindre dimensjoner enn 400 mm grunnlinje og 250 mm høide er toleransen 4 millimeter.
» kassemål av 140 liters volum er toleransen for bredde og høide 3 millimeter, for lengden 5 millimeter.

§ 95. Toleransen for vedvogner og kassemål skal være som for kubikkmål angitt.

§ 97 c gis følgende ordlyd:

Graderte kontrollmål for sild og brisling: For kapaciteter 5 — 3,75 — 3 og 2,75 liter ..... 10 centiliter for hvert sådant målekvantum.

§ 106 gis følgende ordlyd:

For de i §§ 104 og 105 nevnte vekter skal toleransen, når vekten bærer $\frac{1}{10}$ av maksimallasten være $\frac{1}{5}$ av den for full belastning angitte, for mellemliggende belastninger

i lineært forhold til de to angitte toleranser. Dog er her undtatt de såkalte fritthengende bismere (ophengningsbismere). For disse skal toleransen over hele skalaen være $\frac{1}{500}$ av maksimallasten. 16 aug.

§ 113 gis følgende ordlyd:

For de i §§ 89—91 nevnte vekter: pooleyske vekter, feltvekter og brevvekter $\frac{1}{300}$ av maksimumsbelastningen, fjærvekter og jernbanevekter $\frac{1}{100}$ av maksimumsbelastningen.

Dog skal jernbanens store brovekter (kjørebrovekter) justeres med toleranse som ovenfor for handelsvekter bestemt.

Ammunisjonsvekter: 10 mg.

§ 121 betegnes som § 121 b og der innskytes foran samme en ny paragraf — 121 a — som gis følgende ordlyd:

På ethvert redskap skal ved første gangs justering justerstemplet og tidsstemplet innslåes på en mest mulig uforgjengelig måte. Stemplingen med justerstemplet og tidsstemplet kan skje direkte på et av redskapets hoveddeler, eller de kan innstemples på propper av bløtt jern, kobber eller messing som anbringes på en av redskapets hoveddeler. I så fall skal proppene bunne i sine huller og være så godt anbragt at de ikke kan fjernes uten at justerstemplet eller tidsstemplet derved ødelegges.

På alle redskaper skal der så vidt mulig være anbragt et justerskilt, således at det ved eftersyn av mål og vekt lett kan sees om redskapet er lovlig (justert) eller ikke. På justerskiltene skal innstemples justerstemplet og tidsstemplet for første gangs justering. Ved senere justeringer efter reparasjon skal på justerskiltet dessuten innstemples nytt årsmerke.

Er justerskiltet et revisjonsskilt, skal likeledes justerstemplet og tidsstemplet for første gangs justering innstemples samt dessuten alle efterfølgende tidsstempler for de foretatte revisjoner. Blir redskapet reparert og som følge derav omjustert, skal et justerstempel innstemples foran det nye tidsstempel. Når et revisjonsskilt er helt utstemplet, påligger det innehaveren av redskapet å anbringe et nytt revisjonsskilt. Hvis — på et ikke revisjonspliktig redskap — justerstemplet og tidsstemplet ved første gangs justering blir innstemplet således at det lett kan sees av dem som foretar eftersyn av mål og vekt, kan justerdirektøren frita fra bestemmelsen om justerskilt. Der skal dog i så fall anbringes

16 aug. en eller flere ekstra propper av tinn- blylegering hvorpå tidsstemplet kan innstemples ved eventuell omjustering.

§ 122 gis følgende ordlyd:

For de omhandlede tidsstempler skal anbringes propper av en passende tinn- blylegering, hvor stemplet ikke hensiktsmessig kan slåes direkte på. Disse propper skal alltid bunne og være fast inndrevet av fabrikanten samt være anbragt så nær hovedstemplets plass som mulig.

Det tidsstempel som blir anbragt på et redskap ved første gangs justering skal være mest mulig tydelig og uforgjengelig, og det må aldri senere fjernes. Kfr. for øvrig de gjeldende stemplingsbestemmelser.

Ved blikkmål eller hvor det ellers passer, kan benyttes tinnklatter.

Ved tremål innstøpes proppen på nærmere forordnet plass.

Hvor det passer, anbringes blyplomber i forbindelse med passende metalltråd.

Ved løse bismerlodder forholdes på samme måte som ved andre lodder.

§ 138 betegnes som 138b og der innskytes foran samme en ny paragraf (138a) av følgende ordlyd:

Alle gebyrer og avgifter til justervesenet tilfaller i sin helhet justervesenet når vedkommende tjenestemann er fastlønnet. De ikke fastlønnede tjenestemenn tilkommer ⅓ av alle justergebyrer for forretninger utført av dem samt eventuelt det hele utejusteringsgebyr. Utfører de undersøkelser i forbindelse med nye redskaptypers anmeldelse til godkjennelse, kan justerdirektøren tilstå dem andel i det i den anledning beregnede undersøkelsesgebyr.

§ 139 betegnes som 139a og der innskytes efter samme en ny paragraf (139b) av følgende ordlyd:

Justergebyrene ved nyjustering er som i de følgende paragrafer angitt. Blir et større antall redskaper justert samtidig for én og samme rekvirent, kan justerdirektøren med departementets samtykke innrømme en rimelig reduksjon i de fastsatte gebyrer.

§§ 145 og 146 forandres til å lyde som følger:

Vedmål.

§ 145. For målerammer på 4,2 og 1 m² flateinnhold kr. 5,00.
For målerammer som er mindre enn 400 mm grunnlinje og 250 mm høide ..... kr. 2,50.
For kassemål med 140 liters volum ..... kr. 2,00.

Ved serierevisjon av revisjonspliktige vedmål skal til- 16 aug.
bakevisningsgebyret være av samme størrelse som revisjonsgebyret. Omjusteringsgebyret for de under serierevisjonen kasserte mål av denne art som blir reparert, skal være 75 % av gebyret for nyjustering, forutsatt at der med forsegling og ulovlighetslapp ikke er foretatt noget som ikke er tillatt av justervesenet.

Ved serierevisjoner i by med justerkammer eller justerkontor skal utejusteringsgebyret være kr. 0,50 pr. sted.

Ved serierevisjoner på andre steder skal utejusteringsgebyret være kr. 1,00 pr. sted.

Ved enkelt-revisjoner skal utejusteringsgebyret være som angitt i § 176.

Vedvogner.

§ 146. Kassevogner og kasser til kappet samt kappet og hugget ved kr. 3,00 pr. kubikkmeter.

§ 147 opheves.

§ 149 c gis følgende ordlyd:

Helautomatiske sildemåleapparater kr. 5,00 pr. målecelle à 300 liter.

Der innskytes efter § 149 d en ny paragraf (149 e) sålydende:

Halvautomatiske sildemåleapparater pr. hektoliter kr. 10,00.

§§ 156 a, 156 b og 156 c gis følgende ordlyd:

§ 156 a. Mekaniske måleapparater for salg av brenselolje:

inntil 10 liter ..... kr. 4,00
over 10 liter inntil 20 liter ..... » 8,00

For måleapparater på over 20 liter bestemmes gebyret av justerdirektøren.

Med 2 målebeholdere dobbelt gebyr.

Stempelmåleapparater for inntil 20 liter .... kr. 14,00.

Kjøgx apparater:

inntil 500 kg enkelt med 1 skala ..... kr. 20,00
» 500 » » » 2 » ..... » 25,00
» 500 » dobbelt » 1 » ..... » 25,00
» 500 » » » 2 » ..... » 30,00

Revisjonsgebyret skal være av samme størrelse som justergebyret, og tilbakevisningsgebyret skal utgjøre halvparten av justergebyret.

§ 156 b. Tankvogner for mineraloljer for 400 liter og større volum et grunngebyr av kr. 20,00 pr. tankvogn samt kr. 0,02 pr. liter.

§ 156 c. Gjennemstrømningsmåleapparater for brenselolje: grunngebyr ..... kr. 12,00.

16 aug. For hver enkelt art av måleapparater bestemmer justerdirektøren det eventuelle tilleggsgebyr.

Revisjonsgebyret skal være av samme størrelse som justergebyret, og tilbakevisningsgebyret skal utgjøre halvparten av justergebyret.

§ 166 betegnes som § 166 a og gis følgende ordlyd:

Brovekter, hvorunder almindelige og automatiske bismerbrovekter, pakke-pressevekter, kranvekter, pooleyske vekter, feltvekter, pendelbrovekter, aerostatvekter og meierivekter:

ikke over 500 kg ..... kr. 10,00
videre inntil 1000 kg ..... » 12,00
derover et tillegg av kr. 2,00 pr. tonn.

For pendelbrovekter og revisjonspliktige meierivekter skal tilbakevisningsgebyret være av samme størrelse som revisjonsgebyret. Omjusteringsgebyret for de kasserte vekter av denne art som blir reparert skal være 75 % av gebyret for nyjustering, forutsatt at der med forsegling eller ulovlighetslapp ikke er foretatt noget som ikke er tillatt av justervesenet.

Efter § 166 a innskytes en ny paragraf (166 b) sålydende:

For pendelbrovekter med to hovedskalaer istedenfor én beregnes 60 % tillegg til det i § 166 a angitte gebyr.

Også for disse vekter gjelder bestemmelsen i § 166 a, siste ledd. De 75 % i eventuelt omjusteringsgebyr blir her å beregne av nyjusteringsgebyret for vekter med én hovedskala + 60 %.

§ 167 gis følgende ordlyd:

Almindelige decimalvekter, decimaltafelvekter, tafelbrovekter samt automobilvekter: det halve av de i § 166 a angitte gebyrer.

§ 169 b gis følgende tillegg:

Hvis Essmanns kranvekt skal justeres for bruk så vel med som uten styretau, beregnes 60 % tillegg til gebyrsatsene. Justeres vekten kun for bruk med styretau, blir gebyrene som for vekten uten styretau ovenfor bestemt.

§ 175 gis følgende tillegg:

Ved serierevisjoner skal tilbakevisningsgebyret være av samme størrelse som revisjonsgebyret: Omjusteringsgebyret for de under serierevisjonen kasserte vekter av denne art som blir reparert skal være 75 % av gebyret for nyjustering, forutsatt at der med forsegling eller ulovlighetslapp ikke er foretatt noget som ikke er tillatt av justervesenet.

§ 176 gis følgende ordlyd: 16 aug.

Omjusterings-, revisjons-, utejusterings- og tilbakevisningsgebyr.

Hvor intet annet særskilt er bestemt, utgjør:

omjusteringsgebyret det samme som gebyret ved nyjustering,

revisjonsgebyret halvparten av gebyret ved nyjustering,

tilbakevisningsgebyret fjerdeparten av gebyret ved nyjustering,

utejusteringsgebyret kr. 2,00 pr. time, minstegebyr kr. 4,00; tiden regnes fra avgang fra og til ankomst til justerkammer. For sammenhengende reisetid regnes maksimum kr. 16,00 pr. døgn; døgnet regnes påbegynt når reisen begynner. For arbeidstid utenom den normale betales et ekstra tillegg som bestemmes av justerdirektøren. For Oslo justerkammer regnes den normale arbeidstid til 7 timer, for de øvrige justerkamre og justerkontoret til 8 timer. Justerdirektøren kan i særegne tilfelle redusere utejusteringsgebyret.

I tillegg II til samme reglement forandres punktene g og h til å lyde som følger:

g) personvekter som av justerdirektøren er fritatt for justering og som er forsynt med et skilt eller en påskrift med angivelsen:
«Vekten er ikke justert».
«Ulovlig ved kjøp og salg».
i minst 5 mm høie bokstaver.

h) graderte eller avmerkede hulmål (krus, mugger o. l.) som på iøinefallende måte avviker fra de til bruk i handel og vandel reglementerte; dog stilles fra og med 1 desember 1932 som betingelse at målene i så fall skal bære angivelsen: «Ulovlig ved kjøp og salg» i minst 5 mm høie bokstaver anbragt ved innstempling, innbrenning eller på annen tilfredsstillende måte og på et iøinefallende sted; justerdirektøren kan dog tillate en mindre bokstavhøide i foran nevnte angivelse.

I tillegg III til samme reglement gis punkt a følgende ordlyd:

personvekter som av justerdirektøren fritas, enten fordi de menes ikke å fremby tilstrekkelig sikkerhet for vedvarende pålitelighet eller av andre grunner. Disse vekter skal da være forsynt med et skilt eller en påskrift med angivelsen:
«Vekten er ikke justert»
«Ulovlig ved kjøp og salg»
i minst 5 mm høie bokstaver.

16 aug. Enn videre har departementet med hjemmel i meterlovens § 16, 2. ledd bestemt, at tillatelsen til justering av de vedvogner som er beskrevet på sidene 11—16 i justervesenets publikasjon: «Beskrivelse av metriske mål- og vektredskaper», 2. utgave, 1915, samt de vedvogner som er omhandlet i justerreglementets nu gjeldende § 34 under punkt 2, tilbakekalles med ett års varsel regnet fra utgangen av august måned 1933.

17 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Kgl. fullmektig Octavus Borchs og hustrus legat til trengende, unge mennesker, lidende av lungetuberkulose.

17 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Fru Lina Martine Opsahls legat til Lardals fattige.

17 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Frøken Johanne Sindings legat til fordel for lærere og elever ved Tønsberg høiere almenskole.

17 aug. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Ulstein herad, Møre fylke.

17 aug. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Nordli herred, Nord-Trøndelag fylke.

18 aug. **Kongelig resolusjon** **).

Med hjemmel i § 1 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 med forandringer av 6 juli 1933 bestemmes:

I. Sovjet-samveldets handelsrepresentasjon i Norge skal ha rett til her i riket fra sitt vanlige lokale å selge eller gjennem offisielt anmeldte funksjonærer tilhørende handelsrepresentasjonens faste stab ved personlig besøk hos avtagerne ved disses faste forretningssted å tinge bort i engros-partier varer som efter handelens avslutning skal leveres fra Sovjet-samveldet.

Salg eller borttingning i henhold til foranstående må kun finne sted til:

a) tilvirkere, og da kun forsåvidt angår varer som disse her i riket skal benytte i egen bedrift,

b) til firmaer med handelsrett som kjøbmann som har fast forretningssted i norsk kjøpstad, og hvis forretningsvirksomhet også ellers omfatter direkte innførsel av varepartier en gros fra utlandet.

---

*) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste deild nr. 34, der vedtekti er innteki.

**) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34, jfr. kgl. res. av 2 november.

Under borttingning må varer kun medføres i den utstrekning hvori det er nødvendig for at de kan tjene til forevisning som mønstre eller prøver, og disse medbragte varer må ikke selges. 18 aug.

II. Disse bestemmelser gjelder fra og med 21 august 1933 og inntil videre.

Kongelig resolusjon *). Den ved kongelig resolusjon av 28 juli 1933 i henhold til lov av 6 juli 1933 nr. 16 fastsatte årskvote på 125 tonn for utførsel av våtsaltet fisk til Storbritannia, forhøies for inneværende år til 330 tonn. 18 aug.

Stadfesting — gjevi av Socialdepartementet — på Målfrid Sølvbergs legat til beste for slike som vert sjuke av lungetuberkulose og høyrer heime i Naustdal. 18 aug.

Rundskriv frå Kyrkjedepartementet til fylkesmennene, fylkesskulestyri, fylkesskulane, folkehøgskulane og dei private ungdomsskulane. 18 aug.

Finansdepartementet har 7 juli i år skrive til Kyrkjedepartementet soleis:

«Lønnsavkortning for lærerpersonalet ved fylkesskoler, folkehøiskoler og private ungdomsekoler.

Under henvisning til en annen skrivelse av idag angående Stortingets beslutning av 4 juli d. å. om avkortning av de offentlige tjenestemenns lønninger skal man meddele, at det er forutsetningen at en tilsvarende avkortning skal gjennemføres for ovennevnte lærerpersonale (jfr. St. prp. nr. 85 for i år s. 9 samt Innst. S. nr. 171 for i år s. 378), og man skal i henhold hertil anmode det ærede departement om å dra omsorg for avkortningens gjennemførelse.»

Med di ein gjev melding um dette til rettleiding og åtgåing skal ein med tilvising til rundskriv herifrå av 30 juni sist gjera merksam på at lønsreduksjonen for lærarane ved ungdomsskulen vert å rekna med 3 pct. av dei fyrste kr. 2000,00 av løni og 5 pct. av resten, men likevel soleis at reduksjonen ikkje for nokon av lærarane (lærarinnone) skal utgjera meir enn 4½ pct. av heile løni deira.

Etter det som her er sagt vil det inntil vidare for tidebolken 1 juli 1933—30 juni 1937 verta ytt rikstilskot berre av dei løner som er redusert i samsvar med det som her er nemnt.

Lønsreduksjonen vil ikkje føra med seg noko brigde i lærarane sine innskot i pensjonskassa.

---

*) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 34.

18 aug. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Tyristrand herred, Buskerud fylke.

18 aug. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Høyland herred, Rogaland fylke.

18 aug. **Skriv** ***) frå Socialdepartementet um tillegg til den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Hetland herad, Rogaland fylke.

19 aug. **Skrivelse** †) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Aker herred, Akershus fylke.

22 aug. **Noteveksling** ††) med Sverige om legitimasjonspapirer for amerikanske og kanadiske borgere av norsk og svensk herkomst.

22 aug. **Skrivelse** †††) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 i politivedtekten for Osen herred, Sør-Trøndelag fylke.

22 aug. **Skrivelse** [1]) fra Landbruksdepartementet.

Med hjemmel i jaktlovens § 44 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 fastsettes herved for Akershus fylke følgende jakttider:

1. For hare fra og med 15 september til og med 31 desember.
2. For ryper fra og med 10 september til og med 31 desember.
3. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
4. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1937.

23 aug. **Skrivelse** [2]) fra Landbruksdepartementet om at havning med geit i skogmark innen Biri herred, Opland fylke, skal være forbudt det hele år.

23 aug. **Skrivelse** [1]) fra Landbruksdepartementet om forbud mot å slippe graværer født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder innbefattet sambeite i innmark, i Malangen herred, Troms fylke.

---

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor vedtektens §§ 10, 11, 12 og 13 i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 19 august i Lovtid. 1ste deild nr. 34, der § 1 i vedtekta er teken inn i brigda lyding.

†) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor vedtektene er inntatt.

††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1933 s. 246 flg.

†††) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

[1]) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste avd. nr. 35.

[2]) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.

Kongelig resolusjon. Den ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 for «Menigheten i Filadelfia», Oslo, godkjente vigselformular tillates benyttet av «Menigheten i Filadelfia», Nord-Odal, jfr. lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27. 24 aug.

Kongelig resolusjon. Den ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 for «Menigheten i Filadelfia», Oslo, godkjente vigselformular tillates benyttet av «Menigheten i Emmaus, Haslum», Bærum, jfr. lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27. 24 aug.

Kongelig resolusjon. Skjeberg herred overføres fra 1 juli 1933 fra Idd og Marker til Tune sorenskriveri. 24 aug.

Kongelig resolusjon. I medhold av § 1 næst siste ledd i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 meddeles telegrafvesenet adgang til fra sine lagre å selge telefonmateriell til tilknytningsabonnenter ved rikstelefonstasjoner på landsbygden til abonnentenes eget bruk. 24 aug

Skriv *) frå Socialdepartementet um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Solund herad, Sogn og Fjordane fylke. 24 aug.

Skrivelse fra Justisdepartementet. 25 aug.
Søgne herredstyre, Vest-Agder fylke, og Utsira herredstyre, Rogaland fylke, har erklært sig nøitrale i målspørsmålet.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandring av § 46 siste ledd i politivedtekten for Namsos. 26 aug.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Siam tiltrådt den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, med virkning fra 11 oktober 1933. 29 aug.

Skrivelse ***). fra Landbruksdepartementet. 29 aug.
I medhold av den Landbruksdepartementet ved kongelig resolusjon av 7 oktober 1932, dens § 10, gitte bemyndigelse bestemmes herved at de i nevnte kongelige resolusjon fastsatte regler vedrørende kontroll med utførsel av ferskt kjøtt (slaktekjøtt) fra Norge til Sverige også skal være gjeldende for utførsel av ferskt

*) Kunngj. 25 august i Lovtid. 1ste deild nr. 35, der vedtekta er inntekeu.
**) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.
***) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36.

29 aug. kjøtt — heri innbefattet lettsaltet flesk (bacon and ham) — fra Norge til Storbritannia. Det lettsaltede flesk (bacon and ham) skal tilberedes og behandles efter de regler, som veterinærdirektøren til enhver tid fastsetter.

30 aug. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Danmark med virkning fra 16 september 1933 tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, (jfr. «Overenskomster», 1932, s. 32 flg.).

30 aug. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Skjeberg herred, Østfold fylke.

30 aug. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet um at eigar eller innehavar av hund i Froland herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter.

Dette skal likevel ikkje gjelda når det vert godtgjord at hunden under lovleg jakt på forsvarleg måte har fylgje med eigar eller innehavar.

31 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Ivar Bangs minnefond til eksperimentell og klinisk forskning innen endokrinologiens og organterapiens område.

31 aug. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på Halvor Olsen Saures legat til fordel for mindre trengende gårdbrukere i Åsnes.

31 aug. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om tillegg til bygningsvedtektene for Horten.

1 septbr. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til plan for Oslo verneforenings optagelseshjem for gutter, Arupsgate 3, Oslo.

1 septbr. **Skrivelse** †) fra Arbeidsdepartementet angående tilleggsbestemmelser til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, forsåvidt angår godstrafikken med Portugal.

---

*) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1ste deild nr. 36.

***) Kunngj. 2 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 36, hvor tillegget er inntatt.

†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1933 s. 235.

Skrivelse fra Finansdepartementet til Rikstrygdeverket om, hvorvidt en kommune kunde ta utlegg for skyldig skatt i en læges ikke optjente tilgodehavende hos Rikstrygdeverket. Justisdepartementet hadde på foranledning uttalt, at da det, efter hvad der var oplyst, ikke bestod noget tjenesteforhold eller annet kontraktsforhold mellem lægen og Rikstrygdeverket, antokes utlegget ikke hjemlet i almindelige rettsgrunnsetninger eller i tvangsfullbyrdelseslovens bestemmelser. 1 septbr.

Finansdepartementet uttaler, at det for sitt vedkommende antar at der ikke i henhold til byskattelovens § 107, landskattelovens § 115, vil kunne tas utlegg i en læges ikke optjente tilgodehavende hos Rikstrygdeverket.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en advokat, hvori angående arveavgiftsberegningen i et dødsbo, som behandles av testamentseksekutorer, bl. a. uttales, at der ved beregningen forsåvidt angår ihendehaverobligasjoner blir å medta renter frem til slutningsdagen. 2 septbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Ullensaker herred, Akershus fylke. 4 septbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om forandring av § 10 første ledd i politivedtekten for Ogna herred, Rogaland fylke. 4 septbr.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om fredning av hare det hele år på Sandsøy i Bjarkøy herred og på Løkøy i Skjervøy herred, Troms fylke. 4 septbr.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1937.

Skrivelse fra Poststyret. 5 septbr.

Ved avstemning mellem poststyrene i Verdenspostforeningen er det bestemt at *«Grece»* (Grekenland) skal strykes under 3dje klasse og opføres i 5te klasse efter *«Estonie»* (Estland) i artikkel 92 § 4 i ekspedisjonsreglementet til den i London vedtatte Verdenspostkonvensjonen.

Den nye klassifikasjon skal ha virkning fra 1 januar 1933, mens den formelle endring i ekspedisjonsreglementets artikkel 92 først blir gjeldende fra 11 november førstkommende.

---

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

6 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Gjestal herred, Rogaland fylke.

6 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberger og beverternæringen i Gjestal herred, Rogaland fylke.

6 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om herberger- og beverterlovens anvendelse i Kvæfjord herred, Troms fylke, og om vedtekt for herberger og beverternæringen sammesteds.

6 septbr. **Skriv** **) frå Landbruksdepartementet um freding av hare heile året på øia Sekken i Veøy herad, Møre fylke.

Fyresegna gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn ut året 1937.

7 septbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til fylkesmennene og fylkesskolestyrene angående avkortning av folkeskolelærernes fylkestillegg og alderstillegg.

I anledning av en mottatt henstilling fra et av fylkesskolestyrene skal man herved meddele at den i departementets rundskrivelse av 11 august d. å. omhandlede avkortning av folkeskolelærernes lønninger vil forsåvidt angår fylkestilleggene og alderstilleggene utgjøre årlig således:

I. Lærere (lærerinner) i storskolen.

For fylkestillegget alene	(kr. 480,00 × 4 %)	. . . . .	. .	kr.	19,20
—»— med tillegg av 1	alderstillegg	(kr. 713,33 × 4 %)	»	»	28,53
—»— —»— 2	»	(» 946,66 × 4 %)	»	»	37,87
—»— —»— 3	»	(» 1 226,66 × 4 %)	»	»	49,07
—»— —»— 4	»	(» 1 506,66 × 4 %)	»	»	60,27

II. Lærere (lærerinner) i småskolen med full utdannelse.

For fylkestillegget alene	(kr. 400,00 × 4 %)	. . . . .	. .	kr.	16,00
—»— med tillegg av 1	alderstillegg	(kr. 594,44 × 4 %)	»	»	23,77
—»— —»— 2	»	(» 788,88 × 4 %)	»	»	31,56
—»— —»— 3	»	(» 1 022,21 × 4 %)	»	»	40,90
—»— —»— 4	»	(» 1 255,33 × 4 %)	»	»	50,21

III. Lærere (lærerinner) i småskolen uten lærerprøven, men som av Kirkedepartementet er tilstått rett til 5/6 av storskolens fylkestillegg.

For fylkestillegget alene	(kr. 400,00 × 4%)	. . . . .	. .	kr.	16,00
—»— med tillegg av 1	alderstillegg	(kr. 563,33 × 4 %)	»	»	22,53
—»— —»— 2	»	(» 726,66 × 4 %)	»	»	29,07
—»— —»— 3	»	(» 918,58 × 4 %)	»	»	36,74
—»— —»— 4	»	(» 1 110,50 × 4 %)	»	»	44,42

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste deild nr. 37.

IV. Lærere (lærerinner) i småskolen med ufullstendig utdannelse og som ikke av Kirkedepartementet er tilstått rett til 5/6 av storskolens fylkestillegg. 7 septbr.

For fylkestillegget alene	(kr. 344,67 × 4 %)	. . . . .			kr.	13,79
—»—	med tillegg av 1	alderstillegg	(kr.	508,00 × 4 %)	»	20,32
—»—	—»— 2	»	(»	671,33 × 4 %)	»	26,85
—»—	—»— 3	»	(»	863,25 × 4 %)	»	34,53
—»—	—»— 4	»	(»	1 055,17 × 4 %)	»	42,20

V. For lærere (lærerinner) i småskolen med ufullstendig utdannelse,

men som av vedkommende fylke måtte være tilstått høiere fylkestillegg og alderstillegg enn i departementets rundskrivelse av 6 september 1927 anført, jfr. også departementets skrivelse av 31 oktober 1927, må forannevnte reduksjonsbeløp tilsvarende forhøies. Hvis for eksempel en av disse lærere (lærerinner) i småskolen av fylket måtte være tilstått kr. 500,00 i fylkestillegg og kr. 291,66 i alderstillegg, vil reduksjonen årlig utgjøre således:

For fylkestillegget alene	(kr. 391,67 × 4 %)	. . . . .			kr.	15,67
—»—	med tillegg av 1	alderstillegg	(kr.	586,33 × 4 %)	»	23,45
—»—	—»— 2	»	(»	780,99 × 4 %)	»	31,24
—»—	—»— 3	»	(»	1 009,45 × 4 %)	»	40,38
—»—	—»— 4	»	(»	1 237,91 × 4 %)	»	49,52

For Troms og Finnmark fylker vil reduksjonen bli således:

I. Lærere (lærerinner) i storskolen.

For fylkestillegget alene	(kr. 510,00 × 4 %)	. . . . .			kr.	20,40
—»—	med tillegg av 1	alderstillegg	(kr.	772,50 × 4 %)	»	30,90
—»—	—»— 2	»	(»	1 035,00 × 4 %)	»	41,40
—»—	—»— 3	»	(»	1 332,50 × 4 %)	»	53,30
—»—	—»— 4	»	(»	1 630,00 × 4 %)	»	65,20

II. Lærere (lærerinner) i småskolen med full utdannelse.

For fylkestillegget alene	(kr. 425,00 × 4 %)	. . . . .			kr.	17,00
—»—	med tillegg av 1	alderstillegg	(kr.	643,74 × 4 %)	»	25,75
—»—	—»— 2	»	(»	862,48 × 4 %)	»	34,50
—»—	—»— 3	»	(»	1 110,37 × 4 %)	»	44,41
—»—	—»— 4	»	(»	1 358,26 × 4 %)	»	54,33

III. Lærere (lærerinner) i småskolen uten lærerprøven, men som av Kirkedepartementet er tilstått rett til 5/6 av storskolens fylkestillegg.

For fylkestillegget alene	(kr. 425,00 × 4 %)	. . . . .			kr.	17,00
—»—	med tillegg av 1	alderstillegg	(kr.	608,75 × 4 %)	»	24,35
—»—	—»— 2	»	(»	792,50 × 4 %)	»	31,70
—»—	—»— 3	»	(»	997,69 × 4 %)	»	39,91
—»—	—»— 4	»	(»	1 202,88 × 4 %)	»	48,11

7 septbr. *IV. Lærere (lærerinner) i småskolen med ufullstendig utdannelse og som ikke av Kirkedepartementet er tilstått rett til 5/6 av storskolens fylkestillegg.*

For fylkestillegget alene (kr. 368,50 × 4 %)					kr. 14,74
—»—	med tillegg av 1	alderstillegg	(kr.	552,25 × 4 %)	» 22,09
—»—	—»— 2	»	(»	736,00 × 4 %)	» 29,44
—»—	—»— 3	»	(»	941,19 × 4 %)	» 37,65
—»—	—»— 4	»	(»	1 146,38 × 4 %)	» 45,86

7 septbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter og betalingsregulativ for opmåling og byggetilsyn i Eidsvåg bygningsdistrikt i Nesset herred, Møre fylke.

8 septbr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for Svolvær kommune fra 8 september 1933 blir å føre av formannskapssekretæren i Svolvær.

8 septbr. **Kongelig resolusjon** **) om helseforskrifter for bevertningssteder, hoteller og herberger i Molde.

8 septbr. **Kongelig resolusjon** ***)

I henhold til lov av 14 juli 1894 (med tilleggslover av 26 mai 1899, 14 mai 1918, 7 juli 1922, 11 mars 1925 og 4 juli 1927) angående foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer, dens § 16, bestemmes at svineparatyfus herefter blir å henføre til de i nevnte lovs kapitel 3 § 14 omhandlede mildere smittsomme sykdommer.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

8 septbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Ved lov av 6 juli d. å. er der gjort forandringer i enkelte bestemmelser i lov om avgift av arv av 5 april 1905 med tilleggslover, nemlig i lovens §§ 4, 15, 16, 28 og 32.

Angående de foretatte forandringer bemerkes følgende:

§ 4. Ved beregningen av arveavgift av en kapital, som i henhold til paragrafens 1ste punktum først blir avgiftspliktig, når en påheftet pensjon eller inntektsnytelse ophører, fulgte man tidligere den regel at kapitalens verdi ved arvefallet blev lagt til grunn. Dette er nu forandret, idet det efter den nye lov er kapitalens verdi ved det senere tidspunkt, da avgiftsplikten inntrer, som skal være avgjørende. Der må derfor for fremtiden anstilles nærmere undersøkelse hver

*) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor vedtektene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37, hvor forskriftene er inntatt.

***) Kunngj. 9 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 37.

gang en på vedkommende oppebørselsbetjents observasjons- 8 septbr.
fortegnelse opført pensjon eller rentenytelse ophører, idet arvemidlene i mellemtiden kan ha steget eller sunket i verdi. Ved regnskapenes innsendelse må i tilfelle legitimasjon herfor fremlegges.

For pensjoner og inntektsnytelser påheftet legater under egen bestyrelse gjaldt tidligere, forsåvidt legatkapitalen var avgiftspliktig, en undtagelse fra regelen om at der pliktedes avgift særskilt av inntektsnytelsene, idet der straks ved arvefallet inntrådte avgiftsplikt av samtlige midler efter de for legatet gjeldende satser, hvorimot inntektsnytelsene var fritatt for avgift. Denne undtagelse er nu ved forandringen i paragrafens 2net ledd bortfalt.

De boer, hvor kapitalen ved rentenytelsens ophør tilfaller et legat, hvorav avgift pliktes, må derfor fremtidig, efterat avgift er pålagt rentenytelsene, opføres på observasjonsfortegnelsen, forat avgift i sin tid kan bli innkrevet av legatet. Det bemerkes, at de forandrede regler i § 4 kun får anvendelse i boer, hvor arvefallet har funnet sted efter lovens ikrafttreden.

I denne forbindelse henledes opmerksomheten på den nye bestemmelse i § 28, hvorefter sikkerhet kan kreves stillet for den ytterligere avgift, som blir å erlegge, når avgiftsplikten efter bestemmelsene i §§ 3, 4 og 8 inntrer ved et senere tidspunkt enn arvefallet. Jfr. den tilsvarende bestemmelse i § 15, 2net ledd, som kun gjelder for de i kapitel 2 omhandlede boer.

§ 15. I denne paragraf er det bare gjort den forandring at adgangen til inntale av avgift overensstemmende med reglene i siste ledd er bestemt å stå åpen ikke bare, hvor det er ved skifteforvalterens forsømmelse at avgiften ikke er betalt, men også hvor dette skyldes feilregning.

§ 16. Denne paragraf omhandler avgiftsberegningen i boer, som behandles av testamentsfullbyrdere (overordentlige skifteforvaltere).

Der har hersket endel uklarhet angående skattefogdenes befatning med disse boer og om testamentsfullbyrdernes ansvar for avgiften, når denne var uriktig beregnet. Der er nu i paragrafens annet ledd inntatt bestemmelse om, at testamentsfullbyrderne samtidig med skifteopgjøret har å innlevere avgiftsberegning. Enn videre er der inntatt en bestemmelse om, at oppebørselsbetjenten straks kan innsende avgiftsberegningen til Statsrevisjonen, som snarest og så vidt mulig innen en frist av 4 uker har å revidere beregningen og meddele oppebørselsbetjenten resultatet. Innsendelse kan også forlanges av boet.

8 septbr. Testamentsfullbyrderne er efter disse bestemmelser pliktige til selv å utregne arveavgiften. Skattefogden kan efter å ha mottatt avgiftsberegningen straks oversende den til Statsrevisjonen. Sådan innsendelse til Statsrevisjonen uten gjennemgåelse av beregningen skal dog ikke være den vanlige fremgangsmåte. Kun hvor skattefogden finner, at der foreligger særlige grunner til straks å innsende beregningen til Statsrevisjonen, bør dette gjøres. Ellers skal skattefogdene foranledige feil i beregningen rettet, innhente fornødne oplysninger m. v. Imidlertid må det her nøie påses, at der alltid overfor testamentsfullbyrderne tas uttrykkelig forbehold om Statsrevisjonens godkjennelse, således at testamentsfullbyrderne ikke kan påberope sig, at beregningen er godtatt av skattefogden eller er skjedd efter dennes anvisning.

§ 32. Her er i 2net ledd inntatt regler om endring efter departementets bestemmelse av betalingsmåten, forsåvidt angår avgift av rentenytelser. Departementet er tillagt rett til, når billighet finnes å tale derfor, å tillate, at avgiften betales i terminer og således, at renteplikt først opstår ved vedkommende terminers forfall. Likeså er det bestemt, at når inntektsnytelsen ophører før samtlige terminer er forfalt til betaling, bortfaller krav på erleggelse av det resterende avgiftsbeløp.

I siste ledd er tilkommet en ny bestemmelse, hvorefter departementet har adgang til å frafalle krav på renter av arveavgift, når særlige grunner foreligger herfor.

Under 19 juni d. å. har Stortinget fattet beslutning om arveavgift til statskassen i budgetterminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934. Beslutningen er kunngjort ved kongelig resolusjon av 24 juni d. å.

Det avgiftsfrie beløp av arv som tilfaller livsarvinger (skattebeslutningens § 2 post a) er nedsatt fra tidligere kr. 5000,00 til kr. 3000,00. For arv til arvelaterens foreldre (skattebeslutningens § 2 post b) er det skattefri beløp nedsatt fra kr. 3000,00 til kr. 2000,00.

I beslutningens § 2 post d om arv som tilfaller legater med almennyttige formål, er der gjort nogen forandringer:

De tidligere skattebeslutninger fastsatte avgiftsplikt av legater, som alene har almennyttige formål, når der var forbeholdt medlemmer av en bestemt familie fortrinsrett til nytelse av rentene. Da der har rådet endel uklarhet om forståelsen av denne bestemmelse, er det nu uttrykkelig bestemt at det er fortrinsrett for medlemmer av en bestemt familie

til å komme i betraktning ved legatutdelingen, som i denne forbindelse bevirker avgiftsplikt. 8 septbr.

Enn videre har der ved de tidligere beslutninger vært uvisshet om hvilke personer en fortrinsrett måtte være tillagt, forat det skulde kunne sies, at den var tillagt medlemmer av en bestemt familie. Der er nu inntatt en uttrykkelig bestemmelse om, at legatet blir avgiftsfritt, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

For øvrig er beslutningen overensstemmende med beslutningen for foregående år. Det gjøres opmerksom på, at der i den kongelige kunngjørelse av 24 juni d. å. i Lovtidendes 1ste avdeling har innsneket sig en feil *), idet det avgiftsfri beløp av arv, som tilfaller arvelaterens foreldre, i § 2 b uretelig er satt til kr. 3000,00 istedenfor til kr. 2000,00.

Herpå skal man be de innen hr. fylkesmannens distrikt ansatte oppebørselsbetjenter, skattefogder, byfogder, lensmenn og skatteopkrevere samt skifteforvalteres opmerksomhet henledet, idet der til lettelse ved sakens ekspedisjon vedlegges endel avtrykk av denne rundskrivelse.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på De norske livsforsikringsselskapers fond til fremme av forsikringsmatematisk forskning. 9 septbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Brasil 18 august 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921. (Se «Overenskomster», 1922, s. 179.) 11 septbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet. 11 septbr.

I medhold av § 15 i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med tilleggslover — jfr. kongelig resolusjon av 8 september 1933 — har Landbruksdepartementet under 11 september 1933 fastsatt følgende bestemmelser vedrørende svineparatyfus:

§ 1. Så snart det er grunn til å anta at det forekommer paratyfus i en svinebesetning, påligger det vedkommende dyreeier eller den, som på hans vegne fører tilsyn med dyrene, å melde forholdet til dyrlæge, politimester eller lensmann.

§ 2. Når svineparatyfus er konstatert innen en svinebesetning, anses hele besetningen som smittet uansett om det enkelte dyr ikke bevislig er angrepet av sykdommen. Beset-

*) Skyldes en feil i Finansdepartementets manuskript.
**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

11 septbr. ningen anses som smittet inntil den av veterinærmyndighetene erklæres smittefri.

§ 3. Smittet besetning skal holdes avsondret således at dyr fra den ikke kommer i berøring med svin fra frisk besetning.

§ 4. Det er forbudt å føre levende svin, herunder smågriser, bort fra smittet besetning. Dog skal det være tillatt — under kontroll av vedkommende dyrlæge og efter dennes anvisning — å føre dyr, som ennu ikke er angrepet av sykdommen, til kommunalt slaktehus eller eksportslakteri til slaktning, likesom det skal være tillatt — efter dyrlægens anvisning — på stedet å slakte ikke angrepne dyr til videre salg.

§ 5. Dyr, som er drepte eller døde på grunn av sykdommen, skal enten nedgraves omhyggelig eller destrueres på sådan måte at all smittespredning undgåes.

§ 6. Gjødsel fra smittet besetning skal enten straks nedgraves eller henlegges tildekket med hestegjødsel eller jord på et dertil skikket sted og efter tilstrekkelig lagring nedpløies.

§ 7. Rensning og desinfeksjon skal foretas på den måte og i den utstrekning, som dyrlægen i hvert enkelt tilfelle bestemmer.

§ 8. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 9. Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

11 septbr. **Forandring** *) i reglementet for Norges bank. Representantskapet for Norges bank har i møte 11 september 1933 vedtatt at § 112, 2net ledd, i bankens reglement herefter skal lyde således:

Bestyrelsesmøter avholdes regelmessig 3 ganger ukentlig (eller ved avdelinger hvor forretningene er av mindre omfang, 2 ganger, såfremt direksjonen anser dette tilstrekkelig) samt ellers så ofte som forholdene gjør det påkrevet. I fraværstilfelle innkalles varamenn, så møtene så vidt mulig blir fulltallige.

13 septbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Storfjord herred, Troms fylke.

13 septbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningslovens anvendelse for gårdene Rekustad, Nes og Walle i Rolvsøy herred, Østfold fylke, samt bestemmelse om at lensmannen i Tune og Rolvsøy inntil videre skal være medlem av bygningsrådet i politimesterens sted.

---

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.
**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor vedtektene er inntatt.

Kongelig resolusjon om oprettelse av et ulønt norsk konsulat i Haag. 15 septbr.

Kongelig resolusjon *). 15 septbr.

Lov nr. 1 av 16 juni 1933 om bispedømmeråd for den norske kirke og lov nr. 2 av 16 juni 1933 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke skal tre i kraft 1 oktober 1933.

Kongelig resolusjon *). 15 septbr.

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å utferdige de bestemmelser og regler som kan gis av Kongen eller den han bemyndiger i henhold til §§ 2, 5 og 15 i lov nr. 1 av 16 juni 1933 om bispedømmeråd for den norske kirke og efter lov nr. 2 av 16 juni 1933 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke.

Kongelig resolusjon. I henhold til landskolelovens § 80 bestemmes at Jarlsberg gods bruksskole innlemmes i Sem herreds almindelige skolevesen fra 1 juli 1933 å regne. 15 septbr.

Kongelig resolusjon *). 15 septbr.

I. I henhold til lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 fastsettes tjenestegrener og anerkjennes tjenestemannsorganisasjoner overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. Justisdepartementet bemyndiges til å motta de i lov av 6 juli 1933 § 2 i. f. nevnte meldinger som viser at betingelsene for anerkjennelse av organisasjoner foreligger.

III. Finansdepartementet skal opnevne de to rettsmedlemmer med varamenn som er omhandlet i lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 8, 5. ledd.

De i post I fastsatte tjenestegrener eller grupper av slike og de i samme post anerkjente tjenestemannsorganisasjoner er følgende:

Tjenestegrener eller grupper av slike:	Organisasjoner:
Centraladministrasjonen.	Departementsforeningen. Departementenes juristforening. Den faglige chef- og sekretærforening. Departementsassistentforeningen.
Kirkevesenet.	Den norske kirkes presteforening.
Videnskapelige institusjoner.	Videnskapelige tjenestemenns landsforening. Norske museers landsforbund.

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

15 septbr. Tjenestegrener eller grupper av slike:	Organisasjoner:
Skolevesenet.	Døve-, blinde- og åndssvakeskolers landslærerlag. Filologenes og realistenes landsforening. De høiere skolers landslærerforening. De høiere skolers landslærerinneforening. Fag- og forskolelærernes landslag. Lærerskolenes landsforening. Den norske ingeniørforening (Fellesutvalget for statens ingeniører).
Rettsvesenet.	Den norske dommerforening. Embedskontorfunksjonærenes landsforbund.
Politivesenet.	Politiembedsmennenes landsforening. Statspolitiets forening. Norsk politiforbund. Embedskontorfunksjonærenes landsforbund.
Fengselsvesenet.	Norsk fengselstjenestemannsforbund. Fengselsvaktmestrenes landsforbund.
Kongsb. Sølvverk.	Sølvverkets opsynsmannsforening.
Fyrvesenet.	Den norske fyrbetjentforening. Fyrvesenets formannsforening. Fyrvesenets fører- og maskinistforening.
Patentstyret.	Patentstyrets ingeniørforening.
Sjømannsskolene.	Sjømannsskolelærernes landsforening.
Postvesenet.	Norsk postforbund. Postpakkmestrenes landsforbund. Poståpnernes landsforbund. Det norske postmannslag. Norske postmestres forening.
Telegrafvesenet.	Kvinnelige telegraf- og telefonfunksjonærers landsforening. Telegrafmennenes landsforbund. Telegrafinspektørenes forening. Rikstelegrafens instrumentmakeres landsforening. Oslo telefonteknikeres forening.
Skogvesenet.	Den norske statsskogfunksjonærforening. Fylkesskogfunksjonærenes forening.
Utskiftn.vesenet.	Utskiftningsfunksjonærenes landsforening.
Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.	Vassdrags- og elektrisitetsvesenets ingeniørforening. Noreanleggets funksjonærforening.
Jernbanevesenet.	Norsk jernbaneforbund. Norsk lokomotivmandsforbund. Jernbanenes kontorpersonales forbund. Norges stasjonsmesterforening. Norges banemesterforening. Statsbanenes administrasjonspersonales landsforening. Statsbanenes distriktsadministrasjoners tjenestemannslag.

Tjenestegrener eller grupper av slike:	Organisasjoner:	15 septbr.
Jernbanevesenet.	Hovedstyrets kontorpersonales forening. Jernbanenes teknikerforening. Jernbaneanleggenes kontorpersonales landsforening. Jernbaneanleggenes opsynsmannsforening. Jernbaneingeniørenes avdeling av Norsk ingeniørforening. Norges statsbaners verksmesterforening. Statsbanenes regnskapsrevisjons funksjonærers forening.	
Veivesenet.	Embedskontorfunksjonærenes landsforbund. Veiopsynsmennenes landsforening. Den norske ingeniørforening (veiingeniørenes avdeling).	
Skattevesenet.	Skattefogdenes landsforening. Embedskontorfunksjonærenes landsforbund. Lensmennenes landsforening.	
Statens bygningsinspektorat.	Statens bygningsinspektorats funksjonærforening.	
Kongeriket Norges hypotekbank.	Hypotekbankens funksjonærforening.	
Tollvesenet.	Tollembedsmennenes forening. Norsk tolderforening. Tollopsynsmennenes landsforbund.	
Hæren.	Hærens fastlønnede officerers landsforening. Norges befalslag. Kongsberg våbenfabrikks civile funksjonærers forening. Våbenfabrikkens formannsforening. Våbenarbeidernes tjenestemannsforening. Raufoss civile funksjonærers forening. Raufoss arbeideres tjenestemannsforening. Raufoss ammunisjonsfabrikkers formannsforening. Norges geografiske opmålings funksjonærforening.	
Marinen.	Sjømilitære samfund. Marinens maskinistforening. Marine-fyrbøternes forening. Artilleriofficerenes forening. Signalofficerenes forening. Mineofficerenes forening. Musikkofficerenes forening. Flyvemekanikernes forening. Skibsbyggernes forening. Fyrverkernes forening. Våbenverkernes forening. Minehåndverkernes forening. Marinens civile funksjonærers forening. Marinens formannsforening. K. J. V.'s politifunksjonærers forening.	

15 septbr. Marinen.

Marinens tekniske forening.
Intendanturens specialofficerers forening.
Statslosenes landsforening.

Hovedsammenslutninger:

Statstjenestemennenes aksjonsutvalg.
Statstjenestemannsforbundet.
Embedsmennenes fellesutvalg.

15 septbr. **Kongelig resolusjon** *) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Lørenskog herred, Akershus fylke.

15 septbr. **Kongelig resolusjon** **).

I henhold til § 8 i lov om fangst av bardehval av 21 juni 1929 fastsettes avgiften av oljeproduksjonen i Sydhavssesongen 1932/33 og den efterfølgende sommersesong 1933 til 10 øre pr. fat (à 170 kg). Samme avgift blir å svare av produksjonen fra den norske kyst i årene 1932 og 1933.

15 septbr. **Kongelig resolusjon.** De nuværende betegnelser «postvesenet» og «telegrafvesenet» forandres fra 1 desember 1933 til «postverket» og «telegrafverket»; de nye betegnelser blir gjeldende både for bokmål og nynorsk.

15 septbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Instruksen for fylkeslæger, fastsatt ved kongelig resolusjon av 26 juni 1914, bestemmer i § 6 at fylkeslægene skal føre kontrollerende tilsyn med fylkets kommunale og private sykehus og med andre kommunale eller private innretninger til sykes behandling eller pleie forsåvidt der ikke av staten måtte være eller bli oprettet særlige tilsyn for vedkommende anstalt.

Tilsynet med tuberkulosehjem m. v. blev til utgangen av året 1930 vesentlig utført av overlægen for tuberkulosen. Dette embede er som bekjent ophevet, og tilsynet med tuberkulosehjem, friluftsskoler og hjem for tuberkulosetruede barn blir nu å utføre av fylkeslægene i samhøve med § 6 i den foran nevnte instruks.

Da tilsynet med disse spesialanstalter må legges noget anderledes an enn tilsynet med de medisinale anstalter i almindelighet, har departementet funnet til hjelp for fylkeslægene å burde gi en kort veiledning angående dette særlige tilsyn.

Av en fra medisinaldirektøren i den anledning innhentet uttalelse hitsettes:

---

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.

**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.

Det tilsyn og den kontroll med våre omkring 120 tuber- 15 septbr.
kulosehjem og 34 hjem for tuberkulosetruede barn som fylkeslægene på sine reiser i særlig grad bør ha sin opmerksomhet henvendt på, er at hjemmene drives overensstemmende med de for de enkelte funksjonærer utferdigede instrukser og de utsendte rundskrivelser, og at patientenes pleie og behandling blir tilfredsstillende varetatt, samt at det fastsatte kurreglement nøie følges.

Man vedlegger normalinstrukser for funksjonærer ved tuberkulosehjemmene og en i februar 1927 utsendt rundskrivelse om de utgiftsposter, som kan tas med ved beregning av kuravgift, samt to regnskapsskjemaer.

Særlig gjøres opmerksom på, at fylkeslægene, når de gjennemgår de over patientene førte sykejournaler, skal påse at resultatet av den månedlige lægeundersøkelse, de mikroskopiske opspyttundersøkelser og foretatte blodsenkningsprøver er innført, samt kontrollere at patientene, hvis de lider av smitteførende lungetuberkulose, er anmeldt til helserådsordføreren. Jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 22 august 1929.

Ved gjennemgåelsen av journalene på nevnte måte vil fylkeslægene kunne fremkomme med sin opfatning av den sykes tilstand, i tilfelle med forslag til behandling (f. eks. pneumotoraxbehandling) eller utskrivning.

Fylkeslægen bør videre påse, at alle nødvendige protokoller over patientene er ført à jour, og særlig at intet er å bemerke ved den over hjemmets personale førte undersøkelsesprotokoll. Jfr. vedlagte rundskrivelser av desember 1931 og januar 1932 fra medisinaldirektøren til tuberkulosehjem og hjem for tuberkulosetruede barn.

Det er ønskelig, at der ved anstalter som mottar smitteførende tuberkuløse, i størst mulig utstrekning ansettes eldre betjening med positiv tuberkulinreaksjon.

Ved inspeksjon av tuberkulosehjemmets lægekontor skal nøie påses, at de giftige medikamenter opbevares i låsbart skap, samt at det så vel i instrumental som i hygienisk henseende intet er å bemerke ved de apparater og instrumenter som benyttes til patientenes behandling.

For øvrig bør fylkeslægen ved sin inspeksjon av tuberkulosehjem og andre anstalter ha sin opmerksomhet henvendt på følgende:

1) Anstaltens omgivelser, have og gårdsplass, som begge skal være i ordentlig stand. Vannføring og kloakkforhold inspiseres.
2) Bygningen bør befares fra kjeller til loft. Mulige sani-

15 septbr. tære og brandtekniske misligheter må has for øie og i tilfelle påtales.

3. Inventaret. — Det er ønskelig å ha 3 skift sengetøi. Det påses, at spisetøiet er i hel og appetittlig stand og at opvasken foregår på fullt betryggende måte. I så henseende anbefales, at spisetøiet alltid kokes efter bruken. Der er nu i handelen store aluminiumskar som særlig er beregnet herpå. Betjenings- og patientspisetøi må holdes nøie hver for sig.

Særlig opmerksomhet må vies opspyttet. Alle patienter som har opspytt, skal ha spytteflaske og spyttekrus på nattbordet. Det må påses, at destruksjonen av opspyttet foregår på fullt forsvarlig måte.

Departementet henviser hertil.

Samtidig innskjerpes, at fylkeslægen også må ha sin opmerksomhet henvendt på at hjemmene drives på en økonomisk forsvarlig måte, da både fylket og staten er interessert i at forpleiningssatsen er lavest mulig. Se departementets rundskrivelser av 17 juli 1924 og 23 juni 1925, bilagt med de foran nevnte 2 regnskapsskjemaer.

For å spare utgifter ved reiser bør det her omhandlede tilsyn i størst mulig utstrekning utføres i forbindelse med fylkeslægens andre reiser og særlig med hans årlige inspeksjonsreise i fylket; jfr. instruksens § 9.

Fylkeslægen og tuberkulosehjemmene m. v. i fylket bes underrettet om denne rundskrivelse. En del avtrykk legges ved.

For å tilstilles fylkeslægen legges videre ved førnevnte normalinstrukser og rundskrivelser av februar 1927, desember 1931 og januar 1932.

15 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann.

Departementet uttaler at det ikke kan opstilles som almindelig regel at privatforpleining av sinnssyke helt bør nektes i hjem, hvor der er barn. Men der må i så henseende utvises stor forsiktighet, og særlig må sinnssyke som er farlige for barn, selvfølgelig ikke anbringes på sådanne steder.

Angående sinnssyke som der er utstedt farlighetserklæring for, henvises til kongelig resolusjon av 11 september 1925. Også når det gjelder andre enn slike sinnssyke, vil der kunne være opfordring til ikke å godta forpleining hos familier med barn, således når der foreligger andre særlige grunner for at den sinnssyke bør holdes borte fra omgang med barn.

Ellers bør det være hensynet til den sykes forsvarlige

og hensiktsmessige forpleining som bestemmer distriktslægens avgjørelse av om forpleiningskontrakten skal godkjennes eller ikke. 15 septbr.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet. 15 septbr.

I medhold av margarinlovens § 3 siste ledd og § 7 siste ledd fastsettes følgende bestemmelser angående smør som mottas til innblanding i margarin:

1) Smør som leveres for innblanding i margarin, skal være rent og av almindelig god kvalitet. Det skal være pakket i ren, tett og tilstrekkelig solid emballasje, og av papir må kun pergamentpapir komme i direkte berøring med smørret.

2) Emballasjen på gårdssmør som leveres til margarinfabrikker skal være merket med produsentens navn og adresse. Forsåvidt smørret fra flere produsenter blir sammeneltet, anføres navn og adresse på den forretning som foretar sammeneltningen. Denne overtar da ansvaret for emballasje, kvalitet m. v.

3) Kontrollørene har adgang til å påby pasteurisering, rensning eller å tilbakevise det smør som ikke tilfredsstiller de hygieniske fordringer som stilles til margarinråprodukter for øvrig.

4) Bestemmelsene trer i kraft 1 oktober 1933.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Vang herred, Hedmark fylke. 15 septbr.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Sandtorg herred, Troms fylke. 16 septbr.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om herberge- og beverterlovens anvendelse for Røst herred, Nordland fylke. 16 septbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til politimesteren i Oslo, som hadde utbedt sig departementets uttalelse angående visse spørsmål i forbindelse med nyordningen vedrørende handelspassavgiften efter forandringene i handelsloven av 6 juli 1933 og kongelig resolusjon av samme dag. 16 septbr.

I anledning herav meddeler departementet følgende:

Betingelsene for at vedkommende ikke-innvåner av riket skal være fritatt for handelspassavgiften, er:

*) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38.
**) Kunngj. 19 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 38, hvor vedtektene er inntatt.
***) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor forandringen er inntatt.

16 septbr. 1) At han enten er direktør eller ledende funksjonær i selskap eller chef for firma som ikke har fast forretningssted i Norge.

2) At vedkommende selskap eller firma driver sine forretninger her i landet gjennem handelsagent med handelsrett som kjøpmann.

Med hensyn til betingelsen under punkt 1 skal bemerkes at det som det kommer an på, er hvorvidt vedkommende faktisk innehar en stilling av den opgitte art i vedkommende selskap eller firma, ikke på mere eller mindre for anledningen anlagte titler. Bestemmelsen om arten av vedkommende stilling bør fortolkes strikte, og i alle tilfelle hvor politiet anser det for påkrevet, bør der forlanges fremlagt fyldestgjørende legitimasjon for forholdet enten i form av forretningspapirer som agenten måtte være i besiddelse av og som klarlegger forholdet, eller i form av skriftlig bevidnelse fra den norske konsul eller en offentlig myndighet på det sted hvor selskapet eller firmaet har sitt forretningssted. Kan tilfredsstillende legitimasjon ikke fremskaffes før vedkommende begynner sin virksomhet, bør det forlanges at han løser handelspass, idet han henvises til å søke om refusjon når legitimasjonen foreligger.

Derimot er det likegyldig om vedkommende utenlandske selskap eller firma driver tilvirkning, salg for egen regning av dertil innkjøpte varer eller mellemmannsvirksomhet.

Betingelsen under punkt 2 medfører at den herværende handelsagent som formidler det utenlandske selskaps eller firmas forretninger på Norge, også faktisk må oppebære agentprovisjon av disse forretninger. Dette anses politiet berettiget til å kreve legitimert.

Kravet om at selskapet eller firmaet skal drive sine forretninger på Norge gjennem handelsagenten, medfører efter departementets mening enn videre at det er sistnevnte som hovedsakelig må besørge borttingningen her i landet, således at vedkommende direktørers eller chefers besøk hos herværende kunder under fritagelse for handelspassavgiften kun kan bli av supplerende art, f. eks. besøk av kundene, enten alene eller sammen med agenten, av høflighetshensyn, for å drøfte viktigere forretningsanliggender eller for å foreta spesielle demonstrasjoner.

Man mener at vedkommende direktører og chefer ikke kommer inn under avgiftsfriheten hvis de faktisk selv utfører borttingningen for sine firmaer i det vesentlige i den samme utstrekning som en almindelig handelsreisende pleier å gjøre, og det selv om den herværende handelsagent allikevel får provisjon av de således avsluttede forretninger.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord- 16 septbr.
Norge, hvori uttales: Et fartøi, som kom fra utlandet og skulde til Vardø, overskred utenskjærsgrensen i Vestfjorden, da dets losplikt inntrådte. Losplikten vedvarte til fartøiet ankret i Lødingen eller, hvis ankring dersteds ikke fant sted, 60 n. mil (loslovens § 3). Derefter var fartøiet ikke losspliktig. Fartøiet anløp Honningsvåg, hvor det satte sin kystlos i land, og fortsatte så til Vardø, hvor det tilkalte los.

Fartøiet var da under seilas fra et sted til et annet innen riket, i hvilket tilfelle det for tilkallelse og benyttelse av los erlegges milepenger for den loste distanse, dog minst kr. 20 (loslovens § 30,6).

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det 16 septbr.
sønnenfjelske distrikt, hvori uttales:

2 fartøier som var på reise fra Bergen til England, blev på grunn av værforholdene nødt til å anløpe Kristiansand for å fylle kull. Begge skib tilkalte og benyttet los.

Tilfellet antas å komme inn under loslovens § 30,6, sålydende:

«For losning fra en havn til en annen innen riket tilkommer en los innen sitt losningsdistrikt milepenger for den loste distanse, dog minst kr. 20 for hver losning.

Samme bestemmelse gjelder for fartøi, som under seilas fra et sted til et annet innen riket tilkaller og benytter los.»

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring i 18 septbr.
og tillegg til politivedtekten for Sørreisa herred, Troms fylke.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring i 18 septbr.
politivedtekten for Lebesby herred, Finnmark fylke.

Skrivelse fra Socialdepartementet. 18 septbr.

I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Ørje jordmordistrikt, Østfold fylke, opheves og legges til Øymark og Rødenes jordmordistrikter, således at grensene for disse distrikter faller sammen med herredsgrensene for Øymark og Rødenes.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 19 septbr.
Kjøbmann Ole Iversen og hustru Dorothea Iversens legat til fordel for verdige, trengende ugifte damer eller enker av borgerlig stand.

---

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor forandringene m. v. er inntatt.

19 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Gjerpen herred, Telemark fylke.

20 septbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den danske legasjon har den danske regjering i henhold til artikkel 10 i Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om sårredes og sykes behandling i krig bemyndiget foreningen «Dansk Røde Kors» til på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen. (Jfr. «Overenskomster» 1933 s. 224).

20 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Sør-Trøndelag.

Medisinaldirektøren har uttalt:

«Mens det i § 10 i lov nr. 3 av 5 juni 1925 uttrykkelig er bestemt at det er opholdsstedets fylkesmann som skal anta en sinnssyk til offentlig forpleining, finnes det ingen sikre tilsvarende bestemmelser for hvilken fylkesmann som skal godkjenne en forpleiningskontrakt for en offentlig forpleiet sinnssyk.

Jeg skal i den anledning bemerke at den fremgangsmåte som anvendes i Buskerud også benyttes i Akershus, hvor der er forholdsvis mange sinnssyke utsatt fra andre fylker. Det må vel sies å være en rasjonell ordning at fylkesmannen i det fylke som er ansvarlig for at forpleiningsgodtgjørelsen blir utredet, vedtar og undertegner forpleiningskontrakten. Jeg vil dog anse det rimelig og hensiktsmessig at kontrakten ekspederes gjennem fylkesmannen på det sted forpleiningsstedet ligger, til mulige bemerkninger innen den videresendes til hjemstavnsfylket til vedtagelse.

For fullstendighets skyld skal tilføies at det derimot er distriktslægen på det sted hvor patienten bortsettes, som godtar forpleiningsstedet.»

Departementet henviser hertil. Som uttalt av medisinaldirektøren må det være naturlig at kontrakten vedtas og undertegnes av fylkesmannen i det fylke som er ansvarlig for forpleiningsgodtgjørelsen. Men den bør sendes ham gjennem fylkesmannen i det distrikt hvor forpleiningsstedet ligger, forat denne kan få anledning til å fremkomme med de bemerkninger han finner grunn til.

Når forpleiningsgodtgjørelsen i Buskerud efter hr. fylkesmannens oplysning synes å ligge adskillig høiere enn i Trøndelag, bør spørsmålet om å flytte patienten over til Trøndelag tas op til nærmere drøftelse.

*) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en fylkesmann. 20 septbr.
I § 10 i lov nr. 3 av 5 juni 1925 er uttrykkelig bestemt at det er opholdsstedets fylkesmann som skal anta en sinnssyk til offentlig forpleining. Derimot finnes ingen bestemmelser om hvilken fylkesmann det er som skal godkjenne en forpleiningskontrakt for en offentlig forpleiet sinnssyk.
Departementet antar at kontrakten bør vedtas og undertegnes av fylkesmannen i det fylke som er ansvarlig for forpleiningsgodtgjørelsen. Men den bør forelegges fylkesmannen i det fylke hvor forpleiningsstedet ligger.

Vedtak *) av Trustkontrollrådet angående bestemmelser for omsetning av norsk skotøi fra fabrikk eller grossist. 20 septbr.

Kongelig resolusjon **) 22 septbr.
Landbruksdepartementet bemyndiges til i medhold av lov av 17 juni 1932 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m. v. å utferdige de nødvendige regler og bestemmelser om kontroll med eksport av fjærfeslakt samt til å fastsette de avgifter som er nødvendige til dekning av de med kontrollen forbundne utgifter.

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Namdalseid og Malm herreder i Nord-Trøndelag fylke. 22 septbr.

Skrivelse †) fra Landbruksdepartementet om at havning med geit i skogmark i Holtålen herred, Sør-Trøndelag fylke, er forbudt, undtagen i tiden fra 10 juni til 15 oktober. 23 septbr.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Hemsedal herred, Buskerud fylke. 23 septbr.

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke. 23 septbr.

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Meråker herred, Nord-Trøndelag fylke. 23 septbr.

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Kvæfjord herred, Troms fylke. 23 septbr.

---

*) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 7 for 1933, s. 225 flg.
**) Kunngj. 23 september i Lovtid. 1ste avd. nr. 39.
***) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40, hvor fiskereglene er inntatt.
†) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

25 septbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sem herred, Vestfold fylke.

26 septbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Konsmo herredstyre, Vest-Agder fylke, og Lund herredstyre, Rogaland fylke, har erklært sig nøitrale i målspørsmålet.

Videre har Gyland herredstyre, Vest-Agder fylke, krevet nynorsk brukt i offentlig korrespondanse.

26 septbr. **Skrivelse** **) fra Landbruksdepartementet om at ryper skal være fredet det hele år på Vestvågøy i Borge, Buksnes, Hol og Valberg herreder, Nordland fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1937.

26 septbr. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Sollia, Hedmark fylke.

27 septbr. **Regler om valg på bispedømmeråd.**

(Fastsatt av Kirkedepartementet 27 september 1933 i henhold til bemyndigelse i kongelig resolusjon av 15 september 1933).

§ 1. *Valg på bispedømmeråd* holdes første gang innen 31 desember 1933.

Senere valg holdes i løpet av siste halvår i valgperioden efter nærmere bestemmelse av vedkommende biskop. Valget bør avvikles i så god tid, at stemmene kan foreligge optalt og eventuelle tvistigheter m. v. vedrørende valget kan være avgjort innen årets utgang, jfr. lovens § 2.

§ 2. *Meddelelse fra biskopen.* Før hvert valg skal biskopen senest innen utgangen av juli måned i rekommandert

Fyresegner um val på bispedømeråd.

(Fastsette av Kyrkjedepartementet 27 september 1933 etter fullmakt i kongeleg resolusjon frå 15 september 1933).

§ 1. *Val på bispedømeråd* skal haldast fyrste gongen innan 31 desember 1933.

Seinare skal val haldast i siste halvåret i valbolken, etter nærare fastsetjing av biskopen. Valet bør gå for seg i so god tid at røystene kann vera upptalde og tvister o. a. som vedkjem valet, kann vera avgjorde innan utgangen av året, jfr. § 2 i lovi.

§ 2. *Fråsegn frå biskopen.* Fyre kvart val skal biskopen, seinast i juli månad, senda fråsegn i rekommandera brev

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40, hvor vedtekten er er inntatt.

**) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

***) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40, hvor fiskeriregleне er inntatt.

brev underrette bispedømmets prester i selvstendig embede og samtlige menighetsråd om at valg på bispedømmeråd skal holdes. Med underretningen skal følge en av departementet anordnet konvolutt til retur av stemmesedler. Biskopen gir en kort redegjørelse for fremgangsmåten ved valget og fastsetter samtidig en frist for innsendelse av stemmesedler.

Som prester i selvstendig embede skal i denne forbindelse betraktes sogneprester, residerende kapellaner, tredjeprester, kallskapellaner, kateketer, stiftskapellaner, garnisonsprester, fengselsprester og hospitalsprester samt konstituerte eller forrettende prester i disse embeder. Innehar en prest flere av disse, skal han kun tilstilles én valgkonvolutt.

§ 3. *Prestenes stemmegivnig.* Alle prester i selvstendig embede i bispedømmet har rett til å avgi stemme, dog således, at ingen, om han innehar flere av de i § 2 nevnte embeder, har rett til å innsende flere enn en stemmeseddel.

Som representant for prestene og varamann for denne kan bare velges geistlige personer som er bosatt i vedkommende bispedømme. Som geistlig skal i denne forbindelse betraktes personer som er presteviet i den norske kirke (herunder også misjonsprester), professorer og dosenter ved Universitetets teologiske fakultet og

um at det skal vera val på 27 septbr.
bispedømeråd, til dei prestane i bispedømet som sit i sjølvstendigt embete og til alle soknerådi. Med fråsegni skal han lata fylgja eit brevvære tilskipa av departementet til å senda inn røystesetlar i. Biskopen gjev ei stutt utgreiding um framgangsmåten med valet og set samstundes ein frist for innsending av røystesetlar.

For prestar som sit i sjølvstendigt embete reknar ein i denne samanhengen sokneprestar, residerande kapellanar, tridjeprestar, kallskapellanar, kateketar, stiftskapellanar, garnisonsprestar, fengselsprestar og hospitalsprestar og dessutan prestar som er konstituera eller gjer teneste i desse embeti. Har ein prest fleire slike embete, fær han berre eitt val-brevvære.

§ 3. *Røystingi åt prestane.* Alle prestar som sit i sjølvstendigt embete i bispedømet, har rett til å røysta; men ingen har rett til å senda inn meir enn ein røystesetel, endå um han har fleire slike embete som nemnt i § 2.

Til målsmann for prestane og varamann for denne kann berre veljast geistlege personar som bur i bispedømet. Med geistleg meinar ein i denne samanheng kvar den som er prestevigd i den norske kyrkja (her og misjonsprestar) og professorar og dosentar ved Det teologiske universitetsfakultetet og Det teologiske menig-

27 septbr. Det teologiske menighetsfakultet. Professorer som er meddelt avskjed betraktes fremdeles som geistlige.

Har en person som ikke er geistlig, fått stemmer fra prestene, blir vedkommende stemmer forsåvidt å sette ut av betraktning ved optellingen.

§ 4. *Prestenes stemmeseddel.* På stemmesedlen som skal være av almindelig hvitt papir, umerket og uten underskrift, opføres i alt to personer uten angivelse av hvem der ønskes som representant eller varamann. Er anførsel herom påført nogen stemmeseddel, betraktes anførslen som uskrevet.

Stemmesedlen legges i den tilsendte konvolutt som lukkes og sendes direkte til biskopen i særskilt rekommandert omslagskonvolutt. I denne legges også følgeskrivelse. Ved mottagelsen noterer biskopen hvilken prest har stemt, hvorefter omslagskonvolutten og følgeskrivelsen fjernes. Hvis en prest ikke ønsker å avgi stemme, må den tilsendte valgkonvolutt tilintetgjøres.

Stemmeseddel som måtte bli innsendt i annen konvolutt enn den for valget autoriserte, settes ut av betraktning som ugyldig.

§ 5. *Valg i menighetsrådet.* Møte i menighetsrådet til valg på medlemmer av bispedømmeråd berammes overensstemmende med lovens § 4 så betimelig at stemmesedlene kan

hetsfakultet. Professorar som har fått avskil, vert likevel rekna for geistlege.

Har nokon som ikkje er geistleg, fått røyster frå prestane, tek ein ikkje røystene med i valuppgjeret.

§ 4. *Røystesetelen åt prestane.* På røystesetelen, som skal vera av vanlegt kvitt papir utan merke eller underskrift, skal stå to namn, utan upplysning um kven ein vil hava til målsmann eller varamann. Ei slik upplysning på ein røystesetel vert rekna for uskrivi.

Røystesetelen skal leggjast i det tilsende brevværet, og brevværet skal latast att og sendast beinveges til biskopen i eit serskilt rekommandera utanpå-brevvære. I det ytste brevværet skal og leggjast fylgjebrev. Når biskopen fær sendingi, skriv han upp kva for ein prest har røysta og tek burt det ytste brevværet og fylgjebrevet. Dersom ein prest ikkje vil røysta, skal det tilsende val-brevværet øydeleggjast.

Røystesetel som kjem inn i anna brevvære enn det som er tilskipa for valet, er ugild og vert ikkje medtald.

§ 5. *Val i soknerådet.* Møte i soknerådet til val på målsmenn i bispedømerådet skal tidsetjast i samsvar med § 4 i lovi so tidleg at røystesetlane kann vera komne til biskopen

være biskopen i hende innen utløpet av den av ham fastsatte frist, jfr. reglenes § 2.

Formannen refererer biskopens redegjørelse om valget og de tilhørende bestemmelser i loven og valgreglene.

Som representanter for menighetsrådene og varamenn for disse kan velges enhver legmann (mann eller kvinne) som er medlem av statskirken og bosatt i vedkommende bispedømme. Ved stemmegivningen bør man så vidt mulig søke å få forskjellige distrikter i bispedømmet representert.

Som legmenn anses personer som efter reglenes § 3 ikke er å betrakte som geistlige. Er en geistlig opført på nogen stemmeseddel fra menighetsråd, blir vedkommende stemme forsåvidt å sette ut av betraktning ved optellingen. Menighetens prest (prester) deltar ikke i stemmegivningen.

§ 6. *Avstemningsmåten i menighetsrådet.* De enkelte medlemmer av menighetsrådet avgir hver sin stemmeseddel, som skal være av almindelig hvitt papir, umerket og uten underskrift. På stemmesedlen opføres i alt fem personer uten angivelse av hvem der ønskes som representanter eller varamenn. Er anførsel herom påført nogen stemmeseddel, betraktes anførslen som uskrevet.

Når stemmesedler er avgitt, innføres valget i rådets forhandlingsbok med tilføielse av fyre utgangen av den fristen 27 septbr. han har sett, jfr. § 2 i fyresegnene.

Formannen gjev att innhaldet i utgreidingi frå biskopen um valet og det som er fastsett i lovi og valfyresegnene um dette emnet.

Til målsmenn for soknerådi og varamenn for desse kann veljast kvar lekmann (mann eller kvinne) som høyrer til statskyrkja og bur i bispedømet. Dei som røyster bør freista å stella det so at det kjem med målsmenn frå ulike distrikt i bispedømet.

Med lekfolk meinar ein alle som ikkje skal reknast for geistlege etter § 3 i fyresegnene. Står ein geistleg på nokon røystesetel frå soknerråd, vert røysti på han ikkje medteki i valuppgjeret. Presten (prestane) åt kyrkjelyden er ikkje med i røystingi.

§ 6. *Røystingsmåten i soknerådet.* Dei som er med i soknerådet gjev kvar sin røystesetel; setelen skal vera av vanlegt kvitt papir utan merke eller underskrift. På røystesetelen skal stå fem namn, utan upplysning um kven ein vil hava til målsmann eller varamann. Ei slik upplysning på ein røystesetel vert rekna for uskrivi.

Når røystesetlar er gjevne, vert valet innført i møteboki til rådet med røystetal for

27 septbr. stemmetall for de enkelte personer. Formannen legger derefter samtlige avgitte stemmesedler i den tilsendte konvolutt som på stedet forsegles og derefter sendes biskopen i særskilt rekommandert omslagskonvolutt. Stemmeseddelkonvolutten gis påtegning om fra hvilket menighetsråd den skriver sig.

Stemmesedler som måtte bli innsendt i annen konvolutt enn den for valget autoriserte, settes ut av betraktning som ugyldige.

§ 7. *Optelling av stemmesedler.* Innkomne stemmeseddelkonvolutter samles og opbevares uåpnet på betryggende måte av biskopen. Når den fastsatte frist for avgivelse av stemmesedler er utløpet, foretar biskopen optelling av de stemmesedler som er innkommet. Ved første valg skal optellingen foregå i nærvær av domprosten, ved senere valg i nærvær av domprosten eller i hans forfall et medlem av bispedømmerådet.

Konvolutter fra prester og menighetsråd sorteres hver for sig, hvorefter konvoluttene åpnes. Optelling av stemmene foretas overensstemmende med lovens § 5.

Biskopen opsetter en protokoll over valgresultatet, hvori inntas en fullstendig opgave over de personer som har fått stemmer og deres stemmetall. Protokollen underskrives av biskopen og domprosten eller vedkommende medlem av bispedømmerådet.

kvar som har fått røyst. Formannen legg so alle dei innkomne røystesetlane i valbrevværet frå biskopen, set segl på brevværet med det same og sender det so til biskopen i eit serskilt rekommandera utanpå-brevvære. På det inste brevværet skal setjast påskrift um kva sokneråd det kjem frå.

Røystesetlar som kjem inn i anna brevvære enn det som er tilskipa for valet, er ugilde og vert ikkje medtalde.

§ 7. *Uppteljing av røystesetlar.* Biskopen samlar dei røystesetel-brevværi som kjem inn og gøymer dei uopna på trygg måte. Når fristen for innsending av røystesetlar er ute, skal biskopen telja upp dei røystesetlane som er komne. Domprosten skal vera til stades når han tel upp i det fyrste valet, i seinare val domprosten eller i hans forfall ein som er med i bispedømerådet.

Brevvære frå prestar og sokneråd vert lagde kvar for seg, og vert so opna. Uppteljingi går for seg i samhøve med § 5 i lovi.

Biskopen set upp ein protokoll over valutfallet og tek inn i den upplysning um alle som har fått røyster og røystetali deira. Biskopen skriv under protokollen saman med domprosten eller den av bispedømerådet som er til stades.

En avskrift av protokollen sendes Kirke- og undervisningsdepartementet. Biskopen underretter samtidig de valgte medlemmer og varamenn om valget.

§ 8. *Klager over valget* eller tvistigheter som for øvrig måtte opstå i forbindelse med valget, sendes gjennem biskopen og avgjøres av Kirke- og undervisningsdepartementet.

§ 9. *Varamenn.* Når et medlem av bispedømmerådet avgår ved døden, bosetter sig utenfor bispedømmet eller av andre grunner ikke kan utføre sitt hverv, rykker vedkommende varamann op som medlem av rådet for den gjenværende del av valgperioden. For de varamenn som er valgt av menighetsrådene skjer oprykningen i den rekkefølge som deres stemmetall angir.

Avskrift av protokollen skal sendast til Kyrkje- og undervisningsdepartementet. Samstundes sender biskopen vitring um valet til dei som er valde og varamennene. 27 septbr.

§ 8. *Klagor over valet* eller andre tvistespursmål som kjem upp i samanheng med valet, skal sendast um biskopen og avgjerast av Kyrkje- og undervisningsdepartementet.

§ 9. *Varamenn.* Når ein som er med i bispedømerådet døyr, tek bustad utanfor bispedømet eller av andre grunnar ikkje kann gjera teneste, vert varamannen med i rådet for resten av valbolken. Dei varamennene som soknerådi har valt, kjem med i den rekkjefylgje som røystetali viser.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om at jerpe skal være fredet det hele år i herredene Elsfjord, Drevja, Vefsn, Grane, Hattfjelldal, Korgen, Sør-Rana, Hemnes og Nord-Rana, Nordland fylke. Bestemmelsen gjelder inntil videre dog ikke lenger enn til utgangen av året 1937. 27 septbr.

Kongelig resolusjon *). Den ved kongelig resolusjon av 14 januar 1921 fastsatte godtgjørelse for forkynnelse i private saker for personer som er bosatt i Tysnes lensmannsdistrikt, Hordaland fylke, nedsettes fra og med 1 oktober 1933 og inntil videre til 3 — tre — kroner. 29 septbr.

Kongelig resolusjon *). 29 septbr.

1. I medhold av § 14 i lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell bestemmes herved at loven trer i kraft 1 januar 1934.

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

29 septbr. 2. I medhold av samme lovs § 11 bestemmes herved at de nærmere forskrifter til gjennemførelse av loven skal lyde således som foreslått i et av Handelsdepartementet fremlagt utkast.

De i post 2 fastsatte forskrifter har følgende ordlyd:

Forskrifter

for forarbeidelsen og bruken av tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 september 1933 i medhold av lov nr. 10 av 24 juni 1932).

§ 1. Tønner som brukes ved fallbyden, salg eller utførsel av saltet sild, saltet brisling, annen saltet fisk (klippfisk undtatt), saltet rogn eller saltet agnskjell, skal fylle de krav som er opstillet i disse forskrifter.

§ 2. Heltønnen skal holde minst 114 og ikke over 117 liter, halvtønnen minst 57, kvarttønnen minst 28½ og åttendedelstønnen minst 14¼ liter.

Hvad der i disse forskrifter er sagt om «tønner», gjelder tønner i alle disse størrelser.

§ 3. Tønnene skal være tette og forarbeidet av god og veltørret stav. De må ikke være kullbrent. Til stav må ikke brukes tre som ikke holder laken, eller som er vasstrukket; heller ikke ved av løvtrær, undtagen bøk og ek. Der må ikke brukes stav av forskjellige tresorter i samme tønne.

Hvad her er sagt om staven, gjelder også om bunnstykkene.

§ 4. Båndingen skal være solid og forarbeidet av uskadt materiale. Til bånding må ikke brukes bjerk, rogn, older eller vidje, og av pil ikke andre arter enn god båndpil. Pilebånd til heltønne må være todelt (staken kløvet i to).

§ 5. Staven og bunnstykkene skal i heltønnen minst være henholdsvis 16 og 19 millimeter tykke, og i halvtønnen minst 13 og 16 millimeter, alt for staven målt i vel avpusset forarbeidet stand. Både stav og bunnstykker skal være helt skarpkantede (fri for vankant), og staven skal være skutt sådan at marvsiden vender inn. I alle størrelser skal tønnene være tilstrekkelig avpusset, således at båndene slutter jevnt til staven.

§ 6. Bunnstykkenes antall i heltønnen og halvtønnen må i opslagsenden ikke være over 4 og ikke under 3, i bunnen ikke over 4 og ikke under 2. De skal være satt sammen med jernplugger av minst 45 millimeters lengde og minst 2,5 millimeters tykkelse. Kantstykkene skal i heltønnen være minst 10 centimeter og i halvtønnen minst 7 centimeter brede.

§ 7. Stavens bredde skal i heltønnen ikke være over 10 29 septbr.
og i halvtønnen ikke over 7 centimeter. Stavens lengde skal i heltønnen være 76 og i halvtønnen 60 centimeter. Bunnens tverrmål skal i heltønnen være 44 og i halvtønnen 35½ centimeter, alt i forarbeidet stand. Omkretsen av heltønnens, halvtønnens, kvarttønnens og åttingens buk skal minst være henholdsvis 17, 12½, 10 og 7 centimeter mere enn ved opslagsenden målt utenpå jernbåndet.

§ 8. Heltønnen skal være forsynt med 2 jernbånd, minst 1,8 millimeter tykke og minst 50 millimeter brede, ett for hver ende, og dessuten minst 8 gode bukbånd av tre, hvorav 4 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 10 centimeter. Om båndingen av heltønnen se også § 12.

§ 9. Halvtønnen skal være forsynt med:

enten: 2 laggbånd av jern, minst 1,6 millimeter tykke og minst 40 millimeter brede, ett for hver ende, og dessuten 8 gode bukbånd av tre, hvorav 4 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 7 centimeter;

eller: laggbånd som foran nevnt og 2 jernbånd av samme tykkelse og bredde som laggbåndene, ett på hver side av buken, anbragt i passende avstand mellem buk og lagg. Om båndingen av halvtønnen se også § 12.

§ 10. Kvarttønnen skal være forsynt med:

enten: 2 laggbånd av jern, minst 1 millimeter tykke og minst 34 millimeter brede, ett for hver ende, og dessuten 6 gode bukbånd av tre, hvorav 3 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 5,5 centimeter;

eller: laggbånd som foran nevnt og et jernbånd på hver side av buken av samme dimensjon som på laggbåndene.

§ 11. Åttingen skal være forsynt med:

enten: 2 laggbånd av jern, ett for hver ende, og minst 4 gode bukbånd av tre, hvorav 2 på hver side av buken. Trebåndene skal godt sammendrevet dekke minst 3,5 centimeter;

eller: laggbånd som foran nevnt og et jernbånd på hver side av buken.

§ 12. Istedenfor trebånd efter §§ 8 og 9 kan ved utførsel av saltet sild i hel- og halvtønner brukes profilvalsede jernbånd efter følgende regler:

Heltønnen skal være forsynt med: 2 jernbånd, minst 1,8 millimeter tykke og minst 50 millimeter brede, ett for hver ende, samt 2 profilvalsede jernbånd, minst 1,5 millimeter tykke og minst 55 millimeter brede efter valsning, ett på hver

29 septbr. side av buken, anbragt i passende avstand mellem buk og lagg (cirka 16—17 centimeter fra båndets overkant til laggens overkant).

Halvtønnen skal være forsynt med: 2 jernbånd, minst 1,6 millimeter tykke og minst 40 millimeter brede, ett for hver ende, samt 2 profilvalsede jernbånd, minst 1,2 millimeter tykke og minst 40 millimeter brede efter valsning, ett på hver side av buken, anbragt i passende avstand mellem buk og lagg (cirka 12—13 centimeter fra båndets overkant til laggens overkant).

Den i profilbåndene innvalsede «vulse» (forhøining langs båndets midtparti) skal for heltønnens bånd være cirka 8 millimeter høi og 20 millimeter bred i snittet. For halvtønnens bånd tilsvarende mindre.

§ 13. Samtlige jernbånd som er nevnt i §§ 8, 9, 10, 11 og 12, skal være klinket med minst 2 nagler som passer for båndenes dimensjoner, for heltønnen av størrelse minst nr. 16.

§ 14. Malen i alle jernbånd skal være slik at båndene slutter jevnt til tønnen.

§ 15. I tønner av gran skal alle kvister kittes. For alle tønner skal tettheten prøves ved at der påfylles tilstrekkelig frisk lake, og tønnen derefter blåses.

§ 16. Spikring av trebånd tillates først ved eksportpakningen. Spikeren skal ikke være så lang at den går gjennem staven.

§ 17. Til utførsel må ikke anvendes brukte tønner medmindre kontrollen (§§ 24—25) finner at de fremdeles er helt skikket som emballasje for sund, frisk handelsvare. Tønnen og hver enkelt del av den, spesielt lagg og bånd, må være solid og holdbar.

§ 18. Enhver som vil forarbeide tønner som går inn under disse forskrifter, skal på forhånd melde sin virksomhet til fiskeridirektøren. Direktøren lar meldingen innføre i et register, og tildeler hver tilvirker et særskilt merke (kontrollnummer), som ikke må brukes til annet enn til merking av disse tønner.

§ 19. Merket skal av tilvirkeren før avhendelsen være anbragt på enhver tønne som selges til sådant bruk som nevnt i § 1. Det påsettes både på lokk, bunn og tønnehals (mot opslagsenden) på sådan måte at det ikke kan fjernes uten at selve materialet tas bort.

§ 20. For det tildelte merke erlegges en avgift av kr. 1,00.

§ 21. Et påsatt merke efter paragrafene 18, 19 og 20 gjelder som tilvirkerens erklæring om at tønnen som nyforarbeidet fyller de krav som er fastsatt i gjeldende lov og forskrifter.

§ 22. Merket skal ha form, utseende og størrelse som her gjengitt. Merkets bokstav og tall skal angi det fylke og det nummer hvorunder tilvirkeren er opført i fiskeridirektørens register. 29 septbr.

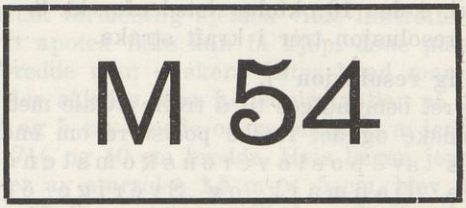

Bokstaven M betegner her fylket (Møre), og tallet det nummer som er tildelt fabrikanten eller tilvirkeren.

§ 23. Andre merker som måtte bli anbragt på tønnene, skal i form og utseende tydelig adskille sig fra det som er gjengitt i forrige paragraf.

§ 24. Politiet og tollvesenet, inspektører ved saltvannsfiskeriene og de offentlige vrakere skal påse at de tønner som går inn under disse forskrifter, fyller de opstilte krav. Tollvesenet fører særskilt tilsyn med at ulovlige tønner ikke blir utført; hvor det antas fornødent, kan hele varepartiet holdes tilbake og forlanges gjennemgått av vraker før utførsel finner sted.

§ 25. Politiets tjenestemenn og fiskeriinspektørene, samt kontrollører autorisert av Handelsdepartementet, skal ha adgang til å besiktige verksteder og fabrikker hvor der tilvirkes tønner som går inn under disse forskrifter, og adgang til å efterse lager så vel av tomme som av fylte tønner.

§ 26. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter. Ulovlige tønner — eller deres verdi — kan ved dom besluttes inndratt hos tilvirkeren, til fordel for statskassen. Likeså hos brukeren, hvis han visste eller burde vite, at tønnene var ulovlige.

§ 27. Inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1935, skal det være tillatt å bruke allerede oparbeidede tønner — og tønner av allerede opskåret eller oparbeidet stav — som er i overensstemmelse med tønneloven av 23 mai 1913 med tilleggslover av 12 mars 1915 og 24 juni 1931.

§ 28. Enhver som vil gjøre bruk av tillatelse som nevnt i § 27, skal innsende til fiskeridirektøren opgave over lager av slike oparbeidede tønner — tomme eller fylte — og slik allerede opskåret eller oparbeidet stav som i § 27 nevnt.

Fiskeridirektøren, eller den han bemyndiger, skal til enhver tid ha adgang til å kontrollere avgang og lager av slike tønner og oparbeidet stav.

§ 29. Disse forskrifter trer i kraft 1 januar 1934.

29 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 2 i lov om fredning av hummer av 23 mars 1923 bestemmes at fredningstiden for hummer i Vest-Agder og Hordaland fylker i 1933 utløper kl. 4 den 16 oktober istedenfor kl. 8.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

29 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Poststyret bemyndiges til å treffe avtale med det danske, det svenske og det finske poststyre om endringer henholdsvis av postoverenskomstene mellem Norge, Danmark og Sverige og mellem Norge og Finnland av 14 mai 1930 overensstemmende med hvad det er anført i Handelsdepartementets foredrag av 29 september 1933.
2. Poststyret bemyndiges til å fastsette tidspunktet for endringenes ikrafttreden.

29 septbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Det åpnes adgang til å hefte postopkrav på almindelige innenrikske brevpostforsendelser (brev, brevkort og korsbånd).
2. Avgiften for postopkrav fastsettes til 10 øre pr. forsendelse.
3. Poststyret bemyndiges til å fastsette de nærmere bestemmelser vedkommende den nye ordning og bestemme fra hvilken dag denne skal settes i kraft.

29 septbr. **Kongelig resolusjon** *) om at det i et tidsrum av 5 år fra resolusjonens datum skal være forbudt å benytte kilenøter på en strekning utenfor utløpet av Oselven i Bru herred, Sogn og Fjordane fylke, som utad begrenses av en rett linje fra Makrellnesset til Bukkesteinen.

29 septbr. **Kongelig resolusjon** *) om at alt fiske skal være forbudt fra 1 januar 1934 til utgangen av året 1938 i den del av Laksvatnvassdraget (Laksvatnelven med Laksvatn) i Balsfjord herred, Troms fylke, som er tilgjengelig for laks.

29 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en distriktslæge.

Spørsmålet gjaldt om en apoteker, når læge til en patient har forskrevet Leucoplast, 5 cm × 1,5 m, kan kreve, at patienten skal kjøpe en hel plasterrull på 5 m med den begrunnelse at apoteket ikke har mindre ruller.

I anledning herav bemerket departementet at en læge, når han forskriver preparater eller stoffer som forhandles som ferdiglagede originalpreparater, bør holde sig til de almindelige størrelser eller pakninger, hvori stoffet i almin-

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.

delighet forhandles. På den annen side bør apotekeren til enhver tid av stoffer som har jevnlig anvendelse, føre pakninger av den størrelse som i almindelighet brukes. 29 septbr.

Hvad særlig angår Leucoplast, gjorde man opmerksom på at dette preparat er i handelen i flere forskjellige størrelser og at det formentlig sjelden vilde inntreffe, at man på et vel utstyrt apotek ikke kan få kjøpt dette plaster av den lengde og bredde man ønsker. Efter hvad man hadde fått opgitt, kan der således fåes Leucoplastruller på 1 m lengde og 1, 2, 3, 4 og 5 cm bredde og ruller på 5 m lengde og 1¼, 2½, 3¾, 5, 7½ og 10 cm bredde. Hvis lægen jevnlig bruker sådant plaster av størrelse 1,5 m × 5 cm, blev det anbefalt at han søker å få apotekeren til å anskaffe plaster i den ønskede bredde opklebet i lange strimler på gas. Derved vilde det være mulig å utlevere plaster i avdelte lengder efter ønske.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandring av grensene for det bygningsloven underlagte strøk av Vågsbygdens skolekrets innen Oddernes herred, Vest-Agder fylke. 29 septbr.

Vedtak **) av Trustkontrollrådet om at det er forbudt ved salg av oljefyringsanlegg å pålegge kjøperen forpliktelse til utelukkende å kjøpe olje fra bestemte selskaper. 29 septbr.

Endring***) av Arbeidsdepartementets cirkulære av 20 desember 1926 til politimestre, skattefogder, bilsakkyndige m. fl., fastsatt 30 september 1933. 30 septbr.

Post 11 skal lyde:

«De bilsakkyndiges vederlag beregnes inntil videre av antall «kontrollenheter» i vedkommende kontrolldistrikt efter følgende skala:

for de første 200	kontrollenheter	kr.	15,00	pr. stk.
» » næste 300	—»—	»	5,00	» »
» » » 700	—»—	»	2,00	» »
» resten av	—»—	»	1,00	» »

I det således fremkomne beløp blir å foreta sådan avkortning:

a) av de første kr. 2000,00 — 3 %.

b) av det overskytende beløp — 5 %,

dog således at avkortning ikke for noen bilsakkyndig i alt skal utgjøre mer enn 4½ % av det hele vederlag.

Ved en kontrollenhet forståes kontroll av 1 automobil, av 2 motorsykler eller av 3 tilhengere for automobil eller 1 førerprøve for automobil, 2 førerprøver for motorsykkel

*) Kunngj. 2 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 40.
**) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 7 for 1933 s. 236 flg.
***) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.

30 septbr. eller 3 førerprøver til fornyelse av førerkort (like med sådan prøve til fornyelse regnes også godkjennelse uten prøve).

Kontrollenhetene beregnes av antall registrerte motorkjøretøier i distriktet ved årets utgang og av de i årets løp foretatte førerprøver.

I distrikter hvor det er opnevnt 2 eller flere bilsakkyndige med felles kontor, skal vederlaget for hver enkelt sakkyndig beregnes av det antall kontrollenheter som fremkommer ved å dele disse med antallet av bilsakkyndige.

For bilsakkyndige assistenter fastsettes i hvert enkelt tilfelle et procentvis fradrag i det vederlag som tilkommer den bilsakkyndige i vedkommende distrikt.

For hver måned får de bilsakkyndige adgang til å heve et av departementet nærmere fastsatt forskudd — med opgjør efter årets utgang. Dessuten kan veidirektøren utbetale forskudd på årsopgjør i den utstrekning beløpet anses optjent.»

Foran nevnte bestemmelser trer i kraft 1 januar 1934.

30 septbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for betaling for byggeanmeldelser m. v. og regulativ for betaling for opmålingsforretninger i det bygningsloven underlagte strøk innen Ski herred, Akershus fylke.

30 septbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en del av eiendommen «Volden» gnr. 74 bnr. 1 i Asker, Akershus fylke, og om vedtekter vedtatt i tilknytning til reguleringen.

30 septbr. **Skrivelse** ***) fra Arbeidsdepartementet om regulativ for betaling for opmålings- og kartforretninger for Gråtenmoen, Tolnes og Skotfoss bygningsdistrikt i Solum herred, Telemark fylke.

Lov †) nr. 2 fraa 9 februar 1923 um folkenamn.

Fyrste kapitel.

Um etternamn.

§ 1. Til etternamn kann berre brukast:

1. ættnamn, som fraaætting, ekteskap eller annan rettsgrunn gjev lovleg heimel til;

---

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor regulativene er inntatt.

**) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor vedtektene er inntatt.

***) Kunngj. 10 oktober i Lovtid, 1ste avd. nr. 41, hvor regulativet er inntatt.

†) Denne oversettelse av loven til nynorsk inntas efter anmodning av Justisdepartementet i skrivelse av 18 oktober 1933.

2. farsnamn, som inneheld det einaste fyrenamnet til faren eller det av fyrenamni hans, som jamt vert bruka, med ei ending, som viser fraaættingi (son, sønn, sen eller for kvinnur dotter eller datter);
3. namnet paa ein gard (bruk) eller plass, der vedkomande bur, dersom han sjølv eller nokon av foreldri eller besteforeldri hans eig eller brukar garden (bruket) eller plassen.

Det er lovlegt aa bruka farsnamnet fyre eit ættnamn eller namnet paa ein gard (bruk) eller plass, men ikkje lovlegt aa bruka gardsnamn (bruksnamn) eller plassnamn saman med ættnamn.

§ 2. Barn av foreldre, som hev gift seg med kvarandre, fær ættnamnet til faren.

Barn av foreldre, som ikkje hev gift seg med kvarandre, fær ættnamnet anten til faren eller mori. Ættnamnet til faren kann ikkje takast, fyrr farskapen er vedgjengen eller lovleg fastsett. Er barnet født fyre 1 januar 1916, hev det ikkje rett til namnet aat faren.

Namn, som faren eller mori fær etter barnet er 18 aar, gaar ikkje yver paa det.

§ 3. Ættleidingsbarn fær ættnamnet til ættleidaren, um det ikkje er fastsett i løyvet, at barnet skal ha sitt eige namn framleis, eller at det skal bera baae namni saman.

§ 2, siste leden, gjeld paa tilsvarande maate.

§ 4. Kona fær ættnamnet til mannen, men hev rett til aa bruka det ættnamnet ho hadde daa ho var ugift, fyre namnet til mannen.

Vert ekteskapet ugilda, gjort umatt eller uppløyst i dom, kann ho anten halda ved aa ha det namnet, ho fekk med ekteskapet, eller taka uppatt ættnamnet sitt fyre giftarmaalet. Det same gjeld, naar ekteskapet vert uppløyst med løyvebrev.

Vert ekteskapet ugilda i dom av ein grunn, som berre kona visste um fyre vigjingi, skal ho verta fraadømd retten til aa bera namnet til mannen, naar han krev det. Det same gjeld, um ekteskapet vert gjort umatt etter krav fraa mannen av ein grunn, som kona kjende til paa vigjingstidi, eller uppløyst i dom av nokon annan grunn enn at kona er burtkomi, er sinnsjuk eller hev slite samlivet. I desse tilfelli skal ho taka uppatt ættnamnet sitt fyre giftarmaalet.

At det ekteskaplege samlivet vert burtteke (skiljing til seng og sæte), gjev ikkje kona rett til aa taka uppatt det fyrre ættnamnet sitt.

§ 5. Den, som ikkje hev noko ættnamn, hev rett til, naar han er 18 aar eller fær samtykkje fraa foreldre, fosterforeldre eller formyndar, aa taka til ættnamn:

1. namnet paa ein gard (bruk) eller plass, som han eig, eller som nokon av foreldri hans eig, eller namnet paa ein gard

(bruk) eller plass, som han sjølv eller nokon av foreldri brukar, so framt bruksretten er skipa for livstidi eller bruket hev vart minst 20 aar, eller

2. det farsnamnet, som far hans hev havt til etternamn, eller morfar hans hev havt naar det gjeld eit barn, som ikkje er ektefødt.

Naar nokon tek ættnamn i samhøve med denne paragrafen, skal folkeregisterføraren faa melding um det. Der folkeregister ikkje er innført, skal manntalsføraren faa meldingi, dersom vedkomande hev naatt røysterettsalderen, eller so snart han hev naatt denne alderen. Er han fødd etter 31 december 1915, skal meldingi gjevast til den, som fører det registret, som fødselsmeldingi hans er innførd i.

§ 6. Hev eit barn ikkje vunne noko ættnamn med fødselen, maa det takast eit ættnamn for det i samhøve med § 5, naar det vert meldt, at barnet er født.

Det ættnamnet, som er meldt, kann foreldre eller formyndar byta um med eit anna av dei namni, som barnet hev rett til etter § 5, men umbytingi maa gjerast gjenom melding som nemnt i § 5, siste punktum, og innan barnet fyller 15 aar.

Syskjen kann ikkje gjevast ulike namn etter denne paragrafen.

§ 7. Løyve til aa taka eller brigda ættnamn eller brigda stavemaaten paa namnet gjev Kongen eller den han set til det.

§ 8. Til vanlegt bør ikkje løyve gjevast til aa taka:

1. namn med utanlandsk klang eller stavemaate;
2. namn, som høyrer til dei heller vanlege etternamn;
3. namn, som er i bruk som fyrenamn og som etter upphavet ikkje er ættnamn.

§ 9. Løyve kann berre gjevast med samtykkje fraa dei, som alt hev eit namn til ættnamn, eller som hev rett til aa taka det til ættnamn etter § 5, post 1, naar nokon søkjer um aa taka same namnet, og namnet ikkje høyrer til dei, som er heller vanlege. Det same gjeld løyve til aa taka eit liknande namn, naar det er grunn til aa ottast samanblanding, og ikkje noko av namni høyrer til dei, som er heller vanlege, eller hev ein tilsvarande likskap med eit slikt namn òg.

For umyndige gjev foreldre eller formyndar samtykkje.

Naar fyresegnene ovanfor skal nyttast paa namn, som er ihopsette av tvo eller fleire ord, vert kvart av dei rekna for eit serskilt namn.

§ 10. Fyresegnene i §§ 8 og 9 gjeld ikkje:

1. for løyve til aa taka eit namn, som søkjaren hev rett til aa taka etter § 5 utan løyve;
2. for løyve til aa taka eit namn, som er eller hev vore bruka til ættnamn i rett uppstigande line paa farsida;

3. for løyve til eit barn av foreldre, som ikkje hev gift seg med kvarandre, til aa taka eit namn, som mori hev vunne paa annan maate enn med giftarmaal etter barnet var født;
4. naar eit stykbarn, ættleidingsbarn eller fosterbarn fær løyve til aa taka namnet til stykfaren, ættleidaren eller fosterfaren (fostermori) med samtykkje fraa han (henne);
5. naar eit barn av ei mor, som i samhøve med § 4 hev teke uppatt det ættnamnet, ho hadde fyre giftarmaalet, fær løyve til aa taka ættnamnet til mori med samtykkje fraa henne, og barnet er hjaa mori;
6. naar ei gift kvinne fær løyve til aa nytta det ættnamnet, ho hadde fyre giftarmaalet, i staden for ættnamnet til mannen. Slikt løyve bør berre gjevast, naar sers grunnar er for det. Løyvet held upp aa gjelda, naar kona melder til vedkomande departement, at ho tek namnet til mannen.

§ 11. Den som søkjer um namneløyve, maa ha fyllt 18 aar, eller foreldri, fosterforeldri eller formyndaren hans maa ha gjeve samtykkje eller søkt paa hans vegner; elles vert løyvet ikkje gjeve. Er søkjaren gift, trengst samtykkje fraa ektemaken, minder dei hev ulike namn.

§ 12. Løyvet gjeld òg kona til søkjaren og borni, stykborni, ættleidingsborni og fosterborni hans, naar dei er under 18 aar og ber hans namn.

§ 13. For løyvet vert betala kr. 40,00. Smaakaarsfolk kann faa løyvet utan vederlag.

For løyvet vert betala kr. 10,00:

1. naar det gjeld løyve til aa taka eit namn, som ikkje høyrer til dei heller vanlege, i staden for eit namn med slik ending som nemnt i § 1, post 2;
2. naar det gjeld løyve til aa taka eit namn, som søkjaren hev rett til etter § 5, post 1;
3. naar det gjeld løyve til aa fornorska stavemaaten paa eit namn.

§ 14. Um løyvet skal departementet setja melding i «Norsk Kunngjeringstidend». Staten ber kostnaden med det. Likeins skal merknad gjerast i fødselsregistret og i dei andre offentlege bøkene, som departementet fastset.

§ 15. Den som meiner, at retten hans til eit namn er krenkt med eit løyve i samhøve med denne lovi, maa gjera retten gjeldande i søksmaal innan tri aar fraa den dagen, daa løyvet vart kunngjort.

I serhøve kann vedkomande departement gjeva lov til aa reisa søksmaal seinare, men ikkje naar det hev gjenge meir enn 10 aar, sidan løyvet vart kunngjort.

§ 16. Dersom nokon hev bruka eit namn til ættnamn, fraa tidi fyrr denne lovi vart utferda, og bruket i god tru hev vart

ved i 20 aar etter han fyllte det 18de aaret, utan at sak er reist til aa faa han fraadømd namnet, skal det reknast for rette ættnamnet hans. Men upp til tvo aar etter denne lovi tek til aa gjelda skal det vera høve til aa leggja upp slik sak mot han eller mot dei, som han hev yverført namnet til, jamvel um dei 20 aari er ute fyrr.

I dei nemnde 20 aari vert den tidi medrekna, som far til vedkomande og etter han mori eller syskjen yver 18 aar hev bruka namnet. For enkje vert likeins den tidi medrekna, daa mannen hennar bruka namnet, fyrr dei gifte seg.

Andre kapitel.

Um fyrenamn.

§ 17. Til fyrenamn kann folk ikkje velja:

1. namn, som det er grunn til aa tru kann verta til plage for den som ber det;
2. namn, som er i bruk som ættnamn, og ikkje etter upphavet er eit fyrenamn; men ættnamnet til mori, daa ho var ugift, kann takast jamsides med eit anna namn.

§ 18. Naar folk gjev melding um, at eit barn er født, maa dei velja eit fyrenamn for det. Namnet kann brigdast, naar barnet vert meldt til daap. Er den, som døyper barnet, ein annan enn den, som fører fødselsregistret, skal han melda til registerføraren utan drygjing, kva namn barnet hev fenge, daa det vart meldt til daapen.

Nektar den, som tek imot meldingi, aa godtaka det namnet, som er valt, kann saki havast inn for vedkomande departement.

§ 19. Løyve til aa brigda fyrenamn kann vedkomande departement gjeva i serlege tilfelle. Fyresegnene i § 11, fyrste punktum, § 13, fyrste leden, og § 14 gjeld her òg paa tilsvarande maate.

Tridje kapitel.

Ymse fyresegner.

§ 20. Utan heimel i denne lovi maa ingen brigda namnet sitt eller stavemaaten paa namnet eller taka noko namn.

§ 21. Sist i § 24 i lov um skyldskifte fraa 20 august 1909 kjem denne nye leden til:

Til bruksnamn kann ikkje i noko tilfelle takast eit namn, som alt er i bruk som ættnamn, og som ikkje høyrer til dei heller vanlege.

§ 22. Kongen eller den, han set til det, kann gjeva dei nøgjare reglane, som trengst til aa setja lovi i verk.

§ 23. Kongen kann gjera fyresegnene i denne lovi um rettsvern for ættnamn gjeldande jamvel for utanlandske ætt-

namn, naar vedkomande framande land gjev rettsvern for norske ættnamn.

§ 24. Denne lovi tek til aa gjelda 1 juli 1923. Fraa same tid held § 1, andre leden, i lov um born av foreldre, som ikkje hev gift seg med kvarandre, fraa 10 april 1915 og § 10 i lov um ættleiding fraa 2 april 1917 upp aa gjelda.

Lov *) fraa 14 mars 1932 um tillegg til lov um sparebankar fraa 4 juli 1924.

I.

Lov um sparebankar fraa 4 juli 1924 fær dette tillegget:

Til § 31, fyrste leden, bokstav c.

Naar det er rett og rimelegt av aalmenne umsyn, kann Finansdepartementet gjeva samtykkje til, at ein sparebank raar seg til aktier i aktiebankar, endaa um dei ikkje hev det serlege fyremaalet som er nemnt framanfor.

Til § 31, tridje leden. Denne grensa gjeld likevel ikkje for aktier i aktiebank, naar dei er innkjøpte med samtykkje fraa Finansdepartementet, jfr. bokstav c, andre punktum, i denne paragrafen, og lov nr. 14 fraa 17 juli 1925 § 15, tridjesette leden.

II.

Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Lov *) nr. 2 fraa 29 juni 1932 um millombils tillegg til lov um sparebankar fraa 4 juli 1924 (med seinare brigde).

§ 1. Naar styret for ein sparebank søkjer um det og Norigs Bank og Bank- og Sparebankinspektionen er høyrde, kann vedkomande departement gjeva fyresegner um rett for bankstyret til aa lata vera aa betala til innskytarane og andre uprioritera kravshavarar meir enn det styret synest er turvande av umsyn til det dei treng til bruk for seg sjølve personleg og for næringi si. Utbetalingane skal reknast for forskot paa dividende for det tilfellet, at vedkomande sparebank sidan skulde koma til aa stogga betalingane sine.

Naar Norigs Bank og Bank- og Sparebankinspektionen er høyrde, kann departementet fastsetja kva tid som helst, at dei serskilde fyresegnene skal falla burt. Til dette er fastsett, skal banken svara rente av innskot og anna renteberande andsvar etter den renta, som gjeld i banken til kvar tid for innskot paa vanlege sparebankvilkaar.

---

*) Denne oversettelse av loven til nynorsk inntas efter anmodning av Justisdepartementet i skrivelse av 20 oktober 1933.

Desse fyresegnene gjeld ikkje for nye innskot eller for krav paa banken, som kjem av andre vanlege bankforretningar.

Bank- og Sparebankinspektionen syter for at vedtak, som departementet gjer um rett til aa minka betalingane eller um aa kalla tilbake slike vedtak, vert kunngjorde. Kunngjeringi skal slaa-ast upp paa rettsstaden og setjast inn i Norsk Kunngjeringstidend og i eit eller fleire blad, som folk vanleg les på den staden. Sparebanken ber kunngjeringskostnaden.

§ 2. Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Lov*) nr. 1 fraa 12 mai 1933 um tillegg til lov um sparebankar fraa 4 juli 1924.

I.

Lov um sparebankar fraa 4 juli 1924 fær dette tillegget:

Til § 30. Fyresegni i tridje og fjerde punktum i denne paragrafen gjeld ikkje laan, som er upptekne med hjelp fraa Garantikassa for sparebankar.

II.

Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Lov*) nr. 14 fraa 24 juni 1933 um brigde i lov um sparebankar fraa 4 juli 1924.

I.

§ 47, fjerde leden, siste punktum i lov um sparebankar fraa 4 juli 1924 skal heretter lyda soleis:

«Men ingen sparebank skal vera nøydd til nedskriving paa verdpapiri sine, dersom banken fær ei effektiv rente paa 4½ % eller meir for stats- og statsgarantera verdpapir og 5 % eller meir for andre.»

II.

Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Lov*) nr. 3 fraa 29 juni 1932 um garantikasse for sparebankar.

§ 1. Det skal skipast ei garantikasse for sparebankar med det fyremaalet aa gjeva trygd for laan til eller hjelpeinnskot i sparebankar, som det er faare for kjem i betalingsvanskar, endaa dei vert rekna for leveføre.

---

*) Denne oversettelse av loven til nynorsk inntas efter anmodning av Justisdepartementet i skrivelse av 20 oktober 1933.

Grunnfondet til garantikassa vert sett til 30 miljonar krunur. Av dei skal 10 miljonar reisast mot garantibrev fraa statskassa og 20 miljonar med aarlege tilskot fraa sparebankane i landet.

§ 2. Hev ein sparebank fenge hjelp fraa Garantikassa etter søknad fraa styret, kann vedkomande departement fastsetja etter framlegg fraa Norigs Bank og Bank- og Sparebankinspektionen, at upp til 20 pct. av dei innskoti og den andre skuldi til sparebanken, som ikkje er serskilt trygde, skal leggjast upp til eit millombils garantifond for sparebanken, i fall dette kann semjast baade med gagnet til kravshavarane og med aalmenne umsyn.

Dette millombils-garantifondet vert tillagt den renta, som gjeld til kvar tid i banken for innskot paa vanlege sparebankvilkaar. Til dess slik bandleggjing er avteki, skal fondet vera trygd for, at den skuld sparebanken hev att, og dei krav av alle slag som kjem upp medan sparebanken held fram med verksemdi, vert uppfyllte.

Um Norigs Bank og Bank- og Sparebankinspektionen tel til, kann departementet segja fyre etter søknad fraa styret for sparebanken, at rettshavarane paa nytt skal faa raadvald yver fondet med rente, anten yver alt med eingong eller i terminar, som departementet fastset.

Bank- og Sparebankinspektionen syter for, at vedtak departementet gjer um, at fond skal leggjast upp eller betalast tilbake heilt ut eller i nokon mun, vert kunngjorde. Kunngjeringi skal slaa-ast upp paa rettsstaden og setjast inn i Norsk Kunngjeringstidend og i eitt eller fleire blad, som folk vanleg les paa den staden. Sparebanken ber kunngjeringskostnaden.

§ 3. Alle sparebankar, som er i fri verksemd den 1 januar det aar utlikningi vert gjord, er skyldige aa svara tilskot til grunnfondet til Garantikassa. Kor stort tilskotet skal vera, fastset Kongen, og summen vert utlikna etter raadvaldskapitalen ved utgangen av det aar som gaar næst fyre utlikningi. Utlikningssummen vert avrunda til næraste kr. 5,00.

Styret for Garantikassa gjer utlikningi, men ho treng godkjenning fraa vedkomande departement. Ein utlikna sum kann søkjast inn med panting og hev i konkurstilfelle same fyreretten som skatt til staten. Avgifti skal leggjast kvart aar fyrr januar maanad er ute.

§ 4. Garantikassa er eit sjølvstendigt rettssubjekt og skal ha sitt sæte i Oslo.

Kongen vel eit styre paa 5 mann og fastset, kven som

skal vera formann og varaformann. Likeins nemner han upp turvande mange varamenner.

§ 5. Tilskoti fraa sparebankane skal setjast i norske statsobligationar og statsgarantera norske verdpapir. Renta av denne midelen vert lagd til kapitalen, naar dei aarlege driftsutgiftene er fraadregne.

§ 6. Kvart fjerdingaar sender styret inn til Norigs Bank og vedkomande departement ei uppgaave yver garantiandsvar, som Garantikassa hev teke paa seg, saman med eit rekneskapsutdrag. Likeins sender styret ved utgangen av kvart aar inn ei fraasegn um verksemdi til Garantikassa.

§ 7. Kongen fastset nøgjare fyresegner um, korleis Garantikassa skal drivast og styrast, vederlag til styret medrekna. Departementet fører tilsyn med arbeidet til Garantikassa og skipar turvande rekneskapsettersyn.

I fyresegnene skal det fastsetjast, at styret for Garantikassa kann setja upp serlege vilkaar andsynes sparebankar, som søkjer um aa faa garanti fraa kassa (eller um aa faa garanti uppattnya) for laan eller hjelpeinnskot.

Millom desse vilkaari kann òg vera krav um, at styret for sparebanken skal setjast saman paa ein annan maate.

§ 8. Vert Garantikassa ute for tap, skal det fyrst og fremst svarast av den parten av grunnfondkapitalen, som er innkomen med dei aarlege tilskoti fraa sparebankane i landet, og av inntekti av denne parten.

Vert Garantikassa uppløyst, skal restsummen av den parten, som er innkomen fraa sparebankane, førast yver til Tryggjingsfondet for Sparebankar som er skipa i lov, og leggjast til kapitalen aat dette fondet.

§ 9. Det tilskotet sparebankane skal gjeva til Garantikassa, vert utlikna fyrste gongen 1933. Sparebankrekneskapane for 1931 vert lagde til grunn for utlikningi.

Dei aar det skal gjevast tilskot til Garantikassa for Sparebankar i samhøve med denne lovi, er sparebankane ikkje skyldige aa gjeva tilskot etter lov um sparebankar fraa 4 juli 1924 § 51 til det Tryggjingsfondet for Sparebankar, som er skipa i samhøve med den lovi.

§ 10. Dei gjeldande lovfyresegner um skatt av Tryggjingsfondet for Sparebankar og av den summen sparebankane aar um anna legg upp til dette fondet, gjeld paa tilsvarande maate for Garantikassa for Sparebankar og for dei tilskot, som vert utlikna til grunnfond for denne kassa.

§ 11. Denne lovi tek til aa gjelda straks.

Skrivelse fra Justisdepartementet. Lensvik og Malvik herredstyrer, Sør-Trøndelag fylke, har erklært sig nøitrale i målspørsmålet. 2 oktbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av § 5 i politivedtekten for Eidanger herred, Telemark fylke. 2 oktbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Rollag herred, Buskerud fylke. 3 oktbr.

Skrivelse ***) fra Justisdepartementet om politivedtekt for Lardal herred, Vestfold fylke. 5 oktbr.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring av § 5, 2. ledd, i politivedtekten for Glåmos herred, Sør-Trøndelag fylke. 5 oktbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet. I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Herland jordmordistrikt i Eidsberg herred, Østfold fylke, inndras og legges til Eidsberg jordmordistrikt. 5 oktbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet. I henhold til § 7 i lov om jordmødre av 19 desember 1898 bestemmer departementet at Hokksund jordmordistrikt, Buskerud fylke, opheves og legges til Skotselv jordmordistrikt. 5 oktbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til et privat kjemisk byrå. 5 oktbr.

Spørsmålet gjaldt om vedkommende kjemiske byrå kunde foreta innkjøp av gifter til kjemisk-videnskapelig bruk efter de bestemmelser som gjelder for offentlige laboratorier. Giftstoffene skulde brukes så vel ved undervisning av medisinske studenter som ved kjemiske undersøkelser.

Departementet uttalte, at det av det departementsforedrag som ligger til grunn for den kongelige resolusjon om plakaten av 4 juni 1904, med hensyn til bestemmelsene i § 17 sees å ha vært forutsetningen, at private laboratorier kan anses som offentlig godkjent «derved at det offentlige overdrar dem utførelsen av undersøkelser av hygienisk eller rettslig natur».

Da man var kjent med at dette var tilfelle for vedkom-

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor fiskerireglene er inntatt.

***) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor vedtekten er inntatt.

5 oktbr. mende byrås vedkommende, antok departementet at der ikke var noe i veien for, at byrået får utlevert gifter til teknisk eller annen ikke-medisinsk bruk mot sådan erklæring som er nevnt i plakaten av 4 juni 1904 § 17.

6 oktbr. **Kongelig resolusjon.** I henhold til lov om domstolene av 13 august 1915 § 72, jfr. lov nr. 6 av 17 juli 1925, bestemmes at det fra 1 januar 1934 i Lødingen herred av Steigen domssogn i Nordland fylke skal være et særskilt utvalg på 4 domsmenn som har særlig sakkyndighet i sjøvesen.

6 oktbr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av stortingsvalglovens § 1 bestemmes at det statsborgerlige manntall for Tromsø kommune fra 1 januar 1934 blir å føre av ligningschefen (chefen for det kommunale folkeregister) i Tromsø.

6 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I. § 1 i de ved kongelig resolusjon av 29 januar 1932 fastsatte forskrifter om optagelse av bestilling på vin, fruktvin og mjød forandres i medhold av § 32 litr. e i lov av 5 april 1927 overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. De under I nevnte bestemmelser trer i kraft straks.

Efter post I skal forskriftenes § 1 b 2. ledd og § 1 c lyde således:

§ 1 b 2. ledd. Prislisten eller de ved omsendelsen benyttede konvolutter må ikke inneholde mellemmannens navn. Ved siden av prisangivelsen kan prislisten eller de cirkulærer, annonser og lignende som prislisten er inntatt i, alene inneholde oplysning om at bestillingen må adresseres til Vinmonopolet, Oslo, og at bestillingen må angi vinens klasse eller merke, årgang, bestilt mengde, nøiaktig pris, navnet på eksportøren samt kjøperens navn og adresse. Dessuten kan det i prislisten oplyses om forskuddsbetaling må erlegges og hvilken godtgjørelse der tilkommer Vinmonopolet.

§ 1 c. Mellemmannens navn og bestillingsformularer må ikke forekomme i forbindelse med vinreklame.

6 oktbr. **Kongeleg resolusjon** **) um fredingsfyresegner for utlaupet av elvi Opo i Odda herad, Hordaland fylke.

6 oktbr. **Skrivelse fra Utenriksdepartementet.**

Ifølge note av 3 oktober 1933 fra den britiske sendemann i Oslo er overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 angående den civile rettergang fra 3 november

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41.

**) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 41, der fyresegnene er inntekne.

1933 gjort gjeldende også for Australia, herunder inbefattet territoriene Papua og Norfolk Island, og mandatlandene New Guinea og Nauru. Det engelske sprog må benyttes i meddelelser og oversettelser. 6 oktbr.

Av nedenstående liste vil fremgå de myndigheter til hvilke begjæringer om forkynnelse og rettsanmodninger blir å rette i de enkelte tilfelle:

New South Wales:	The Prothonotary, Supreme Court Sydney.
Victoria:	The Prothonotary, Law Courts, Melbourne.
Queensland:	The Registrar, Supreme Court, Brisbane.
South Australia:	The Master of the Supreme Court, Adelaide.
Western Australia:	The Master of the Supreme Court, Perth.
Tasmania:	The Registrar, Supreme Court, Hobart.
The Northern Territory:	The Judge of the Supreme Court, Darwin.
The Territory for the Seat of Government:	The Clerk of Petty Sessions, Canberra.
Papua:	The Registrar, Central Court, Port Moresby.
Norfolk Island:	The Registrar, Magistrate's Court, Norfolk Island.
New Guinea:	The Registrar, Central Court, Rabaul.
Nauru:	The Administrator, Nauru.

Skriv *) frå Justisdepartementet um brigde i politivedtekti for Ørsta herad, Møre fylke. 6 oktbr.

Skriv *) frå Justisdepartementet um brigde i politivedtekti for Rennebu herad, Sør-Trøndelag fylke. 6 oktbr.

Skrivelse **) fra Handelsdepartementet om vedtekter for handel med brukte eller kasserte ting i Berg herred, Østfold fylke. 7 oktbr.

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 41, der vedkomande brigde er inntekne.

**) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor vedtektene er inntatt.

7 oktbr. **Skrivelse** *) fra Arbeidsdepartementet om bygningsvedtekter for ladestedet Holmsbu med omliggende byggebelte og Filtvedt i Hurum herred, Buskerud fylke.

9 oktbr. **Avtale** **) med Sverige om tollfrihet for julegaver til sjømenn.

9 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Tyskland med virkning fra 21 oktober 1933 tiltrådt Bernkonvensjonen***) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928.

Angående fordelingen av utgiftene for byrået for den internasjonale union til beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett vil Tyskland som tidligere bli stående i første bidragsklasse.

9 oktbr. **Skriv** †) frå Arbeidsdepartementet um at bygningslovi skal vera gjeldande for Vaksdal tettbygde strok (Vaksdal og Jamne) i Bruvik herad, Hordaland fylke, og at stroket skal vera eigen bygningskommune.

10 oktbr. **Skrivelse** ††) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Holdalsvatnet i Borge herred, Nordland fylke.

10 oktbr. **Skrivelse** ††) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Storvatnet i Hammerfest, Finnmark fylke.

10 oktbr. **Skriv** †††) frå Arbeidsdepartementet um reguleringsplan og vedtekt for Salhus bygningsdistrikt, Hordaland fylke.

10 oktbr. **Skrivelse** [1]) fra Arbeidsdepartementet om forandring i bygningsvedtektene for Harstad.

10 oktbr. **Skrivelse** fra Poststyret.

I henhold til bemyndigelse ved kongelig resolusjon av 29 september d. å. har Poststyret truffet avtaler med poststyrene henholdsvis i Danmark, Sverige og Finnland om følgende endringer i nedennevnte postoverenskomster:

---

*) Kunngj. 10 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 41, hvor vedtektene er inntatt.

**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1933 s. 273 flg.

***) Se «Overenskomster» nr. 1 for 1932 s. 32.

†) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 42, der ei forklåring av grensone for bygningskommunen er innteki.

††) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor fiskerireglene er inntatt.

†††) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste deild nr. 42, der vedtekti er innteki.

[1]) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor vedtektenes § 12 i endret lydelse er inntatt.

Overenskomst om postutvekslingen mellem Norge, Danmark og Sverige av 14 mai 1930. 10 oktbr.

I artikkel 8 rettes:

Under punkt 1, 7. og 8. linje endres portoen for 15 og 20 kg's pakker fra 8 og 12 frank til henholdsvis 7 og 10 frank.

Under punkt 2, 10. og 11. linje endres ilpakkeportoen for 15 og 20 kg's pakker fra 15 frank og 22 frank 50 centimer til henholdsvis 13 frank og 18 frank 50 centimer.

Under punkt 5 rettes de to siste linjer i den 1. tabell til:

Vekt	I utvekslingen mellem									
	Norge og Sverige		Danmark og Sverige		Norge ogDanmark					
					I transitt over Sverige		Direkte med norsk skib		Direkte med dansk skib	
1	2		3		4		5		6	
	Norge	Sverige	Danmark	Sverige	Norge	Danmark	Norge	Danmark	Norge	Danmark
	c.	c.	c.	c.	c.	c.	c.	c.	c.	c.
» 10—15 »	350	350	300	400	335	185	485	215	385	315
» 15—20 »	500	500	450	550	470	260	700	300	550	450

Under samme punkt rettes de to siste linjer i siste tabell til:

Pakker av vekt	Direkte med norsk fartøi		Direkte med dansk fartøi	
1	2		3	
	Norge c.	Danmark c.	Norge c.	Danmark c.
» 10 » » » 15 »	870	430	770	530
» 15 » » » 20 »	1250	600	1100	750

Overenskomst om postutvekslingen mellem Norge og Finnland av 14 mai 1930.

I artikkel 6 under punkt 1 endres portoen for 15 og 20 kg's pakker fra 10 og 14 frank til henholdsvis 8 og 11 frank.

Endringene er trådt i kraft 1 oktober 1933.

11 oktbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring av § 9 i politivedtekten for Bindal herred, Nordland fylke.

11 oktbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til en fylkesmann.

Et fattigstyres refusjonskrav mot fylket for utlegg ved offentlig forpleiede tuberkuløse sykes reiser til tuberkulosehjem, foreldes i 10 år.

12 oktbr. **Skrivelse** **) fra Arbeidsdepartementet om regler for brandvernets ordning samt forskrifter for det borgerlige brandvern i Hamar.

13 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I. Det tillates at der opføres kirke for den østre del av Hol sogn i Buksnes prestegjeld i Hålogaland bispedømme på en dertil skjenket tomt i Myklevikhaugen efter en fremlagt, av arkitekt S. Brænne utarbeidet plan, under iakttagelse av de av Statens bygningsinspektør fremsatte bemerkninger til planen.

Hålogaland stiftsdireksjon bemyndiges til å samtykke i mindre vesentlige endringer i byggeplanen om sådanne under arbeidets gang måtte vise sig ønskelige eller nødvendige.

II. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å godkjenne nærmere planer for kirkens interiørbehandling.

III. Hol herredstyres beslutning av 7 juni 1933 om å garantere for den nødvendige byggesum og for fremtidig vedlikehold av kirkebygningen samt for skyssgodtgjørelse til sognepresten og kirkesangeren på reiser til gudstjenester i kapellet godkjennes i henhold til landskommunelovens § 46.

IV. Hålogaland biskop bemyndiges til å avgi bestemmelse om avholdelsen av gudstjenester i det nye kapell, som blir å benevne Stamsund kapell.

13 oktbr. **Kongelig resolusjon.** Dalen lensmannsbestilling i Telemark fylke blir for fremtiden å benevne Mo og Lårdal lensmannsbestilling.

13 oktbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Departementet henviser til rundskrivelse av 22 juli 1933***) og meddeler, at den avtale som er sluttet mellem en

*) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor reglene er inntatt.

***) Departementet henviser i denne rundskrivelse til hvad der er anført i rundskrivelse av 10 februar 1933 (inntatt i Lovtidenden for 1933, 2. avd. s. 40—41) om endringer i karantenereglementets § 7, 3dje ledd, og § 55, 3dje ledd, og meddeler, at Norge

rekke stater (inntatt i «Overenskomster med fremmede stater», 1933 nr. 5, side 215 flg.), om gjensidig å frafalle krav om konsulatvisum på sundhetspass for fartøier (vitnemål om at de foranstaltninger som vår karantenelovgivning krever mot farsott, er foretatt og at fartøiet har tillatelse til fritt samkvem) gjelder følgende stater: 13 oktbr.

Britisk India, innbefattet Aden, Danmark, Estland, Frankrike, Japan, Latvija, Litauen, Nederland, Norge, Siam, Sovjet-samveldet, Storbritannia, Sverige og Tyskland. Videre har Norge sluttet en særavtale med Grekenland av lignende innhold.

Det gjøres opmerksom på, at den omhandlede avtale mellem flere land bare omfatter anløp av de respektive lands hjemmehavner (ports métropolitains), men derimot ennu ikke havner i deres kolonier, protektorater og territorier som er stillet under deres overhøihet eller mandat.

Det bemerkes i samme forbindelse at de franske myndigheter ved «ports métropolitains» for Frankrikes vedkommende forstår havner i selve Frankrike og Algerie (som regnes som en provins av Frankrike), men derimot ikke havner i Tunis, Marokko m. v.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Eidskog herred, Hedmark fylke. 13 oktbr.

Skrivelse **) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Nord-Rana herred, Nordland fylke. 13 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Enkefru Karen Hoxmarks legat til ubemidlede tuberkuløse i Ås til sykehusophold» oprettet ved testamente av 31 januar 1921. 14 oktbr.

---

har sluttet sig til en avtale mellem en rekke stater om gjensidig å opheve konsulatvisum på sundhetspass. Efter avtalen fritar hver av de nevnte stater fartøi som tilhører noen av dem og uansett hvor det kommer fra, for å fremlegge sundhetspass som er visert av konsul.

Norges tilslutning til avtaten har virkning fra 1 mai 1933 og fra dette tidspunkt godkjennes således for fartøi, som i et av de nevnte land i foreskrevet utstrekning og tid har vært underkastet de foranstaltninger som karantenereglementet påbyr, bevidnelse herom fra vedkommende steds sundhetsmyndigheter i stedet for bevidnelse fra norsk konsul. Det innskjerpes i rundskrivelsen, at tjenestemenn som er pålagt tilsyn med fartøier efter karanteneloven og karantenereglementet, må forvisse sig om at bevidnelsen er utferdiget av rette vedkommende.

*) Kunngj. 16 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 42, hvor vedtektene er inntatt.

**) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor reglene er inntatt.

14 oktbr. **Kunngjørelse** *) fra Trustkontrollkontoret om plikt til å melde leieforhøielser til Oslo kontrollnevnd.

16 oktbr. **Rundskrivelse** fra Kirkedepartementet til rikets sogneprester.

Der er fra forskjellige hold fremkommet anmodninger til departementet om at der må bli fastsatt nærmere bestemmelser om manntallsførslen og om valg av menighetsråd. Saken har vært behandlet på bispemøtet 1932.

Ved kongelig resolusjon av 12 mai 1933 er departementet bemyndiget til å treffe bestemmelse om manntallsførslen og om valg av menighetsråd.

I henhold til den meddelte bemyndigelse har departementet utferdiget følgende bestemmelser om manntallsførslen m. v.:

Manntallet.

Det for stortingsvalg utarbeidede statsborgerlige manntall legges for hver 3-årsperiode til grunn for det kirkelige manntall.

Så snart det statsborgerlige manntall foreligger og kan stilles til rådighet, i original eller gjenpart, trer menighetsrådet sammen til gjennemgåelse av det, og herunder strykes alle de personer som ikke tilhører den norske statskirke. Forstandere for andre religiøse samfund er forpliktet til på anmodning fra me-

Rundskriv frå Kyrkjedepartementet til soknеprestane i riket.

Departementet hev frå ymse kantar vorte bede um at det må verta fastsett nøgjare fyresegner um manntalsførsla og um val på sokneråd. Saki hev vore fyre på bispemøtet 1932.

Ved kongeleg resolusjon 12 mai 1933 hev departementet fått fullmakt til å fastsetja fyresegner um manntalsførsla og um val på sokneråd.

I samhøve med denne fullmakti hev departementet fastsett desse fyresegner um manntalsførsla m. m.:

Manntalet.

Det statsborgarlege manntalet som er utarbeidt for stortingsvalet vert for kvar 3-årsbolk lagt til grunn for det kyrkjelege manntalet.

So snart det statsborgarlege manntalet ligg fyre og er til rådvelde, i original eller avskrift, kjem soknerådet saman og gjenomgår det. Ein stryk då alle dei som ikkje høyrer til den norske statskyrkja. Forstandarar for andre religiøse samfund er pliktige til etter uppmoding frå soknerådet å segja frå

*) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 7 for 1933 s. 248 flg.

nighetsrådet å oplyse hvorvidt navngitte personer tilhører deres samfund.

Så snart valgdagen er bestemt, utarbeides av menighetsrådet en tilleggsfortegnelse over de personer tilhørende den norske statskirke som innen valgdagen blir statsborgerlig stemmeberettiget, idet de fyller 23 år, samt de allerede tidligere stemmeberettigede som tilflytter sognet innen valgdagen, og endelig over de personer med norsk statsborgerrett som ikke har vært opført i det statsborgerlige manntall kun fordi de før stortingsvalget ikke hadde vært bosatt i landet i 5 år.

Personer som ikke har vært opført i det statsborgerlige manntall, men mener sig stemmeberettiget ved menighetsrådsvalget, skal på den måte som finnes tjenligst opfordres til å melde sig til menighetsrådets formann innen 1 måned før valget skal finne sted, eventuelt før den første valgdag, hvis valget foregår til forskjellig tid på forskjellige steder innen samme sogn.

Når manntallet med tilleggsliste således er utarbeidet, utlegges det til gjennemsyn på offentlig kunngjort sted senest tyvende dag før valget (1. valgdag), hvorefter klager over at nogen formentlig uretelig er innført eller utelatt, kan innsendes til menighetsrådet innen kl. 20 den tiende dag før valget.

um namngjevne folk høyrer til deira samfund. 16 oktbr.

So snart valdagen er fastsett, utarbeider soknerådet ei tilleggsliste over dei personar som høyrer statskyrkja til og som innan valdagen får statsborgarleg røysterett avdi dei fyller 23 år, og dei som alt fyrr er røysteføre og som flytjer til sokni fyre valdagen, og endeleg over dei personar med norsk statsborgarrett som ikkje hev vore uppførde i det statsborgarlege manntalet berre avdi dei fyre stortingsvalet ikkje hev butt i landet i 5 år.

Personar som ikkje hev vore innførde i det statsborgarlege manntalet, men meiner dei er røysteføre ved soknerådvalet, skal på den måten som tykkjest mest tenleg verta uppmoda til å melda seg til formannen for soknerådet innan ein månad fyrr valet vert halde, eventuelt fyre fyrste valdagen, dersom det er til ulik tid på dei ymse stadene innan same sokni.

Når manntalet med tilleggsliste soleis er utarbeidt, vert det utlagt til gjenomsyn på offentleg kunngjort stad seinast tjugande dag fyre valet (1. valdagen). Klage over at ein truleg med urette er innførd eller ikkje medteken kann sendast til soknerådet innan kl. 20 tiande dagen fyre valet.

16 oktbr. Snarest mulig derefter trer menighetsrådet atter sammen til behandling av klagene. Avgjørelse skjer ved kjennelse efter stemmegivning, hvor i tilfelle av stemmelikhet menighetsrådets fungerende formanns stemme gjør utslaget. Avgjørelsen, der er endelig, meddeles klageren.

Kunngjørelse om manntallets utleggelse og klagefrist m. v. må skje på sådan måte som menighetsrådet i overensstemmelse med stedlig praksis finner nødvendig og tilstrekkelig.

Det således opgjorte manntall blir gjeldende for valgperioden. I denne tid skal dog kirkelig stemmeberettigede som efter valget personlig melder sig til menighetsrådets formann og fremlegger bevidnelse for at de enten før har vært opført i et annet sogns (menighets) manntall, men nu er slettet av dette på grunn av flytning til vedkommende sogn (menighet), eller at de efter siste manntalls avfattelse er blitt stemmeberettiget, av menighetsrådet innføres i manntallet dog således at stemmeretten ikke kan utøves før tiende dag efter innmeldelsen.

Kandidatlister.

Samtidig med utarbeidelsen av manntallet kan menighetsrådet også opstille kandidatliste til menighetsrådsvalget. Listen skal inneholde så mange navn som der skal velges medlemmer og varamenn tilsammen.

Snarast råd er etterpå kjem soknerådet saman att til fyrehaving av klagone. Avgjerdi vert teki ved orskurd etter avrøysting. Millom like røystetal skil fungerande formann. Avgjerdi som er endeleg skal klagaren ha melding um.

Kunngjering um at manntalet er lagt ut, klagefrest m. m. må gjerast på slik måte som soknerådet i samhøve med praksis på staden meiner lyt til eller er fullnøgjande.

Det manntalet som soleis er uppgjort gjeld for valbolken. I denne tid skal soknerådet likevel føra inn i manntalet kyrkjeleg røysteføre som etter valet personleg melder seg til formannen i soknerådet og legg fram vitnemål for at dei anten hev vore innførde i manntalet i ei onnor sokn (kyrkjelyd), men no er strokne der på grunn av flytjing til vedkomande sokn (kyrkjelyd), eller at dei etter at siste manntalet var uppgjort hev vorte røysteføre. Desse kann likevel ikkje nytta røysteretten fyrr tiande dagen etter innmeldingi.

Kandidatlistor.

Samstundes med at manntalet vert utarbeidt kann soknerådet setja upp kandidatliste til soknerådvalet. Lista skal ha so mange namn som det skal veljast medlemer og varamenn tilsaman.

Når menighetsrådet er trådt sammen og om fornødent har diskutert valget, stemmes med stemmesedler på så mange personer som der skal opstilles. Herunder bør der hvor et sogn består av et by- og et landdistrikt, eller hvor der i et sogn er kapell(er) og dette (disse) er eller blir tillagt et bestemt avgrenset distrikt, iakttas at et visst antall av de personer som bringes i forslag tilhører hvert av disse distrikter. De der får flest stemmer, opstilles på listen. Rekkefølgen mellem disse — nye navn kan nu ikke optas — avgjøres ved at der stemmes på ett navn for hver plass, d. v. s. først stemmes der om hvem der skal stå som nr. 1, så når denne plass er besatt, om hvem der skal stå som nr. 2 o. s. v.

Ingen kan uten gyldig grunn nekte å la sig opføre på den av menighetsrådet opsatte liste.

Listen offentliggjøres som menighetsrådets forslagsliste senest den tyvende dag før valget. Innen kl. 20 aften den femtende dag før valget kan der til menighetsrådets formann innleveres andre lister. Disse må være vedtatt, men ikke underskrevet, se nedenfor, av 10 stemmeberettigede som forslagsstillere. Fra de kandidater som opstilles på en sådan forslagsliste må medfølge skriftlig samtykke til opstillingen, såfremt vedkommende har vært opstillet på

16 oktbr.

Når soknerådet hev kome saman og dryft valet, um det gjev høve til ordskifte, vert det røysta med røystesetlar på so mange personar som det skal setjast upp. Dersom det i ei sokn er eit by- og eit landdistrikt, eller der det i ei sokn er kapell og det er eller vert tillagt eit fast avgrensa distrikt, må ein sjå etter at eit visst tal av dei personane som det kjem framlegg um tilhøyrer kvart av desse distrikti. Dei som får flest røyster vert so sette upp på lista. Rekkjefylgja millom deim — nye namn kann no ikkje takast upp — vert avgjord med at det vert røysta på eit namn for kvar plass, d. v. s. fyrst vert det røysta um kven som skal stå som nr. 1, so når det er avgjord, um kven som skal stå som nr. 2 o. s. b.

Ingen kann utan lovleg grunn nekta å la seg føra upp på lista åt soknerådet.

Lista vert kunngjord som framleggslista åt soknerådet seinast den tjugande dagen fyre valet. Innan kl. 20 kveld den femtande dagen fyre valet kann ein til formannen i soknerådet levera inn andre listor. Dei må vera vedtekne, men ikkje underskrivne, sjå nedanfor, av 10 røysteføre som framleggsetjarar. Frå dei kandidatar som vert sette upp på ei sovori framleggsliste må fylgja med skriftleg samtykkje til uppsetjingi, dersom vedkomande er sett upp

16 oktbr. menighetsrådets valgliste. Er han eller hun før opført på menighetsrådets liste, må navnet her av menighetsrådet erstattes med det navn der næst de opførte hadde flest stemmer ved listens opstilling; navnet blir da å opføre som det siste på listen. Er der flere navn som går ut, opføres de efter avstemning i menighetsrådet om rekkefølgen, dog således at de alle kommer efter de oprinnelig opstillede kandidater.

På de private lister bør der i likhet med menighetsrådets liste i tilfelle være et passende antall personer opført på listen fra vedkommende by-, land- eller kapelldistrikt.

Ingen kandidat kan være opstillet på mer enn én av de private lister. Forekommer et navn på flere, må vedkommende avgjøre på forespørsel fra menighetsrådet hvilken liste han vil stå på. Såfremt der på nogen privat forslagsliste er opført en kandidat der må strykes fordi han har valgt å stå på en annen liste eller fordi han ikke er valgbar, skal forslagsstillernes førstemann straks underrettes herom og må innen kl. 20 den åttende dag før valget på forslagsstillernes vegne bringe i forslag en valgbar kandidat som ikke før er opført på nogen liste.

Når listene således har fått sin endelige form, offentliggjøres de, så vel menighetsrådets som de private, senest tredje dag før valget. Er der

på vallista åt soknerådet. Er han eller ho fyrr uppførd på lista åt soknerådet, må soknerådet byta ut det namnet på si liste med det namnet som næst dei uppførde hadde flest røyster då lista vart sett upp; namnet vert so å føra upp som det siste på lista. Er det fleire namn. som går ut, vert dei uppførde etter røysting i soknerådet um rekkjefylgja, likevel so at dei alle kjem etter dei kandidatane som fyrst var uppsette.

På dei private listone bør det på same måten som på soknerådslista i tilfelle vera uppført eit høveleg tal personar frå vedkomande by-, land- eller kapelldistrikt.

Ingen kandidat kann vera på meir enn ei av dei private listor. Står eit namn på fleire, må vedkomande på spurnad frå soknerådet avgjera kva liste han vil stå på. Soframt det på nokor privat framleggsliste er uppført ein kandidat som må strykast avdi han hev valt å stå på ei onnor liste eller avdi han ikkje er valfør, skal fyrstemann millom dei som gjer framlegget straks ha melding um det og han må innan kl. 20 den åttande dagen fyre valet på vegner av dei andre gjera framlegg um ein valfør kandidat som ikkje fyrr står på nokor liste.

Når listone soleis hev fått si endelege form, skal dei kunngjerast, både soknerådet si og dei private, seinast tridje dagen fyre valet. Hev det ikkje

ikke innkommet nogen privat liste i betimelig tid, blir menighetsrådets den eneste. Ingen lister må ha nogen underskrift. Menighetsrådets liste skal bære overskriften «Menighetsrådets liste». Andre lister skal som overskrift ha forslagsstillernes navn.

Kumulasjon av navn er ikke tillatt på listene eller ved avstemningen i det hele. Man kan ikke skille mellem medlemmer og varamenn. Det er således ikke adgang til uttrykkelig å angi på stemmesedlene hvilke personer man ønsker valgt som medlemmer og hvilke som varamenn.

Ingen andre lister enn den eller de således kunngjorte må fremlegges offentlig eller omdeles i trykt eller på annen måte mangfoldiggjort stand. Enhver kan dog benytte sin egen håndskrevne liste og stemme på hvem han vil blandt de valgbare stemmeberettigede menighetslemmer og stryke eller tilføie navn på de offentlig godkjente lister.

Valghandlingen.

Lovens bestemmelser herom efterfølges, idet nedenstående nærmere anvisninger blir å iaktta:

Ved tillysning av valget må fastsettes en bestemt tid, hvori avgivelse av stemmer kan foregå, f. eks. kl. 16—20 eller: i løpet av 2 timer efter gudstjenestens avslutning. Der kan stemmes på flere forskjellige

kome inn nokor privat liste i rett tid, vert soknerådslista den einaste. Ingi liste må ha nokor underskrift. Lista åt soknerådet skal ha overskrifti: «Soknerådslista». Andre listor skal som overskrift ha namni åt dei som hev gjort framlegget. 16 oktbr.

Kumulasjon av namn er ikkje lovleg på listone eller til røystingi i det heile. Ein kann ikkje skilja millom medlemer og varamenn. Det er soleis ikkje høve til med reine ord å skilja ut på røystesetlane kva personar ein ynskjer valde til medlemer og til varamenn.

Ingen andre listor enn den eller dei soleis kunngjorde må leggjast fram offentleg eller delast ut prenta eller på annan måte mangfalda. Alle kann likevel nytta si eigi handskrivne liste og røysta på kven han vil millom dei valføre røysteføre soknelemer og stryka eller setja til namn på dei offentleg godkjende listone.

Valtenesta.

Ein fylgjer fyresegnene i lovi um dette, i det ein aktar på nøgjare rettleiding som fylgjer:

Når valet vert utlyst, må det segjast ei fast tid, når ein skal røysta, t. d. kl. 16—20 eller: i 2 timar etter at gudstenesta er slutt. Ein kann røysta på fleire stader på same tid, når ein passar på at

16 oktbr. steder samtidig, når det iakttas at kretsen for hvert stemmested er således begrenset at en særskilt avdeling av manntallet kan benyttes for denne. I så fall kan der også holdes avstemning på forskjellige steder til forskjellig tid (f. eks. efter endt gudstjeneste i sognekirken den ene søndag og i kapellet den næste søndag). Hvor valghandlingen på denne måte deles, må stemmeurnene efter endt valghandling forsegles og ingen optelling finne sted før h e l e valghandlingen er avsluttet for sognet eller menigheten.

Kan et tillyst valg av en eller annen grunn ikke avholdes til berammet tid og sted, kan biskopen efter mottatt innberetning bestemme at ny berammelse skal finne sted, forutsatt at stemmesedler fra andre avstemningssteder i sognet opbevares som ovenfor anført i forseglet urne.

Ved valget skal de offisielt godkjente lister, der kan benyttes som stemmesedler, være til stede i tilstrekkelig antall fremlagt på et bord i valglokalet. Menighetsrådet lar trykke eller på annen måte mangfoldiggjøre det fornødne antall eksemplarer av sin liste, mens forslagsstillerne skaffer det fornødne antall av de private lister. Utdeling av lister på annen måte i valglokalet er forbudt.

Valgstyret (den del av menighetsrådet som leder valget) har å føre kontroll med overholdelsen av disse som av krinsen er slik avgrensa at ein serskild bolk av manntalet kann nyttast for han. I so fall kann det óg haldast røysting på ymse stader til ymis tid (t. d. etter gudstenesta i soknekyrkja den eine sundagen og i kapellet næste sundag). Når valtenesta vert kløyvd på denne måten, må røysteurnone etter valtenesta forseglast og ingi uppteljing gjerast fyrr h e i l e valtenesta er ferdig for sokni eller kyrkjelyden.

Kann eit tillyst val av ein eller annan grunn ikkje haldast til tid eller stad som er sett, kann biskopen etter motteki melding fastsetja at valet skal setjast til ny tid eller stad, dersom røystesetlar frå andre røystestader i sokni vert gøymde i forsegla urne.

Ved valet skal dei offisielt godkjende listone, som kann nyttast som røystesetlar, vera framlagde på eit bord i valromet so mange ein meiner det trengst. Soknerådet let prenta eller på annan måte mangfalda si liste so mange det trengst, medan framleggssetjarane syter for dei private listone. Utdeling av listor på annan måte i valromet er forbodi.

Valstyret (dei personane av soknerådet som står for valet) skal føra kontroll med at valfyresegnene vert haldne. Det

alle andre bestemmelser om valget; det må i tilfelle anta fornøden hjelp.

Ved valget må manntallslisten være til stede, og vedkommende stemmeberettigedes navn avkrysses ved 1 eller flere bord av et medlem av valgstyret eventuelt med bistand, idet den stemmeberettigede går frem til valgurnen. De stemmende ekspederes eftersom de kommer frem, ikke kretsvis, medmindre manntallet er delt.

Stemmesedlen skal enten på forhånd være innlagt i konvolutt eller innlegges i ensartede ved valget utleverte konvolutter før den nedlegges i urnen, der skal være låst. Stemmesedlen skal i tilfelle innlegges i konvolutten i et avlukket rum, hvor den stemmeberettigede usett av alle kan gjøre det.

Stemmesedlene skal være av almindelig hvitt papir. En stemmeseddel skal dog ikke forkastes om papiret har en svak farvetone, om det er linjert eller om det bærer «vannmerke». Ved siden av de offisielle lister må der ikke benyttes andre trykte, maskinskrevne eller på annen måte mangfoldiggjorte stemmesedler; men enhver har rett til å benytte håndskreven liste.

Konvoluttene bør ikke gjenklebes, hvorfor de helst ikke bør være gummierte.

Optellingen.

Optelling av stemmer må først finne sted når det hele må skaffa seg den hjelp som trengst til det. 16 oktbr.

Ved valet må manntalslista vera til stades og namnet åt vedkomande røysteføre vert kryssa av ved 1 eller fleire bord av ein medlem av valstyret, eventuelt med hjelpesmann i det den røysteføre går fram til urna. Dei som røystar vert ekspedera etter kvart som dei kjem fram, ikkje krinsvis minder manntalet er kløyvt.

Røystesetelen skal anten fyreåt vera innlagd i konvolutt eller leggjast inn i einslaga konvoluttar som vert utlevera ved valet, fyrr han vert lagd i urna som skal vera læst. Røystesetelen skal i tilfelle leggjast i konvolutten i eit attlate rom, der den røysteføre kann gjera det utan at nokon ser det.

Røystesetlane skal vera av vanleg, kvitt papir. Ein røystesetel skal likevel ikkje vrakast um papiret hev ein veik fargetone, um det er linor på det eller um det hev «vassmerke». Ved sida av dei offisielle listone må det ikkje brukast andre prenta, maskinskrivne eller på annan måte mangfalda røystesetlar, men alle hev rett til å bruka handskrivi liste.

Konvoluttane bør ikkje klistrast att og det bør difor helst ikkje vera gummi på dei.

Uppteljingi.

Uppteljingi av røyster må fyrst byrja når heile valet for

16 oktbr. valg for vedkommende sogn (menighet) er avsluttet. Optelling bør finne sted samlet for hele sognet (menigheten). Dog kan kretsvis optelling finne sted, hvor samlet optelling vilde volde for stor utgift eller for meget besvær.

Ved optellingen skal så vidt mulig det hele menighetsråd eller iallfall minst 2 av medlemmene være til stede. Foregår optellingen kretsvis, må likeledes minst 2 menighetsrådsmedlemmer være til stede på hvert sted. For øvrig antar menighetsrådet det tilstrekkelige antall hjelpere; disse må være menn eller kvinner som har nådd stemmerettsalderen.

Ved optellingen opleses stemmesedlenes navn av et menighetsrådsmedlem, der så leverer dem til et annet medlem av optellingskollegiet der kontrollerer navnene og merker seddelen som er oplest.

Noteringen av navnene må skje ved minst 2 personer, der fører hver sin liste og jevnlig konfererer disse.

Efter avsluttet optelling samles alle stemmesedler og opbevares i forseglet stand i minst 3 måneder; er der da ikke fremkommet nogen klage over valget, tilintetgjøres stemmesedlene.

Resultatet av optellingen innføres, når det er tilstrekkelig kontrollert, i menighetsrådets forhandlingsbok, hvor også alt fornødent angående valghandlingen skal være inntatt. De kandidater der ved

vedkomande sokn (kyrkjelyd) er ferdig. Og uppteljingi bør gjerast samla for heile sokni (kyrkjelyden). Det kann likevel vera krinsvis uppteljing, dersom det vert for stor kostnad med samla uppteljing eller det vil verta for mykje stræv.

Ved uppteljingi skal so vidt råd er heile soknerådet eller i alle fall minst 2 av medlemene vera til stades. Er det krinsvis uppteljing, må sameleis minst 2 soknerådslemer vera til stades på kvar stad. Elles tek soknerådet hjelparar so mange det trengst. Dei må vera menn eller kvinnor som hev nådd røysterettsalderen.

Ved uppteljingi vert namni på røystesetlane upplesne av ein soknerådsmedlem som so gjev deim til ein annan av teljarane som kontrollerar namni og merkjer setelen som upplesen.

Minst 2 teljarar skriv upp namni på kvar si liste og jamfører dei jamleg med kvarandre.

Når upteljingi er slutt, vert alle røystesetlane samla og gøymde i forsegla stand i minst 3 månader. Hev det i denne tidi ikkje kome nokor klage over valet, vert røystesetlane gjorde til inkjes.

Når resultatet av uppteljingi er fullnøgjande kontrollera, skal det førast inn i møteboki åt soknerådet og der skal ogso stå alt som trengst um valtenesta. Dei kandidatane som ved valet får

valget får flest stemmer, blir rådsmedlemmer, de som kommer dernæst blir varamenn i et antall svarende til halvparten av rådsmedlemmenes antall i sognet (menigheten).

Dessuten opføres i forhandlingsboken navnene på samtlige de øvrige der har fått stemmer med tilføielse av stemmetall for hver enkelt. Det samlede antall stemmeberettigede som har avgitt stemme, skal også anføres.

Protokollen underskrives av samtlige tilstedeværende menighetsrådsmedlemmer, og innberetning om valget (i tilfelle på et av biskopen fastsatt skjema), innsendes snarest mulig gjennem prosten til biskopen.

I tilfelle av at der fremkommer nogen klage over valget, skal dog fullstendig innberetning uten ophold gjennem prosten og biskopen sendes departementet.

Av nærværende rundskrivelse medsendes så mange avtrykk at hvert menighetsråd kan få 4 avtrykk derav og i tilfelle de øvrige prester i prestegjeldet hver ett eksemplar derav.

flest røyster, vert rådsmedlemer og dei som kjem dinæst vert varamenn so mange at dei svarar til halvparten av talet på rådsmedlemer i sokni (kyrkjelyden). 16 oktbr.

Dessutan skal namni på alle dei hine som hev fått røyster førast inn i møteboki med merknad um røystetal for kvar einskild. Der skal ogso stå kor mange røysteføre det er som hev røysta.

Møteboki skal underskrivast av alle soknerådslemer som er til stades, og melding um valet (i tilfelle på eit skjema som biskopen hev fastsett) sendast snarast råd er gjenom prosten til biskopen.

Dersom det kjem klage over valet, skal likevel utførleg melding utan drygjing sendast gjenom prosten og biskopen til departementet.

Av dette rundskrivet fylgjer so mange avtrykk at kvart soknerråd kann få 4 avtrykk av det og i tilfelle dei andre prestane i prestegjeldet kvar eit eksemplar.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 16 oktbr.

Ifølge meddelelse fra den nederlandske legasjon har den nederlandske regjering i henhold til artikkel 10 i Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig bemyndiget nedennevnte foreninger til på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen:

1. la Croix-Rouge néerlandaise,
2. la Section néerlandaise de l'Ordre Souverain de Malte,
3. la Commanderie des Pays-Bas de l'Ordre de St. Jean,

16 oktbr. 4. le Comité central pour secours immédiat des hôpitaux néerlandais diaconaux.
(Jfr. «Overenskomster 1933 s. 224 og 248).

16 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den belgiske legasjon har den kubanske regjering i skrivelse av 23 mai 1933 meddelt den belgiske regjering at Cuba har tiltrådt avtalen *) om ensartet tilberedning av og betegnelser for sterkt virkende lægemidler, Bruxelles 20 august 1929.

Den kubanske regjering har ved tiltredelsen tatt følgende forbehold:

1. Den kubanske regjering forbeholder sig rett til å gjøre de detaljendringer i bestemmelsene i avtalen som fremskritt i de medisinske og farmasøitiske videnskaper fra tid til annen måtte gjøre nødvendige.
2. Den nomenklatur som for tiden er i bruk på Cuba, nemlig den som anvendes i Amerikas forente staters farmakopø (XIte utgave), der er den offisielle nomenklatur på Cuba, og som inneholdes i den gjeldende nasjonale betegnelse, skal beholdes inntil en nasjonal kubansk farmakopø er utarbeidet og satt i kraft.

16 oktbr. **Brev** fra Justisdepartementet til riksadvokaten.

Anbringelse i redningshjem efter løsgjengerlovens § 18, siste ledd.

Ved kongelig resolusjon av 13 juli 1933 er det bestemt: «Justis- og politidepartementet bemyndiges til:

1. å godkjenne redningshjem eller andre lignende innretninger til anbringelse av personer i henhold til lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900, jfr. lov av 5 mai 1933 § 18, siste ledd, og
2. å utferdige nærmere forskrifter om utskrivning på prøve og endelig utskrivning av personer som er anbragt i redningshjem eller lignende innretning istedenfor i tvangsarbeidshus i henhold til løsgjengerlovens § 5 eller § 18.»

I henhold hertil har departementet godkjent Kvinnehjemmet på Grini i Bærum og Solli lærehjem, Nesttun pr. Bergen, til anbringelse av kvinner efter løsgjengerlovens § 18, siste ledd.

Departementet går ut fra at beslutning om sådan anbringelse treffes av statsadvokatene i likhet med hvad der er fastsatt ved kongelig resolusjon av 16 juli 1907. Der bør på forhånd konfereres med vedkommende hjem om mottagelsen m. v.

*) Se «Overenskomster» 1932 s. 125.

Man gjør opmerksom på at de nevnte hjem er åpne så 16 oktbr.
en tvangsmessig behandling i strengere forstand vil være utelukket. Det er en forutsetning at det særlig er yngre kvinner, som ikke er glidd for langt ut, som vil bli anbragt i hjemmene.

Under opholdet i hjemmet vil de som innsettes der, i enhver henseende ha å rette sig efter de regler som gjelder for hjemmet.

Som bidrag til forpleiningsutgiftene vil hjemmene som hittil bli anvist kr. 1,00 pr. dag for den tid opholdet varer, jfr. Fengselsstyrets skrivelser av 8 september 1916 og 13 august 1921 (i Lovtidende).

I henhold til punkt 2 i forannevnte resolusjon har departementet idag fastsatt forskrifter om utskrivning på prøve og endelig utskrivning av kvinner som er anbragt i redningshjem istedenfor i tvangsarbeidshus i henhold til løsgjengerlovens §§ 5 og 18, således som vedlagte avskrift viser.

Herom skal man be påtalemyndighetens tjenestemenn underrettet.

Forskrifter om utskrivning på prøve og endelig utskrivning av personer som er anbragt i redningshjem eller lignende innretning istedenfor i tvangsarbeidshus i henhold til løsgjengerlovens §§ 5 eller 18. 16 oktbr.

(Fastsatt av Justisdepartementet 16 oktober 1933).

§ 1. *Utskrivning på prøve.*

Når en person som er besluttet anbragt i redningshjem istedenfor i tvangsarbeidshus i henhold til løsgjengerlovens §§ 5 eller 18, har opholdt sig i hjemmet i ⅔ av den lengstetid som vedkommende efter loven kan holdes der, kan vedkommende utskrives på prøve.

Også før denne tid kan utskrivning på prøve undtagelsesvis skje, hvis det er grunn til å anta at øiemedet med anbringelsen i hjemmet er opnådd. Det samme kan gjøres, når vedkommendes helbreds-, familie- eller erhvervsforhold i særlig grad taler for det eller det av andre grunner finnes særlig ønskelig.

Beslutning om løslatelse på prøve fattes av Fengselsstyret.

§ 2. *Spørsmål om prøveutskrivning.*

I god tid før prøveutskrivning kan finne sted, blir saken å forelegge for Fengselsstyret med uttalelse fra hjemmets bestyrer om vedkommendes flid og opførsel under opholdet i hjemmet, helbredstilstand og om det antas å kunne skaffes

16 oktbr. vedkommende arbeide eller ophold efter eventuell utskrivning, samt mulige andre oplysninger av betydning. Anbefales løslatelse, bør bestyreren også uttale sig om vilkårene for prøven.

§ 3. *Prøvetiden.*

Prøvetiden er 1 år fra avreisedagen. Er den gjenstående anbringelsestid mere enn 1 år, skal dog prøvetiden være av samme lengde som resttiden.

§ 4. *Vilkår for prøveutskrivning.*

Som vilkår for prøveutskrivning kan fastsettes:

a. Plikt til å føre et ordentlig liv.
b. Tilsyn av en verneforening eller av en dertil skikket privatperson eller av vedkommende politimyndighet. Tilsynet skal som regel vare prøvetiden ut.
c. Forbud mot å nyte alkoholholdige varer.
d. Anvisning av eller forbud mot et bestemt opholdssted.
e. Plikt til å ta arbeide som skaffes av hjemmets bestyrer, en tilsynsførende eller på annen måte.
f. Plikt til å melde sig til visse tider for politiet, verneforeninger eller andre tilsynsførende.

§ 5. *Forføining ved prøveutskrivning.*

Hjemmets bestyrer skal så vidt mulig søke å skaffe den prøveutskrevne arbeide og bopel.

Før avreisen skal den prøveutskrevne gjøres nøie kjent med vilkårene for løslatelsen, og skal avgi skriftlig erklæring om at hun er gjort bekjent med disse vilkår.

En avskrift av vilkårene leveres den utskrevne ved løslatelsen.

§ 6. *Tilsyn.*

Den tilsynsførende skal ha innseende med om den utskrevne i prøvetiden overholder de fastsatte vilkår og skal herunder så vidt mulig støtte vedkommende i bestrebelsene for å føre et ordentlig og edruelig levesett.

Hjemmets bestyrer skal gi den som skal føre tilsynet, meddelelse om prøveutskrivningen og vilkårene for denne.

Hvis den utskrevne bryter nogen av vilkårene eller for øvrig viser dårlig forhold, skal den tilsynsførende straks underrette stedets politi med nødvendige oplysninger forat spørsmålet om gjenninnsettelse i redningshjem eller i tvangsarbeidshus kan bli avgjort.

§ 7. *Gjeninnsettelse på resttiden.*

Forøver den utskrevne i prøvetiden nogen handling som kan medføre frihetsstraff, eller overtrer vedkommende i øvrig

de for løslatelsen fastsatte betingelser, skal vedkommende politimester — forsåvidt det ikke anses tilstrekkelig å advare den utskrevne — sende melding til Fengselsstyret med sakens dokumenter til avgjørelse av hvorvidt vedkommende skal settes inn i hjemmet eller i tvangsarbeidshus på resttiden. Utskrivning på prøve blir i almindelighet endelig ved prøvetidens utløp, hvis der ikke innen den tid er truffet avgjørelse som medfører gjeninnsettelse av den utskrevne og vedkommende heller ikke innen den tid er pågrepet. 16 oktbr.

Blir vedkommende anbragt i redningshjem eller lignende innretning, i tvangsarbeidshus eller kuranstalt i henhold til ny dom, fullbyrdes også resttid efter prøveutskrivning, forsåvidt det efter bestemmelsene i foregående ledd er anledning til det.

Fengselsstyret kan dog gjøre undtagelse fra denne regel.

§ 8. *Endelig utskrivning.*

Anbringelsen i hjemmet ophører når lengstetiden for anbringelsen er utløpet.

Hvis det i noget tilfelle finnes særlig ønskelig, kan endelig utskrivning skje før det nevnte tidspunkt. Beslutning herom fattes av Fengselsstyret efter uttalelse fra hjemmets bestyrer.

§ 9. *Rømning m. v.*

Rømmer nogen eller anses det nødvendig å bortvise nogen på grunn av dårlig opførsel, skal bestyreren straks underrette den politimyndighet som har besørget innsettelsen. Den pågjeldende vil i så fall, om det anses nødvendig eller hensiktsmessig, kunne anbringes i et annet redningshjem eller lignende innretning, eller i tvangsarbeidshus eller kuranstalt for den gjenværende tid, efter vanlig beslutning av påtalemyndigheten.

§ 10. *Avbrytelse av anbringelse i redningshjem.*

Hvis en innlagts helbredstilstand gjør det påkrevet eller vedkommende av andre vektige grunner andrar om en kortere tids frihet, kan Fengselsstyret beslutte at opholdet i hjemmet skal avbrytes.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Julie Marie Togstads testamente av 10 januar 1916 oprettede «Skræddermester Nils Togstads legat for blinde». 17 oktbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Byggmeister Hans Famestad og kona Gjertrud Andersdotters legat til Myking sokns gamleheim», skipa ved gåvebrev frå 26 mai 1933. 17 oktbr.

7 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den britiske legasjon har Tyskland og Polen med virkning fra 6 desember 1933 ratifisert den internasjonale overenskomst *) om lastelinjer, London 5 juli 1930.

Overenskomsten er dessuten tiltrådt av Fristaden Danzig og Bulgaria med virkning fra henholdsvis 4 november og 4 desember 1933.

17 oktbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Sør-Trøndelag om, hvorvidt en distriktslæge er pliktig til på fattigstyrets anmodning å undersøke om en fattigunderstøttet persons helbred er til hinder for, at han hjemsendes i henhold til fattigloven. Departementet uttaler, at det antar distriktslægen i henhold til § 19 i instruks for distriktslæger og særlig § 46 i fattigloven er pliktig til å foreta undersøkelsen, og at han formentlig har krav på skyss- og kostgodtgjørelse av kommunen, jfr. Indredepartementets skrivelse av 20 februar 1869. Departementet tilføier at det går ut fra, at det ikke gjelder særlig omfattende undersøkelser eller undersøkelser som forutsetter utdannelse som spesialist.

18 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tyrkia 15 september 1933 underskrevet den internasjonale opiumsoverenskomst **) av 23 januar 1912 og samtidig deponert ratifikasjonsdokumentet for overenskomsten, samt underskrevet protokollen vedrørende dens ikrafttreden. Overenskomsten er således for Tyrkias vedkommende trådt i kraft 15 september 1933.

18 oktbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Drangedal herredstyre, Telemark fylke, Nes herredstyre, Vest-Agder fylke, og Vanylven herredstyre, Møre fylke, har krevet nynorsk brukt i korrespondanse med offentlige kontorer.

18 oktbr. **Skrivelse** ***) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Porsgrunn.

18 oktbr. **Skrivelse** †) fra Socialdepartementet om forandring i § 1 i vedtekten angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Trondheim.

---

*) Se «Overenskomster» 1932 s. 734.
**) Se «Overenskomster» 1923 s. 131 og 1932 s. 270.
***) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor vedtekten er inntatt, jfr. rettelse inntatt i nr. 45.
†) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om vedtekter for bebyggelse av eiendommene matr.nr. 15 og 15 C, Gjetemyrsveien i Oslo. 18 oktbr.

Skrivelse fra Poststyret. I forbindelse med tidligere ekspedisjoner, senest skrivelse herfra av 18 juli 1933 meddeles at ifølge mottatt underretning fra Utenriksdepartementet har nedennevnte land ratifisert følgende internasjonale postavtaler**) som blev sluttet i London 28 juni 1929: 18 ok

Verdenspostkonvensjonen
Den irske fristat
Overenskomsten om brev og esker med angitt verdi
Den irske fristat
Overenskomsten om postpakker
Guatemala

Skrivelse***) fra Landbruksdepartementet om at havning med geit i skogmark i Sigdal sogn av Sigdal herred, Buskerud fylke, er forbudt det hele år, og at havning med sau i skogmark i samme sogn er forbudt undtagen i tiden fra 15 juni til 15 september. 19 oktbr.

Skrivelse †) fra Arbeidsdepartementet om betalingsregulativ for kart- og opmålingsforretninger og for byggetilsyn i Sunndalsøra i Møre fylke. 19 oktbr.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn meddeles stadfestelse på et fremlagt utkast til statutter for Ullern og Vestre Akers barnehjem. 20 oktbr.

Kongelig resolusjon. I medhold av lov av 9 mars 1917, jfr. tilleggslov av 9 juni 1922 nr. 5, henlegges den i lovens § 7 omhandlede legatbestyrelse m. v. i Kragerø til sorenskriveren i Kragerø. 20 oktbr.

Kongelig resolusjon. Finansdepartementet skal være det departement som efter lov av 6 juli 1933 § 8, 4. ledd, skal foreslå et av rettsmedlemmene i tjenestemannsretten med varamenn. 20 oktbr.

---

*) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor vedtektene er inntatt.
**) Se «Overenskomster» 1930 s. 117.
***) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.
†) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43, hvor regulativet er inntatt.

20 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I. Bestemmelsene i §§ 13 og 14 i kongelig plakat om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek av 4 juni 1904, jfr. kongelige resolusjoner av 24 juli 1931 og 2 desember 1932 om utlevering av kalomelsalve i håndkjøp fra apotek, forandres i samhøve med et fremlagt utkast.

II. Endringene trer i kraft straks.

Utkastet har følgende ordlyd:

Følgende bestemmelser i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek skal lyde således:

§ 13, annet ledd, syvende stykke: «Kalomelsalve av inntil 80 % styrke, dog ikke over 20 gram salve ad gangen».

§ 14, første ledd, tredje stykke: «Kalomelsalve skal utleveres i mengder på inntil 20 gram i tinntube. Direkte på tuben må foruten salvens sammensetning være trykt med røde bokstaver på hvit bunn: «Kalomelsalve. Giftig. Utvortes. Til å forebygge kjønnssykdom». Endelig må på tuben være trykt en av medisinaldirektøren godkjent bruksrettledning».

20 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, gis forskrifter for dem som utskiller tyfus- eller paratyfusbasiller, sålydende:

1. Før en basilleutskiller skifter opholdssted, skal han (hun) melde det til helserådets ordfører, og enhver flytning må være godkjent av ham.

Uten helserådsordførerens samtykke må ingen basilleutskiller søke stilling utenfor sitt hjem.

2. Fra basilleutskillerens hjem (gård, hus) må uten tillatelse av helserådets ordfører ikke leveres eller hentes melk, vann eller andre slags nærings- eller nydelsesmidler.

3. Uten tillatelse av helserådets ordfører må basilleutskilleren ikke være med å tilvirke nærings- eller nydelsesmidler av nogen slags og derfor heller ikke delta i matstell.

Basilleutskilleren må overhodet aldri delta i melkning eller på annen måte ha nogen befatning med melk eller melkeprodukter.

4. Basilleutskilleren må ha sitt eget spisestell som efter bruken kokes, vaskes og opbevares for sig. Han (hun) skal være til det ytterste renslig med sin person, og ha eget vaske-

*) Kunngj. 23 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 43.

stell med såpe og håndklæ som ikke må benyttes av andre. 20 oktbr.
Særlig innskjerpes at hendene må vaskes grundig med såpe og vann straks han (hun) er stått op om morgenen, og umiddelbart efter hver gang privet er benyttet.

5. Basilleutskilleren må når det overhodet er gjørlig benytte privet som er godkjent av helserådsordføreren. Privetet skal alltid være forsynt med papir og desinfiseres efter anvisning av helserådets ordfører. Basilleutskilleren skal ta enhver mulig forholdsregel for å undgå å tilsøle sine hender eller noget annet, enten direkte eller indirekte, med sine uttømmelser.

6. Tøi som basilleutskilleren har brukt, skal opbevares for sig. Undertøi, putevar, laken, håndklær m. v. skal kokes før vask. Alt annet tøi renses efter helserådsordførerens bestemmelse.

7. Uten helserådsordførerens tillatelse er det forbudt å ta imot besøk av fremmede i det hus eller den leilighet hvor basilleutskilleren bor. Heller ikke må derfra gis mat eller drikke til nogen utenforstående.

8. For å hindre smitte kan helserådet eller, inntil helserådets avgjørelse kan foreligge, helserådets ordfører treffe ytterligere forholdsregler; jfr. sundhetslovens § 15.

9. Medisinaldirektøren kan i særlige tilfelle gjøre undtagelse fra disse forskrifter.

10. Avgjørelser av helserådets ordfører i henhold til disse forskrifter kan av basilleutskilleren bringes inn for medisinaldirektøren, men blir gjeldende til hans bestemmelse foreligger.

Avgjørelser av medisinaldirektøren og vedtak av helseråd kan ankes inn for departementet.

11. Enhver basilleutskiller skal gjøres kjent med disse forskrifter og opmerksom på at han (hun) i tilfelle overtredelse av forskriftene utsetter sig for straff og under alle omstendigheter for å bli avsondret (internert). En erklæring om dette forelegges ham (henne) til underskrift.

12. Helserådets ordfører gir i helserådsmøte meddelelse om basilleutskillere i kommunen og de forholdsregler som er truffet.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 20 oktbr.
det ved generalkonsul Tønder Bulls gavebrev av 13 september 1933 oprettede «Edvard Kraft Bull's Fond til kunstnerisk utsmykning av Oslo by».

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på 20 oktbr.
det av enkefru Pauline M. Rud ved testamente av 7 mai 1932

20 oktbr. oprettede legat «Arkitekt G. B. Rud og hustru Pauline M. Ruds minne» til religiøs og kirkelig virksomhet i Gamle Akers menighet, Oslo.

20 oktbr. **Rundskrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Departementet henleder opmerksomheten på de forandringer som ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1933 (inntatt i Norsk Lovtidende, 1. avdeling nr. 43 for 1933) er foretatt i bestemmelsene om utlevering av kalomelsalve i håndkjøp i §§ 13 og 14 i kongelig plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek.

Endringene trådte i kraft straks. Endringene fra hvad der gjaldt før, består i at den kalomelsalve som kan utleveres, ikke er bundet til en bestemt sammensetning og at der også kan utleveres en svakere kalomelsalve. Da salven er forutsatt å skulle utleveres sammen med en proteinsølvopløsning til å sprøite inn, mens salven skal gnis inn, behøver tuben ikke å ha konisk spiss. Bruksrettledning for salven trykkes på selve tuben.

Medisinaldirektøren har oplyst, at der av Norges røde kors vil bli bragt i handelen en fellespakning «Prokal» som inneholder en 20 % proteinsølvopløsning med pipette og en tube med kalomelsalve som ovenfor omhandlet.

20 oktbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Tyskland 3 oktober 1933 deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst *) med protokoll om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929.

20 oktbr. **Vedtak** **) av Trustkontrollrådet angående bestemmelser for salg av mineralvann i Bergen og Hordaland fylke.

21 oktbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved Edvard Westgaards testamente av 6 november 1922 oprettede «Karenus Westgaards legat til fremme av sang», Stor--Elvdal.

21 oktbr. **Skrivelse** ***) frå Justisdepartementet om et tillegg til § 62 i politivedtekten for Skien.

21 oktbr. **Skrivelse** †) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Furnes herred, Hedmark fylke.

---

*) Se «Overenskomster» 1932 s. 61.
**) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 8 for 1933.
***) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor tillegget er inntatt.
†) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor reglene er inntatt.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 21 oktbr.
regler for Eidskog herred, Hedmark fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 21 oktbr.
regler for Torpa herred, Opland fylke.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 26 oktbr.
fra den britiske legasjon har Bulgaria med virkning fra
4 desember 1933 tiltrådt den internasjonale overenskomst **)
om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929.

Kongelig resolusjon. I henhold til lov nr. 1 av 21 april 27 oktbr.
1933 fastsettes nedenstående reglement for de forberedende prøver ved Universitetet:

§ 1. Eksamen i de forberedende fag hvori prøven holdes ved Universitetet finner sted i slutningen av hvert semester ved en av Det akademiske kollegium opnevnt eksamensdeputasjon. Den kan under særegne omstendigheter med kollegiets samtykke avholdes skriftlig i et eller flere fag. Anmeldelsen til denne eksamen skjer innen den av kollegiet på sedvanlig måte bekjentgjorte tid. Ved anmeldelsen betales den av Stortinget til enhver tid fastsatte avgift.

§ 2. De fag som går inn under denne eksamen er filosofi, latin, gresk og hebraisk. Alle studerende må underkaste sig prøven i filosofi. Teologiske, filologiske, juridiske og medisinske studerende må underkaste sig prøve i latin, forsåvidt de ikke har bestått prøve i latin ved artium, for jurister dog kun dersom de tar juridisk embedseksamen efter gammel ordning. Teologiske studerende må også ha bestått prøve i gresk og hebraisk.

§ 3. I filosofi har eksaminanden å gjøre rede for et pensum som svarer til hvad der foredras i psykologi, logikk, og filosofiens historie i et kursus på 2 semestre, 4 til 5 timer ukentlig.

§ 4. I latin omfatter undervisningen et kursus på i alt 3 semestre, 6 timer ukentlig.

Vordende jurister som vil ta embedseksamen efter gammel ordning og medisinere har å avlegge prøve i hvad der er gjennemgått i kursets 1ste semester, mens prøven for teologer og filologer omfatter hvad der er gjennemgått i det hele kursus.

Som mål for undervisningen i 1ste semester fastsettes: å gjøre rede for det viktigste av formlære og syntaks samt tilfredsstillende å kunne oversette og forklare et utvalg på

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44, hvor reglene er inntatt.

**) Se «Overenskomster» 1932 s. 419.

27 oktbr. 30 tekstsider av lettere prosaforfattere. For det fullstendige kursus på 3 semestre settes pensum til 140 oktavsider av samme art lesestoff som ved muntlig artium.

Der er adgang til å ta prøven i latin 1 semesters pensum ved en prøve avholdt ved eksamensberettiget skole med latinlinje. Prøven blir å avlegge efter de samme regler som for muntlige artiumsprøver. Der er også adgang til ved eksamensberettiget skole med latinlinje å avlegge muntlig artium i latin. Dette fritar for 3 semestres prøven ved Universitetet.

§ 5. I gresk har eksaminanden å gjøre rede for hvad der er gjennemgått i et kursus på 3 semestre, 7 timer ukentlig.

De studenter som har tatt gresk til artium skal avlegge en tilleggsprøve, som bringer deres pensum og kravene til deres kunnskaper i gresk på høide med det som fordres ved den fullstendige universitetsprøve.

§ 6. I hebraisk har eksaminanden å gjøre rede for hvad der er gjennemgått i et kursus på 2 semestre, 4 til 5 timer ukentlig.

§ 7. Som ledetråd ved undervisningen i alle fag ved de forberedende prøver anvendes så vidt mulig lærebøker som er godkjent av vedkommende fakultet.

§ 8. Eksamen i forberedende fag kan avlegges enten under ett for alle fag eller i ett eller flere fag ad gangen.

§ 9. Ved de forberedende prøver gis spesialkarakterer for hvert fag i hele tall. Den som i noget fag får under 4, har ikke bestått prøven og må i et følgende semester underkaste sig ny prøve i faget.

27 oktbr. **Kongelig resolusjon.** I medhold av § 4 i lov av 10 juni 1887 om utførselsavgift av storsild og vårsild, jfr. lov av 22 juni 1928, bestemmes:

I. Utgiftene ved behandling i sykehus av syketrygdede fiskere som har rett til fri kur og pleie m. v. av Vårsildavgiftsfondet, skal inntil videre bare med en halvpart overtas av fondet for det tidsrum som trygdekassen ifølge loven om syketrygd samtidig plikter å betale sådan behandling for, heri også innbefattet behandling i fondets egne sykehus.

Det departement som medisinalvesenet hører under, fastsetter betalingen for behandling på fondets sykehus.

Under «behandling på sykehus» går forpleining på sykehus med kosthold, lægebehandling og medisin.

Fondets forpliktelser gjelder i tiden 31 desember og til opsynet heves, og ytterligere i inntil 3 uker, når det gjelder fiskere som er innlagt på sykehus, før opsynet heves.

II. Det departement som medisinalvesenet hører under, bemyndiges til å fastsette nærmere bestemmelser om anvendelsen av Vårsildavgiftsfondets midler, herunder også om omfanget av fondets ydelser. 27 oktbr.

III. Foranstående bestemmelser trer i kraft 31 desember 1933.

Kongelig resolusjon *). 27 oktbr.

I medhold av § 16 i lov om brennevin og vin til medisinsk bruk av 30 november 1923, jfr. lov av 24 juni 1932, fastsettes nedenstående forskrifter om forordning og utlevering av vin til medisinsk bruk:

§ 1. Vin til medisinsk bruk må ikke utleveres fra apotek uten efter resept eller rekvisisjon fra læge, tannlæge eller dyrlæge.

§ 2. Når ikke annet er bestemt, gjelder for lægeresept på vin bestemmelsene i §§ 1 og 2 i kongelig resolusjon av 17 februar 1928 om avfattelse av lægeresepter, og for tannlægeresept eller rekvisisjon bestemmelsene i § 1 i kongelig resolusjon av 17 februar 1928 om tannlægers forskrivning og anvendelse av lægemidler. Dyrlægeresept på vin må av dyrlægen være påtegnet «Medisin for dyr» med angivelse av dyrets art og eier.

Resept eller rekvisisjon må angi art og mengde av den vin som forordnes eller rekvireres, og uttrykkelig angi at vinen er til medisinsk bruk.

§ 3. Ved resept må vin bare forordnes til medisinsk bruk.

Før resept utstedes, må lægen eller dyrlægen forvisse sig om, at der hos patienten foreligger en sykelig eller lidende tilstand til hvis behandling lægen eller dyrlægen anbefaler vin. Tannlæge må bare forskrive vin til bruk under behandling av patienter på sitt kontor.

Ved resept eller rekvisisjon må ikke forordnes en større mengde vin av over 14 vol. pct. alkoholstyrke enn 1 hel flaske (omkr. 70 à 75 cl) eller 3 hele flasker vin av lavere styrke.

Disse mengdegrenser gjelder ikke, når vin rekvireres til sykehus, klinikker eller til læger eller dyrlæger som har rett til å utlevere lægemidler til sine patienter.

To eller flere resepter på vin må ikke samtidig eller samme dag utstedes til samme patient.

§ 4. Resept på vin har ikke gyldighet for andre enn den som resepten er utstedt til.

§ 5. Resept eller rekvisisjon på vin ekspederes på apotek efter pålydende art og mengde og således at der på én

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

27 oktbr. gang eller samme dag ikke må utleveres større mengde enn anført i § 3.

Der må bare utleveres vinflasker, som er levert av A/S Vinmonopolet eller samlag i optappet stand og som av disse er forsynt med en særlig, iøinefallende etikett med ordene: «Til medisinsk bruk» i store og tydelige bokstaver. Denne bestemmelse gjelder ikke malaga som kan leveres til apotek på fat. For øvrig gjelder bestemmelsene i nærværende forskrifter også for malaga.

§ 6. Resept eller rekvisisjon på vin skal av den som ekspederer den, påføres år og dag da ekspedisjonen skjer, ekspeditørens navn og apotekets stempel.

§ 7. Resept eller rekvisisjon på vin må bare ekspederes én gang og skal holdes tilbake og opbevares på apoteket, ordnet i tidsfølge for hver læge, tannlæge eller dyrlæge, til eftersyn for vedkommende tilsynsmyndighet. Medisinaldirektøren eller Socialdepartementet kan kreve ekspederte resepter eller rekvisisjoner på vin innsendt til gjennemgåelse. Departementet bestemmer hvor lenge opbevaringen skal skje.

Resept eller rekvisisjon på vin kan fremlegges som bevismiddel under straffesak.

§ 8. En resept eller rekvisisjon skal ikke ekspederes, når dens utseende eller andre omstendigheter gir grunn til å anta at den har vært ekspedert før.

To eller flere resepter på vin må ikke samtidig eller samme dag ekspederes til samme patient.

Hvis avhenterens person eller andre omstendigheter gir skjellig grunn til å frykte misbruk, skal ekspedisjon nektes.

§ 9. Ved utlevering av vin på søn- og helligdager eller på andre dager utenfor den sedvanlige ekspedisjonstid, må iakttas bestemmelsene i § 20 i lov om drift av apotek av 4 august 1909, jfr. lov av 28 juli 1921.

§ 10. Forskriftene får, forsåvidt dertil er anledning, tilsvarende anvendelse på utlevering av vin fra læger eller dyrlæger som har rett til å utlevere lægemidler til sine patienter. Disse læger og dyrlæger må føre en liste over sine utleveringer med angivelse av art og mengde av det utleverte, for lægers vedkommende også den sykes navn og for dyrlægers vedkommende det syke dyrs eier og art. Listen må opbevares minst tre år og kan av medisinaldirektøren eller departementet kreves innsendt til gjennemgåelse.

§ 11. Apotekere og medisindispenserende læger og dyrlæger må ved kjøp av vin fra A/S Vinmonopolet eller samlag skriftlig erklære hvorvidt vinen er bestemt til medisinsk bruk.

§ 12. Ved vin forståes i disse forskrifter en drikk som 27 oktbr.
er tilvirket av druesaft gjennem alkoholgjæring, samt fruktvin og mjød og som ikke inneholder over 21 vol. pct. alkohol. Vin av høiere alkoholstyrke regnes som brennevin.

§ 13. Resept eller rekvisisjon på medisinske blandinger som inneholder vin, er undtatt fra foranstående forskrifter på samme betingelser hvorunder brennevinsblandinger ved kongelig resolusjon av 1 februar 1924 er undtatt fra reseptlovens bestemmelser.

§ 14. Departementet kan gi nærmere regler for gjennemførelse av kontroll med, at forskriftene blir overholdt.

§ 15. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 16. Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig opheves de forskrifter om utlevering av vin fra apotek til medisinsk bruk som er fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 august 1924.

Bestemmelsen i § 5, annet ledd, om at der bare må utleveres vinflasker som er forsynt med en særlig etikett, gjelder ikke vinflasker som er levert fra A/S Vinmonopolet eller samlag før forskriftenes ikrafttreden. Slike vinflasker kan apotek og medisindispenserende læger og dyrlæger utlevere uten den påbudte særlige etikett inntil 31 desember 1933, men senere bare når de ved A/S Vinmonopolets eller samlags medvirkning er forsynt med etikett som nevnt.

Kongelig resolusjon. Den ved kongelig resolusjon av 27 oktbr.
29 november 1929 i medhold av § 19 i lov av 22 juni 1928 om landets kornforsyning fastsatte arbeidsordning m. v. for Kornankenevnden, endres overensstemmende med et fremlagt utkast.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

De fastsatte endringer er følgende:

I. Ny § 4.

Hvor intet annet er bestemt nedenfor, avgjøres klagen av den samlede nevnd.

Er klagen av mindre økonomisk interesse og uten prinsipiell betydning, kan den avgjøres av 3 av nevndens medlemmer. I så fall sammensettes nevnden av formannen, det forretningskyndige medlem samt det av de øvrige av nevndens medlemmer som nærmest representerer den landsdel hvor klageren har sitt hjemsted.

Klagen kan også avgjøres av formannen alene, når det av klagen måtte fremgå at avgjørelsen ikke avhenger av noen skjønnsmessig vurdering av varens kvalitet. En av formannen truffet avgjørelse kan dog av klageren forlanges inn-

27 oktbr. brägt for nevnden til fornyet behandling innen 4 uker fra den dag klageren i anbefalt brev sendes underretning om avgjørelsen.

Formannen bestemmer på hvilken måte saken eller mulig anke over formannens avgjørelse skal avgjøres, samt rettens sammensetning i henhold til foranstående regler.

II. Ny § 7.

Hvis noen påkaller nevndens avgjørelse uten skjellig grunn, kan han pålegges helt eller delvis å utrede omkostningene ved saksbehandlingen.

III. De nuværende paragrafnummer 4, 5, 6, 7, 8, 9 og 10, får følgende nye nummer: 5, 6, 8, 9, 10, 11 og 12.

27 oktbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 91 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål bestemmes at nevnte lovs kapitel I (Om jordstyre m. v.), kapitel II (Om skjønn m. v. i avståelses- og forkjøpssaker), kapitel X (Om tvungen avståelse av tomter m. v.) og kapitel XIII (Erhververens rådighet over eiendom erhvervet i medhold av denne lov) inntil videre skal komme til anvendelse i kjøpstaden Horten.
2. Godtgjørelsen til medlemmene av Horten jordstyre fastsettes av bystyret med Landbruksdepartementets godkjenning. Byen skal overta den andel av utgiftene ved lovens anvendelse i Horten som efter dens §§ 7 og 10 faller på fylket.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

27 oktbr. **Kongelig resolusjon** *). Landbruksdepartementet bemyndiges til å utferdige de bestemmelser som det i lov om fredning av kreps m. v. av 19 mai 1916, jfr. lov av 5 mai 1933, er tillagt Kongen å utferdige.

27 oktbr. **Kongelig resolusjon.**

1. Ved behandling av foreliggende spørsmål om forandringer i vedtektene for Statsbanenes pensjonskasse og Hovedbanens pensjonskasse tiltredes Hovedstyret for statsbanene av 3 representanter for personalet for hver kasse valgt av og blandt vedkommende kasses medlemmer efter nærmere fastsatte regler overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag.

2. Personalets representanter tilståes på reiser skyss- og kostgodtgjørelse med natt-tillegg som bestemt for vedkommende tjenestemannsklasse for reiser utenfor distriktet.

---

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Ogndal, Egge, Stod, Kvam, Beitstad og Snåsa herreder i Nord-Trøndelag fylke. 27 oktbr.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en ligningsnevnd, hvori uttales at der ikke er adgang til å velge ligningssekretær, som ikke er medlem av nevnden, til å representere ligningsnevnden ved møte for fylkesskattestyret i henhold til landskattelovens § 100 siste ledd. Heller ikke antas der å være adgang til å velge ham hertil sammen med et medlem av nevnden. 27 oktbr.

Det antas å være et medlem av den nevnd som har behandlet ligningen for 1933—1934, som blir å velge ved behandling av spørsmål vedrørende denne ligning, uansett om fylkesskattestyrets behandling først finner sted efter nyttår 1934.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeriregler for Vinger herred, samt for den del av sjøen Møkkeren som ligger i Brandval herred, Hedmark fylke. 30 oktbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Sørli herred, Nord-Trøndelag fylke. 1 novbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til auksjonsforvalteren i Oslo, hvori meddeles at man antar at det i henhold til firmaregisterlovens § 35 siste ledd er adgang til å registrere et enkeltmannsfirma hvis formål er skibsrederi. 1 novbr.

Kongelig resolusjon. I henhold til § 1 i lov av 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn gis stadfestelse på et fremlagt utkast til statutter for Rjukan barneherberge. 2 novbr.

Kongeleg resolusjon ***). 2 novbr.

I. I samhøve med § 1 i lov um naturfreding frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal ein på eit framlagt kart nøgjare avmerkt teig med 3 gravhaugar og 2 steinsetningar av gnr. 42 bnr. 7 Sandved i Høyland herad, Rogaland fylke, vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag.

II. Fredingsvedtaket skal kunngjerast med uppslag på fredingsstaden.

---

*) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor reglene er inntatt.

**) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj, 6 november i Lovtid. 1ste deild nr. 45.

2 novbr. **Kongelig resolusjon** *).

I medhold av § 89 i lov om domstolene av 13 august 1915 nr. 5 bestemmes:

I. Når domsmenn skal tas ut til rettsmøter under de store havfiskerier, og de almindelige regler for uttagningen (domstolslovens kap. 4 og 5) ikke uten ulempe kan følges, og heller ikke annen fremgangsmåte er fastsatt ved lov, blir derved å gå frem på følgende måte:

a. Er der i henhold til lov valgt tilsynsmenn under fisket, blir domsmennene i almindelighet å ta ut blandt dem av disse som måtte være til stede på rettsstedet eller i dettes umiddelbare nærhet. Uttagningen skjer for straffesakers vedkommende ved loddtrekning, som rettens formann i god tid før rettsmøtet foretar i overvær av to rettsvidner. For andre saker — så vel som når der ikke er minst 5 tilsynsmenn å velge blandt — skjer uttagningen gjennem opnevnelse av rettens formann.

b. Er der ikke valgt tilsynsmenn, eller er der forhold som gjør at domsmennene ikke uten ulempe kan tas ut blandt disse, blir for alle saker domsmennene ved loddtrekning å ta ut av et utvalg på 20 mann som rettens formann for hvert rettsmøte opnevner blandt de tilstedeværende fiskere som er skikket for hvervet. Fortrinsvis tas de som på sine hjemsteder er utvalgt til å være domsmenn.

c. Så vel ved opnevnelse som ved uttrekning av domsmenn blir så vidt mulig å iaktta at der ikke blir tatt fiskere fra de farkoster eller notlag hvor nogen tidligere under samme fiske har gjort tjeneste som domsmann, og at der ikke på én gang tas mer enn én mann fra hver farkost, og ikke mer enn én av 10 av hvert notlag.

Kan fulltallig utvalg efter post b ikke tilveiebringes uten at der medtas nogen som, efter hvad foran er sagt, bør søkes forbigått, skal det være tilstrekkelig at utvalget består av minst 5.

d. Opsynet sørger for at domsmennene blir tilkalt. Opsynet har også å bistå dommeren med de oplysninger som er fornødne til opnevnelsen.

e. Med hensyn til størrelse og utbetaling av godtgjørelse til domsmenn forholdes efter de til enhver tid gjeldende lovregler.

II. Punkt 5 i kongelig resolusjon av 30 desember 1907 om anordning av opsyn m. v. under torskefisket i Møre fylke opheves.

---

*) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

Kongelig resolusjon *). 2 novbr.

1. I medhold av lov av 30 juni 1932 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk meddeles stadfestelse inntil videre på De norske klippfiskeksportørers landsforenings vedtekter overensstemmende med et fremlagt utkast.

2. Utførsel av klippfisk her fra landet skal fra og med 25 november 1933 inntil videre være betinget av at den for hvis regning utførselen skjer, er medlem av De norske klippfiskeksportørers landsforening, eller at foreningen har samtykket i utførselen.

De i post 1 stadfestede vedtekter er sålydende:

§ 1. De norske klippfiskeksportørers landsforening er dannet for overensstemmende med lov nr. 11 av 30 juni 1932 å vareta felles interesse for klippfisknæringen.

§ 2. Ethvert norsk firma organisert som enkeltmannsfirma, ansvarlig selskap eller aktieselskap og som driver eller akter å drive regulær klippfiskeksport, kan være medlem eller bli optatt som medlem av landsforeningen når det opfyller følgende betingelser:

1. Det må drive klippfiskeksport utelukkende for egen regning (må således ikke omsette klippfisk i egenskap av megler eller kommisjonær eller, hvis firmaet er et ansvarlig selskap, ikke omsette klippfisk for regning av nogen av innehaverne).
2. Dets chef eller lederen av dets eksportavdeling må være branchekyndig og ha minst 5 års praksis i eksportvirksomhet.
3. Firmaet må eie en nettoformue på minst kr. 10 000,00.
4. Det må ha kontor og lagerhus her i landet.
5. Det må skriftlig ha vedtatt forpliktelse til å underkaste sig voldgiftsavgjørelser overensstemmende med reglene i §§ 7 og 8 som endelige.

Firmaer som ved disse vedtekters vedtagelse er medlemmer av landsforeningen eller da driver klippfiskeksport som fiskerlags eller tilvirkerlags egen eksportforretning, kan vedbli å være medlem henholdsvis bli optatt som medlem på betingelse av at de opfyller kravet under punkt 3 senest innen 1 august 1934.

Et firma anses for norsk, når det fyller de vilkår som lov om handelsnæring av 21 juni 1929 § 1 setter for å anses som «innvåner av riket».

Landsforeningens styre avgjør om ansøkninger om med-

*) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

2 novbr. lemsskap skal godtas og kontrollerer at de firmaer som allerede er medlemmer av foreningen opfyller de opstilte vilkår.

Hvis en ansøkning om medlemsskap ikke innvilges, kan spørsmålet innankes for Handelsdepartementet til endelig avgjørelse.

De firmaer som er medlemmer av foreningen, skal hvert ha sin særskilte leder og være helt selvstendige i forhold til hinannen innbyrdes og i forhold til andre eksportfirmaer i klippfiskbranchen. Et firma må således ikke arbeide ved siden av noget annet firma i branchen med helt eller delvis de samme interessenter. Undtatt herfra er dobbeltfirmaer som ved disse vedtekters vedtagelse er medlemmer av landsforeningen eller da driver klippfiskeksport som fiskerlags eller tilvirkerlags egen eksportforretning. Disse firmaer må dog ha felles agent på eventuelle minsteprismarkeder.

Hvorvidt et firma er dobbeltfirma og således ikke kan være medlem av foreningen, avgjøres i tvilstilfelle av den i vedtektene omhandlede voldgiftsrett.

§ 3. Landsforeningen skal slutte overenskomster angående den innenlandske klippfiskomsetning med norske kjøpertilvirkerlag og fiskerlag som måtte ønske det.

Overenskomstene skal være i overensstemmelse med det vedlagte normalutkast som er godkjent av Handelsdepartementet.

Landsforeningens medlemmer er forpliktet til å overholde bestemmelsene i disse overenskomster.

Omsetningen av råfisk og saltfisk forblir fri.

Landsforeningen og dens medlemmer er forpliktet til ikke å vedta prisregulerende forskrifter like overfor fiskerne.

§ 4. Der opnevnes et prisråd for den utenlandske omsetning. Prisrådet skal tre i funksjon når landsforeningen med $^2/_3$ flertall beslutter at ett eller flere markeder skal undergis minstepriser.

Prisrådet skal bestå av 3 medlemmer fra Kristiansund, 2 fra Ålesund, 1 fra Bergen og 1 fra Bodø samt av 1 representant for fiskerne og 1 for tilvirkerne, alle med varamenn. Den ene av de 2 sistnevnte representanter og dennes varamann skal være bosatt i Kristiansund og den annen og dennes varamann i Ålesund. Den ene representant med varamann opnevnes av styret for Fiskaranes klippfisklag, Ålesund, og styret for Klippfisklaget for Nordmøre og Nord- og Sør-Trøndelag, Kristiansund N., efter at Nordlands fylkes fiskarlag er hørt og den annen representant med varamann av styret for tilvirkernes salgslag i Kristiansund. Fiskernes og tilvirkernes representanter i landsforeningens prisråd bør tillike være medlemmer av prisrådet for den innenlandske omsetning. Prisrådets formann skal være bosatt i Kristiansund og varaformannen i Ålesund.

Prisrådet fastsetter minstepriser i henhold til instruks, ut- 2 novbr.
arbeidet av styret og godkjent av landsforeningen. Prisene fastsettes således at man først utregner gjennemsnittet av Kristiansund-representantenes forslag og av Ålesund-representantenes forslag hver for sig. Derefter fastsetter man minsteprisen til gjennemsnittet av de to sistnevnte tall samt Bergen-representantens og Bodø-representantens forslag, idet Kristiansund-representantenes gjennemsnittsforslag teller for 3 stemmer, Ålesund-representantenes gjennemsnittsforslag for 2 stemmer, Bodø-representantens forslag for 1 stemme og Bergen-representantens forslag for ½ stemme. En tilvirker valgt av styret for tilvirkerlaget i Bodø kan tiltre ved Bodø-representantens avgivelse av forslag til minstepriser uten at dennes stemmetall derved forrykkes og således at tilvirker-representanten og Bodø-representanten hver har en halv stemme ved forslagets avgivelse. Vedkommende tilvirker-representant er underkastet de samme regler som prisrådets øvrige medlemmer, dog uten adgang til å delta i samlet rådsmøte.

Hvis prisrådet med minst 4 stemmer finner at noe medlem fremsetter åpenbart urimelig prisforslag, kan prisrådet sette vedkommendes forslag ut av betraktning med tilsvarende fradrag av vedkommendes andel i byens stemmetall. Sådanne tilfelle blir å innrapportere til styret.

§ 5. Handelsdepartementet opnevner efter innstilling fra landsforeningens styre en tillitsmann på de eksportsteder hvor styret og landsforeningens representanter i prisrådet i fellesskap måtte bestemme at en sådan skal ansettes.

Tillitsmannen må være en forretningsmann eller jurist med kjennskap til klippfiskeksporten og nøitral i forholdet til denne. Stillingen avlønnes som bistilling.

Tillitsmennene har å føre kontroll med at landsforeningens medlemmer overholder dens vedtekter, beslutninger og overenskomster. Kontrollen utføres ved gjennemgåelse av vedkommende eksportørers korrespondanse (brev, telegrammer, avskrift av telegrammer etc.), bøker, skibning, papirer m. v., foranlediget ved klager som innsendes gjennem landsforeningens styre. Tillitsmannen avgir innberetning til landsforeningens styre.

Instruks for tillitsmennene utferdiges av styret. Den er undergitt Handelsdepartementets approbasjon.

§ 6. Landsforeningens medlemmer er forpliktet til lojalt å overholde foreningens vedtekter og i kraft av disse fattede beslutninger og inngåtte overenskomster og til i sin forretningsvirksomhet å avholde sig fra utilbørlig konkurranse i enhver form.

§ 7. Efter innstilling fra Justisdepartementet opnevner Kongen en voldgiftsrett bestående av en dommer som formann

2 novbr. og 2 andre medlemmer. Kongen fastsetter de nærmere regler for voldgiftsrettens virksomhet.

Landsforeningen og dens medlemmer er forpliktet til å la spørsmål om forståelse, overtredelse eller omgåelse av foreningens vedtekter eller i kraft av dem fattet beslutning eller inngått overenskomst samt spørsmål om utilbørlig konkurranse avgjøres endelig av voldgiftsretten.

Adgang til å reise sak for voldgiftsretten har Handelsdepartementet, landsforeningens styre og hvert enkelt medlem samt hvor det gjelder overenskomster i henhold til vedtektenes § 3 vedkommende tilvirkerlags eller fiskerlags styre, samt hvert enkelt medlem av de nevnte lag.

Før et enkelt medlem av de enkelte organisasjoner kan innbringe en sak for voldgiftsretten, skal han gi styret for angjeldende organisasjon opfordring til å gjøre det i sitt sted. Undtatt herfra er sak mot selve den organisasjon vedkommende er medlem av.

Voldgiftsretten avgjør hvem der skal bære omkostningene ved den enkelte saks behandling (saksøkeren, saksøkte eller begge i forening). De øvrige utgifter ved voldgiftsretten bæres av landsforeningen, og dersom overenskomster blir inngått i henhold til vedtektenes § 3 også av de angjeldende tilvirkerlag og fiskerlag. Bestemmelse herom blir å innta i overenskomstene. Fordelingen av utgiftene mellem de enkelte organisasjoner fastsettes skjønnsmessig av Handelsdepartementet.

§ 8. Overtrer eller omgår et medlem nogen av bestemmelsene i disse vedtekter eller av beslutning eller overenskomst som er istandbragt i kraft av dem, eller gjør han forsøk herpå, eller gjør han sig skyldig i utilbørlig konkurranse i nogen form, skal vedkommende medlem være forpliktet til å underkaste sig at voldgiftsretten ilegger ham en efter forholdene avpasset konvensjonalbot på inntil kr. 20 000,00, ved hvis fastsettelse bl. a. blir å ta i betraktning forgåelsens art, de følger den måtte ha eller kunde ha fått og hvilke kvanta forgåelsen vedrører.

I særlig graverende tilfelle og navnlig i gjentagelsestilfelle er han også forpliktet til å underkaste sig at han blir ekskludert av foreningen for inntil 2 år.

Hvis det ene av to firmaer med helt eller delvis felles ledelse (dobbeltfirmaer) rammes av eksklusjon, skal eksklusjonen gjelde også det annet firma. Intet medlem kan delta i eksport sammen med et ekskludert medlem, så lenge eksklusjonen varer.

Når det gjelder overenskomster med fisker- og tilvirkerlag i henhold til vedtektenes § 3, er konvensjonalboten høist kr. 5 000,00.

I tillegg til konvensjonalboten er et medlem forpliktet til å underkaste sig inndragning av den fortjeneste han har inn-

vunnet ved angjeldende handling. Når denne må antas å være foretatt uten forsett eller av mindre grov uaktsomhet, kan voldgiftsretten bestemme at kun inndragning skal skje. 2 novbr.

Bøter og inndragne beløp i henhold til nærværende paragraf tilfaller et fond til beste for klippfisknæringen. De nærmere forskrifter for fondet blir å utferdige av Handelsdepartementet.

Foreningens medlemmer skal avgi en skriftlig erklæring om at de inngår en voldgiftsavtale i henhold til bestemmelsene i foregående og nærværende paragraf.

§ 9. Til sikkerhet for overholdelse av landsforeningens vedtekter eller i kraft av dem fattet beslutning eller inngått overenskomst samt til sikkerhet for riktig betaling av idømt konvensjonalbot eller inndratt fortjeneste i henhold til foregående paragraf, stiller hvert medlem av landsforeningen til disposisjon for foreningens styre en solaveksel på et beløp beregnet efter 8 øre pr. vekt klippfisk eksportert i det foregående kalenderår, dog således at vekselens minimumsbeløp er kr. 2 000,00, og dens maksimumsbeløp kr. 20 000,00.

Betales ikke eventuell konvensjonalbot eller fortjeneste som er besluttet inndradd, og solavekselen har utilstrekkelig verdi, ekskluderer styret vedkommende medlem.

§ 10. Til dekning av landsforeningens utgifter fastsettes der en avgift av 5 øre pr. eksportert vekt. Avgiftens størrelse optas til revisjon på hver ordinær generalforsamling, således at avgiftens samlede innbringende ikke vesentlig overstiger hvad der medgår til landsforeningens drift. Hvad der måtte bli igjen efter at utgiftene er dekket, overføres til næste års budgett. Avgiften erlegges ved skibningen til landsforeningens kontor.

For de markeder hvor tillitsmenn ansettes i henhold til § 14 d, erlegges ved skibningen en ekstra-avgift til dekning av de dermed forbundne utgifter i form av tillitsmannsprovisjon. Denne fastsettes av styret og landsforeningens representanter i prisrådet i fellesskap.

§ 11. Landsforeningen kan beslutte på generalforsamling med $^2/_3$ flertall at der innen den skal dannes en sammenslutning av eksportører for optagelse av ordrer gjennem et fellesorgan på ett eller flere markeder. Sammenslutningen skal da omfatte alle foreningens medlemmer som driver eller akter å drive eksport på vedkommende marked. Beslutning om dannelse av sådan sammenslutning må godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 12. Generalforsamlingen er landsforeningens høieste myndighet. Ordinær generalforsamling avholdes hvert år innen mai måneds utgang. Så vel ordinær som ekstraordinær generalforsamling sammenkalles skriftlig eller telegrafisk av styret

2 novbr. med minst 14 dagers varsel for ordinær generalforsamlings vedkommende og 8 dager for ekstraordinær generalforsamlings vedkommende. Styret bestemmer stedet for generalforsamlingens avholdelse. I innkallelsen angis de saker som skal behandles. På ordinær generalforsamling behandles: årsberetning, revidert regnskap, revisjon av avgifter i henhold til § 10, valg av styre med varamenn, valg av styrets formann og en 1. og en 2. varaformann, valg av representanter og varamenn til prisråd, valg av 1 revisor med 1 års funksjonstid og hvis opgave det skal være å foreta så vel tallmessig som kritisk revisjon, samt de øvrige saker som i vedtektene er henlagt til den ordinære generalforsamling. Generalforsamlingen bestemmer godtgjørelse til styrets formann og styrets øvrige medlemmer samt lønn for revisor. Videre eventuelle vedtektsforandringer og forslag som er innkommet til styret minst 15 dager før generalforsamlingens avholdelse.

Ekstraordinær generalforsamling kan avholdes efter beslutning av styret eller generalforsamlingen eller efter forlangende av ¼ av foreningens samlede medlemstall. Saker som ønskes behandlet på ekstraordinær generalforsamling må være innkommet til styret senest 15 dager før dens avholdelse.

En generalforsamling er beslutningsdyktig når minst halvparten av foreningens medlemmer er representert ved fremmøte eller ved fullmakt.

Dersom en generalforsamling ikke er beslutningsdyktig på grunn av utilstrekkelig fremmøte, kan ny generalforsamling innkalles til fornyet behandling av de saker som var opslått til behandling på den første, og den nye generalforsamling er da beslutningsdyktig uten hensyn til de møtendes antall.

Stemmeretten graderes således:

inntil 40 000 vekter eksportert fisk . . . . . gir 1 stemme
fra og med 40 000 vekter inntil 100 000 vekter eksportert fisk . . . . . » 2 »
fra og med 100 000 vekter og derover eksportert fisk . . . . . » 3 »

Foregående kalenderårs eksport legges her til grunn.

Avgjørelsene treffes ved stemmeflertall hvor intet annet er bestemt i foreningens vedtekter.

Ethvert medlem av foreningen er forpliktet til å overta de hverv hvortil vedkommende velges, og har rett til å frasi sig valg til vedkommende hverv i likeså lang tid som han umiddelbart forut har fungert.

Kontingenten skal være kr. 100,00 pr. år.

§ 13. Styret skal bestå av 7 medlemmer, 1 fra Bergen, 2 fra Ålesund, 3 fra Kristiansund og 1 fra Bodø. Der velges tilsvarende antall varamenn for hver av byene.

Formannen og 1. og 2. varaformann som velges av general- 2 novbr.
forsamlingen, skal ha en funksjonstid av 1 år.

Formannen velges fra det sted hvor foreningen efter generalforsamlingens beslutning har sitt kontor.

Til gyldig styrebeslutning kreves simpelt flertall og minst 5 medlemmer eller varamenn må ha avgitt stemme. Ved stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Av styret utgår vekselvis første gang 4 medlemmer og næste gang 3. Hvem der skal gå ut første gang avgjøres ved loddtrekning.

Landsforeningen forpliktes av formannen eller i hans forall av en av de to varaformenn.

§ 14. Det påhviler styret:

a. å innkalle til generalforsamling og foranledige de nødvendige valg avholdt til rett tid,
b. å anta sekretær og kontorhjelp og fastsette deres lønn,
c. å bringe i forslag innenlandske tillitsmenn for kontrollen og fastsette deres lønn,
d. å stå i rapport med de av departementet opnevnte tillitsmenn og overvåke at de gjør sin plikt ved å foreta den nødvendige kontroll, ansette tillitsmenn for landsforeningen på utenlandske markeder hvor dette finnes påkrevet, og stå i kontakt med dem samt være deres overordnede. Instruksen for tillitsmennene utarbeides av styret, men må godkjennes av landsforeningen,
e. å iverksette bestemmelser og overenskomster som er truffet av generalforsamling eller medlemsmøte, samt å føre innseende med at de overholdes, samt videre å holde foreningens medlemmer underrettet om de til enhver tid gjeldende bestemmelser og for øvrig alt av interesse,
f. å motta og behandle tillitsmennenes rapporter og fremme saker som skal avgjøres av voldgiftsretten,
g. å forberede arbeide med eventuelle avtaler og overenskomster mellem foreningen og selskaper, institusjoner og organisasjoner,
h. i fellesskap med landsforeningens representanter i prisrådet å fremlegge forslag om innførelse eller ophevelse av minstepriser på utenlandske markeder,
i. 1) til rettledning for medlemmene og, om det ønskes, for voldgiftsretten å avgi uttalelser om prispolitikk, utbud, salgsmetoder, leveringsbetingelser og andre forretningsmetoder som bør følges,
   2) å angi handlemåter som må betegnes som utilbørlig konkurranse, efterat spørsmålet er forelagt avdelingene til uttalelse,
j. å forvalte og disponere landsforeningens midler,

2 novbr. k. å utføre andre gjøremål som ikke er forbeholdt generalforsamling, medlemsmøte eller andre av landsforeningens instituerte myndigheter.

§ 15. Styret kan, når det finner det ønskelig, innkalle medlemmene i de forskjellige byer med tilhørende distrikter til lokale medlemsmøter i de respektive byer under ledelse av vedkommende bys styremedlem eller hans varamann. Styret kan også beslutte at ekstraordinær generalforsamling skal avholdes på samme måte. Resultatet av de lokale medlemsmøters forhandlinger innrapporteres straks til styrets formann. Hvor der er klippfiskgruppe og handelsstandsforening og gruppens samtlige medlemmer er tilsluttet landsforeningen, skal innkallelse og ledelse av de lokale medlemsmøter foretas av gruppens formann eller næstformann.

§ 16. Ved styremøter skal de medlemmer eller varamenn som må foreta reiser, ha reise- og diétgodtgjørelse efter nærmere bestemmelser som fastsettes herom av generalforsamlingen.

§ 17. De midler som ikke allerede er anvendt til dekning av landsforeningens utgifter, skal ved landsforeningens ophør tilbakebetales medlemmene i forhold til de beløp av den samlede innbetalte avgift som de har erlagt. Medlemmer som melder sig ut av landsforeningen uten å ha forbrutt sig mot foreningens bestemmelser, skal på samme måte ved utmeldelsesfristens utløp tilbakebetales sin andel av de udisponerte beløp.

§ 18. Utmeldelse av landsforeningen må være skriftlig og kan kun skje med 3 — tre — måneders varsel.

§ 19. Forandringer i disse vedtekter kan foretas på så vel ordinær som ekstraordinær generalforsamling. Det kreves $^2/_3$ stemmeflertall og forandringene skal godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 20. Medlem, som ikke er et personlig ansvarlig firma, skal i alle anliggender vedrørende dets medlemsstilling i landsforeningen, la sig representere av en enkelt person, som enten må være styremedlem, adm. direktør eller ansatt i medlemmets firma. For sådan representant kan medlemmet også opnevne varamann i tilsvarende stilling.

Hvert medlem skal til landsforeningens styre skriftlig opgi navnet på sin representant og eventuelt varamann. Representanten (og eventuelt varamannen) har i og med opnevnelsen uinnskrenket fullmakt til å handle på medlemmets vegne i foreningens anliggender, inntil opnevnelsen er skriftlig tilbakekalt. Opnevnelse der inneholder begrensninger i fullmakten, er ugyldig.

Et medlem kan ved hver enkelt anledning også la sig representere ved fullmektig som må være styremedlem, adm. direktør

eller ansatt i medlemmets firma eller i et annet firma som står tilsluttet landsforeningen som medlem. 2 novbr.

Medlem for hvilket der ikke foreligger gyldig opnevnelse av representant (eventuelt varamann), kan ikke stemme i foreningen.

Skifter et firma, som er medlem, eier, plikter den forrige eier straks å melde dette til styret. Den nye eier skal da innen én måned efter sin overtagelse av firmaet avgi til landsforeningens styre skriftlig erklæring om at han vedtar i alle henseender å inntre i den forrige eiers rettigheter og plikter.

Avgir ikke den nye eier sådan erklæring innen den fastsatte frist, blir den forrige eiers meddelelse om eiendomsovergangen å betrakte som utmeldelseserklæring for firmaet. Skjer sådan eiendomsovergang uten at den forrige eier anmelder det, kan styret skriftlig meddele vedkommende firma at det er å betrakte som utmeldt, idet denne meddelelse da blir å betrakte som utmeldelseserklæring fra den forrige eier selv.

§ 21. Opstår der tvil angående fortolkningen av vedtektene eller hvorvidt avgjørelser truffet av styret, prisrådet eller generalforsamling strider mot vedtektene, kan den avgjøres med bindende virkning av voldgiftsretten.

§ 22. Disse vedtekter skal godkjennes av Handelsdepartementet.

§ 23. Landsforeningen kan ikke besluttes opløst før fra 1 september 1934. Forslag om opløsning kan behandles så vel på ordinær som ekstraordinær generalforsamling. Foreningen kan kun opløses ved beslutning fattet derom med minst $^2/_3$ av foreningens samtlige stemmer. Er foreningens opløsning besluttet, treffer generalforsamlingen samtidig de nærmere bestemmelser om opløsningens iverksettelse.

Kongelig resolusjon *). 2 novbr.

Der foretas følgende forandringer i kongelig resolusjon av 18 august 1933 angående Sovjet-samveldets handelsrepresentasjon i Norge's rett til her i riket å utøve salgs- og borttingningsvirksomhet:

1. I 1ste avsnitt sløifes bestemmelsen om at salgs- og borttingningsretten gjøres betinget av at der handles om engros-partier, og at varen skal leveres fra Sovjet-samveldet efter handelens avslutning.

2. I 2net avsnitt punkt b. sløifes betingelsen om at den norske kjøper må ha forretningssted i norsk kjøpstad og at hans forretningsvirksomhet også ellers må omfatte direkte innførsel av varepartier fra utlandet.

*) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

2 novbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Det høieste opkravsbeløp som kan heftes på innenrikske postforsendelser fastsettes fra den tid Poststyret bestemmer til kr. 3000,00 på forsendelser mellem postkontorer, kr. 1000,00 på forsendelser fra postkontorer til poståpnerier, kr. 500,00 på forsendelser fra poståpnerier.

2. Poststyret bemyndiges til fremtidig å fastsette maksimumsbeløpet for alle slags innenrikske postanvisninger.

2 novbr. **Kongelig resolusjon.** Der fastsettes regler og satser for godtgjørelse for baneformenn og banevoktere ved banestrekningen Namsos—Grong for fravær fra kvarter overensstemmende med Arbeidsdepartementets forslag i foredrag av 2 november 1933.

2 novbr. **Kongelig resolusjon.** I henhold til § 85, 3 i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 bestemmes at regnskapsførselen og forvaltningen av det i nevnte paragraf omhandlede fond henlegges under Finansdepartementet.

Fondet for øvrig administreres inntil videre av Arbeidsdepartementet, og utdelingen av fondets midler foretas av dette departement efter innstilling av et utvalg bestående av et av Norges brandkasse, et av Assuransekomitéen og et av Norske gjensidige brandkassers landsforening opnevnt medlem.

2 novbr. **Vilkår** for anlegg og drift av radiostasjoner ombord på norske skib (skibsstasjoner).

Fastsatt av Handelsdepartementet 2 november 1933.

Konsesjonsdokument.

I henhold til lov av 29 april 1899 med senere endringslover og lov av 24 juli 1914 samt kongelig resolusjon av 4 januar 1929 meddeles herved tillatelse for .....

.....

.....

til å oprette og drive en radiostasjon ombord i skibet.....

.....

Tillatelsen gjelder i 5 år fra og med ..... og derefter inntil videre. Efter de nevnte 5 år kan konsesjonen når som helst inndras av Handelsdepartementet med 6 måneders varsel.

Stasjonen skal tilhøre den av de klasser som er omhandlet i det almindelige radioreglement. Over-

*) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45.

ensstemmende hermed og med nedenstående § 5 vil stasjonen 2 novbr.
ha ..... timers tjenestetid pr. døgn.

Stasjonen skal være åpen for ..... korrespondanse.

Anropsignalet blir .....

Den skibstakst som tilfaller stasjonen blir ..... øre (..... centimes) pr. ord uten nogen minimumstakst pr. telegram.

Konsesjonen meddeles for øvrig på følgende vilkår:*)

§ 1. Konsesjonshaveren er med hensyn til stasjonens anlegg og drift forpliktet til i alle henseender å rette sig efter de til enhver tid gjeldende, av Norge tiltrådte internasjonale overenskomster med tilhørende reglementer angående radiotelegrafi og -telefoni, samt efter de bestemmelser angående radiotelegrafi og -telefoni som måtte utferdiges av Handelsdepartementet eller av Telegrafstyret.

§ 2. Telegrafstyret skal ha rett til i tjenestens interesse og i tilfelle efter nødvendig konferanse med Marinestyret å forlange en hvilken som helst forandring av de fastsatte frekvenser (bølgelengder) innenfor de i reglementet opstilte grenser, enten som en midlertidig eller som en varig foranstaltning ved stasjonens drift.

§ 3. Stasjonen skal i enhver henseende være i overensstemmelse med den av Telegrafstyret godkjente anleggsbeskrivelse, som er vedlagt konsesjonsdokumentet, og som ikke må fravikes uten Telegrafstyrets samtykke.

Konsesjonshaveren skal la det være sig maktpåliggende å holde stasjonen i den best mulige stand til sikring av en god ekspedisjon.

§ 4. For å sikre radiostasjonens normale funksjon skal ledningsskjema og utførlig bruksanvisning for alle deler av stasjonen (også for akkumulatorbatterier) forefinnes ombord og holdes ajour. Ledningsskjema for hoved- og nødsender skal være innrammet og ophengt i radiorummet.

Det skal i passende utstrekning**) holdes reserve av sådant materiell som erfaringsmessig er gjenstand for forbruk, såsom sende- og mottagerrør, telefoner, sikringer, bør-

---

*) Foruten konsesjonsvilkårene gjelder også de forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste ombord i skib som er utferdiget av hensyn til sikkerheten til sjøs, for de skib som omfattes av disse forskrifter.

**) For skib som omfattes av de forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste som er utferdiget av hensyn til sikkerheten til sjøs, er omfanget av reservedeler og verktøi m. v. fastsatt i nærmere regler som er knyttet til forskriftene.

2 novbr. ster, nøklekontakter, gnistelektroder, glimmerringer, kondensatordeler, krystalldetektorer, ledningsmateriell, antennemateriell, elektrolyt og destillert vann for akkumulatorbatterier og lignende. Enn videre skal det holdes verktøi til utførelse av mindre reparasjoner. Det skal efter nærmere bestemmelser føres en materialbok inneholdende fullstendig fortegnelse over stasjonens materiell av en hver art.

§ 5. Det må sørges for at telegrafisten får anledning til å gi de meldinger til kyststasjonene som radioreglementet forutsetter, og likeledes til i størst mulig utstrekning å lytte på de anrop (trafikklister) som nærliggende kyststasjoner sender ut til bestemte tider.

Enn videre skal telegrafisten gis anledning til å foreta nødvendige vedlikeholdsarbeider, ladning av batterier m. v.

Enhver skibsstasjon skal ha en tjenestetid på minst 3 halvtimer fordelt på døgnets 24 timer efter førerens nærmere bestemmelse.

§ 6. Stasjonene er forpliktet til med absolutt fortrinsrett å motta og likeså å besvare n ø d a n r o p, hvor disse enn kommer fra og å fremme dem og den derav flytende korrespondanse på tilbørlig måte.

§ 7. Ved stasjonen skal det føres en radiodagbok overensstemmende med de bestemmelser som utferdiges herom av Telegrafstyret. I denne dagbok, som skal befinne sig i radiorummet, innføres telegrafistenes og eventuelle lyttevakters navn samt alt i forbindelse med radiotjenesten så vel vedrørende sikkerheten for menneskeliv til sjøs som den almindelige korrespondanse og stasjonens tekniske tilstand, herunder også inspeksjon av stasjonen. Alle nødmeldinger og all nødtrafikk må innføres i sin helhet. Minst en gang hver uke skal radiodagboken forevises for skibets fører som gir dagboken påtegning herom og daterer denne.

§ 8. Under skibets ophold i norsk havn må stasjonen ikke benyttes til korrespondanse hverken med norske eller fremmede kyststasjoner.

Uten særskilt tillatelse skal stasjonen under skibets ophold i norsk havn heller ikke benyttes til korrespondanse med andre skibsstasjoner, med mindre det skjer til forebyggelse av ulykker.

Sådan tillatelse meddeles av Telegrafstyret.

§ 9. Tjenesten ombord skal utføres av telegrafist som er i besiddelse av et av Telegrafstyret utferdiget certifikat som viser at vedkommende har de kunnskaper og ferdigheter som kreves efter det til enhver tid gjeldende internasjonale radioreglement.

Lyttevaktstjeneste kan dog utføres av lyttevakt med certi- 2 novbr.
fikat fra Telegrafstyret for sådan tjeneste.

Til betjening må ikke uten Telegrafstyrets samtykke anvendes andre enn norske statsborgere.

§ 10. Konsesjonshaveren er forpliktet til best mulig å dra omsorg for at uvedkommende ikke får noget som helst slags kjennskap til radiokorrespondansen.

Det er forbudt å opta annen radiokorrespondanse enn den stasjonen har rett til å motta. Hvis sådan annen korrespondanse ufrivillig mottas, skal den hverken gjengis skriftlig, meddeles til tredjemann eller benyttes på nogen som helst måte.

Bekjentgjørelse for uvedkommende av innholdet, eller bare av tilstedeværelsen av korrespondanse, som er mottatt ved stasjonen, samt bruk av sådan korrespondanse er forbudt uten særskilt tillatelse.

Enn videre er det forbudt å sende eller utsprede falske eller bedragerske nødsignaler eller nødanrop.

Telegrafisten, eventuell lyttevakt, skibets fører samt enhver person som kan få kjennskap til radiotelegrammene eller til nogen som helst oplysning opnådd ved hjelp av stasjonens radiotjeneste, skal avlegge det foreskrevne taushetsløfte. Det påligger konsesjonshaveren å påse at sådant taushetsløfte til enhver tid foreligger fra de nevnte personer. Om brudd på taushetsløfte jfr. almindelige borgerlige straffelov § 121.

§ 11. Konsesjonshaveren er ansvarlig for de gebyrer som faller på viderebefordringen av den fra skibsstasjonen avsendte radiokorrespondanse, deri medregnet kyststasjonens takstandel.

Han er forpliktet til å stille sådan sikkerhet for disse gebyrer og for de nedenfor nevnte avgifter som Telegrafstyret til enhver tid måtte forlange.

Telegrafvesenet på sin side utbetaler til konsesjonshaveren de gebyrer som tilkommer skibsstasjonen for korrespondanse, som ankommer til denne.

Det føres journaler over korrespondansen. Disse journaler blir tillikemed de originale avsendte radiotelegrammer og mottagelsesbevis for de ankomne radiotelegrammer samt eventuelle andre dokumenter som måtte kreves, å innsende til Telegrafstyret så vidt mulig ved hver måneds utgang.

Opgjør over de gjensidig skyldige gebyrer foregår kvartalsvis eller månedlig efter nærmere avtale mellem Telegrafstyret og konsesjonshaveren.

Med Telegrafstyrets samtykke kan konsesjonshaveren dog for stasjoner på skib som utelukkende er i fart på frem-

2 novbr. mede farvann, treffe overenskomst om særskilte opgjørsregler med de administrasjoner hvorunder de almindelig benyttede kyststasjoner hører.

Likeledes kan Telegrafstyret treffe overenskomst med fremmede administrasjoner om andre opgjørsregler enn de her opstilte.

§ 12. Til dekning av Telegrafstyrets utgifter til trykksaker, regnskapshold og porto vedkommende skibsstasjonene skal konsesjonshaveren betale den avgift som til enhver tid måtte fastsettes herfor av Handelsdepartementet.

§ 13. Stasjonen er underkastet den kontroll som måtte anordnes av Handelsdepartementet eller med dettes bemyndigelse av Telegrafstyret. Kontrollen skjer ved besiktelser som utføres av dertil antatte skibsradiokontrollører.

Til dekning av Telegrafstyrets utgifter med kontrollen skal konsesjonshaveren betale en avgift hvis størrelse fastsettes av Handelsdepartementet. Kontrollørens reiseutgifter betales av konsesjonshaveren for hver besiktelse som har medført sådanne utgifter.

For kontrollen med skib som omfattes av de forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste på skib som er utferdiget av hensyn til sikkerheten til sjøs, gjelder bestemmelsene i nevnte forskrifter. For andre skib gjelder følgende:

Besiktelse skal så vidt mulig finne sted før radiostasjonen tas i bruk og senere en gang årlig samt for øvrig når det er grunn til å anta at konsesjonsvilkårene ikke overholdes.

Føreren har å sørge for at radiostasjonen ved besiktelsen er i driftsferdig stand og at telegrafisten er til stede for å bistå kontrolløren og motta de pålegg som måtte gis. Hvis telegrafist ikke har kunnet påmønstres, skal skibets fører eller en stedfortreder være til stede.

Ved besiktelsen skal det påses at radiostasjonen så vel med hensyn til anlegg som drift, herunder også dens betjening, tilfredsstiller fordringene i nærværende konsesjonsdokument. Konsesjonshaveren er forpliktet til snarest å sørge for rettelse av de mangler eller feil som blir påvist ved besiktelsen. Konsesjonsdokumentet skal forevises for kontrolløren.

§ 14. Når statshensyn eller andre almene hensyn krever det, kan Handelsdepartementet eller Marinestyret helt eller delvis forby befordringen av korrespondanse av hvilket som helst slags ved stasjonen, uten at det herfor skal kunne forlanges nogen erstatning.

I tjenestens interesse kan Telegrafstyret eller Marinestyret likeledes og med samme virkning forby all korrespon-

danse fra stasjonen enten på bestemte steder eller til be- 2 novbr.
stemte tider av døgnet.

§ 15. Den norske stat er berettiget til med 6 måneders varsel å innløse anlegget mot en erstatning som i mangel av minnelig overenskomst bestemmes efter takst. Taksten avgis av en kommisjon på 3 medlemmer, hvorav ett opnevnes av eieren, ett av Telegrafstyret og ett av Handelsdepartementet. Det av departementet opnevnte medlem blir kommisjonens formann. De kommisjonen forelagte spørsmål avgjøres ved simpel stemmeflerhet.

Såfremt eieren ikke innen 30 dager efter å ha mottatt opfordring derom har foretatt sådant valg som ovenfor omhandlet, eller undlater det av ham valgte medlem å møte, blir taksten med bindende virkning å avgi av de øvrige valgte medlemmer. I tilfelle av stemmelikhet gjør da formannens stemme utslaget.

Ved takseringen skal det alene ses hen til anleggets tekniske verdi på det tidspunkt da verdsettelsen skjer, og uten at anleggets rentabilitet og lignende kommer i betraktning.

Takstforretningen blir å avgjøre innen et av Telegrafstyret fastsatt tidspunkt; de med sammes avholdelse forbundne omkostninger utredes av det offentlige.

§ 16. Stasjonen kan av Telegrafstyret nektes benyttet til andre formål enn sikkerhetstjeneste når det skjer brudd på nogen av bestemmelsene i konsesjonsvilkårene.

§ 17. Konsesjonen bortfaller dersom den ikke benyttes innen 1 år fra dens utstedelsesdatum eller skibet ophører å føre norsk flagg.

§ 18. Tvist om forståelsen av denne konsesjon avgjøres med bindende virkning av Kongen.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring av 2 novbr.
§ 1 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Brandval herred, Hedmark fylke.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt for 4 novbr.
herberge- og beverternæringen i Sarpsborg.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om forandringer 4 novbr.
i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Brandbu herred, Opland fylke.

---

*) Kunngj. 6 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 45, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor vedtekten er inntatt, jfr. rettelse inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.

***) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor forandringene er inntatt.

4 novbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til Rikstrygdeverket, hvori uttales at en sjømann som er mønstret i strid med bestemmelsen i sjømannslovens § 10 om lavalder, og som har gjort tjeneste i den egenskap hvortil han var forhyret, må sies å ha tilhørt skibets besetning.

6 novbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Bærum herred, Akershus fylke.

6 novbr. **Skriv** **) frå Justisdepartementet um politivedtekt for Klepp herad, Rogaland fylke.

6 novbr. **Skrivelse** **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Veøy herred, Møre fylke.

6 novbr. **Skrivelse** ***) fra Landbruksdepartementet angående bestemmelser om fangst, salg m. v. av kreps innen Hole og Norderhov herreder, Buskerud fylke.

6 novbr. **Skrivelse** †) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en vei over eiendommen «Havna» gnr. 43 bnr. 1 til Blindernveien i Aker herred, Akershus fylke, og om vedtekter for denne eiendom.

8 novbr. **Rundskriv** frå Socialdepartementet til fylkesmennene.

Statens tilskot etter tuberkuloselova § 13. jfr. § 6, til kommunane for utgifter dei har med trengande tuberkuløse som er innlagde på sjukehus eller som er stellte og rekta utanfor heimen for å hindra smitte, har stendig auka sidan lova tok til å gjelda den 1 januar 1901.

I 1903—04 og 1904—05 var utgiftene kring kr. 22 000, i

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene.

Statens bidrag i medfør av tuberkuloselovens § 13, jfr. § 6, til kommunenes utgifter ved ubemidlede tuberkuløses innleggelse på sykehus og forpleining utenfor hjemmet for å forebygge smitte, har siden loven trådte i kraft den 1 januar 1901, vært stadig stigende.

I 1903—04 og 1904—05 var utgiftene omkr. kr. 22 000, i

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor forandringen er inntatt.
**) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste deild nr. 46, der vedtekti er innteki.
***) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor bestemmelsene er inntatt.
†) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor vedtektene er inntatt.

1914—15 kring kr. 189 000 og i 1932—33 kring kr. 1 600 000.

Departementet har merkt seg denne store auken i utgiftene for staten til dette fyremålet og har no mått ta upp til nærare etterrøkjing spursmålet um å finna utveg til å få desse utgiftene noko ned.

Det var sjølvsagt å venta at utgiftene voks etter kvart som lova vart meir kjent og innarbeidd. På same måten måtte det og verka at fleire og fleire tuberkuloseheimar er vorte skipa. Dermed har fyremålet med lova ogso meir og meir kome til sin rett. Det var og ventande at driftsutgiftene for tuberkuloseheimane måtte stiga åra frametter, både for skuld høgare levekostnader og fordi drifta vart lagd um i meir kurativ leid. Men departementet har likevel den kjensle at det ikkje berre er desse tilhøve som har valda den ofselege utgiftsauken. Årsaka er og å finna i at ein ikkje lenger nøgje fylgjer dei retningsliner som departementet i rundskriv frå 25 september 1903 drog upp for korleis lova skulde brukast.

Fyresetnaden etter nemnte rundskriv var, at kvar kommune framleis skulde syta for stell og røkt åt sine fatige sjuke, ogso når det gjeld tuberkuløs sjukdom. Um dei ikkje kan få turvande stell og lækjarhjelp i heimen sin, gjer ingen skildnad i dette. Fyrst når det er naudsynt å stella og røkta dei utanfor heimen for å hindra at smitte

1914—15 omkr. kr. 189 000 og i 1932—33 omkr. kr. 1 600 000. 8 novbr.

Denne sterke økning av statens utgifter i nevnte øiemed har påkalt departementets opmerksomhet, og man har måttet opta til overveielse om ikke noget kan gjøres for å bremse på disse utgifter.

Det har selvfølgelig ikke vært til å undgå at utgiftene vokste efterhvert som loven blev innarbeidet i praksis og dens effektivitet øket ved at der blev oprettet nye tuberkulosehjem. Det var også å vente at driftsutgiftene for tuberkulosehjemmene måtte stige i årene fremover, dels som følge av høiere leveomkostninger, dels fordi driften blev lagt om i mere kurativ retning. Departementet har imidlertid det inntrykk at det ikke bare er disse forhold som har ført til den voldsomme utgiftsøkning, men at årsaken også er å søke deri at de linjer for lovens anvendelse som blev trukket op i departementets rundskrivelse av 25 september 1903, ikke lenger følges strengt.

Forutsetningen efter nevnte rundskrivelse var, at enhver kommune fremdeles selv har å sørge for sine fattige sykes forpleining, også når sykdommen er av tuberkuløs natur, og nogen forandring heri inntrer ikke ved at de ikke kan erholde fornøden pleie og lægebehandling i sitt hjem. Først når det, for å hindre utbredelse av smitte, blir nød-

8 novbr. breider seg, vert det spursmål um statstilskot.

Men det ser ut som um isolasjonsfyresegnene i lova i mange tilfelle vert nytta til å fri kommunen frå plikta han har til å ta seg av sine fatige sjuke. Den vanlege regelen at fatigkommunen sjølv må syta for sine fatige sjuke, tykkjest etter kvart i nokon mun å vera trengt meir i bakgrunnen når det gjeld tuberkuløse sjuke som sanatorietilhald ikkje høver for. Mange helseråd meiner visst at alle sjuke som treng stell og røkt (i motsetnad til dei som treng kur), kjem inn under tuberkuloselova § 6. For når helseråda skal avgjera um ein tuberkuløs sjuk bør få stell etter sistnemnde paragraf som smittefårleg, plar dei nemleg jamnast skuva smittefåren i framgrunnen ogso der det gjeld sjuke som vert innlagde i sjukehus fyrst og fremst fordi dei treng stell (kanskje samstundes og kurativt stell).

I det heile har ein ei kjensle av at utgiftsauken i stor mun skriv seg frå det umstende at helserådsordførarane, når dei skal fyrebu helserådsvedtaka um stell for tuberkuløse etter tuberkuloselova § 6, — nyttar ein friare målestokk enn den som lova heimlar. § 13 i lova kjem soleis til å gjelda for fleire tilfelle enn meininga var.

vendig å anbringe den syke i forpleining utenfor hjemmet, opstår spørsmålet om statsbidrag.

Det ser imidlertid ut til at lovens bestemmelse om isolasjon i mange tilfelle blir brukt for å fri en kommune fra dens plikt til å ta sig av sine fattige syke. Den vanlige regel at fattigkommunen selv må sørge for sine ubemidlede syke, synes efterhånden tildels å være trengt tilbake, når det gjelder tuberkuløse syke som ikke egner sig for sanatoriemessig behandling. Mange helseråd mener visstnok at alle pleiepatienter (i motsetning til kurpatienter) kan forpleies efter tuberkuloselovens § 6, idet helserådene ved bedømmelse av om en tuberkuløs syk bør antas til forpleining efter tuberkuloselovens § 6 som smittefarlig, er tilbøielige til å skyve smittefaren i forgrunnen også i tilfelle det gjelder syke som innlegges i tuberkulosehjem først og fremst fordi de trenger pleie og muligens samtidig kurativ behandling.

Man har i det hele inntrykk av at utgiftsstigningen i vesentlig grad skyldes at helserådsordførerne gjennemgående når de forbereder helserådenes vedtak om tuberkuløses forpleining efter tuberkuloselovens § 6, anvender en friere målestokk enn den som loven hjemler, slik at flere tilfelle kommer til å omfattes av lovens § 13 enn de, som det har vært meningen å opfange.

Av statsfinansielle grunner vert det no turvande å freista avgrensa desse utgiftene til dei strengt lovsette tilfelle.

Departementet ynskjer å innprenta helserådsordførarane at § 6 i lova berre må nyttast innanfor det avgrensa umkverv som fyresegna hev for auge. I helserådsvedtaka må nøgje gjerast greide for grunnane til innleggjing i tuberkuloseheim eller sjukehus. Tek ikkje innleggjinga framum alt sikte på å isolera den sjuke som smittekjelda, skal tuberkuloselova ikkje brukast, jamvel um innleggjinga kan vera helsesam og gagnleg. Er innleggjinga fyrst og fremst gjort for å skaffa lækjarhjelp eller stell til den smitteførande tuberkuløse sjuke, altso av umsynet til den sjuke sjølv, men ikkje — eller berre i andre rekkja — av umsyn til smittefåren for grannane, skal utgiftene utreidast på vanleg måte, d. v. s. av trygdekasse, forsytingsskyldig, private lag og likn. eller av fatigstellet. I denne samanhengen skal ein nemna at Rikstrygdeverket i rundskriv og på annan måte har påminnt trygdekassane um at dei pliktar å yta lovsett studnad til medlemer som lid av tuberkulose, so sant ikkje det offentlege overtek stellet med dei.

Attåt dette gjer ein merksam på at dei uppgåvene som departementet får over tuber-

Av statsfinansielle grunner 8 novbr.
blir det nødvendig nu å søke å begrense disse utgifter til de strengt lovbestemte tilfelle.

Departementet ønsker innskjerpet overfor helserådsordførerne at lovens § 6 bare må anvendes innenfor det begrensede område som bestemmelsen har for øie. I helserådenes vedtak må gjøres nøie rede for grunnene til innleggelsen i tuberkulosehjem eller sykehus. Når innleggelsen vel kan være hygienisk gunstig, men ikke i første rekke tar sikte på å få isolert den syke som smittekilde, skal tuberkuloseloven ikke komme til anvendelse. Skjer innleggelsen først og fremst for å skaffe den smitteførende tuberkuløse syke behandling eller pleie, altså ut fra hensyn til den syke selv, men ikke — eller bare i annen rekke — av hensyn til smittefaren overfor omgivelsene, skal utgiftene ved opholdet dekkes på vanlig måte, d. v. s. av trygdekasse, forsørgelsespliktige pårørende, private foreninger o. lign. eller av forsorgsvesenet. I denne forbindelse bemerkes at Rikstrygdeverket ved rundskrivelser og på annen måte har innskjerpet trygdekassene at lovbestemt understøttelsesplikt likeoverfor trygdede som lider av tuberkulose, påhviler kassene i den utstrekning det offentlige ikke overtar forpleiningen.

Endelig gjør man opmerksom på at de opgaver som sendes departementet over fyl-

novbr. kuloseutgiftene åt fylka og byane, syner at ein stor mengd sjuke i årevis vert røkta på tuberkuloseheim etter eit helserådsvedtak som ein gong er gjort, og so vidt ein skynar vert det i slike høve seinare ikkje røkt etter um vilkåra for offentleg stell i samhøve med tuberkuloselova framleis er til stades på same måte som då helserådet gjorde vedtaket sitt, til dømes um tilhøva i heimen åt den sjuke framleis er slik at det er grunn til å gå fram etter tuberkuloselova, eller um tilhøva i stor mun kan vera brigda. Ein tenkjer soleis på sjuke som har vore isolerde av umsyn til heimeverande born, som kanskje etter kvart har flytta frå heimen for å tena til livsupphald.

Departementet meiner at helserådsordførarane må vera på vakt mot slike tilfelle og ender og då røkja etter både um den sjuke — etter upplysning frå tuberkuloseheimen — framleis er smitteberar, og um tilhøva i det huset som den sjuke budde i då han vart innlagd, gjer det turvande å halda fram med isolasjon, jfr. det framanfor nemnde rundskriv frå 25 september 1903. Dette siste kann truleg helserådsordføraren skaffa seg full greide på når han reiser i distriktet.

Dette ber ein gjort kjent for alle offentlege lækjarar i fylket.

Nokre avprent av rundskrivet fylgjer vedlagt.

kenes og byenes tuberkuloseutgifter, viser at et stort antall patienter forpleies i årrekker i tuberkulosehjem i henhold til et engang fattet helserådsvedtak, uten at det så vidt skjønnes blir undersøkt eller overveiet om betingelsene for offentlig forpleining efter tuberkuloseloven fremdeles er til stede på samme måte som da helserådet fattet sitt vedtak, f. eks. om forholdene i den sykes hjem vedvarende er sådanne at anvendelse av tuberkuloseloven er begrunnet, eller om forholdene i vesentlig grad er endret. Man tenker således på tilfelle hvor isolasjon er blitt iverksatt av hensyn til hjemmeværende barn som måskje efterhvert er flyttet fra hjemmet for å tjene til livsophold annetsteds.

Departementet mener at helserådsordførerne må være på vakt overfor slike tilfelle og fra tid til annen undersøke dels om patienten — efter oplysning fra tuberkulosehjemmet — fremdeles er smitteførende, dels om forholdene i den sykes bolig som han i sin tid blev innlagt fra, gjør fortsatt isolasjon nødvendig; jfr. foran nevnte cirkulære av 25 september 1903. Dette siste kan helserådsordføreren formentlig lett skaffe sig rede på under sine reiser i distriktet.

Med foranstående bes samtlige offentlige læger innen fylket gjort bekjent.

Endel avtrykk av rundskrivelsen legges ved.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en fylkesmann. 8 novbr.

Efter departementets opfatning er § 3 i lov nr. 3 av 5 juni 1925 om forandringer i sinnssykeloven så å forstå, at der ved antagelse til offentlig forpleining av en sinnssyk, som trenger sådan behandling som omhandlet i nevnte paragraf, bare blir å ta hensyn til om den sinnssyke selv efter sin egen økonomiske stilling har evne til helt eller delvis å bære omkostningene ved behandlingen og forpleiningen.

I samsvar hermed antas en ektefelle ikke å ha plikt til å bidra til utgiftene med behandlingen og forpleiningen av den annen ektefelle hvis denne som sinnssyk forpleies for offentlig regning. Men i medfør av lovens §§ 12 og 13 kan utgiftene kreves erstattet, foruten av den sinnssykes særeie, også av den del av felleseiet som den sinnssyke rår over; jfr. § 30 i lov nr. 1 av 20 mai 1927 om ektefellers formuesforhold.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 8 novbr.
regler for den del av Trysilelven som ligger i Øvre Rendal herred, Hedmark fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 8 novbr.
regler for Trysil herred, Hedmark fylke, forsåvidt angår fellesvassdraget med Engerdal herred.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 8 novbr.
regler for Engerdal herred, Hedmark fylke.

Skriv *) frå Landbruksdepartementet um fiskefyre- 8 novbr.
segner for Borgund herad, Sogn og Fjordane fylke.

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 8 novbr.
regler for Astafjord herred, Troms fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til et formannskap, 8 novbr.
hvori uttales at bestemmelsen i landskattelovens § 35 siste ledd (tilleggslov av 12 mai 1933) om fordeling av en sparebanks kommuneskatt, i sin foreliggende form er ment bare å skulle komme til anvendelse i tilfelle hvor vedkommende sparebank efter lovens almindelige regler skal skattlegges i en av de kommuner som den er felles for.

Vedtak **) av Trustkontrollrådet angående regulerende 8 novbr.
bestemmelser om premietariffer m. v. for bilforsikring.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. 9 novbr.

Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Italia ratifisert overenskomst***) med vedtekter og

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor fiskerireglene er inntatt.
**) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 8 for 1933.
***) Se «Overenskomster» 1928 s. 65.

9 novbr. undertegningsprotokoll om den internasjonale ordning av sjøhavner, Genève 9 desember 1923. Ratifikasjonsdokumentet blev deponert i Genève 16 oktober 1933.

Ratifikasjonen er skjedd med følgende forbehold som blev tatt ved underskrivningen:

«Under forbehold av retten med hensyn til emigrasjon, nevnt i disse vedtekters artikkel tolv (12).»

Dessuten er tatt følgende forbehold:

a) Ratifikasjonen omfatter ikke de italienske kolonier eller besiddelser;

b) Ratifikasjonen kan ikke fortolkes som innebærende en innrømmelse eller anerkjennelse av noget forbehold eller nogen erklæring som har til hensikt å begrense på en eller annen måte de rettigheter som vedtektenes artikkel 12 gir de Høie Kontraherende Parter.

9 novbr. **Skrivelse***) fra Justisdepartementet om forandring i politivedtekten for Borge herred, Nordland fylke.

9 novbr. **Skrivelse****) fra Socialdepartementet om at den som i Korgen herred, Nordland fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 4 desember 1933 å regne skal ha bevilling.

9 novbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Foranlediget av innberetning fra en postekspedisjon om at et apotek til en adressat har ekspedert som medisinpakke en sending inneholdende parfyme og såpe, har Poststyret anmodet departementet om å feste vedkommendes opmerksomhet ved at den nedsatte porto for medisinpakker bare gjelder for pakker som inneholder virkelige lægemidler og ikke andre varer som apotekene forhandler.

I henhold hertil innskjerper departementet i tilslutning til det cirkulære fra Poststyret om portotakst for medisinpakker som nylig er offentliggjort, at der ikke i postpakker merket «Medisin» må sendes annet enn hvad der efter Poststyrets «Særbestemmelser om medisinpakker» A, 1 går inn under «medisin».

9 novbr. **Skrivelse*****) fra Arbeidsdepartementet om regulering av «Vendelsund villakvarter» på Nesøy i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen.

---

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor forandringen er inntatt.

**) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.

***) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor vedtektene er inntatt.

Skriv *) frå Arbeidsdepartementet um bygningsvedtekter for Halkjellsvik bygningskommune i Møre fylke. 9 novbr.

Kongelig resolusjon. Blandt de i § 1 i reglement for magisterprøven ved Universitetet. fastsatt ved kongelig resolusjon av 26 oktober 1921, opregnede hovedfag hvori magistergrad kan opnåes, tilføies oceanografi. 10 novbr.

Kongelig resolusjon **). 10 novbr.

1. Landbruksfunksjonærer i fylkenes og kommunenes tjeneste som delvis lønnes av staten, skal gå inn under lov av 6 juli 1933 nr. 12.
2. I henhold til lovens § 2 anerkjennes i landbruksvesenet «Landbruksfunksjonærenes landsforening».

Kongelig resolusjon ***) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Engerdal herred, Hedmark fylke. 10 novbr.

Kongelig resolusjon. 10 novbr.

1. I medhold av landskommunelovens § 46 godkjennes Aker herredstyres vedtak av 21 september og 5 oktober 1933 angående overenskomst med A/S Holmenkollbanen om sammenslutning av dette selskap med Smedstadbanen og Sognsvannsbanen m. v.

2. Det meddeles samtykke til at de ved kongelige resolusjoner av 4 juli 1912 og 26 mai 1933 til Aker kommune meddelte konsesjoner på Smestadbanen og dens forlengelse til Makrellbekken samt den ved kongelig resolusjon av 16 juli 1921, — jfr. kongelig resolusjon senest av 27 januar 1933, — meddelte konsesjon på forstadsbaner i Aker fra Majorstuen over Tåsen til Sognsvann og fra Tåsen til Sagene (bygrensen) overdras til A/S Holmenkollbanen fra den tid banene er ferdigbygget, senest 31 desember 1934.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Paraguay 21 oktober 1933 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale overenskomst †) om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923. 10 novbr.

---

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste deild nr. 46, der vedtektene er inntekne.
**) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46.
***) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 46, hvor helseforskriftene m. v. er inntatt.
†) Se «Overenskomster» 1929 s. 47.

10 novbr. **Skriv** *) frå Justisdepartementet um politivedtekter for Leka herad, Nord-Trøndelag fylke.

10 novbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Masfjorden herredstyre i Hordaland fylke har krevet nynorsk brukt i offentlig korrespondanse.

11 novbr. **Overenskomst** **) med Danmark angående legitimasjonspapirer for amerikanske og kanadiske statsborgere av norsk og dansk herkomst.

11 novbr. **Skrivelse** fra Finansdepartementet til en kemner, hvori uttales at efter ordlyden i byskattelovens § 108, landskattelovens § 116, vil inndrivelse av en skyldig skatt alene kunne undgåes, når der skjer deposisjon av det høieste skattyderen ilignede beløp i sin helhet. Skatteloven gjør ingen undtagelse for det tilfelle at skatten forfaller i flere terminer. Den plikt som skatteloven pålegger en kommunekasserer til snarest mulig å sende den annen kommune meddelelse om stedfunnen deposisjon, kan da ikke antas å påhvile ham, før det hele beløp er deponert.

11 novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i Nord-Norge angående losplikt for et fartøi, som på vei fra utlandet til utlandet anløp Harstad, hvor bunkers blev inntatt og kjelereparasjon utført.

Departementet uttaler:

«I henhold til loslovens § 2,5 blir et fartøi bestemt til utlandet, som anløper norsk havn kun for å fylle kull, fritatt for losplikt. Derimot er anløp for kjelereparasjon ikke medtatt blandt de tilfelle som fritar for losplikt.

Departementet skal her henvise til sin uttalelse på side 16 i Ot. prp. nr. 36 1929 — Om ny lov om losvesenet — angående lovens § 2, som omhandler de almindelige fritagelsesbestemmelser for losplikt:

«Foretas der under anløp som i punkt 5 nevnt samtidig andre forretninger, som vedkommende regjeringsdepartement ikke finner kan sideordnes med de øvrige i punktet nevnte fritagelsesgrunner, forutsettes imidlertid fartøiet å bli lospliktig så vel for inn- som utgående. Det er i denne forbindelse likegyldig, enten vedkommende andre forretninger allerede før anløpet var forutsatt utført eller ikke.»

Da reparasjon som her omhandlet ikke kan sidestilles

---

*) Kunngj. 13 november i Lovtid. 1ste deild nr. 46, der vedtektene er inntekne.

**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 9 for 1933 s. 281 flg.

med noen av de i loslovens § 2,5 nevnte fritagelsesgrunner, 11 novbr.
antar departementet at nevnte fartøi må bli å betrakte som
lospliktig ved sitt foran omhandlede anløp av Harstad.»

Skriv *) frå Landbruksdepartementet um fiskereglar 14 novbr.
for nokre vatn og elvar i Ullensvang statsalmenning, Hordaland fylke.

Regler **) for innkjøp og bruk av norsk 15 novbr
smør til innblanding i margarin.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 30 september 1931, med endringer av 14 november 1932, 21 januar 1933 og 15 november 1933.

1. I medhold av margarinloven av 24 juni 1931 § 7 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at det fra og med 1 november 1931 så vel av margarinfabrikanter som av margarinimportører skal tilsettes så meget smør eller smørfett pr. 100 kg til den margarin som fabrikeres eller omsettes her i landet, som Landbruksdepartementet til enhver tid måtte bestemme. Bestemmelsene gjelder ikke for margarin som eksporteres.

Tilsetningen av smør eller smørfett til innført margarin skal skje her i landet, før varen omsettes og overensstemmende med de regler som gjelder for tilvirkning av margarin efter loven av 24 juni 1931.

Enhver som akter å innføre margarin, skal anmelde dette til Landbruksdepartementet med oplysning om hvor tilsetningen av smør eller smørfett skal skje.

2. Tilsetningsmengden fastsettes av departementet med visse mellemrum, således at den mengde norsk smør som ikke på annen måte finner avsetning på hjemmemarkedet, så vidt mulig skal medgå til innblanding i margarin. Det forutsettes dog at det i perioder med stor produksjon lagres smør, således at innblandingen i normale år så vidt mulig ikke medfører import av smør i perioder med mindre produksjon.

3. Tilsetningsmengden beregnes og fastsettes i forhold til hvert 100 kg ferdig margarin iberegnet smør, og således at vedkommende fabrikant eller importør skal godtgjøre å ha innkjøpt og forbrukt den mengde norsk smør som er bestemt å skulle tilsettes margarin.

Fabrikker og importører er pliktige til ved utløpet av hvert kvartal å innsende opgaver til departementet så vel

---

*) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste deild nr. 47, der reglane er inntekne.

**) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

15 novbr. over produsert som innført og eksportert margarin og over innkjøpt og forbrukt norsk smør.

Hvis det et kvartal er forbrukt mere smør enn det efter reglene skal tilsettes, kan overskuddet overføres som saldo på næste kvartal innen samme kalenderår.

Den mengde norsk smør som fabrikker eller importører tilpliktes å innkjøpe pr. 100 kg ferdiglavet margarin, fastsettes ved særskilt skrivelse fra departementet og skal meddeles minst 1 måned før bestemmelsen trer i kraft.

4. Fabrikker og importører har rett til å rekvirere smør av den kvalitetsklasse som de selv ønsker, og deres ønske i så henseende skal så vidt mulig imøtekommes. Det vil dog være ønskelig at det til de billigere margarinmerker også søkes anvendt av de billigere sorter smør.

Istedenfor smør kan det tillates anvendt den tilsvarende mengde fløte, som dog må være av de vanlig anvendte sorter på henholdsvis 17 og 18 pct. og ca. 30 pct. fett. Brukes fløte, utregnes tilsetningsmengden på grunnlag av fløtens fettprocent.

Om helmelk anvendes under margarinfabrikasjonen, kan ikke det i denne værende smørfett medregnes som del av den påbudte smørtilsetning.

5. Margarinfabrikker og importører rekvirerer det meierismør som trenges hos Norske meieriers eksportlag, Oslo, eller hos den dette henviser vedkommende til. I distriktene utenfor de 6 østlandsfylker (inntil Telemark) vil som regel eksportlaget treffe overenskomst med distriktets melkecentral (hvor sådan er kommet i stand) om at smøret kan rekvireres gjennem denne.

Rekvisisjon av fløte foregår også gjennem eksportlaget, såfremt dette ikke anderledes bestemmer.

Ønsker en fabrikk eller importør smør fra et bestemt meieri, skal dette så vidt mulig søkes imøtekommet.

Seter- eller gårdssmør kan, inntil departementet anderledes bestemmer, innkjøpes direkte; men skal dette kunne medregnes som tilsetning til margarin, må innkjøpet herav for hver måned rapporteres til Landbruksdepartementet, bilagt med kvitteringer for at innkjøpene er gjort.

6. Kløvermerket smør betales med den pris som efter smørnoteringen gjelder den dag smøret leveres. For simplere kvalitet reduseres prisen i forhold til godheten. Leveres smøret fra eksportlaget, beregnes fob. pris. Leveres eller sendes det fra meieri direkte til fabrikk, er prisen fritt levert kjøperens nærmeste jernbanestasjon eller dampskibsekspedisjon, når avstanden ikke er over 300 km.

Regning sendes og opgjør skjer alltid gjennem eksport-

laget. Ved betaling innen 10 dager, tilståes 1½ % kontant- 15 novbr.
rabatt. Ellers skjer betalingen innen 30 dager uten rabatt. Prisen for levert fløte beregnes på samme grunnlag. For normal vare regnes 84 kg smørfett å motsvare 100 kg smør.

Betaling av frakt og avregningsmåten for fløte avtales med eksportlaget eller vedkommende melkecentral.

Prisen for fjell- eller gårdssmør, levert fob. fra produsenter eller mellemhandlere til margarinfabrikkene, skal fra 20 november 1933 ikke overstige Oslo børs toppnotering for fjell- eller gårdssmør med fradrag av 10 øre.

Returfrakt på ledig emballasje betales av selgeren.

7. Smør fra meierier og foreninger skal alltid leveres i ny emballasje. Leveres smøret i 24 kg standardkasser istedenfor i bøkedunker, reduseres prisen med 2 øre pr. kg.

For øvrig gjelder de nærmere bestemmelser om emballering og merkning etc., som er fastsatt i departementets rundskrivelse av 15 september 1933.

8. Ethvert salg eller fordeling av smør eller fløte fra margarinfabrikk er forbudt. Smør og fløte må heller ikke anvendes for salg eller fordeling blandt fabrikkens eller importørens arbeidere eller funksjonærer. For overtredelse herav gjelder foruten de vanlige straffebestemmelser at innkjøpsprisen blir å forhøie til detaljpris.

9. Norske meieriers eksportlag skal ved hver måneds utgang på særskilte herfor bestemte skjemaer innsende til Landbruksdepartementet opgaver over de mengder av smør og fløte, som i månedens løp er blitt levert de enkelte bedrifter for innblanding av margarin og over de mengder av gårds- og setersmør, som er meldt innkjøpt av fabrikkene og importørene direkte.

10. Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff.

Skrivelse *) fra Justisdepartementet om forandring 15 novbr.
av § 13 i politivedtekten for H ø l e n.

Skrivelse fra Justisdepartementet til en sorenskriver, 15 novbr.
hvori meddeles at man er enig i at sportellovens § 8 annet ledd er så å forstå, at hvis der holdes besiktelser og skjønn på to forskjellige skib som har fått skade ved å kollidere med hinannen, må der betales for to forretninger, idet bestemmelsen om hvad der skal anses som én forretning ved gebyrberegningen, bare antas å gjelde det tilfelle at der holdes besiktelser og skjønn over ett og samme skib med dettes ladning.

*) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

15 novbr. **Skrivelse***) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bodø.

15 novbr **Skriv** frå Socialdepartementet til fylkesmannen i Hordaland.

Etter § 7 i lov frå 19 desember 1898 um jordmøder fastset departementet hermed denne umskiping av jordmordistrikti i heradi Lindås og Hordabø:

1. Den luten av Hordabø herad som ligg i Nordanger og Sletta jordmordistrikt, vert lagt til Hordabø jordmordistrikt.

2. Den luten av Lygra sokn (og Lygra jordmordistrikt) som ligg på austsida av Lygrafjorden, vert lagt til Lindås jordmordistrikt.

3. Resten av Lygra sokn (i Lindås herad) skal utgjera eitt jordmordistrikt — med namnet Lygra jordmordistrikt.

Umskipingi tek til å gjelda frå 1 desember 1933.

15 novbr. **Skrivelse****) fra Landbruksdepartementet om at hare skal være fredet det hele år på Østvågøy, Hadseløy og Langøy samt Gimsøy i Nordland fylke.

Bestemmelsen gjelder fra 1 januar 1934 og inntil videre, dog ikke utover året 1936 for Østvågøy, Hadseløy og Langøy og ikke utover året 1938 for Gimsøy.

17 novbr. **Kongelig resolusjon****). I fyrvesenet anerkjennes Fyrvesenets dampskibsbesetningers forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

17 novbr. **Kongelig resolusjon****). I hæren anerkjennes Hærens flyvevåbens civile funksjonærers forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

17 novbr. **Kongelig resolusjon** **). I marinen anerkjennes Musikkonstablenes forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

17 novbr. **Kongelig resolusjon.** Funksjonærene ved A/S Vinmonopolet skal i henhold til lov av 19 juni 1931 § 7 siste ledd og i samsvar med stortingsvedtak av 5 juli 1933 betale et pensjonsinnskudd på 6 procent av lønnen, hvilket innskudd foreløbig tilføres pensjonsfondet for senere å reguleres når endelig pensjonsordning er kommet i stand.

17 novbr. **Kongelig resolusjon** **).

I. Med hjemmel i §§ 1 og 2 i lov av 24 juni 1933 om innførsel av kull, koks og cinders bestemmes som gjeldende inntil videre:

---

*) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47, hvor vedtekten er inntatt.

**) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

1. At adgangen til å innføre kull her til riket skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Statens kullkontor om at dette samtykker i innførselen. 17 novbr.
2. At der for utstedelse av sådan skriftlig erklæring som nevnt under punkt 1 erlegges et gebyr beregnet efter en sats av 2 øre pr. engelsk tonn av det antall tonn som konnossementet lyder på. Det samlede gebyr for hvert kullparti avrundes til nærmeste 5 eller 10 øre.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra og med 25 november 1933.

Kongelig resolusjon. Den ved kongelig resolusjon av 6 september 1918 oprettede luftforsvarskommisjon — «Luftvernområdet» — opheves fra 1 juli 1934. 17 novbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra Folkeforbundets generalsekretær har Guatemala 25 oktober 1933 deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale overenskomst *) om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923. 17 novbr.

Skrivelse fra Socialdepartementet til en fylkesmann. 17 novbr.

Det er fast praksis at der ikke ydes bidrag efter § 13, jfr. § 6, i lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 til forpleining i utpregede kuranstalter som f. eks. Rikshospitalet, hvor opholdet også må falle kostbarere enn på en vanlig isolasjonsanstalt. At en slik anstalt velges fremfor et av tuberkulosehjemmene i vedkommende fylke, tyder også vanligvis på at hensikten, iallfall i første rekke, har vært å skaffe den syke behandling og pleie, og da kommer tuberkuloseloven ikke til anvendelse.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til politimesteren i Oslo, hvori uttales at § 3, 3. ledd, i lov om utilbørlig konkurranse av 7 juli 1922 efter departementets mening er til hinder for at en kjøpmann kan ombytte enkelte gjenstander, som omfattes av den varefortegnelse der er inngitt til politiet i forbindelse med melding om realisasjon, med andre og tilsvarende antall gjenstander av samme art. 17 novbr.

Kongelig resolusjon **). 18 novbr.

I medhold av lov nr. 5 av 22 mars 1918 § 2 annet ledd bestemmes:

---

*) Se «Overenskomster» 1929 s. 47.
**) Kunngj. 20 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 47.

18 novbr. I.

Obligasjoner, som av norske debitorer er utstedt til ihendehaveren og som lyder på betaling i fremmed mynt, må inntil videre bare føres inn i landet med Finansdepartementets samtykke.

II.

Innførsel i strid hermed medfører straff og inndragning overensstemmende med lov nr. 5 av 22 mars 1918 § 3.

III.

Foranstående trer i kraft straks.

20 novbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Drammen.

20 novbr. **Skrivelse** **) fra Socialdepartementet om forandring i § 1 i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Fredrikstad.

20 novbr. **Skrivelse** ***) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke.

20 novbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til fylkesmannen i Nordland.

Departementet antar, at kveite som bringes til Nordland eller Troms fylker fra fangst i ubebodde polaregner og som atter utføres fra nevnte fylker i uforandret stand, er fritatt for medisinalavgift, når det på betryggende måte godtgjøres for tollvesenet at fiskevarene kommer fra slike egner.

20 novbr. **Cirkulære** fra Poststyret, hvori det gjør opmerksom på at brevpost fra Norge til steder under fremmed herredømme som Falklandøiene og Syd-Georgia må frankeres efter de internasjonale satser selv om befordringen skal foregå med norsk skib direkte.

22 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved fru Pauline Mathilde Ruds testamente av 7 mai 1932 oprettede legat «Arkitekt G. B. Rud & hustru Pauline M. Ruds minne» til hjelp til selvhjelp.

---

*) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48, hvor vedtekten i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

***) Kunngj. 25 november i Levtid. 1ste avd. nr. 48, hvor vedtekten er inntatt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om endring i § 3 i vedtekten for herberge- og beverternæringen i Sokndal landsogn, Rogaland fylke. 22 novbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet angående skjema for avregningsbok for sjømenn. 22 novbr.

Herved bestemmes at det i juni 1923 fastsatte avregningsskjema (2 sider) foreløbig optas i boken ved siden av og efter det i november 1931 fastsatte regnskapsskjema, som inntas i sin helhet.

Jfr. nedenstående 4 skjemaer, hvis rekkefølge angis ved nummereringen. De med 1—4 betegnede skjemaer kommer altså efter «Månedsregnskap», se Lovtidendens 2nen avdeling s. 504—505, 4de hefte for 1931. De på skjemaene gjorte anmerkninger medtas.

Lover.

Da tilleggslov til sjøfartsloven av 31 mai 1929 er trådt i kraft, bestemmer departementet at der av nevnte lov skal inntas i stedet for de paragrafer som før var bestemt medtatt under sjøfartsoven av 20 juli 1893 m. v.:

§ 267, begynnelsen og ledd 2 samt siste punktum.
§§ 269—270.
§ 282.
§ 283, begynnelsen og 6—7 samt siste punktum.

Meddelelse fra Handelsdepartementet til norske sjøfolk under nr. 9 utgår.

De foran omhandlede forandringer blir å iaktta ved trykning av nytt oplag av boken.

---

*) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48, hvor bestemmelsen i endret lydelse er inntatt.

1.

Ved avregning i .....

den ..... er utbetalt .....

som efter kurs ..... svarer til tilgode-

havende efter avregningsboken kr. .....

.....
skibsfører.

Denne avregning erkjennes herved som riktig.

.....
den forhyrtes navn.

2.

Til fraskjæring til bruk for skibsføreren.

Anm. Skibsføreren kan velge om han vil bruke skjemaet på denne side eller skjemaet på de efterfølgende to sider til opgjøret.

Ved avregning i .....

den ..... er mottatt .....

som efter kurs ..... svarer til mitt tilgode-

havende efter avregningsboken kr. .....

.....

den forhyrtes underskrift.

3.

Til fraskjæring til bruk for skibsføreren, som kan velge om han vil bruke dette skjema eller skjemaet på de forutgående to sider til opgjøret.

...../skib ..... Avregning. med.....

Tilkommer	Beløp	Mottatt	Beløp	Kurs ved avregning hvis annen myntsort benyttes enn kontraktens myntsort
Hyre fra..... til.....		I forskudd således som efterfølgende kvitteringer utviser		
begge dager medregnet blir for				
..... måneder og .....dager		Som trekk (..... pr. måned, i..... måneder)		
à..... månedlig				
Overtid		Ved avregningen		
Sum		Sum		

At ovenstående avregning er riktig, erkjennes.

.....

Den forhyrtes navn.

..../skib ..... Avregning. med .....

Tilkommer	Beløp	Mottatt	Beløp	Kurs ved avregningen hvis annen myntsort benyttes enn kontraktens myntsort
Hyre fra ..... til		I forskudd således som efterfølgende kvitteringer utviser		
begge dager medregnet blir for ..... måneder og ..... dager		Som trekk (..... pr. måned, i ..... måneder)		
à ..... månedlig		Ved avregningen		
Overtid				
Sum		Sum		

At ovenstående avregning er riktig, erkjennes.

..... Skibsførerens navn.

..... Den forhyrtes navn.

22 novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske, hvori uttales, at turistskib som anløper norsk havn i henhold til bestemmelsene i tolloven av 22 juni 1928 § 14, derved blir å anse som lospliktig, så vel for inn- som utgående.

23 oktbr. 23 novbr. **Kapiteltakster for året 1933**
(i overensstemmelse med N. L.'s 3—14—15 og lov av 17 august 1848).

Oslo bispedømme.

(Satt 16 november 1933).

Landskyld og leding.

100 kilogram	rugmel	kr. 19,77
100 —	byggmel	» 19,33
100 —	havremel	» 18,63
100 —	blandmel	» 18,98
1 hektoliter	landskylds bygg eller korn, hvor samme ei ydes efter tyngde eller vekt	» 8,91
1 hektoliter	landskylds eller ledings havre	» 7,15

Tiende.

1 hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 11,38
1 —	bygg	» 8,91
1 —	blandkorn	» 7,20
1 —	havre	» 7,15
1 —	lettbygg	» 5,42
1 —	letthavre	» 4,41

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster.

100 kilogram	rugmel	kr. 33,18
100 —	byggmel	» 31,77
100 —	havremel	» 30,47
100 —	blandmel	» 31,12
1 hektoliter	landskylds bygg	» 15,30
1 —	landskylds havre	» 13,27

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster.

1 hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 24,90
1 —	bygg	» 18,86
1 —	blandkorn	» 16,57
1 —	havre	» 14,69
1 —	lettbygg	» 11,48
1 —	letthavre	» 9,67

Hamar bispedømme. 23 oktbr.
(Satt 1 november 1933) 23 novbr.

Landskyld og leding.

100	kilogram	rugmel	kr. 19,25
100	—	byggmel	» 19,22
100	—	havremel	» 18,14
100	—	blandmel	» 18,68
1	hektoliter	landskyldsbygg eller korn, hvor samme ikke ydes efter tyngde eller vekt	» 8,85
1	—	landskylds- eller ledingshavre	» 6,96
100	kilogram	byggmalt	» 14,61
100	—	havremalt	» 13,79
100	—	blandkornmalt	» 14,20

Tiende.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 11,08
1	—	bygg	» 8,85
1	—	blandkorn	» 7,39
1	—	havre	» 6,96
1	—	lettbygg	» 4,99
1	—	letthavre	» 4,41

Landskyld og leding efter middelprisen av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	rugmel	kr. 31,67
100	—	byggmel	» 32,49
100	—	havremel	» 32,04
100	—	blandmel	» 32,27
1	hektoliter	landskyldsbygg	» 15,58
1	—	landskyldshavre	» 14,03
100	kilogram	byggmalt	» 24,69
100	—	havremalt	» 24,35
100	—	blandkornmalt	» 24,52

Tiendekorn efter middelprisen av de 20 siste års kapiteltakster.

1	hektoliter	hvete, rug, torekorn eller erter	kr. 24,48
1	—	bygg	» 19,26
1	—	blandkorn	» 16,10
1	—	havre	» 15,33
1	—	lettbygg	» 11,50
1	—	letthavre	» 9,93

23 oktbr.
23 novbr.

Agder bispedømme.

(Satt 23 november 1933)

100	kilogram	bygg	kr. 14,53
100	—	havre	» 13,61
100	—	havremel	» 14,75
1	hektoliter	bygg	» 9,01
1	—	havre	» 6,81
1	—	havremel	» 6,49

Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	bygg	kr. 23,74
1	hektoliter	bygg	» 15,18
100	kilogram	havre	» 22,19

Stavanger bispedømme.

(Satt 23 oktober 1933)

100	kilogram	bygg	kr. 13,69
100	—	havre	» 12,74
100	—	havremel	» 18,62

Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster.

100	kilogram	bygg	kr. 21,65
100	—	havre	» 19,61

Bjørgvin bispedømme.

(Satt 21 november 1933)

Hvete	kr. 12,56
Rug	» 10,41
Bygg	» 8,62
Havre	» 6,30
Blandkorn	» 7,59
Malt	» 18,78

alt pr. hektoliter.

Hvad Kongens tiende i Nordhordland angår, da skal der efter derom gjeldende bestemmelse kun gis for en hektoliter kr. 3,45 (kr. 4,80 pr. tønne).

Middeltallet av de siste 20 års kapiteltakster blir:

For hvete kr. 26,03, for rug kr. 22,94, for bygg kr. 18,10, for havre kr. 13,43, for blandkorn kr. 15,51 og for malt kr. 32,80, alt pr. hektoliter.

Middeltallet av de siste 10 års kapiteltakster blir:

For hvete kr. 20,55, for rug kr. 17,08, for bygg kr. 14,04, for havre kr. 10,56, for blandkorn kr. 12,55 og for malt kr. 25,67, alt pr. hektoliter.

Nidaros bispedømme.

(Satt 31 oktober 1933)

23 oktbr.
23 novbr.

1	spann	tillands	kr.	9,60
1	—	tilsjøs, som er 2 våger eller 36 kilogram	»	6,40
1	hektoliter	beste rug	»	10,31
1	—	ringere rug	»	7,66
1	—	såbygg	»	9,27
1	—	ringere bygg	»	6,55
1	—	beste blandkorn	»	7,31
1	—	ringere blandkorn	»	6,07
1	—	såhavre	»	7,50
1	—	ringere havre	»	5,53
1	kilogram	beste rugmel	»	0,19
1	—	ringere rugmel	»	0,14
1	—	beste byggmel	»	0,18
1	—	ringere byggmel	»	0,14
1	—	beste havremel	»	0,17
1	—	ringere havremel	»	0,13
Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster på såbygg for 1 hektoliter			»	14,67
Middeltall av de 10 siste års kapiteltakster på såhavre for 1 hektoliter			»	11,57

Hålogaland bispedømme.

(Satt 1 november 1933)

1	hektoliter	beste rug	kr.	11,81
1	—	ringere rug	»	8,86
1	—	såbygg	»	11,45
1	—	ringere bygg	»	8,04
1	—	beste blandkorn	»	8,35
1	—	ringere blandkorn	»	6,36
1	—	såhavre	»	10,14
1	—	ringere havre	»	7,50
1	—	beste byggmalt	»	9,30
10	kilogram	rugmel	»	1,78
10	—	byggmel	»	1,99
10	—	ringere byggmel	»	1,54
10	—	havremel	»	2,41
10	—	ringere havremel	»	1,58
10	—	hvite erter	»	5,26
10	—	ringere erter	»	4,05
Middeltall av de siste 10 års kapiteltakster på 1 hektoliter såbygg			»	17,92

23 oktbr.
23 novbr. Kirkenes landskyld.

10	kilogram	lange	kr. 4,50
10	—	rundfisk	» 4,25
10	—	titling	» 4,50
10	—	stor rotskjær	» 3,00
10	—	små rotskjær	» 3,50
10	—	stor sei	» 3,00
10	—	middels sei	» 3,00
10	—	små sei	» 3,50
10	—	ost i Salten	» 4,89

24 novbr. **Kongelig resolusjon.** Den ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 for «Menigheten i Filadelfia», Oslo, godkjente vigselformular tillates benyttet av «Notodden Pinsemenighet», Notodden, jfr. lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27.

24 novbr. **Kongelig resolusjon.** Den ved kongelig resolusjon av 9 september 1927 for «Menigheten i Filadelfia», Oslo, godkjente vigselformular tillates benyttet av «Menigheten i Tabernaklet», Skien, jfr. lov om inngåelse og opløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 27.

24 novbr. **Kongelig resolusjon** *). I marinen anerkjennes Spesialofficerenes forbund efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3.

24 novbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 1 tredje ledd i jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920, blir for Vestre Toten herred, Opland fylke, nedsatt til 40 dekar.
2. Den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 3 annet ledd i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, blir for det samme herred nedsatt til 60 dekar.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

24 novbr. **Skrivelse** fra Justisdepartementet til Finansdepartementet.

I henhold til Regjeringens resolusjon av 4 januar 1922 post 3 har Justisdepartementet idag bestemt at de ved nevnte resolusjon fastsatte regler **) for benyttelse av skytevåben ombord på tollopsynsskibet «Bell» gjøres gjeldende også for benyttelse av skytevåben ombord på tollkrysseren «Nordkap».

---

*) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48.
**) Se Lovtid. 2nen avd. for 1924 s. 551.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandringer i §§ 71, 1 og 82, 6 i bygningsvedtektene for Oslo. 24 novbr.

Vedtak **) av Trustkontrollrådet angående konkurranseregulerende overenskomst for salget av Lumber Co.'s produkter. 24 novbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Hildur Heibergs testamente av 10 november 1903 oprettede «Professor Christen Heibergs legat» til medisinske studerende. 25 novbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 25 novbr.

Efter tvistemålslovens § 87 bør retten under sakens gang gi både partene og andre den veiledning som kreves til å forebygge eller rette feil og forsømmelser i rettergangen. Navnlig bør den gi oplysning om adgangen til å angripe dens avgjørelser.

Efter konkurslovens §§ 32 og 33 kan de der omhandlede avgjørelser av skifteretten under nærmere bestemte omstendigheter innbringes for departementet, jfr. for akkords vedkommende akkordforhandlingslovens § 38.

Ved lov 16 mai 1930 nr. 1 blev skifterettene pålagt uopholdelig å underrette alle fordringshavere, hvis adresse er kjent og hvis tilgodehavende utgjør 50 kroner og derover, om ansettelse av bestyrerens og kreditorutvalgets godtgjørelse. Derimot finnes ingen bestemmelse om at skifteretten bør gi oplysning om adgang til å angripe dens avgjørelser.

Departementet antar imidlertid at prinsippet i tvistemålslovens § 87 også bør gis tilsvarende anvendelse på disse skifterettens avgjørelser, således at der samtidig med underretningen om ansettelsen av bestyrerens og kreditorutvalgets godtgjørelse, også gis beskjed om adgangen til å angripe skifterettens avgjørelse og de nærmere betingelser herfor.

Ved de salæransettelser som har vært innbragt for departementet, har det av og til opstått tvil om hvorledes de er å forstå, idet det har vært uklart i hvilken utstrekning utgiftene har vært inkludert i salæret. Departementet ber herstillet til skifterettene at de er opmerksomme herpå, således at salæransettelsene formes tilstrekkelig tydelig også på dette punkt.

Avtrykk av denne rundskrivelse bes sendt til skifterettene innen hr. fylkesmannens distrikt.

---

*) Kunngj. 25 november i Lovtid. 1ste avd. nr. 48, hvor bestemmelsene i endret lydelse er inntatt.

**) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 8 for 1933.

25 novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til overlosen i det vestenfjelske distrikt. Et fartøi på vei fra Arkangelsk til Bergen overskred utenskjærsgrensen ved Honningsvåg og blev praiet av sjølos av Honningsvåg krets i Porsangerfjord. Losen blev ikke tatt ombord. Fartøiet fortsatte sydover uten å ankre og gikk ut Vestfjorden utenskjærs til Feie, hvor Feielos blev tilkalt. Denne loste fartøiet til Bergen.

I henhold til loslovens § 3 inntrer losplikten for et inngående lospliktig fartøi på det sted hvor det første gang passerer utenskjærsgrensen og vedvarer til bestemmelsesstedet, dog ikke utover 60 n. mil.

Loslovens § 27, 1 bestemmer bl. a. at den los som først kommer til et for inngående lospliktig fartøi og tilbyr å lose det, skal være fortrinsberettiget dertil, såfremt de farvann fartøiet akter å benytte til det sted hvor losplikten ophører, ligger innen hans losningsdistrikt.

I nærværende tilfelle inntrådte således losplikten idet utenskjærsgrensen blev overskredet første gang ved Honningsvåg, og vedvarte 60 n. mil derfra, hvilket sted ligger innenfor Honningsvågslosens losningsdistrikt.

Under disse omstendigheter er det den praiende Honningsvågslos som er fortrinsberettiget til lospengene.

For sin innlosning av fartøiet fra Feie til Bergen antas Feielosen å tilkomme milepenger for den loste distanse overensstemmende med loslovens § 30, 6, jfr. skrivelse herfra av 16 september d. å. til overlosen i Nord-Norge inntatt i Norsk Lovtidende.

27 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det av Johan Hjelmstad oprettede «Ole Hjelmstads legat» til fordel for verdige trengende personer i Skapalfjerdingen i Ringsaker.

27 novbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Oslo Handelsgymnasiums franske Fond», oprettet av foreningen «L'idée française».

28 novbr. **Regler** *) for jakt og fangst i Gran almenning, approbert av Landbruksdepartementet 28 november 1933.

29 novbr, **Skrivelse** fra Justisdepartementet til en sorenskriver, hvori meddeles at det antar at det ikke er nødvendig å anmerke i personalregistret en pantobligasjon i fast eiendom av den grunn at den også omfatter sådant tilbehør som er omhandlet i lov av 8 juni 1895 § 2.

---

*) Kunngj. 2 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49, hvor reglene er inntatt.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene. 30 novbr.

Faren for utbredelse av tyfus- og paratyfus fra basilleutskillere, d. v. s. personer som uten selv å være syke utskiller tyfus- eller paratyfusbasiller enten gjennem tarmen eller urinen eller på begge måter, har i senere år mere og mere påkalt opmerksomheten. Efter hvad medisinaldirektøren oplyser, er der tallrike eksempler på overførelse av smitte fra tilsynelatende friske basilleutskillere. Smitten kan skje gjennem melk eller på annen måte, og har forårsaket flere epidemier.

Antallet av tyfus-basilleutskillere er ukjent, men er antagelig ikke ubetydelig i forhold til dem som har vært angrepne og syke av tyfus. Dr. med. Gades institutt i Bergen — som er det offentliges rådgiver i epidemiske spørsmål på Vestlandet — har således innberettet at der på Vestlandet nu er journalført 75 tyfus- (eller paratyfus-) basilleutskillere.

I medfør av § 15 i sundhetsloven av 16 mai 1860 har helserådene adgang til å treffe foranstaltninger for å hindre smitteutbredelse også fra basilleutskillere. Men det har vist sig å være en mangel, at der ikke er felles regler for hele landet om de hygieniske forholdsregler som er nødvendige på området.

Efter forslag av medisinaldirektøren og i samråd med Statens epidemilæge og dr. Gades institutt er derfor i henhold til sundhetslovens § 4, jfr. lov nr. 15 av 6 juni 1930, ved kongelig resolusjon av 20 oktober d. å. gitt slike forskrifter for hele landet. Forskriftene lyder så: — — — —*)

Skjema for erklæring til underskrift av basilleutskilleren legges ved. Opmerksomheten henledes på noten nederst på skjemaet om at erklæringen skal underskrives i 3 eksemplarer; av disse blir det ene gjennem fylkeslægen (stadsfysici direkte) å sende medisinaldirektøren med oplysning om de bestemmelser helserådets ordfører har gitt i henhold til de forskjellige punkter i forskriftene.

De pålegg eller bestemmelser som helserådets ordfører utferdiger i henhold til forskriftene, bør gis skriftlig, og det må særlig innskjerpes basilleutskilleren å iaktta personlig renslighet — punkt 4 og 5.

Når det gjelder barn, må erklæringen underskrives av barnets foreldre eller foresatte.

Gjelder det sinnssyk eller åndssvak basilleutskiller, må helserådets ordfører rådføre sig med fylkeslægen eller medisinaldirektøren.

Vedkommende antas ikke å ha nogen juridisk rett til erstatning for økonomisk tap på grunn av slike foranstalt-

*) Inntatt foran s. 572.

30 novbr. ninger. De forholdsvis små direkte utgifter som måtte medgå, således til desinfeksjon og i tilfelle anskaffelse av eget privet, må utredes av fylkes-(by-)kommunen; jfr. sundhetslovens § 15. Foreskriver helserådet eller foreløbig helserådets ordfører på helserådets vegne i henhold til punkt 8 andre forholdsregler som vil medføre utgifter — således hvis det blir spørsmål om internering —, må saken forelegges for fylkesmannen (byen) til godkjennelse. I uopsettelige tilfelle kan dog fylkesmannens (byens) godkjennelse innhentes efterpå.

Det kan bli nødvendig å forelegge basilleutskilleren ny erklæring til underskrift, hvis helserådet senere i henhold til punkt 8 gir ytterligere pålegg. Også den nye erklæring må underskrives i 3 eksemplarer.

De offentlige læger må føre hygienisk tilsyn med smittebærerne. For reiser vil de tilkomme vanlig skyssgodtgjørelse av staten og kostgodtgjørelse av fylkeskommunen uten hensyn til om smittebærerne må anses for å være «ubemidlet» eller ikke.

Flytter en smittebærer til annet lægedistrikt, må den offentlige læge sende melding på vanlig skjema om smittsom sykdom til helserådets ordfører i det nye distrikt med alle fornødne oplysninger. Før flytningen godkjennes, bør for øvrig helserådets ordfører i det nye distrikt rådspørres.

Den offentlige læge må føre fortegnelse over basilleutskillere innen sitt distrikt og i et eget omslag merket: «tyfus-(paratyfus-)basilleutskillere» samle alle saker som hører hit. I samme omslag må også opbevares denne rundskrivelse med tilhørende skjema for erklæring. Trenges flere eksemplarer, vil de kunne fåes ved henvendelse til departementet (forsåvidt angår stadsfysici) eller fylkeslægen, som får det nødvendige oplag fra departementet.

På grunn av de ikke ubetydelige innskrenkninger i handlefriheten som ved forskriftene blir pålagt basilleutskillerne, bør helserådets ordfører stadig ha for øie muligheten av, at vedkommende kan være blitt smittefri. Minst en gang hvert halvår bør helserådsordføreren sende prøver av basilleutskillerens uttømmelser til Statens epidemilæge eller dr. Gades institutt og for øvrig i tvilstilfelle rådføre sig med disse.

Forskriftene gjelder a l l e tyfus-(paratyfus-)smittebærere både dem som hittil har vært kjent, og dem man herefter får rede på.

Sluttelig henledes opmerksomheten på, at privatpraktiserende læger snarest må sende melding på skjema for smittsom sykdom om enhver basilleutskiller de får kjennskap til, selv om vedkommende ikke har hatt tyfus eller paratyfus;

se medisinaldirektørens «Veiledning ved foranstaltninger mot farlige epidemiske sykdommer». 30 novbr.

Man skal anmode hr. fylkesmannen om å underrette alle læger innen fylket — både offentlige og privatpraktiserende — om foranstående. De offentlige læger blir dessuten å tilstille en del skjema for «erklæring».

En del avtrykk av denne rundskrivelse og av skjema vedlegges.

Skjema.

Erklæring

fra

utskiller av tyfus- eller paratyfusbasiller.

Undertegnede .....

erkjenner herved at ordføreren i .....

helseråd har gjort mig bekjent med, at jeg utskiller tyfus-(paratyfus-)basiller gjennem avføringen (urinen), og at jeg derved kan smitte andre personer hvis ikke særlige forsiktighetsregler blir iakttatt. Jeg vet om at jeg må overholde følgende forskrifter, som er gitt ved kongelig resolusjon av 20 oktober 1933 i henhold til sundhetsloven av 16 mai 1860, jfr. lov nr. 15 av 16 juni 1930: — — — —*)

..... helseråd har i møte .....

i henhold til forskriftenes punkt 8 vedtatt følgende ytterligere forholdsregler:

Jeg er bekjent med at jeg, hvis jeg overtrer ovennevnte forskrifter, utsetter mig for straff og under alle omstendigheter for å bli avsondret (internert).

Datum.....

Fullt navn.....

Bopel { ..... (herred) ..... (gårdens eller plassens navn og adresse).
..... (by) ..... (gate, nr., opgang og etasje).

Merk. Erklæringen underskrives i 3 eksemplarer; det ene beholdes av basilleutskilleren, det annet opbevares av helserådets ordfører og det tredje sendes gjennem fylkeslægen (stadfysici direkte) til medisinaldirektøren med oplysning om hvilke bestemmelser helserådets ordfører har gitt i henhold til de forskjellige punkter i forskriftene. Jfr. Socialdepartementets rundskrivelse av 30 november 1933.

*) Inntatt foran s. 572.

1 desbr. **Kongelig resolusjon.** § 3 i statutter for Instituttet for sammenlignende kulturforskning skal herefter lyde således:

Instituttets fond anbringes overensstemmende med de regler som til enhver tid gjelder for anbringelsen av offentlige stiftelsers midler. Det forvaltes av Finansdepartementet, som har å stille årsrenten med det fradrag som i § 2 første ledd er nevnt, til forføining for instituttet. Hvis instituttets styre beslutter det, overtar det selv forvaltningen av instituttets fond.

1 desbr. **Kongeleg resolusjon.** I samhøve med § 1 i lov frå 6 juni 1896 om behandling av forsømte barn vert gjeve godkjenning på eit framlagt utkast til lover for Sunnmøre barneheim.

1 desbr. **Kongelig resolusjon** *). Med hjemmel i § 33, 2 i lov om syketrygd av 6 juni 1930, jfr. lov av 16 juni 1933, fastsettes ny normalpremietariff for trygdekassene som gjeldende fra 1 januar 1934 overensstemmende med et fremlagt utkast — sålydende:

K asse	Årlig arbeidsinntekt	Totalpremie for pliktig trygd i kr. pr. uke	Totalpremie i frivillig trygd i kr. pr. uke
0 a	Off. tjenestemenn efter § 12,2 .	0,90	1,20
0 b	0— 300 kr. (forsørgere)	0,80	1,20
0 c	0— 300 » (ikke forsørgere)	0,40	0,60
I	300— 600 »	0,65	0,85
II	600—1000 »	0,80	1,10
III	1000—1500 »	1,05	1,35
IV	1500—2100 »	1,25	1,60
V	2100—2800 »	1,50	1,90
VI	2800	1,85	2,30

1 desbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I henhold til § 3, jfr. §§ 1 og 2, i lov nr. 16 av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr bemyndiges Handelsdepartementet til å utferdige de nødvendige bestemmelser og påbud, gjeldende inntil videre, til kontroll med omsetningen og utførselen av håbrand.
2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

1 desbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. I medhold av § 3, jfr. §§ 1 og 2, i lov nr. 16 av 6 juli 1933 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter

*) Kunngj. 2 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.

samt krepsdyr bemyndiges Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser og påbud, gjeldende inntil videre, til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Frankrike og Belgia. 1 desbr.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon *). I medhold av lov om midlertidig innførselsforbud av 22 mars 1918 nr. 5 § 2, 2. ledd, bestemmes: 1 desbr.

I.

Bestemmelsene i kongelig resolusjon av 18 november 1933 om regulering av innførsel av visse obligasjoner skal også gjelde obligasjoner, som av norske debitorer utstedes til ihendehaveren og som lyder på betaling i norske kroner, når obligasjonene er utferdiget efter 30 november 1933 og skal tjene til konvertering eller annen ombytning av obligasjoner, som lyder på betaling i fremmed mynt.

II.

Foranstående trer i kraft straks.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Notodden. 2 desbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Notodden. 4 desbr.

Skrivelse **) fra Socialdepartementet om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Bardu herred, Troms fylke. 4 desbr.

Forandringer ***) i reglementet for Norges bank. 4 desbr

Representantskapet for Norges bank har i møte 4 desember 1933 vedtatt forandringer i reglementets §§ 98 og 115 annet avsnitt.

Efter de vedtatte forandringer skal bestemmelsene herefter lyde således:

§ 98. De eftersyn som representantskapet i henhold til bestemmelsen i lov om Norges bank § 27 h skal holde av direksjonens og bestyrelsenes protokoller samt bankens deposita, kasse og øvrige beholdninger, skal holdes ved komitéer opnevnt

*) Kunngj. 2 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 49.
**) Kunngj. 12 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50. hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.

4 desbr. av representantskapet og efter instruks utferdiget av dette. Der skal være en komité for hovedsetet på 3 medlemmer og en for hver avdeling på 2 medlemmer. En av revisjonens funksjonærer — fortrinsvis revisjonschefen — er medlem av komitéen ved hovedsetet og leder eftersynene der. Revisjonens funksjonærer kan tilsies til deltagelse i disse eftersyn.

Der skal holdes et eftersyn hvert kvartal, og kasseboken (kassememorialen) skal gis påtegning om eftersynet. Innberetning om dette skal efter skjema fastsatt av representantskapet tilstilles en av dette opnevnt komité på 2 medlemmer til gjennemgåelse. Innberetningene skal fremlegges på representantskapets møter ledsaget av komitéens bemerkninger. Medlemmer av eftersynskomitéene oppebærer honorar fastsatt av representantskapet.

Representantskapet skal ordinært 1 gang årlig ved avdelingene foranledige eftersyn avholdt under ledelse av bankens revisjon. Den stedlige komité kan tilsies til deltagelse i disse eftersyn, som da også utgjør ett av de 4 påbudte kvartalseftersyn såfremt sådant ikke allerede er holdt. Eftersynet skal efter nærmere direktiver omfatte kasse- og metallbeholdningen samt beholdningen av egne og deponerte verdipapirer eller andre verdier, veksler og andre lånepapirer samt inkassopapirer, utenlandske noter m. v.

Direksjonen skal ved hovedsetet til ubestemt tid holde eftersyn, minst 2 ganger årlig. Disse skal være uavhengig av andre eftersyn, fullstendige og detaljerte og omfatte kassebeholdningen (heri innbefattet lager av ferdige sedler) og metallbeholdningen og ved ett av eftersynene hele beholdningen av veksler, andre lånepapirer, inkassopapirer samt beholdningen av alle verdipapirer og andre verdier banken tilhørende eller deponerte. I fall nogen del av beholdningen opbevares annensteds, innhentes bekreftelse på tilstedeværelsen. Pensjonsfondets, Boligfondets o. l. verdipapirer går også inn under bestemmelsen for dette detaljeftersyn, hvor det er hensikten at enhver faktor til opnåelse av et fullstendig eftersyn skal komme med.

Bestyrelsene ved avdelingene skal til ubestemt tid holde minst 4 eftersyn årlig — fordelt utover året — og uavhengig av andre eftersyn. De skal omfatte avdelingenes kassebeholdning og metallbeholdning og, i alle fall i den utstrekning det er nødvendig for en betryggende avstemning av kassebeholdningen, tilstedeværelsen av veksler, andre lånepapirer, inkassopapirer o. l. Minst ett av de nevnte eftersyn skal være omfattende og i detalj konstatere samtlige beholdninger av egne, deponerte eller opbevarte verdipapirer eller andre verdier, veksler, andre lånepapirer eller inkassopapirer og

således at enhver faktor til opnåelse av et fullstendig eftersyn kommer med. For annensteds beroende verdier må bekreftelse innhentes på tilstedeværelsen. 4 desbr.

§ 115 annet avsnitt. Der føres for hver kasserer en tellekonto, hvortil banken ved hvert års utgang overfører et beløp svarende til 5 % av vedkommendes optjente lønn, mulige alders- eller personlige tillegg iberegnet. Mulig opståtte tap dekkes av tellekontoen efter de nærmere forskrifter som derom gis av direksjonen. Ved kassererens død eller fratreden fra tjeneste blir hvad der måtte innestå på hans tellekonto hans eiendom og å utbetale av banken efter at beholdningen under kassererens verge er blitt eftertellet og funnet i orden. Det på tellekonto innestående beløp forrentes ikke.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved grosserer Anders Holbæk Eriksens testamente av 5 april 1924 med kodisil av 27 mai 1927 oprettede «Grosserer Anders Holbæk Eriksen og Hustru Hilda Holbæk Eriksens Legat til Feriekolonien for fattige Skolebarn i Kristiania (Oslo)». 6 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved professor G. H. Monrad-Krohns gavebrev av 25 april 1932 oprettede «Monrad-Krohns legat til fremme av neurologisk forskning ved Universitetet i Oslo». 6 desbr.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om tillegg m. v. til bygningsvedtektene for Notodden. 6 desbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til politimestrene. 7 desbr.

Forandring av § 5 siste avsnitt i Justisdepartementets forskrifter av 20 desember 1927 om utlendingers innreise i Norge.

I rundskrivelse av 20 september 1933 meddelte man at det ved noteutveksling, som fant sted 22 august 1933, var sluttet gjensidig avtale mellem Norge og Sverige om lettelse i passtvangen for amerikanske og kanadiske statsborgere som ved fødselen var henholdsvis svenske og norske statsborgere.

Ved noteutveksling 11 november 1933 er det sluttet lignende gjensidig avtale mellem Norge og Danmark angående amerikanske og kanadiske statsborgere som ved fødselen var

*) Kunngj. 12 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, hvor tillegget er inntatt.

7 desbr. henholdsvis danske og norske statsborgere. Denne avtale trådte i kraft 1 desember 1933.

Under henvisning hertil har Justisdepartementet forandret § 5 siste avsnitt i forskriftene av 20 desember 1927, således at dette fremtidig skal lyde:

«Bestemmelsene om passtvang kommer under visse forutsetninger heller ikke til anvendelse overfor amerikanske og kanadiske statsborgere som er født i Norge, Sverige eller Danmark. Amerikanske og kanadiske statsborgere som ved fødselen var norske borgere kan reise inn i Norge og opholde sig der i inntil 2 måneder selv om de ikke har pass, såfremt de er i besiddelse av amerikansk eller kanadisk statsborgerbrev eller bevis for sådant forsynt med vedkommendes fotografi med attest fra offentlig myndighet om at fotografiet forestiller den person for hvem bevidnelsen er utferdiget, samt legitimasjon fra offentlig myndighet for at vedkommende tidligere har vært norsk statsborger. For amerikanske og kanadiske statsborgere som ved fødselen var svenske eller danske statsborgere gjelder samme regel, dog således at legitimasjonen fra offentlig myndighet må gå ut på at vedkommende tidligere har vært svensk eller dansk statsborger.»

Hvilket herved meddeles til underretning for herr politimesteren og lensmennene i herr politimesterens distrikt.

7 desbr. **Skrivelse** fra Utenriksdepartementet.

Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Frankrike tiltrådt Bernkonvensjonen*) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, under avgivelse av følgende erklæring:

«I overensstemmelse med overenskomstens artikkel 27, 2. og 3. ledd, er denne tiltredelse skjedd med følgende forbehold, som allerede blev tatt ved ratifikasjonen av overenskomsten om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Berlin 13 november 1908: Forsåvidt angår kunstindustrielle verker, vil den franske regjering fortsatt være bundet av bestemmelsene i de overenskomster som er avsluttet vedrørende unionen til beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, før Berlinakten av 13 november 1908.

I henhold til artikkel 26 i overenskomsten, revidert i Rom 2 juni 1928, skal denne også være anvendelig på de franske kolonier samt på de mandatland og de territorier som henhører under det franske koloniministerium.»

---

*) Se «Overenskomster» 1932 s. 32.

Enn videre har Frankrike tiltrådt overenskomsten på vegne av Tunis med samme forbehold som er tatt for Frankrikes vedkommende. 7 desbr.

Tiltredelsene har virkning fra 22 desember 1933.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse fra den sveitsiske legasjon har Frankrike på vegne av mandatområdene Syria og Libanon tiltrådt Bernkonvensjonen*) om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928. 7 desbr.

Skriv **) frå Justisdepartementet um ny politivedtekt for Vestre Slidre herad, Opland fylke. 7 desbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Lenvik herred, Troms fylke. 7 desbr.

Skrivelse ***) fra Socialdepartementet om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Nøtterøy herred, Vestfold fylke. 7 desbr.

Kongelig resolusjon †). I telegrafverket anerkjennes Telegrafverkets ingeniørforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2. 8 desbr.

Kongelig resolusjon †). I skattevesenet anerkjennes Tobakkbeskatningens funksjonærforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2. 8 desbr.

Kongelig resolusjon †). Statens bud- og vaktmesterforening anerkjennes efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2. 8 desbr.

Kongeleg resolusjon††) um helse- og tuberkulosefyresegner for Ål herad, Buskerud fylke. 8 desbr.

Kongelig resolusjon ††) om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Bardu herred, Troms fylke. 8 desbr.

Kongelig resolusjon †). § 1 g i forskrifter om innførsel, omsetning, sending, gjennemførsel, utførsel og tilvirkning av opium m. v., fastsatt ved plakat av 30 desember 1930, endres til å lyde således: 8 desbr.

---

*) Se «Overenskomster» 1932 s. 32.
**) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 51, der vedtekti er innteki.
***) Kunngj. 12 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50, hvor vedtekten er inntatt.
†) Kunngj. 12 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 50.
††) Kunngj. 12 desember i Lovtid. 1ste deild nr. 50, der helsefyresegnene m. m. er inntekne.

8 desbr. «ethvert derivat av morfin, kokain og deres salter og ethvert annet alkaloid av opium og dets salter. Det departement som det civile medisinalvesen hører under, kan, når det finner det ubetenkelig, undta enkelte eller flere av disse stoffer fra lovens bestemmelser».

8 desbr. **Skrivelse** *) fra Justisdepartementet om ophevelse av 5. kapitel i politivedtekten for Svolvær.

8 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet til medisinaldirektøren.

I henhold til kongelig resolusjon av 8 desember 1933 bestemmer departementet, at preparatene Dionin, Codeopect og Narkotin inntil videre skal være undtatt fra opiumslovens bestemmelser.

8 desbr. **Skrivelse** ††) fra Handelsdepartementet om forandringer i vedtektene for handelen på Strømmen torv i Skedsmo herred, Akershus fylke.

9 desbr. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet til et firma, som hadde spurt om de av firmaet førte Smyrnafikner av kvalitet «Natural Figs» var frihandelsvarer.

I anledning herav meddeler departementet at det gjennem vår legasjon i Ankara har innhentet en uttalelse fra vår visekonsul i Izmir om denne sak. Visekonsulen oplyser at nevnte fikner før de eksporteres, blir tørret i solen i flere dager. De kan derfor ifølge høiesterettsdom av 30 mars 1912 ikke anses som frembringelser av have og jordbruk i naturlig tilstand i relasjon til handelslovens § 18 og kan således ikke regnes som frihandelsvarer.

Departementet undlater ikke å nevne at det også har innhentet en uttalelse fra Malaga i Spania angående de derfra importerte fikner. Efter de foreliggende oplysninger vil heller ikke disse kunne anses som frihandelsvarer, idet de for størstedelen har vært utsatt for kunstig tørring, mens resten — så vidt man forstår den avgitte uttalelse — er soltørret.

11 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Eli Holes legat til studnad for sjukerøkti i Breim», skipa av Nils Bjørkelo ved gåvebrev av 1 januar 1933.

11 desbr. **Skrivelse** *) fra Socialdepartementet om herberge- og beverterlovens anvendelse i Øvre Rendal herred, Hedemark fylke.

---

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.
**) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor bestemmelsene i endret lydelse er inntatt.

Skrivelse *) fra Arbeidsdepartementet om forandring i regulativet for opmålingsforretninger i Sandnes. 11 desbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om nye politivedtekter for Roan herred, Sør-Trøndelag fylke. 14 desbr.

Kongelig resolusjon. § 2 i reglement for aktuareksamen ved Universitetet fastsatt ved kongelig resolusjon av 29 juni 1917 gis følgende tilføielse som annet avsnitt: «Prøven omfatter matematikk i den utstrekning som kreves ved matematisk-naturvidenskapelig embedseksamens almindelige avdeling, dog ikke deskriptiv geometri. 15 desbr.

Dessuten kreves et kursus i variasjonsregning, svarende til 2 timer ukentlig i 1 semester».

Kongelig resolusjon***). Efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 anerkjennes i medisinalvesenet: 15 desbr.

1. Rikshospitalets betjenings forening,
2. Gaustad asylpersonales forening,
3. Eg asyls personalforening,
4. Reitgjerdet pleierforening,
5. Rønvik asyls personalforening og
6. Rotvoll pleierforening.

Kongelig resolusjon***). I hæren anerkjennes Hærens magasiners tjenestemannslag efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2. 15 desbr.

Kongelig resolusjon ***). 15 desbr.

I. I medhold av § 1 i midlertidig lov nr. 3 av 6 juli 1933 om utførsel av storsild og vårsild skal det inntil videre, dog ikke utover 30 juni 1934, være forbudt å utføre fersk storsild og fersk vårsild, medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet.

II. Handelsdepartementets godkjennelse av de under I nevnte fiskerorganisasjoners vedtekter skal gjøres betinget av, at eventuell deltagelse i eksporten fra fiskernes side begrenses til inntil 20 % og skjer under Handelsdepartementets kontroll gjennem et særskilt selvstendig eksportlag og/eller derved, at fiskerne deltar i bestående eksportgrupper.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

---

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51, hvor regulativets § 5 i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor vedtekten er inntatt.

***) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.

15 desbr. **Kongelig resolusjon** *).

1. Handelsdepartementet bemyndiges til å la utferdige nytt norsk telegrafreglement i det vesentlige overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til fremtidig å godkjenne nye reglementer for telegraf- og telefontjenesten og foreta endringer i de til enhver tid gjeldende reglementer.
3. Det overlates til Telegrafstyret i samme utstrekning som hittil å utferdige de nødvendige instruksjoner om telegraf- og telefontjenesten, derunder også nærmere detaljbestemmelser til supplering av reglementene.

15 desbr. **Kongeleg resolusjon** *). I samhøve med § 3 og § 4 tridje leden i lov frå 24 juni 1931 um brigde i millombils lov av 6 juni 1930 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror vert Landbruksdepartementet gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1934 å leggja avgift på konsummjølk til å jamna ut prisskildnaden på konsummjølk og produksjonsmjølk.

15 desbr. **Kongelig resolusjon** *).

I. Koloradobillen (Leptinotarsa decemlineata) skal inntil videre anses farlig for poteter.

II. Der vedtas endringer i de ved kongelige resolusjoner av 13 februar og 20 mars 1925 og 13 januar 1928 utferdigede regler for innførsel av poteter fra utlandet, deres § 1 a og b samt § 9 a og b overensstemmende med et fremlagt utkast.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Efter de vedtatte endringer skal følgende bestemmelser i de i post II omhandlede regler herefter lyde således:

§ 1 a. At det ved sådanne nøiaktige og omfattende undersøkelser i marken, som Landbruksdepartementet har funnet fyldestgjørende, er godtgjort at der i vedkommende land ikke forekommer potetkreft (Synchytrium endobioticum) eller koloradobille (Leptinotarsa decemlineata) og at disse snyltere ikke har forekommet der i de siste 6 år.

§ 1 b. At vedkommende eksportland kun tillater innførsel av poteter fra land, hvor det på samme måte som nevnt under a. er fyldestgjørende godtgjort, at der ikke forekommer potetkreft eller koloradobille.

§ 9 a. At potetene er avlet i vedkommende eksportland og at dette er fri for potetkreft og koloradobille.

§ 9 b. At potetene er avlet i jord som er fri for «rotål» (heterodera rostochiensis f. solani).

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.

Kongelig resolusjon *). I medhold av lov nr. 5 av 22 mars 1918 § 2 annet ledd bestemmes: 15 desbr.

I.

Brukte personautomobiler og brukte motorcykler må inntil videre bare føres inn i landet med Finans- og tolldepartementets samtykke.

II.

Innførsel i strid hermed medfører straff og inndragning overensstemmende med lov nr. 5 av 22 mars 1918 § 3.

III.

Foranstående trer i kraft straks.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Agent N. Heiberg Lexows legat» til verdige trengende av den kondisjonerte stand i Oslo oprettet ved testamente av 15 august 1924. 16 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på «Kontorchef Julius Jansens legat til fordel for trengende enker i Tønsberg», oprettet ved testamente av 13 mai 1905 og tillegg av 12 juni s. å. 16 desbr.

Skrivelse **) fra Justisdepartementet om ny politivedtekt for Notodden. 16 desbr.

Skrivelse fra Justisdepartementet til Statsrevisjonen, hvori uttales at når akkordforhandling blir innstilt uten å efterfølges av konkurs, antas gebyr å skulle beregnes efter akkordforhandlingslovens § 37, uansett om grunnen til at konkurs ikke blir åpnet, er at boets midler er utilstrekkelige til å dekke omkostningene ved konkursbehandling. 16 desbr.

Skrivelse ***) fra Landbruksdepartementet. Med hjemmel i kongelig resolusjon av 15 desember 1933 bestemmer departementet herved at utjevningsavgift på melk for tiden fra og med 1 januar til og med 30 juni 1934 inntil videre blir å kreve op efter de samme regler som fastsatt ved Landbruksdepartementets skrivelse av 21 desember 1932, som i sin helhet blir gjeldende. 16 desbr.

---

*) Kunngj. 16 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 51.
**) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor vedtekten er inntatt.
***) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.

18 desbr. **Norsk telegrafreglement,** godkjent av Handelsdepartementet 18 desember 1933 i henhold til kongelig resolusjon av 15 s. m.

Art. 1. *Reglementets gyldighetsområde.*

§ 1. Bestemmelsene i dette reglement gjelder bare telegrammer hvor utelukkende norske stasjoner deltar i befordringen.

§ 2. For telegrammer utvekslet med eller over utenlandske stasjoner gjelder bestemmelsene i den internasjonale telekommunikasjonskonvensjon med tilhørende reglementer.

Art. 2. *Bruken av telegrafforbindelsene.*

§ 1. Enhver har adgang til å få sendt telegrammer over de telegrafforbindelser som er åpne for offentlig korrespondanse, på vilkår som er fastsatt i dette reglement.

§ 2. Under mobilisering og krig kan dog vedkommende regjeringsdepartement la telegrafverkets befordringsveier stenge, enten for all korrespondanse eller for visse slags korrespondanse.

Art. 3. *Ansvar.*

Telegrafverket overtar ikke noget som helst ansvar overfor dem som bruker telegrafforbindelsene, og således ikke for følgene av at et telegram ikke kommer frem eller kommer frem så sent eller så forvansket at hensikten med det ikke blir opnådd.

Art. 4. *Taushetsplikt.*

Telegrafpersonalet er ved ed eller løfte på ære og samvittighet forpliktet til å hemmeligholde for uvedkommende så vel telegrammenes innhold som avsendernes og mottagernes navn. I den utstrekning lovgivningen gir hjemmel for det, kan innholdet av korrespondansen dog meddeles domstolene og påtalemyndigheten.

Art. 5. *Tjenestetid.*

§ 1. Stasjonenes tjenestetid fastsettes av Telegrafstyret.

§ 2. Ønsker nogen å få et telegram ekspedert utenfor stasjonenes ordinære tjenestetid, bør forlangende fremsettes senest en time før stasjonens lukning. For sådan tilsagt ekstratjeneste betales, foruten det vanlige telegramgebyr, en særskilt avgift for hver stasjon som må holdes åpen, beregnet efter et regulativ som fastsettes av Telegrafstyret.

Art. 6. *Kontroll med avsenderens og adressatens identitet.*

Avsenderen eller adressaten av et privattelegram er forpliktet til å godtgjøre sin identitet, når han anmodes om det henholdsvis av avsendelses- eller adressestasjonen.

Art. 7. *Stansning av telegrammer.*

§ 1. Telegrammer kan stanses eller holdes tilbake i de tilfelle hvor lovgivningen gir hjemmel for det. Enn videre kan enhver telegrafstasjon avvise eller stanse privattelegrammer som synes farlige for statens sikkerhet eller som strider mot lov, offentlig orden eller gode seder.

§ 2. Statstelegrammer, telegrammer angående sikring av menneskeliv og tjenestetelegrammer er dog ikke underkastet nogen kontroll fra telegrafstasjonenes side.

§ 3. Stanses et telegram efterat det er mottatt til befordring, underrettes avsenderen om det uten ophold. Dog skal sådan underretning undlates når den synes farlig for statens sikkerhet, og når stansningen skjer efter påbud av påtalemyndighet eller domstol med hjemmel av gjeldende lovgivning. 18 desbr.

§ 4. Enn videre kan et telegram nektes mottatt til befordring, hvis avsenderen ikke på opfordring betaler skyldige gebyrer for telegrammer og telefonsamtaler.

§ 5. Klager over avvisning eller stansning av telegrammer avgjøres endelig av Telegrafstyret.

Art. 8. *Telegrammenes befordringsorden.*

Telegrammene sendes i følgende orden:

a) Telegrammer som angår sikring av menneskeliv ved navigering til sjøs eller i luften.
b) Statsil-telegrammer.
c) Værtelegrammer.
d) Tjenestetelegrammer og tjenestemeldinger som angår forstyrrelser på befordringsveiene.
e) Il-tjenestetelegrammer, il-tjenestemeldinger og takserte tjenestemeldinger.
f) Private il-telegrammer og il-pressetelegrammer.
g) Almindelige tjenestetelegrammer og tjenestemeldinger.
h) Cirkulærtelegrammer om fiskeriene.
i) Almindelige statstelegrammer, privattelegrammer og pressetelegrammer.
j) Brevtelegrammer og andre telegrammer til nedsatt takst.

Art. 9. *Telegrammenes avfattelse.*

§ 1. Telegrammet må være skrevet således at det er leselig og med boktaver og tegn som svarer til telegraftegnene i nedenstående tabell:

Bokstaver.

A, B, C, D, E, É, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Ü, Z, Æ, Ø, Å.

Tall.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Skilletegn og andre tegn.

Punktum (.), komma (,), semikolon (;), kolon (:), spørsmålstegn (?), utropstegn (!), apostrof ('), bindestrek eller tankestrek (-), parentes (), anførselstegn ("), brøkstrek (/), understrekning.

§ 2. Enhver henvisning, tilsetning mellem linjene, utstrykning, radering eller rettelse bør være godkjent av telegrammets avsender eller av hans representant.

Art. 10. *De takserte tjenesteangivelser.*

§ 1. De takserte tjenesteangivelser og den form de sendes i er følgende:

II	=D=
Svar betalt kr. x	=RP kr x=
Kollasjonering	=TC=
Telegrafisk mottagelsesbevis (telegram med)	=PC=
Mottagelsesbevis med post (telegram med)	=PCP=

18 desbr.

Eftersendelse	=FS=
Post	=Post=
Post rekommandert	=PR=
Post restant	=GP=
Post restant rekommandert	=GPR=
Telegraf restant	=TR=
Ekspress betalt for x km.	=XP x km=
Ekspress hvor langt	=XP ?=
Egenhendig	=MP=
Åpent	=Åpent=
Nattbud	=Nattbud=
Telefon nr. x	=TFx=
X adresser	=TMx=
Angi alle adresser	=CTA=
X dager	=Jx=
Presse	=Presse=
Semafortelegram	=SEM=
Brevtelegram	=BT=
Radiobrev	=RBT=
Lykkønsknings-radiotelegrammer	=XLH=
Festtelegrammer	=LX=
Transittbefordring av radiotelegram over skibsstasjoner	=RM=
ST som besvares i almindelig brev	=Brev=
ST som besvares i rekommandert brev	=Brev RCM=
Telegram som er eftersendt på adressatens forlangende	=Eftersendt fra ...=

§ 2. Enhver av de nevnte takserte tjenesteangivelser som avsenderen vil bruke, må skrives på telegramblanketten, like foran adressen.

§ 3. Når det gjelder telegrammer med flere adresser, må avsenderen skrive disse angivelser foran hver enkelt adresse som de måtte angå. Når det imidlertid gjelder et iltelegram med flere adresser, et pressetelegram med flere adresser eller et kollasjonert telegram med flere adresser, er det tilstrekkelig at vedkommende angivelse bare skrives en gang, og da foran den første adresse.

§ 4. De takserte tjenesteangivelser kan skrives i en hvilken som helst form, men de takseres og sendes bare i den forkortede form som er angitt ovenfor.

Art. 11. *Adressen.*

§ 1. Adressen skal inneholde alle angivelser som er nødvendige for å sikre telegrammets avlevering til adressaten uten eftersøkning eller innhentning av oplysninger.

§ 2. Enhver adresse må for å bli godkjent inneholde minst to ord, hvorav det første angir adressaten og det annet adressestasjonens navn.

§ 3. I telegrammer adressert «post restant» eller «telegraf restant» må adressen angi adressatens navn. Bruk av forbokstaver, tall, enkeltstående fornavn eller opdiktede navn er ikke tillatt i slike telegrammer.

§ 4. Adressen kan skrives i en avtalt eller forkortet form. Adressatens rett til å få et telegram med sådan adresse avlevert er imidlertid avhengig av overenskomst mellem ham og adressetelegrafstasjonen. For avtalte adresser erlegges en avgift av kr. 20,00 årlig — eller kr. 10,00 pr. halvår — efter kalenderåret.

§ 5. I alle tilfelle av utilstrekkelig adresse mottas telegrammene bare på avsenderens egen risiko hvis han fastholder sitt forlangende om å få dem sendt. Avsenderen bærer i alle tilfelle følgene av adressens ufullstendighet. 18 desbr.

Art. 12. *Teksten.*

§ 1. Telegrammer uten tekst er ikke tillatt.

§ 2. Telegrammenes tekst kan avfattes i klart eller i hemmelig sprog; ved dette siste skjelnes mellem avtalt sprog og siffersprog. Hvert av disse sprog kan anvendes alene eller sammen med de andre i ett og samme telegram.

Art. 13. *Klart sprog.*

§ 1. Klart sprog er det som gir en forståelig mening i ett eller flere av de sprog som er tillatt benyttet i den internasjonale telegrafkorrespondanse, idet hvert ord og hvert uttrykk har den samme betydning som tillegges dem i det sprog de tilhører.

§ 2. Ved telegrammer i klart sprog forståes telegrammer hvis tekst i sin helhet er avfattet i klart sprog. Forekommer det tall, skrevet enten med bokstaver eller med siffer, som ikke har nogen hemmelig betydning, avtalte adresser, handelsmerker, børskurser, bokstaver som representerer signaltegn i den internasjonale signalbok når de brukes i semafortelegrammer og radiotelegrammer, forkortede uttrykk som vanlig brukes i den almindelige korrespondanse eller i handelskorrespondanse, som fob, cif, caf, svp eller ethvert annet analogt uttrykk, et kontrollord eller kontrolltall som er satt forrest i teksten i banktelegrammer og lignende telegrammer, forandrer dog dette ikke et telegrams karakter av telegram i klart sprog.

Art. 14. *Avtalt sprog.*

§ 1. Avtalt sprog er det som består enten av kunstige ord eller av virkelige ord som ikke har den betydning som normalt tillegges dem i det sprog de tilhører, og som av den grunn ikke danner forståelige setninger i ett eller flere av de sprog som er tillatt benyttet i telegrafkorrespondanse i klart sprog, eller av en blanding av virkelige ord og kunstige ord.

§ 2. Ordene må, enten de er virkelige eller kunstige, ikke inneholde mer enn fem bokstaver. De må ikke inneholde bokstavene é, ü, ø, æ og å, men kan for øvrig dannes uten nogen innskrenkninger.

§ 3. Radiotelegrammer i avtalt sprog forsynes med tjenestemerknaden «CDE».

§ 4. Radiotelegrammer hvis tekst inneholder ord i avtalt sprog og ord i klart sprog og/eller tall og tallgrupper, betraktes med hensyn til takseringen som tilhørende avtalt sprog.

§ 5. Radiotelegrammer hvis tekst inneholder ord i avtalt sprog og som har tallgrupper i større antall enn halvparten av det takserte ordantall i teksten og underskriften, betraktes ikke som CDE-telegrammer, men takseres som telegrammer i siffersprog.

§ 6. Taksten for CDE-radiotelegrammer er som anført i art. 18 § 8.

§ 7. Avsenderen av et telegram i avtalt eller blandet avtalt sprog, er forpliktet til på forlangende å legge frem den kode som er benyttet.

18 desbr.

Art. 15. *Siffersprog.*

§ 1. Siffersprog dannes:

1° av arabiske tall, grupper eller rekker av arabiske tall med hemmelig betydning.

2° av ord, navn, uttrykk eller bokstavsammensetninger som ikke opfyller betingelsene for klart sprog (art. 13) eller avtalt sprog (art. 14).

§ 2. Bokstavene é, ü, æ, ø og å er ikke tillatt i siffersprog, og blanding av tall og bokstaver med hemmelig betydning er ikke tillatt i en og samme gruppe.

§ 3. De i art. 13 omhandlede grupper anses ikke for å ha hemmelig betydning.

Art. 16. *Underskriften.*

§ 1. Underskrift er ikke obligatorisk. Den kan av avsenderen skrives i en hvilken som helst form.

§ 2. Avsenderen har adgang til å ta inn i telegrammet bekreftelse av sin underskrift. Bekreftelsen settes efter telegrammets underskrift. Hvis underskriften ønskes bekreftet av vedkommende telegraffunksjonær, er avsenderens personlige nærvær nødvendig. Undtagelse herfra kan bare finne sted efter avtale med Telegrafstyret om andre forsiktighetsregler ved prøvning av underskriften.

Art. 17. *Ordberegning.*

§ 1. Alt det som avsenderen skriver på sin telegramblankett for å sendes til adressaten, takseres og regnes følgelig med i ordantallet, dog undtatt skilletegn, apostrofer og bindestreker benyttet på vanlig måte.

§ 2. I telegrammer hvis tekst er skrevet utelukkende i klart sprog, regnes hvert enkelt ord og hver tillatt ordsammenstilling henholdsvis for så mange ord, som de inneholder ganger femten bokstaver, i tilfelle med tillegg av ett ord for det overskytende. Handelsmerker regnes for så mange ord som de inneholder ganger fem siffer eller bokstaver med tillegg av ett ord for det overskytende.

§ 3. På samme måte behandles banktelegrammer og lignende telegrammer hvis tekst, avfattet i klart sprog, inneholder et kontrollord eller -tall som er satt forrest i teksten. Lengden av dette ord eller tall kan dog ikke overstige fem bokstaver eller siffer.

§ 4. Siffergrupper, bokstavgrupper, ordenstall bestående av siffer og bokstaver regnes for så mange ord som de inneholder ganger fem siffer eller bokstaver med tillegg av ett ord for det overskytende.

§ 5. Når det i en gruppe forekommer punkum, komma, kolon, bindestrek eller brøkstrek, regnes de hver for et siffer eller en bokstav. Det samme er tilfelle med bokstaver eller siffer som er føid til et husnummer i en adresse, selv når det gjelder en adresse i teksten eller underskriften av et telegram.

§ 6. Ordsammensetninger eller ordforandringer som strider mot sprogbruk er ikke tillatt.

§ 7. Dog kan familienavn tilhørende en og samme person, den fullstendige betegnelse av steder, plasser, boulevarder, gater og andre offentlige veier, skibsnavn, betegnelser for luftfartøier, ordsammensetninger hvis hjemmel om nødvendig kan godtgjøres, hele tall, brøker, desimalbrøker eller blandede tall skrevet med bokstaver settes sammen i ett ord som takseres overensstemmende med bestemmelsene foran.

§ 8. Det samme er tilfelle med tall, skrevet med bokstaver, hvor siffrene er angitt hver for sig eller i grupper, f. eks. tredvetredve istedenfor tretusentredve, eller seksfireseks istedenfor sekshundreogseksogfirti. 18 desbr.

§ 9. Ord i klart sprog som forekommer i teksten i et blandet telegram bestående av ord i klart sprog og ord i avtalt sprog, regnes for ett ord for hver hel rekke av fem bokstaver i radiotelegrammer og femten bokstaver i almindelige telegrammer med tillegg av ett ord for det overskytende.

§ 10. Hvis et blandet telegram dessuten inneholder en tekst i siffersprog, regnes avsnittene i siffersprog for ett ord for hver hel rekke på fem bokstaver eller tall med tillegg av ett ord for det overskytende.

§ 11. Ord som ikke opfyller betingelsene hverken for klart sprog eller for avtalt sprog, regnes for så mange ord som de inneholder ganger fem bokstaver med tillegg av ett ord for det overskytende.

§ 12. Hvis et blandet telegram bare inneholder deler i klart sprog og deler i siffersprog, takseres delene i klart sprog efter forskriftene i denne artikkels § 2 og delene i siffersprog efter forskriftene i foregående paragraf.

Art. 18. *Takster.*

§ 1. Taksten for et almindelig telegram er 10 øre for hvert ord, med en minstetakst av kr. 1,00 pr. telegram.

§ 2. For et almindelig telegram mellem Svalbard (med Bjørnøya) og Jan Mayen på den ene side og det øvrige Norge på den annen side opkreves dessuten en tilleggstakst av 20 øre pr. ord uten minstetakst for tilleggstaksten.

§ 3. For korrespondanse mellem Svalbard (med Bjørnøya) og Jan Mayen og for innbyrdes korrespondanse mellem stasjonene på Svalbard er fastsatt særskilte takster.

§ 4. For telegrammer til stasjoner på private telefonlinjer som er kunngjort åpne for offentlig korrespondanse, opkreves en tilleggstakst pr. ord som angitt i stasjonsfortegnelsen.

§ 5. For telegrammer (dog ikke radiotelegrammer) som innleveres på søndager, 1ste juledag, nyttårsdag og langfredag opkreves et tillegg av 50 pct. av telegramtaksten, undtagen for iltelegrammer, pressetelegrammer, cirkulærtelegrammer om fiskeriene og værtelegrammer. Tillegg opkreves heller ikke for lokaltelegrammer som innleveres på konfirmasjonssøndager. Tillegget beregnes bare av den vanlige ordtakst for telegrammene og av tilleggsavgiften for telegrammer med flere adresser (=TMx=), men ikke av andre tilleggstakster. For telegrammer utvekslet med Svalbard (med Bjørnøya) og Jan Mayen regnes 50 pct. tillegget bare av linjetaksten.

§ 6. For almindelige telegrammer (dog ikke radiotelegrammer) som innleveres en hverdag, men forlanges utbragt en søndag, 1ste juledag, nyttårsdag eller langfredag, opkreves en særskilt utbringelsesavgift av 50 øre. For telegrammer med =TMx= opkreves denne avgift for hver adresse telegrammet inneholder. Utbringelsestillegg opkreves dog ikke for lokaltelegrammer som forlanges utbragt på konfirmasjonssøndager.

§ 7. Taksten for radiotelegrammer til eller fra mobile stasjoner eller utvekslet mellem mobile stasjoner består, eftersom tilfellet er, av:

1. Skibstakst, som av Telegrafstyret fastsettes særskilt for hver enkelt mobil stasjon, uten minstetakst pr. radiotelegram.

18 desbr.

2. Kysttakst, som er 25 øre pr. ord uten minstetakst pr. radiotelegram.

Denne takst nedsettes til:

a) 10 øre pr. ord i samtrafikk med norske skib som går i regelmessig rutefart langs den norske kyst forsåvidt skibstaksten for vedkommende skib for denne trafikks vedkommende ikke overstiger 10 øre,

b) 15 øre i samtrafikk med norske skib som går i regelmessig rutefart mellem Norge og utlandet forsåvidt skibstaksten for vedkommende skib for denne trafikks vedkommende ikke overstiger 20 øre, og med den begrensning at den bare gjelder fra 3 dager før ankomst til og inntil 3 dager efter avgang fra Norge. Som ruteskib regnes skib som går i ruter som er tatt inn i «Rutebok for Norge».

3. Telegraftakst som foran angitt for alm. telegrammer, dog uten minstetakst pr. radiotelegram.

4. Taksten for de tilleggstjenester som er forlangt av avsenderen.

§ 8. For CDE-radiotelegrammer undtagen sådanne som det regnes nedsatt kysttakst for, reduseres så vel skibstakst som kyst- og telegraftakst til:

6/10 av full takst for radiotelegrammer utvekslet mellem to mobile stasjoner direkte eller over en enkelt kyststasjon,

7/10 av full takst for andre radiotelegrammer.

For telegraftakstens vedkommende regnes dog en minstetakst pr. radiotelegram som for 5 ord efter den reduserte takst.

Art. 19.. *Takstenes opkrevning.*

§ 1. Taksten opkreves på avsendelsesstedet, undtagen i de tilfelle hvor den ifølge dette reglement skal avkreves adressaten. Se art. 28 § 2 og art. 33 § 2.

§ 2. Avsenderen kan forlange kvittering for telegrammet med angivelse av den takst som er betalt. For hver slik kvittering betales 5 øre.

§ 3. Takster som skal opkreves ved utleveringen av et telegram, men som ikke måtte bli dekket, fordi adressaten nekter å betale eller det er umulig å finne ham, skal betales av avsenderen. Denne avkreves dog ikke gebyr for eftersending av telegrammer undtagen når han selv har forlangt eftersending og heller ikke for nattbud som er forlangt av adressaten.

§ 4. Når taksten skal opkreves ved ankomsten, utleveres ikke telegrammet til adressaten uten mot betaling av den skyldige takst, undtagen når det gjelder eftersendelse som er forlangt av andre enn adressaten selv.

Art. 20. *Feil ved opkrevningen.*

§ 1. Når det feilaktig er opkrevd for lave takster, skal det manglende betales av avsenderen.

§ 2. Er det feilaktig opkrevd for høie takster, skal det overskytende beløp tjenstlig betales tilbake til rette vedkommende.

Art. 21. *Annullering av telegrammer.*

§ 1. Avsenderen av et telegram eller hans fullmektig kan ved å legitimere sig stanse telegrammets befordring hvis det ennu er tid til det.

§ 2. Når en avsender annullerer sitt telegram før telegraferingen av det er begynt, betales taksten tilbake med fradrag av en avgift av 50 øre.

§ 3. Hvis avsendelsesstasjonen har sendt telegrammet, kan av- 18 desbr.
senderen bare forlange det annullert ved en taksert tjenestemelding, adressert til adressestasjonen. Avsenderen må efter eget valg betale taksten for et telegrafsvar eller et postsvar på annulleringsmeldingen. Hvis telegrammet allerede er avlevert til adressaten, underrettes denne om telegrammets annullering, medmindre det motsatte er angitt i ST-en.

Art. 22. *Avlevering til adressaten.*

§ 1. Telegrammene avleveres efter sin adresse, enten i bopel (privatbolig, kontor, forretning o. s. v.) eller post restant (GP) eller telegraf restant (TR). De kan også sendes til adressaten pr. telefon på de vilkår som til enhver tid gjelder.

§ 2. Telegrammer som er adressert til steder hvor det ikke finnes telegrafstasjon eller rikstelefonstasjon, kan på avsenderens forlangende avleveres til sin adresse enten med ekspress eller med post.

§ 3. Telegrammer som er adressert til bopel innen telegrafstasjonens ombæringskrets, blir bragt ut ved bud. Ombæringskretsen omfatter normalt avstander inntil 1 km fra stasjonen. I byene strekker dog ombæringskretsen sig som regel videre til bygrensen.

§ 4. Utenfor telegrafstasjonens ombæringskrets blir telegrammene avlevert gjennem posten eller pr. telefon, når det ikke er forlangt ekspressbefordring.

§ 5. Et telegram som er bragt ut til bopel kan avleveres enten til adressaten, til voksne medlemmer av hans familie, til enhver person i hans tjeneste, til hans leieboere eller husverter, eller til hotellets eller husets portner, medmindre adressaten skriftlig har angitt en særskilt fullmektig, eller avsenderen ved å sette den takserte tjenesteangivelse «Egenhendig» eller =MP= foran adressen har forlangt at avleveringen bare skal finne sted til adressaten personlig.

§ 6. Avsenderen kan også forlange at telegrammet skal avleveres åpent ved å sette den takserte tjenesteangivelse =Åpent= foran adressen.

Art. 23. *Telegramutbringelse om natten.*

§ 1. Telegrammer som ikke er nådd frem til adressestasjonen innen kl. 21 — fortrinsberettigede telegrammer innen kl. 21½ — blir selv om stasjonen er åpen utover disse klokkeslett, i almindelighet ikke utbragt ved bud før den følgende morgen, medmindre telegrammet bærer den takserte tjenesteangivelse =Nattbud= eller det av adressaten uttrykkelig er forlangt utbragt om kvelden.

§ 2. Telegrammer som innleveres så sent eller under slike forhold og omstendigheter (f. eks. stort ordantall, lang befordringsvei, overfylte linjer o. lign.), at de ikke med rimelighet kan påregnes å ville nå frem til adressestasjonen innen ovennevnte klokkeslett, men som ønskes utbragt samme kveld, bør av avsenderen forsynes med den takserte tjenesteangivelse =Nattbud=, og det opkreves en tilleggsavgift av 50 øre pr. telegram for utbringelsen. Samme avgift betales av adressaten, når et sådant telegram uten angivelsen =Nattbud= utbringes på hans forlangende.

§ 3. Hvis et telegram som er ankommet til adressestasjonen efter kl. 20½, med eller uten angivelsen =Nattbud=, blir befordret til adressaten pr. telefon samme kveld, bortfaller dermed plikten til å utbringe telegrammet ved bud før næste morgen, medmindre

18 desbr. det er et telegram med =Nattbud=, som tillike av adressaten uttrykkelig forlanges utbragt om kvelden.

§ 4. Når det gjelder utbringelse av telegrammer om kvelden på forlangende av adressaten, og denne samtidig erklærer å ville nøie sig med å få disse telegrammer utsendt samlet underett inntil et bestemt klokkeslett mellem kl. 21 og kl. 22½, kan det beregnes utbringelsesavgift bare som for et enkelt telegram.

§ 5. Telegrammer som i henhold til disse bestemmelser ikke blir utbragt om kvelden, skal det være adgang for adressaten til å hente ved stasjonen, så lenge den holdes åpen.

Art. 24. *Private iltelegrammer.*

Avsenderen av et privattelegram kan opnå fortrinsrett med hensyn til befordring og avlering til adressaten ved å skrive den takserte tjenesteangivelse «Iltelegram» eller =D= foran adressen og betale det dobbelte av taksten for et almindelig telegram av samme lengde.

Art. 25. *Telegrammer med svar betalt.*

§ 1. Avsenderen av et telegram kan betale det svar han forlanger av sin korrespondent, ved foran adressen å skrive den takserte tjenesteangivelse «Svar betalt» eller =RP kr x=, hvor x angir det beløp han vil betale for svaret.

§ 2. Adressaten vil da sammen med telegrammet få et svarbevis lydende på det beløp som avsenderen har betalt for svaret. Dette svar kan, innen en frist av tre måneder efter utstedelsesdagen, brukes til betaling av et telegram ved en hvilken som helst norsk stasjon. Dog kan svarbevis utstedt ved mobile stasjoner bare brukes ved den stasjon som har utstedt det.

§ 3. Når taksten for et telegram som betales med et svarbevis, overstiger svarbevisets pålydende beløp, må resten av taksten betales av den avsender som bruker svarbeviset. Er det mindre, tilbakebetales forskjellen mellem svarbevisets pålydende beløp og det virkelig skyldige takstbeløp til avsenderen av det oprinnelige telegram, når anmodning om det fremkommer innen en frist av seks måneder fra den dag svarbeviset er utstedt, og denne forskjell minst utgjør kr. 1,00 (for radiotelegrammer kr. 2,00).

§ 4. Når adressaten har nektet å motta svarbeviset, eller av en eller annen grunn ikke har gjort bruk av det og det leveres tilbake til stasjonen, tilbakebetales det pålydende beløp til avsenderen av telegrammet, hvis anmodning om det fremsettes enten av avsenderen eller av adressaten i løpet av den tid beviset gjelder.

§ 5. Likeledes tilbakebetales svargebyret på anmodning av avsenderen når svarbeviset ikke har kunnet leveres til adressaten, fordi det har vært umulig å finne ham.

Art. 26. *Telegrammer med kollasjonering.*

§ 1. Kollasjoneringen har til hensikt å gi øket sikkerhet for sendingens nøiaktighet. Den består av en fullstendig gjentagelse av telegrammet (deri innbefattet innledningen) og en sammenligning av denne gjentagelse med innledningen og ordlyden i vedkommende telegram.

§ 2. Avsenderen av et telegram har rett til å forlange telegrammet kollasjonert. For dette betaler han en tilleggstakst lik halvdelen av taksten for et almindelig telegram av samme lengde, og han skriver den takserte tjenesteangivelse «Kollasjonering» eller =TC= foran adressen.

§ 3. For radiotelegrammer i avtalt sprog beregnes tilleggs- 18 desbr.
taksten på grunnlag av den reduserte takst (art. 18 § 8).

§ 4. Statstelegrammer og tjenestetelegrammer i hemmelig sprog kollasjoneres tjenstlig og avgiftsfritt.

Art. 27. *Telegrammer med mottagelsesbevis.*

§ 1. Avsenderen av et telegram kan forlange at underretning om datum og klokkeslett for avlevering av hans telegram til adressaten blir tilstillet ham telegrafisk eller med posten snarest efter avleveringen.

§ 2. For radiotelegrammer til mobile stasjoner skal mottagelsesbeviset sendes av kyststasjonen, og inneholde oplysning om datum og klokkeslett for radiotelegrammets ekspedisjon til den mobile stasjon. For radiotelegrammer fra mobile stasjoner kan det ikke forlanges mottagelsesbevis.

§ 3. Hvis avsenderen forlanger at underretningen skal sendes ham telegrafisk, må han betale en avgift for dette lik taksten for et almindelig telegram på 10 ord. Han skriver da den takserte tjenesteangivelse «Mottagelsesbevis» eller =PC= foran adressen.

§ 4. Hvis avsenderen forlanger at denne underretning skal sendes ham med posten, betaler han postporto som for et almindelig innenlandsk brev og skriver den takserte tjenesteangivelse «Mottagelsesbevis post» eller =PCP= foran adressen.

Art. 28. *Eftersendelse av telegrammer.*

§ 1. Ved å skrive den takserte tjenesteangivelse «Eftersendes» eller =FS= foran adressen kan enhver avsender forlange at adressestasjonen skal eftersende hans telegram. Han kan forsyne telegrammet med flere adressesteder og telegrammet blir da søkt avlevert på disse steder i den rekkefølge de er opført i adressen.

§ 2. Den første eftersendelse skjer gratis, undtagen for brevtelegrammer, når den ikke medfører større ordtakst enn den oprinnelige befordring av telegrammet. For radiotelegrammer skjer denne eftersendelse gratis bare for telegrafbefordringens vedkommende. Eventuell tilleggstakst og takst for flere eftersendelser avkreves adressaten, men hvis han nekter å betale, må avsenderen dekke utgiftene. Taksten beregnes på grunnlag av det ordantall som ekspederes ved hver eftersendelse.

§ 3. Eftersendelse kan også forlanges av adressaten eller i hans navn av en av de personer som ifølge art. 22 kan motta telegrammene i steden for adressaten. Sådant forlangende skal fremsettes skriftlig og forplikter vedkommende til å betale utgiftene ved eftersendingen. Ved eftersendelse av telegrammer på forlangende av adressaten benyttes den takserte tjenesteangivelse =Eftersendt fra ..... (navnet på eftersendingsstasjonen eller -stasjonene)=. Eftersendelsen skjer gratis i samme utstrekning som nevnt i § 2.

Art. 29. *Telegrammer med flere adresser.*

§ 1. Ethvert telegram kan adresseres enten til flere adressater på samme sted eller på forskjellige steder som henhører under én og samme telegrafstasjon, eller også til én og samme adressat i forskjellige bopeler på samme sted eller på forskjellige steder som henhører under én og samme telegrafstasjon. I denne hensikt skriver avsenderen foran adressen den takserte tjenesteangivelse «x adresser» eller =TMx=. Navnet på adressestasjonen settes bare én gang, i slutten av adressen.

§ 2. Et telegram med flere adresser takseres som et enkelt telegram, idet alle adresser regnes med i ordantallet.

18 desbr. § 3. Dessuten opkreves for telegrammer merd flere adresser i tillegg til ordtaksten en avgift av kr. 0,50 (for radiotelegrammer kr. 1,00) for utferdigelsen av hver utskrift som ikke inneholder mer enn femti takserte ord. For utskrifter på mer enn femti takserte ord er avgiften kr. 0,50 (for radiotelegrammer kr. 1,00) for de første femti ord og 50 øre for hver femti ord eller del av femti ord videre. Taksten for hver utskrift beregnes særskilt, idet man teller det antall ord den skal inneholde. Antallet av utskrifter er lik antallet av adresser.

§ 4. Hver enkelt utskrift blir bare forsynt med den adresse som den er bestemt for, medmindre avsenderen ved å benytte den takserte tjenesteangivelse =CTA= forlanger alle adresser tatt med på alle utskrifter.

Art. 30. *Ekspressbefordring.*

§ 1. Ved ekspress forståes enhver avleveringsmåte (dog ikke telefonering) som er hurtigere enn posten, når denne avlevering finner sted utenfor telegramombæringskretsen.

§ 2. I telegrammer som skal befordres med ekspress, settes den takserte tjenesteangivelse «Ekspress betalt x km» eller =XP x km= foran adressen, hvor x angir det antall km avsenderen vil betale for.

Avsenderen kan også bruke den takserte tjenesteangivelse «Ekspress hvor langt» eller =XP?= og må da på forlangende deponere et passende beløp for ekspressbefordringen.

§ 3. For ekspressbefordring av et radiotelegram betaler avsenderen kr. 1,50 uavhengig av avstanden. For ekspressbefordring av andre telegrammer betaler asvenderen 50 øre pr. km fra adressestasjonen.

Dette gebyr kan dog av stasjonenes bestyrere nedsettes for lokaltelegrammer på konfirmasjonssøndager og ved andre anledninger som jubiléer, brylluper m. v. når det kan ventes flere telegrammer til samme adressat.

§ 4. Under særlig vanskelige vær- og føreforhold og i distrikter hvor det foregår større fiskerier bortfaller plikten til å skaffe ekspressbefordring for den i foregående paragraf omhandlede godtgjørelse. I disse tilfelle må rekvirenten betale samtlige utgifter ved ekspressbefordringen efter opgave fra adressestasjonen. For å sikre sig ekspressbefordring uten forsinkelse i sådanne tilfelle må avsenderen deponere et passende tilleggsgebyr og telegrammet forsynes i så fall med tjenestemerknaden: «Forh Xp kr x dep».

Art. 31. *Postbefordring.*

§ 1. Avsenderen av et telegram kan forlange at telegrammet skal postsendes fra adressestasjonen til adressaten. Postbefordring er dog ikke tillatt:

1) Til utlandet fra en norsk stasjon.
2) Til utlandet fra en norsk havn som en mobil stasjon anløper.
3) Fra en utenlandsk havn som en mobil stasjon anløper.

§ 2. Skal telegrammet postbefordres som almindelig brev, setter avsenderen den takserte tjenesteangivelse =Post= foran adressen. Det opkreves ikke nogen tilleggstakst for postbefordringen.

§ 3. Skal postbefordringen skje rekommandert, settes den takserte tjenesteangivelse =PR= foran adressen, og avsenderen betaler en tilleggstakst som motsvarer innenlandsk rekommandasjonsgebyr.

Art. 32. *Festtelegrammer.*

§ 1. Avsendere som ønsker sine telegrammer utskrevet på festblankett, må foran adressen sette den takserte tjenesteangivelse =LX= med tilføielse av nummeret på den festblankett de ønsker.

§ 2. For slik utskrift av telegrammer på festblankett betales 18 desbr. et tilleggsgebyr av 50 øre pr. telegram.

§ 3. Det er også adgang for adressaten til på forhånd å forlange telegrammer som kommer til ham utskrevet på festblankett mot å betale samme tilleggsgebyr. Likeledes kan adressaten forlange et telegram som han har mottatt, omskrevet på festblankett. I dette tilfelle må han dog foruten vanlig gebyr for festblanketten også betale et avskrivningsgebyr av 50 øre for hver rekke på 50 ord plus 50 øre for det overskytende.

§ 4. For lokaltelegrammer på konfirmasjonssøndager gjelder med hensyn til festblanketter særskilte bestemmelser som fastsettes av Telegrafstyret.

Art. 33. *Semafortelegrammer.*

§ 1. For telegrammer som utveksles med skib i sjøen ved hjelp av semaforer, opkreves en tilleggstakst av 15 øre pr. ord.

§ 2. Taksten for semafortelegrammer betales av avsenderen når de er adressert til skib og av adressaten når de kommer fra skib.

§ 3. Semafortelegrammer skal foran adressen ha den takserte tjenesteangivelse =SEM=. De skal avfattes enten på norsk eller ved hjelp av bokstavgrupper i den internasjonale signalbok.

§ 4. Som semafortelegrammer tillates ikke:

a) telegrammer med svar betalt, undtagen for telegrammer bestemt til skib i sjøen;
b) telegramanvisninger;
c) telegrammer med kollasjonering;
d) telegrammer med mottagelsesbevis, telegrafisk eller med post, undtagen for telegrammer bestemt til skib i sjøen, og for den del av veien hvor telegrafbefordring finner sted;
e) telegrammer som skal eftersendes;
f) takserte tjenestemeldinger, undtagen for den del av veien hvor telegrafbefordring finner sted;
g) iltelegrammer, undtagen for den del av veien hvor telegrafbefordring finner sted;
h) telegrammer som skal avleveres med ekspress eller med post;
i) brevtelegrammer;
j) lykkønskningstelegrammer.

Art. 34. *Radiotelegrammer.*

§ 1. Bestemmelsene i nærværende reglement gjelder, hvor ikke annet er anført, også for radiotelegrammer (telegrammer utvekslet med mobile stasjoner).

§ 2. Adressen i radiotelegrammer til mobile stasjoner må være så fullstendig som mulig. Den skal avfattes slik:

a) adressatens navn eller titel med nærmere angivelse om nødvendig;
b) skibets navn således som det står opført i stasjonsfortegnelsen;
c) kyststasjonens navn således som det står opført i stasjonsfortegnelsen.

§ 3. På avsenderens risiko kan dog skibets navn erstattes med angivelse av skibets rute bestemt ved navnene på avgangs- og bestemmelseshavnene eller ved en annen lignende angivelse.

§ 4. Taksten for radiotelegrammer er som angitt i art. 18.

§ 5. Når avsenderen forlanger det, skal kyst- og skibsstasjoner transittbefordre radiotelegrammer til andre stasjoner i mobil tjeneste. Dog begrenses antallet av transitterende stasjoner til to.

18 desbr. § 6. Taksten for transittbefordringen, så vel når en som to mellemliggende stasjoner deltar, er 40 øre pr. ord uten minstetakst. Når to stasjoner deltar, deles denne takst med halvdelen på hver. For CDE-radiotelegrammer reduseres transitt-taksten i samme forhold som de øvrige takster. Radiotelegrammer som skal transittbefordres som nevnt, skal ha den takserte tjenesteangivelse =RM= foran adressen.

§ 7. Avsenderen av et radiotelegram til en skibsstasjon kan opgi det antall dager han vil at radiotelegram skal holdes klart for skibet ved kyststasjonen. Han setter i så tilfelle foran adressen den takserte tjenesteangivelse «x dager» eller =Jx=, hvor x angir antall dager iberegnet dagen for radiotelegrammets innlevering.

§ 8. Når skibsstasjonen ikke har anmeldt sitt nærvær til kyststasjonen innen den frist som er angitt av avsenderen eller i mangel av sådan angivelse, innen morgenen den tredje dag efter innleveringsdagen, underretter kyststasjonen innleveringsstasjonen om det, og denne underretter igjen avsenderen. Denne kan ved taksert tjenestemelding, telegrafisk eller postal, adressert til kyststasjonen, forlange at hans radiotelegram skal holdes klart til utløpet av den fjortende dag regnet fra innleveringsdagen (innleveringsdagen ikke iberegnet). I mangel av sådan melding, legges radiotelegrammet til side ved utløpet av den syvende dag (innleveringsdagen ikke medregnet). Det tas dog ikke hensyn til utløpet av nogen av de ovennevnte frister når kyststasjonen har sikkerhet for at skibsstasjonen snart vil komme innen dens virkeområde. På den annen side avventes ikke utløpet av fristene når kyststasjonen har sikkerhet for at skibsstasjonen som går i en påbegynt rute allerede har forlatt dens virkeområde for godt eller ikke vil komme innenfor det.

§ 9. Av særegne radiotelegrammer er bare tillatt:

1° radiotelegrammer med svar betalt;
2° radiotelegrammer med kollasjonering;
3° radiotelegrammer som skal avleveres med ekspress;
4° radiotelegrammer som skal avleveres med posten, men bare i den utstrekning som er anført i art. 31;
5° radiotelegrammer med flere adresser;
6° radiotelegrammer med mottagelsesbevis, men bare forsåvidt angår meddelelse om den datum og det klokkeslett kyststasjonen har sendt den mobile stasjon det radiotelegram som er adressert til denne siste;
7° takserte tjenestemeldinger, undtagen sådanne som forlanger en gjentagelse eller en oplysning. Disse siste er dog likeledes tillatt når de befordres over den kyststasjon som har sendt radiotelegrammet. Alle slags takserte tjenestemeldinger er tillatt over linjenettet;
8° Il-radiotelegrammer, men bare på linjenettet;
9° presse-radiotelegrammer fra mobile stasjoner til land;
11° vær-radiotelegrammer;
11° radiotelegrammer som skal eftersendes;
12° fest-radiotelegrammer, men bare f r a mobile stasjoner;
13° radiobrev;
14° lykkønsknings-radiotelegrammer.

Art. 35. *Telegramanvisninger.*

§ 1. Telegramanvisninger er postanvisninger som skal befordres telegrafisk. De utferdiges ved poststedene, som også besørger formidlingen av telegramanvisningene frem til nærmeste telegrafstasjon.

§ 2. Hvis avsenderen ønsker det, kan han tilføie tekstord i anvisningen og likeledes påføre den mulige takserte tjenesteangivelser som han vil gjøre bruk av. Tilføielsene må gjøres på poststedet. 18 desbr.

§ 3. Telegramanvisninger takseres som almindelige telegrammer. De kan ikke sendes som brevtelegrammer.

Art. 36. *Pressetelegrammer.*

§ 1. Som pressetelegrammer til redusert takst tillates de telegrammer, hvis tekst består av oplysninger og nyheter, politiske, kommersielle o. s. v. bestemt til å offentliggjøres i aviser og andre periodiske publikasjoner. Disse telegrammer skal i spissen av adressen ha den takserte tjenesteangivelse =Presse= som skrives av avsenderen.

§ 2. Pressetelegrammer må avfattes i klart sprog på norsk. De skal være adressert til aviser, periodiske publikasjoner eller telegrambyråer og ikke til en person som på en eller annen måte er knyttet til avisens, publikasjonens eller byråets ledelse. De må bare inneholde stoff bestemt til å offentliggjøres og instruksjoner angående telegrammets offentliggjørelse. Ethvert avsnitt av sistnevnte art skal settes i parentes og skrives enten i begynnelsen eller i slutten av teksten. Det samlede ordantall vedkommende instruksjoner som angår ett enkelt telegram, kan utgjøre inntil 5 pct. av det takserte ordantall i teksten på betingelse av at det ikke overstiger ti ord. Parentesen takseres.

§ 3. Med den undtagelse som er nevnt i foregående paragraf skal pressetelegrammer ikke inneholde noget avsnitt, noget avertissement eller nogen meddelelse som har karakter av privat korrespondanse, og heller ikke noget avertissement eller nogen meddelelse som det betales for å få inntatt. De må heller ikke inneholde noget avertissement som tas inn gratis.

§ 4. Børs- og markedskurser samt sportsresultater med eller uten forklarende tekst tillates i pressetelegrammer til nedsatt takst. Innleveringsstasjonen må i tvilstilfelle bringe på det rene hos avsenderen, som er forpliktet til å bekrefte det, om de tallgrupper som står i telegrammene, virkelig er børs- og markedskurser eller sportsresultater.

§ 5. For almindelige pressetelegrammer, som med hensyn til befordring og avlevering står i samme klasse som almindelige privattelegrammer, er taksten kr. 1,00 for inntil 20 ord med tillegg av 10 øre for hver forøkelse av inntil 2 ord.

§ 6. For presse-radiotelegrammer er taksten halvdelen av taksten for almindelige radiotelegrammer.

§ 7. For presse-iltelegrammer, som befordres og avleveres med samme fortrinsrett som andre iltelegrammer, opkreves en takst lik det dobbelte av taksten for et almindelig pressetelegram av samme lengde.

§ 8. For presse-ilradiotelegrammer er taksten lik halvdelen av taksten for ilradiotelegrammer.

§ 9. Presse-iltelegrammer og presse-ilradiotelegrammer skal ha de takserte tjenesteangivelser =D= og =Presse=.

§ 10. Pressetelegrammer skal på foten være forsynt med en av avsenderen underskrevet bevidnelse om at de i sin helhet er bestemt til offentliggjørelse i pressen.

Art. 37. *Cirkulærtelegrammer om fiskeriene.*

§ 1. For cirkulærtelegrammer angående fiskeriene, som utgår fra offentlig myndighet og er bestemt til opslag på minst 6 adresse-

18 desbr. stasjoner, betales en takst lik ¼ av den almindelige telegramtakst for så mange telegrammer som det er adressestasjoner. Taksten avrundes for hver adressestasjon opad til nærmeste med 5 delelige tall, idet det dog likeledes for hver adressestasjon beregnes en minimumstakst som for almindelige telegrammer. Cirkulærtelegrammer angående fiskeriene må være avfattet i klart sprog.

§ 2. Avskrift av de cirkulærtelegrammer angående fiskeriene som kommer til stasjonene, kan fåes efter abonnement mot en abonnementsavgift av kr. 10,00 pr. år for hvert opslagsnummer som kommer daglig, og kr. 5,00 pr. år for hvert av de andre opslagsnummer. Forlanges det bare enkelte spredte avskrifter, regnes sedvanlig avskriftsgebyr for disse.

§ 3. Abonnementsavgiften betales forskuddsvis og halvårlig efter kalenderåret; deler av et halvår regnes for helt. Abonnementet ophører ved utløpet av den forutbetalte termin, hvis det ikke innen da er blitt fornyet.

Art. 38. *Værtelegrammer.*

§ 1. Ved værtelegrammer forståes telegrammer som inneholder meddelelser om været, og hvis ekspedisjon er foranlediget av meteorologiske institusjoner.

§ 2. Værtelegrammene inndeles i: metter, værvarsler, storm- og kulingvarsler samt innenlandsk og utenlandsk «mo».

§ 3. Taksten for metter er den samme som for pressetelegrammer, dog uten minstetakst. For værvarsler er taksten 50 øre*) pr. stasjon som varslene sendes til. Storm- og kulingvarsler samt innenlandsk og utenlandsk «mo» befordres gratis.

§ 4. Det er adgang til å tegne abonnement på de værvarsler, stormvarsler og kulingvarsler som kommer til stasjonene mot å betale den avgift som Telegrafstyret fastsetter.

§ 5. Likeledes kan det tegnes abonnement på daglig utskrift av de mo-telegrammer som slåes op på stasjonene.

Art. 39. *Brevtelegrammer.*

§ 1. Brevtelegrammer kan innleveres til en hvilken som helst tid innenfor stasjonenes normale tjenestetid undtagen på søn- og helligdager. De sendes efter all annen telegramkorrespondanse (når linjene er ledige) og befordring på innleveringsdagen besørges bare hvis det kan skje uten ekstra tjeneste. Tjenstlig kollasjonering finner i almindelighet ikke sted.

§ 2. Brevtelegrammer gis den takserte tjenesteangivelse =BT=. Av andre takserte tjenesteangivelser er bare =RP kr x=, =FS=, =Eftersendt fra .....=, =LX=, =PR=, =GP= og =GPR= tillatt.

§ 3. Teksten må være avfattet i klart norsk sprog.

§ 4. Når antallet av tall skrevet med siffer, handelsmerker eller forkortede uttrykk som fob, cif o. s. v. overstiger tredjedelen av det takserte ordantall i teksten og underskriften, regnes antallet av takstord i telegrammet lik antall takstord i adressen plus 3 ganger antallet av takstpliktige tall skrevet med siffer, handelsmerker og forkortede uttrykk i teksten og underskriften.

§ 5. I et brevtelegram på mindre enn 60 ord regnes denne tredjedel av 60 ord minus det ordantall adressen inneholder. Når tredjedelen ikke utgjør et helt tall, avrundes den opover til nærmeste hele tall.

*) Nedsatt til 37,5 øre for terminen 1933—34.

§ 6. Taksten for brevtelegrammer er kr. 2,00 for inntil 60 ord med tillegg av 30 øre for hver forøkelse av inntil 10 ord. Til og fra Svalbard (med Bjørnøya) og Jan Mayen er taksten kr. 7,00 for inntil 60 ord med tillegg av kr. 1,00 for hver forøkelse av inntil 10 ord. 18 desbr.

§ 7. For brevtelegrammer til private telefonstasjoner kommer i tillegg til de foran nevnte takster vanlig tilleggstakst pr. ord for befordringen på de private linjer, og for brevtelegrammer med =LX= den sedvanlige tilleggstakst for festblankett.

§ 8. På adressestasjonen blir brevtelegrammene enten lagt i posten som betalt brev snarest efter ankomsten eller utbragt ved telegrafverkets bud.

§ 9. Radiotelegrammer kan ikke sendes som brevtelegrammer

Art. 40. *Radiobrev.*

§ 1. Radiobrev kan sendes til og fra mobile stasjoner.

§ 2. For radiobrev gjelder de samme betingelser med hensyn til avfattelse og befordring som for brevtelegrammer med følgende undtagelser:

a) Radiobrevene skal ha den takserte tjenesteangivelse =RBT= foran adressen.
b) Angivelsene =FS= og =Eftersendt fra ....=, er ikke tillatt.
c) Adressen for radiobrev fra en mobil stasjon må være full postadresse, efterfulgt av kyststasjonens eller den mobile adressestasjons navn.
d) Teksten må være avfattet i klart sprog på norsk, dansk, svensk, tysk, engelsk eller fransk.

§ 3. I et radiobrev på mindre enn 20 ord regnes den i art. 39, § 4 nevnte tredjedel av 20 ord minus det ordantall adressen inneholder.

§ 4. I radiobrev er det høieste tillatte ordantall 100.

§ 5. Taksten for radiobrev er:

a) Fra en telegrafstasjon til en mobil stasjon, kr. 5,50 for inntil 20 ord plus 25 øre for hvert ord mer, hvorav henholdsvis kr. 1,00 og 5 øre er linjetakst. Når telegrafbefordringen også omfatter strekningen Norge—Svalbard (med Bjørnøya) eller Norge—Jan Mayen, er taksten henholdsvis kr. 7,50 og 35 øre, hvorav henholdsvis kr. 3,00 og 15 øre er linjetakst.
b) Fra en mobil stasjon til en kyststasjon eller en annen mobil stasjon, kr. 4,50 for inntil 20 ord plus 20 øre for hvert ord mer. Når telegrafbefordring på strekningen mellem Svalbard (med Bjørnøya) eller Jan Mayen og det øvrige Norge må brukes, er taksten henholdsvis kr. 6,50 og 30 øre.
c) For radiobrev med =LX=, som bare er tillatt fra mobil stasjon til kyststasjon, kommer som tillegg vanlig gebyr for festblankett.

§ 6. Radiobrev fra mobile stasjoner legges i posten som betalt brev av kyststasjonen henholdsvis den mobile adressestasjon. Radiobrev som telegrafbefordres fra Svalbard (med Bjørnøya) eller Jan Mayen til det øvrige Norge postlegges dog av den stasjon som formidler telegramtrafikken mellem de nevnte steder og det øvrige Norge.

§ 7. For radiobrev mellem to mobile stasjoner gjelder dessuten følgende:

a) Radiobrevene må ikke utveksles når nogen av de to mobile stasjoner er innenfor en norsk kyststasjons rekkevidde på 500 kc/s (600 m) bølge.

18 desbr. b) Radiobrevene må bare utveksles mellem skib som går i motsatt retning.
c) Transittbefordring av radiobrev over en tredje stasjon er ikke tillatt.

Art. 41. *Lykkønsknings-radiotelegrammer.*

§ 1. Lykkønsknings-radiotelegrammer kan sendes til og fra mobile stasjoner.

§ 2. De kan innleveres til de tider som fastsettes av Telegrafstyret, og sendes efter all annen trafikk.

§ 3. Lykkønsknings-radiotelegrammer skal ha den takserte tjenesteangivelse =XLH= foran adressen. Av andre tjenesteangivelser er bare tillatt =RP kr x=, =LX=, =PR=, =GP= og =GPR=.

§ 4. Adressen for XLH-telegrammer fra en mobil stasjon må være full postadresse efterfulgt av kyststasjonens navn.

§ 5. Som tekst brukes en av de faste tekster som til enhver tid bestemmes av Telegrafstyret. Tilføielse til denne tekst er ikke tillatt.

§ 6. Underskriften kan inneholde inntil 5 ord.

§ 7. Taksten er kr. 4,00 pr. telegram. For XLH-telegrammer med =LX=, som bare er tillatt fra mobil stasjon til kyststasjon, kommer som tillegg vanlig gebyr for festblankett.

§ 8. XLH-telegrammer fra mobile stasjoner legges i posten som betalt brev av kyststasjonen.

Art. 42. *Lokaltelegrammer.*

§ 1. Ved lokaltelegrammer forståes telegrammer som ikke befordres på telegraf- og telefonlinjene, men utveksles innen en telegrafstasjons- eller rikstelefonstasjons område (hovedstasjon med tilhørende bicentraler).

§ 2. Taksten er den samme som for almindelige telegrammer, undtagen for lokaltelegrammer som innleveres eller forlanges utbragt på konfimasjonssøndager. Herom henvises til art. 18, art. 30 og art. 32.

Art. 43. *Statstelegrammer.*

§ 1. Ved lokaltelegrammer forståes telegrammer fra Kongen, medlemmer av det kongelige hus, Stortinget og dets avdelinger, regjeringen og departementene, fra embedsmenn, offentlige bankinstitutters styre, postverkets, tollvesenets og fiskeriopsynets tjenestemenn i offentlige anliggender, samt telegrammer som er adressert til en offisiell person og angår tjenestesaker fra de i Norge ansatte agenter i diplomatiet og konsulatvesenet.

§ 2. Enn videre betraktes telegrafiske svar på slike telegrammer som statstelegrammer. Retten til å sende et svar som statstelegram godtgjøres ved å fremlegge det oprinnelige statstelegram.

§ 3. Statstelegrammer bør være forsynt med den myndighets stempel eller segl som sender dem. Denne formalitet er dog ikke påkrevd når det ikke kan reises tvil om telegrammets ekthet.

§ 4. Når avsenderen av et statstelegram ønsker telegrammet sendt med fortrinsrett, påføres det foruten tjenestemerknaden «stats» som er felles for alle statstelegrammer også den takserte tjenesteangivelse =D=.

§ 5. Taksten for almindelige statstelegrammer og stats-iltelegrammer er den samme som for almindelige privattelegrammer uten fortrinsrett.

Art. 44. *Tjenestetelegrammer og tjenestemeldinger.* 18 desbr.

§ 1. Ved tjenestetelegrammer forståes telegrammer om tjenstlige spørsmål som sendes fra Telegrafstyret eller fra tjenestemenn i telegrafverket som har fullmakt til å sende slike telegrammer.

§ 2. Enn videre betraktes telegrafiske svar på slike telegrammer som tjenestetelegrammer. Retten til å sende et svar som tjenestetelegram godtgjøres ved å fremlegge det oprinnelige tjenestetelegram.

§ 3. Ved tjenestemeldinger forståes meldinger om tjenstlige spørsmål som utveksles mellem stasjonene. De har hverken adresse eller underskrift.

§ 4. Tjenestetelegrammer og tjenestemeldinger sendes gratis undtagen i de tilfelle som er omhandlet i art. 45.

Art. 45. *Takserte tjenestemeldinger.*

§ 1. Innenfor minimumsfristen for opbevaring av arkivet således som fastsatt i art. 48 kan avsenderen og adressaten til ethvert telegram som er ekspedert eller er under befordring, eller deres fullmektig, telegrafisk anmode om oplysninger eller gi instruksjoner angående telegrammet efter først, om det er nødvendig, å ha legitimert sig og godtgjort sin identitet.

§ 2. De må deponere følgende beløp:

1° Prisen for det telegram som inneholder anmodningen.

2° I tilfelle prisen for svaret.

§ 3. De kan også i rettelsesøiemed la et telegram som de har sendt eller mottatt, gjenta helt eller delvis enten av adresse- eller avsendelsesstasjonen eller av en optagelsesstasjon.

§ 4. Disse telegrammer (anmodning og svar) kalles «takserte tjenestemeldinger».

§ 5. Når det gjelder en gjentagelse som er forlangt av adressaten, skal denne betale den reglementære takst bare for hvert ord som skal gjentas. I denne takst inngår samtlige utgifter så vel til forespørsel som til svar. Minimumstaksten er kr. 1,00. For radiotelegrammer regnes dog ikke minstetakst.

§ 6. Telegrammer som tjener til å rette, fullstendiggjøre eller annullere telegrammer som allerede er ekspedert eller som er under ekspedisjon, samt alle andre meddelelser angående disse, skal forsåvidt de er adressert til en telegrafstasjon, utelukkende utveksles mellem stasjonene i form av takserte tjenestemeldinger for avsenderens eller adressatens regning.

§ 7. Taksten for de tjenestemeldinger som er omhandlet i denne artikkel tilbakebetales hvis svarene viser at det er begått en feil i tjenesten.

Art. 46. *Telegramtelefonering.*

§ 1. For lokal telefonering av telegrammer mellem stasjonen og telefonabonnenter gjelder spesielle regler. Sådan telefonering skjer i almindelighet bare til eller fra nærmeste rikstelegraf- eller telefonstasjon.

§ 2. Når intet annet er særskilt bestemt, kommer følgende takster til anvendelse:

a) For inntelefonering fra abonnentene til stasjonen: 25 øre pr. telegram på inntil 20 ord.

b) For uttelefonering til abonnentene fra stasjonen: 15 øre pr. telegram på inntil 20 ord.

§ 3. For hvert antall av inntil 10 ord over 20 regnes halv takst, i tilfelle avrundet opad til nærmeste tall som er delelig med 5.

18 desbr.

Art. 47. *Eftergivelse og tilbakebetaling av takster.*

§ 1. Enhver reklamasjon om tilbakebetaling av takst skal være fremsatt innen utløpet av seks måneder fra telegrammets innleveringsdatum, ellers tapes retten til å få takstbeløpet tilbake.

§ 2. Efter forlangende om tilbakebetaling eller klage over tjenestens utførelse tilbakebetales takster til den som har betalt dem, efter følgende regler:

a) hele taksten for ethvert telegram som ved feil fra telegrafverkets side ikke er kommet frem til sin adresse;

b) hele taksten for ethvert telegram (undtagen lykkønskningsradiotelegrammer) som på grunn av feil fra telegrafverkets side er kommet frem senere enn det vilde være kommet i posten, eller i alle tilfelle hvis det ikke er blitt avlevert til adressaten innen en frist av:
4 timer hvis det gjelder et statsiltelegram, et iltelegram eller en taksert tjenestemelding,
8 timer hvis det gjelder et almindelig privattelegram, et statstelegram uten fortrinsrett eller et pressetelegram, og
36 timer hvis det gjelder et brevtelegram eller et radiobrev.
Den tid stasjonene er lukket, når den er grunn for forsinkelsen, varigheten av ekspressbefordring eller postbefordring, den tid som brukes til sjø- eller luftbefordring av radiotelegrammer (herunder radiobrev), og sjøbefordring av semafortelegrammer, samt den tid sådanne telegrammer beror ved en landstasjon eller ombord på en mobil stasjon eller ved en semaforstasjon regnes ikke med i disse frister.

c) hele taksten for ethvert telegram i hemmelig sprog med kollasjonering og for ethvert telegram i klart sprog som på grunn av ekspedisjonsfeil åpenbart ikke har kunnet opfylle sin hensikt, medmindre feilene er blitt rettet ved taksert tjenestemelding innen utløpet av de frister som er nevnt under b). For rettelsestelegrammer som istedenfor å utveksles i form av takserte tjenestemeldinger (art. 45) blir utvekslet direkte mellem avsenderen og adressaten, gis ingen tilbakebetaling;

d) tilleggstaksten for enhver særtjeneste som ikke er blitt utført og taksten for den tilsvarende takserte tjenesteangivelse;

e) hele taksten for ethvert telegram med svar betalt som åpenbart ikke har kunnet opfylle sin hensikt på grunn av en uregelmessighet ved tjenesten som gir rett til tilbakebetaling av svartaksten, samt hele taksten for ethvert forutbetalt svar som åpenbart ikke har kunnet opfylle sin hensikt på grunn av en uregelmessighet ved tjenesten som gir rett til tilbakebetaling av taksten for det oprinnelige telegram.

Art. 48. *Utlevering av telegramavskrifter og meddelelser om korrespondansen. Telegramarkivene.*

§ 1. Med undtagelse av de tilfelle som er forutsatt i art. 4 kan oplysninger angående telegramoriginaler eller telegramavskrifter ikke gis til andre enn avsenderen eller adressaten efterat deres identitet er godtgjort, eller også til deres fullmektig.

§ 2. Avsenderen og adressaten i et telegram eller deres fullmektig har også rett til å få utlevert bekreftede avskrifter eller fotografier:

a) av telegrammet;

b) av ankomstutskriften, hvis denne eller et duplikat av den er opbevart ved adressestasjonen.

§ 3. For hver avskrift, som leveres overensstemmende med denne artikkel, opkreves en fast avgift av kr. 1,50 for hvert telegram som ikke overstiger 100 ord. For telegrammer på mer enn 100 ord forhøies denne avgift med 50 øre for hver rekke eller del av rekke på 50 ord. 18 desbr.

§ 4. For fotografier av originalene eller av utskriftene betales, foruten den foran nevnte minstetakst av kr. 1,50 pr. telegram, et beløp svarende til de utgifter som selve fotograferingen har foranlediget.

§ 5. Forpliktelsen til å gi oplysning om eller avskrift eller fotografi av telegrammer gjelder bare, forsåvidt avsenderne, adressatene eller deres fullmektig skaffer de opgaver som er nødvendige for å finne de telegrammer som deres forlangende angår, likesom anmodningen må være innlevert innen utløpet av den frist som er fastsatt for opbevaring av telegramarkivene.

§ 6. Denne frist er 12 måneder, regnet fra den måned som følger efter telegrammenes innleveringsmåned.

Art. 49. *Hvorledes reglementet m. v. skal være tilgjengelig for publikum.*

Dette reglement med utfyllende instruksjonsbestemmelser og de til hver tid gjeldende takster og bestemmelser for den internasjonale korrespondanse skal på anmodning være tilgjengelige for publikum ved alle telegrafstasjonene. Ved de små rikstelefonstasjoner i landdistriktene skal reglementet og instruksjoner eller et utdrag av disse, samt en taksttabell være tilgjengelige for publikum, mens forespørsler om gjeldende bestemmelser for øvrig henvises til nærmeste telegrafstasjon. Sådanne forespørsler tillates ekspedert som tjenestesamtaler.

Art. 50. *Reglementets ikrafttreden.*

Dette reglement trer i kraft 1 januar 1934.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Vestre Gausdal herred, Opland fylke. 18 desbr.

Skrivelse **) fra Arbeidsdepartementet om regulering av en gate langs Otteråens vestside mellem broen, Thygesens minde og Østre fergested i Kristiansand og om forskrifter for bebyggelsen langs den nye gate. 18 desbr.

Stadfestelse — meddelt av Socialdepartementet — på det ved testamentarisk bestemmelse av dr. Karl Ragnvaldson oprettede «Dr. Karl Ragnvaldson og hustru Ovidias legat for Giske herred». 19 desbr.

Kongelig resolusjon***). 20 desbr.

I. Lov nr. 4 av 16 juni 1933 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter trer i kraft straks.

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr, 52, hvor vedtekten i sin helhet i endret lydelse er inntatt.

**) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52. hvor forskriftene er inntatt.

***) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd, nr. 52.

20 desbr. II. Forskrifter for behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter som skal være gjenstand for omsetning, og for kontrollen med at disse forskrifter overholdes, utferdiges i overensstemmelse med et av Handelsdepartementet fremlagt utkast, og blir gjeldende fra 15 januar 1934.

III. Det overdras Handelsdepartementet så vel å foreta endringer i de under II nevnte forskrifter som å gi ytterligere forskrifter om samme emne.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks.

De i post II nevnte forskrifter lyder så:

Forskrifter

for behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter som skal være gjenstand for omsetning (sild undtatt).

Om bløgging og sløining.

§ 1. All fangst av torsk, hyse og lange som tilføres norsk havn for salg eller for tilvirkning til salg skal, hvis ikke været eller andre tvingende omstendigheter er til hinder, bløgges (slaktes) straks den er tatt op av sjøen så blodet kan renne av den.

Undtatt er fisk som omsettes levende.

Anmerkning. Påbudet om bløgging gjelder altså også utenlandsk torsk, hyse og lange, hvis fisken skal tilføres norsk havn som nevnt.

Bløgging utføres hensiktsmessigst på den måte, at kniven stikkes under kverken så nær hodet som mulig, for ikke å skade fisken ved ørebenene, og føres helt inn mot ryggbenet, dog uten å overskjære dette.

Efterat fisken er bløgget, må den henligge mest mulig fritt, og utsatt for minst mulig press, til blodet er rent av den. All tråkk i fiskedyngen bør undgåes, og ved all lemping må fisken minst mulig utsettes for støt eller slag, forat kvaliteten ikke skal forringes.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 gjelder også brosme, sei, lyr, lysing (kolmule) og uer, dog bare hvis de skal selges til forbruk i fersk tilstand.

§ 3. Det er forbudt å selge ubløgget fisk som bløgget. Likeså å selge eller kjøpe samfengte (blandede) partier av bløgget og ubløgget fisk.

Ved ethvert partisalg av fisk som er bløggeplikt undergitt, skal kjøperen så vidt mulig forvisse sig om enten fisken er bløgget eller ikke. Er den ikke bløgget, skal selgeren opgi grunnen hertil.

§ 4. All slags fisk som skal pakkes i is for å selges til forbruk i fersk tilstand, skal sløies (renses for innvoller) snarest mulig, og senest før pakkingen. Efter sløiningen

vaskes fisken omhyggelig for blod og annen urenhet, derpå legges den således at vannet renner av den før den sorteres og pakkes. 20 desbr.

Undtatt fra bestemmelsene i denne paragraf er laks, ørret og makrell.

§ 5. Innen Lofotens opsynsdistrikt og den øvrige del av Lofoten sorenskriveri, og likeså i Vesterålen sorenskriveri, må torsk hverken selges eller kjøpes usløiet — hvordan den enn skal omsettes eller brukes — i tiden fra 16 januar til 30 april.

Undtatt herfra er salg av torsk til fortæring på stedet (kokfisk), eller til forsendelse innenlands til de nærmeste distrikter i og utenfor det foran nevnte område, efter opsynets nærmere bestemmelse.

Anmerkning. Ved sløining av fisk i henhold til denne paragraf skal fisken skjæres bent op efter buken til gattboret. Innvoller og tarmer fjernes omhyggelig. Rognen må ikke rispes. Omhyggelighet må utvises idet hodet skjæres av, så ikke ørebenet skades, likesom det må påsees at minst én rygghvirvel følger med hodet.

Om tilvirkning av saltfisk, klippfisk og tørrfisk.

§ 6. Enhver som tilvirker fisk til handelsvare, skal under arbeidet ha et i forhold til sine innkjøp fullt tilstrekkelig og duelig mannskap, videre alt nødvendig utstyr av materiell og redskaper samt god belysning, så tilvirkningen kan skje på en forsvarlig måte til fremstilling av en god kvalitetsvare. Alle redskaper og steder hvor arbeide med fisk foregår skal være omhyggelig rengjort før arbeidet begynner, likesom de daglig skal holdes rene.

§ 7. Under tilvirkning av fisken må hverken klepp, hytt, stikker, kniv eller lignende redskap brukes på en sådan måte at fisken skades. Særlig er det forbudt å huke den annensteds enn i hodet.

§ 8. Ved tilvirkning av rundfisk og rotskjær må iakttas:

Fisken må ikke legges i store dynger.

Fisk som tilvirkes til rundfisk skal vaskes omhyggelig før hengning.

Fisk som tilvirkes til rotskjær skal vaskes omhyggelig efter flekkingen.

Blodflekker, slinter og all urenhet skal fjernes fra fisken.

Fisken må ikke henges så tett på hjellen at tørringen hindres. Den må henges så høit at den er minst halvannen meter over grunnen. Fisk som av en eller annen grunn er klebet sammen, skal skilles fra hverandre.

20 desbr. § 9. Ved tilvirkning av klippfisk skal fisken vaskes i rent vann før den blir flekket. Den skal vaskes omhyggelig på begge sider, ikke bare skylles. All urenhet, blod og slinter fjernes. Vannet i karret må jevnlig skiftes.

Hvor forholdene tillater det, skal fisken vaskes omhyggelig også efter flekkingen.

§ 10. Flekkingen skal utføres fagmessig og ordentlig. Ryggen kappes så langt ned at hele blodstubben fjernes (tredje ledd nedenfor gattboret).

Fisk som skal tilvirkes til klippfisk, flekkes helt ut for å undgå rundspor, og flekkingen må være så dyp at de gjenstående rygghvirvler (sporbenet) ligger godt fritt. Herfra er undtatt Labrador-behandlet fisk.

§ 11. Ved saltning av fisk må bare brukes rent salt. Fisken legges jevnt og glatt på stabelen, og hver enkelt fisk forsynes med tilstrekkelig salt på hele overflaten.

Frossen fisk må ikke bringes i salt før den er tilstrekkelig optint.

§ 12. Fisken må ikke utvaskes før den er saltmoden. Brukes under utvaskingen kar, skal der i karrene være løs ribbebunn, og vannet må jevnlig skiftes. Enten utvaskingen foregår i kar eller i sjøen, må man ikke ha for mange fisk i vannet på en gang.

Fisken utvaskes omhyggelig på begge sider. Svarthinne, blodflekker, slinter og all urenhet skal fjernes fra fisken.

På Labrador-behandlet fisk kan svarthinnen beholdes.

Under tørringen må brukes de redskaper som er nødvendige for bevaring av produktet, som under- og overflaker, samt gode presenninger til beskyttelse mot at fisken blir utvannet i nakkene under langvarig regnvær.

Fisken skal legges pent i stablene. Ujevne buker strekkes.

Under tørringen må foretas hyppigst mulig omstabling for at fisken kan bli jevnt presset. Bråtørring må ikke finne sted. Transport av fisken under tørringen må skje forsiktig, så fisken ikke brekkes eller på annen måte skades.

Før fisken er helt avkjølet, må den ikke stables på bergene eller i hus, og heller ikke innlastes i fartøi.

Om pakking, ising og transport av fersk fisk.

§ 13. All pakking og ising av fersk fisk skal utføres fagmessig, med bruk av ren is og ren og hensiktsmessig emballasje.

§ 14. All transport av fersk fisk skal foregå på sådan måte at fisken minst mulig utsettes for å bli skadet ved

tråkk, lemping, slitasje eller for stort trykk. Dekkede far- 20 desbr.
tøier på 30 fot og derover skal ha fisken enten i kasser eller i rum inndelt i binger.

Føres fisken i kasser, skal disse ha en størrelse som passer for øiemedet. Kassens tverr-ender bør være forsynt med hanker av treverk eller tau. Føringskasser som skal anvendes mer enn én gang, skal være av høvlet materiale, for renholdets skyld. Fisken skal legges jevnt i kassen. Det må påsees at fiskesporer og lignende ikke stikker utenfor. Kassen må ikke fylles så meget at fisken tar skade når den ene kasse settes ovenpå den annen. Til eksport må kun anvendes nye kasser.

Føres fisken i binger, skal disse både i dybde og lengde være innrettet efter en størrelse som passer for øiemedet. Føringsfartøier som fører fisken løs på dekk, skal ha dekket innredet med binger, slik at fisken ligger støtt i slingring. Disse binger bør bygges således at der mellem fartøiets rekke og bingene blir en passasje samt avløp for overvann.

All innredning i rum eller på dekk skal være av høvlet materiale. Materialet bør være hvitmalt. Under transport skal fisken holdes tildekket til beskyttelse mot sol, regn og frost. Efter lossing skal rummet, så vel som all tilsmusset innredning, grundig renspyles. Likeså kasser, når sådanne benyttes.

Strekker transporten sig utover en tid av 10 timer, regnet fra fisken tas ombord til den utlosses, skal fisken være sløiet senest idet den tas ombord i transportbåten. Denne siste bestemmelse gjelder ikke fartøier som driver fiske, og gjelder heller ikke laks, ørret og makrell.

§ 15. Også ved annen transport av fersk fisk, det være sig med rutebåt, jernbane, bil eller annet befordringsmiddel, må iakttas at fiskekassene ikke utsettes for varme — heller ikke fra maskinrum — eller regn eller annet som kan skade fisken.

§ 16. Fiskekasser må alltid være godt dekket med presenninger når de står ute, hvad enten det er under transport eller i land (for eksempel på kai). Kassene må så vidt mulig aldri settes på ende, og ikke bikkes eller styrtes ned fra vogn eller tralle, men håndteres med aktsomhet, så kassene og fisken ikke tar skade.

Særskilt om håbrand.

§ 17. Håbrand skal bløgges (slaktes) straks fisken er kommet ombord, så blodet kan renne av den. Sløining og vasking av fisken må likeledes foretas snarest mulig. I særdeleshet må det påsees at så vel bukhulen som gjellene

20 desbr. blir godt renvasket. Fisken må derefter straks ises i rene binger.

Fartøi som driver håbrandfiske må ha tilstrekkelig is ombord til forsvarlig bevaring av fangsten. Der skal alltid legges et tykt lag is i bunnen av bingene før man begynner nedisingen av fisken. Likeledes må fisken alltid holdes vel tildekket med is på toppen av bingene. For øvrig blir mengden av den is som skal anvendes å avpasse efter turens varighet.

Anmerkning. Ved ising av håbrand i sommermånedene april—september bør brukes minst 1 kilo is til hver kilo fisk, og i vintermånedene oktober—mars minst en halv kilo is til hver kilo fisk.

Almindelige bestemmelser.

§ 18. Fiskeriopsynet, vrakervesenet og i tilfelle spesielt anordnede kontrollører fører tilsyn med at disse forskrifter overholdes.

§ 19. Det påligger særlig vrakervesenet å anmelde tilvirkeren til politiet hvis der fremstilles til vrakning partier som bærer spor av grov overtredelse av tilvirkningsbestemmelsene i disse forskrifters §§ 6—12, eller partier som på annen måte viser sig å være dårlig behandlet.

§ 20. Overtredelse av disse forskrifter kan straffes med bøter. Forinnen forelegg utferdiges eller tiltale reises, blir fiskeridirektørens uttalelse å innhente.

§ 21. Disse forskrifter trer i kraft 15 januar 1934.

20 desbr. **Kongelig resolusjon** *) om fastsettelse av skibsavgifter for 1934 til Kristiansands, Haugesunds, Bergens, Ålesunds og Kristiansunds børser.

20 desbr. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til § 36 i lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923 bestemmes at den senest ved kongelig resolusjon av 29 juni 1933 fastsatte utsettelse med lovens ikrafttreden forlenges til 1 april 1934.

20 desbr. **Kongelig resolusjon** *). I henhold til § 11 i lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 bestemmes at de i Arbeidsdepartementets foredrag av 20 desember 1933 angitte arter av materiell og apparater for elektriske anlegg skal underkastes kontroll.

De foran omhandlede arter av materiell og apparater for elektriske anlegg er følgende:

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.

Stikkontaktplugger i alle utførelser til og med 60 A. 20 desbr.
Sikringselementer av D-systemet for til og med 200 A.
Automatbrytere i alle utførelser til og med 60 A.
Motorbeskyttelsesbrytere i alle utførelser til og med 60 A.
Nullspenningsbrytere i alle utførelser til og med 60 A.
Stjernetrekantvendere i alle utførelser til. og med 60 A.
Ringetransformatorer.

Kongelig resolusjon *). I henhold til § 5 i lov om forhand- 20 desbr.
lingsrett for statstjenestemenn m. v. av 6 juli 1933 vedtas et fellesreglement for utøvelse av forhandlingsretten efter loven overensstemmende med et fremlagt utkast, sålydende:

§ 1. Alle tjenestemenn som er fast knyttet til en av statens administrasjonsgrener eller bedrifter, går inn under uttrykket «ansatt i statens tjeneste» i lovens § 1, selv om tjenestemannen betegnes som reservefunksjonær, aspirant eller lignende.

§ 2. Ved fastsettelsen av hvad det skal forståes ved en gruppe av en tjenestegren efter lovens § 2, bør det tas hensyn til organisasjonenes gruppering. Hovedsammenslutninger er frivillige sammenslutninger av anerkjente organisasjoner i flere tjenestegrener.

Anerkjente organisasjoner skal ha adgang til i fellesskap å opta forhandlinger med administrasjonen.

De i lovens § 2 punkt 3 omhandlede grupper av ikke organiserte tjenestemenn må tilhøre samme tjenestegren.

Anmeldelse av organisasjoner som ønsker anerkjennelse skal sendes gjennem vedkommende fagdepartement til Justisdepartementet.

§ 3. Uttrykket «nuværende og forhenværende tjenestemenn» i lovens § 3 punkt 1 omfatter også reservefunksjonærer, aspiranter eller lignende tjenestemenn, selv om de går inn under arbeidstvistloven.

Anerkjennelse av en organisasjon som forhandlingsberettiget omfatter samtidig organisasjonens underavdelinger (kretser, avdelinger, distriktsforeninger, ledd, lokalforeninger og lignende), forsåvidt disse ikke optar medlemmer utenfor hovedorganisasjonen.

Hovedsammenslutning og organisasjon skal meddele enhver forandring i styrets sammensetning — hovedsammenslutning til Justisdepartementet og organisasjon gjennem vedkommende fagadministrasjon til det departement hvorunder de tjenestemenn hører som omfattes av organisasjonen.

§ 4. Hvem der på administrasjonens vegne skal føre forhandlingene, avgjøres av Kongen når det gjelder hovedsammen-

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52.

20 desbr. slutning og ellers av det departement hvorunder de tjenestemenn hører som omfattes av organisasjonen.

Forhandlingene mellem administrasjonen og vedkommende hovedsammenslutning, organisasjon eller underavdeling føres ved vedkommende styre eller de forhandlere som dette gir fullmakt. Organisasjonene eller underavdelingene kan henvise disse forhandlinger til høiere organisasjonsinstans.

Det samlede antall av tjenestemannsrepresentanter ved en organisasjons- eller gruppeforhandling bør ikke være over 5. Føres forhandlingene av en hovedsammenslutning, bør antallet ikke være over 10, og deltar flere hovedsammenslutninger, bør antallet ikke overstige 20.

Bestemmelsen i lovens § 4 om statens plikt til å ta op forhandling, når det aktes foretatt forandringer i almindelige lønns- eller arbeidsvilkår, gjelder også vedkommende tjenestegrens styre og de myndigheter som skal forhandle med organisasjonenes underavdelinger.

Administrasjonen bestemmer tid og sted for forhandlingene efter forutgående konferanse med organisasjonen. Forhandling kan skje skriftlig, når begge parter er enige om det.

En av statens representanter fungerer som formann under forhandlingene. Sekretær bør som regel tilkalles.

Begge parter kan tilkalle utenforstående personer til å overvære forhandlingene i den utstrekning vedkommende part finner det nødvendig for å få oplysninger i den foreliggende sak.

Administrasjonen skal sørge for at der føres møtebok over forhandlingene. I møteboken skal begge parter besvare og angi sitt standpunkt til de av den annen part fremførte spørsmål og krav eller i tilfelle angi hvorfor dette ikke kan skje og gi begrunnelse herfor.

Møteboken skal undertegnes av samtlige forhandlere for hvert møte og så vidt mulig ved slutten av dette.

Møteboken er under forhandlingene i formannens varetekt og opbevares senere av vedkommende statsmyndighet.

Avskrift av møteboken skal, når forhandlingene er slutt, snarest mulig og senest innen 14 dager tilstilles begge parter. Avskriften skal alltid følge saken under dennes videre behandling.

Når der er ført forhandling om en sak som blir å avgjøre av en høiere instans, skal der ved sakens oversendelse til den besluttende og avgjørende myndighet av forhandlerne ikke fremføres betraktninger eller imøtegåelser som ikke har vært forelagt den annen part. Blir det nødvendig å anføre nye ting, skal saken straks forelegges den annen part til mulige bemerkninger, før den sendes til den høiere instans.

For reiser til og fra forhandlingsmøter og under disse til- 20 desbr.
kommer det forhandlerne tjenestefrihet.

§ 5. De rettigheter som var tillagt tjenestemannsutvalgene og fellesutvalgene skal overføres på organisasjonene i den utstrekning det er gjørlig efter den nye lov og i henhold til dette reglement.

§ 6. Dette reglement suppleres om nødvendig ved særreglement for hver tjenestegren. Sådant særreglement gis av Kongen. Om særreglementet skal der på forhånd forhandles med vedkommende organisasjoner.

§ 7. Nærværende reglement trer i kraft straks.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet. Ifølge meddelelse 21 desbr.
fra den rumenske legasjon har den rumenske regjering i henhold til artikkel 10 i Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig bemyndiget nedennevnte foreninger til i krigstilfelle på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen:

1. Société Nationale de la Croix-Rouge de Roumanie.
2. Ephorie des Hôpitaux de Bucarest, et Epitropie St. Spiridon à Jassy.
3. Institut des Soeurs de Charité «Regina Elisabeta».
4. Société de Sauvetage «Salvarea» à Bucarest.

(Jfr. «Overenskomster» 1933 s. 276.)

Skrivelse *) fra Landbruksdepartementet om fiskeri- 21 desbr.
regler for en del elver i Gamvik herred, Finnmark fylke.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en overrettssak- 22 desbr.
fører, hvori uttales at der ikke er adgang til å ta utlegg i et barns leieinntekter av fast eiendom for skatt ilignet foreldrene i henhold til landskattelovens § 115, byskattelovens § 107, 3. ledd, som alene omhandler renteinntekter.

Skrivelse fra Poststyret til postkontorene, hvori uttales 23 desbr.
at når en skattelignet henvender sig til ligningsnevnden for å få oplysning om hvorledes ligningsansettelsene for hans eget vedkommende er fremkommet, — landskattelovens § 86, byskattelovens § 79 —, kan ligningsnevnden bruke tjenestemerker på svarskrivelsen efter reglementets bestemmelser idet ligningsnevnden efter loven er pliktig til å gi disse oplysninger.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en overrettssak- 27 desbr.
fører, hvori uttales at departementet anser det rettest at der ikke kreves stempelavgift i anledning av overdragelse

*) Kunngj. 29 desember i Lovtid. 1ste avd. nr. 52, hvor fiskerireglene er inntatt.

27 desbr. av auksjonsbud — muntlig eller skriftlig — når det er på det rene at overdragelsen har funnet sted før auksjonsbudets stadfestelse. Først ved auksjonsskjøtets utferdigelse blir stempelavgift i så fall å erlegge og da med enkelt beløp, jfr. skrivelse i Lovtidende av 19 mars 1930.

28 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Ole I. Erlands legat til hjelp for fattige og gamle i Skjold herred», oprettet ved testamente av 24 oktober 1928.

28 desbr. **Rundskrivelse** fra Finansdepartementet til fylkesmennene.

Ifølge departementets rundskrivelse til fylkesmennene av 5 november 1925 pliktes avgitt hertil halvårlige ekstrakter av sportelregnskapet.

Departementet finner imidlertid at disse halvårsekstrakter nu kan falle bort mot at det i fremtiden istedenfor avgis regnskapsekstrakt for det hele budgettår, bilagt med en restanseforteg nelse.

Forsåvidt nogen regnskapsfører allerede måtte ha sendt inn regnskapsekstrakt for 1ste halvår 1933/34 behøves ved terminens utløp avgitt ekstrakt kun omfattende 2net halvår.

Med ovenstående bes de i herr fylkesmannens embedsdistrikt værende sportelregnskapsførere gjort bekjent idet endel avtrykk av denne rundskrivelse følger vedlagt.

29 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på «Bankdirektør Fredrik Kleppe og hustru Mathea Kleppes legat», oprettet ved gjensidig testamente av 19 november 1924 til fordel for trengende gamle m. v.

29 desbr. **Stadfestelse** — meddelt av Socialdepartementet — på det ved frøken Maren Andersens testamente av 20 november 1923 oprettede «Maren Andersens legat», til verdige trengende, bosatt i Sørum herred.

29 desbr. **Rundskrivelse** fra Justisdepartementet til fylkesmennene.

Bruken av bokmål og nynorsk.

Ved kongelig resolusjon av 29 januar 1932 er det gitt regler for målbruken i statstjenesten. I henhold til post 6 i resolusjonen skal dette departement føre liste over de herreds- og bystyrer som har gjort vedtak om bruk av en bestemt målform i offentlig korrespondanse m. v. Den 30 juni 1932 sendte departementet ut en rundskrivelse som inneholdt opgave over de vedtak som fylkestingene og kommunestyrene hadde gjort. Både resolusjonen og rundskrivelsen er inntatt i Lovtidendes 2. avdeling. Senere forandringer i opgaven

er også inntatt i Lovtidende. Oplysninger er for øvrig inntatt i statskalenderen. 29 desbr.

I den tid som nu er forløpet er det innkommet flere klager over at tjenestemenn under dette departement ikke har fulgt de regler som er gitt. Da det har vist sig at det i almindelighet skyldes forglemmelse at reglene ikke er fulgt, skal man henstille til samtlige tjenestemenn under dette departement å ha sin opmerksomhet henvendt på bestemmelsene.

Det har også vist sig at reglene ikke er blitt praktisert på samme måte av alle tjenestemenn fordi bestemmelsene er blitt fortolket forskjellig. Man skal nedenfor komme nærmere inn på enkelte av de spørsmål som er reist.

Enkelte tjenestemenn har påberopt sig lov av 6 juni 1930 nr. 22 § 1 og gjort gjeldende at reglene i resolusjonen av 29 januar 1932 ikke er bindende for tjenestemenn som er født før 1 januar 1905. Dette spørsmål har vært forelagt for Kirkedepartementet, som i brev til dette departement av 14 februar 1933 har uttalt: «Nærværende departement er av den opfatning at kongelig resolusjon av 29 januar 1932 er gjeldende for alle statskontorer uten hensyn til om hvorvidt vedkommende kontors bestyrer er født før eller efter 1 januar 1905. Alle statskontorer antas således pliktige til å bruke det mål distriktet har krevd i trykte rundskrivelser, skjema, opslag og kunngjørelser. Kan ikke kontoret sette op sådanne ekspedisjoner ved egen hjelp, må bestyreren kunne tilpliktes å bruke sakkyndig bistand hertil. Derimot vil bestyreren ikke være pliktig til p e r s o n l i g å bruke det i annen skriftlig saksbehandling dersom han er født før 1 januar 1905.»

Undertiden har tjenestemenn brukt bokmål i korrespondanse med kommuner som har krevd nynorsk, fordi de kommunale myndigheter selv har brukt bokmål. Efter post 2 i resolusjonen av 29 januar 1932 skal imidlertid tjenestemennene bruke den målform herreds- eller bystyret har krevd uansett hvilken målform kommunen selv bruker.

Det har også vært reist tvil om man ved kunngjøringer skal følge regelen i post 2 i resolusjonen og la det vedtak det e n k e l t e herreds- eller bystyre har gjort være avgjørende eller regelen i resolusjonens post 3 og la det avgjørende være hvilket standpunkt f l e r t a l l e t av herreds- og bystyrene innen tjenestekretsen har inntatt. Det må i disse tilfelle efter dette departements opfatning ses hen til hvad kunngjøringene gjelder. Vedkommer kunngjøringen hele tjenestekretsen eller embedet (bestillingen) som sådant, f eks. kunngjøring om ledig stilling ved kontoret, en tingberam-

29 desbr. melse, meddelelse om at kontoret er flyttet eller kontortiden forandret eller lignende, må regelen i post 3 følges. Ved beregningen av flertallet efter denne bestemmelse skal man bare regne med de herreds- og bystyrer som har uttalt sig for en bestemt målform. Man ser altså her helt bort fra de «nøitrale». Har kunngjøringen derimot ikke tilknytning til hele tjenestekretsen, men gjennem en person, en eiendom eller på annen måte til et enkelt herred eller en enkelt by, skal regelen i post 2 følges. Som eksempel kan nevnes kunngjøring om at en person er satt under vergemål, kunngjøring om tvangsauksjoner, proklamaer i boer og lignende.

Selv om et dokument for en vesentlig del består av et citat, — f. eks. et auksjonsskjøte hvori er inntatt utskrift av rettsboken — skal regelen om målbruken følges forsåvidt angår den del av dokumentet som ikke er citat. Det samme gjelder f. eks. påtegning på en mortifikasjonsstevning om berammelse av rettsmøte.

Som det vil ses av den foran citerte uttalelse av Kirkedepartementet antas alle statskontorer pliktige til å bruke det mål distriktet har krevd i trykte rundskrivelser, skjema, opslag og kunngjøringer. I rundskrivelse av 25 februar 1926 er inntatt endel av de almindelig brukte skjemaer og kunngjøringer oversatt til nynorsk. Videre henviser man til Solem: Tvangsfullbyrdelse og lensmannsskjønn efter den nye rettergangsordning side 158 o. flg. Skjema for tingberammelse er ikke oversatt, men i Norsk Kunngjørelsestidende vil det uten vanskelighet kunne finnes forbilleder. Det samme gjelder kunngjøringer om ledige stillinger. Departementet har nu under overveielse å få oversatt og trykt de forskjellige prosess-skjemaer på nynorsk. Nærmere meddelelse herom vil i tilfelle bli sendt ut senere.

Uten departementets samtykke må det ikke settes i gang oversettelsesarbeider, trykkes skjemaer på nynorsk eller engasjeres sakkyndig bistand hvis det offentlige derved påføres økede utgifter.

Fra noen embedsmenn har departementet mottatt andragende om dispensasjon fra reglene i post 2 og 3 i resolusjonen av 29 januar 1932. Departementet har ikke funnet grunn til å innvilge disse andragender, da tjenestemenn som er født før 1 januar 1905 efter hvad det foran er anført, bare plikter å bruke det mål distriktet har krevd i trykte rundskrivelser, skjema, opslag og kunngjøringer — om nødvendig med sakkyndig bistand.

Endel eksemplarer av denne rundskrivelse følger ved-

lagt. Et eksemplar bes sendt til samtlige embedsmenn under dette departement innen herr fylkesmannens distrikt og til samtlige namsmenn. 29 desbr.

Rundskrivelse fra Justisdepartementet til fylkesmennene. 29 desbr.

Bruk av tjenestemerker.

Ved kongelig resolusjon av 16 juni d. å. blev det bestemt at all post innenriks fra statsinstitusjoner som efter lov om postvesenet har adgang til å bruke tjenestemerker, fra 1 juli d. å. skal frankeres med sådanne. I den tid som nu er forløpet har det vist sig at det til dels hersker uklarhet med hensyn til reglene for bruk av tjenestemerker. Man finner derfor å måtte innskjerpe at slike merker (foruten til en del av kommunenes post) bare skal brukes til statens post, d. v. s. bare til å beriktige porto som endelig skal belastes statskassen. I alle tilfelle hvor portoutgiftene skal dekkes av private (parter, boer e. l.) skal almindelige frimerker brukes. Dette gjelder hvad enten det til vedkommende tjenestemann allerede på forhånd er innbetalt forskudd til dekning av omkostninger eller disse skal refunderes senere. En og samme forsendelse skal aldri — således som man har sett eksempel på — frankeres dels med tjenestemerker, dels med almindelige frimerker. Man skal be tjenestemenn under dette departement være opmerksom på disse regler og nøie påse at tjenestemerker aldri blir brukt i tilfelle hvor portoutgiftene skal dekkes av andre enn staten. Hvis det er tvil om hvem som skal bære portoutgiftene, kan spørsmålet forelegges for departementet.

Foranlediget ved en henvendelse fra Norsk Kunngjørelsestidende skal man gjøre opmerksom på, at tidenden ikke er en statsinstitusjon som er berettiget til å bruke tjenestemerker — således heller ikke til returforsendelser. Derimot kan bladet til svarforsendelser av den art som tjenestemerker kan brukes til, benytte tjenestemerker som er sendt det av personer som har rett til selv å bruke slike merker. Med ekspedisjoner til Norsk Kunngjørelsestidende skal det derfor i slike tilfelle sendes med tjenestemerker til svarforsendelsen.

Et eksemplar av denne rundskrivelse bes sendt til hver tjenestemann — herunder namsmann — under dette departement innen herr fylkesmannens distrikt.

Endel eksemplarer følger vedlagt.

Skrivelse *) fra Socialdepartementet om forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Sunndal herred, Møre fylke. 30 desbr.

*) Kunngj. 6 januar 1934 i Lovtid. 1ste avd. nr. 1 for 1934, hvor vedtektens § 1 i endret lydelse er inntatt.

Lov *) om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930.

§ 1. Offentlige tjenestemenn er for reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse og kostgodtgjørelse for, berettiget til å oppebære sådan godtgjørelse efter de regler som er fastsatt i eller i henhold til denne lov.

§ 2. Kongen fastsetter med Stortingets samtykke satsene for skyssgodtgjørelsen og kostgodtgjørelsen for reiser innen riket og gir regler om beregningen og om når godtgjørelse kan fordres.

Forsåvidt tjenestemennene med hensyn til kostgodtgjørelsen inndeles i klasser, fastsettes fordelingen av tjenestemenn innen klassene av Kongen eller den han bemyndiger.

For reiser innen et bestemt tjeneste- eller arbeidsdistrikt kan Kongen fastsette lavere godtgjørelse enn den almindelige og gi særlige regler for beregningen.

For medlemmer av offentlige kommisjoner og komiteer eller for nogen hvem særskilt hverv ellers er overdratt, fastsetter Kongen den kostgodtgjørelse som vedkommende skal ha.

§ 3. For reiser i statens ærend utenfor rikets grenser fastsetter Kongen eller den han bemyndiger skyss- og kostgodtgjørelsens størrelse.

§ 4. Utføres det på en og samme reise flere forretninger for det offentlige eller for private, blir skyssgodtgjørelsen og kostgodtgjørelsen å fordele på de forskjellige forretninger med en like part på hver forretning, dog således at en forretning ikke belastes med større utgifter enn om særskilt reise var foretatt for denne forretning.

§ 5. Regninger over skyss- og kostgodtgjørelse som tilkommer nogen av det offentlige efter denne lov, skal forsåvidt ingen tidsbestemmelse på annet sted måtte være gitt, være sendt inn til vedkommende myndighet senest innen 2, for nominasjonsmenn senest innen 6 måneder efterat reisen er tilendebragt. Fra tjenestemenn som ifølge særskilt forskrift utferdiger sine regninger for skyss- og kostgodtgjørelse kvartalsvis, må regning være sendt inn senest innen 2 måneder efter utløpet av det kvartal som reisen er foretatt i. Oversittes fristen, godtgjøres ikke fordringen av det offentlige.

Regning som har vært sendt inn innen den fastsatte tidsfrist og som sendes tilbake til regningsutstederen, undergis

*) Inntatt efter anmodning av Handelsdepartementet i skrivelse av 2 februar 1934.

Umsetjing *).

Lov um skyss- og kostpengar for offentlege tenestmenn frå 25 juni 1926 og 6 juni 1930.

§ 1. Offentlege tenestmenn hev for reiser som dei skal ha skyss- og kostpengar for, rett til å få sovore vederlag etter dei reglar som er fastsette i eller i samhøve med denne lovi.

§ 2. Kongen fastset med samtykke frå Stortinget satsane for skysspengane og kostpengane for reiser innan riket og gjev reglar um utrekningi og um når ein kan krevja vederlag.

Dersom tenestmennene med umsyn til kostpengane vert bytte i klassor, fastset Kongen eller den han gjev fullmakt til det, kva tenestmenn det skal vera i dei ymse klassone.

For reiser innan eit visst tenest- eller arbeidsumråde kan Kongen fastsetja lågare vederlag enn det vanlege og gjeva serlege reglar for utrekningi.

For medlemer av offentlege kommisjonar og nemnder eller for nokon som hev fått eit serskilt arbeid elles, fastset Kongen dei kostpengane som vedkomande skal ha.

§ 3. For reiser i riksærend utanfor riksgrensone fastset Kongen eller den han set til det kor store skyss- og kostpengane skal vera.

§ 4. Gjer nokon på ei og same reisi fleire tenestor for det offentlege eller for private, skal skyss- og kostpengane bytast på dei ymse tenestone med ein like stor part på kvar teneste, men likevel so at det for ei teneste ikkje vert større utgifter enn um det vart gjort ei serskild reis for denne tenesta.

§ 5. Rekningar over skyss- og kostpengar som nokon skal ha av det offentlege etter denne lovi, skal vera sende inn til vedkomande styremakt seinast innan 2, og for nominasjonsmenn seinast innan 6 månader etter at reisi er fullført, dersom det ikkje er sett onnor tid på annan stad. Frå tenestmenn som etter serskild fyresegn skriv ut rekningar for skyss- og kostpengar kvartalsvis, lyt rekning vera send inn seinast innan 2 månader etter utgangen av det kvartalet som reisi er gjord i. Sit ein over fresten, gjev ikkje det offentlege noko vederlag.

Rekning som hev vore send inn innan den fastsette fresten og som går tilbake til den som hev skrive ut rekningi,

*) Umsetjingi er innteki etter uppmoding frå Handelsdepartementet i skriv dagsett 2 februar 1934.

en ny foreldelsesfrist av inntil 2, for nominasjonsmenn inntil 6 måneder fra den dag regningen av vedkommende myndighet sendes tilbake til regningsutstederen.

Kongen eller den han bemyndiger, kan samtykke i utbetaling også efter foreldelsesfristens utløp.

Forsåvidt regningen for en reise som det er mottatt forskudd for, foreldes i medfør av nærværende paragraf, blir forskuddet å betale tilbake.

Et efter foreløbig anvisning utbetalt beløp som i henhold til bestemmelsene i nærværende paragraf ikke skulde ha vært utbetalt, kan tilbakesøkes.

§ 6. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen fastsetter. Fra samme tid opheves lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 9 august 1918 med tilleggslover av 7 juli 1922 og 17 juli 1925.

Regulativ *) for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931 og 30 juni 1932.

I. Skyssgodtgjørelsen.

§ 1. Skyssgodtgjørelsen blir å beregne efter følgende almindelige regulativ:

Hest og automobil	Motorsykkel med sidevogn eller slede	Andre skyssmidler til lands	Båt	Motorbåt	
				mindre	større
øre pr. km	øre pr. km	øre pr. km	øre pr. km	øre pr. km	øre pr. km
30	25	20	50	35	60

For reiser med jernbane beregnes godtgjørelsen efter de takster for annen eller tredje klasse som til enhver tid gjelder for vedkommende banestrekning med tillegg for hurtigtog hvis sådant er brukt.

Godtgjørelsen kan ikke i noget tilfelle beregnes for høiere klasse enn den som er benyttet.

For reiser med automobilruter og med elektrisk sporvei beregnes godtgjørelsen efter den takst

*) Inntatt efter anmodning av Handelsdepartementet i skrivelse av 2 februar 1934.

får ein ny foreldingsfrest på upptil 2, for nominasjonsmenn upptil 6 månader frå den dagen vedkomande styremakt sender rekningi tilbake.

Kongen eller den han set til det, kan samtykkja i utbetaling ogso etter at foreldingsfresten er ute.

Dersom rekningi for ei reis som det er teke imot forskot for, vert for gamal etter denne paragrafen, skal forskotet betalast attende.

Er det etter fyrebils tilvising utbetala pengar som etter fyresegnene i denne paragrafen ikkje skulde ha vore utbetala, kan dei søkjast attende.

§ 6. Denne lovi tek til å gjelda frå den tid Kongen fastset. Frå same tid vert lov um skyss- og kostpengar for offentlege tenestmenn frå 9 august 1918 med tilleggslover frå 7 juli 1922 og 17 juli 1925 sette ut or kraft.

Umsetjing *).

Regulativ for skyss- og kostpengar til offentlege tenestmenn for reiser innan riket frå 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931 og 30 juni 1932.

I. Skysspengar.

§ 1. Skysspengane vert rekna etter dette ålmenne regulativet:

Hest og automobil	Motorsykkel med sidevogn eller slede	Andre skysssgogner til lands	Båt	Motorbåt	
				mindre	større
øyre pr. km	øyre pr. km	øyre pr. km	øyre pr. km	øyre pr. km	øyre pr. km
30	25	20	50	35	60

For reiser med jarnveg vert godtgjeringi rekna etter dei takster for andre eller tridje klasse som gjeld til kvar tid for vedkomande banestykke med tillegg for snøggtog dersom det er brukt.

Godtgjeringi kan ikkje i noko høve reknast til høgare klasse enn den som er brukt.

For reiser med automobilrutor og med elektrisk sporveg vert godtgjeringi rekna etter den takst

*) Umsetjingi er innteki etter uppmoding frå Handelsdepartementet i skriv dagsett 2 februar 1934.

som gjelder for vedkommende strekning. Under automobilrute i denne forbindelse inngår enhver automobilrute, offentlig, kommunal eller privat, som er igangsatt for befordring av personer, jfr. lov av 20 februar 1926 nr. 2 § 21.

For reiser med dampskib og rutegående motorbåt beregnes godtgjørelsen efter den passasjertakst som gjelder for vedkommende rute, i tilfelle på beste plass.

For reiser med ren beregnes godtgjørelsen med 40 øre pr. km med tillegg av 20 øre pr. km for fører (vappus) og 5 øre pr. km for hver lessren og vararen og med tillegg av 20 øre pr. km for hver fange i tilfelle av fangetransport.

§ 2. I særegne tilfelle hvor reisenes lengde og farvannets beskaffenhet nødvendiggjør anvendelse av større motorbåt og motorbåt med særlig kraftig maskin, vil vedkommende departement, såfremt den regulativmessige godtgjørelse ikke strekker til, kunne tilstå tjenestemenn med egen motorbåt (dampskib) en høiere godtgjørelse til dekning av de større utgifter.

§ 3. Hvor det finnes å være i det offentliges interesse, kan det regjeringsdepartement som vedkommende tjenestemann sorterer under, bestemme at han ved bruk av eget skyssmiddel på tjenestereiser, som kan foregå dels med et billigere dels med et dyrere (eget) skyssmiddel, beregner sig en gjennemsnittlig skyssgodtgjørelse lavere enn den regulativmessige for eget skyssmiddel.

§ 4. Foregår reisen med sådan skyss fra en offentlig skyss-stasjon som det erlegges forhøiet skyssbetaling for i henhold til skyssregulativets § 1 siste ledd (nattskyss) eller som det er fastsatt forhøiet skyssbetaling for i henhold til samme regulativs § 2, forhøies tjenestemannens skyssgodtgjørelse med et tilsvarende beløp.

§ 5. Godtgjørelsen for leiet automobil, motorsykkel og motorbåt gjelder for tjenestemann som ikke reiser sammen med nogen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse. Strekker godtgjørelsen ikke til, refunderes de medgåtte utgifter. Regningen må da forsynes med attest fra vedkommende tjenestemann for at bruk av leiet automobil, respektive motorsykkel eller motorbåt, har vært nødvendig, samt med erklæring om at det på samme automobil (motorsykkel, motorbåt) ikke har reist nogen annen som er berettiget til skyssgodtgjørelse.

§ 6. Når to eller flere tjenestemenn reiser sammen i leiet automobil, motorsykkel eller motorbåt, får hver godtgjort sin forholdsmessige del av av de medgåtte utgifter, dog tilsammen minst samme godtgjørelse som når en tjenestemann reiser alene.

som gjeld for vedkomande vegstykke. Under automobilrute i denne samanheng går alle automobilrutor, offentlege, kommunale eller private som er sette i gang for skyssing, jfr. lov frå 20 februar 1926 nr. 2 § 21.

For reiser med dampskip og rutegåande motorbåt vert godtgjeringi rekna etter den passasjertaksten som gjeld for vedkomande rute, i tilfelle på beste plass.

For reiser med rein vert godtgjeringi rekna med 40 øyre pr. km med tillegg på 20 øyre pr. km for førar (vappus) og 5 øyre pr. km for kvar lassrein og vararein og med eit tillegg på 20 øyre pr. km for kvar fange dersom det er fangetransport.

§ 2. I serskilde høve når reisene er so lange og farvatnet er soleis at ein lyt bruka større motorbåt eller motorbåt med serleg kraftig maskin, vil vedkomande departement, dersom den regulativbundne godtgjeringi ikkje rekk til, kunna gjeva tenestmenn med eigen motorbåt (dampskip) ei høgare godtgjering for å få dekt meirutgiftene.

§ 3. Når ein kjem til at det offentlege hev bate av det, kan det departement som vedkomande tenestmann høyrer under, fastsetja at han, når han bruker eigi skyssgogn på tenestreiser som han lyt gjera dels med ei billegare og dels med ei dyrare (eigi) skyssgogn, reknar seg ei medels skyssgodtgjering lågare enn den som er regulativbundi for eigi skyssgogn.

§ 4. Gjer ein reisi med sovoren skyss frå ein offentleg skyss-stasjon der det er auka skyssbetaling etter § 1 siste leden i skyssregulativet (nattskyss) eller som det er fastsett auka skyssbetaling for etter § 2 i same regulativet, vert skysspengane auka med ein tilsvarande sum.

§ 5. Godtgjeringi for leigd automobil, motorsykkel og motorbåt gjeld for tenestmann som ikkje reiser saman med nokon annan som hev rett til skysspengar. Rekk ikkje godtgjeringi til, får han att utlegget sitt. Tenestmannen lyt då sanna på rekningi at han hev vore nøydd til å bruka leigd automobil, motorsykkel eller motorbåt og at det på same automobil (motorsykkel, motorbåt) ikkje hev reist nokon annan som hev rett til skysspengar.

§ 6. Når to eller fleire tenestmenn reiser saman i leigd automobil, motorsykkel eller motorbåt, får kvar godtgjort sin tilmåta del av utgiftene, likevel so at det tilsaman vert minst same godtgjeringi som når ein tenestmann reiser åleine.

Når to eller flere reiser sammen i automobil, motorsykkel eller motorbåt, tilhørende en av de reisende, får denne siste samme godtgjørelse som når han reiser alene. De øvrige får hver 10 øre pr. km.

§ 7. I følgende tilfelle skal det for hesteskyss og motorsykkel med sidevogn kun beregnes ¾ og for båtskyss kun ½ av den fastsatte godtgjørelse nemlig:

1. Lensmenn på reiser som stevnevidner, når de reiser sammen med et annet stevnevidne eller med tilkalt vidne.
2. Stevnevidner, når de reiser to sammen eller sammen med tilkalte vidner.
3. Tilkalte vidner ved forkynnelse i straffesaker.
4. Sorenskriveres betjenter på reise til og fra de almindelige saketing, når to betjenter reiser sammen.
5. Tollopsynsmenn I og II når to reiser sammen.

I de ovenfor nevnte tilfelle beregnes for skyss med egen ren 30 øre pr. km for hver tjenestemann, mens tilleggene for fører, tøiets transport og vararen beregnes felles for de tjenestemenn som reiser sammen.

Reiser tollopsynsmenn på båt sammen med tollfunksjonærer som oppebærer almindelig reisegodtgjørelse, kan de ikke beregne sig sådan.

Beredne officerer er, når de på reiser med ruteskib eller jernbane fører med sig egen hest til bruk i tjenesten, berettiget til å få den for hest og i tilfelle hestepasser utlagte frakt godtgjort efter regning. For hestepasser som reiser alene tilbake, efter å ha bragt tjenestehest frem til et bestemt sted, eller som reiser for å avhente tjenestehest, kan beregnes almindelig skyssgodtgjørelse.

§ 8. Når reisen foregår utenfor de almindelige skyssruter med skyssmiddel som ikke tilhører den reisende selv, er den reisende berettiget til erstatning for hatte utgifter, forsåvidt ikke disse dekkes av den fastsatte skyssgodtgjørelse.

Samme regel gjelder også under reiser på de almindelige skyssruter, forsåvidt angår utgifter ved nødvendig forretningsmessig ophold mellem stasjonene.

Hvor skyss bare kan skje på sal, kløv eller med ren, eller hvor den reisende bare kan komme frem til fots og hans tøi m. v. må bæres, er han berettiget til, foruten den godtgjørelse pr. km som tilkommer ham efter regulativet, å få erstattet efter regning nødvendige utlegg til befordring av sitt tøi samt for veiviser hvor sådan er brukt; dessuten hvad han måtte ha utlagt til skyss for sig selv utover nevnte regulativsats.

§ 9. Tjenestemenn som bruker båtskyss, er i særegne tilfelle, når reisens lengde, farvannets beskaffenhet eller

Når to eller fleire reiser saman i automobil, motorsykkel eller motorbåt som ein av dei reisande eig, får den sistnemnde same godtgjeringi som når han reiser åleine. Dei andre får kvar 10 øyre pr. km.

§ 7. I desse tilfelle skal det for hesteskyss og motorsykkel med sidevogn berre reknast ¾ og for båtskyss berre ½ av den fastsette godtgjeringi nemleg:

1. Lensmenn på reiser som stemnevitne, når dei reiser saman med eit anna stemnevitne eller med tilkalla vitne.
2. Stemnevitne, når dei reiser to saman eller saman med tilkalla vitne.
3. Tilkalla vitne ved tilsegjing i straffesakar.
4. Betentane åt sorenskrivarar på reise til og frå dei vanlege sakting når to betentar reiser saman.
5. Tolluppsynsmenn I og II når to reiser saman.

I dei tilfelle som er nemnde ovanfor vert det for skyss med eigen rein rekna 30 øyre pr. km for kvar tenestmann, medan tilleggi for førar, føring av tyet og vararein vert rekna sams for dei tenestmenn som reiser saman.

Reiser tolluppsynsmenn på båt saman med tolltenestmenn som hev vanlege reisepengar, kan ikkje dei rekna seg noko.

Når offiserar til hest fører med seg eigen hest til bruk i tenesta på reiser med ruteskip eller jarnveg, hev dei rett til å få den frakti dei legg ut for hest og i tilfelle hestepassar godtgjord etter rekning. For hestepassar som reiser åleine attende etter at han hev fylgt tenestehest fram til ein fastsett stad, eller som reiser og skal henta tenestehest, kan det reknast vanlege skysspengar.

§ 8. Når ein reiser utanfor dei vanlege skyssrutone med fargogner som ikkje høyrer den reisande til, hev den reisande rett til vederlag for dei utgiftene han hev havt, dersom dei ikkje vert dekte av dei fastsette skysspengane.

Same reglen gjeld òg på reiser etter dei vanlege skyssrutone for utgifter ved turvande stogg av tenesteumsyn millom stasjonane.

Der skyssingi berre kan gå fyre seg på sal, klyv eller med rein eller der den reisande berre kan koma fram til fots og tyet hans m. m. lyt berast, hev han rett til å få både den godtgjeringi pr. km han skal ha etter regulativet og vederlag etter rekning for naudsynte utlegg til føring av tyet og til vegvisar når han hev brukt det; dessutan det han måtte ha lagt ut til skyss for seg sjølv meir enn nemnde regulativsats.

§ 9. Når tenestmenn brukar båtskyss og det er serlege grunnar for at dei må ha forsterka skyss, som lang reis,

båtens størrelse m. m. nødvendiggjør bruk av forsterket skyss, berettiget til erstatning for hatte utgifter utover den godtgjørelse som tilkommer dem efter det til enhver tid gjeldende almindelige regulativ.

Den som således beregner sig forhøiet skyssbetaling, skal på vedkommende regning avgi bevidnelse om at reisen ikke uten skade kunde utsettes, og at forsterket skyss har vært nødvendig, samt om at det på samme båt ikke har vært skysset nogen annen til skyssgodtgjørelse berettiget enn opgitt i regningen.

§ 10. For befordring innen en bys grenser mellem vedkommendes bosted og jernbanestasjon eller dampskibsbrygge godtgjøres de hatte utlegg forsåvidt ikke kilometerberegning kommer til anvendelse på befordringen.

§ 11. Foruten den fastsatte skyssgodtgjørelse, som også innbefatter tilsigelsespenger samt leie av båt og andre reiseredskaper, får samtlige tjenestemenn erstatning efter regning for nødvendige utlegg til

a) skyss til og fra dampskib,
b) transport av nødvendig bagasje så vel på selve reisen som mellem bopel eller forretningssted og det sted hvor reisen begynner eller ender,
c) bom-, bro-, brygge-, fløtt- og ferjepenger, innskrivningspenger, kanalavgift, slusepenger, telefon- og telegramgebyrer vedkommende reisen, plassbillett og soveplass på jernbane og dampskib og andre nødvendige utgifter til selve skyssen med jernbane eller dampskib.

§ 12. Den minste veilengde som må reises når godtgjørelse for skyss skal kunne fordres, er 3 km fra reisens utgangspunkt eller 6 km tilsammen frem og tilbake. Domsmenn i civile saker og skjønnsmenn får dog skyssgodtgjørelse bare når rettsstedet er 10 km eller mere fra vedkommendes bosted.

Hvor en tjenestemann har sin bopel utenfor den by eller den kommune hvor han har sitt faste arbeidssted i stillings medfør (kontor, stasjon, arbeidsplass), vil ved reiser i stillingens medfør det faste arbeidssted og ikke bopelen bli å regne for reisens utgangspunkt eller endepunkt. Undtagelser kan her gjøres av vedkommende departement hvor særlige hensyn måtte gi grunn til det.

Skyssen godtgjøres bare for den virkelige veilengde, dog så at for de strekninger hvor tjenestemannen har betalt for skyssen efter en større veilengde enn den virkelig reiste i henhold til regler som gjelder for skyss fra offentlige skysstasjoner, tilkommer det ham skyssgodtgjørelse efter denne forøkede veilengde.

vandt farvatn, stor båt o. a., so hev dei rett til vederlag for dei utlegg dei hev havt utover den godtgjeringi som tilkjem deim etter det vanlege regulativet som gjeld til kvar tid.

Den som reknar seg auka skyssbetaling soleis, skal gjeva vitnemål på rekningi um at reisi ikkje utan skade kunde drygjast ut, og at forsterka skyss hev vore turvande og um at det på same båten ikkje hev vore skyssa nokon annan med rett til skysspengar enn nemnd i rekningi.

§ 10. Skyss innum bygrensone millom bustad og jarnvegsstasjon eller dampskipsbrygge vert godtgjord etter utlegg dersom ikkje kilometerutrekningi kjem til å gjelda på skyssingi.

§ 11. Umfram dei fastsette skysspengane, der òg tilsegjingspengar, leige av båt og reisegogner er irekna, får alle tenestmenn vederlag etter rekning for naudsynte utlegg til

a) skyss til og frå dampskip,
b) transport av naudsynt reisety både på sjølve reisi og millom bustad eller forretningsstad og den staden der reisi tek til eller sluttar,
c) bom-, bru-, brygge-, flot- og ferjepengar, innskrivingspengar, kanalavgift, slusepengar, telefon- og telegramgebyr som gjeld reisi, plassbillett og soveplass på jarnveg og dampskip og andre naudsynte utgifter til sjølve skyssen med jarnveg eller dampskip.

§ 12. Den minste veglengdi som ein må reisa, når ein skal kunna krevja skysspengar er 3 km frå den staden reisi byrjar eller 6 km tilsaman att og fram. Domsmenn i sivile saker og skynsmenn får likevel skysspengar berre når rettsstaden er 10 km eller meir frå bustaden.

Når ein tenestmann bur utanfor den byen eller kommunen der han hev den faste arbeidsstaden sin som tenestmann (kontor, stasjon, arbeidsplass), skal ved reiser i tenesta den faste arbeidsstaden og ikkje bustaden reknast som utgangspunktet eller endepunktet for reisi. Vedkomande departement kan gjera undantak frå dette, når serlege umsyn gjev grunn til det.

Skyssen vert berre godtgjord for den verkelege veglengdi, likevel so at for dei vegstykke som tenestmannen hev betala for skyssen for etter ei større veglengd enn den som verkeleg er reist i samhøve med reglane for skyss frå offentlege skyss-stasjonar, då skal han ha skysspengar etter den auka veglengdi.

§ 13. Tjenestemenn som av en eller annen grunn har fri skyss efter offentlig foranstaltning eller som marsjerer med tropp — hvorom nærmere regler gis av Kongen — får ikke skyssgodtgjørelse, men får kun godtgjort efter regning nødvendig utlegg for førsel av medbragt, fornøden bagasje.

§ 14. Den godtgjørelse som tilkommer offentlige tjenestemenn for skyss, skal beregnes efter den vei og den måte reisen med minst utgift kan foregå på — alt forsåvidt det ikke på grunn av særegne omstendigheter har vært av vesentlig betydning å foreta reisen ad annen vei eller på annen måte. Dette må i så fall angis i regningen.

II. Kostgodtgjørelsen.

§ 15. I tilfelle hvor det for reiser innen riket — enten i offentlige ærend eller til utførelse av forretninger for private — tilkommer offentlige tjenestemenn skyssgodtgjørelse efter nærværende regulativ, skal de også være berettiget til kostgodtgjørelse efter nedenstående forskrifter.

Det samme gjelder også:

1. Offentlige tjenestemenn som på sådanne reiser ellers vilde ha krav på almindelig skyssgodtgjørelse, men som isteden derfor har fri skyss.
2. Marinens militære og civilmilitære tjenestemenn med officers grad under sjøtjeneste så vel innenfor som utenfor rikets grenser.

Derimot skal nærværende regulativs forskrifter om kostgodtgjørelse ikke gjelde forlikskommissærer.

§ 16. Kostgodtgjørelsen fastsettes således:

1ste og 2nen klasse kr. 6,00 pr. døgn, dog således at for reiser som varer mindre enn 6 timer tilståes ingen kostgodtgjørelse, og for reiser som varer 6 til og med 10 timer er kostgodtgjørelsen kr. 3,00.

Kostgodtgjørelsen må ikke pr. døgn overstige kr. 6,00.

§ 17. Dersom den reisende må overnatte (d. e. tilbringe 3 timer eller derover av natten utenfor sin bopel), får de til 1ste klasse hørende tjenestemenn et tillegg til kostgodtgjørelsen stort kr. 5,00 og de til 2nen klasse hørende kr. 3,00 for hver natt som må tilbringes utenfor hjemmet. Tillegget forhøies for begge klasser med kr. 1,00 for hver natt den reisende må opholde sig i kjøpstad, ladested eller på dampskib, på dampskib dog bare hvis opholdet på dette har en sammenhengende varighet av minst et døgn. Natt-tillegget faller bort når der anvises den reisende fritt kvarter av det offentlige. Likeledes faller det bort for netter hvorfor der

§ 13. Tenestmenn som av ein eller annan grunn hev fri skyss etter offentleg tilskiping eller som marserar med tropp — som Kongen gjev nøgjare reglar um — får ikkje skysspengar, men får berre godtgjort etter rekning naudsynt utlegg til føring av bagasje som dei hev med seg.

§ 14. Den godtgjeringi som tilkjem offentlege tenestmenn for skyss skal reknast etter den vegen og den måten reisi med minst utgift kan gjerast på — alt dersom det ikkje på grunn av serlege tilhøve hev vore mykje um å gjera å reisa ein annan veg eller på annan måte. Det lyt i so fall segjast frå um det på rekningi.

II. Kostpengar.

§ 15. I høve då det for reiser innan riket — anten i offentleg ærend eller til å greida tenestor for private — tilkjem offentlege tenestmenn skysspengar etter dette regulativet, skal dei òg ha rett til kostpengar etter fyresegnene nedanfor.

Det same gjeld òg:

1. Offentlege tenestmenn som på slike reiser elles vilde ha krav på vanlege skysspengar, men som i staden for det hev fri skyss.
2. Militære og sivilmilitære tenestmenn i marinen med offisersgrad i sjøtenest både innanfor og utanfor riksgrensone.

Derimot skal ikkje fyresegnene um kostpengar i dette regulativet gjelda forlikskommissærar.

§ 16. Kostpengane vert fastsette soleis:

1ste og 2dre klasse kr. 6,00 pr. døger, likevel so at for reiser som varer mindre enn 6 timar får ein ikkje kostpengar, og for reiser som varer 6 til og med 10 timar er kostpengane kr. 3,00.

Kostpengane må ikkje vera meir enn kr. 6,00 for noko døger.

§ 17. Dersom den reisande må overnatta (d. e. vera 3 timar eller meir av natti utanfor bustaden sin), får tenestmennene i 1ste klasse eit tillegg til kostpengane stor kr. 5,00 og dei i 2dre klasse kr. 3,00 for kvar natt som dei må vera utanfor heimen. Tillegget vert for båe klassone auka med kr. 1,00 for kvar natt den reisande må vera i kjøpstad, ladestad eller på dampskip, på dampskip likevel berre dersom upphaldet på skipet varer minst eit døger i samanheng. Natttillegget fell burt når den reisande får tilvist fritt husvære av det offentlege. Sameleis fell det burt for netter som det vert rekna godtgjering for i utlegg til soveplass på jarnveg eller

beregnes godtgjørelse for utlegg til soveplass på jernbane eller dampskib, med mindre den reisende tilbringer 3 timer eller derover også av den påfølgende natt på jernbane eller dampskib og må opholde sig minst 6 timer av den mellemliggende dag i by eller landdistrikt.

Som natt regnes tiden mellem kl. 23,00 og 7,00.

§ 18. Den reisende får erstattet efter regning nødvendige utlegg til skatt på fortæring (bevertningsskatt), dog ikke utover 10 pct. av den i nærværende regulativ fastsatte kostgodtgjørelse uten natt-tillegg. Dette gjelder også om godtgjørelse på reisen tilståes i en annen form enn som vanlig kostgodtgjørelse efter nærværende regulativ, medmindre denne godtgjørelse er ment å skulle innbefatte også erstatning for bevertningsskatt.

§ 19. Den minste veilengde som må reises når kostgodtgjørelse skal kunne fordres, er 3 km fra reisens utgangspunkt eller 6 km tilsammen frem og tilbake (se herom § 12). Domsmenn i civile saker og skjønnsmenn får dog kostgodtgjørelse bare når rettsstedet er 10 km eller mere fra vedkommendes bosted.

Valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer tilkommer kostgodtgjørelse for forretningsdager selv om reise ikke foretas. Det samme gjelder lagrettemenn og domsmenn som har forrettet i straffesak.

§ 20. Døgn efter dette regulativ regnes fra det klokkeslett reisen påbegynnes. For reiser som varer over 10 timer, regnes deler av et døgn på 6 timer og derover for helt døgn.

For reiser som varer mindre enn 6 timer tilståes ingen kostgodtgjørelse, jfr. § 16. Undtatt herfra er dog de i foregående paragraf nevnte valgte medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg, fylkesveistyrer, fylkesskattestyrer og fylkesskolestyrer, når det gjelder forretningsdager, samt lagrettemenn og domsmenn som har forrettet i straffesak.

Læger i praksis får kostgodtgjørelse for alle reiser som det tilkommer dem skyssgodtgjørelse for.

§ 21. Kostgodtgjørelse kan alene beregnes for den tid som med nødvendighet medgår til reise til og fra forretningsstedet ad korteste vei eller på billigste måte, overensstemmende med de for beregningen av skyssgodtgjørelse gjeldende regler, samt til forretningens utførelse.

§ 22. Det tilkommer ikke nedennevnte tjenestemenn kostgodtgjørelse i følgende tilfelle:

1. Uthavnsbetjenter samt tollbetjenter og tollopsynsmenn, som er stasjonert i uthavner på reiser innen det til ved-

dampskip, minder den reisande er 3 timar eller meir ogso av natti etter på jarnveg eller dampskip og må vera minst 6 timar av dagen imillom i by eller landdistrikt.

Som natt vert rekna tidi millom kl. 23,00 og 7,00.

§ 18. Den reisande får godtgjort etter rekning naudsynte utlegg til matskatt, likevel ikkje meir enn 10 pst. av dei kostpengar utan natt-tillegg som er fastsette i dette regulativet. Dette gjeld soleis òg um ein får godtgjeringi på reisi i ei onnor form enn som vanlege kostpengar etter dette regulativet, minder vederlag for matskatt ogso er meint å vera irekna i denne godtgjeringi.

§ 19. Den minste veglengdi som ein må reisa for at ein kan krevja kostpengar er 3 km frå utgangspunktet åt reisi eller 6 km att og fram (sjå um dette § 12). Domsmenn i sivile saker og skynsmenn får likevel kostpengar berre når rettsstaden er 10 km eller meir frå staden der vedkomande bur.

Valde medlemer av fylkesting, fylkesutval, fylkesvegstyre, fylkesskattestyre og fylkesskulestyre skal ha kostpengar for tenestedagar endå um det ingi reis er. Det same gjeld lagrettemenn og domsmenn som hev gjort tenest i straffesak.

§ 20. Døger etter dette regulativet vert rekna frå det klokkeslettet då reisi byrjar. For reiser som varer over 10 timar, vert delar av eit døger på 6 timar og meir rekna for eit døger.

For reiser som varer mindre enn 6 timar er det ikkje kostpengar, jfr. § 16. Undantekne frå dette er likevel dei valde medlemene av fylkesting, fylkesutval, fylkesvegstyre, fylkesskattestyre, fylkesskulestyre som er nemnde i fyrre paragrafen når det gjeld tenestedagar, og lagrettemenn og domsmenn som hev gjort tenest i straffesak.

Lækjarar i praksis får kostpengar for alle reiser som dei skal ha skysspengar for.

§ 21. Kostpengar kan ein berre rekna for den tidi som plent går med til reis til og frå tenestestaden etter stuttaste vegen eller på billegaste måten i samhøve med dei reglar som gjeld for utrekning av skysspengar, og for den tid ein plent treng til å gjera tenesta.

§ 22. Nedannemnde tenestmenn skal ikkje ha kostpengar i desse tilfelle:

1. Uthamnbetentar, tollbetentar og tolluppsynsmenn som er stasjonera i uthamner på reiser innan det distrikt som

kommende uthavnsstasjoner hørende distrikt. Likeledes kryssbetjenter på reiser i krysstiden.

2. Lensmenn på reiser i anledning av brand- og skattetaksasjoner eller til innhentelse av oplysninger vedkommende den almindelige brandforsikring samt på reiser i postvesenets anliggender eller i anledning av de i lovene om brennevin og malt omhandlede forretninger.
3. Militære tjenestemenn på reiser eller under utførelse av tjenesteforretninger som det ved lønns- eller tilleggsregulativer eller andre bestemmelser måtte være fastsatt særskilt godtgjørelse for.

III. Almindelige bestemmelser.

§ 23. Av militærpersoner går korporaler og menige ikke inn under nærværende regulativ.

§ 24. Foretar en offentlig tjenestemann reiser til utførelse av forretninger som sorterer under en annen tjenestemann som det er fastsatt en høiere kostgodtgjørelse for, skal han for disse reiser være berettiget til å erholde samme kostgodtgjørelse som er fastsatt for den sistnevnte. Samme regel skal gjelde om overtagelse av annen tjenestemanns forretninger inntrer under reise som allerede er påbegynt. Enhver annen, hvem det overdras å utføre en offentlig tjenestemanns forretninger, skal være berettiget til samme skyss- og kostgodtgjørelse som er fastsatt for denne.

§ 25. Et passende forskudd på reiseutgifter kan anvises, når disse blir så store at utlegget vil bli for byrdefullt for den reisende.

vedkomande uthamnstasjonar høyrer til. Sameleis kryssbetentar på reiser i krysstidi.

2. Lensmenn på reiser i brand- og skattetakseringar eller til å få upplysningar vedkomande den vanlege brandtrygdingi eller med tilføre av dei forretningane som er umhandla i lovene um brennevin og malt.

3. Militære tenestmenn på reiser eller når dei gjer tenestor som det ved løns- eller tilleggsregulativ eller andre fyresegner er fastsett serskild godtgjering for.

III. Umse fyresegner.

§ 23. Av militærpersonar går korporalar og meinige ikkje inn under dette regulativet.

§ 24. Gjer ein offentleg tenestmann reiser i tenestor som høyrer under ein annan tenestmann som det er fastsett høgare kostpengar for, skal han for desse reisene ha rett til å få same kostpengane som er fastsette for sistnemnde. Same reglen skal gjelda um ein tek på seg tenesta for ein annan, når han alt hev byrja reisi. Kvar den som får å gjera tenesta for ein offentleg tenestmann, skal ha rett til same skyss- og kostpengar som er fastsette for tenestmannen.

§ 25. Den reisande kan få tilvist eit høveleg forskot på skyss- og kostpengane, når dei vert so store at utlegget vil verta for tyngjande for han.

Tillegg.*)

1928 16 juni. **Utkast** **) til overenskomst om å skape en ordning til å sette minstelønn, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 16 juni 1928.

1929 21 juni. **Utkast** ***) til overenskomst om merkning av vekt på tunge kolli som fraktes med fartøi, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 21 juni 1929.

15 juni. 11 desbr. **Protokoller** †) av 15 juni og 11 desember 1929 om endringer i den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten av 13 oktober 1919.

1930 8 mai. **Vennskaps-, handels- og sjøfartstraktat** ††) mellem Norge og Persia.

28 juni. **Utkast** †††) til overenskomst om tvangsarbeide, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 28 juni 1930.

1931 16 mars. **Bosettelses-, handels- og sjøfartstraktat** [1]) mellem Norge og Tyrkiet.

28 mars. **Avtale** [2]) mellem tollmyndigheter til lettelse av opgjør av passersedler som ikke er avviklet eller som er gått tapt, Genève 28 mars 1931.

20 april. **Avtale** [3]) angående ordning av radiofyrtjenesten i Den engelske kanal og Nordsjøen, London 20 april 1931.

1932 12 febr. **Traktat** [4]) om forlik, voldgift og rettslig avgjørelse mellem Norge og Luxemburg.

---

*) Det herunder inntatte har foreligget for redaksjonen for sent til å kunne optas på sin plass i vedkommende hefte.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 7 for 1933 s. 237 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1933 s. 2 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1933 s. 251 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1933 s. 57 flg.
†††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 1 for 1933 s. 10 flg.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1933 s. 135 flg.
[2]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 2 for 1933 s. 89 flg.
[3]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1933 s. 157 flg.
[4]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 8 for 1933 s. 262 flg

Konvensjon *) mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer, Kjøbenhavn 16 mars 1932. 1932 16 mars.

Artikkel 1.

Rettskraftige dommer som i en av de kontraherende stater er avsagt i borgerlige saker, skal ha bindende virkning også i de andre stater. Det samme gjelder dommer i straffesaker forsåvidt de angår erstatning eller opreisning for skadegjørende handlinger.

Ved dom forståes rettens avgjørelse av det krav eller rettsforhold som er sakens gjenstand.

Artikkel 2.

Like med rettskraftige dommer regnes i denne konvensjon:

1. avgjørelser hvorved overeksekutor i Finnland eller Sverige i saker hvor kravet grunner sig på gjeldsbrev eller annet skriftlig bevis (lagsökningsmål), har pålagt betalingsplikt, når fristen for anke (besvär) over avgjørelsen er utløpet;

2. forlik som er inngått for en forlikskommisjon eller en domstol;

3. rettskraftige avgjørelser som i borgerlige saker, enten i dommen eller særskilt, er truffet om erstatning for saksomkostninger eller om godtgjørelse til vidner eller sakkyndige.

Artikkel. 3.

En uteblivelsesdom som i Danmark, Island eller Norge er avsagt i første instans mot saksøkte, og en tredskodom eller annen dom som i Finnland eller Sverige er avsagt i første instans mot en uteblitt saksøkt, skal ikke ha bindende virkning i de andre stater undtagen i følgende tilfelle:

1. når saksøkte da stevningen, forliksinnkallelsen eller innkallelsen til overeksekutor blev forkynt, hadde bopel eller anmeldt firma i den stat hvor dommen er avsagt, eller det styre som representerte saksøkte hadde sete i denne stat, eller forkynnelsen er foregått for en stedfortreder som saksøkte efter loven var forpliktet til å ha i denne stat;

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1933 s. 99 flg. Den norske tekst av konvensjonen er tillike inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 17 for 1933 s. 185 flg.

Samtlige konvensjonsstater deponerte sine ratifikasjonsdokumenter i Kjøbenhavn 18 mars 1933, og konvensjonen trådte i kraft 1 juli 1933.

1932 16 mars.

2. når bindende avtale var truffet om behandling av saken ved den rett som har avsagt dommen;

3. når dommen gjelder erstatning eller opreisning for en skadegjørende handling som er foretatt i den stat hvor dommen er avsagt, og stevningen er forkynt for saksøkte personlig under ophold i denne stat.

De samme regler gjelder om uteblivelsesdommer som i ankeinstansene er avsagt mot saksøkte, når dommen også i første instans var en uteblivelsesdom.

Artikkel 4.

Avgjørelser og forlik som efter artiklene 1—3 har bindende virkning utenfor den stat hvor avgjørelsen er truffet eller forliket sluttet, og som kan fullbyrdes i denne stat, kan kreves fullbyrdet i de andre stater.

Artikkel 5.

Begjæring om fullbyrdelse rettes:
i Danmark og Island til fogden;
i Finnland og Sverige til overeksekutor;
i Norge til namsretten.

Artikkel 6.

Begjæring om fullbyrdelse av en avgjørelse skal være ledsaget av:

1. avgjørelsen i original eller i utskrift bekreftet av vedkommende myndighet;

2. bevidnelse om at avgjørelsen er av den art som er nevnt i artikkel 1 eller 2, og at den er rettskraftig og kan fullbyrdes i den stat hvor den er truffet;

3. når det gjelder en dom som nevnt i artikkel 3, bevidnelse som viser at dommen har virkning efter denne artikkel.

Begjæring om fullbyrdelse av et forlik skal være ledsaget av forliket i utskrift, bekreftet av vedkommende myndighet, og bevidnelse om at forliket er inngått for en forlikskommisjon eller en domstol og kan fullbyrdes i den stat hvor det er sluttet.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av en bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk.

Artikkel 7.

De bevidnelser som nevnes i artikkel 6, utferdiges:
i Danmark, Finnland og Island av Justisministeriet;
i Norge av Justisdepartementet;
i Sverige av en länsstyrelse.

Artikkel 8. 1932

Beslutning om hvorvidt fullbyrdelse skal iverksettes i 16 mars.
henhold til denne konvensjon, treffes uten at motparten høres. Dog kan der under særlige omstendigheter gis ham adgang til å uttale sig.

Artikkel 9.

Fullbyrdelsen iverksettes i hver stat efter der gjeldende lov uten hensyn til hvad avgjørelsen eller forliket måtte inneholde om tvangsmidler.

Artikkel 10.

Bestemmelsene i denne konvensjon om den bindende virkning av dommer gjør ingen forandring i artikkel 22 i konvensjonen av 6 februar 1931, inneholdende internasjonalprivat-rettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål, og medfører ikke at avgjørelsen i en sak av sådan art tillegges gyldighet i andre tilfelle enn der bestemt. Fullbyrdelse av judisielle avgjørelser som har gyldighet efter nevnte artikkel, kan kreves efter artiklene 4—9 i denne konvensjon.

Er der i Danmark, Island eller Norge avsagt en dom som gjør anvendelse av lovgivningen om ektefellers formuesforhold, skal denne konvensjon ikke anvendes på dommen i Finnland eller Sverige såfremt tvisten der skulde ha vært bedømt efter landets eldre ekteskapslovgivning.

Denne konvensjon omfatter ikke avgjørelser og forlik om familierettslig underholdsplikt og gjør ingen forandring i konvensjonen av 10 februar 1931 angående inndrivning av underholdsbidrag.

Heller ikke gjør konvensjonen nogen forandring i de bestemmelser som inneholdes i andre konvensjoner om gyldigheten eller fullbyrdelsen av dommer og andre avgjørelser.

Artikkel 11.

Denne konvensjon kommer ikke til anvendelse på avgjørelser og forlik som gjelder:

1. slektskap, arverett, arvingers ansvar for gjeld, dødsboskifte, konkursbehandling, offentlig akkordforhandling eller omstøtelse eller tilsidesettelse av rettsstiftelser på grunn av konkurs;

2. eiendomsrett eller annen rett over fast eiendom i en av de andre stater, forpliktelse til å treffe nogen forføining med hensyn til sådanne rettigheter eller følgene av at forpliktelsen ikke opfylles;

1932 16 mars. 3. skatter eller avgifter til stat eller kommune eller andre offentligrettslige forhold, selv om avgjørelsen er truffet i de former som gjelder for borgerlige saker.

På avgjørelser som er truffet av de særlige domstoler for arbeidstvister får konvensjonen ikke anvendelse.

Artikkel 12.

Konvensjonen medfører ikke forpliktelse til å anerkjenne eller fullbyrde en avgjørelse eller et forlik når dette åpenbart vilde være uforenelig med landets rettsorden.

Artikkel 13.

Konvensjonen kommer ikke til anvendelse på avgjørelser som er truffet eller forlik som er sluttet før konvensjonens ikrafttredelse.

Artikkel 14.

Konvensjonen skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellem de ratifiserende stater den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet efterat minst tre av statene har deponert sine ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratifiserende stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

25 mai. **Avtale** *) angående ordning av radiofyrtjenesten i Østersjøen, Kattegat og Skagerak østenfor linjen Oksøy-Hanstholm, Stockholm 25 mai 1932.

15 juli. 3 septbr. **Kompensasjonsavtale** **) mellem Norge og Østerrike.

17 septbr. **Overenskomst** ***) mellem Norge og Island om de norske fiskeriinteresser ved Island og om innførsel av saltet islandsk saukjøtt til Norge.

2 febr. 20 septbr. **Noteveksling** †) mellem Norge og Storbritannia om utvidelse av den gjeldende utleveringsoverenskomst av 26 juni 1873 med tilleggsdeklarasjon av 18 februar 1907 til også å gjelde det britiske mandatområde Transjordania.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1933 s. 167 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1933 s. 122 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 4 for 1933 s. 179 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 189 flg.

Norsk-bulgarsk noteveksling *) om ophevelse av legalisering av oprinnelsesbevis og handelsfakturaer. 1932 5 novbr. / 5 desbr.

Konvensjon **) mellem Norge, Danmark og Sverige vedkommende fredning av rødspette i Skagerak, Kattegat og Øresund. 31 desbr. 1933

Forlengelse av avtale ***) vedrørende kinesiske domstoler i den internasjonale koloni i Shanghai. 8 febr.

Noteveksling †) om gjensidige passlettelser for norske og tyske sjømenn. 9 febr. / 3 mars.

Skrivelse fra Handelsdepartementet til en assuranseforening angående en sjømann som blev avmønstret i utlandet fra norsk skib efter et skadetilfelle. Han opsies samme dag avmønstringen fant sted, og meddeles samtidig «tjenestefrihet» i et tidsrum, svarende til den opsigelsesfrist hvorom hyrekontrakten inneholdt bestemmelse. Departementet avslog foreningens henvendelse om å søke erlagt ekstrahyre tilbake (fra vedkommende konsulat), idet sjømannen måtte anses avskjediget fra skibet ved avmønstringen. 8 mars.

Avtale ††) angående fritagelse for lastemerketvang for fartøi i grensefarten mellem Norge og Sverige. 10 mars.

Tillegg †††) til overenskomst av 1926 om utveksling av postpakker mellem Norge og Canada. 1932 12 oktbr. / 1933 13 mars.

Noteveksling [1]) om midlertidig ordning av handelsforbindelsene mellem Norge og Irak. 1933 21 febr. / 14 mars.

Avtale [2]) om ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass. 20 mars. / 11 april.

Avtale [3]) mellem Norge og Hellas om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass. 5 april. / 28 april.

*) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 192 flg.
**) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 198 flg.
***) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 206 flg.
†) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1933 s. 128 flg.
††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 3 for 1933 s. 131.
†††) Inntatt i «Overenskomster» nr. 6 for 1933 s. 227 flg.
[1]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 212 flg.
[2]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 215 flg.
[3]) Inntatt i «Overenskomster» nr. 5 for 1933 s. 218 flg.

Reglement *) utferdiget av Handelsdepartementet med hjemmel av kongelig resolusjon av 16 juni 1933.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

A. Innenriks.

§ 1. Postvesenets egne tjenestesaker er portofri. (Postlovens § 2, 1. ledd).

Postforsendelser fra Norges bank og dens avdelinger samt fra privatbanker, adressert til Poststyret eller dets avdelinger eller til postmestre og som angår postvesenets pengeomsetning gjennem vedkommende bank, anses som postvesenets tjenestesaker.

Det samme gjelder trygdekassers forsendelse til postvesenet av sykepenger og kvittering for innbetalt premie og tilbakesendelse til postvesenet av innmeldelseskort for medlemmer.

Posttjenestemenn kan ikke sende som postsak skrivelser angående saker som vedkommer deres egen velferd, såsom søknad om stilling, eller tjenestefrihet i privat øiemed. Kvittering for lønn kan dog sendes som postsak.

§ 2. Postvesenets egne tjenestesaker påtegnes «Postsak». Attestasjon kreves ikke, hvis postvesenets tjenestekonvolutter er benyttet eller poststedet har anbragt sitt stempel på forsendelsens merkelapp. Andre forsendelser som er påtegnet «Postsak» uten attestasjon, behandles som portofri under befordringen, hvis de er adressert til Poststyret eller dets avdelinger, et postkontor, et poståpneri eller en postekspedisjon.

Finner adresseposteds tedet at en forsendelse som er påtegnet «Postsak» er portopliktig, oversendes saken til utgangsstedet, i tilfelle gjennem de overordnede kontorer. Avsenderen gjøres opmerksom på at innholdet ikke kunde sendes som postsak, og der avkreves ham straffeporto som påklebes omslaget og avstemples. Er der grunn til å anta at forholdet ikke beror på en undskyldelig misforståelse, innhentes skriftlig erklæring fra avsenderen, og saken innsendes til Poststyret som efter omstendighetene kan videresende den til påtalemyndigheten.

§ 3. For statens og kommunenes post gjelder de almindelige bestemmelser med hensyn til taksering, vekt og dimen-

*) Kunngj. 30 oktober i Lovtid. 1ste avd. nr. 44.

sjoner m. v. Frankeringen foretas enten med almindelige fri- 16 juni.
merker eller med tjenestemerker.

Tjenstemerker kan brukes:

1. For statens post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
2. For kommunenes almindelige brevpost (brev, brevkort og korsbåndsendinger), dog ikke for:
   a) Post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
   b) Lokalpost i by. Med hvilke begrensninger tjenestemerker skal kunne brukes for lokalpost i landdistrikter, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger. (Se postlovens § 2, 2. ledd).

I henhold til nr. 2 b ovenfor er bestemt:

Betingelsen for at en kommunal innretning skal kunne bruke tjenestemerker på en lokalpostforsendelse i landdistrikt er at forsendelsen

enten innlegges på poststedet til avhentning av adressat som ikke bor innen det lokale ombæringsdistrikt,

eller innleveres i landpostbudrute,

eller er bestemt til utlevering i landpostbudrute.

På forsendelse som innleveres ved landpostbud eller skal bringes ut ved landpostbud, kan tjenestemerker kun benyttes hvis forsendelsens vekt ikke overstiger 125 gram.

Frankeringsmaskiner kan benyttes istedenfor tjenestemerker; se for øvrig kap. III.

Tjenestemerker kan anvendes ved postforsendelse av kvittering for lønn.

Innkallelser til mobilisering, innlagt i konvolutt påtrykt «Militær sak, haster», kan sendes i posten uten tjenestemerke og uten attestasjon, når militær befalingsmann eller avdeling er angitt på konvoluttens bakside som avsender.

§ 4. Almindelige frimerker må brukes:

I. Av følgende statsforetagender:

Norsk kunngjørelsestidende.
Statens filmkontroll.
Rikshospitalets apotek.
Statens kjøleanlegg i Ålesund.
Kongsberg sølvverk.
Telegraf- og telefonvesenet.
Statens og Oplysningsvesenets fonds skoger.

16 juni.

Statens sagbruk.
Vaksdal mølle.
Norges brandkasse.
Statsbanene og Statsbanenes regnskapsrevisjon.
Statens eiendommer i Narvik.
Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.
Myntinnretningen.
Kongsberg våbenfabrikk.
Raufoss ammunisjonsfabrikker.
Småbruk- (Arbeiderbruk) og boligbanken.
Fiskeribanken.
Hypotekbanken.
Kommunalbanken.
Statens kornforretning.
Marinens hovedverft.
Rikstrygdeverket, derunder tilsynsmenn og ankenevnder.
Fabrikkontrollen (kjelkontrollen, stedlige fabrikktilsyn).
Arbeidsrådet.
Ildsfarlighetsinspektoratet.
Bank- og sparebankinspeksjonen.
Justervesenet.
Sjødyktighetskontrollen.
Mønstringsvesenet.
Styret for Det industrielle rettsvern.
Bergvesenet.
Vrakervesenet.
Statens trankontroll.

II. Av følgende kommunale foretagender:

Industrielle bedrifter, kraftanlegg, gassverk, elektrisitetsverk, møller.
Jernbaner, elektriske baner, sporveier og automobilselskaper.
Dampskiber.
Telefonanlegg.
Fiskevær.
Handel.
Vannverk.
Renholdsverk.
Skogbruk.
Kinematografer.
Byforbundet.
Herredsforbundet.
Havnekasser i byene.

III. Av institusjoner hvis utgifter kun delvis utredes ved tilskudd fra stat eller kommune.

Likeledes fond som er selvstendige institusjoner, såsom fengselsvesenets fonds, og innretninger som tjener offentlige formål uten å tilhøre stat eller kommune, såsom Norges bank, trygdekasser efter lov om syketrygd av 6 juni 1930, det frivillige skyttervesen, Verneforeningenes landsforbund, m. v. 16 juni.

IV. I alle tilfelle for følgende kommunale forsendelser:

a) Verdibrev, rekommanderte forsendelser, pakker og postanvisninger samt til å avgjøre avgifter for særlige postale ydelser som postopkrav, postinkassasjon, ilbud m. v.

b) Almindelige lokalpostforsendelser hvortil der ikke kan benyttes tjenestemerker efter bestemmelsene i § 3.

§ 5. Institusjoner som fører stats- eller kommunal korrespondanse, kan ved postkontorer treffe avtale med poststedet om at dette for offentlige kommunale postsaker som skal frankeres med almindelige frimerker, overtar frankeringen og noterer portoen til senere opgjør når portobeløpet antas å utgjøre minst 400 kr. årlig. Herfor betales en avgift av 4 pct. årlig av portobeløpets første kr. 30 000,00, 2 pct. av de næste kr. 30 000,00 og 1 pct. av det overskytende.

Portoopgjør må finne sted minst en gang hvert kvartal på blankett nr. 274 d der også brukes som bilag til postkontorenes kvartalsregnskaper. Postsakene skal på adresseside være påført angivelse av avsender. Ordningen kan også innføres ved poståpnerier, når det på grunn av den offentlige eller kommunale korrespondanses størrelse antas særlig ønskelig og den overordnede postmester finner at det forsvarlig kan skje. Postmestrene treffer nærmere bestemmelse om ordningen både for eget poststeds og underliggende poståpneriers vedkommende. Det forutsettes at der til gjensidig kontroll av den krediterte porto benyttes kontrabøker, som ved opgjørene blir å sammenholde med poststedets noteringer.

§ 6. Ved postkontorer kan også private få adgang til sådan portonotering efter avtale med poststedet mot samme avgift som ovenfor nevnt, dog minst 25 kr. årlig. Opgjør og kontroll skjer som ovenfor bestemt for statens og kommunenes portonotering. Avsenderen må være angitt på postsakenes adresseside. For portobeløpet må stilles sikkerhet i fornøden utstrekning efter vedkommende postmesters bestemmelse. Avgiften tilfaller helt postvesenet.

Ved poståpnerier kan private — med vedkommende poståpners og postmesters samtykke — få adgang til portonotering på samme vilkår som ved postkontorer. Opgjør skal foretas minst 1 gang hver måned. For portobeløpet

16 juni. stilles fornøden sikkerhet efter vedkommende postmesters bestemmelse.

Poståpneren bærer ansvaret for at den utestående porto betales. Avgiften tilfaller ham.

§ 7. Forsendelser hvortil tjenestemerker anvendes, må på adressesiden være tydelig påført angivelse av avsenderen. Merkene må alltid være påsatt postsakene ved innleveringen. Mangler angivelse av avsender, blir forsendelsen å behandle som ufrankert, medmindre den er adressert til en stats- eller kommunal institusjon eller myndighet eller til innehaveren av en stats- eller kommunal stilling personlig, når innehaverens stilling er anført, se § 10 siste avsnitt.

Dersom tjenestemerker helt eller delvis er anvendt i noget av de tilfelle hvor almindelige frimerker skulde vært benyttet, blir forsendelsen å behandle som en ubetalt eller utilstrekkelig betalt privat forsendelse.

Tjenestemerker selges ikke, men utleveres ved postkontorer og poståpnerier uten betaling mot skriftlig egenhendig rekvisisjon av en som er berettiget til å rekvirere sådanne merker (se § 9). Rekvisisjon er nødvendig også når frankeringsmaskin benyttes.

Til rekvisisjon og kvittering benyttes blankett (bl. nr. 140) som er heftet i blokk og fåes uten betaling ved postkontorer og poståpnerier. Også disse blankettblokker utleveres bare mot kvittering og bare til dem som har rett til å rekvirere tjenestemerker (se § 9).

Ved utlevering av kvitteringsblokker og tjenestemerker mot kvittering gjelder med hensyn til legitimasjon samme regler som ved utlevering av verdipost.

De rekvisisjonsberettigede er ansvarlige for de mottatte blanketter og for at de ikke kommer i uvedkommendes hender.

Tjenestemerker må av de korresponderende så vidt mulig rekvireres i tilstrekkelig antall for ett kvartal ad gangen og så vidt mulig ikke i mindre partier enn 100 stykker av en enkelt sort.

Rekvisisjon må skje særskilt for stat og særskilt for kommune.

Kvitteringer hvori der er foretatt rettelser eller raderinger godtas ikke av poststedene. Kvitteringen må være utfylt overensstemmende med de anvisninger som blanketten gir.

Private kan få kjøpt tjenestemerker og tjenestebrevkort i filatelistisk øiemed hos frimerkeforvalteren. Ved skriftlige bestillinger må fornøden returporto for postforsendelse under rekommandasjon vedlegges.

§ 8. Almindelige frimerker leveres av poststedene bare mot kontant betaling.

§ 9. Handelsdepartementet bestemmer hvem som har rett til å rekvirere tjenestemerker. En fortegnelse over dem som er tilstått sådan rett er inntatt i bilag M.[1] 16 juni.

Den som har rett til å rekvirere tjenestemerker og som skal fordele disse til bruksberettigede ved andre poststeder, kan ordne dette ved å utferdige kvitteringsblankettene lydende på vedkommendes navn og stilling. Denne kan mot kvittering på blanketten få tjenestemerker utlevert uten betaling ved alle postkontorer og poståpnerier.

§ 10. Handelsdepartementet bestemmer hvem som skal ha rett til å bruke tjenestemerker til statens post. Retten skal innskrenkes til så få som det forsvarlig kan skje.

Rett til å bruke tjenestemerker til kommunenes og fylkeskommunenes postforsendelser har følgende:

1. Ordførere og by- eller herredssekretærer.
2. Borgermestre (rådmenn).
3. Kommunekasserere.
4. Skolestyreformenn.
5. Fattigstyreformenn.
6. Forretningsførere i ligningsvesenet og ligningsnevndens formann.
7. Kommunerevisorer.
8. Fylkesmenn.
9. Fylkesskolestyreformenn.
10. Fylkeskasserere.
11. Fylkeskommunerevisorer.

Ordføreren og — for fylkeskommune — fylkesmannen bestemmer hvorvidt og i hvilken utstrekning de ovenfor nevnte kan utøve sin rett til å bruke tjenestemerker til kommunal post ved andre tjenestemenn innen vedkommende tjenestegren. Adgang hertil må bare gis i strengt påkrevde tilfelle og antallet begrenses så meget som mulig.

Hvert departement og hver ordfører (for fylkeskommunenes vedkommende fylkesmannen) treffer i tilfelle de bestemmelser som de anser påkrevd med hensyn til tjenestemerkenes fordeling, kontroll med forbruket m. v.

Kommunale tjenestemenn som ikke hører under nogen av de tjenestegrener som er nevnt i denne paragrafs 2net avsnitt, har ikke nogen selvstendig rett til å bruke tjenestemerker, men ordføreren kan bemyndige dem til på sine vegne å bruke tjenestemerker (i den utstrekning hvortil reglementet gir adgang) til korrespondanse vedkommende kommunale anliggender. Fylkesmannen kan gi lignende bemyndigelse for fylkeskommunenes vedkommende. Bemyndigelse må bare gis i strengt nødvendige tilfelle.

Ordførere og fylkesmenn må innberette til vedkommende

16 juni. poststeder hvem de har gitt rett til å benytte tjenestemerker efter bestemmelsene i denne paragraf.

Den som har rett til å bruke tjenestemerker, kan tilstille personer som ikke selv har sådan rett, tjenestemerker eller tjenestebrevkort til svar, når svarforsendelsen er av den art som tjenestemerker kan brukes til og er adressert til en stats- eller kommunal institusjon eller myndighet eller til innehaveren av en stats- eller kommunal stilling personlig, når innehaverens stilling er anført, se § 7.

§ 11. Tjenestemerker utferdiges av Poststyret i fornødne verdier.

Makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort kan fåes ombyttet ved poststedene med tjenestemerker og tjenestebrevkort u t e n innvekslingsavgift.

Innsendelse til frimerkeforvalteren fra poststedene skjer i s æ r s k i l t forsendelse.

Tjenestemerker og tjenestebrevkort har samme verdi som almindelige frimerker og må opbevares med samme forsiktighet som disse.

§ 12. De som har rett til å bruke tjenestemerker, er ansvarlige for at disse bare brukes til den slags postsaker som tjenestemerker kan brukes til.

De må selv nøie iaktta reglene om bruken av dem og overfor sine underordnede føre skarpt innseende med merkenes lovlige anvendelse. Enhver embeds- og tjenestemann som opdager misbruk, plikter å anmelde det til vedkommendes nærmeste overordnede, som innberetter saken til det overordnede departement.

Den som uberettiget benytter tjenestemerker til postforsendelser som ikke kan frigjøres med sådanne, eller som medvirker dertil, straffes med bøter, hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse (postlovens § 27,6).

§ 13. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsaker kan ikke frigjøres ved tjenestemerker.

S æ r l i g e f o r s k r i f t e r f o r p o s t s t e d e n e.

§ 14. Den avgift for portoopgjør som skal tilfalle postvesenet, inntektsføres i kvartalsregnskapet under inntektspost 4 f.

§ 15. Poststedene rekvirerer de i § 7 omhandlede kvitteringsblokker (bl. nr. 140) hos frimerkeforvalteren.

§ 16. Postfunksjonærene skal, så vidt gjørlig, føre innseende med, at tjenestemerker ikke misbrukes og at de i dette reglement fastsatte bestemmelser overholdes. Uregelmessigheter innberettes til avsenderens overordnede.

§ 17. Poststedene rekvirerer tjenestemerker og tjeneste- 16 juni.
brevkort på samme måte som almindelige frimerker. Rekvisisjonene utferdiges på særskilt blankett (nr. 269) som fåes hos postintendanten.

Ved poststedene regnskapsføres tjenestemerkene som almindelige frimerker. I postkontorenes lagerbok føres tjenestemerkene særskilt.

§ 18. De for tjenestemerker mottatte kvitteringer (bl. nr. 140) blir av poststedene å opføre i samlet sum på kvartalsregnskapets utgiftsside, for poståpnerienes vedkommende i bl. nr. 133 under post 9 og for postkontorenes vedkommende under post 38 i regnskapsblanketten (kvitteringer for utleverte tjenestemerker).

Postkontorene kontrollerer at de fra poståpneriene mottatte kvitteringer er i orden.

Ved avleggelsen av kvartalsregnskapene skal postkontorene innlegge kvitteringene (poståpnerienes innbefattet) i konvolutt (bl. nr. 78), en for hvert departement og en for de kommunale kvitteringer. Når kvitteringenes antall gjør det påkrevd, vedlegges en fortegnelse. Kvitteringenes samlede sum anføres på konvolutten, som forsegles. Optelling og forsegling foretas i nærvær av vidne, som sammen med regnskapsføreren attesterer riktigheten utenpå konvolutten.

De enkelte konvolutters sum opføres spesifisert i hovedbilaget til utgiftspost 38.

§ 19. Poststyret utferdiger regning med bileggelse av kvitteringene til de enkelte departementer, for kommunenes vedkommende til Finansdepartementet.

§ 20. Postmestrene innsender i juli måned hvert år opgave til Poststyret over det samlede beløp av tjenestemerkerekvisisjoner fra hver enkelt kommune (og fylkeskommune) i deres distrikt i det forløpne budgettår.

§ 21. Tvil om bestemmelsenes rekkevidde forelegges Poststyret.

B. Utenriks.

§ 22. Om portofrihet, se Verdenspostkonvensjonen (art. 47) og om tjenestekorrespondanses utstyr dens ekspedisjonsreglement (art. 7 § 3).

§ 23. Brev til utlandet påsatt tjenestemerker blir å behandle som ubetalt, hvis avsenderen ikke kjennes; se kap. III § 11, siste ledd.

Kjennes avsenderen, skal han gjøres opmerksom på forholdet før brevet ekspederes.

Inntreffer gjentatte tilfelle, bør disse innberettes til Poststyret, i tilfelle med opgivelse av avsenderens navn og adresse.

16 juni. Ved eftersending til utlandet av et brev med tjenestemerker på, som oprinnelig har vært adressert til et innenriks sted, forholdes efter art. 45 § 3 i ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen.

17 juni. **Vedtak** *) av Trustkontrollrådet vedrørende offentliggjørelse av meldinger om bilforsikring.

23 juni. **Vedtak** **) av Trustkontrollrådet om midlertidige bestemmelser for omsetning av skotøi.

Lov ***) um folkeskulen paa landet fraa 26 juni 1889 med seinare brigde til og med lov fraa 29 april 1932 †).

Fyrste kapitel.

Um folkeskulane; fyremaal og skipnad.

§ 1. Kvart herad skal ha so mange folkeskular som trengst. Dei skal hjelpa til aa gjeva borni ei kristeleg uppseding og den aalmennupplæring som bør vera sams for heile folket.

Skulen er sjuaarig og etla for born millom sju og fjortan aar.

I samband med folkeskulane kann heradsstyret skipa ein eller fleire framhaldsskular (§ 46 e) for ungdomar fraa 14—18 aar.

Framhaldsskulane kann skipast i klassar som dagskular eller i skeid.

§ 2. Kvart herad vert skift i skulekrinsar. For kvar krins skipar dei ein folkeskule i tvo høgder:

Fyrste høgdi, smaaskulen, for born fraa 7—10 aar;
andre høgdi (storskulen) for born fraa 10—14 aar.

§ 3. Naar dei skifter heradet i skulekrinsar, skal dei gjera det so at det er raad aa faa ein høveleg klasseskipnad. Er det turvande, og vanskane ikkje er for store, skal dei difor leggja alle dei heimane til ein og same skulekrinsen, som ligg so til at alle borni i storskulen kann møta paa einn skulestad.

*) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 4 for 1933.
**) Inntatt i «Trustkontrollen» nr. 5 for 1933.
***) Denne umsetjing av lovi til nynorsk vert innteki etter uppmoding frå Justisdepartementet i brev dagsett 22 november 1933.
†) Dei range tilvisingane i §§ 2 og 20 i bokmaalsteksten (§ 46 g og § 46 h) er f umsetjingi retta til § 46 e og § 46 f, soleis som det skal vera etter samanhengen. I §§ 77 er noko som no ikkje lenger gjeld, ikkje medteke i umsetjingi.
Umsetjingi fylgjer bokmaalsteksten naar det gjeld paragrafar og leder, men ikkje alltid med umsyn til punktum.

Naar det gjeld smaaskulen, kann dei byta ein skulekrins i tvo eller fleire smaakrinsar.

Heimar som ligg avsides og hev so faa born at det ikkje er rimelegt aa gjera dei til ein serskild skulekrins, kann leggjast til den krinsen som ligg mest lagleg til for skulegonga (§ 17).

Ingen krins kann skipast eller staa ved lag med færre born i skulen enn 6. Men undantak kann gjerast i sers høve, naar yvertilsynet samtykkjer.

Spursmaal um brigde i krinsskipnaden i heradet tek skulestyret upp til dryfting anten sjølvmint eller naar heradsstyret eller ein krins eller yvertilsynet krev det. Naar so dei krinsane som saki gjeld, og yvertilsynet hev havt høve til aa segja si meining, skal ho leggjast fram for heradsstyret, jamvel um skulestyret ikkje tel til. Heradsstyrevedtaket vert sendt til yvertilsynet. Yvertilsynet eller mindretalet i heradsstyret hev rett til aa anka saki inn for fylkesskulestyret til endeleg avgjering seinast 6 vikur etter yvertilsynet tok imot saki til fyrehaving.

Born i ei skulesokn kann gaa paa skule i ei onnor skulesokn naar skulestyri er einige um det og paa vilkaar dei vert samde um.

§ 4. Dei tvo høgdene i folkeskulen skal til vanlegt ha skule kvar for seg i serskilde klassar. Er det berre 2 klassar i skulen (tvibytt skule), maa det ikkje vera meir enn 25 skuleborn i klassen. Er det 3 eller 4 klassar, maa det ikkje vera meir enn 30 skuleborn i klassen. Er det 5 eller fleire klassar, kann barnetalet i kvar klasse vera upp til 35. Millombils og med samtykkje fraa yvertilsynet kann likevel talet paa skuleborni aukast med upp til 5 yver det som er fastsett her for kvar klasse. Eldste aarslaget i smaaskulen kann flytjast upp i storskulen naar dette er turvande for ein høveleg klasseskipnad.

Er ein folkeskule ukløyvd (ubytt, uskift), maa barnetalet i klassen ikkje vera større enn 16.

Skulestyret skal kvart aar gjenom yvertilsynet senda uppgaave til Kyrkje- og Skuledepartementet yver talet paa klassane ved kvar skule og barnetalet i klassane. Kyrkje- og Skuledepartementet skal akta paa at klasseskipnaden er rimeleg.

§ 5.

1. Kvar klasse i smaaskulen skal ha 12 vikur skule um aaret og i storskulen 14 vikur. Denne skuletidi kann heradsstyret auka upp til 21 vikur for ein eller fleire krinsar eller klassar, naar skulestyret gjer framlegg um det og krinsen so er høyrd.

2. Til ei skulevike vert det rekna 36 skuletimar i storskulen og 30 i smaaskulen.
3. I staden for — eller jamsides med — aa auka skuletidi soleis som nemnt i 1ste leden, kann heradsstyret fastsetja — etter framlegg fraa skulestyret og naar krinsen eller krinsane er høyrde — at det til folkeskulen vert skipa ein framhaldsskule, som borni hev skyldnad aa gaa paa det fyrste aaret etter dei er utskrivne fraa folkeskulen og med same andsvaret som fastsett for borni i folkeskulen. Men skyldnaden aa gaa paa framhaldsskulen gjeld likevel ikkje ei lengre skuletid i folkeskulen og framhaldsskulen i saman enn 147 vikur. Fyresegnene i denne lovi um det andsvaret forsytarar og arbeidsgjevarar hev mot folkeskulen, gjeld likeins den framhaldsskulen borni hev skyldnad aa gaa paa. Denne framhaldsskulen kann vara fraa 8 til 24 vikur, kvar vike 36 timar.

   Skulestyret kann taka det einskilde barnet fri for aa gaa i denne framhaldsskulen naar det ikkje er fyremaalstenlegt at barnet er med i den, anten av di aandsevnune ikkje er gode nok eller av andre grunnar som skulestyret godtek.
4. Hev ein klasse i smaaskulen 15 eller færre skuleborn, i storskulen 20 eller færre, kann skuletidi for ein slik klasse minkast med upp til 2 vikur.
5. Naar ein folkeskule hev 16 skuleborn eller mindre, kann baae høgdene ha skule saman i 14 vikur. Naar barnetalet i ein folkeskule er under 10, kann skuletidi minkast til 12 vikur.
6. Naar skulestyret gjer framlegg um det og yvertilsynet tel til, kann Kyrkje- og Skuledepartementet gjeva lov til smaa brigde i reglane um korleis skuletidi skal bytast millom dei ymse klassane, berre ikkje skuletidi i alt vert mindre i skulekrinsen.

§ 6.

1. Læreemni skal vera:

   I smaaskulen:

   Kristendomskunnskap, norsk, rekning, skriving og song. Dessutan munnleg fyrebuing i dei serskilde læreemni i storskulen.

   I storskulen:

   Dei læreemni som dei hev i smaaskulen og dessutan landkunne, soge med rettleiding i den borgarlege samfundsskipnaden vaar, naturkunne med grunndrag av helselæra og med upplæring um korleis rusdrykkjene verkar og kva faarar dei fører med seg, og teikning.

Når skulen er skift i klassar, skal gutane faa upplæring i kroppsøving; likeins gjentune, um skulestyret so fastset. Saman med kroppsøvingane kann takast fyrebuingsøving i skyting. I ukløyvd skule er kroppsøving ei friviljug sak. Naar skulestyret so fastset, skal det dessutan gjevast upplæring i handarbeid og eit framandt maal eller i eit av desse emni. Det framande maalet kann berre vera friviljugt læreemne for borni.

2. I storskulen kann dei nytta upp til 2 skuledagar um aaret til treplanting, naar skulestyret so fastset. Likeeins kann dei i storskulen taka med upplæring i husleg økonomi, naar heradsstyret samtykkjer.
3. Skulestyret kann lata skuleborn sleppa upplæring i sume emne, naar dei er tungnæme eller helseveike, so det er vandt for dei aa fylgja med i alle; likeins i andre serhøve. Dissentarborn skal vera fri upplæring i kristendomskunnskap, heilt ut eller i nokon mun, um foreldri so krev.

§ 7. For born som skulestyret ikkje synest godt kann gaa i den vanlege skulen, skipar det serskule, naar heradsstyret samtykkjer. Alle utgiftene med serskulen eller noko av dei kann krevjast innatt hjaa forsytarane.

§ 8. Naar den lovsette skuletidi (§ 5) er auka til 21 vikur i storskulen, kann heradsstyret fastsetja at det skal vera ei friviljug upplæring i folkeskulen umfram den vanlege, men berre utanfor den tidi som er etla for den lovsette skulen, og skipa so at den lovsette skulen ikkje tek skade. Denne friviljuge skulen kann ikkje vara lenger enn 6 skulevikur um aaret for kvar klasse. Læreemni skal vanleg vera dei same som i folkeskulen og andre som høver saman med dei.

I den friviljuge skuletidi kann dei ha upplæring i framande maal.

§ 9. Læretidi i ein framhaldsskule kann vara fraa 1 maanad til 6 maanader.

Granneherad kann skipa framhaldsskule i hop etter avtale millom heradsstyri. Er det meir enn einn framhaldsskule i eit herad, kann upplæringi i den eine byggjast paa det grunnlaget som er lagt i den andre, eller ein slik skule kann skipast med eit tvoaarigt skeid. Er det ikkje til skade for upplæringi, kann det, umfram den faste skulelyden, takast upp skuleungdomar berre i sume emne.

Skulestyret gjev dei nøgjare fyresegnene um skuleskipnaden i ein serskild plan, som yvertilsynet godkjenner. Avskrifter av planen skal sendast til fylkesskulestyret og formannskapet.

§ 10.

1. Alle born som bur i heradet, hev rett til aa gaa paa folkeskulen ifraa den fyrste upptakingstidi etter dei hev fyllt det 7de aaret og til dei hev naatt det maalet skulen set, men ikkje lenger enn til fyrste avgangstidi etter det fyllte 15de aaret. Denne retten hev ikkje eit barn som
   a. hev eit aandelegt eller lekamlegt lyte, so det ikkje kann fylgja med paa skulen;
   b. hev fengjande sjukdom eller anna lekamsvondt, som kann gjeva grunn til otte for skadeleg verknad paa dei andre skuleborni eller
   c. syner so laak aatferd at det kann verka skadeleg paa dei andre skuleborni.
2. Det er etter vedtak i skulestyret at eit barn kann stengjast ute fraa folkeskulen. Men denne fyresegni gjeld ikkje for born som er burtsette hjaa privatfolk eller i ein barneheim i heradet etter vedtak fraa eit verjeraad. Slike born kann skulestyret stengja ute fraa skulen millombils. Skal borni stengjast ute for godt, maa skulestyret gjera vedtaket med eit fleirtal paa $^2/_3$. Fyrr eit slikt vedtak vert gjort, skal vedkomande verjeraad og Kyrkje- og Skuledepartementet ha havt høve til aa segja si meining um saki.
3. Upplæringi i folkeskulen er fri. Men dersom det er stiftingar, barnekoloniar eller barneheimar i eit herad og dei tek upp born fraa andre herad eller fraa byar, betalar rikskassa for kvart sovore barn, som gaar i folkeskulen, eit aarstilskot som svarar til dei skuleutgiftene kvart folkeskulebarn kostar heradet i medeltal. Eit tilsvarande aarstilskot skal heimstadkommunen yta for born som verjeraadet eller fatigstyret set ut til fostring hjaa privatfolk i heradet, naar eit slikt barn gaar i folkeskulen der.
4. Hev vedkomande barn ikkje heimstadrett nokon stad, vert tilskotet utreidt av rikskassa.

§ 11. Eit barn kann ikkje verta uppteke eller uppflytt i ein høgre klasse fyrr det hev naatt maalet for upplæringi i klassen nedanfor i det store og heile.

§ 12. Dei nøgjare fyresegnene um skipnaden med folkeskulane i eit herad (§§ 5 og 8) vert inntekne i skuleplanen (§ 50); soleis fyresegner um:

a. Talet paa klassane uppetter.
b. Upptaking, uppflytjing, um det skal vera aarsprøve og i det fall skipnaden med prøva.

   For dei som byrjar skulen, skal det vanleg vera berre ei upptakingstid um aaret.

c. Læreemni i skulen og maalet for upplæringi i kvart av dei med læreplan og liste yver timetalet i kvart læreemne (timetalsliste).

Maalet for upplæringi i kristendomskunnskap vert fastsett so at borni skal vera støde i kjennskapen til hovudinnhaldet i bibelsoga, til dei viktigaste hende i kyrkjesoga og til den kristne barnelærdomen etter den evangelisk-lutherske truvedkjenning.

d. Orden og tukt i skulen, at skulen kvar dag skal byrja og enda med bøn og salmesong eller med berre bøn eller salmesong, korleis læretidi skal skiftast og um fristundene millom skuletimane. Etter 3 timar skule skal borni ha ei noko lang fristund, som ikkje vert medrekna i skuletidi. Denne fristundi kann skulestyret setja so kort som 15 minuttar, naar det synest dette høver best for skulen.

e. Um det skal vera avgangsprøve og korleis ho daa skal vera.

f. Fyrerit for avgangsvitnemaalet fraa skulen.

g. Tilsynsnemdene etter § 53 og gjeremaali deira.

§ 13. Til kvar folkeskule skal dei vanleg byggja eller leiga serskilt husrom. Men i smaakrinsar (§ 3) og i folkeskulekrinsar der det ikkje er fleire enn 16 skuleborn, kann dei halda skulen paa umgang hjaa folk i krinsen, dersom der er brukande rom aa faa.

Fyrr byggjeplan til nytt skulehus vert vedteken, skal helseraadet og yvertilsynet ha havt høve til aa segja si meining. Likeins skal helseraadet faa høve til aa segja si meining um dei andre romi som skal nyttast til skulebruk. Til skule maa dei ikkje nytta noko rom eller hus imot forbod frå helseraadet.

So framt det i samhøve med lov um serskilde aatgjerder mot tæringssjukdomar fraa 8 mai 1900 § 11 vert gjeve aalmenngjeldande helsereglar for skular, og dei treng utfyllingsfyresegner for dei einskilde skulane, er det skulestyret som skal gjeva dei; men fyrst maa yvertilsynet og helseraadet faa høve til aa segja si meining.

Til aa ha stendigt tilsyn med helsehøvi i skulen skal skulestyret taka ein lækjar, so framt heradsstyret samtykkjer.

Alle skular skal ha det innbuet og dei læretarvende, som trengst til sams bruk i skulen.

Andre kapitel.

Um skuleplikt for borni og sumt anna.

§ 14. Eit barn som gaar i folkeskulen, maa ikkje vera burte, utan sjukdom eller anna godtakande forfall er til hinder eller det hev lov fraa skulen.

§ 15. Er eit barn burte fraa den upplæring som er nemnd i § 5, og foreldri, husbonden eller andre som er i staden for foreldre, ikkje gjev gode nok grunnar for det, kann dei leggjast i bot.

Er eit barn gong paa gong burte fraa den friviljuge skulen (§ 8) utan godtakande forfallsgrunn eller utan lov, kann skulestyret nekta det aa gaa paa denne skulen.

§ 16. Fabrikkeigar eller annan arbeidsgjevar maa ikkje taka noko barn i arbeid i den alderen daa barnet etter § 58 kann setjast i folkeskulen, fyrr han fær greide paa, um det gaar paa folkeskulen; i det fall skal han krevja at det legg fram vitnemaal um kva skuletid det hev. Same slag vitnemaal skal han krevja av barnet sidan og, kvar gong nytt skuleaar tek til. Skulestyret syter fyre at han fær dette vitnemaalet naar han krev det.

Ein arbeidsgjevar maa ikkje lata eit slikt barn arbeida i skuletidi eller so nær innpaa skuletidi at barnet ikkje i tide og høveleg utkvilt kann koma paa skulen, og ikkje maa han utanfor skuletidi heller setja barnet i arbeid soleis at det ikkje fær fyrebu seg til skulen. Brot paa desse fyresegnene vert straffa med bot.

§ 17. Held ikkje foreldri eller forsytarane eit barn som gaar paa folkeskulen, med dei lærebøkene og andre skuletarvende som borni er tilsette aa ha, og aatvaring so ikkje hjelper, kann skulestyret kjøpa det som vantar, paa deira kostnad.

Vert det upplyst at fatigdom eller mislege høve hjaa forsytaren er skuld i at eit barn ikkje kann gaa paa folkeskulen som det skal, eller faa skikkelegt gagn av skulen, skal skulestyret gaa fram etter §§ 61 og 62.

Naar born bur so langt fraa skulen at dei lyt bu utanfor heimen i skuletidi (§ 3), hev forsytarane krav paa eit rimelegt tilskot av heradskassa. Tilskotet skal vera minst 40 øyre for kvar natt eit barn maa vera burte fraa heimen av umsyn til skulegonga. Eit like stort tilskot skal ytast til ungdomar i den paabodne framhaldsskulen (§ 5), naar dei maa bu utanfor heimen i skuletidi. Kann born faa bu i kommunal skuleheim (internat) eller i stats-skuleheim, fell retten til tilskotet ovanfor burt.

§ 18. Flytjer eit folkeskulebarn til ein annan skulekrins, skal læraren melda det til læraren i den nye krinsen. Flytjer barnet til ei onnor skulesokn, vert dette meldt til skulestyret der.

Tridje kapitel.

Um lærarpostane i folkeskulen.

§ 19. Upplæringi i folkeskulen skal leggjast til heile lærarpostar paa minst 24 skulevikur um aaret anten serskilt for den eine av skulehøgdene eller for baae.

Til upplæring som dei ikkje kann leggja til nokon av dei heile lærarpostane, kann dei taka hjelpelærarar (§ 30). I andre tilfelle kann dei skipa hjelpelærarpost, naar dei samstundes legg upplæring i framhaldsskulen til posten og skuletidi i alt er minst 24 vikur.

I song, kroppsøving, husleg økonomi, teikning og handarbeid kann dei bruka timelærarar.

Lærar eller lærarinne i heil lærarpost, som, i samhøve med § 33, vert sett til aa styra eller ha tilsynet med ein eller fleire av folkeskulane i heradet, skal faa skuletidi si minka med det timetalet som truleg gaar med til styret eller tilsynet. Minkingi maa vera minst 1 time um dagen. Fraa denne siste fyresegni kann skulestyret gjera undantak med samtykkje fraa yvertilsynet. Styraren eller tilsynshavaren skal ha eit serlegt vederlag, som vert utreidt av heradskassa med ein sum som minst maa vera:

For skular med upp til		100	skuleborn	kr.	200,00
—»—	—»—	150	—	»	250,00
—»—	—»—	200	—	»	300,00
—»—	—»—	250	—	»	350,00
—»—	—»—	300	—	»	400,00
For skular med eit høgre barnetal				»	500,00

§ 20.

1. For kvart fylke fastset fylkestinget minsteløni til lærarane i heile lærarpostar. Minsteløni maa vera minst so stor som den Stortinget hev fastsett.
2. Likeins fastset fylkestinget eit fylkestillegg og fire alderstillegg for kvart av desse tvo slag heile lærarpostar som er nemnde, og for lærarpostar med ei skuletid paa minst 24 vikur um aaret (kvar vike 30 timar) i framhaldsskulen eller i framhaldsskulen og folkeskulen i hop (§ 19, 2dre leden) eller i arbeidsskulen (§ 46 f). Fylkestillegget er eit løntilskot til alle lærarane i heil post med heil upplæring utan umsyn til tenestetid.

   For lærarar som er innsette fyrr denne lovi tok til aa gjelda, kann Kyrkje- og Skuledepartementet gjera undantak fraa fyresegni um at heil lærarupplæring skal vera vilkaar for aa faa fylkestillegget.

   Alderstilleggi fær læraren etter ei tenestetid paa 3, 6, 9 og 12 aar. Dessutan kann fylkestinget fastsetja

eit umfram-fylkestillegg for einskilde postar. Dette tillegget skal vera jamstort med eit alderstillegg og gaa til den som hev posten, utan umsyn til tenestetid. Vedtaket um dette maa fylkestinget gjera for ei viss tid um gongen, og det treng godkjenning fraa yvertilsynet.

3. Tenestetid i lærargjerning i heil lærarpost i by, ved framhaldsskule i by, ved abnormskule, millomskule med eksamensrett, fylkes- og folkehøgskule eller annan ungdomsskule, ved lærarskule med eksamensrett, ved tvangsskule og skuleheim i post med minst 24 vikur skule um aaret (til minst 30 timar um vika) vert medrekna i tidi for alderstilleggi. Tenestetid i nokon av dei postane som er nemnde i 2dre og 3dje leden og hev færre skulevikur um aaret enn 24 (til minst 30 timar um vika), vert rekna for ein tilsvarande lut av eit tenesteaar.
4. Jamvel tenestetid ved andre skular enn dei, som er nemnde ovanfor, skal det vera høve til aa rekna med i tidi for alderstillegg, naar arbeidet i skulen kann setjast jamt med arbeidet i folkeskulen. Kyrkje- og Skuledepartementet avgjer um tenestetid ved slike skular skal takast med, og i det fall kor lang tid som skal reknast.

Naar ein lærar er millombils tilsett i heil lærarpost eller vikar i slik post i minst 4 vikur i eitt, skal slik tenestetid takast med i tidi for alderstillegg. Er det tilsett faste vikarar, dei kallar, i ein kommune, skal heile tenestetidi deira i slikt yrkje takast med.

5. Lærar som gjer teneste i ein post som gjev rett til alderstillegg, kann skulestyret gjeva tenestefritt upp til 3 maanader med rett til aa faa fritakingstidi medrekna i tidi for alderstillegg og med rett til aa taka mot alderstillegg i denne tidi. Gjeld fritakingi lengre tid enn 3 maanader, trengst samtykkje fraa yvertilsynet, dersom læraren i fritakingstidi skal faa tena upp alderstillegg og taka mot alderstillegg som alt er upptente.
6. Alderstilleggi vert rekna fraa den 1 januar eller 1 juli næst etter dei 3, 6, 9 eller 12 tenesteaari er fyllte.
7. Fylkesskulestyret skal i dette høvet faa meiningsutsegn fraa yvertilsynet um saki og so gjenom fylkesmannen leggja saki fram for fylkestinget. Yvertilsynet fær melding um det vedtaket fylkestinget gjer. Synest yvertilsynet at vedtaket ikkje er høvelegt, skal det leggja saki fram for fylkestinget saman med ny meiningsutsegn fraa fylkesskulestyret, til endeleg avgjering i eit nytt møte.

Brigde i alderstilleggi eller minstelønene maa gjerast paa same maaten som dei fyrste gongen vart fastsette.

§ 21. Naar ein lærar (eller ei lærarinne) som hev heil post og held skule baade i storskulen og i smaaskulen, hev minst 12 skulevikur i storskulen, fær han, jamvel for skuletidi i smaaskulen, vikeløn og alderstillegg som for storskulen fastsett, men so at 36 timar i smaaskulen vert rekna for ei skulevike. Hev han mindre enn 12 skulevikur i storskulen, fær han vikeløn og alderstillegg etter det som er fastsett for smaaskulen, berre at 30 timar i storskulen vert rekna for ei skulevike.

§ 22. Gjer skulestyret vedtak um at ein lærar i medeltal skal lesa mindre enn 5 timar for dagen i smaaskulen og 6 timar i storskulen, skal han for kvar skuledag han paa denne maaten fær meir, faa eit tillegg paa $^1/_{14}$ eller $^1/_{18}$ part av vikeløni, alt etter som han hev løn etter reglane for smaaskulen eller storskulen.

§ 23. Kyrkjesongarposten ved kvar soknekyrkje skal verta sambunden med ein av dei heile lærarpostane i heradet, etter kvart som dertil vert høve, so framt ikkje bispen med samtykkje fraa heradsstyret gjer anna vedtak.

Læraren fær kyrkjesongarinntektene utan fraadrag i lærarløni.

§ 24. Dersom det ikkje er lagt husvære til ein heil lærarpost, skal det gjevast eit husleigevederlag, som Stortinget fastset for smaaskulen og storskulen.

Vil eit herad leggja ut jordveg til ein lærar, skal det faa avgjeve prestegardsjord og faa kjøpt bygsleledigt beneficera gods eller statsgods, so som fastsett ovanfor i denne paragrafen.

Den løni som er fastsett for ein lærarpost, maa aldri verta avknappa, um jordveg og husvære eller anten jordveg eller husvære er eller vert gjevne til bruk for læraren.

Denne fyresegni skal ikkje vera til hinder for at heradet tingar seg eit fast aarlegt, etter tilhøvi rimelegt vederlag for bruket av skulejord som er eller vert lagd til lærarpost umfram den som heradet skal leggja ut etter 1ste leden i denne paragrafen. Men paa friviljug skulejord som er utlagd fyre 1 januar 1909, maa ikkje leggjast avgift, utan Kyrkje- og Skuledepartementet samtykkjer. Paa skulejord som av fri vilje er utlagd etter 1 januar 1909 med tilskot fraa fylkesskulekassa, er det ikkje høve aa leggja avgift, utan fylkestinget so fastset; det fastset òg i so fall avgiftsummen, som ikkje maa vera større enn 4 % av det som heradet eller krinsen av eigne pengar hev lagt ut for eigedomen med turvande uthus og gjerde.

§ 25. Lønsvilkaari for hjelpelærarar og lærarar i framhaldsskulen, for timelærarar og lærarar som gjer vikarteneste,

er det heradsstyret som fastset etter framlegg fraa skulestyret.

§ 26. Til lærar i folkeskulen maa ingen verta utnemnd minder han talar landsens maal og fyller kravi i bokstav a—d i § 92 i grunnlovi.

Skal den som vert utnemnd, gjeva upplæring i kristendomskunnskap eller ha tilsyn med upplæring i kristendomskunnskap, t. d. vera styrar eller inspektør, maa han dessutan høyra til statskyrkja.

Ingen kann verta fast utnemnd til lærar i folkeskulen fyrr han hev fyllt det 20de aaret.

Til fast utnemning trengst dessutan:

a. i heil lærarpost i smaaskulen:
Vitnemaal um at søkjaren hev teke ei teoretisk og praktisk prøve som er fastsett i lov.
Eit slikt vitnemaal gjev òg høve til fast utnemning i heil lærarpost der læraren skular i nokre læreemne i storskulen i kortare tid enn 12 skulevikur um aaret (§ 21);

b. i heil lærarpost i storskulen:
Vitnemaal um at søkjaren hev teke:
1. ei avgangsprøve som er fastsett i lov, fraa ein lærarskule, eller ei tilsvarande prøve eller
2. den prøva som gjev tilgjenge til universitetet, saman med den eller dei tilleggsprøvune som er fastsette i lov.
Den som hev teke ei av desse prøvune, kann faa fast utnemning i alle heile lærarpostar i folkeskulen.

Den som ved den offentlege lærarprøva legg fram fullgodt vitnemaal um at han hev vore i læraryrkje ved offentleg eller privat skule noko lengje, kann takast fri for den praktiske luten av dei prøvune som er nemnde under a og b ovanfor. Til lærar i kroppsøving, handarbeid og husleg økonomi kann jamvel den faa fast tilsetjing, som utan slike prøvur som er nemnde i bokstav b. 1 og 2, hev fenge serupplæring i desse læreemni paa skeid eller ved upplæringsverk som Kyrkje- og Skuledepartementet hev godkjent.

Ingen kann takast til styrar eller inspektør minder han hev gjort teneste i folkeskulen i minst 5 aar og hev den upplæring som er fastsett i lov for lærarane i folkeskulen.

Fyresegni um tilleggsprøva gjeld ikkje dei som hev gjort teneste i folkeskulen i 5 aar naar denne lovi tek til aa gjelda.

§ 27. (Hev halde upp aa gjelda).

Fjerde kapitel.

Um lærar-utnemningi og rettsstoda til lærarane.

§ 28. Skulestyret lyser ut ledige lærarpostar i folkeskulen og segjer fraa um vilkaari for posten og um søkjingstidi. Kann berre menner eller berre kvinnur søkja posten, skal dette òg nemnast i lysingi. Same skyldnaden til utlysing gjeld likeins for inspektørpostar i folkeskulen og for lærarpostar i framhaldsskulen og i framhaldsskulen og folkeskulen i hop (§ 19, andre leden), naar ei skuletid paa minst 24 vikur um aaret er lagd til postane, kvar vike paa minst 30 timar.

I kunngjeringi maa ikkje skulestyret krevja at søkjarane skal gjeva upplysning um stoda si til dei politiske eller kulturelle stridsspursmaal som er uppe i tidi.

Undantak fraa fyresegnene i fyrste leden kann skulestyret gjera for hjelpelærarpostar naar ikkje læraren skal ha heile skulen i ein krins eller klasse, og for timelærarpostar; likeins for vikarar og andre millombilslærarar.

§ 29. I tridjeparten av dei heile lærarpostane som lønsvilkaari i storskulen gjeld for, skal det nemnast ut lærarar med uppsegjing paa 3 maanader. Same regel gjeld for halvparten av dei postane som gaar inn under lønsvilkaari i smaaskulen (§ 21).

Gaar ikkje 3 eller for smaaskulepostar 2 upp i talet paa lærarpostane, gjeld fyresegnene i fyrste leden for det talet postar som kjem nærast upp i mot ein tridjepart eller halvpart.

I alle høve skal læraren i minst ein post i kvar lønsgruppe vera innsett paa uppsegjing.

I dei andre heile postane skal det vera fast utnemning.

I ein post som er etla til innehavar med fast utnemning, kann ein lærar eller ei lærarinne som ikkje fyrr hev vore utnemnd i heil lærarpost i folkeskulen, takast paa prøve i samhøve med fyresegnene i § 30, men ikkje for lengre tid enn 1 aar.

Vert det tvilsmaal fyrr prøvetidi er ute, um læraren eller lærarinna skal halda ved, skal det òg avgjerast etter § 30. Elles vert utnemningi endeleg.

§ 30. Det er skulestyret som nemner ut lærarane i alle postar.

Naar det gjeld ein heil lærarpost, skal skulestyret gjeva tilsynsnemdi i krinsen eller krinsane høve til aa segja si meining um søkjarane. Fyrr det so gjev utnemningsbrev til nokon, skal det leggja fram for yvertilsynet vedtaket sitt um kven som skal faa posten. Vil yvertilsynet daa heller

ha ein annan av søkjarane, og skulestyret held paa sitt vedtak, kann yvertilsynet leggja saki fram for heradsstyret; er dette einigt med yvertilsynet, skal skulestyret nemna ut den yvertilsynet held paa.

Held skulestyret fast paa sitt vedtak med eit fleirtal paa $^2/_3$, og $^2/_3$ av heradstyret er einige med skulestyret, skal den søkjaren faa posten, som skulestyret vil ha. Vert det ikkje so stort fleirtal, kann yvertilsynet leggja saki fram for Kyrkje- og Skuledepartementet til endeleg avgjering.

Paa same maaten som naar det gjeld heile lærarpostar, set skulestyret inn skuleinspektørar og lærarar i framhaldsskulen og i framhaldsskulen og folkeskulen i hop (§ 19, 2dre leden), naar desse lærarane skal halda skule minst 24 vikur um aaret, kvar vike minst 30 skuletimar, og likeins hjelpelærarar so framt dei skal ha all skule i ein krins eller klasse i folkeskulen.

Naar det gjeld dei andre lærarpostane, skal yvertilsynet faa melding um utnemningi.

§ 31. Er kyrkjesongarpost sambunden med ein heil lærarpost, gjev bispen læraren utnemning til kyrkjesongar.

§ 32. Hev ein post vore utlyst etter § 28 og ingen brukande søkjar melder seg, skal skulestyret segja fraa til yvertilsynet um korleis det tenkjer aa faa posten styrd millombils.

§ 33. Lærarane skal ikkje berre i det dei lærer ifraa seg, som skal vera i samhøve med læreplanen og dei innførde lærebøkene, men likeins naar det gjeld aa føra igjenom fyresegnene i skulen um orden og tukt, gjera sitt til at skuleborni vert uppseda til gode kristne og gode borgarar i det norske statssamfundet.

Dei er skyldige aa gjera sitt beste, so borni jamt søkjer skulen, og dessutan gjeva akt paa aatferdi deira utanfor skulen.

Naar skulestyret so krev, skal lærarane

a. taka paa seg styret og tilsynet med ein eller fleire folkeskular i heradet;
b. vera klasseforstandar for ein eller fleire klassar;
c. taka timar i den skulen som er nemnd i §§ 7 og 8, i dei læreemni som høyrer folkeskulen til;
d. hjelpa til med dei prøvune som etter § 57 vert haldne for born som fær upplæring utanfor folkeskulen, og med dei yverhøyringane som vert haldne etter krav fraa yvertilsynet (§ 67);
e. gjera innskot i vikarkasse upp til 2 % av løni (med alderstillegg). Av pengane til vikarkassa reider heradet

ut $^4/_{10}$; resten $^6/_{10}$ legg lærarane, med tilskot fraa fylkesskulekassa um sovore tilskot er løyvt. Skipar eit fylke vikarkasse for lærarane i fylket, hev slik vikarkasse rett til tilskot fraa staten med $^2/_{10}$, fraa heradi med $^2/_{10}$ og fraa lærarane upp til $^5/_{10}$, men aldri yver 2 % av løni med alderstillegg.

Lærarane skal elles òg retta seg etter dei fyresegnene som i samhøve med denne lovi er inntekne i skuleplanen eller som skulestyret gjev i ei fyresegjing for skulen i det heile eller i vedtak for eit serskilt høve.

Lærarar som vert utnemnde heretter, maa finna seg i dei fyresegnene som riksmaktene gjev um pensionshøvi for dei og for enkjune og borni deira, soleis um innskot i statspensionskasse eller kommunal pensionskasse, eller um fyrebils pengeuppleggjing for ein pensionsskipnad i framtidi, um aldersgrense og meir slikt.

§ 34. Lærarar som ikkje er fast utnemnde, kann skulestyret segja upp med eit varsel paa 3 maanader, um inkje anna er sagt daa dei fekk posten. Men yvertilsynet skal faa høve til aa segja si meining fyrr endelegt vedtak vert gjort.

Syner fast utnemnde lærarar dugløyse, eller misfer dei seg i teneste eller liv, eller skulde høvi deira elles gjera dei uskikka til aa greida lærargjerningi forsvarleg, kann skulestyret gjeva dei avskil, naar yvertilsynet samtykkjer; men fyrst maa læraren sjølv og tilsynsnemdi faa høve til aa gjeva utsegn i saki.

Ein lærar som er saka i grov misferd, kann skulestyret straks setja ut or skulearbeidet, til dess det kann gjeva han avskil eller faa dom i saki. Læraren fær si fulle løn til det fell endeleg dom eller til han fær avskil.

Naar det i eit herad vert gjort vedtak um aa leggja ned eller skipa um ein eller fleire av folkeskulane, maa lærarar som er utnemnde heretter, finna seg i aa taka teneste ved ein annan folkeskule, heilt ut eller i nokon mun, um skulestyret so krev; men læraren maa ikkje faa ei meir ulagleg stode i avgjerande mun, og løni hans maa ikkje minka.

Læraren kann krevja at det vedtaket skulestyret gjorde um dette, vert framlagt for yvertilsynet til endeleg avgjering.

§ 35. Ein lærar er bunden til ei uppsegjingstid paa 2 maanader.

Naar ein lærar hev teke mot ein ny post i folkeskulen, eller det hev gjenge ein maanad sidan han fekk melding um den nye utnemningi, skal den fyrre posten hans i folkeskulen reknast for uppsagd fraa den tid daa han vart utnemnd til den nye posten.

Eit skulestyre som tek ein ny lærar, skal snarast raad er segja fraa um det baade til han sjølv og til skulestyret i den kommunen der han fyrr hadde posten sin. Fraasegni til læraren skal sendast paa ein slik maate at det er raad aa ettervisa at ho hev kome fram.

§ 36. Ein lærar kann krevja aa faa den upptente vikeløni ved utgangen av kvar maanad. Upptent alderstillegg fær han kvart halvaar ved utgangen av juni og december.

Naar ein lærar døyr, hev folket hans rett til: løn, pensjon eller ventepengar for ein maanad etter avferdi (for grunnløni skal ein maanad reknast til 4 vikur).

§ 37. Etter innkalling fraa skulestyret skal alle lærarane i heradet ha sammøte med skulestyret tvo gonger um aaret til raadleggjing um arbeidet og tilhøvi i skulen og um aatgjerder til aa fremja fyremaalet med skulen. Det eine av desse møti skal haldast ved ein skule, um raad er, der dei som møter, høyrer paa upplæringi.

Yvertilsynet skal i tide faa melding um kva tid slike møte skal haldast. Den tid som gaar med til møti, vert rekna ifraa i skuletidi til lærarane utan fraadrag i løni.

Femte kapitel.

Um utgiftene til folkeskulen.

§ 38.

1. I tilskot til løni aat lærarane i folkeskulen og den obligatoriske framhaldsskulen (§ 5) fær heradi ein sum av rikskassa ved utgangen av kvart halvaar; tilskotet svarar til minst 55 hundradpartar av løni for skule som er halden etter § 5. Men for lærarane i folkeskulen skal tilskotet ikkje i noko høve reknast av ei høgre vikeløn enn som Stortinget fastset for postar i storskulen og av ein sum som etter maaten er mindre for smaaskulen. I Finnmark fylke kann tilskotet reknast av ei høgre vikeløn, som Stortinget fastset for postar i storskulen, og av ein sum som er tilsvarande mindre for postar i smaaskulen.

   Tilskot vert ikkje gjeve for meir enn 18 vikur um aaret i medeltal for kvar klasse.

   Denne regelen gjeld òg for herad som i samhøve med § 82 i lovi hev fenge løyve til aa skipa skulen etter fyresegnene i byskulelovi.
2. Av dei utgiftene som heradet hev til vikarkassune til lærarane (§ 33) og med logi for born paa kommunale skuleheimar og stats-skuleheimar, skal tilskotet reknast som til lærarlønene. Av dei utgiftene heradet elles hev til

logi for born (§ 17), vert ikkje rekna høgre tilskot enn 50 hundradpartar.

3. For herad som hev liti raad, vert rikstilskotet auka med upp til 30 hundradpartar.
4. Til auka rikstilskot løyver Stortinget for kvart budgettaar so mykje at det svarar til 25 hundradpartar av den summen som kjem ut, naar dei reknar at alle heradi fær eit rikstilskot paa 50 hundradpartar av dei utgiftene som er nemnde ovanfor i fyrste og andre leden i denne paragrafen.

Av denne summen skal heradi faa, so lengje fyresegnene i denne lovi um minsteskuletidi gjeld, kr. 200 000,00 til den utgiftauken som dei større alderstilleggi fører med seg.

Kyrkje- og Skuledepartementet avgjer, naar det fyrst hev fenge utsegner fraa fylkestingi, kva herad det er, som skal faa auka rikstilskot og kor stort det skal vera for kvart einskilt herad.

Dei lovsette alderstillegg (§ 20) vert utreidde av fylkesskulekassa.

Hev eit herad framhaldsskular (§ 1), fær det tilskot til dei av fylkesskulekassa etter fyresegnene i § 46.

Det som trengst til utgiftene med folkeskulen og framhaldsskulen umfram desse tilskoti og dei inntektene som elles er tillagde folkeskulen i heradet, skal heradskassa svara etter løyving fraa heradsstyret, um inkje anna er fastsett i denne lovi.

§ 39. Heradsstyret kann fastsetja at skulekrinsen heilt ut eller i nokon mun skal bera kostnaden med aa byggja, halda ved like eller leiga skulehus, naar krinsen er einig i det. Men fyrst bør yvertilsynet vera høyrt um saki.

Utgiftene med uppvarming, ljos og reinhald, med aa føra skuleinnbuet fraa ein skulestad til ein annan og med reis som lærarane maa gjera der det trengst, skal krinsen svara, um heradsstyret inkje anna fastset.

Læraren hev rett til fri skyss eller til skysspengar etter lov um skyss- og kostpengar fraa 10 juli 1894*) for flytjing fraa ein krins til ein annan; likeins naar skuleruta er lagd so at han maa fara til lands minst 6 km. eller reisa vassveg.

§ 40. Dei utreidslune som vert lagde paa ein skulekrins etter denne lovi, skal liknast ut paa dei skattepliktige i krinsen etter likningsreglane i heradet.

Fell tyngslune ujamt paa krinsane i eit herad, skal heradsstyret jamna ut mishøvet, so godt raad er, i skattelikningi eller med tilskot fraa heradskassa.

---

*) Sjaa no lov fraa 25 juni 1926 nr. 1 og regulativ fraa 23 juli 1926.

§ 41. Der det er umgangsskule, er dei som hev høvelege rom paa gardane sine, skyldige aa taka mot skulen, etter som skulestyret skifter honom ut millom dei, kvar upp til tri vikur um aaret og minst ei vike um gongen, mot det vederlaget som er vanlegt i heradet for skuleromleige eller som heradsstyret fastset.

Trur nokon at han lid urett med den skipnaden skulestyret soleis fastset, kann han anka saki inn for heradsstyret til avgjering.

Dersom nokon utan skilleg grunn ikkje vil taka paa seg skulehaldet etter tur, skal han straffast med ei bot (paa 8 kr.), og skulerom skal dei utan drygjing leiga paa heradskassa sin kostnad mot tilbakebetaling fraa den skulehaldspligtige.

§ 42. Hev eit verk, eit bruk, ein fabrikk eller ei onnor slik verksemd til vanlegt 30 arbeidarar eller fleire i stendigt arbeid ved sjølve verket, eller hev tvo eller fleire mindre verk eller bruk som ligg innmed kvarandre, til saman so mange arbeidsfolk, kann heradsstyret fastsetja med samtykkje fraa eigaren eller eigarane, at eigaren eller eigarane skal kosta skulen til borni aat foreldre som høyrer til verket, etter talet paa arbeidsfolki sine. Naar denne skipnaden er vedteken, skal han vara ved so lengje det er minst 20 arbeidarar. Naar eit slikt verk kostar skulen, er eigaren og tenestemennene og arbeidarane ved verket fri so mykje av heradsskatten, som kjem utgiftene til folkeskulen ved; for eigaren gjeld denne fritakingi berre for sjølve verket og dei eigedomane som vert nytta i verksemdi.

Born til foreldre som ikkje høyrer verket til, hev rett til aa gaa paa verks- eller bruksskulen, naar dette fell laglegt og ikkje er til hinder for upplæringi; men for kvart av desse borni hev daa denne skulen krav paa eit so stort aarlegt tilskot av heradskassa, som svarar til skuleutgiftene i medeltal for kvart barn i folkeskulen ved verket.

Naar ein verks- eller bruksskule ikkje hev vore driven paa eit aar, gaar skulen med alt som høyrer til, inn under det vanlege skulestellet i heradet, berre at den skyldnaden eit bergverk hev til skulestellet, held ved i fem aar etter bergverket er nedlagt.

§ 43. Er ein skulekrins etter § 4 i lov fraa 14 juli 1827 ei skulesokn for seg sjølv, skild fraa resten av heradet, skal krinsen jamvel svara dei folkeskuleutgiftene som elles heradet bèr, og krinsen skal daa vera fri so mykje av heradsskatten, som kjem utgiftene til folkeskulen ved.

§ 44.

1. Bruks- og sokneskulane etter §§ 42 og 43 er jamstelte med heradsfolkeskulane, baade naar det gjeld retten til

aa faa tilskot fraa fylkesskulekassa og rikskassa, og i alle andre stykkje.

2. Ved ein bruksskule er eigaren eller eigarane skyldige aa skaffa dei læretarvende som skulestyret tek ved aa føra inn ved folkeskulane i bygdi, her òg fritt skulemateriell.

§ 45.

1. Kvart fylke skal ha ei fylkesskulekasse, som er skipa med pengeløyving av fylkeskassa og rikstilskot soleis:
2. Av dei utgiftene som fylkesskulekassa skal reida ut: fylkestilleggi, alderstilleggi og tilskotet til framhaldsskulane, ber staten 2 tridjepartar, i Trums fylke og Finnmark fylke 3 fjerdepartar.

Løyver fylkestinget ein større sum enn dei utgiftene som no er nemnde, skal fylkesskulekassa ha rett til aa faa av rikskassa tri gonger og i Trums fylke og Finnmark fylke fire gonger so mykje som den nemnde meirsummen, likevel so at rikstilskotet ikkje skal vera større enn det som svarar til ei fylkesløyving paa 40 øyre for kvar innbyggjar i fylket etter siste folketeljing.

3. Fylkesskulekassa skal faa eit beinveges tilskot av rikspengar til utgiftene med fylkestilleggi. Dette tilskotet er 35 % av kvart tillegg i smaaskulen og 40 % av kvart tillegg i storskulen. Likeins til 3dje og 4de alderstillegg etter 9 og 12 aars teneste 35 % av kvart tillegg i smaaskulen og 40 % i storskulen.

§ 46. Etter løyving fraa fylkestinget svarar fylkesskulekassa:

a. Fylkestilleggi og alderstilleggi etter § 20.
b. Utgiftene med fylkesskulestyret, her medrekna løn til fylkesskuleinspektør, naar det vert vedteke aa setja inn ein inspektør for folkeskulen i fylket.
c. Tilskot med upp til halvparten til byggjing av skulehus (med eller utan husvære til læraren) og kjøp av innbu til skulehuset (§ 13), til byggjing av husvære for læraren eller til vederlag for husvære, til jordveg (med husvære) aat læraren eller til vederlag aat læraren naar der ikkje er slik lærarjord, likeins til kjøp og upparbeiding av skulehagar.
d. Tilskot til læretarvende i skulane (§ 13) og til boksamlingar for lærarane.
e. Tilskot til framhaldsskular.

Eit herad hev rett til aa faa tri fjerdepartar av utgiftene (skulerom og innbu ikkje medrekna) til ein eller fleire framhaldsskular med ei skuletid paa upp til 6 maanader til saman.

Men til skuletarvende hev heradet ikkje krav paa meir enn halvt tilskot. Vilkaaret for retten til tilskot er at skulen hev minst 10 elevar.

f. Tilskot til arbeidsskular.

Fylkesmannen skriv ut alle tilvisingar paa fylkesskulekassa. Rekneskapen vert førd, ettersedd og godkjend etter reglane for dei andre kassune, som høyrer fylket til.*)

Sette kapitel.

Um skulestyret og tilsynet med folkeskulen.

§ 47. I kvart herad skal det vera eit skulestyre, som er samansett av:

a. Ein prest i sjølvstendigt embætte, som bispen vel. Valet gjeld for 2 aar.

b. Ordføraren i formannskapet.

c. I herad der det er 15 eller fleire heile lærarpostar ved folkeskulen og av dei minst 5 lærarinnepostar, ein lærar og ei lærarinne i heil post; i herad der det er mindre enn 15 heile lærarpostar, ein lærar eller lærarinne i heil post. Likt med heile lærarpostar skal lærarpostar reknast som hev ei skuletid paa minst 24 vikur, kvar vike paa minst 30 timer, i framhaldsskulen eller i framhaldsskulen og folkeskulen i hop (§ 19, 2dre leden); sameleis hev dei lærarane som hev slike postar, røysterett og er valføre paa same maaten som lærarane i heile postar i folkeskulen. Der det skal veljast ein lærar og ei lærarinne, held lærarane og lærarinnune valet i serskilde møte, i dei andre heradi i sammøte. Valet gjeld for 2 aar. Formannen i skulestyret styrer møti.

d. Folk som heradstyret vèl for 3 aar um gongen; heradstyret fastset sjølv talet paa dei. Ved dei tvo fyrste vali etter denne lovi gaar det ut ein tridjepart av desse millom dei som hev gjort teneste lengst, um turvande etter lutkasting. Læt ikkje talet seg skifta med 3, skal brøken reknast for ein heil. Sidan gaar dei ut kvart aar, dei som hev gjort teneste lengst. Dei som skal gaa inn i skulestyret samstundes med at eit nytt heradsstyre tek til, skal det nye heradsstyret velja. Dette valet kann dei halda i same møtet der dei vèl ordførar og varaordførar. Den som hev gjort teneste i 3 aar, kann segja fraa seg val for dei 3 næste aari.

---

*) Av gaaløyse er bokstav f og siste leden i paragrafen utegløymde i lov nr. 1 fraa 29 april 1932 um brigde i lov um folkeskulen paa landet fraa 26 juni 1889.

e. Eigaren til verk eller bruk som kostar serskild folkeskule (§ 42), naar saker er fyre som kjem denne skulen ved. Er det tvo eller fleire eigarar, møter ein av dei etter avtale.

f. Styraren for den høgre aalmennskulen i heradet, dersom skulestyret hev teke paa seg styret og tilsynet med den i samhøve med § 48.

For kvar av dei skulestyremennene som er nemnde under bokstav c og d, vèl dei paa same maate ein varamann.

Skulestyret vèl seg imillom formann og varaformann, for eit aar um gongen.

Den som hev gjort teneste som formann i 3 aar i rad, kann segja fraa seg atterval til formann i like lang tid.

§ 48. Skulestyret skal gjeva akt paa alt som kann fremja skulen etter denne lovi.

Det skal styra folkeskulane og framhaldsskulane i heradet i samhøve med fyresegnene i denne lovi og med dei vedtaki som heradsstyret gjer etter lovi.

I samhøve med fyresegnene i næste kapitel skal skulestyret ha tilsyn med den upplæring dei borni fær, som ikkje gaar paa folkeskulen.

Naar heradsstyret so krev, skal skulestyret taka paa seg styret og tilsynet med alle heradsskular for aalmennupplæring.

§ 49. Skulestyret held møte etter innkalling fraa formannen. Til rettsgildt vedtak maa yver helvti av skulestyret vera til stades. Vedtaki vert gjorde med røystefleirtal. Millom like røystetal skil formannen.

Hev formannen og varaformannen forfall, vèl styret seg imillom ein annan til aa styra møtet. Det som er fyre vert innført i ei møtebok, som ordføraren i formannskapet hev godkjent.

§ 50. Skulestyret fastset skuleplanen med læreplan og timetalsliste etter § 12.

Fyrr nokon av desse planane vert sett i verk, skal yvertilsynet ha havt høve til aa segja si meining um dei.

Avskrifter av alle planane skal sendast til yvertilsynet, fylkesskulestyret og formannskapet.

Skulestyret skal i tide fyrr skuleaaret tek til, kunngjera paa den maaten som skuleplanen fastset, naar og kvar skulen skal haldast i kvar krins.

§ 51. Kvart aar, til den tid som heradsstyret set, skal skulestyret koma med yverslag yver kor mange pengar det venteleg trengst til utgiftene med folkeskulen og framhaldsskulen aaret etter.

§ 52. Kvar prest i prestegjeldet hev rett til aa halda tilsyn med upplæringi i kristendomskunnskap i folkeskulen.

§ 53. For kvar skulekrins skal skulestyret skipa ei tilsynsnemd, som er samansett av:

a. Ein av dei valde skulestyremennene; han skal vera formann.
b. Tri mann som vert valde paa krinsmøte for eit aar.

Denne nemdi skal halda stendigt tilsyn med skulen og gjeva dei utsegnene og upplysningane som skulestyret krev eller som ho sjølv finn grunn til. Nemdi skal arbeida for god skulesøkjing og orden i skulen og hjelpa til med aa faa skulehaldet høveleg skipa, serleg der dei hev umgangsskule.

Med samtykkje fraa heradsstyret kann tilsynsnemdi dessutan faa noko av den makti skulestyret hev til aa raa yver skulekassemidelen.

Det som er fyre i tilsynsnemdi vert innført i ei møtebok, som formannen i skulestyret hev godkjent.

Nemdi er ikkje avgjerdsfør utan formannen og minst tvo av dei valde nemdmennene er med paa møtet. Millom like røystetal skil formannen.

§ 54. Utsegner eller vedtak fraa ein skulekrins i skulesaker maa vera gjorde i krinsmøte; elles er dei ugilde.

Formannen i tilsynsnemdi styrer krinsmøti; han kallar saman møte naar han synest det er tenlegt eller naar skulestyret eller minst 5 av husfedrane i skulekrinsen krev det. I innkallingi, som han gjev paa den maaten skuleplanen fastset, nemner han fyrehavingsemni. Gjeld det avrøysting um maalet, maa møtet haldast paa ei aarstid som er lagleg for krinsen og med eit varsel paa minst 2 vikur og lysast ut paa den maaten som er den vanlege paa den staden, og avrøystingi skal daa vera skriftleg.

Rett til aa vera med paa krinsmøte hev alle dei som bur i krinsen, menner og kvinnur, naar dei er 23 aar gamle og anten

1. hev kommunal røysterett eller
2. er skattepliktige eller
3. er far, mor eller forsytar til eit barn i folkeskulen.

Berre dei som er nemnde under 1 og 2, er med naar saker er fyre som fører med seg krinsutgifter.

Skulestyret skal syta for at dei paa møtet hev turvande liste yver dei som hev røysterett i krinsen.

Sammøte for tvo eller fleire krinsar kann formennene i tilsynsnemdene kalla saman etter avtale seg imillom, naar dei vil ha saker fyre som er sams for krinsane. Formannen i tilsynsnemdi i den skulekrinsen der dei held sammøtet, styrer det.

Krinsmøtet gjer vedtaki sine med røystefleirtal, naar inkje anna er sagt i denne lovi; vedtaki vert innførde i møteboki til tilsynsnemdi. Millom like røystetal skil formannen.

Eit krinsmøte-vedtak kann skulestyret eller minst fjerdeparten av dei innbyggjarane i krinsen som hev røysterett i saki, innan 4 vikur krevja vert framlagt i nytt krinsmøte til endeleg fyrehaving.

Dei som sit i skulestyret og likeins prestane for kyrkjelyden hev rett til aa vera med i raadleggjingane i alle krinsmøti, men utan røysterett.

§ 55. Um so vert kravt, skal skulestyret kvart aar senda yvertilsynet ei fraasegn i fyresagd form um tilstandet med skulestellet.

Sjuande kapitel.

Um tilsynet med den upplæring som born utanfor folkeskulen fær.

§ 56. For kvar skulekrins skal dei kvart aar, til den tid og paa den maaten skulestyret fastset, skriva upp paa ei liste alle borni millom sju og femtan aar og setja til for kvart barn um det fær eller hev fenge upplæring og daa kva slag, privat eller offentleg.

§ 57. Skulestyret skal krevja turvande upplysningar um kva upplæring dei borni fær som ikkje gaar paa folkeskulen, og er ho ikkje god nok, skal det venda seg til foreldri til borni eller andre fyresette um det. Trur skulestyret at det ikkje daa heller hev god nok trygd for at borni fær forsvarleg upplæring, hev det rett til aa kalla inn born millom 8 og 15 aar til ei prøve, som folkeskulelærarane held; naar foreldri so krev, skal den som hev stae for upplæringi, faa halda prøva.

Prøve kann ikkje krevjast i song, teikning, kroppsøving og handarbeid.

§ 58. Born millom 8 og 15 aar, som ikkje er utestengde fraa upptaking i folkeskulen etter § 10, skal skulestyret visa til folkeskulen so lengje det ingi visse er for at borni fær annan skule som etter det skulestyret skynar, kann føra dei fram til maalet for folkeskuleupplæringi fyrr dei vert 15 aar.

Folkeskuleborn som fyller 15 aar i skuleaaret, men som ikkje endaa hev naatt upplæringsmaalet, kann skulestyret gjeva paabod um aa halda fram med skulegonga til skuleaaret er ute.

Meinkar nokon vedkomande skulestyret i aa faa greide paa korleis den skulen er, som eit barn utanfor folkeskulen fær, skal skulestyret visa barnet til folkeskulen.

Synest skulestyret at born millom dei som her er nemnde, ikkje godt kann vera med i den vanlege upplæring i folkeskulen, skal det visa dei til serskulen etter § 7.

§ 59. Naar skulestyret hev sagt fraa til foreldre eller fyresette at eit barn skal gaa paa folkeskulen, hev dei same andsvaret, um barnet vert burte, som naar folkeskuleborni forsømer skulen (§ 15).

§ 60. Trur skulestyret at eit barn som er utestengt fraa folkeskulen etter § 10, vert vanseda, kann det gjeva foreldri eller forsytarane paabod um aa lata det faa so mykje upplæring i den kristne barnelærdomen og i so mange av dei lovsette læreemni etter § 6, som synest rimelegt etter tilhøvi. Fylgjer dei ikkje paabodet, kann skulestyret skipa til upplæring og leggja kostnaden paa vedkomande.

Foreldre, husbond eller andre som er i staden for foreldre, fær andsvar etter § 15 dersom borni utan godtakande grunn er burte fraa den upplæring som er skipa etter fyrste leden i denne paragrafen.

Hindrar fabrikeigar eller arbeidsgjevar upplæringi paa den maaten som er nemnd i § 16, vert han straffa med bot.

§ 61. Vert det upplyst at fatigdom er til hinder, so foreldre eller dei som er i staden for foreldre, ikkje kann senda eit barn i folkeskulen eller lata barnet faa den upplæring som er skipa etter fyrre paragrafen, eller dei læretarvende som er nemnde i § 17, og skulestyret heller ikkje raar for pengar til dette bruket, kann det venda seg til fatigstyret, som daa skal hjelpa vedkomande, um turvande er.

Slik hjelp skal ikkje reknast for fatighjelp.

§ 62. Er foreldri eller andre som hev eit barn til fostring, so likesæle, uvyrdne eller lastefulle, eller hev barnet det soleis at det vert vanseda eller utskjemt, eller er det grunn til aa ottast at barnet kann verta det, kann skulestyret krevja at fatigstyret skal faa barnet burtsett hjaa folk som samvitsfullt syter for uppseding og upplæring i samhøve med skulelovi der.

Utgiftene med dette kann krevjast innatt i fatigkassa etter fyresegnene for vanleg fatighjelp.

§ 63. Den som vil taka paa seg aa styra privat skule for aalmennupplæring for born under 15 aar, skal senda melding um det til skulestyret i heradet; elles vert han straffa med ei bot (paa 50 kr.).

§ 64. Styraren for privat skule for aalmennupplæring for born under 15 aar er skyldig aa gjeva alle dei upplysningane um skulen sin som skulestyret i heradet krev, innan den tid som vert sett.

Gjer han ikkje det, kann han straffast med ei bot (frå 5 kr. til 25 kr. for kvar vike).

Aattande kapitel.

Um yvertilsynet.

§ 65. Dei skuledirektørane som no er utnemnde, skal vera yvertilsyn kvar i sin embættskrins og sjaa til at fyresegnene i denne lovi vert fylgde.

Til konstitution i desse postane bør det helst takast søkjarar som hev gjort teneste i folkeskulen eller havt eit yrkje som staar folkeskulen nær.

Korleis yvertilsynet med folkeskulen skal vera etter kvart som dei gaar ifraa, dei skuledirektørane som no er utnemnde, fastset Kongen med samtykkje fraa Stortinget.

Bispen og prosten er med i yvertilsynet med upplæringi i kristendomskunnskap.

Dette tilsynet skal dei gjera i skuletidi og ved skuleprøvune; lærarane og borni skal heretter vera fritekne for aa møta til visitas i kyrkjune.

§ 66. Skuledirektøren skal reisa i embættskrinsen sin og vitja skulane, so han vert kjend med korleis det er med skulestellet og korleis arbeidet i folkeskuleu vert gjort, og han skal hjelpa skulestyret og lærarane med raad og rettleiding.

Naar han hev fyre seg ei sak som kjem upplæringi i kristendomskunnskap ved, skal han gjeva bispen høve til aa segja si meining, fyrr han gjer seg ferdig med saki.

Elles skal skuledirektøren gjera alt det arbeidet som lov eller ei tenestemakt yver honom legg paa honom i skulestellet si teneste.

Bispen og skuledirektøren hev rett til aa vera med i alle raadleggjingane um skulesaker i skulestyre, krinsmøte og heradsstyre, men utan røysterett.

Skuledirektøren hev dessutan paa same maaten rett til aa vera med i raadleggjingane i fylkestinget og fylkesskulestyret.

§ 67. Yvertilsynet kann krevja at skulestyret skal kalla inn folkeskuleborni til yverhøyring; det same gjeld òg andre born millom 8 og 15 aar naar skulestyret hev vendt seg til eller teke ved aa venda seg til foreldri eller andre fyresette um den upplæring borni fær (§ 57).

§ 68. Yvertilsynet i folkeskulen skal taka paa seg yvertilsynet med alle heradsskulane for aalmennupplæring, dersom so vert fastsett i vedkomande skuleplan.

§ 69. For kvart fylke skal det vera eit fylkesskulestyre paa 3 mann, som fylkestinget vèl. Valet gjeld for 4 aar, soleis at det gaar ut til skiftes 2 og 1 anna kvart aar, fyrste gongen 2 etter lutkasting.

Ved kvart val kaarar fylkestinget dessutan 2 varamenner.

Ingen er skyldig aa taka mot nytt val, fyrr det hev gjenge like lang tid som den han hev gjort teneste.

Fylkesskulestyret vèl sjølv formann og varaformann for eit aar um gongen.

Dei som sit i fylkesskulestyret, skal ha same skyss- og kostpengar som fylkestingmennene.

§ 70. Fylkesskulestyret skal syta for alle skuleærend som er nemnde i denne lovi, naar dei er sams for fylket. Serleg skal det kvart aar, innan den tid som fylkesmannen set, gjera framlegg til inntekter og utgifter for fylkesskulekassa. Um den ting skal det fyrst krevja utsegner fraa dei einskilde herad og so faa ei fyrebilsutsegn um dei fraa yvertilsynet. Fylkesskulestyret skal i god tid gjeva yvertilsynet melding um det møtet der framlegget skal gjerast.

Fylkesskulestyret skal gjera seg kjent med folkeskulen og framhaldsskulen i fylket, so det kann røkta umbodet sitt forsvarleg. Til hjelp ved tilsynet med folkeskulen skal det setja inn ein fylkesinspektør, um pengar er løyvde til ein slik post, og det gjev daa fyresegner um arbeidet hans. Vert fylkesinspektøren fyresagd aa gjeva fraasegn um arbeidet sitt, skal fylkesskulestyret senda yvertilsynet ei avskrift av fraasegni.

§ 71. Yvertilsynet skal kvart aar senda Kyrkje- og Skuledepartementet ei fraasegn um korleis det staar til med skulestellet i embættskrinsen.

Niande kapitel.

Ymse fyresegner.

§ 72. Lærebøkene i kristendomskunnskap maa Kongen godkjenna. Kyrkje- og Skuledepartementet godkjenner lærebøkene i dei andre læreemni. Andre lærebøker enn dei som soleis er godkjende, maa ikkje brukast.

Naar skulestyret hev gjort vedtak um aa føra inn ei lærebok, skal yvertilsynet faa høve til aa segja si meining um saki fyrr vedtaket vert sett i verk.

§ 73. Upplæringi skal vera paa det norske maalet i samhøve med desse reglane:

1. I den munnlege upplæring brukar skuleborni sitt eige talemaal, og læraren skal lempa det talemaalet som er naturlegt for han, etter talemaalet til skuleborni, so langt raad er.
2. Skuleborni skal læra lesa baade nynorsk og det vanlege bokmaalet. Difor maa lesebøkene ha nok lesetilfang i baae maali.
3. Skulestyret fastset for kvar einskild krins eller for einskilde klassar eller læreemne:

a. Um skuleborni til vanlegt skal nytta nynorsk eller det vanlege bokmaalet til skriftlege arbeid.
b. Kva abc og lesebok som skal brukast i skulen.

Av lærebøkene kann borni bruka utgaavur anten paa nynorsk eller vanlegt bokmaal etter val fraa foreldri eller forsytarane.

4. Fyrr skulestyret gjer sitt vedtak, skal det faa utsegn fraa yvertilsynet og so fraa krinsen. Naar skulestyret skal faa utsegn fraa ein krins, syter det for aa setja upp manntal yver dei som hev røysterett i krinsen (§ 54, 3dje leden). Tek krinsen ved utsegni med fleirtal av dei som hev røysterett i saki, er utsegni bindande for skulestyret. Likeins er ho bindande for skulestyret dersom ho er vedteki med vanlegt fleirtal av dei røysteføre som møtte, naar talet paa dei er minst $^2/_3$ av alle som i krinsen hev røysterett i saki.

Er det sideklassar i ein krins, kann foreldre krevja at borni deira vert upplærde i det maalet som ikkje er hovudmaalet i skulen, dersom det er so mange born dette kravet gjeld, at dei kann fylla ein heil klasse, og det elles kann gjerast utan nemnande meirutgift for heradet. Born som foreldri soleis hev valt maal for, kann ikkje gaa yver til klassar med eit anna maal utan samtykkje fraa skulestyret.

5. Naar skulestyret hev gjort vedtak i samhøve med 3 a—b i denne paragrafen, kann ikkje vedtaket gjerast um fyrr um 5 aar.
6. Det maalet som vert bruka naar denne lovi tek til aa gjelda, skal brukast framleis, til skulestyret gjer vedtak um aa føra inn det andre maalet.
7. So framt fjerdeparten av dei som hev røysterett i ein skulekrins, sender inn krav til skulestyret um at vedtak skal gjerast i samhøve med 3dje leden i denne paragrafen, maa skulestyret retta seg etter det for den krinsen.
8. Paa dei stadene i Haalogaland bispedøme der det er meir enn eitt maal, kann Kyrkje- og Skuledepartementet fastsetja at borni skal læra lesa berre eit av dei maali som er nemnde ovanfor, naar skulestyret gjer framlegg um det og yvertilsynet hev havt høve til aa segja si meining; paa same maaten kann departementet fastsetja at dei der kann nytta finsk og kvænsk til hjelpemaal i skulen og bruka lese- og lærebøker med finsk eller kvænsk tekst jamsides med den norske.

§ 74. Dersom skulestyret gjev løyve til lekamleg refsing i dei fyresegnene um orden og tukt som det fastset

for folkeskulane i heradet, maa likevel ingen gjeva slik refsing minder nokon som er med i tilsynsnemdi, eller ein medlærar, fyrst er teken paa raad og er til stades medan refsingi staar paa.

Fyrr skulestyret gjer vedtak um dette, skal det faa utsegn fraa krinsen. Skulestyret skal fylgja utsegni naar ho er vedteki med eit fleirtal paa tvo tridjepartar av dei som møtte.

Lekamleg refsing maa ikkje gjevast gjentur yver 10 aar.

§ 75. Spursmaal um aa skilja fraa folkeskulen jordveg eller hus som er lagde til skulen, vert fyrehavde etter § 39 i lov um formannskap paa landet fraa 14 januar 1837.

§ 76. Heradsstyret avgjer um det som er utlagt i forskot etter §§ 7, 17 og 60, skal krevjast inn. Det vert innsøkt med panting.

§ 77. Bøter etter denne lovi gjer skulestyret fyrelegg um.

— — —

§ 78. Embætts-, umbods- og syslemenner er skyldige, kvar i sitt yrkje, aa gjeva skulestyret, fylkesskulestyret og yvertilsynet turvande hjelp, utan serskilt vederlag.

Serleg skal politiet gjeva skulestyret melding so snart eit folkeskulebarn vert innkalla dit.

§ 79. Kongen kann fastsetja at den grunnen som trengst for ein folkeskule eller ein framhaldsskule og til veg til skulen, kann oreignast, naar ikkje avtale kjem i stand, mot skadebot etter skyn som lensmannen styrer. Same regel gjeld for den lærarjord som det er paabod um i lov (§ 24, 4de leden) og for tuft til husvære for læraren og for jord til skulehage.

Vil eit herad faa jord til fleire av lærarane sine, skal Kongen daa òg ha rett til aa fastsetja, naar heradsstyret søkjer um det, at turvande jord kann takast etter takst som fyrr nemnt, um avtale ikkje kjem i stand.

Men det kann likevel ikkje krevjast at det vert avgjeve meir til kvar lærar enn det som er nok til lovsett lærarjord, sameleis som det vanleg ikkje skal vera høve til aa oreigna anna enn udyrka, men dyrkande jord.

§ 80. Eit herad kann skiftast i tvo eller fleire skulesokner, naar Kongen samtykkjer.

Dei gjeremaali som ligg under heradsstyret etter denne lovi, høyrer daa under vedkomande deilder av heradsstyret (§ 20 i lov um formannskap paa landet fraa 14 januar

1837),*) og dei skyldnadene og utgiftene til folkeskulen som elles ligg paa heradet, skal skulesokni bera.

Der det er meir enn ei skulesokn i eit herad, skal den skipnaden staa ved lag, til dess dei serskilde heradsstyredeildene fastset noko anna med samtykkje fraa Kongen; er tvo eller fleire herad ei skulesokn, skal dei vera det heretter òg, til heradsstyri gjer anna vedtak, likeins med samtykkje fraa Kongen.

Der det er meir enn eitt prestegjeld i same skulesokni, kann Kongen gjeva slike serfyresegner som han av den grunn synest er tenlege, um korleis kyrkjeembætsmennene skal vera med i dei gjeremaal som kjem skulestellet ved.

Etter søknad fraa eigaren til verk eller bruk som kostar serskild skule, eller fraa ein skulekrins som etter § 43 i denne lovi er ei skulesokn som er skild fraa resten av heradet, eller etter søknad fraa heradsstyret, kann Kongen fastsetja, naar han hev fenge utsegn um saki fraa den andre parten, at skulen eller sokni skal leggjast under folkeskulen i heradet.

§ 81. Etter søknad fraa vedkomande skal Kyrkje- og Skuledepartementet avgjera um fyresegnene i denne lovi eller nokre av dei skal gjelda for dei landsbygdene som ikkje hev serskilt heradsstyre og som i skulesaker er slegne i hop med ei kyrkjesokn i ein kjøpstad.

Dei vert verande ihopslegne til Kongen fastset noko anna etter søknad fraa nokon av dei.

§ 82. Naar heradsstyret søkjer um det, kann Kongen fastsetja at folkeskulen for eit herad eller ein lut av eit herad skal skipast etter fyresegnene um folkeskulen i kjøpstadene, i alt eller i sumt.

§ 83. Dei lærarane som er utnemnde fyrr denne lovi tek til aa gjelda, hev valet millom løn etter reglane til denne tid eller etter fyresegnene i denne lovi.

§ 84. Fyresegnene i denne lovi skal setjast i verk snarast raad er etter serskild fyresegjing fraa Kongen; dei skal vera gjenomførde heilt ut innan 5 aar fraa 1ste juli i aar.

Er det sers vanskar i eit fylke med aa faa lovi gjenomførd, kann Kongen lengja denne fresten upp til 5 aar for heile fylket eller for ein lut av det, naar fylkestinget søkjer um det.

Dei lovfyresegnene som no gjeld um aalmugeskulen paa landet, vert avtekne, etter kvart som fyresegnene i denne lovi tek til aa gjelda.

---

*) I staden for denne tilvising kjem no § 19, jfr. § 1 og § 6, i lov um kommunestyre paa landet fraa 30 september 1921.

Lov*) fraa 5 juli 1918 um brigde i og tillegg til lov um folkeskulen paa landet fraa 26 juni 1889.

II.

Lærarar som vil ha dei lønene denne lovi fastset, maa finna seg i skyldnad til upptaking i Pensionskassa til Staten og til aa gaa ifraa tenesta si paa den tid dei naar den aldersgrensa som vert fastsett for dei; likeins maa dei finna seg i skyldnad til aa gaa fraa kommunal pensionskasse, um dei er med i ei slik kasse.

Kvar lærar hev krav paa at kommunen gjev honom so stor lønsauke at han ikkje fær laagare nettoløn naar han skal gjeva innskot i Pensionskassa til Staten, enn han hadde etter det regulativet som galdt til denne tid.

Lov*) fraa 25 februar 1921 um brigde i og tillegg til lov um folkeskulen paa landet fraa 26 juni 1889.

II.

For det tilfellet, at Stortinget i samhøve med dei atterhald som er gjorde i A I § 1 i det aalmenngjeldande lønsregulativet for tenestemennene til staten, tek ved aa skipa um eller minka lønene til tenestemennene til staten, maa dei tenestemennene som gaar inn under denne lovi, likeins finna seg i slik umskiping eller minking.

Lov**) um eigedomsraadvaldet i grannehøve fraa 27 mai 1887 med seinare brigde***).

§ 1. Den som grev eller minar so paa eigen grunn, at grunnen til grannen eller nokon bygnad eller anna verk paa den glid ut, dett ned eller kjem ut or rette lægjet i det heile, skal svara vederlag, um skaden kjem av, at han:

a. grov djupare enn turvande til vanleg kjellar, eller
b. let hola staa og ikkje fyllte henne paa forsvarleg maate, eller ikkje bygde kjellar innan rimeleg tid, naar ho var tenkt til kjellar.

Likeins skal han svara skaden, um han

c. fyreaat burde ha tenkt seg, at skaden vilde koma, og skyna, at han utan større utgift eller ulempe kunde ha sloppe aa

*) Denne umsetjing av lovi til nynorsk vert innteki etter uppmoding frå Justisdepartementet i brev dagsett 22 november 1933.
**) Denne umsetjing av lovi til nynorsk vert innteki etter uppmoding frå Justisdepartementet i brev dagsett 12 februar 1934.
***) Umsetjingi fylgjer bokmaalsteksten, naar det gjeld paragrafar og leder, men ikkje alltid med umsyn til punktum.

gjera skade, dersom han hadde fylgt ein annan framgangsmaate, daa han gjorde arbeidet.

§ 2. Naar nokon med paarøyning (paatyngjing, farg) paa eigen grunn gjer, at granneeigedom tek slik skade som nemnt i fyrre paragrafen, skal han svara vederlag, um skaden kom av, at paarøyningi var usedvanleg eller framgangsmaaten uvar.

§ 3. Vil nokon:

a. taka til med graving so nær granneeigedom, at det er faare for utgliding eller annan skade som nemnt i § 1, eller
b. reisa ny bygnad inn mot granneeigedom, eller
c. riva ned ein bygnad eller noko av ein bygnad, som ligg inn til granneeigedom,

skal han kalla inn grannen minst 8 dagar fyreaat, um han bur i same herad eller by eller i herad eller by, som ligg inntil. Bur han ein annan stad, er varselstidi fjortan dagar. Held han seg utanlands eller er tilhaldsstaden hans ukjend, skal innkallingi gjelda, naar ho er innteki i «Kunngjeringstidend» med eit varsel paa fjortan dagar.

Møter grannen, skal grunneigaren visa, kva line han vil byggja, mina eller grava etter, eller kva han vil riva ned.

Den som set til sides ei eller fleire av fyresegnene ovanfor, skal svara den skaden, arbeidet gjer grannen, minder det kann provast, at det ikkje hev gjort noko i so maate, at fyresegni ikkje er fylgd.

§ 4. Dersom nokon maa bruka styttur eller stelling eller taka onnor millombils aatgjerd til aa tryggja eigedomen sin mot skade, naar folk grev, minar eller riv ned hus paa framand grunn, og han slett ikkje eller berre med urimeleg stor kostnad kann gjera dette fraa eigen grunn, kann han krevja offentlegt løyve til aa taka aatgjerdi paa eller fraa den grunnen, der arbeidet vert eller vart gjort. Der dei hev byggjingsnemd, er det ho, som skal gjeva løyvet, um inkje anna er eller vert fastsett i serskild byggjingslov. Elles skal ei skynsnemd, som er ihopsett av tvo lagrettemenner, som lensmannen tek ut, gjeva løyvet. Lensmannen styrer skynet. Til vanlegt bør slikt løyve ikkje gjevast, minder den grannen, saki gjeld, hev havt høve til aa segja si meining. Til desse skyni vert grannen og skynsmennene innkalla med det varslet, som lensmannen fastset, naar han tidset tenesta. Er det ynskjande etter tilhøvi, kann lensmannen fastsetja, at tenesta skal fremjast utan varsel til grannen. Med umsyn til yverskyn gjeld fyresegnene i § 41 i lov fraa 16 mai 1860.

§ 5. Naar graving, mining eller paarøyning paa grunn fører med seg faare for slik skade paa granneeigedom, som det skal svarast vederlag for etter §§ 1 eller 2, kann grannen ikkje krevja, at arbeidet skal stogga, dersom han fær ei trygd, som

er rimeleg etter tilhøvi, minder faaren ligg klaart i dagen og det er grunn til aa tru, at skaden kann verta heller stor.

§ 6. Naar skade, som det skal gjevast vederlag for etter §§ 1 eller 2, kann gjerast god att (bøtast), heilt ut eller i nokon mun, med stendige aatgjerder, som det er mest høvelegt aa taka fraa den eigedomen, der arbeidet vart gjort, kann grannen etter skyn fyreaat (fyreaatskyn) faa offentlegt løyve til aa taka aatgjerdene der, um vilkaari etter § 5 for rett til aa krevja at arbeidet stoggar, er til stades. Same regel gjeld, naar faare for sovoren skade kann avvendast eller minkast med aatgjerder av det slaget som nemnt. Gaar skynet i den leid, at slikt løyve bør gjevast, vert det likeins fastsett, korleis aatgjerdi skal setjast i verk, og kva trygd grannen skal gjeva for, at han held seg innanfor løyvet. Naar han hev gjeve trygdi, skriv futen ut løyvebrevet.

Naar aatgjerdi er sett i verk og so godkjend med skyn, kann grannen krevja aa faa att utgiftene hjaa den eller dei, som hev andsvaret for det arbeidet, som gjorde aatgjerdi turvande. Andsvaret fell ikkje burt, um det so sidan viser seg, at aatgjerdi ikkje kunde hindra skaden.

§ 7. Gjer fyresegnene i §§ 5 og 6, at skyn vert turvande, er det byggjingsnemdi, som gjev skynet med endeleg kraft i Oslo og i dei stykki av Aker, som er nemnde i § 100 i lov nr. 3 fraa 26 mai 1899 (byggjebeltet). I andre byar og dei stroki, som ligg inn til og staar under byggjingslovene deira, er det reguleringsnemdi, som gjev dette skynet. I andre landsbygder vert slike skyn gjevne paa vanleg maate. Til skynet skal den grannen eller dei grannane, saki gjeld, kallast inn med det varslet, som nemdformannen eller den, som styrer skynstenesta, fastset, naar han tidset tenesta.

Naar grannen i samhøve med rettslegt skyn hev fenge løyve til aa taka aatgjerder paa ein eigedom, og grunneigaren so vil ha yverskyn, maa han krevja det innan 14 dagar.

§ 8. Dersom nokon hev sett noko av bygnaden sin inn paa granneeigedom, av di han var i orsakande god tru um grenseskilet, og han hev fylgt fyresegni i § 3 i denne lovi, maa grannen tola, at bygnaden vert staa-ande i strid med regelen i N. L. 6 — 15 — 18, naar kostnaden med aa retta det range vilde føra med seg eit tap for eigaren, som er altfor stort i høve til ulempa for grannen og til bygningsverdet, men mot eit ulempevederlag, som er dubbelt so stort som det grunnen er verd for grannen. Vert bygnaden øydelagd eller burtteken, vinn grannen att fullt raadvald yver grunnen.

§ 9. Hev ein bygnad skote seg so, at han hallar inn yver grunn, som høyrer grannen til, kann han krevja at eigaren rettar upp bygnaden, um ikkje grannen sjølv hev gjeve høve til lytet, og rettingi kann gjerast utan urimeleg utgift eller

grannen vil taka paa seg utgifti og gjev trygd for henne. I anna fall maa han tola lytet, men mot vederlag, um lytet kjem av, at bygnaden eller byggjegrunnen er veik, og ikkje av hans eigi aatferd. Hev baae slag orsaker gjort sitt, skal vederlaget minkast etter som tilhøvi er.

§ 10. Er ein bygnad, ein mur eller eit anna slikt byggverk sett upp so veikt, eller so til nedfalls, at det audsynt er faare for eigedomen til grannen, kann han paa den maaten, som er fastsett i §§ 6 og 7 i denne lovi, faa offentlegt løyve til aa setja byggverket i stand eller riva det ned. Eigaren ber utgiftene med istandsetjings- eller nedrivingsarbeidet.

§ 11. Utan samtykkje fraa grannen eller annan serleg heimel kann ingen bygnad paa vegg eller kvist, som vender ut mot granneeigedomen, ha dør eller ha større ljos- eller luftòp enn 25 cm. i firkant nærare grenseskilet enn 125 cm. Mindre òp kann havast med millomrom paa minst 2 meter, men skal vera so, at dei ikkje kann opnast eller gjeva utsyn yver granneeigedomen. Dei skal difor vera atthavde med dimt glas, som er fast innsett, eller med spilur av jarn, som er innsette soleis, at det er uraad aa sjaa ut igjenom, eller paa annan likso god maate. Dei tenestemaktene, som gjev løyvet etter § 4 i denne lovi, avgjer tvist um dette. At det er slike smaaòp som ovanfor nemnt i ein bygnad, tek ikkje retten fraa grannen til aa byggja like inn til merkjet (grenseskilet).

Den som hev serleg heimel til aa ha større òp i veggen ut mot framand grunn, kann setja seg imot, at dei paa denne grunnen reiser ny bygnad, som kjem nærare òpet enn 125 centimeter paa nokon stad.

§ 12. Utan samtykkje fraa grannen eller annan serleg heimel er det ulovlegt aa setja upp noko verk, ha upplag eller driva verksemd, som valdar grannen usedvanleg eller ikkje paareknande ulempe, til dømes med røyk, gneistar, hite, eim, dumbe, vond lukt eller braak. Naar dette spursmaalet skal avgjerast, bør det takast umsyn til, korleis staden og stroket ikring er, og korleis dei vart nytta fyrr. Paa den eine sida maa det soleis takast umsyn til, um vassfall, jarnvegsstation i nærleiken eller andre serlege tilhøve gjer stroket sers laglegt for industri, eller um det alt fyrr i grannelaget fanst fabrikkar eller andre slike tiltak, som er til noko ulempe for grannane, og paa den andre sida til, um stroket synest mest skikka til onnor utnytting etter dei naturlege tilhøvi eller etter som det fyrr var bruka.

§ 13. Dersom nokon vil gaa i gang med eit tiltak eller reida inn ein eigedom til verksemd, som kann føra med seg slik ulempe som nemnt i § 12, kann han faa avgjort med fyreaatskyn, kor langt han bør halda seg fraa granneeigedomane. Um dette skal han gjeva inn ein skriftleg søknad, og greida

ut her, korleis han vil skipa tiltaket og driva verksemdi, og kva mun han vil gjera det i. Denne uppgaava vert tilført møteboki saman med dei brigd, søkjaren gjer paa skynstenesta. Skynet vert gjeve soleis som sagt i § 7, 1 leden.

Til skynstenesta skal den eller dei grannane, som hev eigedom like inn til den, der det er tanken aa driva verksemdi, faa serlegt varsel. Det same gjeld for andre grannar, naar formannen i nemdi eller den, som styrer tenesta, fastset, at dei skal kallast inn paa denne maaten. Elles skal grannane reknast for lovleg innkalla, naar kunngjering um tenesta er innteki i «Kunngjeringstidend» med det varslet, som dei nemnde tenestemaktene set.

Naar nokon annan enn den, som tenkjer aa gaa i gang med tiltaket eller verksemdi, vil ha yverskyn, maa han krevja det innan 14 dagar.

§ 14. Hev nokon eit fast tiltak (fyretak), som kann føra med seg slik ulempe som nemnt i § 12, naar det er i drift, og han so vil skipa det um eller gjera det større, og ikkje hev rett til det i samhøve med skyn, som er halde etter fyrre paragrafen, kann han faa fastsett med eit slikt skyn, um han skal ha rett til det.

§ 15. Den som gjer imot forbodet etter § 12, kann dømast til aa skipa um drifti eller stogga henne.

§ 16. Fyrre paragrafen gjeld ikkje faste tiltak:

a. naar dei ligg so langt fraa granneeigedomen som fastsett anten i lov eller i slikt skyn som nemnt i §§ 13 og 14 i denne lovi; men i siste fall berre so lengje tiltaket eller drifti der ikkje vert umskipa paa ein maate, som ligg utanfor den uppgaava, skynet bygde paa, og aukar ulempa for grannen noko mykje,
b. naar grunnen til tiltaket er teken etter takst i samhøve med offentlegt løyve eller kunde ha vorte teken etter slik takst, eller
c. naar dei hev vore drivne tri aar i rad og ikkje no gjer granneeigedomen større skade eller ulempe enn i den tid.

§ 17. Naar brot mot § 12 gjer skade paa granneeigedom, skal det alltid svarast skadebot. For ulempe, som slikt brot gjer, skal det derimot ikkje svarast vederlag, fyrr den krenkte hev aatvara den skuldige mot aa halda paa med den lovstridige framgangsmåten.

Dersom skadeboti ikkje vert lagd innan den tid, som er sett i avtale eller dom, kann den, som hev retten til skadeboti krevja, at drifti stoggar, til han fær betaling. Framhald med drifti, fyrr betaling er lagd, gaar daa inn under § 398,2 i straffelovi.

Desse fyresegnene gjeld òg med umsyn til dei tiltak, som er nemnde i fyrre paragrafen.

REGISTER

TIL

NORSK LOVTIDENDE, 2NEN AVDELING

FOR

1933

OVERSIKT OVER REGISTRETS INNHOLD

A. Statsforfatningsrett.

Side

1. Forfatningsbestemmelser . . . . . R 6
2. Landets grenser . . . . . R 6
3. Statsborgerrett . . . . . R 6
4. Symboler . . . . . R 6
5. Kongen og Kongehuset . . . . . R 6
6. Stortinget . . . . . R 6
7. Ordener og hederstegn . . . . . R 7

B. Forvaltningsrett.

I. Forvaltningens almindelige organisasjon.

1. Centraladministrasjonen . . . . . R 7
2. Øvrigheten . . . . . R 9
3. Lensmenn . . . . . R 9
4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter . . . . . R 9
5. Kommunal stemmerett og valgbarhet . . . . . R 10
6. Kommunestyret. Fylkesstyret . . . . . R 10
7. Kommunale forhold i almindelighet . . . . . R 10
8. Statstjenernes rettsstilling i almindelighet . . . . . R 11
9. Embedsgårder . . . . . R 12
10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning . . . . . R 12
11. Pensjonsvesen . . . . . R 13

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen:
   a. Diplomati og konsulatvesen . . . . . R 13
   b. Utenlandske anliggender . . . . . R 14
2. Religionsvesen:
   a. Religion. Gudstjeneste m.v. . . . . R 19
   b. Kirker. Kirkegårder . . . . . R 19
   c. Geistlighet . . . . . R 20
   d. Dissentere . . . . . R 20
3. Undervisningsvesen:
   a. Folkeskolen . . . . . R 20
   b. Abnorme og forsømte barn . . . . . R 21
   c. Fagskoler, fylkesskoler, folkehøiskoler m. v. . . . . R 21
   d. Høiere almenskoler . . . . . R 21
   e. Universitetet, høiskoler m. v. . . . . R 21
4. Biblioteker, museer, videnskap og kunst. Kringkasting . . . . . R 22
5. Arkivvesen . . . . . R 22
6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk . . . . . R 22

Side

7. Retts- og politivesen:
a. Kunngjørelser . . . . . R 22
b. Rettsvesenets administrasjon . . . . . R 23
c. Politivesen . . . . . R 23
d. Lotteri . . . . . R 26
8. Fattigvesen . . . . . R 26
9. Sundhetsvesen:
a. Medisinalvesen i almindelighet . . . . . R 26
b. Læger. Tannlæger . . . . . R 27
c. Jordmødre . . . . . R 27
d. Apotekvesen . . . . . R 27
e. Foranstaltninger mot sykdommer . . . . . R 28
10. Veterinærvesen . . . . . R 29
11. Bygnings- og brandvesen . . . . . R 30
12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander . . . . . R 32
13. Kart- og opmålingsvesen . . . . . R 32
14. Næringsvesen:
a. Jordbruk . . . . . R 32
b. Husdyr. Rensdyrdrift . . . . . R 33
c. Skogvesen. Almenninger . . . . . R 34
d. Utskiftning . . . . . R 34
e. Jakt . . . . . R 34
f. Fiskeri . . . . . R 35
g. Bergverk. Fabrikker . . . . . R 37
h. Håndverk . . . . . R 37
i. Handel . . . . . R 38
j. Brennevin, vin, øl m. v. . . . . R 43
k. Foranstaltninger i anledning av krig eller dyrtid. Offentlig næringsdrift . . . . . R 44
15. Sjøfartsforhold:
a. Sjøfart . . . . . R 44
b. Skibsregistrering, se under C. nr. 19 . . . . . R 45
c. Skibsmåling . . . . . R 45
d. Skibsfører. Skibsmannskap m. v. . . . . R 45
e. Losvesen . . . . . R 45
f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen . . . . . R 46
16. Kommunikasjonsvesen:
a. Veivesen. Motorvognkjøring . . . . . R 46
b. Skyssvesen . . . . . R 47
c. Jernbaner . . . . . R 47
d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen . . . . . R 48
e. Postvesen . . . . . R 48
f. Telegraf og telefon . . . . . R 49
g. Luftfart . . . . . R 49
17. Omsetnings- og kredittvesen:
a. Bank- og pengevesen . . . . . R 49
b. Mål, vekt, vrakning . . . . . R 50
18. Forsikringsvesen . . . . . R 50
19. Konsesjon . . . . . R 50
20. Sociale anliggender. Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen . . . . . R 51
21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland . . . . . R 51
22. Forsvarsvesen:
a. Militærvesen i almindelighet . . . . . R 51
b. Hæren . . . . . R 52
c. Flåten . . . . . R 52
23. Finansvesen:
a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden . . . . . R 52
b. Stiftelser. Legater m. v. . . . . R 52

Side

c. Offentlige fond . . . . . R 55
d. Sportelvesen . . . . . R 56
e. Skattevesen . . . . . R 56
f. Matrikuleringsvesen . . . . . R 57
g. Stempelavgift . . . . . R 57
h. Arveavgift . . . . . R 58
i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift, se under nr. 14 j. . . . . R 58
j. Avgifter av utskjenkning og salg av brennevin, vin, øl m. v., se under nr. 14 j. . . . . R 58
k. Konsulatavgift, se under nr. 1 a. . . . . R 58
l. Særlige avgifter . . . . . R 58
m. Tollvesen . . . . . R 60
n. Regnskaps- og oppebørselsvesen . . . . . R 60
o. Statsregnskapet og statsrevisjonen . . . . . R 60

C. Privatrett.

1. Eiendomsrett og bruksrett . . . . . R 60
2. Hittegods og vrakgods . . . . . R 60
3. Pant . . . . . R 61
4. Grunnbyrder . . . . . R 61
5. Kontraktsforhold . . . . . R 61
6. Jordleie. Husleie . . . . . R 61
7. Gjeldsforpliktelser . . . . . R 61
8. Forløfte . . . . . R 61
9. Tjenesteforhold . . . . . R 61
10. Skadeserstatning . . . . . R 63
11. Sjørett, se under B nr. 15 a. . . . . R 63
12. Personnavn. . . . . R 63
13. Ektefeller . . . . . R 63
14. Foreldre og barn . . . . . R 64
15. Umyndige og verger . . . . . R 64
16. Arv . . . . . R 64
17. Odelsrett og åsetesrett . . . . . R 64
18. Forsvunne og fraværende personer . . . . . R 64
19. Tinglysning. Registrering . . . . . R 64
20. Industriell rettsbeskyttelse . . . . . R 64
21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse . . . . . R 64

D. Strafferett og straffefullbyrdelse.

1. Strafferett . . . . . R 65
2. Fengselsvesen og straffefullbyrdelse . . . . . R 65

E. Prosess.

1. Forliksvesen . . . . . R 65
2. Civilprosess . . . . . R 65
3. Straffeprosess . . . . . R 66
4. Tvangsfullbyrdelse . . . . . R 66
5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon . . . . . R 67
6. Sakførere og advokater . . . . . R 67
7. Translatører . . . . . R 67
8. Ting . . . . . R 67

Kronologisk fortegnelse over lover . . . . . R 67
Lover umsette til nynorsk . . . . . R 70
Rettelser . . . . . R 70

REGISTER

A. STATSFORFATNINGSRETT.

1. Forfatningsbestemmelser.

1933 Side

Umsetjing til nynorsk av Grunnlov for Norigs rike 93

2. Landets grenser.

1933
Mars 24. Lov nr. 1 om forandring i lov om Bouvet-øya av 27 februar 1930 . 73
April 7. Res. om ophevelse av de ved forskjellige resolusjoner trufne bestemmelser ang. Eirik Raudes land på Øst-Grønland og en del av Sydøst-Grønland 134

3. Statsborgerrett.

1933
Janr. 6. Res. om forhøielse av gebyret for statsborgerbevillinger 4

4. Symboler.

1933
Juni 29. Lov nr. 2 om flagging på kommunenes offentlige bygninger . . . 362
Juli 6. Midlertidig lov nr. 14 om forbud mot å bære uniformer m. v. 451
» 6. Res. om adgang til i særlige tilfelle å benytte fremmed lands flagg ved siden av det norske flagg på kommunale offentlige bygninger 459

5. Kongen og Kongehuset.

6. Stortinget.

1933
Janr. 27. Res. om berammelse av valgting til utkåring av stortingsmenn for perioden 1934—36 22
Mars 24. Lov nr. 13 om forandring i lov om stortingsvalg av 17 desember 1920 82
» 24. Lov nr. 14 om forandring i lov om nominasjon ved stortingsvalg av 17 desember 1920 82
» 31. Res. om at det statsborgerlige manntall for Bodø kommune fra 1 april 1933 blir å føre av politimesteren i Bodø 91
April 28. Res. om at det statsborgerlige manntall for Moss kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av politimesteren i Moss 160
» 28. Res. om at det statsborgerlige manntall for Drammen kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av politimesteren i Drammen . . . 160
» 28. Res. om at det statsborgerlige mantall for Risør kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av lensmannen i Søndeled 160
» 28. Res. om at det statsborgerlige manntall for Stavanger kommune fra 1 mai 1933 blir å føre av skifteforvalteren i Stavanger . 161
» 28. Res. om at det statsborgerlige manntall for Trondheim kommune blir å føre av byskriveren i Trondheim 161

1933 Side
Mai 19. Lov nr. 9 om forandringer i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 med tilleggslov av 22 april 1927 238
» 19. Res. om at det statsborgerlige manntall for Haugesund kommune blir å føre av chefen for det kommunale folkeregister sammesteds 241
Juni 27. St. besl. om statens budgett- og regnskapsvesen. 358
Septbr. 8. Res. om at det statsborgerlige manntall for Svolvær blir å føre av formannskapssekretæren i Svolvær 512
Oktbr. 6. Res. om at det statsborgerlige manntall for Tromsø blir å føre av ligningschefen (chefen for det kommunale folkeregister) i Tromsø 550
Umsetjing til nynorsk av lov um stortingsval frå 17 desember 1920 med seinare brigde. 107

7. Ordener og hederstegn.

B. FORVALTNINGSRETT.

I. Forvaltningens almindelige organisasjon.

1. Centraladministrasjonen.

1933 Side
Janr. 6. Skr. om bruk av nynorsk i korrespondanse med offentlige kontorer i Sola herred, Rogaland fylke 5
Febr. 1. Regler for nedsettelse av kongelige og departementale kommisjoner og komitéer samt for kommisjons- og komitémedlemmers godtgjørelse m. v. 26
» 10. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å tilstå en høiere portorabatt ved masseforsendelser av trykksaker og vareprøver innenlands 38
» 16. Res. om bemyndigelse for telegrafdirektøren til å gjennemføre bestemmelsene i det nye Madridreglement forsåvidt angår brevtelegrammer og leilighetstelegrammer samt nedsettelse av taksten for iltelegrammer 55
Mars 2. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte tilleggsoverenskomst med Poststyret i Canada om utveksling av verdipakker 62
» 17. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe bestemmelse om anvendelsen av Laksefondets midler 70
April 7. Res. om fullmakt for Poststyret til å treffe avtale med den islandske poststyrelse om utveksling av utgiverkorsbånd 134
» 28. Res. um fastsetjing av fyresegner um skrivemåten av stadnamn . 158
Mai 12. Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å treffe bestemmelse om manntallsførselen og om valg av menighetsråd . . 222
Juni 2. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett for politiet m. v. i henhold til lov av 19 mai 1933 274
» 23. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Telemark fylkesting og en del herreder i Vest-Agder og Rogaland fylker . . . 294
» 27. St. besl. om oprettelse av et nytt ekspedisjonschefembede i Finans- og tolldepartementet 361
Juli 6. Res. om bemyndigelse for Finans- og tolldepartementet til å utferdige nærmere bestemmelser om beregning og opkrevning av omsetningsavgift av visse varer (lov av 19 mai 1933 § 1) og om kontrollen hermed 465
» 6. Res. om bemyndigelse for Finans- og tolldepartementet til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 2 i Stortingets beslutning av 5 og 6 juli 1933 om omsetningsavgift på visse varer 465

1933 Side

Juli 13. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å meddele separasjonsbevillinger efter ekteskapslovens § 42 og skilsmissebevillinger efter § 44 471
» 13. Res. vedr. administrasjonen m. v. av Peter I's øy 472
» 13. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å godkjenne redningshjem eller lign. innretninger til anbringelse av personer i henhold til løsgjengerlovens § 18 siste ledd og til å utferdige nærmere forskrifter om utskrivning på prøve m. v. 472
» 17. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Austevoll herred, Hordaland fylke, Borgund herred, Sogn og Fjordane fylke, Gjemnes herred, Møre fylke, Leksvik og Namsskogen herred, Nord-Trøndelag fylke 474
» 27. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Frosta herred, Nord-Trøndelag fylke 476
» 28. Res. om oprettelse av Statens kullråd til bistand for Handelsdepartementet i anledning av Englandsavtalen 479
Aug. 25. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Søgne herred, Vest-Agder fylke, og Utsira herred, Rogaland fylke 507
Septbr. 15. Res. om bemyndigelse for Kirke- og undervisningsdepartementet til å utferdige bestemmelser og regler i henhold til lov nr. 1 av 16 juni 1933 om bispedømmeråd for den norske kirke og efter lov nr. 2 av 16 juni 1933 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke 517
» 15. Res. om forandring av betegnelsene «postvesenet» og «telegrafvesenet» til «postverket» og «telegrafverket» 520
» 22. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å utferdige bestemmelser om kontroll med eksport av fjærfeslakt 527
» 26. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Konsmo og Gyland herred, Vest-Agder fylke, og Lund herred, Rogaland fylke 528
» 29. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å treffe avtale om endringer i postoverenskomstene med Danmark, Sverige og Finnland . . 538
Oktbr. 2. Skr. om at Lensvik og Malvik herredstyrer, Sør-Trøndelag fylke, har erklært sig nøitrale i målspørsmålet 549
» 18. Skr. om at Drangedal herredstyre, Telemark fylke, Nes herredstyre, Vest-Agder fylke, og Vanylven herredstyre, Møre fylke, har krevet nynorsk brukt i offentlig korrespondanse 570
» 20. Res. ang. bestemmelse om at Finansdepartementet skal være «vedkommende departement» efter lov nr. 12 av 6 juli 1933 § 8, 4. ledd 571
Novbr. 2. Res. om regnskapsførselen og forvaltningen m. v. av det i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, 3 omhandlede fond . . 592
» 10. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Masfjorden kommune, Hordaland fylke 606
Desbr. 1. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser til kontroll med omsetningen og utførselen av håbrand 628
» 1. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Frankrike og Belgia 628
» 15. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige nytt innenriksk telegrafreglement 636
» 15. Res. um at Landbruksdepartementet vert gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1934 å leggja avgift på konsummjølk 636
» 29. Rundskr. om bruken av bokmål og nynorsk i statstjenesten 666

1933 Side

2. Øvrigheten.

1933
Febr. 16. Res. om at politimesteren i Molde inntil videre skal være medlem av helserådet i Molde i den tidligere magistrats sted 42
April 7. Res. om ophevelse av de ved forskjellige resolusjoner trufne bestemmelser ang. Eirik Raudes land på Øst-Grønland og en del av Sydøst-Grønland 134
Mai 12. Res. om at lensmannen i Mo inntil videre skal være medlem av helserådet i Mo i den tidligere magistrats sted 222
Juli 13. Res. om bemyndigelse for fylkesmennene til å meddele adopsjonsbevillinger 472
» 13. Res. om at administrasjonen av Peter I's øy overtas av Handelsdepartementet, og at forretningene som politimester legges under Justisdepartementet m. v. 472
Oktbr. 20. Res. om at legatbestyrelsen m. v. i Kragerø henlegges til sorenskriveren i Kragerø 571

3. Lensmenn.

1933
Janr. 3. Res. om at lensmannsbestillingene Mo og Lårdal i Telemark fylke slåes sammen til en bestilling, der benevnes Dalen lensmannsbestilling 3
Mai 12. Res. om at lensmannen i Mo inntil videre skal være medlem av helserådet i Mo i den tidligere magistrats sted 222
» 26. Res. om deling av Lindås lensmannsbestilling 253
Septbr. 29. Res. om nedsettelse av godtgjørelsen for forkynnelse i private saker for personer som er bosatt i Tysnes lensmannsdistrikt, Hordaland fylke 533
Oktbr. 13. Res. om at Dalen lensmannsbestilling i Telemark fylke for fremtiden blir å benevne Mo og Lårdal lensmannsbestilling . . . 554

4. Kommunalinndelingen. Jurisdiksjons- og navnforandringer for distrikter.

1933
Janr. 3. Res. um fastsetjing av inndelingsgrensa millom Vossestrand i Hordaland fylke og Aurland i Sogn og Fjordane fylke 1
» 3. Res. um fastsetjing av inndelingsgrensa millom Hornindal og Innvik herad m. m. i Sogn og Fjordane fylke 2
» 3. Res. om at lennsmannsbestillingene Mo og Lårdal i Telemark fylke slåes sammen til en bestilling, der benevnes Dalen lensmannsbestilling 3
» 20. Res. um fastsetjing av inndelingsgrensa millom Eidfjord og Kinsarvik herad m. m., Hordaland fylke 16
» 27. Res. um fastsetjing av inndelingsgrensa millom Hovin herad m. v. i Telemark fylke og Rollag herad m. v. i Buskerud fylke . . . 22
» 27. Res. om fastsettelse av grensen mellem Hamarøy og Sørfold herreder m. v. i Nordland fylke 23
» 27. Res. om fastsettelse av grensen mellem Hamarøy og Tysfjord herreder m. v. i Nordland fylke 23
» 27. Res. om at sognenavnet Nykirke, Opland fylke, endres til Vestre Gausdal 24
Febr. 16. Res. om fastsettelse av grensen mellem Hamarøy og Nordfold herreder m. v. i Nordland fylke 42
April 21. Res. om at Moss kjøbstad og Moss sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser 145
» 21. Res. om nedleggelse av Tønsberg byfogedembede 146
» 21. Res. um at soknenamnet Opdal, Tysnes herad, Hordaland fylke, vert brigda til Uggdal 146

1933				Side
Mai	26.	Res.	om fastsettelse av grensen mellem Kvalsund og Måsøy herreder m. v. i Finnmark fylke	251
»	26.	Res.	om fastsettelse av grensen mellem Kistrand og Kvalsund herreder m. v. i Finnmark fylke	252
»	26.	Res.	om fastsettelse av grensen mellem Kistrand og Måsøy herreder m. v. i Finnmark fylke	252
»	26.	Res.	om deling av Lindås lensmannsbestilling	253
Juni	2.	Res.	om ophevelse av justissekretærembedet ved Oslo byrett	274
»	2.	Res.	om at sognenavnet Østbygd, Tinn herred, Telemark fylke, endres til Austbygdi	274
»	16.	Res.	om nedleggelse av Halden byfogedembede	290
»	16.	Res.	om nedleggelse av Risør byfogedembede	290
»	16.	Res.	om nedleggelse av Stavanger byfogedembede	290
»	16.	Res.	om nedleggelse av politifullmektigembedet ved Vadsø politimesterembede og om oprettelse av et politifullmektigembede ved Lofoten og Vesterålen politimesterembede	291
»	16.	Res.	om nedleggelse av Haugesund skattefogedembede	291
»	16.	Res.	om delvis utsettelse av ikrafttredelsen av kgl. res. av 23 september 1932 om regulering av grensene mellem Halden, Fredrikstad og Sarpsborg tollstedsdistrikter	292
Juli	13.	Res.	om at Halden og Idd og Marker sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser	472
»	19.	Skr.	om at Ytre Heim jordmordistrikt i Sør-Trøndelag fylke skal kalles Østre Heim jordmordistrikt	475
Aug.	4.	Res.	ang. nedleggelse av hjelpepreststillingen i Nøtterøy prestegjeld i Oslo bispedømme og om oprettelse av et kallskapellani i samme prestegjeld	484
»	24.	Res.	om overføring av Skjeberg herred fra Idd og Marker til Tune sorenskriveri	507
Septbr.	18.	Skr.	om at Ørje jordmordistrikt, Østfold fylke, opheves og legges til Øymark og Rødenes jordmordistrikter	525
Oktbr.	5.	Skr.	om at Herland jordmordistrikt i Eidsberg herred, Østfold fylke, inndras og legges til Eidsberg jordmordistrikt	549
»	5.	Skr.	om at Hokksund jordmordistrikt, Buskerud fylke, opheves og legges til Skotselv jordmordistrikt	549
»	13.	Res.	om at Dalen lensmannsbestilling i Telemark fylke for fremtiden blir å benevne Mo og Lårdal lensmannsbestilling	554
Novbr.	15.	Skriv	um umskiping av jordmordistrikti i Lindås og Hordabø herad, Hordaland fylke	610

5. Kommunal stemmerett og valgbarhet.

6. Kommunestyret. Fylkesstyret.

1933				
Mars	24.	Lov	nr. 2 om endring i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921	74
»	24.	Lov	nr. 3 om endring i lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921	74
Juni	24.	Lov	nr. 4 om forandring i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921	295
Juli	3.	Skr.	om beregning av kostgodtgjørelsen for medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg m. v.	392

7. Kommunale forhold i almindelighet.

1933				
Mai	20.	Rundskr.	bl. a. om adgang for Kongen til å treffe bestemmelse om fordeling av en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner	246

1933 Side
Juni 29. Lov nr. 2 om flagging på kommunenes offentlige bygninger . . . 362
» 30. Lov om kommuners gjeldsforhold m. v. 370
Juli 6. Res. om adgang til i særlige tilfelle å benytte fremmed lands flagg ved siden av det norske flagg på kommunale offentlige bygninger 459

8. Statstjenernes retsstilling i almindelighet.

1933
Janr. 6. Skr. om bruk av nynorsk i korrespondanse med offentlige kontorer i Sola herred, Rogaland fylke 5
Febr. 1. Regler for nedsettelse av kongelige og departementale kommisjoner og komitéer samt for kommisjons- og komitémedlemmers godtgjørelse m. v. 26
Mars 2. Rundskr. om aldersgrenselovens overholdelse 62
» 10. Res. ang. bestemmelser om almindelig forbehold ved ansettelse av fastlønt befal i hæren 68
» 24. Res. om aldersgrensen for visse stillinger i sikkerhetstjenesten ved statsbanene 83
April 28. Res. um fastsetjing av fyresegner um skrivemåten av stadnamn . 158
Mai 22. Skr. om tillegg til reglementet av 2 juni 1922 for statens sanatorier og øvrige anstalter for tuberkuløse 249
Juni 13. Skr. om et tillegg til reglementet for offentlige tjenestemenn ved Rikshospitalet og Kvinneklinikken i Oslo 279
» 14. Skr. om et tillegg til reglementet for offentlige tjenestemenn ved Statens institutt for folkehelsen 280
» 14. Skr. om et tillegg til reglementet for offentlige tjenestemenn ved Sophies minnes centralanstalt for vanføre 280
» 14. Skr. om et tillegg til reglementet for offentlige tjenestemenn ved Statens pleiehjem for epileptikere 280
» 16. Res. om maksimumsalder for avansement fra kaptein til kommandørkaptein i sjøofficerskorpset 292
» 23. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Telemark fylkesting og en del herreder i Vest-Agder og Rogaland fylker . . 294
Juli 3. St. besl. om forandring i det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn m. v. 390
» 3. St. besl. om forandringer i regulativet for tillegg til hærens tjenestemenn under tjeneste i fred 390
» 3. St. besl. om forandringer i regulativet for tillegg m. v. for marinens tjenestemenn under tjeneste i fred 391
» 4. St. besl. om istandbringelse av lønnsordninger med statens tjenestemenn m. fl. for tidsrummet 1 juli 1933—30 juni 1937 394
» 4. St. besl. om forandringer i lønnsregulativet for tjenestemenn i offentlige bistillinger m. v. 397
» 4. St. besl. om særlige tillegg til visse offentlige tjenestemenns regulativlønn 405
» 6. Milombils lov nr. 11 um høve for staten til å gjera avtale med folkeskulelærarane um at ein del av statstilskotet til lærarløner vert halden att til reduksjon av lærarlønene 446
» 6. Lov nr. 12 om forhandlingsrett for statstjenestemenn og om opprettelse av en tjenestemannsrett 437
» 17. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Austevoll herred, Hordaland fylke, Borgund herred, Sogn og Fjordane fylke, Gjemnes herred, Møre fylke, Leksvik og Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke 474
» 27. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Frosta herred, Nord-Trøndelag fylke 476
Aug. 11. Rundskr. ang. avkortning av folkeskolelærernes lønninger 490
» 18. Rundskr. om lønnsavkortning for lærerpersonalet ved fylkesskoler, folkehøiskoler og private ungdomsskoler 505

1933 Side
Aug. 25. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Søgne herred, Vest-Agder fylke, og Utsira herred, Rogaland fylke 507
Septbr. 7. Rundskr. ang. avkortning av folkeskolelærernes fylkestillegg og alderstillegg 510
» 15. Res. om fastsettelse av tjenestegrener og om anerkjennelse av tjenestemannsorganisasjoner m. v. i henhold til lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 517
» 26. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Konsmo og Gyland herred, Vest-Agder fylke, og Lund herred, Rogaland fylke . . 528
Oktbr. 2. Skr. om at Lensvik og Malvik herredstyrer, Sør-Trøndelag fylke, har erklært sig nøitrale i målspørsmålet 549
» 18. Skr. om at Drangedal herredstyre, Telemark fylke, Nes herredstyre, Vest-Agder fylke, og Vanylven herredstyre, Møre fylke, har krevet nynorsk brukt i offentlig korrespondanse 570
» 20. Res. ang. bestemmelse om at Finansdepartementet skal være «vedkommende departement» efter lov av 6 juli 1933 § 8, 4. ledd 571
Novbr. 10. Res. om anerkjennelse av Landbruksfunksjonærenes landsforening m. v. i henhold til lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 605
» 10. Skr. om målformen i offentlig korrespondanse med Masfjorden kommune, Hordaland fylke 606
» 17. Res. om anerkjennelse av Fyrvesenets dampskibsbesetningers forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 610
» 17. Res. om anerkjennelse av Hærens flyvevåbens civile funksjonærers forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 610
» 17. Res. om anerkjennelse av Musikkonstablenes forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 610
» 17. Res. om plikt for funksjonærene ved A/S Vinmonopolet til å betale 6 % av lønnen i pensjonsinnskudd 610
» 24. Res. om anerkjennelse av Spesialofficerenes forbund (marinen) efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 622
Desbr. 8. Res. om anerkjennelse av Telegrafverkets ingeniørforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 633
» 8. Res. om anerkjennelse av Tobakksbeskatningens funksjonærforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 633
» 8. Res. om anerkjennelse av Statens bud- og vaktmesterforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 633
» 15. Res. om anerkjennelse av en del organisasjoner i medisinalvesenet efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 635
» 15. Res. om anerkjennelse av Hærens magasiners tjenestemannslag efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 635
» 20. Res. om fellesreglement for utøvelse av forhandlingsretten efter lov om forhandlingsrett for statstjenestemenn m. v. av 6 juli 1933 663
» 29. Rundskr. om bruken av bokmål og nynorsk i statstjenesten . . . 666

9. Embedsgårder.

1933
Mai 26. Res. om kjøp av eiendommen matr. nr. 344 i Steinkjer til embedsbolig for sorenskriveren i Inderøy 252

10. Skyss- og kostgodtgjørelses beregning.

1933
Febr. 1. Regler for nedsettelse av kongelige og departementale kommisjoner og komitéer samt for kommisjons- og komitémedlemmers godtgjørelse m. v. 26
Mars 22. Skr. ang. kostgodtgjørelse for læger i praksis 73
» 31. Res. om fastsettelse av regler og satser for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse ved reiser i statens ærend utenfor rikets grenser 91

1933 Side
April 8. Rundskr. om ikrafttreden av de ved res. av 31 mars 1933 fastsatte bestemmelser om skyss- og kostgodtgjørelse for offentlige tjenestemenn ved reiser utenfor rikets grenser 135
Mai 8. Skr. om skyss- og kostgodtgjørelse på reiser i utlandet 168
Juni 1. Skr. ang. skyssgodtgjørelse for patruljeturer til fots i skog og mark 257
» 16. Res. om fastsettelse av kostgodtgjørelse for veiopsynsmenn på reiser innen deres tjenestedistrikt 292
Juli 3. Skr. om beregning av kostgodtgjørelsen for lagrettemenn og domsmenn som har forrettet i straffesak uten å ha foretatt reise, og for medlemmer av fylkesting, fylkesutvalg m. v. 392
» 13. Res. om regler for godtgjørelse for baneformenn, banevoktere og banevokteraspiranter ved Solørbanen for fravær fra kvarter . 473
Novbr. 2. Res. om regler for godtgjørelse for baneformenn og banevoktere ved banestrekningen Namsos—Grong for fravær fra kvarter . . . 592
Lov om offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse av 25 juni 1926 og 6 juni 1930 670
Umsetjing til nynorsk av lov um skyss- og kostpengar for offentlege tenestmenn fra 25 juni 1926 og 6 juni 1930 . . 671
Regulativ for offentlige tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse for reiser innen riket av 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931 og 30 juni 1932 672
Umsetjing til nynorsk av regulativ for skyss- og kostpengar til offentlege tenestmenn for reiser innan riket frå 23 juli 1926, 8 juli 1927, 13 juni 1930, 26 juni 1931 og 30 juni 1932 673

1933 II. Pensjonsvesen.

Mai 5. Lov nr. 2 om tillegg til midlertidig lov av 22 juni 1928 om pensjonering av officerer og underofficerer som frivillig fratrer sine stillinger eller stilles overtallige med full lønn som følge av den i 1927 besluttede nye forsvarsordning 166
» 20. St.besl. om innlemmelse av nye stillinger og ophevelse av tidligere innlemmelser i Statens pensjonskasse 241
Oktbr. 27. Res. om behandlingen av spørsmål om forandringer i vedtektene for Statsbanenes pensjonskasse og Hovedbanens pensjonskasse 580
Novbr. 17. Res. om plikt for funksjonærer ved A/S Vinmonopolet til å betale 6 % av lønnen i pensjonsinnskudd 610

II. Spesielle forvaltningsgrener.

1. Utenriksvesen.

a. Diplomati og konsulatvesen.

1933
Janr. 20. Res. om endringer i reglement ang. aspirantstipendier for utdannelse til utenrikstjenesten og ang. aspirantprøve 15
Mars 31. Res. om midlertidig forhøielse av visse satser i gebyrtariffen for Norges utenrikske stasjoner for budgettåret 1933—1934 . . 91
Mars 20. / April 11. Avtale om ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691
April 5. / April 28. Avtale mellem Norge og Hellas om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691
Juni 16. Res. om omdannelse av det ulønte generalkonsulat i München til ulønt konsulat 290
Septbr. 15. Res. om oprettelse av et ulønt norsk konsulat i Haag 517
Oktbr. 13. Rundskr. ang. den mellem en rekke stater trufne avtale om gjensidig å frafalle krav om konsulatvisum på sundhetspass for fartøier 554

b. Utenlandske anliggender.

1928
Juni 16. Utkast til overenskomst om å skape en ordning til å sette minstelønn, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 16 juni 1928 686
1929
Juni 21. Utkast til overenskomst om merkning av vekt på tunge kolli som fraktes med fartøi, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 21 juni 1929 . . . 686
Juni 15. / Desbr. 11. Protokoller om endringer i den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten av 13 oktober 1919 686
1930
Mai 8. Vennskaps-, handels- og sjøfartstraktat mellem Norge og Persia . 686
Juni 28. Utkast til overenskomst om tvangsarbeide, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 28 juni 1930 686
1931
Mars 16. Bosettelses-, handels- og sjøfartstraktat mellem Norge og Tyrkia . 686
» 28. Avtale mellem tollmyndighetene til lettelse av opgjør av passersedler som ikke er avviklet eller som er gått tapt, Genève 28 mars 1931 686
April 20. Avtale ang. ordning av radiofyrtjenesten i Den engelske kanal og Nordsjøen, London 20 april 1931 686
1932
Febr. 12. Traktat om forlik, voldgift og rettslig avgjørelse mellem Norge og Luxembourg 686
Mars 16. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer, Kjøbenhavn 16 mars 1932 687
Mai 25. Avtale ang. ordning av radiofyrtjenesten i Østersjøen, Kattegat og Skagerak østenfor linjen Oksøy—Hanstholm, Stockholm 25 mai 1932 690
Juli 15. / Septbr. 3. Kompensasjonsavtale mellem Norge og Østerrike 690
Septbr. 17. Overenskomst mellem Norge og Island om de norske fiskeriinteresser ved Island og om innførsel av saltet islandsk saukjøtt til Norge 690
Febr. 2. / Septbr. 20. Noteveksling mellem Norge og Storbritannia om utvidelse av den gjeldende utleveringsoverenskomst av 26 juni 1873 med tilleggsdeklarasjon av 18 februar 1907 til også å gjelde det britiske mandatområde Transjordania 690
Novbr. 5. / Desbr. 5. Norsk-bulgarsk noteveksling om ophevelse av legalisering av oprinnelsesbevis og handelsfakturaer 691
Desbr. 31. Konvensjon mellem Norge, Danmark og Sverige vedkommende fredning av rødspette i Skagerak, Kattegat og Øresund . . . 691
1933
Janr. 5. Skr. om at Polen har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement 3
» 7. Skr. om at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 1928, får anvendelse på de fødererte Malay-stater 5
» 12. Skr. om at Island og Cuba har deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930 12
» 28. Skr. om at den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, er trådt i kraft 1 januar 1933 for Danmarks vedkommende 24

1933			Side
Febr.	8.	Forlengelse av avtale vedrørende kinesiske domstoler i den internasjonale koloni i Shanghai	691
»	9.	Skr. om at Fristaden Danzig har tiltrådt deklarasjonen om flaggrett for stater som ikke har nogen kyststrekning, Barcelona 20 april 1921	31
»	9.	Skr. om at den internasjonale overenskomst om ferdsel med motorvogn, Paris 24 april 1926, er tiltrådt av Den sydafrikanske union	31
»	13.	Skr. om at den britiske regjering har bemyndiget visse nærmere nevnte frivillige hjelpeforeninger til på dens ansvar å yde hjelp til det offisielle britiske sanitetsvesen	41
»	16.	Res. om bemyndigelse for telegrafdirektøren til å gjennemføre bestemmelsene i det nye Madrid-reglement	55
»	24.	Skr. om at Frankrike har ratifisert den internasjonale overenskomst med protokoll om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928	60
»	24.	Skr. om at Romania og Ungarn har tiltrådt den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930	61
Mars	1.	Skr. om at den internasjonale overenskomst om sikkerhet til sjøs, London 31 mai 1929, er tiltrådt av Danzig, Island, Portugal, Ungarn og Brasil	62
Febr. – Mars	9. – 3.	Noteveksling om gjensidige passlettelser for norske og tyske sjømenn	691
Mars	6.	Skr. om at Panama har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement	65
»	7.	Skr. om at Canada har deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genferkonvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger	65
»	10.	Avtale ang. fritagelse for lastemerketvang for fartøi i grensefarten mellem Norge og Sverige	691
»	11.	Skr. om at Tyrkia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 med tilhørende reglement og tilleggsreglement	69
1932 – 1933			
Oktbr. – Mars	12. – 13.	Tillegg til overenskomst av 1926 om utveksling av postpakker mellem Norge og Canada	691
Mars	13.	Skr. om at Domingo-republikken har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 ang. vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie m. v.	69
Febr. – Mars	21. – 14.	Noteveksling om midlertidig ordning av handelsforbindelsene mellem Norge og Irak	691
Mars	17.	Skr. om at Peru har tiltrådt Genferkonvensjonen av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig	71
»	18.	Skr. med opgave over land som har ratifisert internasjonale postavtaler, sluttet i London 28 juni 1929	72
»	21.	Skr. om at Ungarn har erklært sin endelige tilslutning uten forbehold til overenskomsten om slaveri, Genève 25 september 1926	73
»	24.	Skr. om at den svenske regjering har bemyndiget foreningen «Svenska Røda Korset» til på regjeringens ansvar å yde hjelp til det offisielle svenske militære sanitetsvesen	83
»	25.	Skr. om at Tyrkia har notifisert sin tiltredelse til overenskomsten om forbud mot anvendelse av hvitt (gult) fosfor i fyrstikkindustrien, Bern 26 september 1906	84
»	25.	Skr. om at den franske regjering har notifisert sin tiltredelse til den internasjonale overenskomst om forenkling av tollformaliteter	

med protokoll, Genève 3 november 1923, forsåvidt angår mandatlandene Syria og Libanon 84
April 4. Skr. om at China har notifisert sin tiltreden til den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929, samt videre meddelelse om de land som tidligere har ratifisert eller tiltrådt overenskomsten 131
» 6. Skr. om at Spania har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 132
» 7. Res. om fullmakt for Poststyret til å treffe avtale med den islandske poststyrelse om utveksling av utgiverkorsbånd 134
Mars 20. / April 11. Avtale om ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691
April 12. Skr. om at Persia har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921 135
» 22. Skr. om at Tyrkia har deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925 147
» 22. Skr. om at den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, skal være gjeldende for Nederlandsk India og Curaçao 147
» 22. Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang er gjort gjeldende også for Syd-Rhodesia 147
April 5. / April 28. Avtale mellem Norge og Hellas om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691
Mai 12. Skr. om at Brasil har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 227
» 13. Skr. om at Persia har deponert sin tiltredelseserklæring vedrørende internasjonal avtale av 18 mai 1904 og internasjonal overenskomst av 4 mai 1910 om undertrykkelse av den hvite slavehandel 227
» 13. Skr. om at Persia har notifisert sin opsigelse av den internasjonale overenskomst om regulering av luftfarten, Paris 13 oktober 1919 227
» 16. Skr. om at Chile har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale opiumsoverenskomst, Genève 19 februar 1925, med protokoll 228
» 22. Skr. om at Peru har ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930 249
» 26. Skr. om at Monaco har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 253
» 29. Skr. om at Paraguay har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende Haagoverenskomsten av 18 oktober 1907 om fredelig bileggelse av mellemfolkelige tvister 256
» 31. Skr. om at den internasjonale overenskomst om økonomisk statistikk, Genève 14 desember 1928, skal med visse forbehold gjelde Nederlandsk India 257
Juni 7. Skr. om en endring i det reglement der som bilag I er tilknyttet den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929 276
» 13. Skr. om at Paraguay har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende undertegningsprotokollen av 16 desember 1920 om vedtektene for den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie og vedrørende den fakultative bestemmelse i disse regler 279
» 14. Skr. om at Britisk India, innbefattet Aden, har tiltrådt avtalen om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass . . . 279

1933 Side
Juni 14. Skr. om at Chile har deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genèvekonvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger . . 279
» 15. Skr. om at Argentina har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale radiotelegrafoverenskomst av 25 november 1927 280
Juli 1. Skr. om at Chile har ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930 389
» 1. Skr. om at Cuba har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, med protokoll 389
» 3. Skr. vedr. et nytt bilag I til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene og om en overenskomst mellem visse land om lempeligere bestemmelser for transport av det i nevnte bilag omhandlede gods (sprengstoffer og lign.) . 393
» 8. Overenskomst mellem Norge og Danmark om oprettelse av ruteforbindelse Kristiansand—Hirtshals 469
» 11. Skr. om at Ungarn har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929, med protokoll 471
» 17. Skr. om at Tsjekkoslovakia har underskrevet avtalen mellem tollmyndigheter til lettelse av opgjør av passersedler, som ikke er avviklet eller som er gått tapt, Genève 28 mars 1931 474
» 18. Skr. med opgave over land som har ratifisert internasjonale postavtaler, avsluttet i London 28 juni 1929 475
» 20. Skr. om at Tyrkia har tiltrådt konvensjon med vedtekter om transittfrihet og om ordning for de seilbare vannveier av internasjonal betydning samt deklarasjon om flaggrett for stater som ikke har nogen kyststrekning, Barcelona 20 april 1921 475
» 25. Skr. om at Litauen har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende protokollen om forbud mot bruk i krig av kvelende, giftige eller lignende gassarter og av bakteriologiske midler, Genève 17 juni 1925 476
» 27. Skr. om tilleggsbestemmelser til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, forsåvidt angår godstrafikken med Spania 477
» 28. Skr. om at Liechtenstein har tiltrådt den internasjonale overenskomst om beskyttelse av industriell eiendomsrett, revidert i Washington 2 juni 1911 479
» 28. Skr. om de foreninger som i Belgia, Sovjet-samveldet, Storbritannia og Sverige er bemyndiget til på vedkommende regjerings ansvar å yde hjelp til landets militære sanitetsvesen 479
» 29. Skr. om at Persia har notifisert sin tiltredelse til overenskomsten om forbud mot anvendelse av hvitt (gult) fosfor i fyrstikkindustrien, Bern 26 september 1906 480
Aug. 2. Skr. om at Tyskland har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende sin under 9 februar 1933 avgitte erklæring ang. overenskomsten om den faste domstol for mellemfolkelig rettspleie, Genève 16 desember 1920 481
» 5. Skr. om at Egypt har deponert sine ratifikasjonsdokumenter vedrørende Genèvekonvensjonene av 27 juli 1929 om såredes og sykes behandling i krig og om behandling av krigsfanger . . 488
» 8. Skr. om at Danmark har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst av 4 mai 1910 om undertrykkelse av den hvite slavehandel 488
» 8. Skr. om at den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn er trådt i kraft for Danmark 1 januar 1933 488

1933				Side
Aug.	15.	Skr.	om at Tyrkia har sluttet sig til overenskomsten om slaveri, Genève 25 september 1926	493
»	18.	Res.	om salgs- og borttingningsrett for Sovjet-samveldets handelsrepresentasjon i Norge	504
»	22.		Noteveksling med Sverige om legitimasjonspapirer for amerikanske og kanadiske borgere av norsk og svensk herkomst	506
»	29.	Skr.	om at Siam har tiltrådt den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930	507
»	30.	Skr.	om at Danmark har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928	508
Septbr.	1.	Skr.	om tilleggsbestemmelser til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene, forsåvidt angår godstrafikken med Portugal	508
»	5.	Skr.	om en endring i artikkel 92 § 4 i ekspedisjonsreglementet til Verdenspostkonvensjonen, forsåvidt angår klassifikasjonen av «Grece» (Hellas)	509
»	11.	Skr.	om at Brasil har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av handel med kvinner og barn, Genève 30 september 1921	515
»	20.	Skr.	om at den danske regjering har bemyndiget foreningen «Dansk Røde Kors» til på regjeringens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen	526
»	29.	Res.	om bemyndigelse for Poststyret til å treffe avtale om endringer i postoverenskomstene med Danmark, Sverige og Finnland	538
Oktbr.	6.	Skr.	om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang er gjort gjeldende også for Australia, herunder innbefattet territoriene Papua og Nordfolk Island, og mandatlandene New Guinea og Nauru	550
»	9.		Avtale med Sverige om tollfrihet for julegaver til sjømenn	552
»	9.	Skr.	om at Tyskland har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928	552
»	10.	Skr.	om endringer i visse postoverenskomster med Danmark, Sverige og Finnland	552
»	13.		Rundskr. ang. den mellem en rekke stater trufne avtale om gjensidig å frafalle krav om konsulatvisum på sundhetspass for fartøier	554
»	16.	Skr.	ang. meddelelse om de foreninger som av den nederlandske regjering er bemyndiget til på dens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen	565
»	16.	Skr.	om at Cuba har tiltrådt avtalen om ensartet tilberedning av og betegnelser for sterkt virkende lægemidler, Bruxelles 20 august 1929	566
»	17.	Skr.	om at Tyskland og Polen har ratifisert den internasjonale overenskomst om lastelinjer, London 5 juli 1930, og at overenskomsten dessuten er tiltrådt av Fristaden Danzig og Bulgaria	570
»	18.	Skr.	om at Tyrkia har underskrevet den internasjonale opiumsoverenskomst av 23 januar 1912	570
»	18.	Skr.	med opgave over land som har ratifisert internasjonale postavtaler, sluttet i London 28 juni 1929	571
»	20.	Skr.	om at Tyskland har deponert sitt ratifikasjonsdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av falskmyntneri, Genève 20 april 1929	574
»	26.	Skr.	om Bulgaria har tiltrådt den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929	575
Novbr.	2.	Res.	om forandringer i kgl. res. av 18 august 1933 ang. Sovjet-samveldets handelsrepresentasjon i Norge's rett til å utøve salgs- og borttingningsvirksomhet	591

1933 Side
Novbr. 9. Skr. om at Italia har ratifisert overenskomst med vedtekter og undertegningsprotokoll om den internasjonale ordning av sjøhavner, Genève 9 desember 1923 603
» 10. Skr. om at Paraguay har deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923 605
» 11. Overenskomst med Danmark ang. legitimasjonspapirer for amerikanske og kanadiske statsborgere av norsk og dansk herkomst 606
» 17. Skr. om at Guatemala har deponert sitt tiltredelsesdokument vedrørende den internasjonale overenskomst om undertrykkelse av forsendelse og salg av utuktige publikasjoner, Genève 12 september 1923 611
Desbr. 7. Skr. om at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, er tiltrådt av Frankrike på egne og Tunis' vegne 632
» 7. Skr. om at Frankrike på vegne av mandatområdene Syria og Libanon har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 . . . 633
» 21. Skr. ang. meddelelse om de foreninger som av den rumenske regjering er bemyndiget til på dens ansvar å yde hjelp til landets offisielle militære sanitetsvesen 665

2. Religionsvesen.

a. Religion. Gudstjeneste m. v.

1933
Mai 12. Res. om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å treffe bestemmelse om manntallsførselen og om valg av menighetsråd . . 222
Juni 16. Lov nr. 1 om bispedømmeråd for den norske kirke 281
24. Lov nr. 3 om forandring i lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920 295
Juli 6. Res. om tillatelse til at prestestillingen ved Oslo kretsfengsel inntil videre forenes med prestestillingen ved Rikshospitalet og Kvinneklinikken i Oslo 459
Aug. 4. Res. ang. nedleggelse av hjelpepreststillingen i Nøtterøy prestegjeld i Oslo bispedømme og om oprettelse av et kallskapellani i samme prestegjeld 484
Septbr. 15. Res. om ikrafttreden av lov nr. 1 av 16 juni 1933 om bispedømmeråd for den norske kirke og lov nr. 2 av 16 juni 1933 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke 517
» 15. Res. om bemyndigelse for Kirke- og undervisningsdepartementet til å utferdige bestemmelser og regler i henhold til lov nr. 1 av 16 juni 1933 om bispedømmeråd for den norske kirke og efter lov nr. 2 av 16 juni 1933 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke 517
» 27. Regler om valg på bispedømmeråd 528
Oktbr. 16. Rundskr. ang. nærmere bestemmelser om manntalsførslen og om valg av menighetsråd 556

b. Kirker. Kirkegårder.

1933
Janr. 27. Res. angående bestemmelse om at der skal føres særskilte kirkebøker og fødselsregistre for distriktene Grefsen og Riis i Vestre Aker i Oslo bispedømme 22
Febr. 24. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell på Harøy i Aukra prestegjeld i Nidaros bispedømme 59
» 24. Res. om tillatelse til å flytte Sørreisa kirke fra Tømmervik til Nordstraum i Tranøy prestegjeld i Hålogaland bispedømme . . . 59

1933 Side
April 28. Res. om tillatelse til opførelse av et kapell i Sigerfjord i Sortland prestegjeld 158
Mai 12. Res. om tillatelse til å opføre et kapell på Husøy i Slagen sogn, Sem prestegjeld 221
Juni 2. Res. om tillatelse til å opføre et kapell på Veikåker kirkegård i Krødsherad sogn, Sigdal prestegjeld, Oslo bispedømme . . . 273
» 2. Res. om tillatelse til å opføre et kapell på Dalen kirkegård i Foldal sogn, Alvdal prestegjeld, Hamar bispedømme 273
» 24. Lov nr. 1 om forandring i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 294
Juli 6. Res. om tillatelse til å opføre et kapell på Hildrestranda i Haram sogn, Bjørgvin bispedømme 460
Aug. 4. Res. om tillatelse til opførelse av sognekirke for Lillestrøm sogn av Skedsmo prestegjeld i Oslo bispedømme 483
Oktbr. 13. Res. om tillatelse til opførelse av kirke, Stamsund kapell, for den østre del av Hol sogn i Buksnes prestegjeld i Hålogaland bispedømme 554

1933 *c. Geistlighet.*
Janr. 27. Res. om at der skal føres særskilte kirkebøker og fødselsregistre for distriktene Grefsen og Riis i Vestre Aker prestegjeld i Oslo bispedømme 22
Juni 16. Lov nr. 2 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke 284
» 24. Lov nr. 2 om forandring i lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres lønning av 14 juli 1897 295
Oktb. 23. / Novbr. 23. } Kapiteltakster for året 1933 618

1933 *d. Dissentere.*
Aug. 24. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i «Menigheten i Filadelfia», Nord-Odal 507
» 24. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i «Menigheten i Emmaus, Haslum», Bærum 507
Novbr. 24. Res. om godkjennelse av vigselformular for «Notodden Pinsemenighet», Notodden 622
» 24. Res. om godkjennelse av vigselformular for «Menigheten i Tabernaklet», Skien 622

3. Undervisningsvesen.

1933 *a. Folkeskolen.*
Janr. 17. Skr. om at ikke nogen skole — hverken offentlig, kommunal eller privat — er «næringsdrivende» i handelslovens forstand . . . 14
Mars 2. Rundskr. om aldersgrenselovens overholdelse 62
Juli 6. Millombils lov nr. 11 um høve for staten til å gjera avtale med folkeskulelærarane um at ein del av statstilskotet til lærarløner vert halden att til reduksjon av lærarlønene . . . 446
Aug. 11. Rundskr. ang. avkortning av folkeskolelærernes lønninger 490
» 18. Rundskr. om lønnsavkortning for lærerpersonalet ved fylkesskoler, folkehøiskoler og private ungdomsskoler 505
Septbr. 7. Rundskr. ang. avkortning av folkeskolelærernes fylkestillegg og alderstillegg 510
» 15. Res. om innlemmelse av Jarlsberg gods bruksskole i Sem herreds almindelige skolevesen 517
Umsetjing til nynorsk av lov nr. 1 frå 26 juni 1889 um folkeskulen på landet med seinare brigde til og med lov frå 29 april 1932 700

1933 Side

Umsetjing til nynorsk av lov nr. 1 frå 5 juli 1918 um brigde i og tillegg til lov um folkeskulen på landet frå 26 juni 1889 728
Umsetjing til nynorsk av lov nr. 1 frå 25 februar 1921 um brigde i og tillegg til lov um folkeskulen på landet frå 26 juni 1889 728

1933 *b. Abnorme og forsømte barn.*

Febr. 3. Res. om stadfestelse på plan for Bærum kommunale barnehjem Lillehagen 29
» 3. Res. om stadfestelse på plan for Modums barnehjem 29
Mars 2. Res. om stadfestelse på lover og reglement for Stavanger kvinne- og spebarnhjem 62
April 7. Res. om stadfestelse på plan for Hasselbakken hjem for unge piker 134
Juni 2. Res. om stadfestelse på plan for Mindalen barnehjem for tuberkulosetruede barn, Søndeled 273
» 2. Res. om stadfestelse på statutter for Miland barnehjem, Dals sogn 274
» 29. Res. om stadfestelse på plan for Pensjonat for unge gutter, Mossegaten 10, Oslo 363
Septbr. 1. Res. om stadfestelse på plan for Oslo verneforenings optagelseshjem for gutter, Arups gate 3, Oslo 508
Oktbr. 20. Res. om stadfestelse på statutter for Ullern og Vestre Akers barnehjem 571
Novbr. 2. Res. om stadfestelse på statutter for Rjukan barneherberge . . . 581
Desbr. 1. Res. um godkjenning av lover for Sunnmøre barneheim 628

1933 *c. Fagskoler, fylkesskoler, folkehøiskoler m. v.*

Juli 6. Millombils lov nr. 11 um høve for staten til å gjera avtale med folkeskulelærarane um at ein del av statstilskotet til lærarløner vert halden att til reduksjon av lærarlønene . . . 446
Aug. 18. Rundskr. om lønnsavkortning for lærerpersonalet ved fylkesskoler, folkehøiskoler og private ungdomsskoler 505

1933 *d. Høiere almenskoler.*

Janr. 12. Rundskr. om forandringer i eksamensreglementene 6
» 17. Skr. om at ikke nogen skole — hverken offentlig, kommunal eller privat — er «næringsdrivende» i handelslovens forstand . . . 14
» 20. Res. om forandringer i reglementet for artium § 2 punkt 5 . . . 16
Mars 17. Res. om en tilføielse i § 28 i reglementet for middelskoleeksamen 70
» 25. Rundskr. om et tillegg til § 28 i reglementet for middelskoleeksamen 84
Juni 29. Lov nr. 1 om forandring i loven om høiere almenskoler 362
Juli 28. Res. um brigde i og tillegg til reglementet for årsprøvor og artium 477
Aug. 5. Rundskriv. um brigde i og tillegg til reglementet for årsprøvor og artium 484

1933 *e. Universitetet, høiskoler m. v.*

Febr. 10. Res. om nytt reglement for den medisinske embedseksamen ved Universitetet 32
April 21. Lov nr. 1 om forberedende prøver ved Universitetet 139
Mai 19. Lov nr. 6 om forandring i lov inneholdende fundas for det kgl. Frederiks universitet av 28 juli 1824 med tilleggslover . . . 235
Oktbr. 27. Res. ang. reglement for de forberedende prøver ved Universitetet 575
Novbr. 10. Res. om endring i § 1 i reglement for magisterprøven ved Universitetet 605
Desbr. 15. Res. om endring i reglementet for aktuarkesamen ved Universitetet 635

1933 4. Biblioteker, museer, videnskap og kunst. Kringkasting.

Janr. 20. St. vedt. um ordning av og landsplan for kringkastinga i Norig . 19
Febr. 10. Res. om fredning av en hengebjørk på Ullern i Øvre Eiker, Buskerud fylke 32
» 10. Res. om fredning av en eik ved Lunnahaugen på Østråt i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke 32
» 10. Res. om tillegg til § 6 i statuttene for Fiskeribedriftens forskningsfond 38
Mars 10. Res. om forbud mot å bebygge eller drive industriell virksomhet på et område ved Haraldstøtten 68
April 20. Skr. om nærmere regler for fredning av dyrelivet i søndre del av Nordmarka 136
Mai 26. Res. um freding av ymse tre i Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre fylker 250
Juni 24. Lov nr. 13 om kringkasting 335
Aug. 11. Res. om fredning av en eik på gnr. 43 bnr. 24 og gnr. 42 bnr. 18 i Vestre Aker, Akershus fylke 488
Novbr. 2. Res. um freding av en teig med 3 gravhaugar og 2 steinsetningar på Sandved i Høyland herad, Rogaland fylke 581
» 2. Vilkår for anlegg og drift av radiostasjoner ombord på norske skib (skibsstasjoner) 592
Desbr. 1. Res. om endring av statuttene for Instituttet for sammenlignende kulturforskning 628

5. Arkivvesen.

1933 6. Folkemengdens bevegelse. Passvesen. Statistikk.

Janr. 23. Rundskr. nr. 10 ang. fremmedloven (opholdstillatelse, anke over utvisning, innberetning til Centralpasskontoret når utlending straffes) 20
Febr. 9. / Mars 3. Noteveksling om gjensidige passlettelser for norske og tyske sjømenn 691
April 5. Rundskr. ang. forandring i § 9 i forskrifter av 20 desember 1927 om utlendingers innreise i Norge 131
Mars 20. / April 11. Avtale om ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691
April 5. / April 28. Avtale mellem Norge og Hellas om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691
Juli 4. Rundskr. om at utgiftene ved utstedelse bl. a. av reisepass og nordiske reisekort skal posteres som kontorutgifter for vedkommende tjenestemenn, ikke i sportelregnskapet 414
» 6. Res. om nye bestemmelser ang. handelspass m. v. utferdiget med hjemmel i § 15 i handelsloven av 21 juni 1929 460
Aug. 22. Noteveksling med Sverige om legitimasjonspapirer for amerikanske og kanadiske borgere av norsk og svensk herkomst 506
Septbr. 16. Skr. ang. betingelsene for at en ikke-innvåner av riket skal være fritatt for handelspassavgift 523
Oktbr. 13. Rundskr. ang. den mellem en rekke stater trufne avtale om gjensidig å frafalle krav om konsulatvisum på sundhetspass for fartøier 554
Novbr. 11. Overenskomst med Danmark ang. legitimasjonspapirer for amerikanske og kanadiske statsborgere av norsk og dansk herkomst 606
Desbr. 7. Rundskr. om forandring i forskriftene av 20 desember 1927 om utlendingers innreise i Norge 631

7. Retts- og politivesen.

1933 *a. Kunngjørelser.*

Febr. 18. Rundskr. om, at en rekvirent av en kunngjøring i Norsk Kunngjørelsestidende plikter efter påkrav å betale kunngjøringens kostende uten unødig ophold 55

1933 Side

1933 *b. Rettsvesenets administrasjon.*

Mars 30. Rundskr. om at bruk av protokollfører i alle saker bør søkes unngått i den utstrekning det er mulig 87
April 7. Res. om ophevelse av de ved forskjellige resolusjoner trufne bestemmelser ang. Eirik Raudes land på Øst-Grønland og en del av Sydøst-Grønland 134
» 21. Res. om at Moss kjøpstad og Moss sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser 145
» 21. Res. om nedleggelse av Tønsberg byfogedembede 146
Juni 2. Res. om ophevelse av justissekretærembedet ved Oslo byrett . . . 274
» 16. Res. om nedleggelse av Halden byfogedembede 290
» 16. Res. om nedleggelse av Risør byfogedembede 290
» 16. Res. om nedleggelse av Stavanger byfogedembede 290
» 16. Res. om nedleggelse av politifullmektigembedet ved Vadsø politimesterembede og om oprettelse av et politifullmektigembede ved Lofoten og Vesterålen politimesterembede 291
» 16. Res. om nedleggelse av Haugesund skattefogedembede 291
Juli 3. Skr. om beregning av kostgodtgjørelsen for lagrettemenn og domsmenn som har forrettet i straffesak uten å ha foretatt reise 392
» 13. Res. vedr. administrasjonen m. v. av Peter I's øy 472
» 13. Res. om at Halden kjøpstad og Idd og Marker sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser 472
Aug. 24. Res. om overføring av Skjeberg herred fra Idd og Marker til Tune sorenskriveri 507
Oktbr. 6. Res. om særskilt utvalg i Lødingen herred av domsmenn med særlig sakkyndighet i sjøvesen 550
Novbr. 2. Res. om utvalg av domsmenn til rettsmøter under de store havfiskerier 582

1933 *c. Politivesen.*

Janr. 10. Skr. om forandring i politivedtekten for Spydeberg herred, Østfold fylke 6
» 10. Skr. om forandring i politivedtekten for Langesund 6
» 11. Skr. om forandring i politivedtekten for Moskenes herred, Nordland fylke 6
» 13. Skr. om forandring i politivedtekten for Mo 13
» 14. Skr. om forandring i politivedtekten for Tinn herred, Telemark fylke 13
» 16. Skr. om politivedtekt for Degernes, Østfold fylke 14
» 17. Skr. om forandring i politivedtektene for Kristiansund 14
» 23. Rundskr. nr. 10 ang. fremmedloven (opholdstillatelse, anke over utvisning, innberetning til Centralpasskontoret når utlending straffes) 20
Febr. 6. Skr. om politivedtekt for Ballangen herred, Nordland fylke . . . 30
» 10. Skr. om forandring i politivedtekten for Åsnes herred, Hedmark fylke 41
» 10. Skr. om forandring i politivedtekten for Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke 41
» 15. Skr. om forandring i politivedtekten for Gildeskål herred, Nordland fylke 42
» 15. Skr. om forandring i politivedtekten for Hadsel herred, Nordland fylke 42
» 16. Res. om at politimesteren i Molde inntil videre skal være medlem av helserådet i Molde i den tidligere magistrats sted 42
» 18. Skr. om forandring i politivedtekten for Skoger herred, Vestfold fylke 55
» 20. Skr. om forandring i politivedtekten for Nordre Høland herred, Akershus fylke 56

1933				Side
Febr.	25.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Rygge herred, Østfold fylke	61
»	25.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Rollag og Veggli herred, Buskerud fylke	61
»	25.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Borge herred, Nordland fylke	61
Mars	3.	Skr.	om ophevelse av 6. kapitel i politivedtekten for Narvik	64
»	7.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke	66
»	7.	Skr.	om ny politivedtekt for Nærøy herred, Nord-Trøndelag fylke	66
»	9.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Narvik	67
»	25.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Støren herred, Sør-Trøndelag fylke	84
»	27.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Vestby herred, Akershus fylke	84
April	3.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Sortland herred, Nordland fylke	130
»	5.	Rundskr.	ang. forandring i § 9 i forskrifter av 20 desember 1927 om utlendingers innreise i Norge	131
»	5.	Skriv	um brigde i politivedtekti for Gjerstad herad, Aust-Agder fylke	132
»	5.	Skriv	um ny politivedtekt for Bygland herad, Aust-Agder fylke	132
»	7.	Res.	om ophevelse av de ved forskjellige resolusjoner trufne bestemmelser ang. Eirik Raudes land på Øst-Grønland og en del av Sydøst-Grønland	134
»	7.	Skr.	om politivedtekt for Bolsøy herred, Møre fylke	135
»	11.	Skr.	om et tillegg til politivedtekten for Ålesund (nytt ledd i § 53)	135
»	11.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke	135
»	11.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Dverberg herred, Nordland fylke	135
»	12.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Snilfjord herred, Sør-Trøndelag fylke	136
»	19.	Skriv	um ny politivedtekt for Hattfjelldal herad, Nordland fylke	136
»	20.	Rundskr.	ang. luftfartsulykker	137
»	21.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Nesset herred, Møre fylke	146
»	24.	Rundskr.	ang. Polititidende	148
»	28.	Skr.	ang. spørsmålet om politiets adgang til å utstede attest for kjøp av denaturert sprit til medisinsk bruk	163
Mai	3.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Borgund herred, Møre fylke	164
»	3.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Tromsø	164
»	8.	Skriv	um ny politivedtekt for Bruvik herad, Hordaland fylke.	168
»	9.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke	170
»	11.	Skriv	um politivedtekter for Hareid herad, Møre fylke	174
»	15.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Heim herred, Sør-Trøndelag fylke	228
»	19.	Lov	nr. 8 om rekvisisjonsrett for politiet	237
»	19.	Skr.	om ophevelse av § 14 og om forandring av § 11 i politivedtekten for Alstahaug herred, Nordland fylke	241
Juni	1.	Skr.	ang. skyssgodtgjørelse for patruljeturer til fots i skog og mark	257
»	2.	Res.	om bemyndigelse for Justisdepartementet til å treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett for politiet m. v. i henhold til lov av 19 mai 1933	274
»	6.	Skr.	om forandring av politivedtekten for Værøy herred, Nordland fylke	275
»	8.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Vang herred, Hedmark fylke	277

1933				Side
Juni	15.	Skr.	om politivedtekt for Nord-Aurdal herred, Opland fylke	281
»	15.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Hafslo herred, Sogn og Fjordane fylke	281
»	15.	Skr.	om ny politivedtekt for Lødingen herred, Nordland fylke	281
»	16.	Res.	om nedleggelse av politifullmektigembedet ved Vadsø politimesterembede og om oprettelse av et politifullmektigembede ved Lofoten og Vesterålen politimesterembede	291
»	19.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Nes herred, Buskerud fylke	293
»	20.	Skr.	om tobakksvedtekt for Sør-Fron herred, Opland fylke	293
Juli	1.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Modum herred, Buskerud fylke	389
»	1.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Eigersund herred, Rogaland fylke	389
»	3.	Skr.	om politivedtekt for Gamvik herred, Finnmark fylke	392
»	4.	Rundskr.	om at utgiftene ved utstedelse bl. a. av reisepass og nordiske reisekort skal posteres som kontorutgifter for vedkommende tjenestemenn, ikke i sportelregnskapet	414
»	5.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Molde	414
»	6.	Skriv	um ny politivedtekt for Bud herad, Møre fylke	469
»	6.	Skr.	om politivedtekt for Gimsøy herred, Nordland fylke	469
»	7.	Skr.	om ophevelse av siste punktum i § 36 i politivedtekten for Steinkjer	469
»	8.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Gjøvik	470
»	8.	Skr.	om politivedtekt for Røros landsogn herred, Sør-Trøndelag fylke	470
»	10.	Skr.	om ophevelse av § 12 og forandring av § 13 i politivedtekten for Eidsvoll herred, Akershus fylke	470
»	11.	Skr.	om politivedtekt for Hobøl herred, Østfold fylke	471
»	13.	Res.	vedr. administrasjonen m. v. av Peter I's øy	472
»	19.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Sør-Odal herred, Hedmark fylke	475
»	19.	Skriv	um politivedtekt for Stordal herad, Møre fylke	475
»	29.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Bø herred, Telemark fylke	480
»	29.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Surnadal herred, Møre fylke	481
»	31.	Skr.	om ny politivedtekt for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke	481
»	31.	Skr.	om ny politivedtekt for Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke	481
Aug.	14.	Skriv	um brigde i politivedtekti for Samnanger herad, Hordaland fylke	493
»	16.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Buvik herred, Sør-Trøndelag fylke	493
»	17.	Skriv	um ny politivedtekt for Ulstein herad, Møre fylke	504
»	17.	Skr.	om nye politivedtekter for Nordli herred, Nord-Trøndelag fylke	504
»	18.	Skr.	om politivedtekt for Tyristrand herred, Buskerud fylke	506
»	18.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Høyland herred, Rogaland fylke	506
»	22.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Osen herred, Sør-Trøndelag fylke	506
»	26.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Namsos	507
Septbr.	4.	Skr.	om ny politivedtekt for Ullensaker herred, Akershus fylke	509
»	4.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Ogna herred, Rogaland fylke	509
»	13.	Skr.	om nye politivedtekter for Storfjord herred, Troms fylke	516
»	16.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Sandtorg herred, Troms fylke	523
»	18.	Skr.	om forandring i og tillegg til politivedtekten for Sørreisa herred, Troms fylke	525
»	18.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Lebesby herred, Finnmark fylke	525
»	30.	Endring i cirkulære av 20 desember 1926 til politimestre, skattefogder, bilsakkyndige m. fl.		539
Oktbr.	2.	Skr.	om forandring i politivedtekten for Eidanger herred, Telemark fylke	549

1933 Side
Oktbr. 5. Skr. om politivedtekt for Lardal herred, Vestfold fylke 549
» 5. Skr. om forandring i politivedtekten for Glåmos herred, Sør-Trøndelag fylke 549
» 6. Skriv um brigde i politivedtekti for Ørsta herad, Møre fylke . . . 551
» 6. Skriv um brigde i i politivedtekti for Rennebu herad, Sør-Trøndelag fylke 551
» 11. Skr. om forandring i politivedtekten for Bindal herred, Nordland fylke 554
» 21. Skr. om et tillegg til § 62 i politivedtekten for Skien 574
Novbr. 1. Skr. om ny politivedtekt for Sørli herred, Nord-Trøndelag fylke . . 581
» 6. Skr. om forandring i politivedtekten for Bærum herred, Akershus fylke 598
» 6. Skriv um politivedtekt for Klepp herad, Rogaland fylke 598
» 6. Skr. om ny politivedtekt for Veøy herred, Møre fylke 598
» 9. Skr. om forandring i politivedtekten for Borge herred, Nordland fylke 604
» 10. Skriv um politivedtekter for Leka herred, Nord-Trøndelag fylke . 606
» 15. Skr. om forandring i politivedtekten for Hølen 609
Desbr. 7. Rundskr. om forandring i forskriftene av 20 desember 1927 om utlendingers innreise i Norge 631
» 7. Skriv um ny politivedtekt for Vestre Slidre herad, Opland fylke . 633
» 7. Skr. om ny politivedtekt for Lenvik herred, Troms fylke 633
» 8. Skr. om ophevelse av 5. kapitel i politivedtekten for Svolvær . . 634
» 14. Skr. om nye politivedtekter for Roan herred, Sør-Trøndelag fylke 635
» 16. Skr. om ny politivedtekt for Notodden 637

d. Lotteri.

1933
Febr. 3. Res. om bevilling for Norsk jockeyklubb til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator og om tilbakekallelse av den ved kgl. res. av 3 november 1932 gitte bevilling for Norsk forening for varmblodig hesteavl . 29
» 3. Res. om godkjennelse av forandring i gevinstfordelingen i Det norske pengelotteri 29
Mars 24. Lov nr. 8 om forandring i loven om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927 med tilleggslov 79

8. Fattigvesen.

1933
April 21. Res. om ophør av det særskilte fattigvesen ved Jarlsberg gods fra 1 juli 1933 146
Oktbr. 11. Skr. om at et fattigstyres refusjonskrav mot fylket for utlegg ved offentlig forpleiede tuberkuløse sykes reiser til tuberkulosehjem, foreldes i 10 år 554
» 17. Skr. om hvorvidt en distriktslæge er pliktig til på fattigstyrets anmodning å undersøke om en fattigunderstøttet persons helbred er til hinder for at han hjemsendes i henhold til fattigloven 570

9. Sundhetsvesen.

a. Medisinalvesen i almindelighet.

1933
Mars 30. Skr. om at lægemidler kan i detalj bare selges av apotekere og av læger og dyrlæger som i henhold til lov om lægers og dyrlægers levering av lægemidler m. v. av 25 juli 1910 har sådan rett . . 88
Septbr. 15. Rundskr. om tilsynet med tuberkulosehjem m. v. 520
Oktbr. 20. Res. om forskrifter for dem som utskiller tyfus- eller paratyfusbasiller 572

1933 Side
Novbr. 8. Rundskr. um statens tilskot etter tuberkuloselova § 13, jfr. § 6 . . 598
» 8. Skr. om forståelsen av § 3 i lov nr. 3 av 5 juni 1925 om forandringer i sinnssykeloven 603
» 17. Skr. om at der ikke ydes bidrag efter § 13, jfr. § 6, i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 til forpleining i utpregede kuranstalter 611
» 20. Skr. ang. spørsmålet om fritagelse for medisinalavgift av kveite som bringes til Nordland eller Troms fylker fra fangst i ubebodde polaregner 612
» 30. Rundskr. ang. de ved res. av 20 oktober 1933 utferdigede forskrifter for dem som utskiller tyfus- eller paratyfusbasiller 625

b. Læger. Tannlæger.

1933
Mars 22. Skr. ang. kostgodtgjørelse for læger i praksis 73
April 28. Res. om inndragning av Sandar og Skudenes distriktslægestillinger og Mandal stadslægestilling samt om en forandring vedk. Hedmark fylkeslægeembede 161
Mai 12. K u n n g j. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 221
Juni 28. Rundskr. ang godtgjørelse for distriktslæger og stadslæger under tjeneste i nabodistrikt 361
Septbr. 1. Skr. om hvorvidt en kommune kan ta utlegg for skyldig skatt i en læges ikke optjente tilgodehavende hos Rikstrygdeverket 509
Oktbr. 17. Skr. om hvorvidt en distriktslæge er pliktig til på fattigstyrets anmodning å undersøke om en fattigunderstøttet persons helbred er til hinder for at han hjemsendes i henhold til fattigloven 570
» 27. Res. ang. forskrifter om forordning og utlevering av vin til medisinsk bruk. 577

c. Jordmødre.

1933
Mars 30. Skr. om at en jordmor ikke kan gis rett til å selge lægemidler . . 88
Juli 19. Skr. om at Ytre Hemne jordmordistrikt i Sør-Trøndelag fylke skal kalles Østre Heim jordmordistrikt 475
Septbr. 18. Skr. om at Ørje jordmordistrikt, Østfold fylke, opheves og legges til Øymark og Rødenes jordmordistrikter 525
Oktbr. 5. Skr. om at Herland jordmordistrikt i Eidsberg herred, Østfold fylke, inndras og legges til Eidsberg jordmordistrikt 549
» 5. Skr. om at Hokksund jordmordistrikt, Buskerud fylke, opheves og legges til Skotselv jordmordistrikt 549
Novbr. 15. Skriv um umskiping av jordmordistrikti i Lindås og Hordabø herad, Hordaland fylke 610

d. Apotekvesen.

1933
Febr. 8. Skr. om levering av lægemidler fra Rikshospitalets apotek til Norges statsbaners samaritankasser 31
April 4. Skr. om at preparater som inneholder cyankalium, ikke kan henføres under avdeling B i plakat om handel med gifter m. v. av 20 september 1929 131
» 29. Skr. om salg og omsetning av nikotinsulfat og nikotin til å sprøite frukttrær og planter m. v. 163
Mai 12. K u n n g j. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter 221
» 19. K u n n g j. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning 240
» 27. Rundskr. om apotekeres bokføring 253
Juni 1. Skr. om ekspedisjon av resepter som lyder på navnbeskyttede preparater, når der til navnet er føiet ordet Norvegicum eller artificiale 258

1933 Side

Aug. 3. Rundskr. ang. endringer i kgl. plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer og om tillegg til kgl. plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer 482

Septbr. 29. Skr. om hvorvidt en apoteker, når læge til en patient har forskrevet Leucoplast, 5 cm × 1,5 m, kan kreve, at patienten skal kjøpe en hel plasterrull på 5 m med den begrunnelse at apoteket ikke har mindre ruller 538

Oktbr. 5. Skr. om hvorvidt et kjemisk byrå kan foreta innkjøp av gifter til kjemisk-videnskapelig bruk efter de bestemmelser som gjelder for offentlige laboratorier 549

» 20. Res. om endringer i kgl. plakat av 4 juni 1904 om utlevering av gifter og andre stoffer fra apotek for så vidt angår utlevering i håndkjøp av kalomelsalve 572

» 20. Rundskr. ang. de ved kgl. res. av 20 oktober 1933 foretatte endringer i bestemmelsene om utlevering av kalomelsalve i håndkjøp . 574

» 27. Res. ang. forskrifter om forordning og utlevering av vin til medisinsk bruk 577

Novbr. 9. Skr. om at der i postpakker merket «Medisin» ikke må sendes annet enn hvad der efter Poststyrets «Særbestemmelser om medisinpakker» A, 1 går inn under «Medisin» 604

Desbr. 8. Res. ang. endring i forskriftene om innførsel, omsetning, sending, gjennemførsel, utførsel og tilvirkning av opium m.v. fastsatt ved plakat av 30 desember 1930 633

» 8. Skr. om at preparatene Dionin, Codeopect og Narkotin inntil videre skal være undtatt fra opiumslovens bestemmelser 634

1933

e. Foranstaltninger mot sykdommer.

Janr. 20. Res. om forskjellige endringer i karantenereglementet av 27 januar 1922 17

Febr. 10. Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Rollag herred, Buskerud fylke 38

» 10. Rundskr. om de ved res. av 20 januar 1933 foretatte endringer i karantenereglementet 40

» 16. Res. om at politimesteren i Molde inntil videre skal være medlem av helserådet i Molde i den tidligere magistrats sted 42

Mars 17. Res. om nye helseforskrifter for Hasvik herred, Finnmark fylke 70

» 24. Res. um nye helse-, epidemi- og tuberkulosefyresegner for Vartdal herad, Møre fylke 83

» 24. Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Brønnøysund ladested, Nordland fylke 83

» 27. Skr. om at lovlig sammensatt helserådsmøte ikke kan holdes uten at helserådets ordfører eller i tilfelle hans stedfortreder er til stede og leder møtet 84

» 29. Skr. om forståelsen av karantenereglementets § 7 87

» 31. Res. om tillegg til § 28 i helseforskriftene for Kragerø 91

Mars 20. / April 11. Avtale om ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691

April 5. / April 28. Avtale mellem Norge og Hellas om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass 691

» 28. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Nes herred, Hedmark fylke 161

» 28. Res. om et tillegg til og forandringer i forskrifter ang. handel med melk og fløte i Skien. 161

» 28. Res. om nye helse- og tuberkuloseforskrifter for Sørreisa herred, Troms fylke 161

1933			Side
Mai	5.	Lov nr. 1 om forandringer i lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900	164
»	12.	Res. om at lensmannen i Mo inntil videre skal være medlem av helserådet i Mo i den tidligere magistrats sted	222
»	12.	Res. om forskrifter for Ørje kursted for alkoholister	222
»	19.	Lov nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m. v.	232
Juni	10.	Rundskr. om at skarlagensfeberpatienter bare i undtagelsestilfelle bør legges inn til isolasjon på sykehus	278
»	20.	Skr. om tobakksvedtekt for Sør-Fron herred, Opland fylke	293
Juli	4.	Tillegg til «Forskrifter for utgassing av skib med blåsyregass med blåsyreholdig pulver som middel til å utrydde rotter, veggelus, kakerlakker og møll m. m.»	412
»	14.	Skr. om hvorledes der skal forholdes, når sinnssyke som befinner sig på asyl, ved dettes mellemkomst blir anbragt i privatpleie ute i bygdene	473
»	17.	Skr. om betydningen av at utskrivningsprocenten for sinnssykeasylene heves så asylene kan bli fullt utnyttet og skaffe plass til flest mulig nye patienter	474
Septbr.	8.	Res. om helseforskrifter for bevertningssteder, hoteller og herberger i Molde	512
»	15.	Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Lørenskog herred, Akershus fylke	520
Aug.	3.	Rundskr. ang. endringer i kgl. plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekvarer og en del andre varer og om tillegg til kgl. plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer	482
Septbr.	15.	Rundskr. om tilsynet med tuberkulosehjem m. v.	520
»	15.	Skr. om hvorvidt privatforpleining av sinnssyke bør nektes i hjem hvor der er barn.	520
»	20.	Skr. om hvilken fylkesmann det er som skal godkjenne forpleiningskontrakt for en offentlig forpleiet sinnssyk	526
»	20.	Skr. om det samme spørsmål	527
Oktbr.	13.	Rundskr. ang. den mellem en rekke stater trufne avtale om gjensidig å frafalle krav om konsulatvisum på sundhetspass for fartøier	554
»	20.	Res. om forskrifter for dem som utskiller tyfus- eller paratyfusbasiller	572
Novbr.	8.	Rundskr. um statens tilskot etter tuberkuloselova § 13, jfr. § 6	598
»	10.	Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Engerdal herred, Hedmark fylke	605
»	17.	Skr. om at der ikke ydes bidrag efter § 13, jfr. § 6, i tuberkuloseloven av 8 mai 1900 til forpleining i utpregede kuranstalter	611
»	30.	Rundskr. ang. de ved res. av 20 oktober 1933 utferdigede forskrifter for dem som utskiller tyfus- eller paratyfusbasiller	625
Desbr.	8.	Res. um helse- og tuberkulosefyresegner for Ål herad, Buskerud fylke	633
»	8.	Res. om nye helse-, epidemi- og tuberkuloseforskrifter for Bardu herred, Troms fylke	633

10. Veterinærvesen.

1933			Side
Mai	12.	Kunngj. om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter	221
Aug.	29.	Skr. om regler vedrørende kontroll med utførsel av ferskt kjøtt — heri innbefattet lettsaltet flesk (bacon and ham) — fra Norge til Storbritannia	507
Septbr.	8.	Res. om at svineparatyfus blir å henføre til de mildere smittsomme sykdommer	512
»	11.	Skr. om bestemmelser vedrørende svineparatyfus	515

II. Bygnings- og brandvesen.

1933
Janr. 5. Skr. om reguleringsplan og vedtekter for arealet langs Dalsveiens vestside mellem Tråkka og Stasjonsveien av Østre Holmen gnr. 33 i Aker 3
» 5. Skr. om reguleringsplan og vedtekter for gnr. 11 bnr. 59 + en del av bnr. 2 Rød, Ullern i Aker 4
» 16. Skr. om vedtekt til bygningslovens § 124 for Hamar 14
Febr. 21. Skr. om delvis ny reguleringsplan for ladestedet Sandnes og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 58
» 27. Skr. angående utførelsen av brandsynet i Strinda brandkommune, Sør-Trøndelag fylke 61
Mars 7. Skr. om reguleringsplan med vedtekter for bebyggelsen av Sætra skog, Vestre Aker 66
» 7. Skr. om utvidelse av grensene for det strøk innen Kyrkjebø herred, Sogn og Fjordane fylke, hvor bygningsloven er gjort gjeldende (Høyanger) 66
» 7. Skr. om at bygningsloven skal gjelde for Havøysund og Havøydalen i Finnmark fylke 66
» 8. Skr. om reguleringsplan for Enerhaugen i Oslo samt om vedtekter i tilknytning til en del av reguleringen 67
» 10. Res. om forbud mot å bebygge eller drive industriell virksomhet på et område ved Haraldstøtten 68
» 13. Skr. om bygningsvedtekter for Tønsberg 69
» 16. Skriv um at byggjebeltet kringom Stavanger vert utvida for so vidt vedkjem strok av Tjensvold, Stokka og Tasta i Hetland herad 70
» 18. Skr. om bygningsvedtekter for Halden og den del av byggebeltet i Berg herred som er underlagt Halden, samt byggebeltet i Idd herred 71
» 18. Skr. om regulativ for betaling for opmålings- og kartforretninger i Skotfoss i Solum herred, Telemark fylke 72
April 1. Skriv um bygningsvedtekter for Måløy bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke 130
» 12. Skr. om oprettelse av egen brand- og bygningskommune for Tofte, Smerlingen og Sagene i Hurum herred, Buskerud fylke . . 136
» 25. Skr. om utvidelse av grensene for Kråkerøy brand- og bygningskommune i Østfold fylke 150
» 29. Skr. om brandlovens anvendelse for det bygningsloven underlagte område innen Ski herred, Akershus fylke 163
Mai 1. Skr. om utvidelse av grensene for Jevnaker bygnings- og brandkommune i Vestfold fylke 164
» 2. Skr. om bygningslovens anvendelse for gårdene Vestnes, Helland og Remmem i Vestnes herred, Møre fylke 164
» 3. Skr. om regulering av kvartalet Vestbygaten—Gjøvikbanen—Skedsmogaten—Bøgaten i Oslo og om forandringer i vedtektene av 13 januar 1932 164
» 8. Skr. om reguleringsplan med vedtekter for Marienlyst for så vidt angår kvartalet langs Kirkeveien fra Blindernveien til Schwachs gate i Aker 168
» 10. Skr. om reguleringsplan med vedtekter for Vaterland i Oslo . . . 174
» 12. Skr. om regulering av en del av Ytre Sandviken vest for Helleveien i Bergen og om vedtekt i forbindelse med reguleringen 227
» 13. Skriv um reguleringsplan og byggjevedtekter for brandstroket i Norheimsund, Hordaland fylke 227
» 15. Skr. om regulering av og byggevedtekter for brandstrøket Torvet—Elven—Fiskebryggen—Elvegaten i Flekkefjord 228
» 18. Skr. om bygningsvedtekter for Gjøvik 229
» 18. Skr. om bygningsvedtekter med betalingsregulativ for Rørvik bygningskommune, Nord-Trøndelag fylke 229

1933				Side
Mai	20.	Skr.	om bygningsvedtekter for Svelvik	249
»	26.	Skr.	om regulering av Østre Nesøy i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen	253
Juni	2.	Skr.	om utvidelse av grensene for byggebeltet innen Borre herred omkring Horten by	274
»	2.	Skriv	um utviding av byggjebeltet i Frol herad kring Levanger by	274
»	3.	Skriv	um at brandlova skal gjelda for Øystese i Kvam herad, Hordaland fylke, og um reglar for ordninga av brandvernet same stad	275
»	10.	Skr.	om reguleringsplan og byggevedtekter for Rodeløkken i Oslo	278
»	16.	Skr.	om bygningsvedtekter for Kristiansund	292
»	29.	Skriv	um reguleringsplan og byggjevedtekter for Dolstad i Vefsn herad, Nordland fylke	369
Juli	4.	Skr.	om forandring i bygningsvedtektene for brandstrøket i Flekkefjord	414
»	8.	Skr.	om forandring i reguleringsplanen og om bygningsvedtekter for Åndalsnes i Møre fylke	470
»	18.	Skr.	om regulering av Stortorvets søndre side i Tromsø og om vedtekt i tilknytning hertil	475
»	25.	Skr.	om byggevedtekter for en del av Valleløkken i Oslo	476
»	28.	Skr.	om reguleringsplan og bygningsvedtekter for det nordøstre bystrøk i Oslo	480
»	29.	Skr.	om regulering av Rodeløkkens vestre del i Oslo og bygningsvedtekter i tilknytning hertil	481
Aug.	1.	Skr.	om reguleringsplan for Kjelsås i Aker herred, Akershus fylke, og om bygningsvedtekter i tilknytning hertil	481
»	31.	Skr.	om tillegg til bygningsvedtektene for Horten	508
Septbr.	7.	Skr.	om bygningsvedtekter og betalingsregulativ for Eidsvåg bygningsdistrikt i Nesset herred, Møre fylke	512
»	13.	Skr.	om at bygningsloven skal være gjeldende for gårdene Rekustad, Nes og Valle i Rolvsøy herred, Østfold fylke	516
»	29.	Skr.	om forandring av grensene for det bygningsloven underlagte strøk av Vågsbygdens skolekrets innen Oddernes herred, Vest-Agder fylke	539
»	30.	Skr.	om betalingsregulativ for byggeanmeldelser m. v. samt for opmålingsforretninger innen Ski herred, Akershus fylke	540
»	30.	Skr.	om regulering av «Volden» i Asker, Akershus fylke, og vedtekter i tilknytning til reguleringen	540
»	30.	Skr.	om betalingsregulativ for opmålings- og kartforretninger for Gråtenmoen, Tolnes og Skotfoss bygningsdistrikt i Solum herred, Telemark fylke	540
Oktbr.	7.	Skr.	om bygningsvedtekter for ladestedet Holmsbu med omliggende byggebelte og Filtvedt i Hurum herred, Buskerud fylke	552
»	9.	Skr.	um at bygningslovi skal vera gjeldande for Vaksdal tettbygde strok (Vaksdal og Jamne) i Bruvik herad, Hordaland fylke	552
»	10.	Skriv	um reguleringsplan og vedtekt for Salhus bygningsdistrikt, Hordaland fylke	552
»	10.	Skr.	om forandring i bygningsvedtektene for Harstad	552
»	12.	Skr.	om regler for brandvernets ordning samt forskrifter for det borgerlige brandvern i Hamar	554
»	18.	Skr.	om vedtekter for bebyggelse av eiendommene matr. nr. 15 og 15 C Gjetemyrsveien i Oslo	571
»	19.	Skr.	om betalingsregulativ for kart- og opmålingsforretninger og for byggetilsyn i Sunndalsøra i Møre fylke	571
Novbr.	2.	Res.	om regnskapsførselen og forvaltningen m. v. av det i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85,3 omhandlede fond	592
»	6.	Skr.	om regulering av en vei over eiendommen «Havna» til Blindernveien i Aker herred, Akershus fylke, og om vedtekter for denne eiendom	598

1933 Side
Novbr. 9. Skr. om regulering av «Vendelsund villakvarter» på Nesøy i Asker herred, Akershus fylke, og om vedtekter i tilknytning til reguleringsplanen 604
» 9. Skriv um bygningsvedtekter for Halkjellsvik bygningskommune i Møre fylke 605
» 24. Skr. om forandringer i bygningsvedtektene for Oslo 623
Desbr. 6. Skr. om tillegg m. v. til bygningsvedtektene for Notodden 631
» 11. Skr. om forandring i regulativet for opmålingsforretninger i Sandnes 635
» 18. Skr. om regulering av en gate langs Otteråens vestside i Kristiansand og om forskrifter for bebyggelsen langs den nye gate . . 657

12. Ildsfarlige innretninger og gjenstander.

1933
Janr. 30. Skr. om forandring i bekjentgjørelsen om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjerskib 25
Juli 3. Skr. vedr. et nytt bilag I til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene og om en overenskomst mellem visse land om lempeligere bestemmelser for transport av det i nevnte bilag omhandlede gods (sprengstoffer og lign.) 393

13. Kart- og opmålingsvesen.

1933
Mars 18. Skr. om regulativ for betaling for opmålings- og kartforretninger i Skottfoss i Solum herred, Telemark fylke 72
April 28. Res. um fastsetjing av fyresegner um skrivemåten av stadnamn . 158
Septbr. 7. Skr. om betalingsregulativ for opmåling og byggetilsyn i Eidsvåg bygningsdistrikt, Nesset herred, Møre fylke 512
» 30. Skr. om betalingsregulativ for bygningsanmeldelser m. v. samt for opmålingsforretninger innen Ski herred, Akershus fylke . 540
» 30. Skr. om betalingsregulativ for opmålings- og kartforretninger for Gråtenmoen, Tolnes og Skotfoss bygningsdistrikt i Solum herred, Telemark fylke 540
Oktbr. 19. Skr. om betalingsregulativ for kart- og opmålingsforretninger og for byggetilsyn i Sunndalsøra i Møre fylke 571
Desbr. 11. Skr. om forandring i regulativet for opmålingsforretninger i Sandnes 635

14. Næringsvesen.

a. Jordbruk.

1933
Janr. 6. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931 4
» 13. Skriv um innkrevjing og betaling av avgift på umsetnaden av mjølk og flesk 13
Febr. 3. Res. om at soppen Pseudoperonospora Humuli inntil videre skal anses farlig for planter, busker eller trær og at innførsel av levende planter og stiklinger av humle (Humulus Lupulus) skal være forbudt 29
» 23. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Trysil herred, Hedmark fylke 59
Mars 9. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Fluberg herred, Opland fylke 67
» 24. Lov nr. 6 om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven. 75
April 28. Kunngj. om avgift til statskassen av jord som i budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 anvendes til dyrkning av tobakk . 157
Mai 20. Rundskr. bl. a. om skattefrihet for bureisningsmenn og om fritagelse for beskatning av inntekt vunnet ved nydyrkning av jord m. v. 246
Juni 24. Res. om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for utenbygdsboende for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke 356
» 29. Res. om forskrifter for handel med såvarer 363
Juli 6. Lov nr. 7 om Lånekassen for jordbrukere 423

1933 Side
Aug. 11. Res. om ikrafttreden av lov nr. 7 av 6 juli 1933 om Lånekassen for jordbrukere og om regler for lånenes forrentning og avdragning 489
» 19. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Aker herred, Akershus fylke . 506
Septbr. 15. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Vang herred, Hedmark fylke 523
Oktbr. 13. Skr. om vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Eidskog herred, Hedmark fylke 555
» 27. Res. om at lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens kapitler I, II, X og XIII skal komme til anvendelse i kjøpstaden Horten 580
Novbr. 24. Res. om nedsettelse av jord- og skogkonsesjonsgrensene for innenbygdsboende for Vestre Toten herred, Opland fylke 622
» 27. Res. Res. om forandring av den ved res. av 29 november 1929 fastsatte arbeidsordning for Kornankenevnden 579
Desbr. 15. Res. um at Landbruksdepartementet vert gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1934 å leggja avgift på konsummjølk 636
» 15. Res. om at Koloradobillen inntil videre skal anses farlig for poteter og om endringer i reglene for innførsel av poteter fra utlandet . 636
» 16. Skr. om regler for opkrevning av utjevningsavgift på melk for tiden 1 januar—30 juni 1934 637

b. Husdyr. Rensdyrdrift.

1933
Janr. 10. Skr. om forbud mot å slippe gravær på beite i sambeitestrekning i Å herred, Sør-Trøndelag fylke 6
Febr. 3. Res. om bevilling for Norsk jockeyklubb til ved kappritt i årene 1933 til og med 1937 å anordne veddemål ved totalisator og om tilbakekallelse av den ved kgl. res. av 3 november 1932 gitte bevilling for Norsk forening for varmblodig hestavl 29
Mars 8. Skriv um at eigar eller innehavar av hund i Herefoss herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid sauene beiter 66
» 24. Lov nr. 8 om forandring i loven om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927 med tilleggslov 79
» 28. Skr. om at hund i Byneset herred, Sør-Trøndelag fylke, skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt i den tid bufe beiter 86
April 7. Skriv um at eigar eller innehavar av hund i Mykland herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid sauene beiter 135
» 28. Res. om plikt til å bidra til sams sauesanking på Dønnafjellet i Nordvik herred, Nordland fylke 161
Mai 6. Skr. om forbud mot havning med geit på skogmark i Ringebu herred, Opland fylke 168
» 12. Lov nr. 3 om reindriften 175
» 13. Skr. om forbud mot å slippe gravær og geitebukker pa beite i sambeitestrekning i Tromsøysund herred, Troms fylke 227
Juni 28. Skriv um at eigar eller innehavar av hund i Tovdal herad, Aust-Agder fylke, skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter 362
Aug. 7. Skr. om at hund i Alvdal herred, Hedmark fylke, skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter 488
» 23. Skr. om forbud mot havning med geit i skogmark i Biri Herred, Opland fylke 506
» 23. Skr. om forbud mot å slippe gravær på beite i sambeitestrekning i Malangen herred, Troms fylke 506
» 30. Skriv um at hund i Froland herad, Aust-Agder fylke, skal haldast i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerd i den tid bufe beiter 508

1933 Side

Septbr. 8. Res. om at svineparatufys blir å henføre til de mildere smittsomme sykdommer 512
» 11. Skr. om bestemmelser vedrørende svineparatyfus 515
» 15. Skr. ang. bestemmelser om smør som mottas til innblanding i margarin 523
» 22. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å utferdige bestemmelser om kontroll med eksport av fjærfeslakt . . . 527
» 23. Skr. om forbud mot havning med geit i skogmark i Holtålen herred, Sør-Trøndelag fylke 527
Oktbr. 19. Skr. om forbud mot havning med geit og sau i skogmark i Sigdal sogn av Sigdal herred, Buskerud fylke 571

1933 *c. Skogvesen. Almenninger.*

Janr. 3. Res. angående bestemmelse om at lov om skogvern av 12 februar 1932 skal finne tilsvarende anvendelse for Kongsberg by . . 2
» 3. Res. om ophevelse av gjeldende skog- og vernskogvedtekter for en rekke herreder 2
» 24. Lov nr. 6 om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven 75
Mars 24. Nye bruksregler for Grønning statsalmenning, Skogn herred, Nord-Trøndelag fylke 83
Mai 12. Res. om at bestemmelsene ang. tvungen utblinkning i skogvedtektene for en del herreder i Nord-Trøndelag fylke opheves, samt om at tidligere utskilte vernskogområder inntil videre skal vedbli som sådanne 226
» 15. Skr. ang. enkelte spørsmål vedrørende beskatning av almenninger 228
Juni 28. Bruksregler for Grimsdal statsalmenning og Kolletholen 361
» 29. Res. ang. nye vedtekter om husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning i Trysil herred, Hedmark fylke 369
Juli 28. Res. om ophevelse av skog- og vernskogvedtekter i en del fylker . 479
Novbr. 24. Res. om nedsettelse av jord- og skogkonsesjonsgrensene for innenbygdsboende for Vestre Toten herred, Opland fylke 622
» 28. Regler for jakt og fangst i Gran almenning 624

d. Utskiftning.

1933 *e. Jakt.*

Mars 29. Skr. om fastsettelse av tiden for jakt på hare i Vestfold fylke . . 87
April 20. Skr. om nærmere regler for fredning av dyrelivet i søndre del av Nordmarka 136
Mai 2. Skr. om fredning av hare i Malvik, Strinda og Selbu herreder, Sør-Trøndelag fylke 164
» 29. Skr. om fredning av elg i Vest-Agder fylke 257
Juni 26. Skriv um forbod mot bruk av snaror til fangst av hare og rjupa i Sogn og Fjordane fylke 357
Juli 11. Skr. om fredning av erfugl i Østfold fylke 471
» 14. Skr. om forbud mot bruk av snare til fangst av hare og rype i Snertingdal herred, Opland fylke 474
» 28. Skr. om en beriktigelse av forbudet mot bruk av snare til fangst av hare og rype i Snertingdal herred, Opland fylke 480
Aug. 7. Skr. om fredning av hare på Kvaløy i Sørøysund og Kvalsund herreder, Finnmark fylke 488
» 22. Skr. om jakttiden for hare og rype i Akershus fylke 506
Septbr. 4. Skr. om fredning av hare på Sandsøy i Bjarkøy herred og på Løkøy i Skjervøy herred, Troms fylke 509
» 6. Skriv um freding av hare på øia Sekken i Veøy herad, Møre fylke 510
» 26. Skr. om fredning av rype på Vestvågøy i Borge, Buksnes, Hol og Valberg herreder, Nordland fylke 528

1933 Side

Septbr.27. Skr. om fredning av jerpe i herredene Elsfjord, Drevja, Vefsn, Grane, Hattfjelldal, Korgen, Sør-Rana, Hemnes og Nord-Rana, Nordland fylke 533
Novbr.15. Skr. om fredning av hare på Østvågøy, Hadseløy, Langøy og Gimsøy i Nordland fylke 610
» 28. Regler for jakt og fangst i Gran almenning 624

1932 *f. Fiskeri.*

Septbr.17. Overenskomst mellem Norge og Island om de norske fiskeriinteresser ved Island og om innførsel av saltet islandsk saukjøtt til Norge 690
Desbr. 31. Konvensjon mellem Norge, Danmark og Sverige vedkommende fredning av rødspette i Skagerak, Kattegat og Øresund . . . 691

1933

Janr. 9. Skriv um fiskereglar for Straumsnes herad, Møre fylke 5
» 10. Skr. om ikrafttreden av Lofotopsynet i 1933 6
» 11. Skriv um fiskereglar for Voss herad, Hordaland fylke 6
» 13. Res. om ophevelse av en rekke forbud mot vadfiske m. v. og om innførelse av minstemål for en del fiskesorter 12
Febr. 10. Res. om tillegg til § 6 i statuttene for Fiskeribedriftens forskningsfond 38
» 24. Res. om utvidelse av årsfredningen for sjøørret i sjøen innen Nordland fylke 60
Mars 2. Res. om innskrenkning av årsfredningen for stangfiske og utvidelse av ukefredningen for kastenotfisket i Saltdalselvens vassdrag, Nordland fylke 62
» 7. Skr. om merkning av bundne redskaper bestemt til fiske av laks og sjøørret innen Fosen fiskeridistrikt i Sør-Trøndelag fylke og Namdal fiskeridistrikt i Nord-Trøndelag fylke 66
» 15. Skriv um fiskereglar for Bremsnes herad, Møre fylke 70
» 17. Res. ang. bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe bestemmelse om anvendelsen av Laksefondets midler 70
» 17. Res. um at det skal vera forbode å nytta kastenot, setjegarn eller liknande reidskap til fiske på ein strekkjing i Bafjorden i Bremsnes herad, Møre fylke 71
» 17. Res. om forbud mot bruk av kastenot i Bjøra og Søråvassdraget i Høylandet og Overhalla herreder, Nord-Trøndelag fylke . . . 71
» 17. Res. om forbud mot bruk av kastenot på en strekning av Lavangfjorden i Lavangen herred, Troms fylke 71
» 27. Skr. om endring i stengningsreglene for kilenøter m. v. 85
» 31. Lov nr. 1 om forandring i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 88
April 1. Skr. om fiskeriregler for Tyristrand herred, Buskerud fylke . . . 130
» 21. Skr. om ophør av Lofotopsynet 147
» 24. Skr. om fiskeriregler for Øvre Eiker herred, Buskerud fylke . . . 148
» 24. Skr. om fiskeriregler for Sannidal herred, Telemark fylke 148
Mai 4. Skr. om fiskeriregler for Hitra herred, Sør-Trøndelag fylke 164
» 5. Lov nr. 3 om forandring i lov om fredning av kreps m. v. av 19 mai 1916 166
» 12. Res. om endring i tiden for fiske med stang og håndsnøre efter laks og sjøørret i en del av Sunndalselven (Driva) i Møre og Sør-Trøndelag fylker 226
» 19. Lov nr. 4 om tillegg til lov om landslott av 14 mars 1930 . . . 234
» 19. Res. ang. bestemmelser om fisket på en strekning ved utløpet av Oldenelven, Innvik herred, Sogn og Fjordane fylke 241
Juni 2. Lov nr. 1 om forandring i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien 266
» 2. Lov nr. 2 om fredning av ferskvannsfisk 267

Side

Juni 2. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å utferdige de bestemmelser som det i forannevnte lov av 2 juni 1933 nr. 2 er tillagt Kongen eller den han dertil bemyndiger å utferdige 268
» 16. Lov nr. 4 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter 288
» 16. Lov nr. 5 om forandring i lov av 21 juli 1911 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk m. v. 289
» 16. Midlertidig lov nr. 7 om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild 289
» 16. Res. om forbud mot å utføre hermetisk nedlagt brisling medmindre der foreligger tillatelse til utførselen fra A/S Hermetikkfabrikkenes brislingcentral 291
» 30. Skriv um fiskereglar for Nesvatnet i Manger herad, Hordaland fylke 389
Juli 4. Skr. om fiskeriregler for Ytre Sandsvær herred, Buskerud fylke . 414
» 4. Skr. om fiskeriregler for Øvre Sandsvær herred, Buskerud fylke . 414
» 5. Skr. om fiskeriregler for Romedal herred, Hedmark fylke 415
» 5. Skriv um fiskereglar for Åsane herad, Hordaland fylke 415
» 6. Lov nr. 1 om forandring i lov om skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 med senere tilleggslover 415
» 6. Lov nr. 2 om forandring i lov av 24 juni 1932 om fredning av gullflyndre 416
» 6. Midlertidig lov nr. 3 om utførsel av storsild og vårsild . . 417
» 6. Lov nr. 9 om Den norske stats fiskeribank 434
» 6. Midlertidig lov nr. 16 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr 453
» 12. Skr. om fiskeriregler for Flesberg herred, Buskerud fylke 471
» 13. Res. om at Hellelandsvassdraget i Rogaland fylke skal betraktes som vassdrag hvori laks ikke går op (lakselovens § 44, 3. ledd) 473
» 21. Skr. om fiskeriregler for Gol herred, Buskerud fylke 476
» 28. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 16 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr av 6 juli 1933 477
» 28. Res. angående bestemmelser om utførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr i anledning av Englandsavtalen 477
Aug. 11. Res. um at kgl. res. av 23 mars 1929 um vikefredingi i Rauma elv, Møre fylke, skal gjelda til vidare 489
» 18. Res. om forhøielse av årskvoten fra 125 til 330 tonn for utførsel av våtsaltet fisk til Storbritannia 505
Septbr. 22. Skr. om fiskeriregler for Namdalseid og Malm herreder i Nord-Trøndelag fylke 527
» 23. Skr. om fiskeriregler for Hemsedal herred, Buskerud fylke 527
» 23. Skr. om fiskeriregler for Hemne herred, Sør-Trøndelag fylke . . . 527
» 23. Skr. om fiskeriregler for Meråker herred, Nord-Trøndelag fylke . . 527
» 23. Skr. om fiskeriregler for Kvæfjord herred, Troms fylke 527
» 26. Skr. om fiskeriregler for Sollia herred, Hedmark fylke 528
» 29. Res. om ikrafttreden av lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell samt ang. forskrifter til gjennemførelse av loven. 533
» 29. Res. om at fredningstiden for hummer i Vest-Agder og Hordaland fylker i 1933 forkortes med 4 timer den 16 oktober 538
» 29. Res. om forbud mot å benytte kilenøter på en strekning utenfor utløpet av Oselven i Bru herred, Sogn og Fjordane fylke . . 538
» 29. Res. om forbud mot å fiske i 5 år fra 1 januar 1934 i den del av Laksvatnvassdraget i Balsfjord herred, Troms fylke, som er tilgjengelig for laks 538
Oktbr. 3. Skr. om fiskeriregler for Rollag herred, Buskerud fylke 549
» 6. Res. um fredingsfyresegner for utlaupet av elvi Opo i Odda herad, Hordaland fylke 550

1933			Side
Oktbr.	10.	Skr. om fiskeriregler for Holdalsvatnet i Borge herred, Nordland fylke	552
»	10.	Skr. om fiskeriregler for Storvatnet i Hammerfest, Finnmark fylke	552
»	13.	Skr. om fiskeriregler for Nord-Rana herred, Nordland fylke	555
»	21.	Skr. om fiskeriregler for Furnes herred, Hedmark fylke	574
»	21.	Skr. om fiskeriregler for Eidskog herred, Hedmark fylke	575
»	21.	Skr. om fiskeriregler for Torpa herred, Opland fylke	575
»	27.	Res. om regler for Vårsildavgiftsfondets utgifter til behandling i sykehus av syketrygdede fiskere	576
»	27.	Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å utferdige de bestemmelser som det i lov om fredning av kreps m. v. av 19 mai 1916, jfr. lov av 5 mai 1933, er tillagt Kongen å utferdige	580
»	27.	Skr. om fiskeriregler for Ogndal, Egge, Stod, Kvam, Beitstad og Snåsa herreder i Nord-Trøndelag fylke	581
»	30.	Skr. om fiskeriregler for Vinger herred, samt for den del av sjøen Møkkeren som ligger i Brandval herred, Hedmark fylke	581
Novbr.	2.	Res. om utvalg av domsmenn til rettsmøter under de store havfiskerier	582
»	2.	Res. om vedtekter for De norske klippfiskeksportørers landsforening til ordning av utførsel av klippfisk	583
»	6.	Skr. ang. bestemmelser om fangst, salg m.v. av kreps innen Hole og Norderhov herreder, Buskerud fylke	598
»	8.	Skr. om fiskeriregler for den del av Trysilelven som ligger i Øvre Rendal herred, Hedmark fylke	603
»	8.	Skr. om fiskeriregler for Trysil herred, Hedmark fylke, forsåvidt angår fellesvassdraget med Engerdal herred	603
»	8.	Skr. om fiskeriregler for Engerdal herred, Hedmark fylke	603
»	8.	Skriv um fiskefyresegner for Borgund herad, Sogn og Fjordane fylke	603
»	8.	Skr. om fiskeriregler for Astafjord herred, Troms fylke	603
»	14.	Skriv um fiskereglar for nokre vatn og elvar i Ullensvang statsalmenning, Hordaland fylke	607
Desbr.	1.	Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser til kontroll med omsetningen og utførselen av håbrand	628
»	1.	Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Frankrike og Belgia	628
»	15.	Res. om betinget forbud mot utførsel av fersk storsild og fersk vårsild	635
»	20.	Res. om ikrafttreden av lov nr. 4 av 16 juni 1933 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter og om utferdigelse av forskrifter i henhold til denne lov	657
»	21.	Skr. om fiskeriregler for en del elver i Gamvik herred, Finnmark fylke	665

1933		*g. Bergverk. Fabrikker.*	
Janr.	6.	Res. ang. bestemmelser om merkning av fjær og dun	4
Febr.	24.	Res. ang. bestemmelser om merkning av jern- og ståltau	60
Mars	24.	Lov nr. 6 om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven	75
Mai	12.	Res. om en tilføielse til reglene for utvinning av alluvialt gull på statens grunn i Hålogaland bispedømme	226
Novbr.	15.	Regler for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin	607

1933		*h. Håndverk.*	
Janr.	27.	Res. om kommunal autorisasjon av rørleggere i Hønefoss	24
»	27.	Res. om kommunal autorisasjon av rørleggere i Kongsberg	24
Mars	2.	Res. om kommunal autorisasjon av rørleggere i Svolvær	62

				Side
1933				
Mai	26.	Res.	om endringer i håndverksplakaten	251
Juni	24.	Res.	om nye forskrifter for svenneprøve for snekkere	355
Juli	8.	Skr.	om lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Stavanger	470
Oktbr.	18.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for barber- og frisørforretninger i Trondheim	570
Novbr.	20.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for barber- og frisørforretninger i Drammen	612
Desbr.	2.	Skr.	om ny lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Notodden	629

i. Handel.

1930				
Mai	8.		Vennskaps-, handels- og sjøfartstraktat mellem Norge og Persia	686
1931				
Mars	16.		Bosettelses-, handels- og sjøfartstraktat mellem Norge og Tyrkia	686
1932				
Septbr.	17.		Overenskomst mellem Norge og Island om de norske fiskeriinteresser ved Island og om innførsel av saltet islandsk saukjøtt til Norge	690
Novbr. 5. / Desbr. 5.			Norsk-bulgarsk noteveksling om ophevelse av legalisering av opprinnelsesbevis og handelsfakturaer	691
1933				
Janr.	6.	Res.	ang. bestemmelser om merkning av fjær og dun	4
»	17.	Skr.	om at ikke nogen skole — hverken offentlig, kommunal eller privat — er «næringsdrivende» i handelslovens forstand	14
»	24.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Borgund herred, Møre fylke	21
»	26.	Skr.	om at der ikke antas å være adgang til å gi en person næringsbrev på omførselshandel efter handelslovens § 21 for salg av hatter tilvirket av vedkommende selv ved innenlandsk husflid	22
»	31.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Våler herred, Hedmark fylke	25
Febr.	2.	Skr.	om når handelsretten må anses stiftet i et tilfelle hvor vedkommende handelsbrev først er løst i Bergen og innehaveren derefter ved flytning til Oslo og handelsrettens overførsel hertil må opsi handelsbrevet i Bergen og løse nytt sådant i Oslo	28
»	6.	Skr.	om en persons rett til å løse handelsbrev	30
»	9.	Skr.	om torvvedtekter for Narvik	31
»	20.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sør-Odal herred, Hedmark fylke	56
»	21.	Skr.	om hvorvidt strikkede kjoler, golfjakker, gensere, pullovers, jumpers og luer kan tillates solgt ved omførsel med hjemmel i handelslovens § 21	57
»	21.		Vedtak ang. bestemmelser om minstepriser m. v. for hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn	58
»	22.		Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Mykland herad, Aust-Agder fylke	59
»	24.	Res.	ang. bestemmelser om merkning av jern og ståltau	60
»	25.	Skr.	om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke	61
Mars	1.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Sarpsborg	62
»	3.	Skr.	om vedtekter for handel med brukte eller kasserte ting i Hurum herred, Buskerud fylke	64
»	9.	Skr.	om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nore herred, Buskerud fylke	67
»	11.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hamar	69
Febr. 21. / Mars 14.			Noteveksling om midlertidig ordning av handelsforbindelsene mellem Norge og Irak	691

1933			Side
Mars	18.	Skriv um brigde i stengjingsvedtekta for utsalsstader i Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke	71
»	29.	Skriv um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa i Bakke herad, Vest-Agder fylke	87
April	19.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Florø	137
»	21.	K u n n g j. om omsetningsavgift til statskassen av kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer	143
»	21.	K u n n g j. om omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin	144
»	21.	Res. om tillatelse for postvesenet til å selge forskjellige ting	146
»	28.	K u n n g j. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgetterminen 1 juli 1933—30 juni 1934	150
»	28.	K u n n g j. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1933 av sjokolade- og sukkervarer	156
»	28.	Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Åseral herad, Vest-Agder fylke	163
»	29.	Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Lardal herred, Vestfold fylke, og om vedtekt for herberge- og bevertnæringen sammesteds	163
»	29.	Skr. om salg og omsetning av nikotinsulfat og nikotin til å sprøite frukttrær og planter m. v.	163
Mai	5.	Res. ang. forskrifter om optagelse av bestilling på øl m. v.	166
»	6.	Skr. om forandring i lukningstiden for utsalgssteder i Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke	168
»	13.	Skriv um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Nesset herad, Møre fylke	227
»	15.	Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Uvdal herred, Buskerud fylke	228
»	19.	L o v nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m. v.	232
»	19.	L o v nr. 11 om omsetningsavgift	239
»	24.	Skr. om forandring i vedtektene for handelen på Lillehammer torv	250
Juni	1.	L o v nr. 1 om forandring i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien	266
»	2.	Skr. om tillatelse til fra Sverige å innføre tollbare varer som ikke er ledsaget av passerseddel over Hov i Idd herred	274
»	3.	Skr. om forandringer i vedtektene for torvhandelen i Porsgrunn	274
»	7.	Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Drøbak	276
»	9.	Skriv um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Vik herad, Sogn og Fjordane fylke	278
»	15.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Torsnes herred, Østfold fylke	281
»	16.	L o v nr. 4 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter	288
»	16.	M i d l e r t i d i g l o v nr. 7 om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild	289
»	16.	Res. om forbud mot å utføre hermetisk nedlagt brisling medmindre der foreligger tillatelse til utførselen fra A/S Hermetikkfabrikkenes brislingcentral	291
»	16.	Skr. om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Halden	292
»	19.	Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Molde	293
»	23.	Skr. om torvvedtekter for Notodden	294
»	23.	Vedtak om midlertidige bestemmelser for omsetning av skotøi	700
»	24.	L o v nr. 9 om innførsel av kull, koks og cinders	331
»	24.	Skr. om at tidspunktet for ikrafttredelsen av tillegget til §§ 1 og 3 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Halden utsettes inntil videre	356
»	29.	Res. om forskrifter for handel med såvarer	363

Side

Juli 3. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Svolvær 392
» 5. Skr. om at tilleggene til lukningsvedtekten for Halden skal tre i kraft 10 juli 1933 415
» 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sarpsborg 415
» 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Glemmen herred, Østfold fylke 415
» 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Kvikne herred, Hedmark fylke 415
» 5. Vedtak om forbud for aviser mot å gjøre forskjell i abonnementsprisen for sine abonnenter 415
» 5. Vedtak om priser på bevertningssteder i Oslo og Aker 415
» 6. Midlertidig lov nr. 3 om utførsel av storsild og vårsild . . 417
» 6. Lov nr. 15 om forandringer i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 452
» 6. Res. om at forannevnte lov nr. 15 av 6 juli 1933 trer i kraft straks . 452
» 6. Midlertidig lov nr. 16 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr 453
» 6. Lov nr. 17 om fordringer lydende på flere myntsorter 453
» 6. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen på visse varer . . 459
» 6. Res. om nye bestemmelser ang. handelspass utferdiget med hjemmel i § 15 i handelsloven av 21 juni 1929 460
» 6. Res. om bemyndigelse for Finans- og tolldepartementet til å utferdige nærmere bestemmelser om beregning og opkrevning av omsetningsavgift av visse varer (lov av 19 mai 1933 § 1) og om kontrollen hermed 465
» 6. Res. om bemyndigelse for Finans- og tolldepartementet til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 2 i Stortingets beslutning av 5 og 6 juli 1933 om omsetningsavgift på visse varer 465
» 6. Bestemmelser utferdiget i henhold til lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 om avgiftens beregning og erleggelse og kontrollen hermed 465
» 6. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Åsnes herred, Hedmark fylke 469
» 8. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Moss . 470
» 8. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gildeskål herred, Nordland fylke 470
» 8. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bjarkøy herred, Troms fylke 470
» 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Kråkerøy herred, Østfold fylke 470
» 10. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke 470
» 10. Skr. om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting (antikvar- og skraphandel) i Tønsberg 470
» 12. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Jeløy herred, Østfold fylke 471
» 12. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Nøtterøy herred, Vestfold Fylke 471
» 13. Res. ang. bestemmelse om innberetningsplikt til Handelsdepartementet vedrørende kjøp fra utlandet av kull, koks og cinders . 473
» 14. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sel herred, Opland fylke 473
» 17. Skr. om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Nøtterøy herred, Vestfold fylke 474
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Odda herred, Hordaland fylke 476
» 21. Skriv um brigde i vedtekta um stengjingstid for utsalsstader i Hamre herad, Hordaland fylke 476

1933 Side
Juli 25. Skr. om vedtekter for handel med brukte og kasserte ting i Sem herred, Vestfold fylke 476
» 26. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Laksevåg sogn, Hordaland fylke 476
» 27. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Tromsø 477
» 28. Res. om ikrafttreden av midlertidig lov nr. 16 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr av 6 juli 1933 . . . 477
» 28. Res. angående bestemmelser om utførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr i anledning av Englandsavtalen 477
» 28. Res. om oprettelse av Statens kullråd til bistand for Handelsdepartementet i anledning av Englandsavtalen 479
Aug. 3. Rundskr. ang. endringer i kgl. plakat av 20 september 1929 om handel med gifter, apotekervarer og en del andre varer og om tillegg til kgl. plakat av 2 mai 1930 om opbevaring, sending og omsetning av helsefarlige stoffer 482
» 5. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Svolvær . . . 488
» 18. Res. om salgs- og borttingningsrett for Sovjet-samveldets handelsrepresentasjon i Norge 504
» 18. Res. om forhøielse av årskvoten fra 125 til 330 tonn for utførsel av våtsaltet fisk til Storbritannia 505
» 18. Skriv um tillegg til den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Hetland herad, Rogaland fylke 506
» 24. Res. om salg av materiell fra telegrafvesenets lager til tilknytningsabonnementer ved rikstelefonstasjoner på landsbygden til abonnentenes eget bruk 507
» 24. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Solund herad, Sogn og Fjordane fylke 507
» 29. Skr. om regler vedrørende kontroll med utførsel av ferskt kjøtt — heri innbefattet lettsaltet flesk (bacon and ham) — fra Norge til Storbritannia 507
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Skjeberg herred, Østfold fylke 508
Septbr. 6. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gjestal herred, Rogaland fylke 510
» 6. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Gjestal herred, Rogaland fylke 510
» 6. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Kvæfjord herred, Troms fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds 510
» 15. Skr. ang. bestemmelser om smør som mottas til innblanding i margarin 523
» 16. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse for Røst herred, Nordland fylke 523
» 16. Skr. ang. betingelsene for at en ikke-innvåner av riket skal være fritatt for handelspassavgift 523
» 19. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gjerpen herred, Telemark fylke 526
» 20. Vedtak ang. bestemmelser for omsetning av norsk skotøi fra fabrikk eller grossist 527
» 22. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å utferdige bestemmelser om kontroll med eksport av fjærfeslakt 527
» 25. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sem herred, Vestfold fylke 528
» 29. Res. om ikrafttreden av lov nr. 10 av 24 juni 1932 om tønner for saltet sild, brisling og annen fisk samt rogn og agnskjell samt ang. forskrifter til gjennemførelse av loven 533
» 29. Vedtak om at det ved salg av oljefyringsanlegg er forbudt å pålegge kjøperen plikt til å kjøpe olje bare fra bestemte selskaper . . 539

Oktbr. 6. Res. om forandring i § 1 b og c i forskriftene om optagelse av bestilling på vin, fruktvin og mjød 550
» 7. Skr. om vedtekter for handel med brukte eller kasserte ting i Berg herred, Østfold fylke 551
» 18. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Porsgrunn 570
» 20. Vedtak ang. bestemmelser for salg av mineralvann i Bergen og Hordaland fylker 574
Novbr. 2. Res. om vedtekter for De norske klippfiskeksportørers landsforening til ordning av utførsel av klippfisk 583
» 2. Res. om forandringer i kgl. res. av 18 august 1933 ang. Sovjetsamveldets handelsrepresentasjon i Norge's rett til å utøve salgs- og borttingningsvirksomhet 591
» 2. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Brandval herred, Hedmark fylke 597
» 4. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Sarpsborg . 597
» 4. Skr. om forandringer i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Brandbu herred, Opland fylke 597
» 6. Skr. ang. bestemmelser om fangst, salg m. v. av kreps innen Hole og Norderhov herreder, Buskerud fylke 598
» 9. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Korgen herred, Nordland fylke 604
» 15. Regler for innkjøp og bruk av norsk smør til innblanding i margarin 607
» 15. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bodø 610
» 17. Res. om licensordning ved innførsel av kull, koks og cinders . . . 610
» 17. Skr. om forståelsen av § 3, 3. ledd, i lov om utilbørlig konkurranse av 7 juli 1922 611
» 18. Res. om regulering av innførsel av obligasjoner som lyder på betaling i fremmed mynt 611
» 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fredrikstad 612
» 20. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke 612
» 22. Skr. om endring i vedtekten for herberge- og beverternæringen i Sokndal landsogn, Rogaland fylke 613
» 24. Vedtak ang. konkurranseregulerende overenskomst for salget av Lumber Co's produkter 623
Desbr. 1. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser til kontroll med omsetningen og utførselen av håbrand 628
» 1. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige de fornødne bestemmelser til kontroll med utførselen av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr til Frankrike og Belgia 628
» 1. Res. om tillegg til de ved res. av 18 november 1933 fastsatte bestemmelser om regulering av innførsel av visse obligasjoner . 629
» 4. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Notodden 629
» 4. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bardu herred, Troms fylke 629
» 7. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Nøtterøy herred, Vestfold fylke 633
» 8. Res. ang. endring i forskriftene om innførsel, omsetning, sending, gjennemførsel, utførsel og tilvirkning av opium m. v. fastsatt ved plakat av 30 desember 1930 633
» 8. Skr. om at preparatene Dionin, Codeopect og Narkotin inntil videre skal være undtatt fra opiumslovens bestemmelser 634
» 8. Skr. om forandringer i vedtektene for handelen på Strømmen torv i Skedsmo herred, Akershus fylke 634
» 9. Skr. om hvorvidt de av et firma førte Smyrnafikner av kvalitet «Natural Figs» var frihandelsvarer 634

1933				Side
Desbr.	11.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Øvre Rendal herred, Hedmark fylke	634
»	15.	Res.	om betinget forbud mot utførsel av fersk storsild og fersk vårsild	635
»	15.	Res.	om at Koloradobillen inntil videre skal anses farlig for poteter og om endringer i reglene for innførsel av poteter fra utlandet	636
»	15.	Res.	om regulering av innførsel av brukte personautomobiler og brukte motorcykler	637
»	18.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vestre Gausdal herred, Opland fylke	657
»	20.	Res.	om ikrafttreden av lov nr. 4 av 16 juni 1933 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter og om utferdigelse av forskrifter i henhold til denne lov	657
»	20.	Res.	om fastsettelse av skibsavgifter til børser for året 1934	662
»	30.	Skr.	om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sunndal herred, Møre fylke	669

j. Brennevin, vin, øl m. v.

1933				
Mars	1.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Sarpsborg	62
»	29.	Skriv	um vedtekt for herbyrge- og vertshusnæringa i Bakke herad, Vest-Agder fylke	87
April	3.	Skr.	om bevilling til avgiftsfri utlevering av spiritus, denaturert med terpentinolje, til fremstilling av lakk, politur, ferniss o. l.	130
»	21.	Kunngj.	om omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin	144
»	28.	Kunngj.	om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934	150
»	28.	Kunngj.	om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1933 av til innenlandsk bruk avhendet brennevin	157
»	28.	Skr.	ang. spørsmålet om politiets adgang til å utstede attest for kjøp av denaturert sprit til medisinsk bruk	163
»	29.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Lardal herred, Vestfold fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds	163
Mai	5.	Res.	ang. forskrifter om optagelse av bestilling på øl	166
»	5.	Skr.	om kontrollen med skattefritt brennevin	167
»	12.	Kunngj.	om avgift til statskassen av brennevin (sprit) og av autoriserte reseptblanketter	221
Juni	24.	Kunngj.	om avgifter til statskassen fra 1 juli 1933 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen	350
»	30.	Skr.	om tillegg til avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1933	389
Juli	5.		Vedtak om priser på bevertningssteder i Oslo og Aker	415
»	6.	Midlertidig lov	nr. 18 om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene	454
»	12.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Nøtterøy herred, Vestfold fylke	471
Aug.	5.	Skr.	om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Svolvær	488
Septbr.	6.	Skr.	om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Gjestal herred, Rogaland fylke	510
»	6.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse i Kvæfjord herred, Troms fylke, og om vedtekt for herberge- og beverternæringen sammesteds	510
»	16.	Skr.	om herberge- og beverterlovens anvendelse for Røst herred, Nordland fylke	523
Oktbr.	6.	Res.	om forandring i § 1 b og c i forskriftene om optagelse av bestilling på vin, fruktvin og mjød	550

1933 Side
Oktbr. 27. Res. ang. forskrifter om forordning og utlevering av vin til medisinsk bruk . . . 577
Novbr. 4. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Sarpsborg 597
» 9. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Korgen herred, Nordland fylke . . . 604
» 17. Res. om plikt for funksjonærene ved A/S Vinmonopolet til å betale 6 % av lønnen i pensjonsinnskudd . . . 610
» 22. Skr. om endring i vedtekten for herberge- og beverternæringen i Sokndal landsogn, Rogaland fylke . . . 613
Desbr. 7. Skr. om vedtekt for herberge- og beverternæringen i Nøtterøy herred, Vestfold fylke . . . 633
» 11. Skr. om herberge- og beverterlovens anvendelse i Øvre Rendal herred, Hedmark fylke . . . 634

1933 *k. Foranstaltning i anledning av krig eller dyrtid. Offentlig næringsdrift.*
Febr. 21. Vedtak ang. bestemmelser om minstepriser m. v. for hermetisk nedlagte fiskeboller, seikaker og torskerogn . . . 58
April 25. Skr. om hvorvidt Statens kornforretning antas å være forpliktet til å gi oplysninger til ligningsmyndighetene om hvad kornprodusentene har solgt til staten av korn . . . 150
Juni 17. Vedtak vedrørende offentliggjørelse av meldinger om bilforsikring 700
» 23. Vedtak om midlertidige bestemmelser for omsetning av skotøi . . 700
» 24. Lov nr. 9 om innførsel av kull, koks og cinders . . . 331
Juli 5. Vedtak om forbud for aviser mot å gjøre forskjell i abonnementsprisen for sine abonnenter . . . 415
» 5. Vedtak om priser på bevertningssteder i Oslo og Aker . . . 415
» 13. Res. ang. bestemmelse om innberetningsplikt til Handelsdepartementet vedrørende kjøp fra utlandet av kull, koks og cinders 473
» 28. Res. om oprettelse av Statens kullråd til bistand for Handelsdepartementet i anledning av Englandsavtalen . . . 479
Septbr. 20. Vedtak ang. bestemmelser for omsetning av norsk skotøi fra fabrikk eller grossist . . . 527
» 29. Vedtak om at det ved salg av oljefyringsanlegg er forbudt å pålegge kjøperen plikt til å kjøpe olje bare fra bestemte selskaper . . 539
Oktbr. 20. Vedtak ang. bestemmelser for salg av mineralvann i Bergen og Hordaland fylker . . . 574
» 27. Res. om forandring av den ved res. av 29 november 1929 fastsatte arbeidsordning for Kornankenevnden . . . 579
Novbr. 17. Res. om licensordning ved innførsel av kull, koks og cinders . . . 610
» 24. Vedtak ang. konkurranseregulerende overenskomst for salget av Lumber Co's produkter . . . 623

15. Sjøfartsforhold.

1930 *a. Sjøfart.*
Mai 8. Venskaps-, handels- og sjøfartstraktat mellem Norge og Persia . . 686
1931
Mars 16. Bosettelses-, handels- og sjøfartstraktat mellem Norge og Tyrkia . . 686
1933
Janr. 20. Res. om forskjellige endringer i karantenereglementet av 27 januar 1922 17
» 30. Skr. om forandring i bekjentgjørelsen om transport av spesielt ildsfarlig stoff ombord på passasjerskib . . . 25
Febr. 10. Rundskr. om de ved res. av 20 januar 1933 foretatte endringer i karantenereglementet . . . 40
» 16. Res. ang. forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste i skib av hensyn til sikkerheten til sjøs . . . 43
Mars 10. Avtale ang. fritagelse for lastemerketvang for fartøi i grensefarten mellem Norge og Sverige . . . 691

1933			Side
Mars	29.	Skr. om forståelsen av karantenereglementets § 7	87
Mars – April	20. – 11.	Avtale om ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass	691
April – April	5. – 28.	Avtale mellem Norge og Hellas om gjensidig ophevelse av konsulatvisum på sundhetspass	691
Mai	9.	St. besl. om forandring av gebyrtariffen for skibskontrollens besiktelser	169
Juni	7.	Skr. om en endring i det reglement der som bilag I er tilknyttet den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, London 31 mai 1929	276
»	16.	Lov nr. 6 om forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov	289
»	24.	Res. ang. forskrifter om kontroll med fremmede skib i norske havner	351
Juli	4.	Tillegg til «Forskrifter for utgassing av skib med blåsyregass med blåsyreholdig pulver som middel til å utrydde rotter, veggelus, kakerlakker og møll m. m.»	412
»	8.	Overenskomst mellem Norge og Danmark om oprettelse av ruteforbindelse Kristiansand—Hirtshals	469
Aug.	11.	Res. om ikrafttreden bl. a. av lov nr. 2 av 31 mai 1929 og forandringer i lov om registrering av skib av 4 mai 1901 og lov nr. 4 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om sjøfarten av 20 juli 1893	489
Oktbr.	13.	Rundskr. ang. den mellem en rekke stater trufne avtale om gjensidig å frafalle krav om konsulatvisum på sundhetspass for fartøier	554
Novbr.	2.	Vilkår for anlegg og drift av radiostasjoner ombord på norske skib (skibsstasjoner)	592
Desbr.	20.	Res. om fastsettelse av skibsavgifter til børser for året 1934	662

b. Skibsregistrering.

Se under C nr. 19.

c. Skibsmåling.

d. Skibsfører. Skibsmannskap m. v.

1933			
Febr. – Mars	9. – 3.	Noteveksling om gjensidige passlettelser for norske og tyske sjømenn	691
Mars	8.	Skr. ang. en sjømann som blev avmønstret i utlandet fra norsk skib efter et skadetilfelle	691
Juni	21.	Skr. ang. et spørsmål om krav på hyre eller ekstrahyre efter sjømannslovens §§ 18 og 24	293
»	29.	Res. om utsettelse til 1 januar 1934 med ikrafttreden av lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923	363
Juli	10.	Skr. ang. et spørsmål om krav på ekstrahyre eller reisegodtgjørelse efter § 40, jfr. § 34, i sjømannsloven	471
Oktbr.	9.	Avtale med Sverige om tollfrihet for julegaver til sjømenn	552
Novbr.	4.	Skr. om hvorvidt en sjømann som er mønstret i strid med bestemmelsen i sjømannslovens § 10 om lavalder, må sies å ha tilhørt skibets besetning	598
»	22.	Skr. ang. skjema for avregningsbok for sjømenn	613
Desbr.	20.	Res. om utsettelse med ikrafttreden av lov om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen av 9 februar 1923	662

e. Losvesen.

1933			
Febr.	16.	Res. om et tillegg til § 35 i instruksjon om losvesenet av 17 oktober 1930	55
Mars	4.	Skr. om at andel i lospengene i henhold til loslovens § 27,5 ikke tilkommer kystlos eller kjentmann som er fast ansatt ombord i rutegående skib	64

1933				Side
Mars	8.	Skr.	om losplikt for 3 utenlandske fartøier	67
»	24.	Lov	nr. 12 om midlertidig forhøielse av losbetalingen	81
»	24.	Res.	om bemyndigelse for Forsvarsdepartementet til å treffe de nødvendige forføininger i anledning av forannevnte lov av 24 mars 1933 nr. 12	82
April	6.	Skr.	vedrørende forståelsen av loslovens § 2	132
»	22.	Skr.	ang. spørsmålet om losplikt for fartøier som avgår til polaregnene med videnskapsmenn, med jaktselskaper eller med personer som skal overvintre	147
Mai	30.	Skr.	ang. fritagelse for losplikt i henhold til bestemmelsen i loslovens § 5, 6. ledd	257
Juni	2.	Skr.	vedrørende loslovens § 28 annet ledd	274
»	15.	Skr.	ang. spørsmålet om losplikt for et fartøi som på vei fra utlandet til utlandet anløp norsk havn for utbedring av skade på rorledningen	281
Aug.	2.	Skr.	hvori samtykkes i at et fartøi, som underveis fra utlandet skulde anløpe Tromsø for å avhente 2 på sykehuset dersteds liggende sjømenn, behandles som losfritt	481
Septbr.	16.	Skr.	ang. spørsmål om losplikt for et fartøi som kom fra utlandet og skulde til Vardø, jfr. loslovens § 3 og § 30,6	525
»	16.	Skr.	om anvendelsen av loslovens § 30,6 for 2 fartøier som på reise fra Bergen til England var nødt til å anløpe Kristiansand for å fylle kull	525
Novbr.	11.	Skr.	ang. losplikt for et fartøi, som på vei fra utlandet til utlandet anløp Harstad, hvor bunkers blev inntatt og kjelereparasjon utført	606
»	22.	Skr.	om at turistskib som anløper norsk havn i henhold til tolloven av 22 juni 1922 § 14, blir å anse som losplikting	618
»	25.	Skr.	ang. forståelsen av loslovens § 3, § 27,1 og § 30,6	624

f. Havne- og fyrvesen. Redningsvesen.

1933				
Febr.	20.	Skr.	ang. bestemmelse om sakte fart for maskindrevne fartøier ved passering av Randøsund	56
April	11.	Skr.	om tillegg til § 3 i «Regler for benyttelse av Egersund havnevesens brygger»	135
Juni	24.	Lov	nr. 8 om havneveseñet	302
Juli	17.	Skr.	om nye takster og vedtekter for Horten havn	474
»	17.	Skr.	om nedsettelse av tonnasjeavgiften i Kvinesdal herred, Vest-Agder fylke	475
»	17.	Skr.	om forhøielse av en del havneavgifter i Bergen	475
Aug.	11.	Res.	om ikrafttreden bl. a. av lov nr. 1 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894	489

16. Kommunikasjonsvesen.

a. Veivesen. Motorvognkjøring.

1933				
Mars	14.	Skr.	om nedsettelse av hastigheten for motorvognkjøring på veistrekningen fra Feda brygge til veikrysset ved riksveien i Feda herred, Vest-Agder fylke	70
»	24.	Midlertidig lov	nr. 9 om avgift av bensin og av gummiringer for motorvogner til delvis dekning av statens utgifter vedkommende veivesenet	80
»	30.	Skr.	om forbud mot motorvognkjøring under teleløsning m. v. på fylkesveien Årdal—Fister—Hjelmeland—Tøtlandsvik med arm til Fister brygge i Rogaland fylke	88
»	31.	Skr.	om ophevelse av kgl. res. av 1 mai 1925 ang. innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig befordring av personer med motorvogn uten rute på veistrekningen Steinkjer—Namsos	92

1933 Side
April 1. Skr. om innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig motorvognkjøring på en del veistrekninger i Telemark fylke . . . 130
» 21. K u n n g j. um vegavgifter m. v. i budgetterminen 1933—1934 . . 142
» 28. K u n n g j. om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 150
Mai 19. L o v nr. 2 om forandringer i lov om veivesenet 230
» 22. Skriv um nye avgrensingsfyresegner for fortenestkøyring med motorvogn på vegen Eidsfjord—Haugastøl, Hordaland og Buskerud fylker 250
Juni 2. L o v nr. 3 um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 . . 268
» 2. Brigde i fyresegnene frå Arbeidsdepartementet av 20 desember 1926 §§ 4 og 5 — fastsette 2 juni 1933 etter lov frå same dagen um brigde i motorvognlovi 272
» 16. Res. om fastsettelse av kostgodtgjørelse for veiopsynsmenn på reiser innen deres tjenestedistrikt 292
» 17. Vedtak ang. offentliggjørelse av meldinger om bilforsikring 700
» 19. Skriv um avgrensingsfyresegner for skyssing med motorvogn på hovudvegen Åndalsnes—Opland fylkesgrenser. 293
» 24. L o v nr. 12 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. 334
» 27. Skriv um avgrensingfyresegner for skyssing med motorvogn på vegstrekningane Vinsnes (Tonning)—Grodås—Møre fylkesgrense og Øyebakken—Nordfjordeid—Haus i Davik, Sogn og Fjordane fylke 361
» 28. Skriv um avgrensingsfyresegner for skyssing med motorvogn utan rute på vegen Bergen—Trengereid. 362
» 29. Skr. ang. innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig personbefordring med motorvogn uten rute i en del herreder i Buskerud fylke 369
» 30. Rundskr. om skatt på motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v. 388
Aug. 11. Res. um forbod mot å køyra eller rida over Skamsar bru i Skjåk . . 489
Septbr. 30. Endring i cirkulære av 20 desember 1926 til politimestre, skattefogder, bilsakkyndige m. fl. 539
Desbr. 15. Res. om regulering av innførsel av brukte personautomobiler og brukte motorcykler 637

1933 *b. Skyssvesen.*
Mai 12. L o v nr. 2 om endring i lov om offentlige skyss-stasjoner av 11 juli 1924 174

1933 *c. Jernbaner.*
Janr. 27. Res. om forlengelse av fristen for Sognsvannsbanens og sidelinjen Tåsen—Sagenes ferdigbygning 24
Febr. 8. Skr. om levering av lægemidler fra Rikshospitalets apotek til Norges statsbaners samaritankasser 31
» 10. Res. om samtykke til at Aker kommunes konsesjon på sporvei fra Oslo bygrense til Grefsen jernbanestasjon i Aker overdras til A/S Oslo sporveier 38
Mars 24. Res. om aldersgrensen for visse stillinger i sikkerhetstjenesten ved statsbanene 83
Mai 26. Res. om konsesjon på anlegg og drift av en forlengelse av Smestadbanen fra Smestadbakken til Makrellbekken i Aker 253
Juli 3. Skr. vedr. et nytt bilag I til den internasjonale overenskomst om befordring av gods på jernbanene og om en overenskomst

mellem visse land om lempeligere bestemmelser for transport av det i nevnte bilag omhandlede gods (sprengstoffer og lign.) 393
Juli 13. Res. om regler for godtgjørelse for baneformenn, banevoktere og banevokteraspiranter ved Solørbanen for fravær fra kvarter 473
Oktbr. 27. Res. om behandlingen av spørsmål om forandringer i vedtektene for Statsbanenes pensjonskasse og Hovedbanens pensjonskasse 580
Novbr. 2. Res. om regler for godtgjørelse for baneformenn og banevoktere ved banestrekningen Namsos—Grong for fravær fra kvarter . 592
» 10. Res. om godkjennelse av overenskomst om sammenslutning av Holmenkollbanen med Smestadbanen og Sognsvannsbanen m.v. 605

1933 *d. Vassdrags- og elektrisitetsvesen.*

Janr. 3. Skr. om adgang til å formuesbeskatte de en gård tilliggende årlige stetsevarende erstatninger for ulemper ved vassdragsregulering 3
April 7. Lov om endring i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg 133
» 7. Res. om forandringer i takstregulativet for Bandak—Norsjøkanalen 134
Juni 1. Skr. om forandringer i forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 med tilleggsforskrifter 260
» 16. Res. om nedsettelse av takstene for Fredrikshaldskanalen . . . 292
» 29. Res. ang. nye vedtekter om husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning i Trysil herred, Hedmark fylke 369
Juli 3. Skr. om forandring i forskriftene for elektriske anlegg 393
Aug. 11. Res. om forandring av § 4 i reglene for styret av Norsjø—Skienkanalen og Bandak—Norsjøkanalen 489
Desbr. 20. Res. om fastsettelse av kontroll med en del installasjonsmateriell og apparater for lav spenning 662

1933 *e. Postvesen.*

Febr. 10. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å tilstå en høiere portorabatt ved masseforsendelser av trykksaker og vareprøver innenlands 38
Mars 2. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å avslutte tilleggsoverenskomst med Poststyret i Canada om utveksling av verdipakker 62
1932 Oktbr. 12. / 1933 Mars 13. Tillegg til overenskomst av 1926 om utveksling av postpakker mellem Norge og Canada 691
April 7. Res. om fullmakt for Poststyret til å treffe avtale med den islandske poststyrelse om utveksling av utgiverkorsbånd 134
» 21. Res. om tillatelse for postvesenet til å selge forskjellige ting . . . 146
Juni 9. Lov om endringer i lov om postvesenet av 8 juni 1928 277
» 16. Res. om gjeninnførelse av tjenestemerker for statens post 291
» 16. Reglement ang. portofrihet, frankering av statens og kommunenes post 692
» 21. Rundskr. om hvorvidt en kommune ved sending av penger til å dekke tilgodehavender hos kommunen har adgang til å legge ved tjenestemerker til porto for kvittering 293
Juli 13. Res. om tollfrihet for matriser og klisjeer i brevforsendelser . . . 473
Septbr. 15. Res. om forandring av betegnelsen «postvesenet» til «postverket» . 520
» 29. Res. om bemyndigelse for Poststyret til å treffe avtale om endringer i postoverenskomstene med Danmark, Sverige og Finnland . 538
» 29. Res. om postopkrav på almindelige innenrikske brevpostforsendelser 538
Oktbr. 10. Skr. om endringer i visse postoverenskomster med Danmark, Sverige og Finnland 552
Novbr. 2. Res. om forhøielse av maksimumsbeløpet for innenrikske opkravsforsendelser 592

1933 Side
Novbr. 9. Skr. om at der i postpakker merket «Medisin» ikke må sendes annet enn hvad der efter Poststyrets «Særbestemmelser om medisinpakker» A, 1 går inn under «Medisin» 604
» 20. Cirk. ang. frankering av brevpost fra Norge til steder under fremmed herredømme som Falklandsøiene og Syd-Georgia 612
Desbr. 23. Skr. om at ligningsnevnden kan bruke tjenestemerker for meddelelse av oplysninger i henhold til landskattelovens § 86, byskattelovens § 79 665
» 29. Rundskr. om bruken av tjenestemerker 669

f. Telegraf og telefon.

1933
Febr. 16. Res. ang. forskrifter om radioanlegg og radiotjeneste i skib av hensyn til sikkerheten tilsjøs 43
» 16. Res. om bemyndigelse for telegrafdirektøren til å gjennemføre bestemmelsene i det nye Madrid-reglement forsåvidt angår brevtelegrammer og leilighetstelegrammer samt nedsettelse av taksten for iltelegrammer 55
April 21. Lov nr. 2 om endring i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg, med senere tilleggslover 140
» 21. Res. om fastsettelse av nytt krigstelegrafreglement 146
Juni 24. Lov nr. 13 om kringkasting 335
Juli 6. Res. um at lov frå 21 april 1933 um «Endring i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg, med senere tilleggslover» vert sett i verk frå 1 juli 1934 461
Aug. 24. Res. om salg av materiell fra telegrafvesenets lager til tilknytningsabonnenter ved rikstelefonstasjoner på landsbygden til abonnentenes eget bruk 507
Septbr. 15. Res. om forandring av betegnelsen «telegrafvesenet» til «telegrafverket» 520
Novbr. 2. Vilkår for anlegg og drift av radiostasjoner ombord på norske skib (skibsstasjoner) 592
Desbr. 15. Res. om bemyndigelse for Handelsdepartementet til å utferdige nytt innenriksk telegrafreglement 636
» 18. Norsk telegrafreglement 638

g. Luftfart.

1929
Juni 15. } Protokoller om endringer i den internasjonale overenskomst om
Desbr. 11. } regulering av luftfarten av 13 oktober 1919 686
1933
April 20. Rundskr. ang. luftfartsulykker 137
Novbr. 17. Res. om ophevelse av den ved kgl. res. av 6 september 1918 opprettede luftforsvarskommisjon («Luftvernrådet») 611

17. Omsetnings- og kredittvesen.

a. Bank- og pengevesen.

1933
Janr. 3. Provisor. anordn. om visse pengefordringer 1
» 27. Res. om utferdigelse av forskrifter for Garantikassen for sparebanker 24
Febr. 20. Forandringer i reglementet for Norges bank 56
Mars 24. Lov nr. 7 om forandring i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 79
April 28. Res. om forandring i reglementet for Kongeriket Norges hypotekbank 161
Mai 12. Lov nr. 1 om tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924 . . . 174
» 20. Rundskr. bl. a. om adgang for Kongen til å treffe bestemmelse om fordeling av en sparebanks kommuneskatt, hvor banken er felles for flere kommuner 246

1933			Side
Juni	7.	Skr. om beskatning av en sparebanks grunnfond	277
»	12.	Forandring i reglementet for Norges bank	279
»	22.	Skr. om den underretningsplikt som omhandles i hypotekbanklovens § 19 og flere lignende lovbestemmelser jfr. tvangsfullbyrdelseslovens § 122	294
»	24.	Lov nr. 14 om forandringer i lov om sparebanker av 4 juli 1924	338
Juli	6.	Lov nr. 7 om Lånekassen for jordbrukere	423
»	6.	Lov nr. 9 om Den norske stats fiskeribank	434
Aug.	11.	Res. om ikrafttreden av lov nr. 7 om Lånekassen for jordbrukere og om regler for lånenes forrentning og avdragning	489
Septbr.	11.	Forandring i reglementet for Norges bank	516
Novbr	8.	Skr. ang. bestemmelsen i landskattelovens § 35 siste ledd (tilleggslov av 12 mai 1933) om fordeling av en sparebanks kommuneskatt	603
Desbr.	4.	Forandringer i reglementet for Norges bank	629
		Umsetjing til nynorsk av lov frå 14 mars 1932 um tillegg til lov um sparebankar frå 4 juli 1924	545
		Umsetjing til nynorsk av lov nr. 2 frå 29 juni 1932 um millombils tillegg til lov um sparebankar frå 4 juli 1924 (med seinare brigde)	545
		Umsetjing til nynorsk av lov nr. 3 frå 29 juni 1932 um garantikasse for sparebankar	546
		Umsetjing til nynorsk av lov nr. 1 frå 12 mai 1933 um tillegg til lov um sparebankar frå 4 juli 1924	546
		Umsetjing til nynorsk av lov nr. 14 frå 24 juni 1933 um brigde i lov um sparebankar frå 4 juli 1924	546

1933		*b. Mål, vekt, vrakning.*	
Aug.	16.	Skr. om forandringer i og tilføielser til justerreglementet av 15 desember 1922	493

1933		**18. Forsikringsvesen.**	
Mars	24.	Lov nr. 5 om forandring i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om aktieselskaper og kommanditaktieselskaper av 19 juli 1910	75
»	24.	Skr. om en forsikringstagers rett efter bestemmelsen i lov om forsikringsavtaler § 116 første ledd	83
Juni	16.	Lov nr. 3 om endringer i lov om syketrygd av 6 juni 1930, jfr. lov av 27 mai 1932	285
»	16.	Res. om fastsettelse av inntektsgrensen for frivillig syketrygd	291
»	17.	Vedtak ang. offentliggjørelse av meldinger om bilforsikring	700
Juli	6.	Res. om fastsettelse av en annen frist enn den i forsikringsavtalelovens § 30 tredje punktum bestemte, forsåvidt angår husleieforsikring	460
Novbr.	2.	Res. om regnskapsførselen og forvaltningen m. v. av det i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85, 3 omhandlede fond	592
»	8.	Vedtak ang. regulerende bestemmelser om premietariffer m. v. for bilforsikring	603
Desbr.	1.	Res. om fastsettelse av ny normalpremietariff for trygdekassene	628

1933		**19. Konsesjon.**	
Mars	24.	Lov nr. 6 om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven	75
Mai	26.	Res. om konsesjon på anlegg og drift av en forlengelse av Smestadbanen fra Smestadbakken til Makrellbekken i Aker	253
Juni	24.	Res. om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for utenbygdsboende for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke	356

1933 Side
Novbr. 2. Vilkår for anlegg og drift av radiostasjoner ombord på norske skib (skibsstasjoner) 592
» 24. Res. om nedsettelse av jord- og skogkonsesjonsgrensene for innenbygdsboende for Vestre Toten herred, Opland fylke 622

20. Sociale anliggender.

1928 Jfr. nr. 18 Forsikringsvesen.
Juni 16. Utkast til overenskomst om å skape en ordning til å sette minstelønn, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 16 juni 1928 686
1929
Juni 21. Utkast til overenskomst om merkning av vekt på tunge kolli som fraktes med fartøi, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 21 juni 1929 . . . 686
1930
Juni 28. Utkast til overenskomst om tvangsarbeide, vedtatt av Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse i Genève 28 juni 1930 686
1933
Mars 24. Lov nr. 4 om endringer i og forlenget gyldighet av lov om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923 og 15 juni 1928 74
April 28. Res. om ophevelse av den ene stilling som kretsmeglingsmann for Østlandets krets 161
Mai 26. Res. om ophør av en del offentlige arbeidskontorer 252
Juni 24. Millombils lov nr. 7 um edruskapsnemnder m. m. 300
Juli 6. Lov nr. 8 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 428
» 6. Midlertidig lov nr. 18 om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene 454
» 28. Res. om ikrafttreden av lov nr. 8 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 477
Oktbr. 14. Kunngj. om plikt til å melde leieforhøielser til Oslo kontrollnevnd 556

21. Svalbard, Jan Mayen og norske biland.

1933
Mars 24. Lov nr. 1 om forandring i lov om Bouvet-øya av 27 februar 1930 73
April 7. Res. om ophevelse av de ved forskjellige resolusjoner trufne bestemmelser ang. Eirik Raudes land på Øst-Grønland og en del av Sydøst-Grønland 134
» 21. Lov nr. 3 om forandringer i lov av 15 juli 1925 om skatt til Svalbard på formue og inntekt 141
» 21. Kunngj. om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1933—1934 144
» 28. Kunngj. om avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard 158
Juli 13. Res. vedr. administrasjonen m. v. av Peter I's øy 472

22. Forsvarsvesen.

a. Militærvesen i almindelighet.

1933
Janr. 20. Res. om fastsettelse av «Veiledning i militær lægebedømmelse» . . 19
Febr. 10. St. vedtak om ny forsvarsordning 38
April 21. Res. om fastsettelse av nytt krigstelegrafreglement 146
» 28. Res. um fastsetjing av fyresegner um skrivemåten av stadnamn . 158
Mai 5. Lov nr. 2 om tillegg til midlertidig lov av 22 juni 1928 om pensjonering av officerer og underofficerer som frivillig fratrer sine stillinger eller stilles overtallige med full lønn som følge av den i 1927 besluttede nye forsvarsordning 166
» 10. Administrative regler for frivillig militær utdannelse 170

1933 Side
Mai 19. Lov nr. 5 om endringer i loven om aldersgrenser for fastlønt militært befal av 6 juni 1930 235
» 31. Skr. om en tilføielse til de administrative regler for frivillig militær utdannelse av 10 mai 1933 257
Novbr. 17. Res. om ophevelse av den ved kgl. res. av 6 september 1918 oprettede luftforsvarskommisjon («Luftvernrådet») 611

b. Hæren.

1933
Mars 10. Res. ang. bestemmelser om almindelig forbehold ved ansettelse av fastlønt befal i hæren 68
Juli 3. St. besl. om forandringer i regulativet for tillegg til hærens tjenestemenn under tjeneste i fred 390

c. Flåten.

1933
Juni 16. Res. om maksimumsalder for avansement fra kaptein til kommandørkaptein i Sjøofficerskorpset 292
Juli 3. St. besl. om forandringer i regulativet for tillegg m. v. for marinens tjenestemenn under tjeneste i fred 391

23. Finansvesen.

a. Statens eiendommer og rettigheter. Statsgjelden.

1933
Mars 24. Nye bruksregler for Grønning statsalmenning Skogn herred, Nord-Trøndelag fylke 83
Juni 28. Bruksregler for Grimsdal statsalmenning og Kolletholen 361

b. Stiftelser. Legater m. v.

1933
Janr. 14. Stadf. på «Hans Johnsen og søster Josefine Johnsens legat» til fordel for tuberkuløse eller kreftlidende på Langestrand 13
» 16. Stadf. på «Mikkel E. Roen og hustru & søns sykelegat» for Nes i Hallingdal 13
» 17. Stadf. på «Søstrene Margrethe og Maren Andersens legat til fordel for Risør Indremissionsforening» 14
» 17. Stadf. på «Søstrene Margrethe og Maren Andersens legat til fordel for Risør barnehjem» 14
» 17. Stadf. på «Dr. Ragnvald Øyens legat til tuberkulosens bekjempelse i Norge», fortrinsvis for patienter fra Stor-Elvdal 14
» 18. Stadf. på «Gunder Egelands legat» til fordel for verdige trengende i Vestre Moland sogn 14
» 18. Stadf. på «Veterinærkaptein N. Myklebys legat» til oplæring av lærenem og lærelysten ungdom i Åmot i teoretisk kunnskap og praktiske ferdigheter 14
» 18. Stadf. på «Grosserer Carl Krogh og hustru Mathilda Kroghs legat til fordel for et konsertorkester i Oslo» 15
» 18. Stadf. på «Fabrikkeier Hans Mustads legat» til støtte for det videnskabelige arbeide ved Norges tekniske høiskole 15
» 18. Stadf. på «Pastor Sofus Langberg Thormodsæters legat for norsk kirkehistorie» 15
» 18. Stadf. på «Legat for trengende sjøfolk eller deres efterlatte» 15
» 20. Stadf. på «Nils Hunnes legat» til fordel for ungdom i Volda herred 19
» 23. Stadf. på «Wilhelm og Marie Holdt's legat» til gamle og syke og til unges utdannelse ved høiere læreanstalter 19
» 23. Stadf. på fondet «Nord-Norges Universitet» til understøttelse av videnskabelig arbeide i og for Nord-Norge 19
» 23. Stadf. på «Nord-Norges Fond» til understøttelse av videnskabelig arbeide i og for Nord-Norge samt til stipendier for universitetsstuderende fra Nord-Norge 19

1933 Side
Janr. 23. Stadf. på «Fondet til Karlsøys vel og sokneprest Mikael Skjelderup Kobros minne» 19
» 28. Stadf. på «Fond for Nidaros Domkirkes kunstneriske utstyr og dettes vedlikehold» 24
Febr. 2. Stadf. på «Overlæge Batt og hustrus fond» til trengende patienter ved Namdal sykehus 28
» 3. Stadf. på «Vognfabrikant Christen Christensen og hustru Hulda Christensens legat» til Trefoldighets menighets fattigpleie og samme menighets gamlehjem i Oslo 29
» 3. Stadf. på «Skibsreder Emil Knudsens legat» til fordel for verdige trengende i Lillesand, fortrinsvis sjøfolk 29
» 3. Stadf. på «Jakob Sivertsen Egtrø og hustru Iverikke Paulsdatters legat til beste for Leinstrand sogn» 30
» 3. Stadf. på «Overlæge Batt's legat for Namdalen» til utdannelse for unge menn og kvinner 30
» 3. Stadf. på «Arne Olsen Daviknes's legat til hjelp for trengende syke i Davik sogn» 30
» 7. Stadf. på «Arne Olsen Daviknes's legat til julegaver til trengende i Davik krets» 30
» 7. Stadf. på «Engebret Thoresens legat til Elverum forening for hedningemisjonen» 30
» 16. Stadf. på «Fru Ada Emily Bødtkers legat» til Kristiansunds barnehjem og Kristiansunds sykehus 55
» 23. Stadf. på «Frøken Lilli Tellefsens Legat» til innkjøp av håndarbeider for syke ved Nordstrand sogns tuberkulosehjem 59
» 23. Stadf. på «Alma Meyers Minde» til verdige trengende kvinner i Horten 59
Mars 6. Stadf. på «Vanførelegatet frå brørne Lars og Øystein Ous» til fordel for vanføre i Eid herred 64
» 6. Stadf. på «Maleren Nicolay Ulfsten's Legat» til lovende unge bergenske malere 65
» 6. Stadf. på «Legatet til Carl og Mathilda Kroghs barnehjem» til oprettelse og drift av et barnehjem i Oslo eller omegn 65
» 6. Stadf. på «Hans Hysings legat til understøttelse for ældre veltjente skibsførere og styrmænd af Bergen eller enker efter saadanne» 65
» 6. Stadf. på «Lærer Andreas Sombys legat» til videre utdannelse for ungdom hjemmehørende i Sørøysund herred 65
» 8. Stadf. på «Bankier, cand. juris Johs. G. Heftyes Legat til Det norske Studentersamfund» 66
» 8. Stadf. på «John Mæhlums Østfjelds legat» til fredning og forbedring av havneganger m. v. i Ringebu Østfjell 66
» 15. Stadf. på «J. L. Malthes legat til Nasjonalgalleriet» til innkjøp av eldre kobberstikk eller andre grafiske arbeid samt håndtegninger 70
» 15. Stadf. på «Søstrene Ulstads legat» til trengende enker og ugifte damer i Trondheim 70
» 21. Stadf. på «Jærens vernelags reservefond» 73
» 21. Stadf. på «Fru Karoline Madsen Sandtrøens legat» til fordel for Holmen skoles barneboksamling, Tynset 73
» 22. Stadf. på «Hans Joh. Bøens legat» til hjelp for syke og fattige innen Aremark herred 73
» 27. Stadf. på «Marie Sjølies legat til opførelse og drift av et tuberkulose- eller sykehjem for Ytre Rendal» 84
» 29. Stadf. på «Skibsreder Andreas August Olsen og hustru Charlotte, født Helmers legat» til fordel for en del forskjellige veldedige formål i Bergen 86
April 3. Stadf. på «Skibsreder Fred. Olsens Fond» 130
» 25. Stadf. på «Hans Georg Hanssen og hustrus legat» for gamle trengende menn eller kvinner i Oslo 149

1933 Side

April 25. Stadf. på «Skibsreder J. M. Jonasen Haugen og hustrus legat» til videreutdannelse for elever utgått fra Spydeberg folkeskole 149
» 25. Stadf. på «Lærer Ole Andersen Strømmes legat» for tuberkuløse hjemmehørende i Sør-Odal 150
» 25. Stadf. på «Knud O. Tormodsgaards legat» til verdige trengende i Ål herred 150
Mai 16. Stadf. på «Eidsvoll Østre Arbeidersamfunds fond 1933» til utdannelse for ungdom innen Eidsvoll ved småbruk-, hagebruk- og landbruksskoler, husmorskoler, håndverk- og industriskoler 228
» 18. Stadf. på «Johs. G. Heftyes legat til kurophold for lungetuberkuløse, hjemstavnsberettiget i Oslo» 229
» 18. Stadf. på «Gyldendal Norsk Forlags legat for norsk litteratur» . . . 229
» 18. Stadf. på «Drifts- og vedlikeholdsfond for Dale Gamleheim» . . . 229
» 23. Stadf. på «Fru Margot Trygstads gave til skofond ved Singsaker skole» 250
» 23. Stadf. på «Marie Strandbakkens Legat» til aktverdige gamle arbeidere eller småbrukere i Veldre sogn 250
Juni 22. Stadf. på «Brevik kommunale fond til ophjelp av folkehelsen . . . 294
» 22. Stadf. på «Ole Kristian Sølies legat til minne om sønnen Olaf Olsen Sølie» til fordel for trengende fiskere i Eidanger 294
» 24. Stadf. på «Landbruksdirektør G. Tandbergs Legat» til fordel for Det Norske Myrselskap 356
» 24. Stadf. på «Torvingeniør J. G. Thaulows legat til undersøkelse og utnyttelse av torvmyrer i Norge» 356
» 26. Stadf. på «Musiklærer Anton Juels Legat» til fordel for Det Norske Myrselskap 356
» 26. Stadf. på «Bankier Joh.'s Heftyes Legat» til fordel for Det Norske Myrselskap 356
Aug. 1. Stadf. på G. M. Dannevigs og hustru Elise Dannevigs legat til Hisøy kirke 481
» 2. Stadf. på Julegaven til trengende damer av middelklassen i Levanger 481
» 3. Stadf. på Sandefjord seilforenings legat 482
» 15. Stadf. på Lektor Otto Bergs legat til begavet, lærelysten, ubemidlet ungdom i Våler, Solør 493
» 15. Stadf. på Moss høiere almenskoles jubileumsfond av 1932 493
» 15. Stadf. på Ole Johnsen Haugum og hustru Berit Olsdatters legat til tuberkulosens bekjempelse på Byneset 493
» 15. Stadf. på Olea Marie Hansens legat til gamle, enslige, trengende kvinner i Halden 493
» 17. Stadf. på Kgl. fullmektig Octavus Borchs og hustrus legat til trengende unge mennesker, lidende av lungetuberkulose 504
» 17. Stadf. på Fru Lina Martine Opsahls legat til Lardals fattige 504
» 17. Stadf. på Frøken Johanne Sindings legat til fordel for lærere og elever ved Tønsberg høiere almenskole 504
» 18. Stadf. på Målfrid Sølvbergs legat til beste for slike som vert sjuke av lungetuberkulose og høyrer heime i Naustdal 505
» 31. Stadf. på Ivar Bangs minnefond til eksperimentell og klinisk forskning innen endokrinologiens og organterapiens område . . . 508
» 31. Stadf. på Halvor Olsen Saures legat til fordel for mindre trengende gårdbrukere i Åsnes 508
Septbr. 9. Stadf. på De norske livsforsikringsselskapers fond til fremme av forsikringsmatematisk forskning 515
» 19. Stadf. på Kjøbmann Ole Iversen og hustru Dorothea Iversens legat til fordel for verdige, trengende ugifte damer eller enker av borgerlig stand 525
Oktbr. 14. Stadf. på «Enkefru Karen Hoxmarks legat til ubemidlede tuberkuløse i Ås til sykehusophold» 555
» 17. Stadf. på «Skræddermester Nils Togstads legat for blinde» 569

1933 Side
Oktbr. 17. Stadf. på «Byggmeister Hans Famestad og kona Gjertrud Andersdotters legat til Myking sokns gamleheim» 569
» 20. Stadf. på «Edvard Kraft Bull's fond til kunstnerisk utsmykning av Oslo by» 573
» 20. Stadf. på «Arkitekt G. B. Rud og hustru Pauline M. Ruds minne» til religiøs og kirkelig virksomhet i Gamle Akers menighet, Oslo 573
» 21. Stadf. på «Karenus Westgaards legat til fremme av sang», Stor-Elvdal 574
Novbr. 22. Stadf. på «Arkitekt G. B. Rud & hustru Pauline M. Ruds minne» til hjelp til selvhjelp 612
» 25. Stadf. på «Professor Christen Heibergs legat» til medisinske studerende 623
» 27. Stadf. på «Ole Hjelmstads legat» til fordel for verdige trengende personer i Skapalfjerdingen i Ringsaker 624
» 27. Stadf. på «Oslo Handelsgymnasiums franske Fond», oprettet av foreningen «L'idée française». 624
Desbr. 6. Stadf. på «Grosserer Anders Holbæk Eriksen og Hustru Hilda Holbæk Eriksens Legat til Feriekolonien for fattige Skolebarn i Kristiania (Oslo)» 631
» 6. Stadf. på «Monrad-Krohns legat til fremme av neurologisk forskning ved Universitetet i Oslo» 631
» 11. Stadf. på «Eli Holes legat til studnad for sjukerøkti i Breim» 634
» 16. Stadf. på «Agent N. Heiberg Lexows legat» til verdige trengende av den kondisjonerte stand i Oslo 637
» 16. Stadf. på «Kontorchef Julius Jansens legat til fordel for trengende enker i Tønsberg» 637
» 19. Stadf. på «Dr. Karl Ragnvaldson og hustru Ovidias legat for Giske herred» 657
» 28. Stadf. på «Ole I. Erlands legat til hjelp for fattige og gamle i Skjold herred» 666
» 29. Stadf. på «Bankdirektør Fredrik Kleppe og hustru Mathea Kleppes legat» til fordel for trengende gamle m. v. 666
» 29. Stadf. på «Maren Andersens legat», til verdige trengende, bosatt i Sørum herred 666

1933 *c. Offentlige fond.*

Janr. 23. Stadf. på fondet «Nord-Norges Universitet» til understøttelse av videnskabelig arbeide i og for Nord-Norge 19
» 23. Stadf. på «Nord-Norges Fond» til understøttelse av videnskabelig arbeide i og for Nord-Norge samt til stipendier for universitetsstuderende fra Nord-Norge 19
» 23. Stadf. på «Fondet til Karlsøys vel og sokneprest Mikael Skjelderup Kobros minne» 19
» 28. Stadf. på «Fond for Nidaros Domkirkes kunstneriske utstyr og dettes vedlikehold» 24
Febr. 2. Stadf. på «Overlæge Batt og hustrus fond» til trengende patienter ved Namdal sykehus 28
» 10. Res. om et tillegg til statuttene for Fiskeribedriftens forskningsfond 38
Mars 17. Res. om bemyndigelse for Landbruksdepartementet til å treffe bestemmelse om anvendelsen av Laksefondets midler 70
» 21. Stadf. på «Jærens vernelags reservefond» 73
April 3. Stadf. på «Skibsreder Fred. Olsens Fond» 130
Mai 16. Stadf. på «Eidsvoll Østre Arbeidersamfunds fond 1933» 228
» 18. Stadf. på «Drifts- og vedlikeholds fond for Dale Gamleheim» 229
Juni 22. Stadf. på «Brevik kommunale fond til ophjelp av folkehelsen» . . 294
Aug. 15. Stadf. på Moss høiere almenskoles jubileumsfond av 1932 493
» 31. Stadf. på Ivar Bangs minnefond til eksperimentell og klinisk forskning innen endokrinologiens og organterapiens område . . . 508

1933 Side

Septbr. 9. Stadf. på De norske livsforsikringsselskapers fond til fremme av forsikringsmatematisk forskning 515
Oktbr. 20. Stadf. på «Edvard Kraft Bull's Fond til kunstnerisk utsmykning av Oslo by» 573
» 27. Res. om regler for Vårsildavgiftsfondets utgifter til behandling i sykehus av syketrygdede fiskere 576
Novbr. 2. Res. om regnskapsførselen og forvaltningen m. v. av det i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85,3 omhandlede fond . . 592
» 27. Stadf. på «Oslo Handelsgymnasiums franske Fond», oprettet av foreningen «L'idée française» 624

1933 *d. Sportelvesen.*

Janr. 6. Res. om forhøielse av gebyret for statsborgerbevillinger 4
Juli 4. Rundskr. om at utgiftene ved utstedelse av håndverksbrev m. v. i by og ladested og ved utstedelse av reisepass og nordiske reisekort skal posteres som kontorutgifter for vedkommende tjenestemenn, ikke i sportelregnskapet 414
Septbr. 29. Res. om nedsettelse av godtgjørelsen for forkynnelse i private saker for personer som er bosatt i Tysnes lensmannsdistrikt, Hordaland fylke 533
Novbr. 15. Skr. om forståelsen av sportellovens § 8 annet ledd 609
Desbr. 16. Skr. om beregning av gebyr når akkordforhandling blir innstilt uten å efterfølges av konkurs 637

1933 *e. Skattevesen.*

Janr. 3. Skr. om adgang til å formuesbeskatte de en gård tilliggende årlige stetsevarende erstatninger for ulemper ved vassdragsregulering 3
» 9. Skr. om klassefradrag for mann og hustru som lignes særskilt (landskattelovens § 16, byskattelovens § 11 første ledds siste punktum) 5
» 30. Skr. ang. spørsmålet om løpedager og renteplikt for skatt på motorvogner m. v. og skatt av inngangspenger til forestillinger eller samlinger 25
Febr. 27. Skr. om fradrag ved inntektsansettelsen av beløp som er overført til reservefond 61
Mars 13. Skr. om at skibsaktieselskaper som ikke av lovgivningen er pålagt å avsette til reservefond, ikke kan gjøre krav på fradrag i inntekten ved statsskatteligningen for sådan avsetning 69
» 15. Skr. ang. øket klassefradrag for en forsørget under sykdom . . . 70
» 17. Skr. vedrørende ansettelse av inntekt av personlig arbeide ved direkte ligning 71
» 20. Skr. om tiden for innlevering av selvangivelser fra skattepliktige hvem det ved lov er pålagt å føre regnskapsbøker 72
» 24. Lov nr. 11 om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934 81
» 28. Skr. om inntektsfradrag ved ligningen for bidrag til reserve og administrasjonsfond i Norges kreditforening for land- og skogbruk 86
» 29. Skr. om hvorvidt en ligningsnevnd er forpliktet til å gi en skattyder ved dennes sakfører en rekke oplysninger ang. skattyderens ligning 87
» 31. Lov nr. 2 om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1933—1934 90
April 19. Skr. om bestemmelsen i landskattelovens § 106 siste ledd 136
» 21. Lov nr. 3 om forandringer i lov av 15 juli 1925 om skatt til Svalbard på formue og inntekt 141
» 21. Kunngj. om erleggelse av formues- og inntektsskatt til Svalbard for budgett-terminen 1933—1934 144

1933			Side
April	25.	Skr. om hvorvidt Statens kornforretning antas å være forpliktet til å gi oplysninger til ligningsmyndighetene om hvad kornprodusentene har solgt til staten av korn	150
»	28.	K u n n g j. om skatt til statskassen av fortæring på bevertningssteder for budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934	150
»	28.	K u n n g j. om skatt til statskassen av motorvogner samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934	150
Mai	5.	Skr. om kontrollen med skattefritt brennevin	167
»	12.	L o v nr. 4 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911	216
»	12.	L o v nr. 5 om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911	219
»	15.	Skr. ang. enkelte spørsmål vedrørende beskatning av almenninger	228
»	19.	L o v nr. 10 om forandring i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue	239
»	20.	Rundskr. ang. lover av 12 mai 1933 inneholdende forandringer i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911	246
Juni	7.	Skr. om beskatning av en sparebanks grunnfond	277
»	24.	L o v nr. 10 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911	332
»	24.	L o v nr. 11 om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911	333
»	24.	L o v nr. 12 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.	334
»	24.	K u n n g j. om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934	338
»	24.	K u n n g j. om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934 i henhold til Stortingets beslutning av 16 juni 1933	344
»	28.	Skr. om ct av et aktieselskap oplagt reservefond som antas å måtte betraktes som skattefritt ved utdeling til aktionærene	362
»	30.	Rundskr. om skatt på motorvogner og visse forestillinger og fremvisninger m. v.	388
Juli	6.	Skr. ang. forståelsen av bestemmelsen i det nye annet ledd i landsskattelovens § 44 (tilleggsloven av 12 mai 1933)	469
Septbr.	1.	Skr. om hvorvidt en kommune kan ta utlegg for skyldig skatt i en læges ikke optjente tilgodehavende hos Rikstrygdeverket	509
Oktbr.	27.	Skr. ang. spørsmålet om adgang til å la ligningssekretær representere ligningsnevnden ved møte for fylkesskattestyret, jfr. landsskattelovens § 100 siste ledd	581
Novbr.	8.	Skr. ang. bestemmelsen i landskattelovens § 35 siste ledd (tilleggslov av 12 mai 1933) om fordeling av en sparebanks kommuneskatt	603
»	11.	Skr. om deposisjon av skatt efter byskattelovens § 108, landskattelovens § 116	606
Desbr.	22.	Skr. om at der ikke er adgang til å ta utlegg i et barns leieinntekter av fast eiendom for skatt ilignet foreldrene i henhold til landskattelovens § 115, byskattelovens § 107, 3. ledd	665

f. Matrikuleringsvesen.

1933			
		g. Stempelavgift.	
Febr.	14.	Skr. om fritagelse for stempelavgift av auksjonsskjøte som utferdiges til vedkommende eiendoms tidligere eiers hustru, som har kjøpt eiendommen direkte på auksjonen	42
Mars	3.	Skr. om at skråtobakk i beter bare tillates avgiftsberiktiget i pakninger på 225 gram	64
»	20.	Skr. om at også salget til auksjonskjøperen er fritatt for stempelavgift i de i res. av 18 november 1932 nevnte tilfelle	72

1933 Side

Mars 24. Lov nr. 10 om forandringer i lovgivningen om stempelavgift av dokumenter 80

April 28. Kunngj. om avgift til statskassen av stempelpliktige dokumenter samt stempelavgift av spillekort i budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 151

Juni 14. Skr. om beregning av stempelavgift av en utskrift av overskjønn vedkommende en vassdragsregulering 280

» 16. Res. om fritagelse for stempelavgift for kommunale bureisingslag ved kjøp og salg av jordeiendommer i landdistriktene . . 292

» 24. Kunngj. um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1933 av tobakksvaror 348

Juli 21. Skr. om at det antas å pliktes stempelavgift, når aktier tilhørende et konkursbo eller insolvent dødsbo selges underhånden 476

Desbr. 27. Skr. om at der ikke bør kreves stempelavgift i anledning av overdragelse av auksjonsbud når overdragelsen har funnet sted før auksjonsbudets stadfestelse 665

1933 *h. Arveavgift.*

Febr. 7. Skr. om et tilfelle hvori der ikke blir å svare arveavgift av livsforsikringssum som utbetales avdødes far som arving i boet . . 31

» 28. Skr. om den i lov av 25 juli 1910 § 2 omhandlede reduksjon i verdien ved arveavgiftsberegningen i boer, jfr. lov ang. odelsretten og åsetesretten av 26 juni 1821 § 11. 61

Mai 13. Skr. ang. spørsmålet om arveavgift i et tilfelle hvor en lengstlevende ektefelle, som sitter i uskiftet bo, gir en livsarving en panteobligasjon som gave, men forbeholder sig den bortgitte obligasjons avkastning 227

Juni 24. Kunngj. om arveavgift til statskassen for budgettåret 1 juli 1933 til 30 juni 1934 345

Juli 6. Lov nr. 10 om forandringer i lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslov av 29 juni 1920 444

Septbr. 2. Skr. ang. arveavgiftsberegningen i et dødsbo som behandles av testamentseksekutorer 509

» 8. Rundskr. om de ved lov av 6 juli 1933 gjorte forandringer i lov om avgift av arv av 5 april 1905 med tilleggslover 512

i. Brennevins-, etyleter- og ølavgift.
Se under nr. 14 j.

j. Avgifter av utskjenkning og salg av brennevin, vin øl m. v.
Se under nr. 14 j.

k. Konsulatavgift.
Se under nr. 1 a.

1933 *l. Særlige avgifter.*

Janr. 6. Res. om forhøielse av gebyret for statsborgerbevillinger 4

» 6. Res. um fyresegner um avgift på umsetnaden av mjølk og på svineslakt i samhøve med lov nr. 20 dagsett 24 juni 1931 4

» 13. Skriv um innkrevjing og betaling av avgift på umsetnaden av mjølk og flesk 13

Febr. 13. Skr. om at der bør kreves medisinalavgift av sildolje efter samme sats som bestemt for tran 41

Mars 18. Skr. om regulativ for betaling for opmålings- og kartforretninger i Skotfoss i Solum herred, Telemark fylke 72

» 24. Midlertidig lov nr. 9 om avgift av bensin og av gummiringer for motorvogner til delvis dekning av statens utgifter vedkommende veivesenet 80

1933 Side
April 7. Res. om forandringer i takstregulativet for Bandak-Norsjøkanalen 134
» 21. Kunngj. um vegavgifter m. v. i budgett-terminen 1933—1934 142
» 21. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen om kullsyreholdige alkoholfrie drikkevarer 143
» 21. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen av innenlands tilvirket fruktvin 144
» 28. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1933 av sjokolade- og sukkervarer 156
» 28. Kunngj. om avgift til statskassen fra 1 juli 1933 av 1) sirup som anvendes til tilvirkning av drops og 2) mais og innenlands tilvirket maisstivelse som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup 157
» 28. Kunngj. om avgift til statskassen av jord som i budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 anvendes til dyrkning av tobakk . 157
» 28. Kunngj. om avgift til statskassen av kull, som utføres fra Svalbard 158
Mai 9. St.besl. om forandring av gebyrtariffen for skibskontrollens besiktelser 169
» 18. Skr. om bygningsvedtekter med betalingsregulativ for Rørvik bygningskommune, Nord-Trøndelag fylke 229
» 19. Lov nr. 11 om omsetningsavgift 239
» 19. Kunngj. om avgift til statskassen av apotekenes omsetning . 240
Juni 2. Lov nr. 1 om forandring i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien 266
» 16. Res. om nedsettelse av takstene for Fredrikshaldskanalen 292
Juli 6. Kunngj. om omsetningsavgift til statskassen på visse varer . . 459
» 6. Res. om bemyndigelse for Finans- og tolldepartementet til å utferdige nærmere bestemmelser om beregning og opkrevning av omsetningsavgift av visse varer (lov av 19 mai 1933 § 1) og om kontrollen hermed 465
» 6. Res. om bemyndigelse for Finans- og tolldepartementet til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 2 i Stortingets beslutning av 5 og 6 juli 1933 om omsetningsavgift på visse varer 465
» 3. Bestemmelser utferdiget i henhold til lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 om avgiftens beregning og erleggelse og kontrollen hermed 465
» 17. Skr. om nye takster og vedtekter for Horten havn 474
» 17. Skr. om nedsettelse av tonnasjeavgiften i Kvinesdal herred, Vest-Agder fylke 475
» 17. Skr. om forhøielse av en del havneavgifter i Bergen 475
Septbr. 7. Skr. om betalingsregulativ for opmåling og byggetilsyn i Eidsvåg bygningsdistrikt, Nesset herred, Møre fylke 512
» 15. Res. om nedsettelse av hvalavgiften 520
» 30. Skr. om betalingsregulativ for byggeanmeldelser m. v. samt for opmålingsforretninger innen Ski herred, Akershus fylke . . . 540
» 30. Skr. om betalingsregulativ for opmålings- og kartforretninger i Gråtenmoen, Tolnes og Skotfoss bygningsdistrikt i Solum herred, Telemark fylke 540
Oktbr. 19. Skr. om betalingsregulativ for kart- og opmålingsforretninger og for byggetilsyn i Sunndalsøra i Møre fylke 571
Novbr. 20. Skr. ang. spørsmålet om fritagelse for medisinalavgift av kveite som bringes til Nordland eller Troms fylker fra fangst i ubebodde polaregner 612
Desbr. 11. Skr. om forandring i regulativet for opmålingsforretninger i Sandnes 635
» 15. Res. um at Landbruksdepartementet vert gjeve fullmakt til i tida frå og med 1 januar til og med 30 juni 1934 å leggja avgift på konsummjølk 636
» 16. Skr. om regler for opkrevning av utjevningsavgift på melk for tiden 1 januar—30 juni 1934 637

1933 *m. Tollvesen.*
Mars 11. Kunngj. om forhøielse av de gjeldende ekstraordinære tillegg til innførselstollen for kaffe, sukker og te 69
» 28. Avtale mellem tollmyndighetene til lettelse av opgjør av passersedler som ikke er avviklet eller som er gått tapt, Genève 28 mars 1931 686
April 4. Res. om nedsettelse av grunntollen for visse varer 131
Juni 2. Skr. om tillatelse til fra Sverige å innføre tollbare varer som ikke er ledsaget av passerseddel over Hov i Idd herred 274
» 16. Res. om delvis utsettelse av ikrafttredelsen av kgl. res. av 23 september 1932 om regulering av grensene mellem Halden, Fredrikstad og Sarpsborg tollstedsdistrikter 292
» 30. Kunngj. om tollavgifter fra 1 juli 1933 381
» 30. Skr. om tillegg til avgiftssatsen og refusjonssatsene for brennevin fra 1 juli 1933 389
Juli 6. Kunngj. om midlertidig tolltillegg 458
» 6. Res. om endringer i tolltariffen (Englandsoverenskomsten) 461
» 13. Res. om tollfrihet for matriser og klisjeer i brevforsendelser 473
Aug. 7. Res. om forhøielse av grunntollen for smør 488
Oktbr. 9. Avtale med Sverige om tollfrihet for julegaver til sjømenn 552
Novbr.24. Skr. om regler for benyttelse av skytevåben ombord på tollkrysseren «Nordkap» 622

1933 *n. Regnskaps- og oppebørselsvesen.*
Juli 4. Rundskr. om at utgiftene ved utstedelse av håndverksbrev m. v. i by og ladested og ved utstedelse av reisepass og nordiske reisekort skal posteres som kontorutgifter for vedkommende tjenestemenn, ikke i sportelregnskapet 414
Septbr.30. Endring i cirkulære av 20 desember 1926 til politimestre, skattefogder, bilsakkyndige m. fl. 539
Desbr. 28. Rundskr. om at der istedenfor halvårsekstrakter av sportelregnskapet for fremtiden skal avgis regnskapsekstrakt for det hele budgettår 666

1933 *o. Statsregnskapet og statsrevisjonen.*
Juni 27. St.besl. om statens budgett- og regnskapsvesen 358

C. PRIVATRETT

1. Eiendomsrett og bruksrett.

1933
Mars 24. Lov nr. 6 om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven 75
Mai 26. Res. om konsesjon på anlegg og drift av en forlengelse av Smestadbanen fra Smestadbakken til Makrellbekken i Aker . . . 253
Juni 24. Res. om nedsettelse av jordkonsesjonsgrensen for utenbygdsboende for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke 356
Novbr.24. Res. om nedsettelse av jord- og skogkonsesjonsgrensene for innenbygdsboende for Vestre Toten herred, Opland fylke 622
Umsetjing til nynorsk av lov frå 27 mai 1887 um eigedomsrådvaldet i grannehøve, med seinare brigde 728

2. Hittegods og vrakgods.

1933 Side

1933 **3. Pant.**

Mai 19. Lov nr. 1 om forandring i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. 229

1933 **4. Grunnbyrder.**

Oktbr. 23. / Novbr. 23. Kapiteltakster for året 1933 618

1933 **5. Kontraktsforhold.**

Mars 24. Lov nr. 5 om forandring i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om aktieselskaper og kommanditaktieselskaper av 19 juli 1910 75

Juli 6. Res. om fastsettelse av en annen frist enn den i forsikringsavtalelovens § 30 tredje punktum bestemte, forsåvidt angår husleieforsikring 460

Novbr. 2. Res. om regnskapsførselen og forvaltningen m. v. av det i lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 85,3 omhandlede fond . . 592

1933 **6. Jordleie. Husleie.**

Juli 6. Res. om fastsettelse av en annen frist enn den i forsikringsavtalelovens § 30 tredje punktum bestemte, forsåvidt angår husleieforsikring 460

Oktbr. 13. Kunngj. om plikt til å melde leieforhøielser til Oslo kontrollnevnd . 556

Oktbr. 23. / Novbr. 23 Kapitaltakster for året 1933 618

1932 **7. Gjeldsforpliktelser.**

Juli 15. / Septbr. 3. Kompensasjonsavtale mellem Norge og Østerrike 690

1933

Janr. 3. Provisor. anordn. om visse pengefordringer 1

Mars 6. Skr. om optagelse av vekselprotester i en by (derunder ladested) hvor notarius publicus har kontor 65

Mai 19. Lov nr. 1 om forandring i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. 229

» 20. Rundskr. bl. a. ang. op- og nedskrivninger av verdipapirer på grunn av kurssvingninger 246

Juni 30. Lov om kommuners gjeldsforhold m. v. 370

Juli 6. Lov nr. 17 om fordringer lydende på flere myntsorter 453

Oktbr. 11. Skr. om at et fattigstyres refusjonskrav mot fylket for utlegg ved offentlig forpleiede tuberkuløse sykes reiser til tuberkulosehjem, foreldes i 10 år 554

Novbr. 18. Res. om regulering av innførsel av obligasjoner som lyder på betaling i fremmed mynt 611

Desbr. 1. Res. om tillegg til de ved res. av 18 november 1933 fastsatte bestemmelser om regulering av innførsel av visse obligasjoner . . 629

8. Forløfte.

1933 **9. Tjenesteforhold.**

Janr. 24. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Borgund herred, Møre fylke 21

» 31. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Våler herred, Hedmark fylke 25

Febr. 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sør-Odal herred, Hedmark fylke 56

1933 Side

Febr. 22. Skriv um stengjingsvedtekt for utsalsstader i Mykland herad, Aust-Agder fylke 59
» 25. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Namsskogan herred, Nord-Trøndelag fylke 61
Mars 9. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Nore herred, Buskerud fylke 67
» 11. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Hamar 69
» 18. Skriv um brigde i stengjingsvedtekta for utsalsstader i Årdal herad, Sogn og Fjordane fylke 71
» 24. Lov nr. 4 om endringer i og forlenget gyldighet av lov om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923 og 15 juni 1928 74
April 19. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Florø . 137
» 28. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Åseral herad, Vest-Agder fylke 163
Mai 6. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Melhus herred, Sør-Trøndelag fylke 168
» 13. Skriv um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Nesset herred, Møre fylke 227
» 15. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Uvdal herred, Buskerud fylke 228
Juni 7. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Drøbak 276
» 9. Skriv um brigde i den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalssteder i Vik herad, Sogn og Fjordane fylke 278
» 15. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Torsnes herred, Østfold fylke 281
» 16. Skr. om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Halden . 292
» 19. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Molde . 293
» 24. Skr. om at tidspunktet for ikrafttredelsen av tillegget til §§ 1 og 3 i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Halden utsettes inntil videre 356
Juli 3. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Svolvær 392
» 5. Skr. om at tilleggene til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Halden skal tre i kraft 10 juli 1933 415
» 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sarpsborg 415
» 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Glemmen herred, Østfold fylke 415
» 5. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Kvikne herred, Hedmark fylke 415
» 6. Lov nr. 8 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 428
» 6. Midlertidig lov nr. 18 om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene 454
» 6. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Åsnes herred, Hedmark fylke 469
» 8. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Moss . . 470
» 8. Skr. om lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Stavanger 470
» 8. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gildeskål herred, Nordland fylke 470
» 8. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bjarkøy herred, Troms fylke 470
» 10. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Kråkerøy herred, Østfold fylke 470
» 10. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Ringsaker herred, Hedmark fylke 470
» 12. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Jeløy herred, Østfold fylke 471

1933 Side
Juli 14. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sel herred, Opland fylke 473
» 21. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Odda herred, Hordaland fylke 476
» 21. Skriv um brigde i vedtekta um stengjingstid for utsalsstader i Hamre herad, Hordaland fylke 476
» 26. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Laksevåg sogn, Hordaland fylke 476
» 27. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Tromsø 477
» 28. Res. om ikrafttreden av lov nr. 8 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 477
Aug. 18. Skriv um tillegg til den vedtekta som gjeld um stengjingstid for utsalsstader i Hetland herad, Rogaland fylke 506
» 24. Skriv um vedtekt um stengjingstid for utsalsstader i Solund herad, Sogn og Fjordane fylke 507
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Skjeberg herred, Østfold fylke 508
Septbr. 6. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gjestal herred, Rogaland fylke 510
» 19. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Gjerpen herred, Telemark fylke 526
» 25. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sem herred, Vestfold fylke 528
Oktbr. 18. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Porsgrunn 570
» 18. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for barber- og frisørforretninger i Trondheim 570
Novbr. 2. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Brandval herred, Hedmark fylke 597
» 4. Skr. om forandringer i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Brandbu herred, Opland fylke 597
» 15. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bodø 610
» 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for barber- og frisørforretninger i Drammen 612
» 20. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Fredrikstad 612
» 20. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Sør-Audnedal herred, Vest-Agder fylke 612
Desbr. 2. Skr. om ny lukningsvedtekt for barber- og frisørforretninger i Notodden 629
» 4. Skr. om ny lukningsvedtekt for utsalgssteder i Notodden 629
» 4. Skr. om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bardu herred, Troms fylke 629
» 18. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Vestre Gausdal herred, Opland fylke 657
» 30. Skr. om forandring i lukningsvedtekten for utsalgssteder i Sunndal herred, Møre fylke 669

10. Skadeserstatning.

11. Sjørett.

Se under B nr. 15 a.

12. Personnavn.

Umsetjing til nynorsk av lov nr. 2 frå 9 februar 1923 um folkenamn 540

13. Ektefeller.

1933
Janr. 9. Skr. om klassefradrag for mann og hustru som lignes særskilt (landskattelovens § 16, byskattelovens § 11 første ledds siste punktum) 5
Juli 13. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å meddele se-

1933 Side

parasjonsbevillinger efter ekteskapslovens § 42 og skilsmissebevillinger efter § 44 471
Aug. 24. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i «Menigheten i Filadelfia», Nord-Odal 507
» 24. Res. om godkjennelse av formular for vigsel i «Menigheten i Emmaus, Haslum», Bærum 507
Novbr. 24. Res. om godkjennelse av vigselformular for «Notodden Pinsemenighet», Notodden 622
» 24. Res. om godkjennelse av vigselformular for «Menigheten i Tabernaklet», Skien 622

14. Foreldre og barn.

1933
Juli 13. Res. om bemyndigelse for fylkesmennene til å meddele adopsjonsbevillinger 472

15. Umyndige og verger.

16. Arv.

17. Odelsrett og åsetesrett.

1933
Juli 6. Lov nr. 13 om tillegg til lov nr. 1 av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjon og odelsløsning 449

18. Forsvunne og fraværende personer.

19. Tinglysning. Registrering.

1933
Juli 13. Res. om at handelsregisterforretningene i Haugesund legges til byfogden i Haugesund 472
Aug. 11. Res. om ikrafttreden bl. a. av lov nr. 2 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om registrering av skib av 4 mai 1901 . . . 489
Novbr. 1. Skr. om at det antas å være adgang til å registrere et enkeltmannsfirma, hvis formål er skibsrederi 581
» 29. Skr. om at det ikke er nødvendig å anmerke i personalregistret en pantobligasjon i fast eiendom av den grunn at den også omfatter sådant tilbehør som er omhandlet i lov av 8 juli 1895 § 2 624

20. Industriell rettsbeskyttelse.

21. Forfatterrett, kunstnerrett og fotografiers beskyttelse.

1933
Janr. 7. Skr. om at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, får anvendelse på de fødererte Malay-stater 5
April 6. Skr. om at Spania har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 132
Mai 12. Skr. om at Brasil har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 227
» 26. Skr. om at Monaco har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 253
Aug. 30. Skr. om at Danmark har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 508
Oktbr. 9. Skr. om at Tyskland har tiltrådt Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928 552
Desbr. 7. Skr. om at Bernkonvensjonen om beskyttelse av litterær og kunstnerisk eiendomsrett, revidert i Rom 2 juni 1928, er tiltrådt av Frankrike på egne og Tunis' vegne 632

D. STRAFFERETT OG STRAFFEFULLBYRDELSE

1. Strafferett.

1932
Febr. 2. / Septbr. 20. 1933 — Noteveksling mellem Norge og Storbritannia om utvidelse av den gjeldende utleveringsoverenskomst av 26 juni 1873 med tilleggsdeklarasjon av 18 februar 1907 til også å gjelde det britiske mandatområde Transjordania 690
Mai 5. Lov nr. 1 om forandringer i lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 164
» 12. Res. om forskrifter for Ørje kursted for alkoholister 222
Juli 6. Midlertidig lov nr. 14 om forbud mot å bære uniform m. v. 451
» 13. Res. om bemyndigelse for Justisdepartementet til å godkjenne redningshjem eller lign. innretninger til anbringelse av personer i henhold til løsgjengerlovens § 18 siste ledd og til å utferdige nærmere forskrifter om utskrivning på prøve m. v. 472
Oktbr. 16. Brev om anbringelse i redningshjem efter løsgjengerlovens § 18, siste ledd 566
» 16. Forskrifter om utskrivning på prøve og endelig utskrivning av personer som er anbragt i redningshjem eller lign. innretning istedenfor i tvangsarbeidshus i henhold til løsgjengerlovens §§ 5 eller 18 567

2. Fengselsvesen og straffefullbyrdelse.

1933
Juni 19. St. besl. om kjøp av Aktiebryggeriets eiendom i Oslo og om innredning av fengsel der 292
Juli 6. Lov nr. 5 om forandringer i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 417

E. PROSESS

1. Forliksvesen.

2. Civilprosess.

1933
Mars 6. Skr. om optagelse av vekselprotester i en by (derunder ladested) hvor notarius publicus har kontor 65
April 22. Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang er gjort gjeldende også for Syd-Rhodesia 147
» 28. Res. om ophevelse av den ene stilling som kretsmeglingsmann for Østlandets krets 161
Juni 7. Rundskr. nr. 30 om den nye rettergangsordning. (Sakkyndige) . . 275
» 24. Lov nr. 5 om forandringer i lov om domstolene av 13 august 1915 296
Juli 6. Lov nr. 4 om forandring i lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925 417
» 6. Lov nr. 8 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 428
» 6. Lov nr. 12 om forhandlingsrett for statstjenestemenn og om opprettelse av en tjenestemannsrett 447
» 6. Lov nr. 13 om tillegg til lov nr. 1 av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjon og odelsløsning 449

1933 Side

Juli 6. Midlertidig lov nr. 18 om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene 454
» 13. Res. om at Halden kjøpstad og Idd og Marker sorenskriveris landdistrikt skal være særskilte loddtrekningskretser 472
» 28. Res. om ikrafttreden av lov nr. 8 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 477
Septbr. 15. Res. om fastsettelse av tjenestegrener og om anerkjennelse av tjenestemannsorganisasjoner m. v. i henhold til lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 517
Oktbr. 6. Res. om særskilt utvalg i Lødingen herred av domsmenn med særlig sakkyndighet i sjøvesen 550
» 6. Skr. om at overenskomsten mellem Norge og Storbritannia av 30 januar 1931 ang. den civile rettergang er gjort gjeldende også for Australia, herunder innbefattet territoriene Papua og Norfolk Island, og mandatlandene New-Guinea og Nauru 550
» 20. Res. ang. bestemmelse om at Finansdepartementet skal være «vedkommende departement» efter lov av 6 juli 1933 § 8, 4. ledd 571
Novbr. 2. Res. om utvalg av domsmenn til rettsmøter under de store havfiskerier 582
» 10. Res. om anerkjennelse av Landbruksfunksjonærenes landsforening m. v. i henhold til lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 605
» 17. Res. om anerkjennelse av Fyrvesenets dampskibsbesetningers forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 610
» 17. Res. om anerkjennelse av Hærens flyvevåbens civile funksjonærers forening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 610
» 17. Res. om anerkjennelse av Musikkonstablenes forening (marinen) efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 610
» 24. Res. om anerkjennelse av Spesialofficerenes forbund (marinen) efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 3 622
Desbr. 8. Res. om anerkjennelse av Telegrafverkets ingeniørforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 633
» 8. Res. om anerkjennelse av Tobakksbeskatningens funksjonærforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 633
» 8. Res. om anerkjennelse av Statens bud- og vaktmesterforening efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 633
» 15. Res. om anerkjennelse av en del organisasjoner i medisinalvesenet efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 635
» 15. Res. om anerkjennelse av Hærens magasiners tjenestemannslag efter lov av 6 juli 1933 nr. 12 § 2 635
» 20. Res. om fellesreglement for utøvelse av forhandlingsretten efter lov om forhandlingsrett for statstjenestemenn m. v. av 6 juli 1933 663

3. Straffeprosess.

1933

April 28. Rundskr. om offentlige forsvarere 162
Juni 24. Lov nr. 6 om forandringer i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 297
» 26. Rundskr. angående konfrontasjon 357

4. Tvangsfullbyrdelse.

1932

Mars 16. Konvensjon mellem Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer, Kjøbenhavn 16 mars 1932 687

1933

Juni 22. Skr. om den underretningsplikt som omhandles i hypotekbanklovens § 19 og flere lignende lovbestemmelser, jfr. tvangsfullbyrdelseslovens § 122 294
Aug. 11. Res. om ikrafttreden av 1) lov nr. 1 av 31 mai 1929 om forandringer

1933 Side

i lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894, 2) lov nr. 2 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om registrering av skib av 4 mai 1901, 3) lov nr. 3 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 og 4) lov nr. 4 av 31 mai 1929 om forandringer i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 489

Septbr. 1. Skr. om hvorvidt en kommune kan ta utlegg for skyldig skatt i en læges ikke optjente tilgodehavende hos Rikstrygdeverket . . 509

5. Skifte- og arvebehandling, konkurs og akkordforhandling. Administrasjon.

1933

Janr. 30. Skr. om at der overfor arvinger bør anvendes en mindre bekostelig varselsmåte til skiftesamlinger enn tilsigelse ved lensmannen 24

Mars 24. Lov nr. 7 om forandring i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 79

Mai 19. Lov nr. 7 om forandringer i konkurslovgivningen 236

Juni 30. Lov om kommuners gjeldsforhold m. v. 370

Juli 6. Lov nr. 6 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene 421

» 21. Skr. om at det antas å pliktes stempelavgift, når aktier tilhørende et konkursbo eller insolvent dødsbo selges underhånden . . . 476

Septbr. 2. Skr. ang. arveavgiftsberegningen i et dødsbo som behandles av testamentseksekutorer 509

Novbr. 25. Rundskr. om at skifteretten bør gi vedkommende oplysning om adgangen til å angripe dens avgjørelser med hensyn til bestyrerens og kreditorutvalgets godtgjørelse, samt om formuleringen av salæransettelser 623

Desbr. 16. Skr. om beregning av gebyr når akkordforhandling blir innstilt uten å efterfølges av konkurs 637

1933

6. Sakførere og advokater.

April 28. Rundskr. om offentlige forsvarere 162

7. Translatører.

8. Ting.

KRONOLOGISK FORTEGNELSE OVER LOVER

1933

Mars 24. Lov nr. 1 om forandring i lov om Bouvet-øya av 27 februar 1930 73

» 24. Lov nr. 2 om endring i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 74

» 24. Lov nr. 3 om endring i lov om kommunestyre i byene av 30 september 1921 74

» 24. Lov nr. 4 om endringer i og forlenget gyldighet av lov om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918, jfr. lov av 6 juli 1923 og 15 juni 1928 74

» 24. Lov nr. 5 om forandring i lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 og lov om aktieselskaper og kommanditaktieselskaper av 19 juli 1910 75

» 24. Lov nr. 6 om forandringer i konsesjonslovene og vassdragsreguleringsloven 75

» 24. Lov nr. 7 om forandring i midlertidig lov om offentlig administrasjon av banker av 17 juli 1925 79

1933				Side
Mars	24.	Lov	nr. 8 om forandring i loven om veddemål ved totalisator av 1 juli 1927 med tilleggslov	79
»	24.	Midlertidig lov	nr. 9 om avgift av bensin og av gummiringer for motorvogner til delvis dekning av statens utgifter vedkommende veivesenet	80
»	24.	Lov	nr. 10 om forandringer i lovgivningen om stempelavgift av dokumenter	80
»	24.	Lov	nr. 11 om utskrivning av ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934	81
»	24.	Lov	nr. 12 om midlertidig forhøielse av losbetalingen	81
»	24.	Lov	nr.13 om forandring i lov om stortingsvalg av 17 desember 1920	82
»	24.	Lov	nr.14 om forandring i lov om nominasjon ved stortingsvalg av 17 desember 1920	82
»	31.	Lov	nr. 1 om forandring i lov om laks- og sjøørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930	88
»	31.	Lov	nr. 2 om adgang for kommunene til å utligne en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1933—1934	90
April	7.	Lov	om endring i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg	133
»	21.	Lov	nr. 1 om forberedende prøver ved Universitetet	139
»	21.	Lov	nr. 2 om endring i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg, med senere tilleggslover	140
»	21.	Lov	nr. 3 om forandringer i lov av 15 juli 1925 om skatt til Svalbard på formue og inntekt	141
Mai	5.	Lov	nr. 1 om forandringer i lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900	164
»	5.	Lov	nr. 2 om tillegg til midlertidig lov av 22 juni 1928 om pensjonering av officerer og underofficerer som frivillig fratrer sine stillinger eller stilles overtallige med full lønn som følge av den i 1927 besluttede nye forsvarsordning	166
»	5.	Lov	nr. 3 om forandring i lov om fredning av kreps m. v. av 19 mai 1916	166
»	12.	Lov	nr. 1 om tillegg til lov om sparebanker av 4 juli 1924	174
»	12.	Lov	nr. 2 om endring i lov om offentlige skyss-stasjoner av 11 juli 1924	174
»	12.	Lov	nr. 3 om reindriften	175
»	12.	Lov	nr. 4 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911	216
»	12.	Lov	nr. 5 om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911	219
»	19.	Lov	nr.1 om forandring i lov av 6 mars 1869 angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v.	229
»	19.	Lov	nr. 2 om forandringer i lov om veivesenet	230
»	19.	Lov	nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m. v.	232
»	19.	Lov	nr. 4 om tillegg til lov om landslott av 14 mars 1930	234
»	19.	Lov	nr. 5 om endringer i loven om aldersgrenser for fastlønt militært befal av 6 juni 1930	235
»	19.	Lov	nr. 6 om forandring i lov inneholdende fundas for det kgl. Frederiks universitet av 28 juli 1824 med tilleggslover	235
»	19.	Lov	nr. 7 om forandringer i konkurslovgivningen	236
»	19.	Lov	nr. 8 om rekvisisjonsrett for politiet	237
»	19.	Lov	nr. 9 om forandringer i lov om godtgjørelse til stortingsmenn av 11 august 1924 med tilleggslov av 22 april 1927	238
»	19.	Lov	nr. 10 om forandring i lov av 13 juli 1921 inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt til staten på inntekt og formue	239
»	19.	Lov	nr. 11 om omsetningsavgift	239
Juni	2.	Lov	nr. 1 om forandring i lov av 22 juni 1928 om utførselsavgift av	

Side

fiskehermetikk til fordel for fellesreklame og laboratorium for hermetikkindustrien 266
Juni 2. Lov nr. 2 om fredning av ferskvannsfisk 267
» 2. Lov nr. 3 um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 . 268
» 9. Lov om endringer i lov om postvesenet av 8 juni 1928 277
» 16. Lov nr. 1 om bispedømmeråd for den norske kirke 281
» 16. Lov nr. 2 om tillegg til lov nr. 1 av 19 mars 1926 om utnevnelse av biskoper i den norske kirke 284
» 16. Lov nr. 3 om endringer i lov om syketrygd av 6 juni 1930, jfr. lov av 27 mai 1932 285
» 16. Lov nr. 4 om behandling, tilvirkning og transport av fisk og fiskeprodukter 288
» 16. Lov nr. 5 om forandring i lov av 21 juli 1911 om forbud mot bruk av sprengstoff til fangst av saltvannsfisk m. v. 289
» 16. Lov nr. 6 om forandring i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslov 289
» 16. Midlertidig lov nr. 7 om utførsel av hermetisk nedlagt brisling og sild 289
» 24. Lov nr. 1 om forandring i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 294
» 24. Lov nr. 2 om forandring i lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres lønning av 14 juli 1897 295
» 24. Lov nr. 3 om forandring i lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920 295
» 24. Lov nr. 4 om forandring i lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 295
» 24. Lov nr. 5 om forandringer i lov om domstolene av 13 august 1915 296
» 24. Lov nr. 6 om forandringer i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 297
» 24. Millombils lov nr. 7 um edruskapsnemnder m. m. 300
» 24. Lov nr. 8 om havnevesenet 302
» 24. Lov nr. 9 om innførsel av kull, koks og cinders 331
» 24. Lov nr. 10 om forandring i skattelov for landet av 18 august 1911 332
» 24. Lov nr. 11 om forandring i skattelov for byene av 18 august 1911 333
» 24. Lov nr. 12 om forandring i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. 334
» 24. Lov nr. 13 om kringkasting 335
» 24. Lov nr. 14 om forandringer i lov om sparebanker av 4 juli 1924 . . 338
» 29. Lov nr. 1 om forandring i loven om høiere almenskoler 362
» 29. Lov nr. 2 om flagging på kommunenes offentlige bygninger 362
» 30. Lov om kommuners gjeldsforhold m. v. 370
Juli 6. Lov nr. 1 om forandring i lov om skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 med senere tilleggslover 415
» 6. Lov nr. 2 om forandring i lov av 24 juni 1932 om fredning av gullflyndre 416
» 6. Midlertidig lov nr. 3 om utførsel av storsild og vårsild 417
» 6. Lov nr. 4 om forandring i lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925 417
» 6. Lov nr. 5 om forandringer i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 417
» 6. Lov nr. 6 om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene 421
» 6. Lov nr. 7 om Lånekassen for jordbrukere 423
» 6. Lov nr. 8 om forandringer i lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 428
» 6. Lov nr. 9 om Den norske stats fiskeribank 434
» 6. Lov nr. 10 om forandringer i lov om avgift av arv av 8 april 1905 med tilleggslov av 29 juni 1920 444

1933 Side
Juli 6. Millombils lov nr. 11 um høve for staten til å gjera avtale med folkeskulelærarane um at ein del av statstilskotet til lærarløner vert halden att til reduksjon av lærarlønene 446
» 6. Lov nr. 12 om forhandlingsrett for statstjenestemenn og om opprettelse av en tjenestemannsrett 447
» 6. Lov nr. 13 om tillegg til lov nr. 1 av 1 juni 1917 om skjønn, ekspropriasjon og odelsløsning 449
» 6. Midlertidig lov nr. 14 om forbud mot å bære uniform m. v. 451
» 6. Lov nr. 15 om forandringer i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 452
» 6. Midlertidig lov nr. 16 om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr 453
» 6. Lov nr. 17 om fordringer lydende på flere myntsorter 453
» 6. Midlertidig lov nr. 18 om arbeidstvister ved A/S Vinmonopolet og samlagene 454

LOVER UMSETTE TIL NYNORSK

Grunnlov for Norigs rike 93

Lov nr. 1 frå 27 mai 1887 um eigedomsrådvaldet i grannehøve, med seinare brigde 728
Lov nr. 1 frå 26 juni 1889 um folkeskulen på landet, med seinare brigde til og med lov frå 29 april 1932 700
Lov nr. 1 frå 5 juli 1918 um brigde i og tillegg til lov um folkeskulen på landet frå 26 juni 1889 728
Lov nr. 1 frå 17 desember 1920 um stortingsval, med seinare brigde 107
Lov nr. 1 frå 25 februar 1921 um brigde i og tillegg til lov um folkeskulen på landet frå 26 juni 1889 728
Lov nr. 2 frå 9 februar 1923 um folkenamn 540
Lov frå 25 juni 1926 og 6 juni 1930 um skyss- og kostpengar for offentlege tenestmenn 671
Lov frå 14 mars 1932 um tillegg til lov um sparebankar frå 4 juli 1924 . . . 545
Lov nr. 2 frå 29 juni 1932 um millombils tillegg til lov um sparebankar frå 4 juli 1924 med seinare brigde 545
Lov nr. 3 frå 29 juni 1932 um garantikasse for sparebankar 546
Lov nr. 1 frå 12 mai 1933 um tillegg til lov um sparebankar frå 4 juli 1924 . . 546
Lov nr. 14 frå 24 juni 1933 um brigde i lov um sparebankar frå 4 juli 1924 . . 546

RETTELSER

Side 33. I åttende linje nedenfra skal der stå *toksikologi* istedenfor toksiklogi.
» 65. I annen linje nedenfra skal der stå 27 *juli* 1929 istedenfor 27 juni 1929.
» 135. I rundskrivelse av 8 april 1933 annen linje skal stå 31 *mars* 1933 istedenfor 31 august 1933.

Depotbiblioteket
h050 34 391

Norsk
Lovtidende

1933
2. Avdeling